

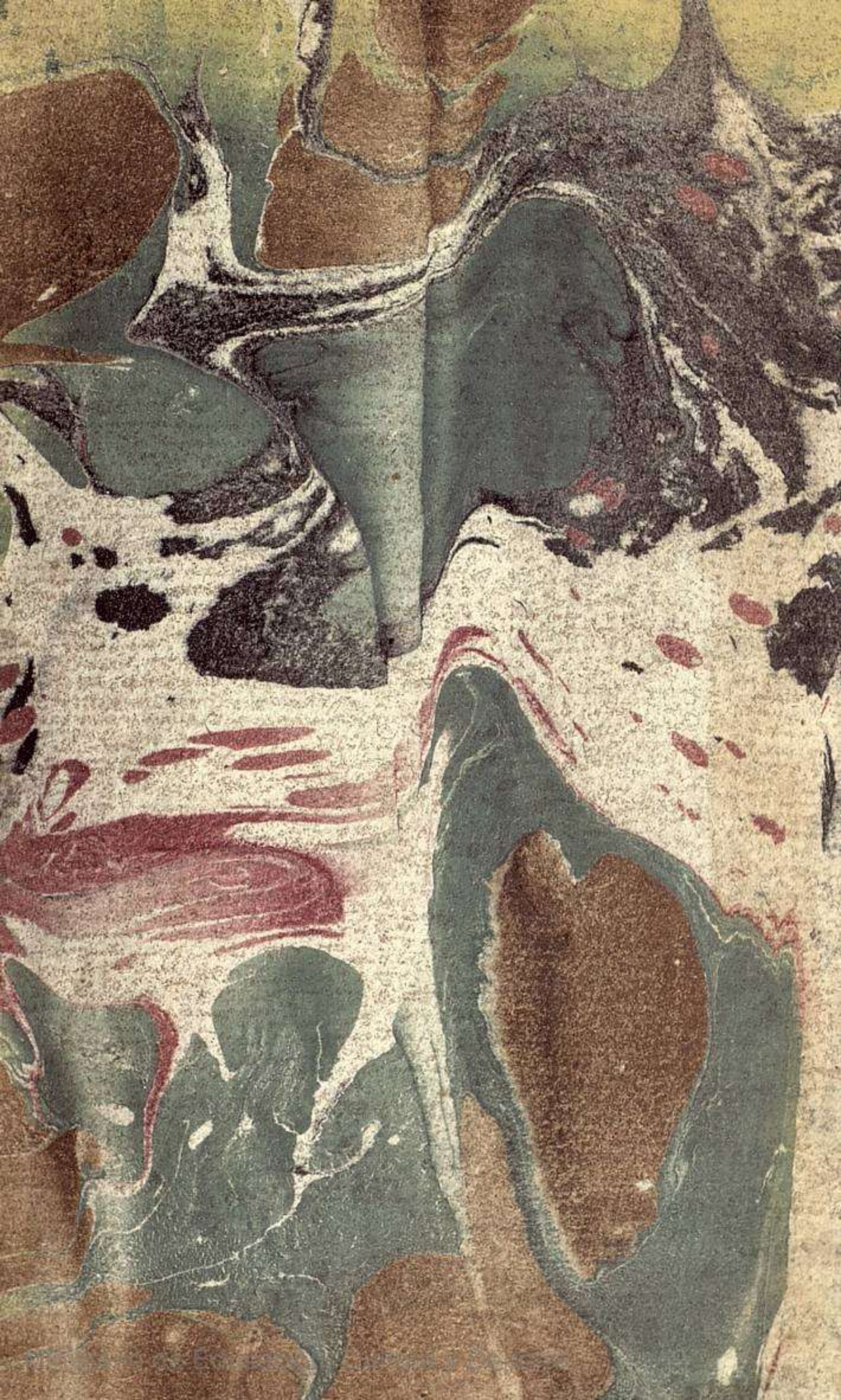

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala *Reservada*
Número *730*

TOLEDO
Biblioteca Arzobispal.

— A — La Sala "Reservada" 5.º 9-6

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

(2) } Tit 131225
R 375934
CB 1195638

(1) } Tit 147725
R 376057
CB 1195636

Maximi Scholia de eccl. hierar. 67.

de Divinis nomin. 120.

de mystica Theolog. 293.

in epistolas. 307

Michaelis Syngeli encomiū in Diony. 345

Martyrium Dionysij - 337.

Georgij Pachimata paraphrasis in, de Cales. tom. 2. p. 1.

de eccl. hierarchia. p. 119.

de Divinis nominib. p. 193

de mystica Theolog. p. 369.

in epistolas — p. 389.

5 - 15 - 4
Pa. "Reservado" 9-0

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ

εἰς τὰ τοῦ μακαρίου διονυσίου τοῦ
ἄρεοπαγίτου διεισκόμματα.

Μιχαὴλ τοῦ συγγέλου ἐγκόμιστος τὸν αὐτὸν
ἄρεοπαγίτην.

S. MAXIMI SCHOLIA
IN EOS B. DIONYSII
libros qui extant.

Michaelis Syngeli laudatio eiusdem.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' ἀρχιεπιτῷ.

PARISIIS, M. D. LXII.

Apud Guil. Morelium, in Græcis typographum Regium.

435. sextam Sopatro *ἱερῆς*, 437. Polycarpo *ἱεραρχῆς*
septimã, cuius Polycarpi Ignatius meminit:
& Ioannis discipulũ fuisse & Smyrnæ episco-
pum, secundum Irenæum, Maximus docet,
pag. 314.

Demophilo *δεεραπυτῆς* scribit octauam, eum-
que præter alia reprehendit, quod *ἅγια ἄγία* sit
ingressus, quod populo & monachis non li-
cebat, pag. 448. Vt hinc intelligas Christianos
tépla habuisse, vel quæ Iudeorũ erát, vel ad for-
mam illorum adornata. Semper enim patuif-
se Christo & apostolis téplum Hierosolymis
& Euangelia, & Acta Apostolorum testantur:
nec id solum, sed synagogæ domos ubiq; ter-
rarum in singulis ciuitatibus ædificatas, vt Pe-
trus ait Act. 15. Christus disputat inter docto-
res in templo, Luc. 2. Docet in Synagogis Ca-
pernai: Marc. 4. Petrus, Iacobus, Ioannes, An-
dreas, Philippus & reliqui apostoli post ascen-
sionem Christi, semper erant in templo perse-
uerátes vnanimiter in oratione & precatatione
cũ mulieribus, & Maria matre Iesu, & cũ fra-
tribus, laudantes & benedicentes Deum, Luc.
24. Act. 1. Intranť Petrus & Ioannes in tem-
plum ad horam orationis nonam, ibique do-
cent, Act. 3. 4. In porticu Salomonis docent.
Act. 5. Paulus Damasci ingressus in Syna-
gogas concionatur Act. 9. In Ioppe ascendit
Petrus in superiora domus Simonis Coriarii

vt oraret circa horam sextam, Act. 10.

Paulus in Synagogis docet Salaminæ, Act. 13. Antiochiæ, etiam ad id inuitatus. ibid. Iconii, 14. Thessalonica, Berrhœæ, Athenarum, 17. Corinthi, 19. Troadis, 20. Festinat Paulus vt diem pentecostes ageret Hierosolymis, 20. vbi assumptis viris quatuor votum super se habentibus, purificat se cum illis, & offertur oblatio pro vnoquoque eorum, Act. 21. 24.

Constituit idem per singulas ecclesias presbyteros & orant cum ieiuniis, Act. 14. Troadē ipse & comites vna sabbathi conueniunt ad frangēdum panem. erant lampades multæ in cœnaculo vbi erant congregati, Act. 20. Admonet vt episcopi à spiritu sancto positi regere ecclesiam Dei, attendant sibi & vniuerso gregi, ibid. Phœben quæ Ecclesiæ ministrabat Cenchreis, commendat, Rom. 16. Corinthios arguit, quòd in ecclesiam conueniētes, alii alios præuerterent, & cœnam suam quisque ederent: *Nunquid, inquit, domos non habetis ad manducandum & bibendum, aut ecclesiã Dei contēnitis?* 1. Cor. 11. Mulieres in ecclesia vult tacere, nec loqui, ibid. 14. Se reliquisse Titũ in Creta dicit, vt constitueret per ciuitates presbyteros, quos statim appellat episcopos, ad Titũ 1. Nonam epistolam scribit ad Titum, ad quẽ etiam Paulus scribit. Decimam D. Ioanni Evangelistæ in insula Patmo exulanti, cuius liberat

cap. 3. Hierotheum agnoscit magistrum, post
D. Paulum. pag. 279. item pag. 271.

Rogatus per epistolam ad Timotheum scri-
bit, ut est in lib. de Diuinis nominibus cap. 11.
pag. 404. quem *παῖδα* vocat, pag. 18. 134. *φιλοσο-*
φία, 236. 420. *καλόν*, 255. *ἐνδοξαστικόν*, 282. *ἱερὸν τῆ θεοῦ ἀν-*
θρώπων, 404 Pauli secum discipulum, 275. comi-
tem in exequiis Virginis Mariæ, 281.

Cum D. Petro, Iacobo fratre domini: cum
Timotheo & aliis fratribus, funeri Virginis
Mariæ interfuit, & hymnos de ea multorum
qui aderāt audiuit: inter quos magistrū suum
palmam obtinuisse testatur, pag. 281. 282.

Ignatij diuini meminit, pag. 306. vbi & vfi-
tatum eius sermonem laudat, *ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐπαύ-*
ρωται. vide Maximi scholia in eum locum, pag.
180. ut intelligas quàm incaute Michael Syn-
gelus in Encomio hinc colligat Dionysium sub
Traiano passum fuisse, pag. 377. Vide itē Me-
trodori, siue ut alij volunt, Methodij, marty-
rium Dionysij, pag. 393.

Clementem philosophum citat, pag. 354.
quem male de Alexandrino quidam interpre-
tantur. Pachymeres Romanum intelligit, ex
sententia veterum interpretum, pag. 307. Cer-
te in epistola Clementis ad Iacobum, se philo-
sophiæ studiosum agnoscit, & philosophiam
tractasse. Huius, opinor, Paulus meminit ad
Philippenses 4.

Simonis ἁγίων & Elymę magi παραειώδη ἁγίων reprehendit & conuincit, pag. 358. & 375.
De iis Act. 8. & 13.

Bartholomęi apostoli, quem θεῖον appellat, dictum recenset, probat & interpretatur, pag. 421.

Iusti, quę ἱερὸν vocat, ἀφ' ἑγξίας exponit, pag. 398. Huius Iusti Apostolorum Acta meminērunt, cognomento Iose nuncupantes. Vide Maximi scholion, pag. 275.

Apud Carpū hospitio susceptus est in Creta, pag. 462. vbi & visionem eius quandam recenset. Huius Carpi Paulus meminit, 2. ad Timotheum 4.

Caio θεραπειτῆ epistolas quatuor inscribit, pag. 431. 432. 433. 434. Maximus eundem existimat esse, ad quem D. Euangelista Ioannes tertiam epistolam scripsit, pag. 306. Quòd sit autem θεραπειτῆς idem qui monachus dicitur, Areopagita docet, Ecclesiastic. hierarchiæ cap. 6. & Philo Iudæus περὶ ἱκετῶν, item Euseb. Cæsariensis, quæ de monachis Philo tradit ad Christianos referens, in commune viuētibus. Ioannes Apostolus huius Caii vitę institutum laudat, ac in eo persistere hortatur eum, hospitalitatis studiosum & veritatis. Eiusdem Caii mentio fit in Actis Apostolorum 19. Paulus hospitem suum appellat ad Romanos, 16.

Dorotheo λειτουργῶ quintam inscribit, pag.

60. μαξ. 47. παχυμ. 68.

ια. Διὰ π̄ π̄σας αἰ οὐράνιοι οὐσίαι κτ' κοινοῖ δυνάμεις οὐράνια καλοῦνται. pag. 62. μαξ. 49. παχυμ. 74.

ιβ. Διὰ τ̄ οἱ κτ' ἀνθρώποις ἱεράρχαι ἄγγελοι καλοῦνται. pag. 65. μαξ. 51. παχυμ. 77.

ιγ. Διὰ π̄ ὑπὸ τῶν σεραφὶμ λέγεται καθαρθῆναι ὁ πνευ-
φήτης ἡσαΐας. pag. 67. μαξ. 51. παχυμ. 80.

ιδ. Τίσημαίνε ὁ π̄σθαι δέδομμένος ἀγγελικὸς αἰεθμός. pag.
80. μαξ. 58. παχυμ. 89.

ιε. Τίνες αἰ μορφωτικῶν τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων εἰκόνες.
τὸ π̄ πυρῶδες. τὸ π̄ ἀνθρωποειδές. τίνες οἱ ὀφθαλμοί.
τίνες αἰ ῥίνες. τίνες τὰ ὠτα. τίνες τὰ εἶματα. τίνες ἡ ἀφή-
τίνες τὰ βλέφαρα. τίνες αἰ ὀφρύες. τίνες ἡ ἀκμή. τίνες οἱ
ὀδόντες. τίνες οἱ ὠμοί. τίνες αἰ ὠλένας κτ' αἰ χεῖρες. τίνες ἡ
καρδία. τίνες τὰ στήθη. τίνες τὰ νῶτα. τίνες οἱ πόδες. τίνες
τὰ πτερά. τίνες ἡ γυμνότης. τίνες ἡ ἀμφίασις. τίνες ἡ λαμ-
πρὰ ἐσθῆς. τίνες ἡ ἱεραπικὴ. τίνες αἰ ζῶνας. τίνες αἰ ῥά-
βδοι. τίνες τὰ δόρατα. τίνες αἰ πέλυκες. τίνες τὰ γεωμε-
τρικὰ χρονία. τίνες οἱ αἵμοι. τίνες αἰ νεφέλαι. τίνες ὁ
χαλκός. τίνες τὸ ἤλεκτρον. τίνες οἱ χοροί. τίνες οἱ κρότοι. τίνες
αἰ χροαί τῶν διαφόρων λίθων. τίνες τὸ λεοντοειδές. τίνες τὸ
βοοειδές. τίνες τὸ ἀετοειδές. τίνες οἱ ἵπποι. τίνες αἰ διαφοραὶ
τῶν ἵππίων χρωμάτων. τίνες οἱ ποταμοί. τίνες τὰ ἀρματα.
τίνες οἱ ἔσχοι. τίνες ἡ λεγομένη χροαί τῶν ἀγγέλων. pag.
81. μαξ. 58. παχυμ. 92.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

κῆς ἱεραρχίας, ἐν κεφαλῆαίσις ζ.

α. Τίνες ἡ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας π̄σθαι δόσεις, κτ' αἰς

- ὁ ταύτης σκοπός. pag. 101. μαξ. 67. παχυμ. 115.
 β. Περὶ τῶν ἐν τῇ φωπύσμα πτελεμύων. pag. 111. μαξ. 72. παχυμ. 123.
 γ. Περὶ τῶν ἐν τῇ σιναξί τελεμύων. pag. 130. μαξ. 82. παχυμ. 134.
 δ. Περὶ τῶν ἐν τῇ μύρω τελεμύων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ τελεμύων. pag. 161. μαξ. 95. παχυμ. 152.
 ε. Περὶ τῶν ἱεραπκῶν τελειώσεων. pag. 179. μαξ. 101. παχυμ. 162.
 ς. Περὶ τῶν τελεμύων τάξεων. pag. 202. μαξ. 108. παχυμ. 171.
 ζ. Περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις τελεμύων. pag. 212. μαξ. 112. παχυμ. 181.

ΠΕΡΙ ΘΕΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
 ἐν κεφαλαίοις ιγ.

- α. Τίς ὁ λόγος σκοπὸς, καὶ τίς ἡ αἰτία τῶν ὀνομαζομένων ὀνομαζομένων. pag. 238. μαξ. 120. παχυμ. 193.
 β. Περὶ ἰσχυρῆς καὶ ἀσθενεῖς θεολογίας, καὶ τίς ἡ αἰτία ἑνώσεως καὶ διαίρεσεως pag. 255. μαξ. 138. παχυμ. 216.
 γ. Τίς ἡ τῆς βίβλου δύναμις, καὶ αἰτία τῆς μακαρίου ἱεροθέου, καὶ αἰτία ἀλαβείας, καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς. pag. 276. μαξ. 155. παχυμ. 233.
 δ. Περὶ ἀγαθοῦ, φατοῦ, καλοῦ, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου. καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὐτε ὄν, οὐτε ἔξ ὄντος, ἔτε ἐν τοῖς οὐσι. pag. 284. μαξ. 159. παχυμ. 238.
 ε. Περὶ ὄντος, ἐν ᾧ καὶ αἰτία τῶν ἀδελφῶν. pag. 341. μαξ. 211. παχυμ. 293.

ς. Περὶ

berationem & ab exilio reuocationem præsa-
gus prædicit.

DE admirabili solis deliquio, inusitato &
supra naturam euenienti, ea hora qua Chri-
stus animam efflauit, scribit in epistola ad Po-
lycarpum, pag. 442. Maximus, 318. Syngelus,
354. Suidas, in prolegomenis in Maximum.

Plura qui volet, Maximi scholia, Pachyme-
ræ paraphrasin, Prologum in Dionysium,
Syngeli Encomium, & martyrium Dionysii
legat. Manifeste enim conuictos deprehen-
det huius tam sanctissimi & doctissimi Dio-
nysii accusatores.

QVÆ IN HIS LI-
bris continentur.

Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας, ἐν κεφαλαίοις ιε.

α. Οπὶ πᾶσα θῆα ἔλαμψις καὶ ἀγαθότητα πικίλως εἰς
τὰ πνευμάτια περιούσια, μὲν ἀπλή· ἔσ' ἕτερον μόνον,
ἴσχυά καὶ ἐνοποιεῖ τὰ ἐλαμπόμματα. pag. 1. μαζίου. 1.
παχυμ. 1.

β. Οπὶ πρεπόντως τὰ θῆα ἔσ' οὐρανία καὶ θῆα τῶν αἰομορίων
συμβόλων ἐκφαίνεται. pag. 5. μαζ. 5. παχυμ. 7.

γ. Τί ὄντι ἱεραρχία, καὶ ἕς ἢ καὶ ἱεραρχίαν ὄντισι. pag.
19. μαζ. 15. παχυμ. 17.

δ. Τί σημαίνει ἢ τῶν ἀγγέλων ἐπωνυμία. pag. 23. μαζ. 18.
παχυμ. 23.

ε. Διὰ τί πᾶσαι αἱ οὐρανόιοι οὐσίαι καὶ κοινοὶ ἄγγελοι λέ-
γονται. pag. 31. μαζ. 24. παχυμ. 29.

ς. Τίς ἢ πρεσβυτέρων οὐρανίων οὐσιῶν διακόσμησις, ἕς ἢ
μέσσι, ἕς ἢ πρεσβυτάτα. pag. 33. μαζ. 26. παχυμ. 31.

ζ. Περὶ τῶν σεραφίμ καὶ χερουβίμ, καὶ τῶν θρόνων, ἔσ' ἕτερον
τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἱεραρχίας. pag. 35. μαζ. 28. παχυμ. 33.

η. Περὶ τῶν κωλοτήτων, ἔσ' ἕτερον δυνάμεων, καὶ τῶν ἰσχυρίων,
ἔσ' ἕτερον τῆς μέσσης αὐτῶν ἱεραρχίας. pag. 45. μαζ. 37.
παχυμ. 51.

θ. Περὶ τῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν ἀρχαγγέλων, ἔσ' ἕτερον ἀγγέλων, καὶ
ἔσ' ἕτερον πρεσβυτάτας αὐτῶν ἱεραρχίας. pag. 52. μαζ.
42. παχυμ. 62.

ι. Επαναληψις καὶ συναγωγή τῶν ἀγγελικῆς βύταξίας. pag.

- ε. Περὶ ζώης. pag. 356. μαξ. 211. παχυμ. 312.
 ζ. Περὶ θφίας, νοῦ, λόγου, δῆμιθίας, πίσεως. pag. 260, μαξ. 235. παχυμ. 317.
 η. Περὶ δυνάμεως, δικαιοσύνης, θπιρίας, ἀπολυτρώσεως. ἐν ᾧ ἔπει ἀϊσότητος. pagin. 371. μαξ. 247. παχυμ. 327.
 θ. Περὶ μεγάλου, μικροῦ, ταύτου, ἐτέρου, ὁμοίου, ἀνομοίου, σάσεως, κινήσεως, ἰσότητος. pag. 382. μαξ. 257. παχυμ. 334.
 ι. Περὶ παντοκράτορος, παλαιῶν ἡμερῶν, ἐν ᾧ ἔπει ἀϊσότητος ἔχοντος. pag. 393. μαξ. 269. παχυμ. 346.
 ια. Περὶ εἰρήνης, ἔπει βούλεται αὐτὸ τὸ αὐτοεἶναι. πῶς ἢ αὐτοζωή, καὶ ἕως ἢ αὐτοδυνάμις, ἔπει οὕτω λεγόμενα. pag. 397. μαξ. 273. παχυμ. 350.
 ιβ. Περὶ ἀγίου ἀγίων, βασιλέως βασιλέων, κυρίου κυρίων, θεοῦ θεῶν. pag. 407. μαξ. 283. παχυμ. 357.
 ιγ. Περὶ τελείης ἢ ἐνός pag. 411. μαξ. 285. παχυμ. 360.

Π Ε Ρ Ι Μ Υ Σ Τ Ι Κ Η Σ Θ Ε Ο Λ Ο -
 γίας ἐν κεφαλαίοις ε.

- α. Τίς ὁ θεὸς γνώφος. pag. 419. μαξ. 293. παχυμ. 369.
 β. Πῶς δεῖ ἔπει εἶναι ἔπει ὕμνοις ἀπαθῆναι τῶν παίων ἀϊπῶ, καὶ ἕπει πάντα. pag. 423. μαξ. 298. παχυμ. 377.
 γ. Τίνες αἱ καταφατικαὶ θεολογίαι, ἕπει αἱ ἀποφατικαὶ. pag. 425. μαξ. 299. παχυμ. 380.
 δ. Οπ οὐδὲν τῶν ἀϊδητῶν ὁ παντὶς ἀϊδητοῦ κατ' ἕπειροχλῶ ἀϊπῶ. pag. 427. μαξ. 302. παχυμ. 384.
 ε. Οπ οὐδὲν τῶν νοητῶν, ὁ παντὶς νοητοῦ κατ' ἕπειροχλῶ

αἶπος. pag. 428. μαξ. 303. παχυμ. 385.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΕΚΑ:

- α. Γαίῳ θεραπευτῇ. pag. 431. μαξ. 306. παχυμ. 389.
β. Τῷ αὐτῷ. pag. 432. μαξ. 307. παχυμ. 394.
γ. Τῷ αὐτῷ. pag. 433. μαξ. 309. παχυμ. 395.
δ. Τῷ αὐτῷ. pag. 434. μαξ. 309. παχυμ. 396.
ε. Δωροθέῳ λειτουργῷ. pag. 435. μαξ. 312. παχυμ. 400.
ς. Σωπάτρῳ ἱερεῖ. pag. 437. μαξ. 313. παχυμ. 401.
ζ. Πολυκάρπῳ ἱεραρχῇ. pag. 437. μαξ. 314. παχυμ. 403.
η. Δημοφίλῳ θεραπευτῇ περὶ ἰδιοπραγίας καὶ χριστότητος. pag. 443. μαξ. 319. παχυμ. 411.
θ. Τίτῳ ἱεραρχῇ. pag. 466. μαξ. 330. παχυμ. 424.
ι. Ἰωάννῃ θεολόγῳ, ἀποστόλῳ, καὶ δὲ ἀγγελιστῇ, περὶ τοῦ ἀποστόλου καὶ τῶν ἀποστόλων πρὸς τὸν Ἰησοῦν. pag. 482. μαξ. 342. παχυμ. 441.
Μιχαὴλ συγγέλου ἐπὶ πρεσβυτέρου ἰεροσολεύκων, εἰκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον. μαξ. pag. 345.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπὶ ἀρετοπαγίτου. μαξίμου. pag. 387.

ΤΑ ΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΕΝ

ταύτη τῇ βίβλῳ.

Ἐπιγράμματα δὲ φέρονται εἰς τὰ τῆς ἁγίας διονυσίας γεγραμμένα.

Πρόλογος τῷ ἁγίῳ μαξίμου ἢ καὶ Ζιασίω ἀγίου τοῦ συκοπολίτου.

Ἑρμηνεία λέξεων καὶ σοιχίων ἐμφερομένων τῆς τῷ ἁγίου διονυσίᾳ συγγραμμάτων.

Περὶ τῶν διονυσίᾳ ἐκ τῶν τῷ Θυΐδα.

Τὰ τῷ ἁγίου μαξίμου χόλια εἰς τὸ πᾶν τῆς οὐραρίας, ἱεραρχίας. pag. 1.

Εἰς τὸ πᾶν ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. 67.

Εἰς τὸ πᾶν θείων ὀνομάτων. 120.

Εἰς τὸ πᾶν μουσικῆς θεολογίας. 293.

Εἰς τὰς ἑπιτολάς δέκα. 306.

Μιχαὴλ τῷ συγγέλου ἑωρεσβυτέρου ἱεροσολύμων ἐκφοβίμου εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον. 345.

Μαρτύριον τῷ ἁγίου διονυσίᾳ, καὶ μεθόδιον, ἢ ὡς ἄλλοι, μεθυστόδωρον. 387.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑ-
κάειον Διονύσιον, πρὸς τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας εἴχοι
ιαμβικοί, χειρὸς φορὰ παλαίμου ἢ μιτυληναίου.

Ἐγὼ Διονύσιε Τολμῶ καὶ λέξην,
ὡς οὐκ ἐπλάσθης ὀγκυακὸς κοιλία·
ἀλλ' ἀγγέλοις μάλιστα σωτεταγμένος,
αἴωθεν ἦλθες ἐκ πόλου, φύσις ξένη,
βροτοῖς ἀπαγγέλουσα πάντα πρὸς μέρος,
τὰ τῶν αἰθέρων τεματίων ὅπως ἔχθ·
οὕτω γνώσκεις τὰς αἰθέροις οὐσίας·
οὕτω θεωρεῖς ἄνθεοις θεωρίας·
οὕτω θεωρεῖς τὰς φύσις τῶν ἀγγέλων·
οὕτω τὸ μείζον, ἄγγελος σὺ τῶν φύσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
αὐτῆς τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.

Ἀγγελικῆς θφίης ἀμαρύγματα πομπὰ κηχίσας,
ἀνθρώποις ἀέφλωας ἰδεῖν νοοσωθέντων ἄστρον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

Σύμβολα θεωπεσιῶν ἱερέων ἐνοειδεῖ μύθῳ,
εἰς ἐνικὴν ἀέφλωτας ἐνὸς φάεος μίαν ἀγγλίω.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑ-
κάριοι διόνυσοι, εἰς τὸ πᾶσι θεῶν ὀνομάτων.

Εἰς τόου ἀγλήεντα θεογράφα χίλεια βάψας,
καί μεα ποικίλεις ἱερώνυμα καὶ, μὲν πύτμον,
ζωοσφόρις λογιόσις κελαδῶν θεοφαίτορας ὕμνοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΓΕΡΙ ΤΗΣ
μυστικῆς θεολογίας.

Καὶ νόον ἀγλήεντα λίπες καὶ γῶσι εὐόντων
νύκτα δι' ἀμβροσίω, πῶ οὐ θέμις ἔξονομιῶα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ
πᾶσι μυστικῆς θεολογίας.

Σοὶ νόον ἀρδύσας διόνυσιε χύμασι παύλου,
καὶ πειφάοις θεότητος ὄλλω ἀκπῆνα ποθήσας
ἄφθιτον ἀνθρώποισι θεωνυμίας πόρες ἀγλίω.

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Η Ν μὲν ἀγύειαν, τὸ τε παλαιὰ
γὰρ ἐν πλούτῳ τῷ μεγάλου διονύ-
σιου, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ κατ' ἀθη-
ναίους βουλευτήριον, κατ' ὃ βου-
λεύειν ἠρέθη, παρείησι· τῷ γὰρ ἀ-
ρεοπαγίῳ εἰς ἐπίγχανεν οὕτως,
ὡς ὁ θεὸς ἐδήλωσε λουκάς, ἰσορῶν
ταῖς τῶν ἱερῶν ἀποστόλων ἱεραῖς πράξεσι· εἰπὼν γὰρ τὸν ἀγιώ-
τατον ἀπόστολον παῦλον γηρόμενοι ἐν ἀθηναῖς, συμβάλλου-
τά τε ἑσὶν εἰς λόγους τῶν ἑξ ἑπικούρου φιλοσόφων, καὶ τῶν γερμῶν
ἀπὸ τῆς σοφίας· καὶ κηρύτταντα πᾶσι εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν
χριστὸν πίστιν, πᾶσι τε τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, ἔτι καὶ καθολι-
κὴν κρίσιν, συληφθῆναι πᾶσι τῶν ἀφιλοσόφων· οὐ γὰρ ἀγνο-
οῦν φιλοσόφων ἀθηνῶν αἰτε κατ' τὸν ἄρξον πάγον, καὶ δημι-
ουργήσαντα, πᾶσα χεῖμα ἑλπίσιν, καὶ πρὸς τὸ τῆς ἀλη-
θείας μεταστῆναι φῶς, ἐπάγει· ἔτι οὕτως ὁ παῦλος ἔζηλθεν
ἐκ μέσου αὐτῶν· ἑνὲς δὲ ἀνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευ-
σαν· ἐν οἷς καὶ διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης, ἔτι γυνὴ ὀνόματι δα-
μάρια, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Εγὼ μὲν οὖν οὐ μάλιστα ἀκούω τῶν πᾶσι πάντας τοὺς πεπι-
σκευκότας τὸ τε διὰ τῶν θεῶν παύλου, μόνον τὸν ἀρίστον διονύ-
σιον ἑξονομαθῆναι πᾶσι τῶν θεοφόρου συγγραφέως, πρὸς
τηθείσης αὐτῷ καὶ τῆς ἀξίας. φησὶ γὰρ ἀρεοπαγίτης· ἐπιβάλλ-
ω δὲ μάλλον, ὅτι διὰ τε τὸ κατ' ἀθηναίους σοφίαν παλαιῶν, καὶ διὰ τὸ ἐν
ἀθηναίοις ἀνεπιλήπτου πολιτείας ἔκκριτον, μνημονοβουθῆναι
μὲν τῆς οἰκίας αὐτῆς· καὶ δὲ εἰδέναι κατὰ πρὸς ἐφίλω, ὡς

οὐ πάντες ἀνδρὸς ἴω, εἰς πῶν ἕξ ἀρείου πάγου βουλιῶ τε-
λῆν· ὅμ' οἱ παρ' ἀθλωαίοις ποροτεύοντες, ἐν τε γῆναι καὶ
πλούτῳ ἔβίω χρυσῶ· ἔκτ' τῶν οἱ ἐπίσημοι καθεστῶτες,
ἐβούλευον εἰς πῶν ἕξ ἀρείου πάγου βουλιῶ· ἐκ γὰρ τῶν
ἐννεα καθισταμένων ἀρχόντων ἀθλωαῖσιν, τοῖς ἀρεοπαγίταις
ἔδωκεν συμεταίαι δικασαί, ὡς φησὶν ἀνδρῶπιων ἐν δευτέρῃ,
τῶν ἀτθίδων· ὕστερον δὲ πλειόνων γέγονεν ἢ ἕξ ἀρείου πάγου
βουλή, τοῦτέστιν ἢ ἕξ ἀνδρῶν πελοποννησίων πεντήκοντα καὶ
ένος, πῶν ἕξ δι' πατριδῶν, ὡς ἔφηρδον, καὶ πλούτῳ ἔβίω
ἄφρονι διαφερόντων, ὡς ἰσορῆ φιλόχορος διὰ τῆς τρίτης
τῶν αἰτῶν ἀτθίδων. ἕξω δὲ τῆς πόλεως ἴω τὸ κατὰ ἀ-
ρειον πάγον δικαστήριον, κληθέν οὕτω καθ' ἀμφολογοῦσιν
ἀθλωαῖοι, ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν πῶν ἕξ οὐκί τοῦ κτ' πῶν πό-
λιν ὄροις, συμεταίαι δικαστήριον μεταξὺ ποσειδῶνος ἔβίω.
ὁ γὰρ ποσειδῶν δικὴν εἶπε πρὸς ἀρεῖα κατὰ τοῖς ἀρχαίοις
μύθοις παρ' ἀθλωαίοις, ἐν τῷ ἰόπῳ τούτῳ, φάσκων ἀνα-
ρεθῆναι τὸν ἴδιον ἕον ἀλιβρόδιον ὑπὸ ἀρεῖας· κακίτην ἕξ
ἀρεῖας ὁ πάγος ἐκείνος, ἀρειος ἐκλήθη. ἐδίκαζον οὖν
ἀρεοπαγίταις πρὸ πάντων οὐκί τῶν σφαλμάτων καὶ πρὸ
νομιῶν, ὡς ἀπαντα φησὶν ἀνδρῶπιων ἐν πρῶτῃ, καὶ φιλόχο-
ρος ἐν δευτέρῃ, καὶ τρίτῃ τῶν ἀτθίδων.

Διὰ δὲ τῶν αἰτῶν καμῶν δαιμονίων καταγγελέα τὸν θεό-
τατον παῦλον, ὡς ἰσόρησεν ὁ φιλαλήθης λουκάς, οἱ τῆς ὑπὸ
θεοῦ μωρανοθήσης σοφίας ἐρασαί, πρὸς πῶν ἕξ ἀρείου
πάγου βουλιῶ ἔλκουσιν. ὅμ' ἐν τοῖς ἀρεοπαγίταις τινι-
καῦτα χρόνου βυλδύων, ἀτε δικαστῆς ἀκλιπέτατος, ὁ πάμ-
μεγας διονύσιος, ἀδέκαζον ἀπέπειμε τῆ κτ' τὸν πνθυματο-
φόρον παῦλον ἀληθῆρα πῶν ψῆφον, ἔρρωδαί τε πολλὰ θερά-
σαι τῆ πῶν ἀρεοπαγιτῶν ἀρεῖτῳ σεμνότητι, τὸν ὄμηθῆ ἔβίω

νεπίσκοπον κριτῶν ἐννοήσας χριστὸν ἰησοῦν, τὸν τῷ θεοῦ καὶ
πατρὸς ἑὸν μονογενῆ ἐκ λόγον, ὃν ὁ παῦλος ἐκήρυξεν, δι' οὗ
εἶχετο τὸ φῶς· καὶ γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τότε ἐκράτου· ἤδη οὖν
αὐτονομίαις ἀφῆκαν ἀθηνῶν καὶ λακεδαίμονος· ὅθεν ἐπιπα-
ρα ἀθηναίοις ἐπὶ τὰ κατὰ τοὺς ἀρεοπαγίτας ἐπιλιπέτο.
καὶ τελεῖται μὲν ἅπαντα τῆς ἑσπερίας τὰ δόγματα διὰ παύ-
λου ἕκρας· παιδαγωγῆται δὲ διδασκαλικῶς ὁ διογύ-
σιος, ὑπὸ ἱεροθέῳ τῷ μωγιστῶ, κατὰ φησὶν ὁ αὐτός. εἶ-
τα καθίσταται κατὰ τὸ φερόμενον ἐν ἐβδόμῳ βιβλίῳ τῆς ἀ-
ποστολικῶν διαταγμάτων ὁ διογύσιος, ἐπίσκοπος ὑπὸ παύ-
λου τῷ χριστοφόρου τῶν ἐν ἀθηνῶσι πισευσαίων.

Μνημονεύει δὲ τῷ ἀρεοπαγίτου ἐκ διογύσιος ἀρχαῖος κοριν-
θίων ἐπίσκοπος, ἢ πολύκαρπος ἐν τῇ πρὸς ἀθηναίους ἐπι-
στολῇ αὐτοῦ. εἶσι δὲ τῶν ὀρθότητα ἐκ πολυμαθῶν ἀποδω-
μασῶν τοῦ ἀγίου τύπου διογυσίου, τὸν ἀληθῶς διὰ πολλῆς
ἡλικίας ἐπιστήμης τῆς ἀνεπιλήπτων τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἀ-
σεων, θεάσαντα τε τὰ πρὸς τοὺς τῆς ἐκκλησίας φιλοσόφους
τοῦτα δόγματα, πρὸς τῶν ἀλήθειαν μετενιωγμένα· ἐλεῖ-
σαι γὰρ ἔστι μᾶλλον καὶ σωμαλῆσαι τῆς ἀπερσεξίας τοὺς ὀ-
λιγώρους τῆς διπαιδευσίας ἐξετασάς, ὅτι τῆ σφῶν ἀμαθία
συμμετρῶσι καὶ τὰς τῆς ἐξῆς ἀνθρώπων φιλομαθεῖς διθυ-
μοσιώας. ἐπιγινώσκοντες γὰρ οἱ τοιοῦτοι συζητήμασιν
ἐπίων, ἐπιχρὸν οὐ πρὸς ἀκολουθοῦντες τῆ τῆς λεγούτων δι-
ασία, πρὸς ἀληθῆ κριτὸν δι' οὗ ἐκφέρονται τὸ συζητητικῶς
διὰ βολῶν. καὶ τοι γὰρ παλαιῶς οὐ δύνασθαι τὰ σκώμμα-
τα διδύμειν τε ἐκ διελέχθαι ἀφασίν αὐτοῖς, δεόν ἐπιση-
αῖς τρεῖς ἐπὶ τῶν ὀργῶν, καὶ μᾶλλον ἀρχαίην, ὅτι μὴ
απουδάσαιτες, ἐγνωσαν καὶ αὐτοὶ τὰ πρὸς γῶσιν ἀνημέ-
να· ἢ τὰ ληθῆς, ὅτι μὴ πρὸς τοὺς ἱκανοὺς πρὸς τὰ τοιαῦτα

φιλομαθῶς γεγονότες, τῶν ἀπορημάτων ἀπελύθησαν.

Ἀλλὰ τολμῶσί πινες λοιδοροῦν εἰς αἵρέσεις τῆς θείας διδασκαλίας, κατὰ παῖξ καὶ τὰ τῶν αἵρετικῶν ἀγνοουῦτες· ἢ γὰρ αὐτοὶ, ὡς ἐκείνου τῆς κατακλιμακίων ἐν τοῖς αἵρετίστοις συσκινοῦντες τὰ ὡσαύτως τούτων δόγματα, πολλὰ τῶν φλαύρων ἀφρηκότες δι-
εγίνωσκον, καθ' ὅσον φῶς ἀληθές καὶ σκόπος. Ἦ γὰρ εἴποιεν ἐν τοῖς ὡσαύτως τῆς μόνης θεολογικῆς πειάδος θεολογούμε-
νοις παρ' αὐτῶν· Ἦ δ' αὖτε ὡσαύτως τῆς παμμακαρίας ταύτης πειάδος ἐνός ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς θεοῦ λόγου τε-
λείως ἐνανθρωπήσαντος· ἐχὲν ψυχὴν ἐννοῦν, καὶ σώ-
μα τὸ κατ' ἡμᾶς γήϊνον διεξῆλθε, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ὅσα τοῖς ὀρθοῖς ἐντέτακται διδασκάλοις. Ἦ δὲ ὡσαύτως νοητῶν καὶ νοε-
ρῶν καὶ τῶν αἰδητῶν μέμψαντ' αὐτῶν εἰκότως· ἢ ὡσαύτως τῆς καθολικῆς ἡμῶν ἀναστάσεως τῆς μετ' ὄρατος ἔκαστος ἡμᾶς καὶ τῆς ἡμῶν ψυχῆς γνησιότητος· καὶ ὡσαύτως τῶν τότε δικαιοτυ-
είων, δικαίων τε καὶ τῶν μὴ τοιούτων· εἰς ταῦτα γὰρ συλλήβδην εἰπεῖν, ἢ καθ' ἡμᾶς ἀφορεῖ ὄρατος, ἅπαντα πλατέως διε-
ξελεῖν οὐ δίκαιον, τῆς ἐπιτομῆς ἕνεκα ἀπαντα καὶ ἀκαρὸν ἐπισημανομένης.

Ναὶ φασὶν ἀλλ' οὐκ ἔγραψεν αὐτῶν τὰς σιωπάζεις δισέ-
βειος ὁ πᾶμφίλου· καὶ μὴ οὐδ' ὡσαύτως.

Πρὸς οὓς λεκτέον, ὡς πᾶμπολλα παρήκειν δισέβειος οὐκ ἐλθόντα ὡσαύτως χίρας οἰκίας· καὶ γὰρ οὐτε φησὶν ἅπαντα κα-
τὰ παῖξ σιωποῦν· μάλλον γε μὴ ὁμολογῶντες ἀειθμοῦ κρείττονα βιβλία καθεστάναι, μηδαμῶς εἰς αὐτὸν ἐληλυθό-
τα· καὶ πολλῶν ἐδωάμεν μνημονῶσαι μὴ κτηθέντων αὐτῶν· καὶ ταῦτα τῆς αὐτῆς χώρας, ὡς ὑμῶν αἰῶνος καὶ νῆρκιστου τῶν ἱε-
ρασαυτῶν ἐκ τῶν ἱεροσολύμοις ἐγὼ γοῶν ἐνέτυχόντισι τῶν ὑ-
μῶν αἰῶνος· ἔμμεν οὐτε παρ' αὐτοῦ τοῖς πόνοις ἀνέγραψεν, οὐτε

τῶ ῥωμαίου κλήιδης, πάλω δύο καὶ μόνων ἑπιστολῶν· ἀλλ' ἔτε πλείων ἐτέρων. ὁ γὰρ ὡεῖ γῆρας, οὐκ οἶδα εἰ πάντων, μόλις δὲ τεπάρων ἐμνήσθη. δῆλον δὲ περὶ ῥωμαῖος πέ-
τρῶς ὄνομα, διηγήσατό μοι, πάντα τὰ τῆς θείου διονυσίου ᾠ-
ζεσθαι, κατὰ τὴν ἐν ῥώμῃ τῶν ἱερῶν βιβλιοθήκῃ ἀνατε-
θῆναι.

Γράφει δὲ τὰ πλείστα πρὸς τὸν τρισμακάριον πμόθεον,
τὸν ἁγίου ἀποστόλου παύλου φοιτητὴν, ἐφεσίων ἑπίσκοπον,
ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ἐφεσὸν τῆς ἰωνικῆς φιλοσοφίας πρε-
εστώτων, ὡς εἰκός, πάριστα πρῶτα, καὶ πυνθανόμενος,
ὡς εἰδήμονος τῆς ἑξωπερικῆς φιλοσοφίας, ἵνα καὶ μάλλον
ἀγωνίζοιτο. καὶ οὐδὲν ἀπεικός· ἐπεὶ ἔο θεοφιλῆς ἀπόστολος
παῦλος, ταῖς ἐλλώων ἐχρήσατο ῥήσεσι, ταύτας ἀκούων τυ-
χόν, πρὸς τῶν σωόντων αὐτῶν, τῆς ἐλλωικῆς φιλοσοφίας
ἐμπείρων. σωίσησι δὲ καὶ τοῦτο, διονυσίου ταῦτα φιλαλη-
θῶς τὰ συγγραμματα καθεσάαι· τὸ γὰρ ἀεπιτηδεύτως
μνημονύειν αὐτὸν ῥήσεων τῶν συνακμασάντων αὐτῶν ἀ-
δρών, ὧν αἴτε θεῖαι τῶν ἀποστόλων μνημονύοισι πρῶτα, καὶ
καὶ παύλου τῆς θεοφιλοῦς ἀπλουφελῆς ἑπιστολαί, τὸ τῆς συγ-
γραμμάτων ἀσκαίωρητον ἀποφάνοισι· μάλιστα δὲ πάντων,
τὸ τῶν δογμάτων ἀσφαλέστατον.

Ἐπειδὴ δὲ πνες φασὶ, μὴ εἶναι τῆς ἁγίου τὸ σύγγραμμα,
ἀλλὰ πρὸς τῶν μεταγενετέρων, ἀνάγκη αὐτοῖς καὶ τῶν ἀπι-
γορβυδίων πινά καὶ ἀτόπων αὐτὸν πθέσαι, καὶ αψιδόμενον
ταῦτα ἑαυτοῦ, ὡς σωῖν τοῖς ἀποστόλοις, καὶ ἐπέσειλει εἰς
οὐδὲ σωεγγύετο ποτὲ κατ' αὐτοῖς, οὐδὲ ἐπέσειλε.

Τὸ δὲ καὶ πλάσασθαι πρῶτον πρὸς τὸν ἀπόστολον ἰω-
άννην ἐν ἑξοεία ὄντα, ὡς ἐπανήξει πάλιν εἰς τὴν ἀσιάπδα
γῆν, καὶ ταῦτα πυνήθη διδάξει, τὸ πρῶτον πρῶτον ἀδρός καὶ

πρωτότου δόξαν ἑμμανῶς θηρουμένου.

Εξηγητικῶν μὲ οὐκ ὑπομνημάτων, ὡς ὅτι μάλιστα διεξοδικωτάτων, ἐδέϊτο, πρὸς ἐριμωσίαν τῆς αὐτῆς πολυμαθίας· πλιὺ κεφαλαιωδέστερον, ὡς ἡ βίβλος ἐχώρησε, διὰ σχολίων, τὰ φανέντά μοι θεῶν πεποιητῶς πρῶτα πέθικα, καὶ τὰ τῶν ἐξῆς πρῶτα κειμένων λόγους, οἷς τῶν εἰς τὰς ἑμαὶ ἐλθεῖν συμβέβηκε χεῖρας.

Ἰστέον ὡς ἕνεκεν τῶν ἐξω φιλοσόφων, ἔμάλιστα πρὸς κλῶς, θεωρήματα πολλάκις τῶν μακαρίου διονυσίου κέχρηται, καὶ αὐταῖς δὲ ξηραῖς ταῖς λέξεσι· καὶ ἐστὶν ὑπόνοια ἐκ τούτου λαβεῖν, ὡς οἱ ἄθλιώτατοι παλαιότεροι τῶν φιλοσόφων, σαεπεισάμενοι τὰς αὐτῆς πραγματίας, ὡς ἐν τῇ παρῶσι ἀπομνημονόβει βίβλῳ ἀπέκρυψαν, ἵνα πατέρες αὐτοὶ ὀφθῶσι τῶν θῶν αὐτῆς λόγων· καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ, νῦν ἀεφανῆ ἢ παροῦσα πραγματεία, πρὸς ἐλεγχον τῆς αὐτῶν κενοδοξίας καὶ ῥαδιουργίας· καὶ ὅτι σωήθεις αὐτοῖς τὰ ἡμέτερα σαεπειρίζεσθαι, διδάσκει ὁ θεὸς βασιλεὺς, εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ ἡμῶν ὁ λόγος, ἐπ' αὐτῆς τῆς λέξεως οὕτως λέγων· ταῦτα οἶδα πολλοὶς τῶν ἐξω τῶν λόγων τῆς ἀληθείας μεγάλα φρονουώτων ἐπιθεῖα κοσμητῆ, καὶ θαυμάσαντας, καὶ τοῖς ἑαυτῶν σωτάγμασιν εἴκατα λέξαι τολμήσαντας· κλέπτης γὰρ ὁ διάβολος, καὶ τὰ ἡμέτερα ἐκφερομυθῶν, πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ ὑποφῆτας· καὶ οὕτως μὲν οὕτως. τὰ δὲ νουμηνίου τῶν πυθαγορείου πρῶτα φανῶς λέγοντες· ἡ γὰρ ἔστι πλάτων, ἢ μωσῆς ἀπικίτων, οὐδεὶς ἀρνήσασθαι δυνάσται, οὐχ ἡμετέρου, ἀλλὰ τῶν ἐναρπίων ὄντος, ὡς μαρτυρεῖ καὶ βίσεβιος ὁ τῆς παλαιστίνων καὶ σαρείας καὶ θηγησάμενος, ὅτι οὐ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς χριστοῦ παρουσίας σωήθεις τοῖς ἐξω θεῖας, τὰ ἡμέτερα κλέπειν.

Τὸ δὲ ἐ λέγειν αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ, τὸ θεοφιλίου πά-
 θους, ἐν ἡλιουπόλει σωόντα ἀπολλοφάει, θεωρεῖν καὶ συμ-
 φιλοσοφεῖν πρὸς τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως, ὡς οὐ κτ' φύσις,
 οὐδὲ κτ' πὸ ἕστις πότε γενησὶν ἡμερῆς· λέγειν δὲ αὐτὸν ἐ παρῆ-
 ναι σὺ τοῖς ἀποστόλοις τῆ προκομιδῆ τοῦ λεψάνου τοῦ θῆου
 τῆς ἀγίας θεοτόκου μαρίας· ἐ χηίσης παρεφέρειν ἱεροθέου
 τοῦ ἰδίου διδασκάλου ἐκ τῆς εἰς αὐτῷ ἐπιταφίων λόγον·
 πλάττειται δὲ ἐ ἐπιστολάς ἐ λόγους, ὡς πρὸς τοὺς μαθητάς
 τῶν ἀποστόλων ἐκφωνηθέντας, πόσις ἀποπίας καὶ καταγνώ-
 σεως, καὶ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, μή τι γε δὴ ἀδρι τοσοῦτον ἀ-
 νηγμένῳ, κατὰ τε ἡθους ἐ γλώσσι, καὶ τὸ ἐπαίρειν τὰ ἀειδήτα
 πάντα, ἐ τοῖς νοεροῖς συνάπτεται κάλλεσι, ἐ δὲ αὐτῷ ὡς
 ἐφικτὸν θεῶ.

Π Ι Ν Α Ε Τ Η Σ Β Ι Β Λ Ο Υ .

Περὶ οὐρανόθεν ἱεραρχίας,	κεφάλαια ιε.
Περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας,	κεφ. ζ.
Περὶ θείων ὀνομάτων,	κεφ. ιγ.
Περὶ μυστικῆς θεολογίας,	κεφ. ε.
Επιστολαὶ δέκα. πρὸς γαίον, εἰ. πρὸς δωρόθεον, α.	
πρὸς ἑπάφρον, α. πρὸς πολύκαρπον, α. πρὸς δημό- φιλον, α. πρὸς ἡπτόν, α. πρὸς τὸν θεολόγον ἰωάννην ἀναγγελιστήν, α.	

Επισκεπίεον, ὅτι ἐ ἐτέρων αὐτῶν πραγματείων μνήμῳ
 ποιῆται ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ, οὕτως·

Ἐκ τῶ πρὸς θείων ὀνομάτων, ἐν κεφαλαίῳ β.

Τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις ἔξετασθὲν ἡμῖν ἀποδέδει-
 κται, τὸ πάσας αἰήτας θεοπαρεπίης θεωνυμίας, οὐ μεμνηθῆς,

ἀλλὰ ἐπί τῆς ὅλης καὶ πάντελοις, καὶ ὀλοκλήρου, καὶ πλή-
ρεις θεότητος, ὑπὸ τῶν ἀγίων ὑμνεῖσθαι.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Τούτων ἡμῖν, βραχέως μὲν ἐν τούτοις καὶ μεικρῶς· ἐν ἄλ-
λοις δὲ ἰκανῶς ἐκ τῶν λόγων ἀποδεδυγμένων.

Καὶ μετ' ἕτερα ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ.

Καὶ ὅσα ἄλλα εἴρηται περὶ ἡμῶν ἐν τῷ περὶ ἀγγελικῶν
ἰδιότητων.

Καὶ πάλιν.

Καὶ ὅσα ἄλλα περὶ ἡμῶν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ἀπειθμῆ).

Καὶ ἐπί τέλει τῶ αὐτῷ κεφαλαίου δ'.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ δικαιοσύνης καὶ θείου δι-
καιωθείου καὶ διώαμιν ἰκανῶς εἴρησθαι.

Καὶ ἐκ τῶ περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας κεφαλαίου ζ'.
περὶ τὸ τέλος, οὕτως.

Ταύτας δὲ τὰς ὑπερτάτας τῶν ὑπερ' οὐρανίων νοῶν ὑμνο-
λογίας, ἤδη μὲν ἐν τοῖς περὶ τῶν θείων ὑμνων, ὡς ἐφικτὸν, ἀ-
νεπιύξαμεν.

Καὶ ἐκ τῶ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, με-
τ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἐν τῇ περὶ νοητῶν τε καὶ ἀϊδητῶν
πραγματεία διεξοδικότερον εἴρηται. καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν
περὶ τῆς αὐτῆς πραγματείας λέξαι.

Ἐν δὲ τῷ περὶ μυστικῆς θεολογίας κεφαλαίου η'.
ἀρχεται οὕτως.

Ἐν μὲν ἔν τῇ θεολογικῆς ὑπετυπώσεσιν, τὰ δὲ ἡμῖν ὑμνη).

Ἐν δὲ τῇ περὶ θείων ὀνομάτων τὰ δὲ.

Ἐν δὲ τῇ συμβολικῇ θεολογίᾳ, λίτες αἱ ἀπὸ τῶν ἀϊδητῶν
ἐπί τὰ θεία μεταγυμνία.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΛΕΞΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΜΦΕ-

ΡΜΔΥΩΝ ΤΗΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ.

Αγάμνος, θαυμασας, εκπλαγίς.

αἴγαν, παῖυ.

αἴγυιως, αἰθενώς, αἰαίδρωσ.

αἰγιεία, αἰγιασμός, κάθαρσις.

αἰκυλον, σκολιόν, δυσχερές, πικίλον.

αἰκυλόχλον, σκολιόχλον.

αἰλαία, λαμπρότης.

αἰνώτες, αἰγῶσοι, αἰεπισήμονες, αἰμαθῆς, αἰνώεμοι.

αἰδέκασος, δίκαιος, αἰδωροδόκητος, αἰπεροστοπόληπιος, ὄρ-

αἰδυτα, τὰ ἐνδότεατα αἴγια, τὰ ἀποκρυφότερα. (90ς.)

αἰδρανώς, αἰθενώς.

αἰθυρόντων, παζόντων.

αἰθύματα, παύγια.

αἰγλη, λαμπιδών.

αἰχος, ῥύπος, μίασμα.

αἰκραιφνές, καθαρόν, διαυγές, τέλειον, αἰθικτον.

αἰκηλίδωτον, καθαρόν, ἀῤῥυπον.

αἰκμή, νεότης.

αἰλις, ἀρκοιύτως, ικανώς.

αἰλῶαι, ληφθῶαι.

αἰμάλθακτον, αἰένδοτον, ἐδραΐαν, ἰχυραῖ, παγία, βεβη-

αἰμείλικτον, ἀκολάκευτον, ἀπαρέγκλιτον. (κῆαι.)

αἰμβλωθρίδια, τὰ ἄξιμβλωμδία ἔμβρυα.

αἰμοιβάαις, αἰταλαπιομδύαις.

αἰμωδῶς, αἰθειῶς, λεπῶς, ἄφῶς, ἀλάμπως, σκοτεινῶς.

ἀμνηστίας, ἀκατήχητοις, ἀμαθῆς, ἀεπιστήμονας·
ἀμφοῖν, τοῖν δύο ἢ ἀμφοτέροισι.
ἀμφω, ἑκατέρωθεν, ἢ ἀμφοτέροισι.
ἀμαυρά, ἀσθενής, ἀλαμπής, ἀτρεάωτος, σκοτεινή.
αἰῶνες, πρῶτος, αἰῶν, ἐπὶ τὸ πρῶτο κείμενος.
αἰακτόροις, βασιλείοις.
αἰάπαυλα, αἰάπαυσιν.
αἰάπλυξις, δῖα σάφησις.
αἰακάδαρσις, διαίσιξις, δῖα σάφησις, ἐπίλωσις, διδυκρί-
αἰέρος, βέβηλος, αἰχρός. (νησις.
αἰώνων, ὀδυώντων, λυπιώντων.
αἰτερεῖ, αἰπλέζει.
αἰτωπεῖν, αἰπβλέπειν, αἰτοφθαλμεῖν.
αἰπιπεποντότως, αἰπκεινώως, ἐναντίως.
αἰολλή ποιεῖ, σιωηθροισμένα, ἠνωμύα.
οὐκ ἀπαδούσας, οὐκ ἀπρεπείς, οὐκ ἀλοτείας, οὐκ ἐναν-
αἰπαμῖεσαι, ἀπαρνεῖσαι. (πουμύας.
οὐκ ἀπεικότως, οὐ πρῶτὸ πρῆπον.
ἀπερράπισεν, ἀπεφίμωσεν, ἀπεσόμησεν· ἢ ἀπερρίπισεν, ἀπή-
λασεν, ἀπεδίωξεν.
ἀπείσαλπιγκτοι, ἀπειλήχτοι, ἀκατήχτοι.
ἀπεμφάνει, ἀπέσικεν.
ἀπεσομάπισαν, ἀπεφθέγγξαντο.
ἀπήμοια, ἀβλαβῆ.
ἀπόχη, ἔξαρκει.
ἀπόφασις, λόγος ἀποφατικός.
ἀπόφασις, ἀπόφασις πνός ἀπό πνος.
ἀποφάσκει, ἀπαγορεύει, ἢ ἀποφατικῶς ἀπαγορεύει, ἢ τοῖ
δῖαγορεύει.

ἀποδέοντων, ἀπολειπομένων.
ἀποπερατούσαν, συμπληροῦσαν, συμπραίνουσαν.
ἀράροτως, ἀρμολόγως, ἢ παλίως, ἐδραίως.
ἀρρενωπὸν, ἀτελεκτον, ἀθήλωτον, ἀδρεῖον, ἀένδοτον, ἀπα-
ρέκλιτον ὑφέσει πάση. ἰστέον δὲ ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀδρι-
ζομένων ἢ ἀρρενοφανῶν εἴρηται.
ἀρωγὸς, βοηθός.
ἀσμένως, πειχράως, ἠδέως.
ἄπια, ἕνα, ἢ ἄπια, ἢ πᾶσι πλῆσια.
ἀπιδάστων, ἀνήμερων.
αὐ, δὴ ἢ πάλιν.
αὐτίς, παρ' αὐτὰ, ἢ δι' αὐτῶν, ἢ πάλιν.
Βαύαυτος, πᾶσι τεχνίτις διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος.
Γαρυδρή, δὺφρανομήνη, ἢ χαίρουσα.
ἐργαλίζοντας, ἐπὶ τὸ ἠδέως καταπεσεῖν πρὸς ἐπομήους.
γυνικῶς, γυναικίως.
γέρα, ἕμαι, ἀμύβαι, ἀνταποδόσεις.
δαΐτας, δὺωχίας, ἀείσας ἔσφας.
δέδιπόμενος, ἐκφοβῶν.
δέματων, φόβων.
δύνοι, ὄφθι, ἔμπειροι.
διδυκρινηθῆν, δι' ἀκριθῆν, δι' ἀνοείτως καὶ ἀφῶς διὰ-
τῶσθαι.
διειδέσαστον, διὰ φανεσάτον, καθαρῶτατον, διαυγέσαστον,
λαμπρόν.
διειδέσάτοις, ἢ τοὶ διὰ φανεσάτοις.
διείσα, λάμπουσα, διεισιούσα, διεισβάλλουσα.
διεπορθμεύεται, διὰ κομίζεται, διὰ πῶρα, διὰ τυπούται.
διεμέθον, τὸ ἀπὸ πέρας εἰς πῶρα καὶ πλάτος διείσηται.

δδραπα, ξίφη, ὄπλα.
δράση, ἀεργήση, πρῶξις.
δραστηρίως, ἀεργῶς, ἐργαστικῶς, πρῶκτικῶς.
δρώμενα, ἀεργούμενα, πρῶτιόμενα.
Ἐκφραστία, ἔκφρασις, φανέρωσις.
ἐλάττειρα, ἀπελαστικήν, ἐκδιώκτρα.
ἐμφορέιας, ὁμοιότητος.
ἐναπεμόργηται, ἐναπετυπούσι.
ἐναρμόνιον, ἐμμελές, πρῶσφορον.
ἐναγεσάτη, ῥυπαρωτάτη.
ἐνὶ, διωατίω, ἐνδεχομένω.
ἐν κόσμῳ, ἐν δὲ κοσμίᾳ.
ἐκῆ, ματαίως.
ἐκός, πρῶπον, δέου, ἀκόλουθον.
ἐκμολογήσαι, ματαολογήσαι.
ἐκῶν, μάταιον.
ἐκῶν ἄριος, ὑπάρχων, γηγηῶναι διὰ τῆ βαπίίσματος.
ἐκῶν, ἐπνι.
ἐκῶν, ἐκῶν πνι.
ἐκτεπκότες, ἀποδεδωκότες.
ἐξιωμένους, ἰωμένους, ἰατρὸν δούοντας.
ἐπίπρῶθεν, ἐμπρῶθεν, πρῶ τῆ συσιασθεῖον.
ἐπιφοίτησις, ἐπέλδσις, παροισία.
ἐρῶν, ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν.
ἐρῶν, φήσων, λέξων.
ἐρῶν, πλάτωνον.
ἐρῶν, ὑγιῶς.
ἐρῶν, ἐπιπειθῆ.
ἐρῶν, ἐπιπρῶθεν, ἐπιπροσώπῃ, χαρῶν.

ἐσέφθη, ἐνταῦθα ἀνὰ τὸ ἐσεβᾶσθαι, ἐπίμνησεν, ἐθαύμασεν, ἐ-

ξεπλάγη. εἴρηται καὶ ἀνὰ τὸ ἡσύχασεν, ἡγνώθη.

ἐφεις, ἐπιθυμία.

ἐφικτὸν, κατάληπτον.

ἐφίπτον, ἕξον.

δύθυμοσιώας, δι' θέτοις καὶ ἀγνήμοις δημιουργίας, ἢ τὰς δι'
ἐχούσας τάξεις καὶ θέσεις.

πρὸς ἑω, πρὸς ἀνατολάς.

ἑώσιν, πρηνόν, ἀνατολικόν.

Ἡ, ὅτε δασυέται καὶ πέλσασται, ἀνὰ τὸ ὥς, ἢ καθ' ὅ-

ἡέσται, ἀκμάζουσαν, νεάζουσαν.

ἡγήσοιτο, πρηνήσοιτο.

ἡπτόνων, ὑποδέετερων.

Θεοειδές, τὸ κατ' εἰκόνα λέγει.

θεογμεσία, τὸ βᾶπτισμα.

θεορρήμοσιώη, τοῖς θεοῖς ῥήματα, τῆ θεῶν διδασκαλία, τῆ
κατηχήσεως.

θεωρός, θεωρηπική.

θεμιτὸν, ἔννομον, δίκαιον.

θιασῶται, χορδύται, οἱ τὰ θεῶν ἄδοντες.

Ἰδιώτερον, ἰδιωτέρον, ἰδίως προσφρημύον.

ἰδρωσις, ἐδραίωσις, ἀσφάλεια.

ἰλεω, ἰλασμός.

ἰλεως, ἰλαρός, θυμυρής.

ἰδαλμα, φαντασία, ἀφομοίωμα.

ἰχει, ἐνταῦθα κατέχει.

ἰπω, ἰέτω, ἐρχέσθω.

ἰταμοί, αἰαίχμητοι, αἰαιδεῖς.

Κακεργέτησιν, κακοέργοις.

κατάφασις, λόγος καταφαπικός.
κατάφασις, ἀπόφανσις πινός κατά πινος.
κατά τῆς κόρρης, κατά τῆς σιαγόνος, κατά τῆς κροτάφου,
κατά τῆς κορυφῆς.
κατά καθετόν, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διάστημα.
καταδεΐται, καταδεσμεΐται.
κατεδάρθη, κατεκλίθη.
ἐκαθεύδησεν, ὑπνώσεν.
κηλῖς, μῶμος, μομφή.
κλεινός, ἐνδοξός ἀρετῆς.
κλείθροις, κλειδώμασι.
κραπάλη, ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως ἐπακολουθῶν παλμός καὶ
κλόνος τῆς κρανίου, ἢ γινώσκῃ τῆς κείρας.
Δῆξι, συμπλήρωσιν, συμπρωσίωσιν.
λοξά, σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἔξ βύθους γινώσκόμενα.
Μαρμαρυγαί, λαμπηδόνες.
μαυρόμυροι, λοχεύομυροι, ἀσπρόμυροι, τρεφόμενοι.
μάθη, ἢ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως οἷον μετένεξις τῆς ἡγεμονικῆς
μύθρου, τῆς ἡλίου.
μυσαγωγία, μυσηίων ἀγωγὴ, διδασκαλία ἔς μετουσία ἢ
μυήσεως ἀγωγὴ ἔς μεταλήψιν δηλαδὴ θῆα.
μύησις, μάθησις, κατήχησις, ἐπισημη.
μυχῶν, τόπων σκοτεινῶν ἢ κρυπῶν.
Ομόγνια, ὁμογνῆ, γήσια, φίλα.
ὄννησιν, ὠφελῆ.
οἶοι, δωατοί.
οἶμον, ὄδον.
οὐκ ἀπαδούσας, οὐκ ἀφρεπίς, οὐκ ἀλοπείας, οὐκ
ὄναμπουμύας.

οὐκ

ἐκ ἀπεικότητος, οὐ πῶρ' ἐπὶ τὸ πρῆπον.

ἐκ ἀπο, οὐ πόρρω, ἐκ ἕξω.

ἐκ ἕξαρχήσης, ἐκ ἑπιδικλιχθῶς οὐδὲ θεαπεικθῶς δημοσιβύσης,
ὀλβίου, πλυσίου.

ὀπαδός, ἀκόλαθος.

ὀρρώδῳ, φοβοῦμαι.

Πάμπαν, παντελῶς.

παισία, παισειά, πλεονασμός, ὑπεροχή, ἀσύγκριτος ἕσιος.

παιπέζιας, ἑπιβατῆς, πορδυτῆς, καταληπίης.

πῶρ' αἶνον, ἀποτελουῶ.

παιφίς, παιπλακείς.

παιεπιλάκιζες, ὑβειζες.

παιϊούσα, παιερχυιδύη.

παιιάουσα, παιχέουσα.

παις ἕω, παις ἀνατολάς.

παισεχίς, ἀκλινωῶς καὶ ἀνεπιγρόφως ἑαυτῆς καὶ τῆς ἑαυ-

παισουργός, παισπεργός.

(τῆς θεωρός.

πίσεται, πᾶσι ὑποσησεται.

πιαλέοις, ὡς διψαλέοις. εἴρηται ἐπὶ ποιῶσις ἡσὶν ἰδίως ὄφρα,

τοῖς κτ' ἰεεῖχῳ μάλιστα δύεισκομυθίοις, ἕξ ὧν ἰατρὸς ὡς

τὰ πολλὰ πῶρ' ἡμερικὴν σκυδάζουσι· οὕτως ἀπιδέτως

τοῦτοις ἐνταῦθα ἀπλῶς ἴθεται ἀπὸ πιαλέοις, τοῦτοις

παινομυθίοις, ποσίμοις, λιπαροῖς, πλυσίοις ἅμα ἔκ ὑπερεκ-

χυομυθίοις καὶ κορεστικοῖς.

πιοιαν, φοβον, πίοησιν.

Ρᾶον, δύχερες, δύκολον.

ῤασώνιω, δύχειον, δύκολίω.

Σεφθήμω, σεβαθείμω, ἡμήσοιμω, ἐκπλαγίμω,

δαυμάσοιμω.

✽

σέρνα, σήθη.

συμπύουσαι, συκλείει, σωμαγία, ἐνοῖ.

σύμβολον, ἀσθητόν τε ἀπὲρ νοητοῦ ᾧ λαμβανόμενον, ὅθεν
ἀπὲρ τῆς αὐλοῦ τε θείας ἑσφῆς τε δὴ φροπυῆς, ἀρτος καὶ
οἶνος, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

συνελών, συναβών, συναγαγών.

συνλήβδω, συνειλημμένως, ὑφ' ἐν, ὁμοδ.

σολή, τὸ μηδὲν δραῖν ἢ καὶ τὸ πᾶσι τε χαλάζειν.

ταύτη, οὕτως.

ταύτην, ὁμοίαν, ἴσην, τὴν αὐτήν.

τελετή, μυστηρίων ἐπιτέλεσις, τελείωσις.

τελεταρχία, τῶν τελετῶν ἢ τῶν τελεμμένων ἀρχουσα.

τότε, ἀπὲρ τῆς τότε.

Υας, χοίροις.

ὑπαίθερος, ὑπαέριος.

ὑποτύπωσις, ὑπογραμμὸς, ὑπόδηγμα.

ὑποτύφοντας, ὑποφλέροντας, καμόντας.

ὑποφῆται, διδάσκαλοι, ὑπουργοί, δῆκοι.

ὑφεις, ὑπόβασις.

ὑφειμένον, ὑποβεβηκὸς, δευτεροῦν.

Φαμέν, λέγμεν.

φασί, λέγουσι.

φάναι, εἰπῆν.

φανῶν, λαμπερῶν.

φανοτάτω, λαμπεροτάτω.

φθίτον, λήγον, ἐλατιοῦμενον.

φοιτῶσαν, ἀφικνημένω, ᾧ λαμβανόμενω.

φρουρητικόν, φυλακτικόν.

Ωλέναι, χεῖρες, πήχαι, βραχίονες.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος, ἔωθε λέγειν, τε-
 λεταὶ, ἱεροτελεταί. τελετάρχας, μυσταγωγούς. τελεσι-
 κοίς, τελεσιουργούς. ἱεραρχάς, πρεσβυτέρους τὸν χριστόν,
 ἐπομένως δὲ παῦλον ἔτι τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς τύποις
 ὑφηρετοῦσασιν, τοὺς τε πατεράρχας, καὶ ἀρχιεπισκόπους, ἔ-
 μητροπολίτας, καὶ ἐπίσκοπους. ἱερεῖς δὲ, καὶ φωτιστικοί, καὶ
 ἱεουργοί, τοὺς πρεσβυτέρους. λειτουργοὺς δὲ, ἔκαστους
 κοίς, τοὺς διακόνους. θεραπευταί, τοὺς διακόνους, καὶ ὑποδια-
 κόνους. καὶ τοὺς ἐνιαίους, μοναχοὺς ὧν πινῶν μοναχῶν τὴν
 τάξιν, πασῶν τῶν τελευτῶν τάξεων ὑψηλοτέραν εἶη φησὶ,
 ἔκ τῆς ἱεραῖς θεσμοθεσίας ἀφιερωτικῆς ἡξιῶσαι ἐπι-
 κλήσεως, ἔκ ἱερατικῆς οὐ γὰρ ὑπὸ ἱεραρχοῦ φησὶν αὐτοὺς τε-
 λεσιουργεῖσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἱερέων δευτέρως ἱεραργεῖσθαι εἰς
 τὴν μοναχικὴν τελείωσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ
 ἀρειοπαγίτου, ἐκ τῶν τῶν βυβλίων.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ὁ ἀρειοπαγίτης, ἐπίσκοπος ἀ-
 θηνῶν, ἀνὴρ ἐλογισμώτατος, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας εἰς
 ἄκρον ἐκτελέσας, ἀκουστὴς παύλου πρὸς τὴν τὴν χριστιανί-
 σμον ἀφισκεῖσθαι, καὶ ὑπὸ αὐτῶν κατασταθεὶς εἰς αὐτὰς τὰς ἀ-
 θηνας ἐπίσκοπος. πρὸς δὲ τὴν πάτριον τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 μαθημάτων ἀσκήσιν πάντων προσηκόντων. ἕκαστος γὰρ, ὡς εἶ-
 πεν, ἀρέσεως τῆς ὑπὸ αὐτῶν πρεσβυτεριότητος, ἐν πολλῇ κα-
 θήκει τῇ πείρᾳ ὅτι ἤκουσε παύλου διημισηροῦτος ἐν ἀ-
 θηναῖς, καὶ τὸν χριστόν, καὶ τὴν ἀνάστασιν μετὰ παρρησίας τοῖς
 ἔκαστοις ἐπισημαίνοντος. ἔκ τῆς πειρῆς τῆς παύλου κηρύξεως

σι, ἕως αὐτῆς, ἐκ τῆς πόλεως ἐπισκοπεῖν ἄπειται. καὶ γινώσκων
ἀρχὴν πρὸς εἰς καὶ σὺν, ὅτε δὴ καὶ τὴν ἡλικίαν ἤκμαζεν,
ἀπῆρεν εἰς αἴγυπτον, τοῖς ἐκεῖσε θεοῖς ὀμιλῶν. Γλαυκῶντος,
σωτῆρ δὲ αὐτῆς καὶ ἀπολλοφάνης ἐκείνος ὁ θεοφίλος, ὃς πο-
λεμῶν ὀλαυδικαῖς ἐν σμύρνῃ διήκουσεν, ὁ διδάσκαλος ἀ-
εὐσεΐδου. καὶ γινώσκων τὸν καιρὸν ἔσθλητος παῖδος τῆς δεσποῦτου
χριστοῦ, ἀμφω ἦσαν ἐν ἡλίου πόλει τῇ ἐν αἴγυπτῳ. καὶ δὴ τῆς
ἡλιακῆς ἐκλειψῆς οὐ καὶ φύσιν γλαυκῶντος. οὐ γὰρ ἴσως συ-
νόδου καιρὸς. εἰπὼν λέγεται πρὸς τὸν μακάριον διονύσιον ὅτι
θεοφίλον ἀπολλοφάνην ταῦτα, ὃς καλεῖται διονύσιος, ἀμοιβὰς θεί-
ων παραγμάτων. μνημονεύει δὲ τούτων ὁ αὐτὸς διονύσιος, ἐν
τῇ πρὸς πύκαρπον τὴν μέγαν ἐπιστολῇ, τὸν σμύρνης ἐπι-
σκοπῶν. ἴσως γὰρ ὁ ἀπολλοφάνης τῆς διονυσίου τῆς χριστιανισμοῦ
ἐνεκα δὲ λοιδορούμενος, καὶ φησὶ, Σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖ-
σθαι μετὰ τὸν θεοφίλον ἀπολλοφάνην, καὶ πατραλοῖαν ἀποκα-
λεῖν, ὡς τοῖς ἐλλώων ἐπὶ τοῖς ἔλλωας οὐχ ὁσίως χρωμέ-
ται. καί ποτε πρὸς αὐτὸν ἡμεῖς ἴσως δηγότερον εἰπὼν, ὡς ἔλλωες
τοῖς θεοῖς οὐχ ὁσίως ἐπὶ ταῖς θείαις χεῖνται, διὰ τῆς θείας, ἔ-
θεοῦ τὸ θεῖον ἐκβάλλειν πειρώμενοι σέβας. καὶ μετὰ μικρὸν,
ἀλλὰ ἐκ αὐτῶν ἀπολλοφάνης οὐχ ὁσίως τοῖς θεοῖς ἐπὶ ταῖς
θείαις χεῖνται. τῆ γὰρ αὐτῶν ὄντων γνώσεως καλῶς λεγόμενη πρὸς
αὐτὴν φιλοσοφία, καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ παύλου θεοφίλου θεοῦ κα-
καμμένη πρὸς τὸν αἴτιον καὶ αὐτῶν ὄντων, καὶ τῆς γνώσεως
αὐτῶν ἐχέτω ἀνάγκη τοῖς ἀληθεῖς φιλοσόφοις. καὶ μετὰ βρα-
χία, εἰδὼς σκευδαῖν ἀπολλοφάνην θεὸν ὄντα, μὴ αὐτῶν ὡς
ποτὸ δεινὸν θύει τῆς οὐρανιας πρὸς ἀπῆναι τῆς ἄξεως καὶ
κινήσεως. εἰ μὴ τὸν τὸ ἐπὶ αὐτῶν καὶ συνοχία, καὶ αἴτιον ἔχον
εἰς τὸ πρὸς αὐτῶν, ὅτι ποιῶντα πάντα καὶ μετασβελλάζοντα,
καὶ τὸν ἱερὸν λόγον. καὶ αὐτῶν μετὰ μικρὸν. εἶπε ὁ αὐτῶν, ἴσως

ἀρχὴς ὡς ἐν τῷ ἑσπερίῳ σαυρῶ γενηίας ἐκλείψας
ἀμφοτέρω γὰρ τότε καὶ ἡλίου πόλιν ἅμα παρόντε καὶ σωε-
στῶτε, ὡς ἀδύνατος τῷ ἡλίῳ τὴν σελήνῳ ἐμπίπλουςαν ἐω-
ρῶμεν· οὐ γὰρ ἴσως σωόδου καμρός· αὐτίς τε αὐτὴν ἀπὸ τῆς
ἐνάτης ὥρας, ἀρχὴ τῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ τῷ ἡλίου διαμέτρον ὑ-
περφύως ἀπκαταστῶσαν· ἀνάμνησον δὲ καὶ ἕτερον αὐτόν·
οἶδε γὰρ, ὅτι καὶ τὴν ἐμπίωσιν αὐτὴν ἔξ ἀνατολῶν ἐωρεά-
καμρὸν ἀρξάμεν, ἕως μέχρι τῷ ἡλιακοῦ πέρας ἐλθούσαν,
εἶτα ἀναποδίστασαν· καὶ αὐτίς ἐκ ἐκ τῷ αὐτῷ, καὶ τὴν ἐμπίω-
σιν καὶ τὴν ἀνακάστασιν, ὅτι ἐκ τῷ καὶ διαμέτρον ἐναντίου
γενησάμεν· ἑσπερίῳ τῷ τότε καιροῦ τὰ ὑπερφύη καὶ μόνω
χριστῷ τῷ παναγίῳ δυνατῷ, τῷ ποιῶντι μεγάλα καὶ ἔξαι-
σια, ὧν ἐκ ἐστὶν ἀειθμός· ταῦτα εἰ σοὶ θεμιτὸν εἶπε καὶ δυνα-
τὸν, ἀπολόφαιες ἔξελεγε, ἕως πρὸς ἐμὲ τὸν τότε συμπα-
ρόντα ὅτι ἕσπερακότα, καὶ σωμανακρίνοντα πάντα καὶ
συναγάμενον· ἀμύει καὶ ματιῶν τότε, ἐκ οἷοι ὅθεν ὁ ἀπολο-
φαίης ἀπάρχεται· ἕως πρὸς ἐμὲ ὡς ὡς τὰ γινόμενα συμβόλ-
λων, ἔφη ταῦτα, ὡ καλὸν δῖον ὕσιε, θείων ἀμοιβῶν παραγμά-
των· ταῦτα ὡς κατ' ἐπιστολῶν εἶρηκεν ὁ μέγας δῖον ὕσιος
πρὸς τὸν θεοφόρον πολυκάριπον· τῆς δὲ γε θείας αὐτῆς, ἕως τῆς
δύλωπίας ἐνδύξιν ἀκριβῆς ἢ τῷ παρ' αὐτῆς γραφεισῶν βί-
βλων ἀνυπερβλητῶν φράσις· τῇ γὰρ ὡς τῷ ἔξωθεν καλε-
σάμεν παιδεία, τῇ τε θείᾳ καὶ ἡμετέρᾳ, πολλῶν εἶχε τὴν ἐπιση-
μίαν ἐν ἑκατέρᾳ· εἰ γὰρ ἴσως ἀπίδοι πρὸς τὰ κάλλη τῷ αὐτῷ
λόγον, καὶ τὰ βάρη τῷ νοημῶν, ἐκ ἀνθρωπίνης φύσεως ταῦ-
τα νομίσῃ γυνήματα, ὅτι ἴσως ἀκρεάτου καὶ θείας δυνά-
μεως· καὶ τῶν αὐτῶν γέγραπται τὰ δὲ πρὸς ἡμῶν θεοὶ ἐπι-
σκοποῦν ἐφέσου, καὶ αὐτὸν μαθητῶν παύλου πῆχάνοντα, ὡς
θείων ὀνομασῶν βιβλία 16· ὡς ἡμῶν καὶ δὲ κεκριμένης

θεολογίας. πάλι τῶν ἡθῶν ἢ τῆς βίτης δυνάμεις. καὶ πάλι τῶν
 μακαρίων ἱερῶν θεῶν, καὶ πάλι βυλαθείας, ἔσυνγραφῆς θεολο-
 γικῆς. πάλι ἀγαθῶν, φωτῶν, καλοῦ, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου
 καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὄν, οὔτε ἔξ ὄντων, οὔτε ἐν τοῖς οὐρανοῖς. πάλι
 τῶν ὄντων, ἐν ᾧ καὶ πάλι ἀδείγματα. πάλι ζωῆς. πάλι θείας, ἡ-
 λόγου, ἀληθείας, πίστεως. πάλι δυνάμεως, δικαιοσύνης, ἁγι-
 οσύνης, ἀπολυτρώσεως πάλι μεγάλου ἔσιν μικροῦ, ταύτου, ἐτέ-
 ρου, ὁμοίου, ἀντιθέτου, γάσεως, κινήσεως, ἰσότητος. πάλι παι-
 ποκράτορος, παλαιῶν ἡμερῶν, ἐν ᾧ καὶ πάλι αἰῶνος, καὶ χρό-
 νων. καὶ τὸ βέλεται τὸ αὐτὸ εἶναι. πάλι ἀγίου ἀγίων, βασιλέως
 βασιλέων, καὶ κυρίου κυρίων, καὶ θεοῦ θεῶν. ἕτερα βίβλος
 πρὸς τὸν αὐτὸν πρῶτον, πάλι ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας πε-
 ριέχουσα κεφάλαια ἑξήκοντα. ἕτερα βίβλος πρὸς τὸν αὐτὸν πρῶ-
 τόν, πάλι τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας, περιέχουσα ἑξήκοντα κε-
 φάλαια ἑξήκοντα. ἕτερα βίβλος πρὸς τὸν αὐτὸν πρῶτον βίβλος, πάλι μυσ-
 τικῆς θεολογίας, περιέχουσα κεφάλαια πέντε. φέρονται ἡ αὐτὴ
 καὶ ἑξήκοντα, πρὸς γαίον θεραπευτικῶν δ. πρὸς δωρόθεον
 λειτουργῶν α. πρὸς ἑσπέρου ἱερέα α. πρὸς πολύκαρπον ἱε-
 ράρχην σμύρνης α. πρὸς δημόφιλον θεραπευτὴν α. πρὸς
 ἰωάννην τὸν θεολόγον τὸν ἀπόστολον ἔσιν βυλαθειήν, α. ἰσέον
 δὲ ὡς πνεύμα ἕξω θοφῶν, ἔσιν μάλιστα πρὸς κλῆρον, θεωρήματα
 πολλάκις τῶν μακαρίων διόνυσίων κέχρηται, ἔσιν αὐταῖς ἡ ζήρῳ
 ταῖς λέξεσι. καὶ ἔσιν ἰσέοντα ἐκ τύπου λαβεῖν, ὡς οἱ ἐν ἀ-
 θήναις παλαιότεροι ἡ φιλοσόφων, σφετεριστῶν, οἱ ταῖς
 αὐτῶν πραγματείαις, ὡν αὐτῶν μνημονεύει πρὸς πρῶτον
 γραφῶν, ἀπέκρυψαν, ἵνα πατέρες αὐτοὶ ὀφθαλμοῖς ἡ δειῶν
 αὐτῶν λόγων. ὁ τῶν θεοφάντων διόνυσιος, ἡ δὲ πνευματικὴν
 ἐλάσας χροῖον, καὶ πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς ἡ δὲ πνεύματος,
 μάρτυρῶν τῶν ἰσέοντων περὶ ταῖς ἀγίασμα-

ρος, ὅτε καὶ ὁ θεοφόρος ἰγνάπιος, τὸν τῆς ἀθανασίας διήθη-
σεν ἀγῶνα. ὅπεις τὸν μέγαν διονύσιον ἐξαψεν ἐγκώμιον
μιχαήλ σύγγελος ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ φησὶν, ὅσα δι' ἀγέρφου
ᾠδῶν δόσεως, ἢ ἐγέρφως παρβλήφαι μὲν, ἢ κομῶν ὑμῖν φιλο-
κροάμασι ᾠδῶν θεοσόμενοι. τοιοῦτος οὖν εἰς ὑμᾶς κατ' ἐπι-
κελόγος, ἀνέκαθεν πρὸς πατρὸς παιδί ᾠδῶν δεδομῆτος, ὡς ὁ
μέγας διονύσιος εἶπεν καὶ τὸν τῶ θεοφιλίου πάθους καμρόν, ἠνί-
κα μεσουσίης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο ἐπὶ τῷ ᾠδῶν δόξῳ
σφόδρα τεθηπῶς, καὶ τὴν ἀνθρώπιαν ἰσχυρῶς ἐβενκῶς γῶσιν,
κατανοήσας τὸ γεγονός, ἀγνώστως, ἔφη, πάρος θεός δι' ὃν πόδες
τὸ πᾶν ἐξόφωται τε καὶ σεσάλλεται. καὶ ᾠδῶν χεῖμα πὴν χρο-
νον, καὶ ὃν τοῦ πὸ παγκόσμιον ἐπέτελετο περατούργημα,
τεκμηριωσάμενος ἐτήρει παρ' ἑαυτῷ, τοῦ πῦθεν διὰ σύγγελου-
μενον καὶ εὐδοκῶν. μέμνηται μὲν τοὶ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς
πολύκαρπον ἐπιστολῇ, τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως ἐκείνης τῆς
φεικτοδέσπτης. ἀπολλοφάνους γὰρ ἀνδρὸς φιλοσόφου, ἢ θρη-
σκείαι ἐλλίως τυγχάνοντος, νεμεσῶντός τε ἔλοιδορου μὲν
τῷ τρισολβίῳ τύτῳ, ὡς ἐπαίρω δῆθεν ὄντι φιλτάτῳ καὶ ὁμο-
γυεῖ, τὰ πατρῶα μὲν μυσταθρομῶν σεβάσματα, τὴν δὲ τῶν
χριστιανῶν πρὸς πρῶν καὶ ἀσπαζομῶν πίσειν, ἔταύτης ἀγω-
νιστικώτατα πρὸς ἀσπίζειν, καὶ τοῖς ἐλλίωων καὶ τῶν ἐλλίωων
χρωμῶν τὴν λοιδορίαν, ἔνεμεσιν ἀνισκιδάζειν πειρώμε-
νος, μάλλον δὲ ἵστανθῆμενος τῷ πολυκαρπῷ, πρὸς ὃν καὶ ὁ
συσχεπώτης ἐποιεῖτο τὰ σκώμματα, τὰ δὲ φησὶ, σὺ δὲ φησὶ
λοιδορεῖσθαι μοι τὸν θεοφιλὴν ἀπολλοφάνην, ἔπατρῶα λοιδορίαν
ἀποκαλεῖν, καὶ τὰ ἄλλῃς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΜ ΤΟΥ ΣΥΓ-
γέλου, ἐκ τῆς τῆ αὐτῆς.

ΜΙΧΑΗΛ σύγγελος ἱεροσολύμων ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς
εἰς τὸν μέγαν δόκον.

ΤΟΥ ΑΓ-

1

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΞΙ-
ΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ
ἀγίου διονυσίου ἁρεοπαγίτου.

Εἰς τὸ πρῶτον τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. κεφ. α̅.

ἱεραρχίας) ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφὴ
 ἱεραρχίαν ἔχει, καλεῖν εἴωθεν
 ἱεράρχας, τοὺς ἐπισκόπους ἰσὺν
 οὐκ οὐκ ἱεραρχία μὲν ἔστιν ἢ τῆς
 διατάξεως αὐτῆς τῶν ἱερῶν ἀρ-
 χῆ καὶ οἰονεὶ φροντίς· ἔστι ἱεραρ-
 χης, ὁ τῶν ἱερῶν ἀρχῶν καὶ φρον-
 τίζων καὶ θεωροῦν· οὐ μὴν τῶν

ἱερέων· ἀλλὰ ὅτι ἱεραὶ καὶ τῶν κατὰ σακκίον αὐτῶν τε, ἔστι τῆς
 ἐκκλησίας, καὶ τῶν μυστηρίων διατάσεων, οὐ μὴν ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς. ταῦτα δὲ τῶν ἱερέων καὶ αὐτὸς ὁ μέγας διονύσιος
 κατὰ τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας
 λόγῳ.

Ο θεωροῦν) σημεῖωσι ὡς τὸ ἕτερον θεωροῦντος ὄνομα
 καὶ τὸν ἐπίσκοπον δηλοῖ, ἐπειδὴ θεωροῦντος ἔστι καὶ ὁ ἐπί-
 σκοπος. καὶ τοῦτο δηλοῦται καὶ ἐν ταῖς παραξέσεσι τῶν ἀγίων
 ἀποστόλων, ἐνταῦθα ἐν ἀσίᾳ συντάσσεται ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῆς
 ὁ ἅγιος ἀπόστολος παῦλος.

Γὰρ ἡ δόσις ἀγαθή) σημεῖωσι ὅτι κέχηται ὁ μακάριος
 διονύσιος τῆ τῆς ἀγίου ἰακώβου καθολικῆς ἐπιστολῆς· ἐκεῖθεν
 γὰρ ἔστι τὸ ῥητόν· καὶ ὅτι ἐκδοθεῖσα ἡ ἡδὴ.

Καὶ γὰρ ἐξ αὐτῆς) ταῦτα πρῶτον τῆς ὑποθέσεως θεολογίᾳ.

Πατρῶς (δότης) πατέρας ἐνταῦθα δηλοῖ τοῖς πατρῶ-
δόντας αὐτῶν τὸ δόγμα· ἔμιν τὸς φυσικοῖς· ἕξ ἐμιν ἄνθρω-
πῶν, ὡς δηλοῦσιν αἱ παρὰ ζῆς ἀγίων ἀποστόλων· καὶ αὐ-
τὸς ἰδύτοι ἐν τῇ παρὰ τὸν ἅγιον πολὺ κάρπον ὄπισθολῆ, καὶ ὅ-
τι τῷ ἁ. κεφαλῶν τῶν παρὰ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας.

Συμβολικῶς) ἔγδ φυσιολογικῶς φησὶν, ἀλλὰ διὰ συμ-
βόλων ἰκάνων καὶ εἰκόνων.

Νόων) νόας καλοῦσι καὶ οἱ παρὰ ἑλλησι φιλόσοφοι τὰς νοε-
ρας, ἡτοι ἀγγελικὰς δυνάμεις· ἐπειδὴ τὸ πᾶν, νοῖς ἔστιν ἕκα-
στος αὐτῶν, καὶ τὴν οὐσίαν ἅπασαν νοῦν ζῶντα εἰς τὸ εἶδος
τὸ ἐαυτῶν οὐσιωδῶρον ἔχῃ. νόες δὲ καλοῦνται, παρὰ τὸ δύ-
φωνότερον τῆ κλίσεως ἡμοιομήτης, ἐπειδὴ ἐχρῆν ἀπὸ τῆ οὐνοῦ
τοῦ νοῦ τὸ πληθυντικὸν οἱ νοῖ εἶναι· ἀλλὰ διὰ τὴν δύφωσίαν
ἕξ ἄλλης δύφωσίας ἐνικῆς γέγονεν οἱ νόες. ἕθους γδ τῆ το ἀπικκοῖς
οἱ φασὶν ἀεισφάγια καὶ φερῶνται, ἀπὸ τῆ οἱ ἀεισφάγιας
καὶ οἱ φερῶνται. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ λέγοντες, οἱ νοῖ, ὡς ἀπὸ τῆ οὐ-
νόος τῆ νοῦ. καλεῖ ὅ αὐτοῖς καὶ ἡ γραφή τῶν ὀνόματι τούτων,
ὡς ἐν ἡσαῖα, τοῖς μέγας ὁ ἀρχὸν βαβυλωνος, ἕτ' ἔστιν ὁ δι-
άβολος. καὶ ἰωνας τίνω, νοῖς νοῖς, νόες, ὡς χροῖς χροῖς, οἱ
χροῖς· ἰωνικὴ γδ ἡ κλίσις.

Υπεράρχιον) ὑπεράρχιος ὁ θεός, ὡς ὑπὲρ πᾶσαν ἀρχὴν
καὶ θεαρχικὸν φάει, ὡς ἀρχὴ τῶν λεγόμενων θεῶν, ἀγγέλων
φημὶ καὶ ἀνθρώπων δικαίω.

Ἐνδότητος) ἐνδότητα φησὶ τὴν κρυφίότητα· πᾶσι γδ τοῖς
ἔξω αὐτῆς ἀγνωστὸς ἔστι.

Σύγκρασιν) σημείωσα τὴν σύγκρασιν· καὶ διὰ τὸ θεῖον εἶ-
δὸν πληθύνεται.

Παραπετασμάτων) παραπετάσματα φησὶ τὰ φημι-
κῶς παρὰ θεοῦ λεγόμενα ἐν ταῖς γραφαῖς, οἷον μελῶν ἀνθρώ-
πων.

πίνων, ἢ δυνάμεων ζινῶν ὀνομασίας· σημείωσαι ὅτι διχῶς
τύπων καὶ συμβόλων, οὐ δυνατὸν ἡμῶς ἐν σὸρῃ ὄντας κα-
ποπιδῶσαι τὰ αὐτὰ καὶ ἀσώματα· καὶ τὸ τοῦ μᾶλλον ἐδήλου
τὰ ἐν τῇ σκίῳ ἢ ὡρα πετάσματα, ὡς ἐνταῦθα ἀντίπεται.

Συμφυῶς) ἀπὸ τῆς ὁμοφυῶς, συγγνωῶς.

Ἡ τελετάρχης) τελετὴ λέγεται κατὰ τοὺς ἑλλήνων φιλο-
σόφους, ἢ μετὰ δόσεις τῶν μυστηρίων, ἀπὸ πλειούσα τὸν μου-
ρῶνον, καὶ τελειωτικὴ τυγχάνουσα τῶν προπόντων τοῖς τοι-
ούτοις· τελετάρχης οὖν ἱεροθεσία, ἢ θία τῆς τῶν ἱερῶν μυσ-
τηρίων ἢ μὴ δὲ ἀποκοσμήσεως θείας καὶ ὡρα θείας, ἀρχὴ γε-
νομένη ἐκ θεοῦ διὰ τῶν ἀποσολῶν τῶν τελειωτικῶν τύπων ἀγα-
θῶν· τοῖς γὰρ μεμνημένοις, τελείοις καλεῖ ὁ θεὸς ἀπόστολος
παῦλος λέγων, ὅσοι οὖν τελιοί, τὸ φρονῶμεν.

Υπόκοσμίον) τὸ δὲ ὑπόκοσμίον, οὐκ ἀδητῶς νοητέον,
ἀλλὰ νοητῶς καὶ ὑπὲρ τὸν καθ' ἡμῶς κόσμον· σημείωσαι
δὲ, ἵνα λέγῃ τὰ χήματα καὶ τὰς μορφωπικὰς συστάσεις, ἢ
τροπὴν εἰκονίσματα ἅπασαν ἐξῆς ὡρα πύθεται.

Πλάσεων) σημείωσαι ὅτι πλασματώδεις φησὶ, τὰς ὡ-
ρα ταῦτα μυστικὰς ὡρα δόσεις, αὐτὰ ἐν τῇ ὡρᾷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἱεραρχίας λόγῳ ἀναπύουσαι· τοῦτο δὲ θεοπαρεπῶς ἐκκληπίεον.
πρὸς μὲν οὖν τὸ μορφωπικῶς, τὸ πλάσεων ἀποδοτέον· πρὸς
δὲ τὸ συστάσεις, τὸ ἀπλαῖ καὶ ἀτυπώτους.

Υλάια) ὑλάια χεραγωγία φησὶ, τὸ διὰ τῶν ὑλικῶν λε-
γόμενων πρὸς τὴν ἐννοίαν ἀνάγεσθαι τῶν ὑπὲρ ἀδησι.

Φαιτόμυρα) φαιτόμυρα ὅτι κάλλι, τὰς τῶν ἱερῶν οἰκῶν διὰ
κοσμήσεως λέγῃ· καὶ διεξοδικὰς ὅτι μαθητείας, τὰς τῶν ἀγίων
γραφῶν ἀναγωγὰς· διὰ κοσμήσεως ὅτι τάξις, τοῖς τῶν ἱερέων
βαθμοῖς· σημείωσαι δὲ, ὅτι τὰ ὀρώμυρα κάλλι, εἰκόνες εἰσὶ
τῶν ἀοράτων διὰ κόσμων, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ

πρὸς ἑβραίοις, τὰ πρὸς τῆς σκίωθις θεωρῶν, καὶ μὴ ὕψις ἀκούων, πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διχθέντά σοι ἐν τῷ ὄρει ποίησον.

Τὰς διεξοδικαί) διεξοδικαὶ εἰσὶ μαθητεῖαι, αἱ διὰ τῶν ὀρωμῶν καὶ διὰ πραγμάτων πλατύτερα ἀποδείξεις τῶν νοητῶν ἐνιαιώς καὶ ἀθρόως ταῖς νοήσεσιν ὁπίεσθαι αλλόντων.

Ἐξέως) ἐκεῖ ἔξεις εἰσὶ τὰ διὰ διὰ τὰ πλουσιὰ. ἔξεις δὲ ὅτι ποιότης ἐμμοτος. Ἐταῦθα δὲ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις, τὰς ἐκεῖ ἔξεις, ἅτε ἀστομάτους ἔξικονίζουσιν. αἱ γὰρ ἔξεις, ἀστομάτων εἰσὶ. σημειωτέον ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν τοῖς ἀθρόοις τελευτῶν ἱερατικὴ μυσταγωγία, μίμησις ὅτι τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας.

Ἐπὶ κοσμίως) τὸ ἐπὶ κοσμίως, οὐκ ἀδητῶς νοητέον, ἀλλὰ νοητῶς, καὶ ἐπὶ τῷ καθ' ἡμᾶς κόσμῳ.

Ἱερογραφικαί) τουτέστιν, ἐν τοῖς ἱερώς πρὸς αὐτῶν συμπησὶ λόγοις ἐν ταῖς γραφαῖς.

Ἡμᾶς ἀνάγει) σημειωτέον πῶς ἀναγόμεθα εἰς θεολογίαν, καὶ ὅτι ὁ χριστὸς ἡμᾶς ἀνάγει.

Ἀκρότητα) οὐδὲν ὡς ἐπὶ χεν ὠνόμασαι πρὸς τὸ μακαρίου τύπου, ἀλλὰ πολυμαθῶς καὶ κρείως μὲν τῆς ἀσεβείας. ἐπειδὴ οὐκ οὐκ πρὸς ἡμῖν ἱεραὶ διὰ ταξίν διὰ συμβόλων ὑλαίων καὶ ἐξοδικῶν καὶ πλάσεων εἶπε πλεῖσθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐφικτὸν τύπον οὐσαν ἔμμιμα τῆς παρ' ἀγγέλοις ἱεραῖς διὰ κοσμήσεως, εἰκότως τὸ πρὸς ἐκείνοις ἱεροφαντίαν, ἀκρότητα κέκληκεν. ἀκρότητα γὰρ εἰώθασιν καλεῖν οἱ πρὸς ταῦτα σχολάσαντες, ἐκάστης οὐσίας τὸ καθαρώτατον. καὶ ἔξ οὗ ἤρτηται πρὸς ἑαυτῶν, τουτέστιν ἐχομῶν, ἡ οὐσία, ὡς φέρε εἰπεῖν, ψυχῆς ἀκρότης, ὁ νοῦς αὐτῆς ὁ καθαρώτατος. καὶ ἔρωτος ἀκρότης, ὁ τῶν ἀναβεβηκότων καὶ θεοτάτων διάπυρος ἔρωτος.

καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐκ ἱεραρχίας καὶ μυστηώδους διακο-
σμῆσεως ἀκρότης, τὸ καθαρώτατον αὐτῆς ἕξ οὗ ἀνήπται, καὶ
τὸ ἐγγὺς σιωπεῖνον αὐλίας. τὸ οὐκ ἀκραφνέστατον ἐν ἡμῖν
σύμβολον, ἢ ἀκρότης τῶν ἀτυπώτων καὶ ἀπλῶν καὶ ἀσωμά-
των μυστηίων, ἢ ἡ ἱεραρχία σωματιομένη ἔπιβατεύει, οἴο-
ται τῆ ᾧ ἀνθρώποις ἱεροφανία· καὶ διὰ τῶν εἰκόνων ἀνά-
γει ἔπι τὰ καθαρά θεάματα τῆς τοιῆς τελετῆς ἀκρότιτος
λεγομένης εἰκότως τῶν ἐνθάδε ἑσθητικῶν τε καὶ ὑλοθετῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛ. Ε.

Κφαντοείαν) ἐκφαντοείαν λέγει, τὴν
ἕξ ἀγγελῶν. πρὸ δήλον δὲ, ὅτι τὴν διὰ
συμβόλων καὶ τύπων, ἀπνα καὶ πλά-
σματα εἶπεν. ἀπλότητα δὲ, τὸ τῆς φύ-
σεως αὐλον· ἠπίστατο γὰρ ὅτι ἀνυμνῶν
τοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἱεροῖς νόας, ὡς αὐ-

τὸς φησὶ κατὰ τὴν γραφὴν, ἀνάγκη εἶχεν εἰπεῖν περὶ ζώων
θεομορφῶν, καὶ ἀετῶν, καὶ τῶν ἄλλων οἷς ἀπεικάζουσιν ἀ-
εταῖα γραφαὶ τὰς ἀρχαγγελικὰς δυνάμεις· λέγει γὰρ, ἵνα μὴ
καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ πολλοὶ, νομίζωμεν ἀνιέρως μὴ ἔχον ἕξήγησις
τὰς τῶν πολυπλοκῶν καὶ πολυπόδων τάξεις ἐν οὐρανοῖς.
ταῦτα οὐκ ἀσαφῆσαι πρὸς ἡμετέρας κατὰ τὴν ἱερῶν λο-
γίων ἐκφαντοείαν.

Απεχῶς) μεγάλως, ἢ παντοίως, ἢ ἀληθῶς, ἢ ἀπλῶς.

Ποιητικῶς) ὅτι ἐποιητικῶς πλάσεσιν ἐχρήσατο ἡ γρα-
φή, πρὸς ἡραγωγίαν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ἀλλ' ὡς οὐ
δυναμῆς ἢ τῆς μαιζόνων πρὸς λαβεῖν διδασκαλίαν· εἰσι-
κίται γὰρ τὰ οὐράνια σύμβολα τοῖς πρὸς ποιητικῶς φαντα-

ζομύοις, ὡς ὁ ἱερός ἀνὴρ ἔπος φησὶ. πειντὰς δὲ νόησον, ἢ τοῖς
παρ' ἑλλησι θαυμαζομένοις, οἷον ὁ μῦρον, ἢ σίτον, καὶ τοῖς ἐξῆς
ἢ ποιητικῶς ὡσανεὶ πλαστικῶς ὑποτυπώσεων. εἰδύα γὰρ ἡ
ἔξ θεοῦ θεὸς σὺγκρατάβασις τ' ἡμέτερον νοῦν ἀδανῆ καὶ πρὸς
ὑψηλοτέρου θεωρίου ἀνεπιτηδείως ἐχόντα, ἀναγωγῆ αὐ-
τῆ συμφύη πλασμαδῆ, οὕτως ταῖς ἀρχαγγελικαῖς εἰς φανε-
ρόν ἤγαγε διακοσμήσεις, οὐχ ὅπως ἐχούσι τῆ ἀληθείας δια-
σαφήσασα, ἀλλ' ὅπως ἡμῖς δυνάμεθα καὶ λαβεῖν. μηδεὶ
οἷον ἀοικεῖον φαντάζου τῶν οὐρανίων.

Σωτήσεως) σωτήσεως φησὶ, τὰς εἰρημύας πλάσσει καὶ χι-
ματοποιίας.

Ἐφ' ἑαυτῶν) ἐφ' ἑαυτῶν, τυτέστιν ὡς ἐχούσι φύσεως, ἀ-
γνωστοὶ ἡμῖν φησὶ καὶ ἀθεώρητοι ὑπάρχουσιν.

Ἀπότομον) ἀπότομον οἶμαι λέγει αὐτὸν, πρὸς ξένω, ὅτι
τῶν σωτήρων ἀποτετμημένω ὁδὸν καὶ πλάτην. διὸ καὶ σκηνωλὴ
αὐτῶν ὀνομάζει. ἀφωρίζων οὐκ ἀληθείας εἶ) τὰς ἀναγε-
γραμμένας τῶν ἀγίων ἀγγέλων μορφάς. οὐτε γὰρ τῆ ἀληθείας
τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοις αὐτοῖς ἢ ἱεραὶ πρὸς αὐτοὺς γράφη. ἀλλ'
ἵνα ἐσικώμεθα τ' μεγαλειότητος αὐτῶν. αὐτοῖς δὲ ὁ δῖος
νύσιος πειρᾶται συμβάλειν τὰ εἰρημύα πρὸς αὐτῶν, καὶ
δγκυῖν, ὅτι δυνατὸν δι' ἀναπύξεως ἔτῳ νοεῖν τὰς ἀγγελι-
κὰς διακοσμήσεις ὡς εἴρηται.

Αὐλῶν ποσῶς) ποσῶς αὐλῶν, τυτέστιν μετρητῶν. οὐ γὰρ
πάντη αὐλῶν. ὑπάρκει δὲ οὐσίας οὐρανίου καὶ τὰ κα-
τ' οὐρανὸν λέγει. οἷον ἀστέρας. τὸ γὰρ λεπτομερές τὸν αὐτῶν καὶ
μονοούσιον ἐγγὺς ἴσως αὐλίας.

Θεοειδέσιν) θεοειδέϊς ἀπλότητες φησὶ τὰς νοητὰς ἔσας
αὐλοὶ γὰρ οὐσίαι καὶ ἀσώρητοι πάντως εἰσὶν, οὐκ οὐσα κρᾶ-
μα καὶ σύγκριμα τῶν σοιχείων. τὰ γὰρ ὄματα, ἐκ τούτων

ἐκεῖνοι δὲ, ἀσώματα.

Ενιζάνον) ἐγκαθίζον, ἔναπομύειν ποιουῦ.

Λεοντείων) αὐταὶ αἱ μορφαὶ τῶν θείων καὶ ἀγίων χερου-
βιμ, καὶ ὡσαύτῃ ἰεζεκιήλ καὶ ὡσαύτῃ θεασεσίω ἰωάννη ὅν
τῇ ἀποκαλύψει ἀνεγράφησαν.

Εσμῶν) ἐσμός ἐστὶ τὸ συμπεπληρωμένον πλῆθος.

Καὶ τὸ ὀρνιθίας) οἷς ὀρνιθοειδοῦς μορφῆς καὶ ἔξ ὀρνίθων.

Ζώων) ζῶα ἀλλα φησὶν, οἷς ἵπποις, ἡμιόνοις, καὶ τὰ τοῖ-
αὐτὰ ἕλας δὲ ἀπμοτέρας, οἷς θρόνοις ὡς ἐκ ξύλων, καὶ τρο-
χοῖς, καὶ ῥομφαίας ἐκ σιδήρου, ὡς πλὴν ῥομφαίαν πλὴν ἔξε-
σασμένῳ ἐπὶ τὸν βαλαάμ· καὶ ἡ εἶδει ὁ δαβὶδ, ὡς ἐν
ταῖς βασιλείαις εἴρηται βιβλίω β. καὶ ἄρματα ὡς ξύλινα.

Εμπατές) ἐμπατές λέγει, ἐπειδὴ τὸ λεοντόμορφον, θυ-
μικὸν σημαίνει ἔκ τὸ μόχθιον εἶδος, ὅτι θυμητικόν, ἀπια-
πάθη ἔκ μεγάλα ὑπάρχουσιν. ὁμοιότητας δὲ φησὶ τὰς ὁμοι-
ωπικὰς ὑπονοίας. τοιγαροῦν λέγει ὁ ἰεζεκιήλ, ὡς ὁμοίωμα
ἐώρακέμεν τῶ θρόνου· καὶ ὁμοίωμα λέοντος, ὅσαρ δηλοῖ πλὴν
πλασματώδη τῶ δοκοῦτων φαντασίαν· διὸ καὶ ταῦτα εἴ-
ρηται, ἀνόμοιοι ὁμοιότητες· οὐ γὰρ πάντα ὁμοίους ὄρα ὁ
προφήτης, ἀλλὰ τοῖς μὲν, τοῖς δὲ· τοῖς δὲ, τοῖς δὲ· ἀλλὰ ἔ-
κ ἀνόμοιοι εἰσὶ παντελῶς, οἷς δοκοῦσιν εἶναι ὁμοιοι· οὐδὲν γὰρ
λέοντος, ἢ μόχθου, ἢ τῶν ἔξῃς ἀληθῶς ἔχουσι· οὐδὲ δηλοῖ
τὸ ἀνόμοιον, ὅν τοῖς ἐξῃς ἀλήθως.

Αμ' ἢ) ἀπολογητικῶς.

Ὡς μήτε εἰς τὰς θείας) ἐπαγγέλλεται διὰ τῆς ἰδίας ἐρμη-
νείας δηκνύειν ἑκάτερον, ὡς μήτε δόξα ὑβρίζεσθαι τὰ οὐ-
ρανια, μήτε ἡμᾶς εἰς χαμαζήλοισι ταπεινότητις ἐμπαγῆ-
ται ὡσαύτῃ τῶν ἐν ἀγγέλοις λεγομένων ζώων.

Εἰκότως προβέβληται) διὰ τῆς σύμβολα τῶν ἀτυπώ-

των οἱ τύποι καὶ τῶν ἀμορφώτων αἰμορφαί, ἐν αὐτοῖς
φησὶν.

Λημματίων) ἀπὸ τῶν ἀμορφώτων.

Αμείσως) οὐτέστι μὴ διὰ μέσαν τῶν τύπων, ἀλλ' ἀθρόως
καὶ κατὰ πρῶτον ὀρθολογίᾳ. τὸ δὲ περὶ τῶν οἰσιν, αὐτὸν ὅτι τὰ
περὶ τῶν οἰσιν, καὶ περὶ ἀλλοτρίωνται.

Μορφώσις) σημεῖωσις ὅτι τὰ ἀσώματα, ἀμόρφωτά εἰ-
σι· ὅταν οὖν ἀκούσῃς πρὸς τὸ ὑπεροσίου, ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ
ὑπάρχον, τὸ ἀποφράλακτον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα νόη-
σον· ἔπειτα γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ εἰκὼν τῷ θεοῦ ἔσται ἀοράτου· καὶ τὸ, ὅ ἐω-
ρακὸς ἐμὲ, ἐώρακε τὸν πατέρα· οὕτω καὶ ὁ ἄγιος βασιλεὺς
ἐρμηνεύει ἐν τῷ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀδελφὸν λόγῳ, ὅτι πρὸς δι-
φορίας οὐσίας καὶ ὑποστάσεως.

Ὡς διττός ὅτι τῆς ἱεραῆς) ὅτι κατὰ δύο τρόποις ὑμνεῖται τὸ
θεῖον, ἢ ὡς ὁμοῖον πάνσι· πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ σωίσαται· ἢ ὡς
ἀόμοιον· οὐδὲν γὰρ ὅτι τῶν ὄλων.

Διὰ τῶν ἀνομιῶν) ὅτι δι' ὁμοίων καὶ ἀνομιῶν πλάττονται οἱ
τύποι· καὶ πῶς πλάττονται, ὡς δε φησὶ.

Ποτὲ μὲν ὡς λόγον) κατὰ τὴν λέγεται λόγος καὶ νοῦς ὁ θεός·
ἐν τῷ, ἡς ἔγνω νοῦν κρείου· καὶ ἐν τῷ, καὶ ἐγγύετο λόγος
κρείου πρὸς με, λέγων, καὶ τὰ ἐξῆς· λογιότητα δὲ φησὶν
ὅτι τῷ θεοῦ, οὐχ ὅτι λογικὸν θέλει δηλώσαι τὸν θεόν, ὡς
μετέχοντα λόγου· τοῦτο γὰρ ἐμφάνει· ἀλλ' ὅτι αὐτολογιό-
της ὅτι ὅλος λόγος ὢν· οὐσίαν δὲ λέγουσιν ὅτι θεοῦ, ὅ-
ταν εἴπωσιν, ἐγὼ εἰμι ὢν· καὶ, ὃ ὢν ἀπέσταλκέ με· σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ· ἀπὸ γὰρ τῶν εἶται καὶ τῶν ὄντος ἢ οὐσα, καὶ τὸ ἀποφρά-
ζον οὐσίαν ἢ ὑπαρξίς.

Καὶ ζῶν) ὅτι οὐτε ζῶν, οὐτε φῶς, οὐτε νοῦς, οὐτε οὐ-
σία κρείως λέγεται ὁ θεός· ἀλλ' ἀπολογητικῶς· ἐστὶ γὰρ καὶ

ὑπὲρ ταῦτα, ἔουχ οἷα ταῦτα.

Ἀόρατον αὐτίω) ὅπ τὰ κατὰ ἀπόφασιν λεγόμενα ἔπι θεοῦ, οἷ ἀόρατος, ἀπειρος, ἔ ἔ ταῦτα, ἀόμοιά εἰσι δηλοῦσι γὰρ οὐ τί ἔστιν, ἀλλὰ τί οὐκ ἔστιν ὁ θεός. οὕτω ἔ ὁ θεολόγος χρηγέριος.

Ἀνόητοι) ἀνόητον φησὶν, οὐ τὸ ἡλίθιον, ἀλλὰ τὸ μὴ νοοῦμενον ὑπὸ ἑνός. ἀόριστος δὲ ὁ θεός, ὡς ὄρω μηδεμί ὑποπίπτων, ἀλλ' αὐτὸς πάντων ὄρος ὢν καὶ τὰ πάντα ἐν ἑαυτῷ ὀείζων, ὄρω δὲ οὐχ ὑποπίπτει. διόπ σὶ μὲν ὄροι ἐκ τῆς καταφάσεως σύγκεινται. αἱ δὲ καταφάσεις, ἔπι θεοῦ ἀναρμοστοι, ὡς ψευδόμενα. ὑπὲρ γὰρ ταῦτα, ὁ θεός, ὡς οὐκ ὢν οὐσία, ἀλλ' ὑπὲρ οὐσίαν.

Αἱ μὲν ἀποφάσεις) οὐ μόνον ἔπι θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἔπι τῆς θείων ἀπάντων, ταυτέστιν ἔπι τῶν μετὰ θεὸν νοητῶν πάντων, καὶ τὰς ἀποφάσεις ἀληθῆς εἶναι φησὶ, καὶ τὰς καταφάσεις ἀναρμοστίοις. ἀναρμοστίοι μὲν οὐκ εἰσὶν αἱ καταφάσεις, ὅταν εἴπωμεν, ἢ τὸν θεόν, ἢ τὰς νοεράς δυναμεις, ζωὴν, ἢ φῶς. οὐτε γὰρ ζωὴ ταυτή τις ἔστιν, ὡς δὲ εἰσπνοίας καὶ ἐκπνοίας ζῶν. οὐτε φῶς τὸ φαινόμενον καὶ ποιουῦ ὄρασμα τὰ περὶ κείμενα. ἀλλὰ ἀνώτερόν τι τούτων. αἱ δὲ ἀποφάσεις, αἱ διὰ ἀρτήσεων, ποσῶς ἔπι τῶν νοητῶν οἰκειότερα. λεγόμεν γὰρ, ὅπ ἀόρατοι, καὶ ὅπ οὐχ ὑποπίπτουσι θεῶ, νοοῦμεν. τί δὲ ἔστιν αὐτὸ τὸ μὴ φαινόμενον, οὐτε πολυπραγμονεῖν, οὐτε παρυστῶ δοκεῖ ὁ λόγος. καίτοι τὸ ζωὴ καὶ φῶς δοκεῖ σημαίνειν τί ἔστι, καὶ ταῦτα μηδὲνως δηλοῦν τί ἔστι θεός.

Τιμῶσι ταυταροῦ) ὄρα πῶς καλῶς ἀπελογήσατο, διὰ τί ζῶν μνήμην ἔχει τὰ οὐράνια, ἢτοι εἰκόνας. ὡς τῶν γὰρ ὁ ἔπι πάντων θεός, οὐδὲν ἐν ταῖς παῖσιν ἔχει ὁμοιωτές,

καὶ δεῖ τὸ εἰκότως οὐδὲν τῶν πάντων αὐτῶν ἐστὶ δηλωτικόν· ἀλλὰ λοιπὸν ἄλλη μεθόδω θεολογούμεν, λέγοντες, ὅτι οὐκ ἔστι θεός, ὃς ὡς καλεῖ δεῖ τῶν ἀπομοίων· ἔτω καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανίων δυνάμεων αἱ μὲν θεὸν εἶσι, τεχνικῶς ἐποίησαν οἱ θεολόγοι, μηδενὶ τῶν νοητῶν αὐτὰς ὁμοιώσαντες· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀσθητῶν, ὃς ὡς καλεῖ ἄπμα, τὴν τούτων λαβόντες ἐμφέρειαν, τούτο πρὸς ἡμῶν αὐτῶν πεποιηκότες, ἵνα πλασματώδης, καὶ οὐκ ἀληθῆς γῆνηται τούτων ἡ μίμησις· εἰ γὰρ ὁ λεοντόμορφος λεγόμενος, καὶ πολύπους, καὶ πολύπιερος, ἐστὶ καὶ λογικός, καὶ αὔλος, πῶς ἔδηλον ὅτι ὑπερκοσμίως ὑπερέβηκε τὰ ὑλικά, καὶ παρ' ἡμῶν νοούμενα.

Εἰς μὲν γὰρ τὰς ἡμιωτέρας) ἰδοὺ καὶ ἕτερος λογισμὸς, δι' ὃν τῶν αὐτῶν ὁμοιότησιν ἡ γραφή πρὸς τὸ οὐρανίων ἐχρήσατο· εἰ γὰρ ἡμιωτέροις ἐχρήσατο πλάσματι, οἷον χρυσοειδέϊς, ἢ ἔλασράπιοντας, λέγουσα (εἶ) τὰς θῆρας δυνάμεις, πάντως αὐτὴν ἐπίδησαν οἱ ἀκούοντες ἐκ τῶν ὡς ἀνθρώποις ἡμιωτέρων τὸ πιστὸν λαμβάνοντες· νυνὶ δὲ τὰ ἀπεμφαίνοντα καὶ αἰχρᾶς εἰκόνας παρετέβαλεν, ἵνα ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι οὐκ εἶσι τὰ τῶν αὐτῶν, ζητήσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων.

Αβλαβῶς) αἱ γὰρ λεγόμενα πυρὸς φλόγες, θῆαι οὐσίαι, οὐ καυστικαί, ἀλλὰ ζωπικαί εἰσιν.

Αἰχρᾶς) πῶς γὰρ οὐκ αἰχρῶν, τὸ ἐξ ὑλικῶν εἶναι τὰ σύμβολα.

Θεάματα) θεάματα λέγονται, τὰ μετὰ θαύματος ὀρώμενα.

Καὶ γὰρ ὁ θυμὸς) ὅτι οὐχ ἀπλῶς, ἀλογίας ἐμπλεως ἢ θυμωδῆς κίνησις, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀλόγου φύσεως· ἀναγνωστέον τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ βιβλίου, ὃν εἶπεν εἰς τὴν ὀπίσθιασιν τῶν ἀγίων χερουβίμ· ἐκεῖ γὰρ καὶ τῶν αὐτῶν πάντα πλα-

πίως διαγεγύμνασαι.

Τὸ μὴδὲ ἐν τῷ ὄντων) σημειώσαι, ὅτι οὐδὲν τῷ ὄντων ἐ-
ξέρηται τῆς τῆ καλοῦ μετοισίας. σημειωτέον οὖν ἂν νοεῖται
ὁ θυμὸς ὅτι τῷ ἀλόγων, καὶ ἂν ὅτι τῷ λογικῶν. καὶ ἂν ὅτι θυ-
μία ἑκατέρων.

Λογιότητα) σημειωτέον, ὅτι καὶ ὅτι ἀγγέλων λογιότητα
λέγει· ἀμείλικτον δὲ ἢτοι ἀνένδοτον, καὶ ἀχαύνωτον.

Ἐπιθυμίαν) ὅτι ἢ ὅτι ἐπιθυμία τῷ νοητῶν, ἔρωσ ἀρχεπὸς ὅτι
πρὸς τὸν θεόν, ὅπως καλεῖ αὐλίαν.

Διὰ τὸν ἀμυγῆ) ἀμυγῆ φησὶ τὸν καθαρὸν καὶ εἰς οὐδὲν
ἕτερον ἐχολακότα· ὁ γὰρ θεῶν ἔρωσι πρὸς θεοδραγμένους, ὅλους
ὄβειν αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ ἔφετον μόνον ἀνατείνεται, πρὸς μὴδὲ-
νὸς κρολυόμοδος μεταβαπκοῦ καὶ ὄμαπκοῦ λόγου. ἀλο-
γίαν δὲ φάσκοντες (εἶ) ἐν ταῖς ἀσωμάτοις οὐσίαις, καὶ ἀνοη-
τίαι αὐταῖς ἐνυβρίζουσι ἐν τῷ δια τῶν λεοντείων μορφῶν,
καὶ τῷ μορχείων καὶ τῷ ὀρνιθίων, ὡς ὅτι ἔσ' αἰετοῦ, ἀλόγων τύ-
ποις καὶ σύμβολα λέγειν, ὡς εἶπεν τοῖς οὐρανίοις τῶν μαθη-
τῶν ἀλλὰ μυστικῶς τὸ ἔξηλλαγμένον τῆ κατ' ἐκείνοις λογικῶν
πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς σημαίνοντι· ἡμεῖς γὰρ τὸ λογικὸν παρει-
στῶμεν δια τῆ τῆς γλώττης ὀργανικῶν, καὶ τῷ φωνητικῶν τύ-
πων, τύποιοντες τὸν αἴερα τῷ διαλεκτικῶν, καὶ ἔσ' λόγου μετα-
βαπκοῦτος ἔξ ἡμῶν εἰς τὰς τῷ ἀκροωμένων ἀκοῶν ἐκ σώμα-
τος εἰς σῶμα, καθὰ φησὶ καὶ ὁ θεῶς βασιλείος ἐν τῷ πρὸς
τῶ πρὸς σεχε σεαυτῶν, λόγῳ. ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐν ἀσω-
μαπία τυγχάνοντες, καὶ εἰς ἀλλήλους χωροῦντες καὶ ἀπο-
χωροῦντες, παντὸς λόγου πρὸς ἄλλοις τὰς ἀλλήλων νοήσεις
κατοπιδύοντες, ἀλλήλοις ὡς πρὸς διαλέγονται, δια σιγῆς τῆ
λόγου μεταδιδόντες ἀλλήλοις.

Ἀπόκλιση) ἀπὸ τῶ ἀπόνουσι.

Μεταβαπκοῦ) μεταβαπκός ὁ ἡμέτερος λόγος, ὁ παρορμικός, ὡς ἀπὸ τῆς λέγοντος διαβαίνων πρὸς τὸν ἀκούοντα. Ὁμοπαπκοῦ δὲ, πρὸς ἀπὸ διαπολιῶ τῆς ἐνδιαθέτου. οὗτος γὰρ οὔτε ὁμοπαπκός, οὔτε μεταβαπκός.

Υλῆς) ἀπμοτάτην ὑλὴν φησὶ, τὴν ὁμοπαπκοῦ ἀπαρξὺ φύσιν, πρὸς ποικίλα εἶδη ἐμψυχά τε ἔα ψυχα ἔλοιπα ὑπὸ θεῶν διακοσμηθῆναι. νοεράν τὴν δὲ πρὸς εἰδῶν, τὰ πρὸς θεῶν λεγόμενα, ὧν μετείας καὶ ἀμυδρὰς εἰκόνας ὡς τοῖς ἕσιν δὲ εἰσκομῆ, οἷον τὸ ἀπλάως εἶναι, τὸ ζῆλον, τὸ ἀιδάνεον, καὶ τὰ ὅμοια. ὅτι μὲν ἐκ θεῶν ἔα ἡ ὑλὴ πάντα τὴν ὑπαρξίν ἔχει, οὐδεὶς ὁφείδεν ἀπερεῖ λόγος. φέρει τὴν καὶ αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ἀποδείξας τὴν ἐκ θεῶν καὶ παρήχθαι καὶ διακεκοσμηθῆναι. πάντα γὰρ ἔα ὑλῆς διακόσμησις, ἀμυδρὰς ἵνα ἔα σκιώδη ἀπλήγματα τῆς νοερῶν ἔα. ὡς πρὸς γὰρ ὁπτιθῆδρα τὰ νοερά εἰς ὑποδοχὴν ὡς ἐφικτὸν τῆς ἐκ θεῶν παρορμικῶν παρορμῶν, καὶ ζῶν ὄντα, ζωοῦνται πρὸς τὴν ὑπὸ πάντων ζῶν θεῶν καὶ δυνάμεις ἔχουσιν εἰς ἀνεργεσίαν ἐνεργητικὰς, καὶ κίνησιν ἵνα ὑπὸ κόσμιον οὕτως καὶ τὰ ὑλαῖα πάντα ὅμοια τε καὶ κτ' μέρος, πῶς τε παρορμῶν τῆς θεῶν οἰκείως ἐαυτοῖς δέχεται, ὁπτιθῆδρα εἰς ἔχουσιν, καὶ ζῶνθαι, καὶ ζῶνθαι δυνάμει, ὡς τὸ, ἔα ἀγαγέτω ἢ γῆ ψυχῶν ζῶνθαι. ἔα αὐτῆς, ἔα ἀγαγέτω τὰ ὑδατὰ ἐρπίδα ψυχῶν ζῶνθαι. ὅμοια καὶ δυνάμεις ἀνεργετικὰς τοῖς ἀπὸ γῆς πνέουσιν, ὡς δηλῶσιν αἱ τε διὰ βοτανῶν καὶ τῆς μείαλλικῶν ὠφέλεια καὶ κίνησιν τὴν κατάλληλον τὰ ὑλαῖα ἔα τῆς εἰς γῆς εἰς παρορμῶν καὶ φθορῶν καὶ τὰς δέχεται πῶς πρὸς τῆς θεοῦ ὁπτιθῆδρα σάν τε, καὶ ὁπτιθῆδρα σομῶν. ὅμοια καὶ φωπίζεον πέφυκε παρορμῶν νοερῶν δυνάμεων. ὡς ὁπτι τῆς κτ' τῆς ἀνάστασιν τῆς κυρίου ἀεράπλοντος ἀγγέλου, καὶ φωπίζοντος τὸ πρὸς ἔχον. ἔα τὴν ἑαυτὰ ἡ ὑλὴ πάχουσα, ἔμιν ὡς τὰ νοερά ἐνεργεῖται. διὸ καὶ ἔα πον ἀπλήγμα λέγει τὰ ἑαυτὰ ἔχον πῶς δὲ ὅτιν ἀπλήγμα

ἔραλον, ἐν ᾧ πάλιν θῆων ὀνομάτων λόγῳ ἀφηνίεσθαι κεφα. σλ.

Καὶ τῶν αὐτῶν) σημεῖωσι ὡς πᾶσαν τὴν ὑλὴν οὐ φησὶ νοε-
ραὶ, οὐκοῦν καὶ οἱ ἀστέρες ἀψυχοὶ· ἔγδ' ἔχεισι νοῦν. εἰ καὶ τὰ
αὐτὰ ὀνόματα φησὶν, ἀλλ' ἔχ' ὁμοίως λαμβάνονται· πρὸς τὴν
φυσικὴν ὁ ἰδιότητα ἔ' ὑπκειμένου, καὶ οὐκ εἰζονται καὶ νοουῦται.

Θεαρχικῶς) Τυτέσι τοῖς πάλιν θεοῦ νοήμασι.

Τὰ φαινομένων ὑμίων) σημεῖωσι ἕνα καλεῖ ὑμία,
ὡς ἥλιον ἐ τοῖς ἀστέρας· ἐ ἕνα μέσα, πῦρ ἐ ὑδωρ· ἐ ἕνα
ἔρατα, ὡς μύρον· ἐ ἕνα ἄπμα, ὡς θηρία καὶ σκώληκας·
καὶ ὅτι θεῶν καὶ τὰ θηριώδη σύμβολα εἴρηται, ἐ τὰ ἕξ ὑλῆς·
ἐ τὰ ὑμία δέ, ἐ τὰ μέσα, ἐ τὰ ἄπμα.

Ἡλιον) ἥλιον δικαιοσύνης μαλαχίας ὁ προφήτης ὀνομα-
ζει· ὁ δὲ θεὸς πέτρ' ὅς ἐν τῇ καθολικῇ αὐτῆ βπιστολῇ, ἕως ἔ-
φωσφόρος ἀιάλιη ἐν τῇ καρδίᾳς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐξῆς· ἔπος γὰρ
ἔστιν ὁ ἕως ἀστήρ ὁ ὅ μω ὑσῆς, ἐν τῇ βᾶτῳ πῦρ, φησὶν, ἔ καίλα
καῖον, ὅ ἐστιν ἀβλαβῶς φωπίζον. ὁ ὅ ἱερεμίας ὑδωρ λέγει, ἐμὲ
ἐλκατέλιπον πηγῶν ὑδατος ζῶντος· καὶ ἄλλοι ὅ ἄλλα· καὶ ὁ κύ-
ριος, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς ῥοῦσισιν ὑδατος ζῶντος. ὁ
δὲ σολομῶν ἐν τῇ ἄσμα π τῶν ἄσμάτων, μύρον φησὶ· μύρον
ἐκκενωθῆν, ὀνομα' τοι. ἐν δὲ τοῖς δώδεκα προφήταις ὡσπὲ ἐ
μυχίας, τὰ εἰρημνῶν ὡ δὲ θηρία καταλέγουσιν ἐν τοῖς πάλιν
θεῶν προφητευσίμοις· ὁ ὅ δαβὶδ, σκώληκα αὐτὸν λέγει, ἐγὼ
εἰμὶ σκώληξ καὶ ἔκ ἀνθρώπος, ἐκ προσώπου τῆς κρείσ' ἢ σκώ-
ληκι αὐτὸν παρήκασεν, ὡς μὴ ἀπὸ σπέρματος γνηθῆναι, ὡς
ἡμεῖς· ἀλλ' ἀπὸ σπέρματος χειρὶς, ὡς οἱ σκώληκες, οἱ πνευ οὐκ
ἀπὸ σπέρματος ἔκτονται, ἀλλ' ἀπὸ γῆς, ἢ ἀπὸ σήψως· τὸ γὰρ
ἐγὼ εἰμὶ σκώληξ ἐ ἔκ ἀνθρώπος, ὡς ἐκ προσώπου τῆς σαρ-
κώτερος θεῶν λέγεται, εἰ ἐ μὴ κατ' ἐπιπὴν θεότητα λαμβανό-
μενον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ φαινόμενον ταπεινὰν τῆς σαρκός.

Αγαλιμάτων) ἵνα δηλεῖται ἀναποκείμενα ἀγάλματα, τοῖς λεγομένοις ἐν τῷ πρὸς θῆων ὀνομασίῳ λόγῳ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ β. κεφαλαίου δεδήλωται.

Απιχημάτων) ἔρατα τῷ τ' θεῷ ἀπιχημάτων ἐν διμυουργία φησὶν, ἀπερὶ πέν ἀπμότερα τῷ ὑλαίων διακοσμήσεων. πῶς δὲ ταῦτα λέγονται ἔρατον ἀπήχημα, ἐν τῷ πρὸς θῆων ὀνομασίῳ λόγῳ κεφαλαίῳ δ. λεχθήσεται ἡμῖν πλατύτερον.

Εἰ μὴ τὸ δυσφδέες) τὸ δυσφδέες, τὸ θηριόμορφον νόσον ἐκτινάδες, ὃ πρὸς τῷ ἀγγέλων φησὶν ἡ γραφή. τὸ δὲ ἐκφαντικῆς, σημαίνει τῆς φανεροποιού, ἡγεμῶ τῆς ἐκφανούσης.

Αγγελοειδεῖς) καλῶς τὰς τυπικὰς εἰκονογραφίας, ἀς καὶ περὶ πέν, οὐκ ἀγγελικὰς, ἀλλ' ἀγγελοειδεῖς ὠνόμασεν· οὐ γὰρ αὐτῶν τ' ἀγγέλων, ὡς εἰσὶν αἱ εἰκόνες ἐγράφησαν· ἀλλ' ἐμφασὶν πῶς εἰδοποιίας ἀσωμάτων ὑπεμφάνουσιν, ὡς ἐξηγήσατο αὐτὸς ἑαυτόν.

Αφοείσαθα) τὸ ἀφοείσαθα εἶωθε λέγειν ἐπὶ τῶν διακεκριμένως ὀριζομένων καὶ διασαφουμένων.

Οἰόμεθα) κατὰ κοινὸν τὸ οἰόμεθα· ἵνα εἴη, οἰόμεθα ἱεραρχίαν εἶναι, ἐξ ἧς οἰόμεθα ὀνίασθα τοῖς ἱεραρχαῖς διὰ τ' ἱερῶν τελετῶν.

Σὺ δὲ ὦ παῖ) πῶς παῖδα καλεῖ τὸν θῆον ἱμόθεον ὁ μέγας διονύσιος, ζητητέον· ἢ γὰρ ὡς οἶμαι, ἅτε προβεβηκὸς αὐτὸν τοῖς ἔτεσι, τῆτο φησὶ, καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ παρέχων, ὡς καὶ περὶ ἐρωτῆσθαι παρ' αὐτῆς, κατὰ δηλοῖ τὰ μὲν χεῖρας σιγῶματα· καὶ γὰρ περὶ τοῦ θῆου διονυσίου ἐπίστευσεν ὁ ἅγιος ἱμόθεος, ὡς αἱ περὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων δηλοῦσιν, ἀλλ' οὐκ οὐκ ἐξω παρ' αὐτῶν ἰκανώτερος ἢ ὁ μέγας διονύσιος· ἢ παῖδα καλεῖ αὐτὸν, ὡς μμηθύμνος τὸ κύριον λέγειται,

παρδία μή τι προσάγιον ἔχετε· ἢ ἐπειδὴ τοῖς κτ' θεὸν ἀκαθίαν ἀσκοῦντας, παῖδας ἐκάλουω, ὡς ἔπαπίας δηλοῖ βιβλίω πρῶτω τῶν κυριακῶν Ἰζηγήσεων, καὶ κλήμης ὁ ἀλεξάνδρεϋ ἐν τῇ παιδαγωγῷ.

Πληθύος) πρὸς τὸ πληθύος τὸ ἐνοειδῆ ἐπήγαγε· τὰ μὲν γὰρ ἅγια, ἐνοποιεῖ· τὰ δὲ βέβηλα καὶ τῆς ἀμωρίας ὄντα, εἰς πολλὰ διὰ τῆς διαρέσεως πληθύνει· τοῦτο γυνῶν καλεῖται πλῆθος, τὸ οἶονεῖ βέβηλον.

Κ Ε Φ Α Λ. γ.

ΣΤΙ μὲν ἱεραρχία) ὄρος ἱεραρχίας.

Ὡς ἐφικτὸν) ὡς δυνατὸν.

Τελεταρχικὸν) ἡγῶν τελειοποιουῦ.

Ἀμυγές ὅτι καθόλου) ὁμοιότης, καὶ ἰσότης, καὶ ταυτότης, τὸ ἐν, καὶ ἐνοποιὸν, ἀπὲ ἀ-

πλοῦ καὶ ἀμυγές, καὶ ἀσυνέτητον καλεῖται· ἀὐόμοιον ᾧ, καὶ ἀἴισσι, καὶ ἐπερότητα, καὶ μικτὸν, καὶ ἐν μεταβολῇ, τὸ πρῶτον φασί· τὸ οὖν ἐν, ὁ θεὸς νοοῖτ' αὐτῶν.

Θιασώτας) θίασος μὲν κρείως ὁ χορός· θιασώτας δὲ ἐν ταῦτα τοῖς πρὸ τῶν ἀναστροφῶν φησί· διειδέσθαι μὲν, λαμπαρά, διαυγῆ· ἀκηλίδωτα δὲ, ἀρρύπωτα.

Ἐνεργῆσαι) ταῦτα νομίζω δηλοῦν, ὅτι οὐ χρεὶ πινὰ τῶν ἐν ἱερατικῷ βαθμῷ καταλειπομένων μεῖζόν τι οἰκείας τάξεως ποιῆν· ἀλλὰ τὸ ὅτι βάλλον τῇ οἰκείᾳ ἀξίᾳ μόνον ἐνεργεῖν καὶ πρῶτα διδόναι διδάσκοντα, μὴ μὲν ὅτι χρεὶν εἰς τὰ ὑπὲρ πινὴ ἀξίαν· οἷον, τοῖς πρεσβυτέροις διδάσκειν, καὶ τὸ δῶρον προσκομίζειν, οὐ μὲν καὶ χροτονεῖν· διακόνους διδάσκειν, οὐ μὲν καὶ βαπτίζειν· οὐ γὰρ δάσσοισι πνεῦμα ἅγιον,

ὡς οὐδὲ ὁ φίλιππος ἂν ταῖς ἀνάξιοι ἀποστόλων,
ὁ δὲ ἀκόνοσ· ἀλλὰ μήτε προσφέρειν. Ἐ οὕτως ἐφεξῆς· ἀλ-
λά καὶ τοῖς τελουμένοις τὰ καθήκοντα μόνον παρέσθαι, ἵνα
φυλάττοιτο καλῶς τὸ πρὸς τὸ θεῷ παύλῳ, ἕκαστος ὃν ὃ ἐ-
κλήθη βαθμῶ, ἰδμετω.

Τελεταρχίας) Τουτέσι, τελειώσεως.

Τάξεις) καὶ τὸ ἀνάφορον γὰρ ἔκ τῶν ἀναβεβηκῶς τῶν
ξέων, ἔκ τὸ ὀπισθημονικὸν εἶναι δεῖ.

Κεκληρωμένων ἢ τελείωσις) σημείωσαι ἴς ἢ τῶν ἱεραρχῶν
τελείωσις, καὶ πῶς θεοῦ εἰσὶ σωματῶν καὶ τὸν θεῶν ἀπόστολοι.

Τὴν θεῶν ἔργων) Τουτέσι τὰ τῶν θεοῦ ἔργα καὶ αὐτῶν
ἐργαζόμενον, ὁφίζοντα, τελειοῦντα, καὶ τὰ ὅμοια, εἰς τοῖς παι-
δαγωγουμένοις καὶ διδάσκουσιν ἐργαζόμενον.

Ἐπειδὴ τάξις) σημείωσαι πῶς τάξιν καὶ τὸ τῆς ἱεραρχίας
ἀποτελεσμα, ἔκ τὸ τοῖς προσιόντας δεῖ πρὸς τὸν καθάρε-
σιν τῆς διδασκαλίας καὶ διαρεπικῶν τῆς ἀμδρπίας συμφύρ-
σεων. εἶτα φωπίζεσθαι τῆς γνώσεως καὶ θεοπνεύτων γραφῶν τῶν
πρὸς θεογνωσίας δόγματα, καὶ τότε τελειοῦσθαι τῆς πα-
λιγγυεσίας λουτρῶ.

Τοῖς μὲν φωπίζεσθαι) σημείωσαι ὅτι τὸ φώπισμα πρὸς τὸ
καπίσματος ὅτιν.

ἢ θεῶν μακαριότης

καθαρή, δι-
δάσκουσα.   φωπίζει, ἀ-
νάγνουσα.   τελειοί, θεο-
ποιούσα.

ἢ θεῶν μακαριότης.

καθαρσις.   φωτισμός.   τελειώσις.

πῶ

τῆς θῆας μακαριότητος,

οἱ μὲν ἱεραρχαί,

οἱ δὲ ἱεραρχοῦμενοι,

καθαίρουσι, φωπίζουσι, τελειοῦσι.

οἱ μὲν, καθαίρονται. οἱ δὲ, φωπίζονται. οἱ δὲ, τελειοῦνται.

Νοός) ἰωνικῶς ἐχρήσατο ὁ νοῖς τῆ νοός, οἱ νόες. φασὶ γὰρ οἱ ἀπτικοί, ὁ νοῖς τῆ νοός. καὶ πηθονπικῶς οἱ νοῖ, τῆ νοών, καὶ νοοσί. Καθαρτικοί) ἐν ταῦτα πάλιν τῶν ἱεραρχῶν αὐτῶν φησὶ, πὰ πρὸς τούτων πάλιν τῶν ἱεραρχοῦμενων εἰπῶν, πρὸς δηλῶν καὶ τὰς τάξεις καὶ ὅπως, οἱ μὲν καθαρτικοὶ ὑποβεβήκασι, ὡς οἱ ἐπιπορικταὶ ὄντες. οἱ δὲ φωπικτοὶ ἐπαναβεβήκασι τῆ διδασκαλία, οἷον οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ δῆκονοι. οἱ δὲ τελειοῦνται, οἱ τῶ βαπτίσματι πνεύματος πληροῦντες ἀγίου, ὡς οἱ ἐπίσκοποι λέγει δὲ ταῦτα καὶ κάτω ἐν τῶ πάλιν ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας λόγῳ.

Φυσικῶς καὶ ὑπερφυσικῶς ἐνόντα) ὅτι φυσικῶς ἔκ ὑπερφυσικῶς εἶνεσι τὰ πρὸς φωπικῶν φωπικῶν. καλῶς δὲ πάλιν τάξιν διεσάφησε τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱερουργίας, οἷον ἵνα πρῶτον οἱ πρεσβύτεροι τῶ δέω βαπτίσματι ὑποτασσονται καθαίρουμενοι. εἶτα φωπίζονται τῆ διδασκαλία τῶ πρεσβυτέρων εἰς τὸ πεποιημένων. ποιεῖτο δὲ εἰς τοὺς καθαρτικοὺς, ἀξιοὺς τῆ μεταδοῦναι ἐπίσκοποις ἀγιοτήτος. καὶ οὕτω λοιπὸν τοὺς ἐπίσκοποις βαπτίζειν. αὐτοὺς γὰρ καλεῖ τελειοῦντας. ταῦτα δὲ πάλιν τάξιν φυλάττειν.

Bb

ΚΕΦΑΛ. Δ.

Ὁ πρὸς κοινωνίαν) σημείωσαι τὸ λογισμὸν δι' ὃν τὰ πάντα παρήγαγεν ὁ θεός, ἵνα κοινωνήσῃ τῆς αὐτῆ ἀγαθότητος ἀνάλογως ἕκαστον· τὸ δὲ δηλοῖ τὸ, μὴ γὰρ πλάττει παρὰ τὴν πατρίδα ἕκαστος γὰρ καὶ τὸ ἴδιον ἔργον κοινωνήσει τῆς αὐτῆ ἀγαθότητος, ἕτω καὶ ὁ πῖτος φησὶν ἐν τοῖς κατὰ μαθημάτων λόγοις.

ὄντων) ὅταν τα πάντα συληθῶσιν τὰ ἐν δημιουργίᾳ δηλοῖ δὲ τὸ ὄνομα τῆς ὄντων, καὶ τὸν τὰ ἐὶ ὄρατα πάντα ἀπαντα γὰρ ὁ θεός ἐκ μὴ ὄντων ἐποίησεν, ἵνα τῆς αὐτῆ ἀγαθότητος ἀπολαύσῃεν. ἀπολαύουσι δὲ δὲ τῆς πρεσβυίας, ὡς ἕκαστον ὁπτιθεῖως ἔχει· ἀρχὴ γὰρ ἐστὶ τῆς τῆς ὄντων οὐσίας ἢ τὸ θεοῦ πρεσβυία.

Πάντα μὲν οὐκ ὄντα) ὅτι πάντα τὰ ὄντα τῆς τῆς θεοῦ πρεσβυίας μετέχει· ἕτερον γὰρ ἕτερον ἐκ τῆς ἕσιν ἐστὶ τὸ μὴ μετέχειν τῆς θεοῦ· ὡς ἀνυπόστατον τὰ κακόν, ἐπειδὴ μὴ μετέχει τῆς θεοῦ καὶ ἕρησιν ἕξεως φαινόμενον· ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ, πρεσβυτύπως ὄν ἐν ἕσιν· ἕτω πλατέως εἴπομεν αὐτὸ ἐν τῷ πρεσβυόρω κεφαλαίῳ.

Τῶν ὄντων,

ἢ ἄζωα εἰσὶν,	ἢ ζῶντα,	ἀλλέ	ἢ νοερά	ἢ λογικὰ καὶ
ἀ καλεῖ μό-	γὰ ἀλόγως	ἀσώματα,	ἐν σώματα,	ἀ
νον ὄντα,	οἷς ζῶν, οἷς τὰ ἀ-	ὡς τὰ οὐ-	καλεῖ κα-	
ἕρενοι καὶ γῆ.	λογαζῶα.	εράνια.	θ' ἡμαῖς.	

Οὐ γὰρ ἀν' ἑῶν) Ἐν πύποις ὄντα τὰ θεῖα καλεῖ, τούτῃσι πῶ ἀρίαν πελάδα, ἢ πῆς τῆς κλισμάτων οὐσα δημιουργός, καὶ δὲ.

χή, ἢ ἡρωα αἰπία, ἢ αὐτῶν ἤν παρ' αὐτῆς εἰς οὐσίαν ἐλθόντων μετέχου λέγεται.

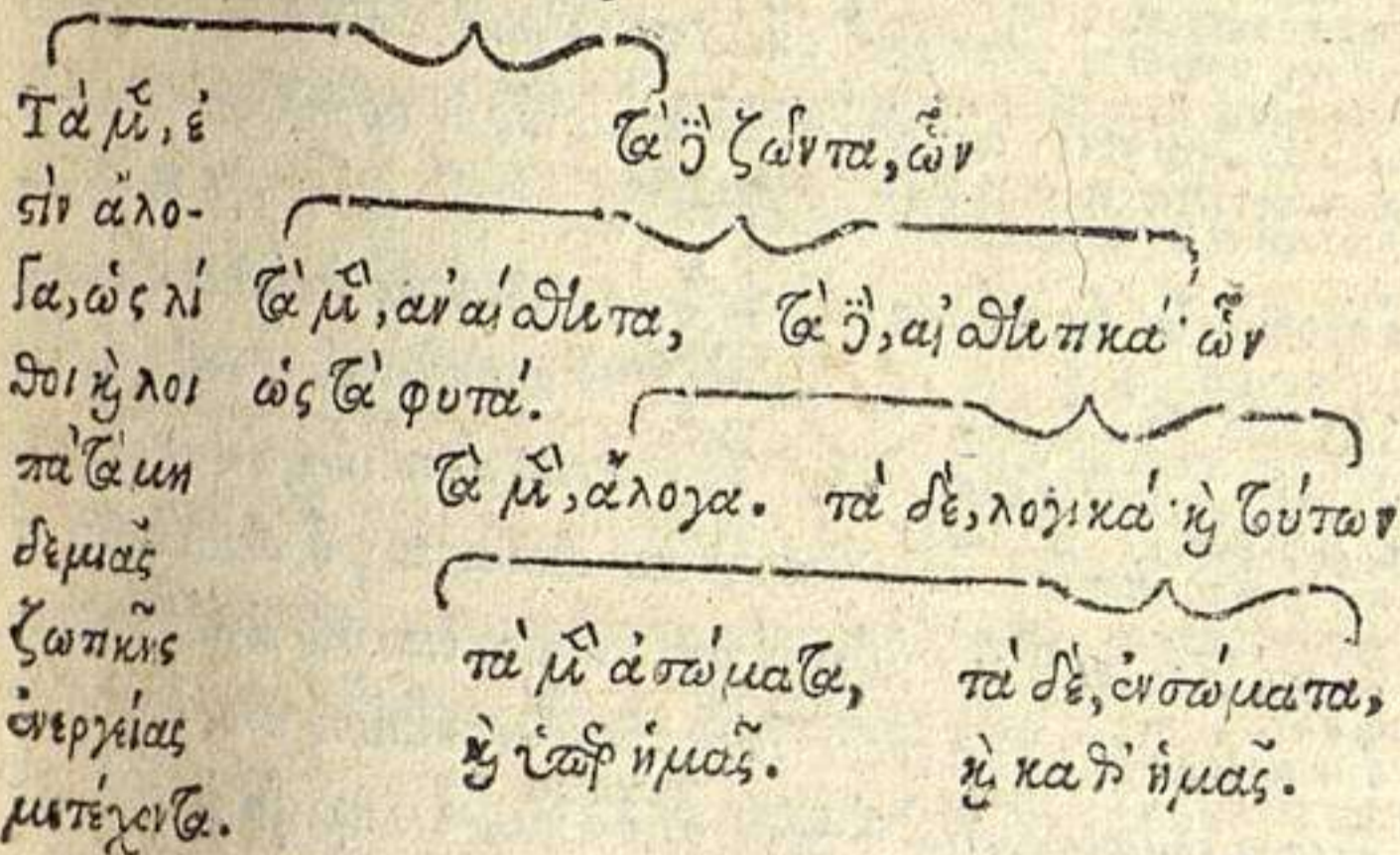
Τὰ μὲν οὖν ἀζωα) ὅτι καὶ τὰ ἀζωα μετέχου τῆς θεωρίας τῆς θεοῦ, κατ' αὐτὸ τὸ εἶναι. ἀζωα δὲ εἶπιν, οἷον λίθοι ἔπειτα τὰ μὴ θεωροῦντα εἰς γῆρας.

Ζῶντα, τῆς αὐτῆς) κατὰ κοινὸν ὅτι ἐκάστου ἤν ὅτι φερομένων θεωροῦσιν εἶναι δεῖ, δι' ὧν θεωροῦσιν μετέχου.

Αἰρωῦ ἀγία) σημαίωσιν δὲ ὅτι τῆς τάξεως τῆς παντός, ὅτι δὲ ἀφοροῦν αἰ τῆς αἰσθητικῆς δυνάμεως ἕσται. λέγου δὲ μόνον ὄντα ἅπερ ἐκάλεισιν ἀζωα.

Νοητῶς γὰρ ὅτι τὸ θεομίμητον) ὅρα ὅτι καὶ αἰνοῦνται δυνάμεις ἐκ θεωρητικῆς καὶ τὸ πλέον μετέχουσι τῆς ἀγαθῆς, ὡς πολὺ ἐφιέμεθα αὐτῶν. λέγου γὰρ, ἑαυτὰς ἀποτυποῦσιν, ὅτι ὅτι θεωρητικὸν ἔκαστου φουδῆς ὁ λόγος ὁ λέγων τῆς ἀβόλων πεσεῖν ἐκ τῆς οὐρανῶν. ἐτράπη γὰρ εἰς τὸ κακὸν ἀφ' ἑαυτῶν. θεωρεῖσιν δὲ, αἰπὶ τῶν σιωπημένων.

Τῶν ὄντων,

Καὶ πολλαχῶς ἐν μετυσία,) αἰ γὰρ αὐτῶν ἕσται, τοῖς εἰσὶ ζῶν. σημαίωσιν δὲ, ὅτι τὰ νοητὰ πάντα, θεωροῦσιν μετέχου τῆς

θεοῦ. ἐμφαντικῶς δὲ, τουτέστι ἑξαγγελικῶς.

Τῆς ἀγγελικῆς ἐπωνυμίας) σημειῶσαι ἡ κρείως ἀγγε-
λος. ἔστι πῶς περὶ τῶν αὐτοῦ τάξιν λέγει ἔχον. ἔτι δὲ ἔ-
ὅπως δι' ἀγγέλων μύμηθα. καὶ πῶς δι' αὐτῶν ὀνόματος
ἐδόθη. ἔστι ἔτι περὶ νόμου ἔστι μὲν νόμον πατέρας ἡμῶν
ἀγγελοι περὶ τὸ θεῖον αἰήρον.

Κλεινοῖς) ἰσχύοις. τὸ δὲ παρακλήσον, ὡς ἐπὶ ἰησοῦ τῷ
γαῶν, καὶ γεδὲων, ἔστι ἀλφων. περὶ δὲ οὐρανὸν ἀπὸ αἰε-
ρου ζωῆς, ὡς ἐπὶ τῷ κορνηλίου τῷ ἐκατοντάρχου. περὶ τὸν γὰρ
ἔστι ἀπίστων ἐθνῶν μετετέθη. τὰς δὲ ἱεράς, ὡς ἐπὶ τῷ δα-
νιὴλ, μωραὶ μωραῖδες. ἔστι τῷ ἱεζεκὴλ, τὰ χερουσίμ. καὶ τῷ
ἡσαΐου, τὰ σεραφίμ ὠφθησαν. ὑπερκοσμίοις δὲ ὁρασίς, ὡς
ἐπὶ τῷ παύλου ἀρπαγῆτος ἕως τείτου οὐρανοῦ. καὶ ἐπὶ τῷ
τῷ θεοῦ ἰωάννου ἀποκαλύψεως.

Α μέσως) Τουτέστι ἀπὸ τῶν ἀγγέλων διακονίας.

Ὡς αὐτὸ ὅ, π ποτὲ ὅτι) ὅρα πῶς ἑξηγεῖται τὸ ῥητὸν τὸ λέ-
γον, θεὸν ἑδείς. ἐώρακε πῶποτε, ὅπερ ἀληθέστατον ἠγνοῦμαι, καὶ
εἶδως ὅτι εἰσὶ γραφικὰ ῥήματα λέγοντα, ὡς ὁ θεὸς ὠφθη
τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐπὶ τῷ ἀδάμ, ὡς ἐν τῷ πῶρα δείσω. ἔ-
ἐπὶ τῷ ἀβραάμ, ἐν τῇ δρυὶ τῇ μαμβρῆ. καὶ ὅτε εἰς σόδομα
ἐπρβύοντο. ἔτι πῶ μωσῆ, εἰς τὸ ὄρος, εἰ ἔτι τὰ ὀπίδια λέγεται
ἐωρακέναι. ἔτι λέγει ὅτι, αὐτὸ μὲν τὸ κρύφιον τῷ θεοῦ, ἑδείς
ἐώρακεν, ἔτι ὅψεται, ὅπως ὅτιν ἑστία αὐτῶ. ἢ καὶ ὑψηλότερον,
ὅτι ἑδείς κατανοῆσαι καὶ φράσαι δυνατά, ἢ δυναίσεται π
ὅτιν ὁ θεός. εἰ γὰρ ἔτι ἐγγύοντόπισι θεοφάσει τῷ ἁγίῳ, νόησι
ὅτι ἀναλόγως ἕκαστος τῆ ἰδίας πίστεως καὶ ζήτων ὁρασίσεως
ἐμφανούσης αὐτῶ τὸ θεῖον, δι' ἧς πῶ ἑλαμψὴ ἐδέχεται τῶ
εἰς αὐτὸν ἐρχομένων θεῶν γνώσεων.

Ὡς ἐν μορφώσῃ) οἶμαι, πῶ μεταμόρφωσιν λέγει, ἢ τὸ ὅτι

πῶ σὶνάω ὄρει θαῦμα ὡς πῦρ.

Θεοφανείαν) Θεοφανείαν εἶναι φησὶν, ὅτι τὸ φάνειν τὸν θεὸν ἐδεδεικνύειν, ὅ, π ποτέ ὅτι. τὸ γὰρ ἀμήχανον ἴδη ὅπ θείας ἐλάμψως οἱ ἅγιοι ἀξιοῦνται, διὰ πᾶν ὁράσεων ἱεραῶν καὶ αὐτοῖς ἀαλόγητον, ἀς δι' ἀγγέλων γίνεσθαι λέγει.

Θεσμοθεσίαν) σημείωσαι ὅπ καὶ ὁ νόμος ἐπέρας θείας νομοθεσίας ὑποτύποις ὅτι, τουτέστι τ' κτ' χριστὸν θείας ἐνανθρωπήσεως ὅπ δὲ δι' ἀγγέλων ἐδόθη ἡ πρώτη νομοθεσία, δηλοῖ καὶ ὁ ἅγιος σέφανος λέγειν, οἱ πνευ ἐλάβετε τ' νόμον εἰς δευτεράς ἀγγέλων, καὶ ἐκ ἐφυλάξατε.

Αὐτίω) τίω θεσμοθεσίαν δηλονότι.

Τὸ δευτεράς ἀγγέλων) σημείωσαι, πῶς δευτεράς ἀγγέλων, τουτέστι τ' ἀναβεβηκότων τὰ δευτερά, ἀπὲ τῶ τὰ ὑποβεβηκότα πρὸς θεὸν ἀνάγονται ἐ πρὸ τῶ ἀγγελικῶν δευτεράσεων.

Υπέρουσιον) ὑπέρουσιον ταξιαρχίαν, τίω τ' τάξεως αὐτῶν ἀρχῶν καὶ ποιητικὴν αἰτίαν ἐφί.

Γαβριήλ) σημείωσαι, ὅπ τὰ πρὸ τ' ἐνανθρωπήσεως πρῶτοι μουσῶνται ἀγγελοι ὡς δηλοῖ τὰ κτ' τ' θεότατον γαβριήλ, μαθόντα τὰ πρὸ τῶ ἀγίου ἰωάννου· βὺ ἀγγελικὸν μῦθον δὲ καὶ τῆ παρθένω, ὅπ ἐκ πνεύματος ἁγίου συλήφεται σαρκὸν μῦθον τ' θεὸν λόγον.

Ανδρικής) ἀνδρική θεουργία, ἡ χριστὸς ἐνανθρώπησις, καθ' ἡν θεὸς ὢν ἐν ἄρκι τὰ θεῖα εἰργάζετο· σκόπει δὲ, πῶς εἰπὼν ἐταῦτα τ' ἰησοῦ, ἀνδρικῶν θεουργίαν, καὶ δευτεράς μὲ τῶ λέγειν ἀνδρικῶν, δηλών ὅπ τέλειος ἀνθρώπος γέγονε· διὰ δὲ τῶ θεουργίαν, ὅπ θεὸς ὅτι καὶ ἀνθρώπος, ὁ αὐτὸς τὰς θεοσημίας ἐργαζόμενος, κατ' βραχὺ λέγει, ὅπ ἀμετάβλητος ἔμεινε γὰρ καὶ ὁ ἡν ἀφ' οὗ καὶ κείνο δὲ πάλιν ὅρα, πῶς φησὶν ἐν τῆ ἀγίᾳ θεοτόκῳ μαρία γένεσθαι τ' ἀρρήτου θεοπλάστια τὸ

Bb 3

θεαρχικόν μυστήριον. θεοπλασίον δὲ λέγει, δηλῶν ὅτι θεὸς ἐπλάσθη, καθ' ὃ γέγονεν ἀνθρώπος, ὡς τὸ εἰρημνύον, ὁ λόγος σαρκὶ ἐγένετο. θεαρχικόν δὲ, ὅτι τῷ θεοῦ τῷ ἀπίου καὶ ἀρχῆς ὄντος τῶν λεγομένων θεῶν, ἀγγέλων τε καὶ δικαίων ἀνθρώπων, τὸ μυστήριον τῷ ἀνθρώπῳ ἰσοῦ περιωνόμασε.

Τὸ δὲ μαξιάμ) σημείωσα ταῦτα καὶ νεσοειδῶν. οὐ πάντες δὲ ἀγγελοι ἐθαύρηθησαν τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐπὶ, ὅτε ἀνελαμβάνετο ὁ κύριος μετὰ τὸ πάθος, πνέες ἦσαν οἱ λέγοντες, ὅτι, πῶς ὅτιν εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἡ γὰρ ἐρώτησις ἀγνοίᾳ ἐμφαίνει σημείωσα καὶ νεσοειδῶν ἔσπευον φάλοι, ὅτι τῷ ἰησοῦ ὑπερούσιον ἀπίου φησὶν, ἅτε ποιητῶν ὄντων πάντων καὶ ὅτι ἀμεταβόλως λέγει αὐτὸν γεννηθῆναι καθ' ἡμᾶς ἔχῃ ἢ αὐτῆ δὲ ἔσπευον μία ταῦτα φύσις, ἢ καὶ ὁ αὐτὸς τὰ δύο, καὶ ὅτι αὐτὸς καὶ νομοθέτης ἔσπευον νόμον, ἔσπευον αὐτὸς ὡς ἀνθρώπος, δι' ἀγγέλων διετάττετο, ἔσπευον τῆς αἰγῶν πῶν ἀναχωρήσει, ἔσπευον ἐν τῇ εἰς αὐτῆς ὑποσχοφῆ, ἔσπευον αὐτὸς ὅτιν ὁ καὶ τῶν ἀγγέλων δημιουργός. ὡς εἰς καὶ αὐτὸς χριστὸς ἐν δύο φύσει τὸ μέγα τῆς οἰκονομίας κατεπεράξατο μυστήριον εἴρηται γὰρ, ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, ἔχῃ ἀρπαγμὸν ἠγάσατο τὸ εἶπεν ἴσα θεῷ. ὁμῶς ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφῶν δούλου λαβῶν. ἰδοὺ δύο μορφαί. ὁμοῦ γὰρ, φησὶν, ἐν ταῦτα ἐκ ἀποπιδῆ, τῶν ὅτι τὸ, ἔχῃ ἀρπαγμὸν ἠγάσατο, πούτεσιν ἐκ ἀπιξίωσεν ὡς ἀνθρώπος ὑπακούσα καὶ ἀγγέλοις, δι' ἡμῶν ὅτι ὑποτασσεται τῷ θεοῦ καὶ πατρὸς δι' ἀγγέλων ὑποπώτεσιν. αὐτὰς γὰρ ἔσπευον ἔταξε τὸ ἀνθρώπῳ γένος διέπει.

Ἀμεταβόλως) ἔσπευον ἐκ ἀπι πῶν κείων φύσιν.

Οὐκ ἀποπιδῆ) τὰ γὰρ ὑπὸ αὐτῶν ταχθέντα, ἡμῶν περιωριάζονται, αὐτὸς ἐπ' ἐσχάτῳ ἀέλαβε, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔσπευον.

Καὶ δι' ἀγγέλων) γέγονε γὰρ ὑπὸ νόμον ὅς ἐστιν ἡ διαταγὴ
 δι' ἀγγέλων ἐν χεῖ μεσίτου.

Καὶ περὶ τοῦ ἀγγέλου) ὅτι τὸ τοῦ ἐπιχρύσαντος ἀγγέλου τὸν
 κύριον κεφάλαιον, ὃ ὡρ ἐν τῇ κτ' λουκᾶν φέρεται, λέγει ὅτι
 ὁ μέγας διόνυσος καὶ ὅτι ἀχράφως μάλλον ἐν μυστηρίῳ κρυ-
 φίως αὐτὸ παρεδόθη αὐτῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πμωθίῳ, ὑπὸ τῷ ἀ-
 ποστόλου παύλου· τὸ γὰρ αὐτῷ κήρυγμα συνέγραψεν ὁ λυκάς.
 δηλοῦται δὲ τῷ ὅτι ὡς ἐν μυστηρίῳ παρέλαβεν ἀπὸ τοῦ ἁγίου
 τῶν ἱεραρχῶν ἡμῶν ὡς ἀποδόξασιν ἐκπεφασμένα· ὅρα ὅτι καὶ
 πῶς ὁμῶς ἐρμηνεύω ἡ περὶ φησὶ, τὸ γὰρ εἰρήνης ὡς ἡ αἰτία
 τῆς μεγάλης βούλης ἀγγέλου· ὀνομάζεσθαι τὸ γνηθὲν παιδίον
 τῆ σαρκὶ αὐτῷ ὡς εἶπεν φησὶ, καὶ διὰ τὴν ἐκλήθη ἀγγελος, ὅτι
 πῶς τὸ πατρὸς βουλήν ἀγγέλλει ἡμῖν· ὅρα γὰρ ἡμᾶς διὰ
 τοῦ οἰκείου πατρὸς, ἔδειξεν ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἡ βου-
 λῆς· ἔπε γὰρ ὡς ὑποβεβηκώς τὸ πατρὸς ἐκλήθη ἀγγελος,
 πρὸς ἀφ' αὐτῶν τῶν. τὸ τοῦ ἐπιχρύσαντος ἀγγέλου κεφά-
 λαον μὴ ὡς πῶς ἐρμηνεύω δέξῃ τῆς ἁγίας γραφῆς· πρὸς
 γὰρ πῶς σάρκα ὀφείλει τῷ νοεῖσθαι· καὶ ὁμῶς γὰρ φησὶ τὴν
 ἀγγελίον, μὲν τοὺς πειρασμοὺς, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἀγγε-
 λοι διηκόουσι αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐκοπίασεν ἐκ τῆς ὀσδοιπορίας, καὶ
 ὅτι ἐπίπινσε· αὐτὰ γὰρ πάντα δείκνυσιν ὅτι τέλειον ἀνέλαβεν
 ἀνθρώπον μὲν τῷ αὐτῷ παθημάτων· ὁμῶς ἐρεῖ τις, πῶς χεῖρα
 ἡ ἀγγέλου θεότητος παρουσίας· λέγει δὲ οὐκ ὅτι τὰ πλείω ὁ
 θεὸς δι' ἀγγέλων θαυματουργῶν· καὶ τοῦτο λέγει πάντα ἡ
 ἁγία γραφή.

Ἐκφαντοεικίῳ) καὶ τὸ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ αὐτῷ λε-
 χθὲν, ἐφανέρωσα σοὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛ. Ε.

ΑΣ ἑρανίας ἑσίας) πὶ δὴποτε μίας ἑ-
 σίας εἶ) πάντας τοὺς ἁγίους ἀγγέλους λε-
 γούσης τῆς ἐκκλησίας, ὁ θεὸς διόνυσος
 πλάσσει ὀνομάζει δυνάμεις ὁ γουὼ μέ-
 γας διόνυσος ὁ ἀλεξάνδρειας ἐπίσκο-
 πος, ὁ ἀπὸ ῥητόρων, ἐν τοῖς χαλίοις οἷς πε-
 πίνκεν εἰς τὸ μακάριον διόνυσον τὸ αὐτὸ σωώνυμον, οὕτω
 λέγει, ὅτι ἀγγέλιον εἶωθε καλεῖν ἢ ἕξω σοφία, πᾶσαν ἀόρα-
 τον φύσιν, ὁμοίως ἔοῦσας τὰς ὑποστάσεις καὶ πύτυφ-
 σὶν, ὅτι κατὰ τοὺς ἕξω, εἴρωται τῷ ἁγίῳ διόνυσῳ αἰτιαυ-
 ται φωναὶ καταχρηστικῶς.

Εκφαντοεῖαν) πούτῃσι πύ ἐκφανσιν, ἢ τοὶ δεσάφησιν.

Ὄνομάζουσι) πύ ἐχάτιω τῆς νοητῶν τάξιν κρείως ἀγ-
 γέλοις φησὶ περσαγορδύεσθαι· τὰς δὲ ὑπερβεηκῆας, ἐτέ-
 ρως, ὧν ἐνίας καὶ ὀνομάζει. ἐν δὲ τῷ ἕξῃ κεφαλαίῳ τῆς ἐν-
 νέα ταγματῶν μουσικῶς ἀπομνημονούει. νῦν δὲ τελέως λέ-
 γει, ὅτι αἱ ἀνώτεροι τάξεις, ἐπίστανται μὲν ὅτι αἱ ὑπερβεη-
 κῆαι δὲ ἐλάμφως μεμύλωται· γινώσκουσι δὲ καὶ ἕτεροι τὰς
 ὑποκειμένας ἀγῶσας. ἢ δὲ καὶ οὕτως ὅτι, ὁμοίως γρηγοῦ ὀνό-
 μασι καὶ ἀγγέλοις ἐσθὶ ὅτι καλοῦνται πάντα τὰ νοητὰ τα-
 γματα. φησὶ δὲ καὶ διὰ τὴν ὡς ἐν τῷ ἐκατοστῷ δευτέρῳ ψαλ-
 μῷ, διλογίτε τὸ κύριον πάντες οἱ ἀγγέλοι αὐτῶ· καὶ ἐν τῷ ἐ-
 κατοστῷ τρίτῳ, ὅτι πᾶν τοὺς ἀγγέλους αὐτῶ πνύματα, καὶ τὰ
 ἕξῃς ἐκ ἀντιση ἐσθὶ ὁ λόγος· τὰ γὰρ ὑπερβεηκῶτα, ἐκ ὀνο-
 μάζεται τῷ τῆς ἀνωτέρων γνωρίσματι. καὶ ὅτι διὰ τὸ ὑπερ-
 βεηκῶν δυνάμεων αἱ ὑπερβεηκῆαι μουσαγοροῦνται.

Αποπεραπύσαν) πούτῃσι πύ ἐχάτιω τάξιν τῆς ἀγγε-
 λικῶν διατάξεων.

Φαυδὸν δὲ) ἐρωτήσεν αὐτὸς, αὐτὰ αἱ τῶν ἑραρίων τά-
 ξεις, αἱ ὑπερβεβηκυῖαι, καὶ κατώτεραι, καὶ ἐπιϋφειμυῖαι, οὐ-
 πως ἐγγύοντο, ὡς ἐπιϋμυῖαι, ἀνωτέραν εἶ)· τὴν δὲ, κατωτέ-
 ραν, καὶ λέγουσι, ὅτι καὶ τὰ νοητὰ πάντα αὐτεξούσια ἐδη-
 μιούργησεν ὁ θεός· εἰ γὰρ ὁ ἀνθρώπος αὐτεξούσιος ἐγγύετο, ἐκ-
 χροῖκοι φρεσῖματος καὶ ψυχῆς ὑπάρχων, πόσω μάλλον αἱ
 νοητὰ δυνάμεις, αἱ μηδὲν ἔχουσαι γαστέρας, ἢ βαρῦ, αὐτε-
 ξύσιοι ἐγγύοντο τῷ γὰρ ἔκ τῆς παρῆσι γραφῆς, λέγουσα, τὸ
 διαβολὸν ἔξ ἀγγελικῆς ἐκουσίως ἐκπιεῖν τάξεως. ἔκ τούτου
 ὁ θεὸς αὐτὸν πρὸ δύο φύλων πρὸ ἀγγελικῶν δυνάμεων·
 ὅπνοι τῶς γὰρ ἐπὶ τὸ θεομίμητον ἑαυτὰς ἀποτυπύσασιν, καὶ
 πρὸς τὴν θεαρχικὴν ἐμφέρειαν ὑπερκοσμίως ὁράσασιν καὶ
 μορφῶν ἐπιέμψασιν τὸ νοερὸν αὐτῶν εἶδος· ἔξ ὧν πάντων
 δείκνυται, ὡς αὐτὸ πρὸ ἀρεπῆ καὶ αὐτεξούσιοι εἰσιν αἱ νοη-
 τὰ δυνάμεις. εἰκότως οὖν φησὶν, ὅτι ἐκάστη πρὸς τὴν ἀνα-
 λογίαν τῆς ἰδίας τῆς ἀγαθῆς ἐφέσεως, ἐλλάμπεται τὰς θείας
 κατανούσεως. διὰ τούτου καὶ τάξεις καλοῦνται, βαθμηδόν,
 ὡς πρὸ τῆς ἐν αὐταῖς ἐφέσεως οὐσίας. διὰ τούτου ἐνταῦθα, φη-
 σὶν, ὅτι ἐχὼ λόγον, τὴν τελυταίαν τάξιν σεραφίμη ἢ θρόνοις
 ὀνομαζέτω. σημείωσα δὲ, διὰ τὴν καλοῦνται πάντα τὰ τά-
 ξματα ἄγγελοι, ὅτι οἱ κρείως ἄγγελοι ἀνάγρυσιν τοῖς ἱεροῖς
 ἀνθρώποις ἐπὶ τὰς ἐγνωσμένας αὐτοῖς θείας αὐγὰς.

Ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὴν) ἢ τῶν ἀγγέλων δηλαδὴ τάξεις.

Τοῖς καθ' ἡμᾶς) τῶν ἐποπτικῶν τάτων μυστηρίων τούτων
 ἐμφορηθῆς ὁ ἱερός διονύσιος, ἐκκαλύπτει λέγων, ὡς ἡ μὲν τε-
 λυταία τάξις, ἢ καλουμένη ἄγγελοι, τοῖς ἐν ἀνθρώποις ἱε-
 ράρχαις τῶν ἐκκλησιῶν παιδαγωγικῶς χεραγαγῶσιν ἐπὶ
 τὴν πρὸς θεὸν ἀναγωγίαν· τὴν δὲ κατωτέραν τάξιν αὐ-
 τῶν, τὴν ἡμῶν παιδαγωγόν, ἔκ τῶν βαθμηδόν ὑπερκειμυῖας

αἱ ἀνώτεραι ὡς ὑποβεβηκῆας μυσταγωγῶσι.

Τῆς ἀποκληρούσης) τουτέστι τῆς τελειοτάτης, τῆς τῷ ἀγγέλων φημί. σημείωσα δὲ ὅτι δοξάζει κοινὰς εἶ) πάσας τὰς ὀνομασίας τῷ ἑνεία τάγματων, ἐκάστου τάγματος, διὰ τὸ κοινῶς ἐν ἀμπεδαῖ ἐκ τῆ θεοφδοῦς εἰς πλὴν ἐκ θεοῦ φωτισοσίαν, εἰ ἔ μὴ ὁμοίως. ἐστὶ φησὶ κοινῶς ὀνομασία πάσας τὰς θεοφδοῦς ἔ ἀσωμάτους τάξεις καὶ κατ' ἕτερον τρόπον, τουτέστι κατ' τὸ θεοφδοῦς, ὅ ὡς ὅτι κατ' τὸ τῷ θεῷ εἰσικέναι κατ' ὅσον ἐφικτὸν ἐκάστη αὐτῶν ὡς πάσας μὲν τὰς ὑπερκοσμίου τάξεις, θεοφδοῦς καλεῖσθαι, ἔ ἕτερον δὲ κοινῶν ἔχον πάσας αὐτὰς πλὴν τῆς φωτεινοτάτης ἐλάμψως ἐκ θεοῦ δωρεάν, καὶ πρὸς τὸ ἐκάστη ἐφικτὸν, ἢ ἐπ' ἐλαπίον, ἢ ὅτι πλείον ἢ ἐλάμψις διδῶται. ἐν δὲ τῷ πρὸς θεῶν ὀνομάτων λόγῳ φησὶ, ὅτι θεοφδοῦς μόνον λέγονται, οἱ παντὸς τάγματος ταξίαρχοι.

Ἰδιότητος) σημείωσα πῶς ἰδιότητος λέγει τὰς ἐκάστης τάξεως ἀναλογίας.

Εἰς τὸ κεφάλ. 5.

Ὀνῶ ἀκριβῶς) ὅτι μόνος ὁ θεός ὁ καὶ θεοποιῶν αὐτοῖς, οἶδεν ἀκριβῶς αὐτοῖς τε ἔ τὰς αὐτῶν λειτουργίας. ἔ αὐτοῖ δὲ ἴσασιν αὐτοῖς ἔ τὰ ἑαυτῶν ἢ μείζονα γὰρ οὐδὲν ἀκριβῶς τῷ καὶ αὐτοῖς ὅτι σάμεθα, εἰ μὴ ὅσα ἐκ τῆς θεῆας ἐδιδάχθημεν γραφῆς.

Ἐνεία) σημείωσα ὅτι ἑνεία εἰσὶ τάγματα θεῶν τῶν νοητῶν.

Ἰεροτελεστῆς) ἱεροτελεστῆν μὲν οἰκεῖον εἶωθε καλεῖν, ἢ τὸν θεοφδοῦς ἀπόστολον παῦλον, ἢ τὸ ἅγιον ἱερόθεον, ὡς ἐν τῷ πρὸς

θῶν ὀνομάτων ἐλέχθη λόγῳ. τιῦ δὲ οὐδένα ἔπερον ἠγοῦμαι λέγειν αὐτὸν, ἢ τὸν ἅγιον παῦλον· οὐδένοσ γὰρ λιῦ ὄμου ἢ αὐ- ποῦ τῆ ἀχειτείου οὐρανοῦ φθάσαιτοσ, καὶ τὰ πῶι πύτω μωηθεῖτοσ.

Πρώτη τεταδικὴ τάξις.

θρόνοι. χερουβίμ. σεραφίμ.

Προσεχῶσ) πῶι τῆ θεῶ ἐγγίζοντοσ πῶτοσ τῶν ἱεραῶν παγαμάτων.

Αγιωτάτοισ) τίω πῶτοσ τεταδικῶ τῶ τίω ἐ θεοσ δῆ ταξιαρχία τῶ τὸν νομωεχῶσ καὶ ἀξίωσ θεοσ κατοπίδοντα καταλαεῖν, ἀπό τε τῆ ἱεζεκιήλ, ὅσ φησι, θρόνον πῶτοσ, ἐ- φ' οὐ ὠφθη ὁ θεός. εἶτα δύοσ ἐχόμενα τὰ θῶα χερουβίμ· πῶα δὲ τῶ ἡσαῖα τὰ ἀγιώτατα σεραφίμ κύκλω ἱσαίμνα τῆ θεοσ θεωροῦτα. τῶτα δὲ δηλοῖ τίω ἱσῶ πάντα ἀγω- τάτω πῶα τὸν θεόν αὐτῶν λῆξιν. σαφίωιζεται δὲ τῶτα οχρόν πῶα πλησίωσ καὶ ἐν τῆ ἀποκαλύψῃ τῆ ἀγίου ἱωαῆ- νου, τῆ ἀποστόλου, δύοσ ἀγγελιστοῦ καὶ θεολόγου.

Α μέστωσ) ἀμέστωσ εἶρηται, ἐπειδὴ ἐκ ἔσιν ὄμοσ τάγμα πῶ αὐτῆσ· σημεῖωσα δὲ, ὅπ τοισ θρόνοισ, ἢ τοισ τὰ πολυόμ- ματα καὶ τὰ πολυπτερα χερουβίμ καὶ σεραφίμ λέγει ἀγω- τέρασ εἶ) πασῶν δυνάμεισ καὶ τῆσ μιασ τεταδικῆσ ἱε- ραρχίασ.

Ο κλεινός) τὸν ἅγιον παῦλον ἀγνίπεται.

Εξουσιῶν) τασ ἐφεξῆσ δύοσ τεταδικασ τῶ νοιτῶν ἀ- γίασ ταξιαρχίασ κάτωθεν εἰσ ἄνω καταλέγει· πῶτοσ γὰρ εἰσὶν ἀκωειότητεσ· εἶτα ἴξῆσ, ἀ δυνάμεισ· εἶτα, ἀ ἴξου- σίασ. αὐτοσ δὲ τασ ἴξουσίασ πῶτοσ τάξασ, μέσασ ἔλαβε τασ κωειότητασ· καὶ τῆ τῆσ λῆτουργικῆσ τεταδικῆσ, πῶτοσ

ται αὐτῶν ἀρχαὶ εἶτα λοιπὸν, οἱ ἀρχαγγέλοι καὶ τὸ τελευταῖον,
 ἄγγελοι. γινώσκουσιν οὐχ οὕτως αὐτῶν ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ
 ἕξῃς κεφαλαίῳ, ἀλλὰ κάτωθεν εἰς ἄνω λαβὼν ὠνόμασεν ὁ
 μὲν οὖν ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἔν τῇ πρὸς ἐ-
 φεσίους μέμνηται ἐνίων ἀγγελικῶν ταγμάτων. ἔτι αὖτις δὲ
 πρὸς τὰς ὑφηγεῖται· δηλοῖ δὲ ὁ μέγας διόνυσος, ὅτι ἐν μυ-
 στηρίῳ ταῦτα παρέδωκε τοῖς ἀγίοις, ὁ θεὸς ἀπόστολος.

Εἰς τὸ κεφαλ. ζ.

Ἀλλὴ ὅπως αὐτὴ κάτωθεν ἐπὶ τὰ ὑψώ-
 περα αἴθει· τὰ γὰρ τεῖτα, σεραφίμ· τὰ
 δὲ δύπερα, χερουβίμ· καὶ τὰ πρῶτα,
 θρόνοι. ἀνερόφως οὖν ἐπέγραψεν.

Ἐπωνυμία) σημείωσα, ὅτι πᾶν ὄνομα
 τῶν ἱερῶν σημασίαν περιέχει τῆς τῆς τα-
 γματος ἰδικῆς ἐνεργείας, ὡς τῶν ἀγίων σεραφίμ καὶ χερουβίμ
 αὐτῶν ἐρμηνεύει δηλοῦσιν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἄλλο τὰγμα πρὸ αὐτῶν.

Θεοφανείας) εἰς γὰρ τοῖς πρῶτοις ἐργάζονται, ἐνεργού-
 μεθαί αὐτῶν θεοφανείαι.

Ἐκφαντικῶν) ἀπὸ τῆς ἐμμεθυτικῆς καὶ πρῶτα τῆς.

Θεοφθῶν) ἐπειδὴ θεοφθῶν ἕξαι φησὶν ἐπὶ τῶν θείων
 νόων, οὐχ ἵνα λαμβάνειν τὸν μέγαν διόνυσον τὰς ἀρε-
 τὰς ταύτας τὰς νοητάς, ὡς συμβεβηκός, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἡμῶν
 αὐτῶν πρὸς γίνεσθαι λέγειν, ὡς ἄλλο ἐν ἄλλῳ ὑποκειμένῳ,
 οἷον εἰ ποιότητα πρὸς γίνεσθαι τὸ γὰρ συμβεβηκός καὶ ὑπο-
 κείμενον ἐκείθεν ἀπελήλαται, ὅτε ἔκαστα σωθεῖς καὶ τὸ
 τῆς ὑλῆς ἀμωρτον, ἐκείθεν ἵσταται· εἰ γὰρ ἴω ἄλλο ἐν ἄλλῳ,
 οἷον συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ, οὐκ ἂν ἔζη καθ' ἑαυτὴν ἢ

οὐσία ἐκείνη, οὐδέ θεοῦ ἴσασιν καθ' ἑαυτῶν ὡς ἐφικτόν ἠ-
δυνάτο, διὰ μόνην τάξιν πῶς ὄντο ἐν ὄντω φυλακισμένοι.
αἱ οὖν ἐν αὐτοῖς ἡρημῶναι ἕξεις, αὐτοουσιαι εἰσὶν, ἧ μὲν
ὡς συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ, διὰ τὸ αὐλον. ὁ θεὸς ὁ μέγας
διοτύσιος κάτωθεν ἐν τῷ πᾶσι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρ-
χίας λόγῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ, οὐσιώδης φησὶν εἶ) τὰς ἕξεις
τὰς ἐν αὐτοῖς.

Ἐξεων) σημείωσαι, ὅτι αἱ θεῶν δυνάμεις καθ' ἑξῆς ἔχουσι
τὸ θεοφῶδες ἕξεις δὲ ὅτι ποιότης ἔμμοнос. ἐνιδύθεν οὖν δη-
λοῦται, ὅτι αὐτεξούσιοι εἰσὶν ἕξεις τὰς ἀρετὰς κλιώμεναι.
τὸ πλατύτερον παρὰ τῶν ἀμμῶν ὁ ἀδριανουπολίτης, ἐν τοῖς
πᾶσι ἀναστάσεως αὐτῶν καὶ ὡς ἑλπίοις γεγραμμένοις λόγοις.

Υψηλοτάτων) διὰ τὴν λέγονται θρόνοι.

Πειπεζίας) ἀπὸ τῆς τῆς πρὸς τὸ χθαμαλὸν βάσεως.
σημείωσαι δὲ, πὶ ὁ σκοπὸς πάντων ἱεραρχίας.

Υφέσεως) ἀνωτάτω πρὸ φύσιν καὶ μετὰ θεὸν διδύς
ὑπὸ αὐτῶν τεταγμένῳ δηλοῖ, τοῖς θρόνοις, οὐδὲν ὅτι τὰ
ὕλικά πρὸς ἕχοντας, ὡς σημαίνει τὸ μηθεὶν αὐτοῖς ἔχιν πε-
ριπεζίας ὑφέσεως, ἢ τοῖς ἐνδύσεως, καὶ τῆς πρὸς τὸ κάτω
νδύσεως ὄντο τὸ ὅτι θεὸν ἀναβαπκόν, ἀνωφερῶς πρὸς ἕ-
χον. καλῶς δὲ ἐπήγαγγε ὑποκοσμίως, διὰ τὴν ἀσπμάτως
καὶ αὐλως καὶ νοητῶς, ἢ τοῖς νοερώς ἵνα γὰρ μὴ νομίσης τὸ
ἀνάντες ὄντο εἶ) σωματικῶν, ἐπήγαγγε τὸ αὐλως.

Θεοφόρον) σημείωσαι, ὅτι καὶ τὸ θεῶν ἁγίων θρόνων τὰ-
γμα θεοφόρον εἶπεν, ὡς φέρον ἐπαναπαυόμενον νοητῶς τὸν
θεῖον. ὅρα οὖν ἐπειδὴ καὶ ὁ μακάριος βασιλεὺς ὁ καπ-
παδόκης πῶς θεοφόρον εἶπε σάρκα, σκοπιτέον πῶς εἴρηται.
ὅτι ἡ μὲν σὰρξ αὐτῶν τῶ κυρίου καὶ οὐσίαν καὶ καθ' ἑαυ-
τῶν ἴσασιν ἴσασιν αὐτῶν τῶ θεῶν λόγῳ. διὸ καὶ σαρκοφορεῖν αὐ-

πὲς λέγεται ὡς πατέρων, καὶ σάρκα ἐνδύσασθαι. πὶ
 ἄτοπον οὐκ ἔστι καὶ ἡ σὰρξ αὐτῆ λέγεται θεοφόρος, ὡς φέρου-
 σα τὸν θεὸν λόγον καθ' ἑνωσιν ἀδιάστατον, αὐτῆ σὰρξ καὶ λε-
 γεμένη καὶ ὑπάρχουσα κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν. οὗτοι
 δὲ καὶ χάριν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς τὸν θεὸν ἀρρήτως τε λόγῳ καὶ
 αἰετιότητι τῆ δξανοῖα θεοφόροι καὶ αὐτοὶ διὰ τὸ το λέγον-
 ται, ὅτι ὡς ἄνω μετέχουσιν αἰ ὡς ἄνω δυνάμεις τοῦ θεοῦ,
 καὶ οὕτω μεταδιδόσασιν ὑποδεετέρας τὴν γηομερίω
 εἰς αὐτὰς ἔλαμψιν.

Ταῖς ὡς ἄνω) οὕτω τὴν καθ' ἑνωσιν ἀνάγνωσιν νοη-
 τέον. ταῖς ὡς ἄνω οὐσίαις οἰκείῃ οἰητέον ἔστι) ἱεραρχίᾳ,
 τὴν ὁμοειδῆ αὐταῖς καὶ πάντα. τα δὲ λοιπὰ, διὰ μέσου.

Αοράτου) σημείωσαι ὅτι πάσης ἀοράτου καὶ ὡς ἄνω δυνά-
 μεις μείζους εἰσὶν αἰ ὡς ἄνω τρεῖς αὐτὰ ταξίς.

Γερονίας) πούτεσι κίσης.

Φαντασιῶν) ὅτι πάσης ἀντασίας ὡς ἄνω ἀντίθετοι
 εἰσι καὶ ἀμυγῆς πάσης ὑφέσεως, ὅτι οὐ μόνον αἰ ὡς ἄνω δυνά-
 μεις αὐτὰ κηλίδων καὶ μολυσμῶν ἠλυθέρωνται, ἀλλὰ καὶ
 πάσης φαντασίας ὡς ἄνω ἀντίθετοι εἰσι καὶ ἀμυγῆς πά-
 σης ἐλαττώσεως, καὶ τὴν ὅτι τα χίρω μείωσιν οὐδὲν εἰ-
 δῆται. τὸ ὅτι νοήσον, οὐχ ὅτι καὶ φύσιν ἄτε ἐπίοι εἰσιν, ἀλλ' ὅ-
 τι αὐτοὶ ὡς ἄνω οὐσίαι διὰ τῆς εἰς τὸ ἀγαθὸν ἀγαν ἐφέ-
 σεως, ὅτι τὸ ὡς ἄνω ἔμενδμ οὐ πως, ὅτι ὡς ἄνω ἔχουσαι
 τὸ ἀμετακίνητον. μόνος γὰρ καὶ φύσιν ἄτε ἐπίος ὁ θεός. αὐ-
 τὰ δὲ εἰ οὕτως ἐδημιουργήθησαν, ἔτι δὲ ἐπιπῆεν ὁ διάβο-
 λος. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πᾶσαι μαῖ καὶ ἴσης ὡς ἄνω. τὸ γὰρ ἐκ
 φύσεως ἀγαθὸν ὑπόθεσιν ἐκ ἔχῃ.

Ταὐτοκίνητου) ταὐτοκίνητον φησὶν ὁ ἅγιος οὕτως ἔστι) τὴν
 κίνησιν αὐτῶν, ὡς ἀπὸ μακρόν καὶ ἀμεταβολόν, ὡς αὐτῶς

δὲ ἔχουσιν. κινήσεις δὲ εἰσὶν ἐπ' αὐτῶν αἱ ἀπαυσοὶ πρὸς τὰς
νοήσεις ἐνέργειαι· νόες γὰρ εἰσὶν ἀσίγητοι καὶ σημείωσαι τὸ
κτ' τὸ φιλοθέως ἀτρεπίον, καὶ ἀνάγνωθι τὸ τρίτον κεφά-
λαιον τῶ πρὸς θεῶν ὀνομάτων λόγου, ἔ τὸ ὄγδοον κεφάλαιον
τῶ παρόντος λόγου.

Θεωρητικὰς) σημείωσαι πῶς λέγονται θεωρητικὰ αἱ ἀ-
γαι τὰς αὐτὰς καὶ ὅτι οὐ διὰ συμβόλων ἢ θεωρημάτων τῶ
γραφῆς πρὸς θεογνωσίαν κινῶνται, ὡς ἡμεῖς.

Νοερῶν θεωροί) θεωροὶ λέγονται οἱ τῶ μυστηρίων ἐπόπται.
Ταῦτα δὲ ποῖς ἀγίοις διὰ τῶ συμβολικῶς λεγόμενων πρὸς
θεοῦ ἀγαθῶν ἐκκαλύπτονται, ὅπως ἔστι τῶ ἀνω δυνάμεων
ἐκ ἔστιν ἀνοεῖν.

Θεωρίας) σημείωσαι πρὸς εἰρημνίῳ τριφασίῳ θεωρίαν,
ὅτι τῶ τρισηπόσατον μίαν θεότητα.

Ἰησοῦ) Ἰησοῦ κοινωνία, πρὸς μετοχῶν τῆς δόξης καὶ τῶ
ἀρρήτου λαμπρότητος τῶ σώματος τῶ χεῖρος λέγει· κτ'
σαρκὸς γὰρ συνεδρῶει τῶ πατεῖ.

Ἐν εἰκόσιν) τὸ δὲ εἰρημνίον ἐν εἰκόσιν ἀποτυπῶσι πρὸς ὁ-
μοίωσιν, δεῖον εἰπεῖν ἀποτυπούσας, μηδεὶς ὑπελάβοι σόλοι-
κον, ὡς ἀγνοήσαντος τῶ μεγάλου διονυσίου. ὅμη' ἀκριβῶς ἴ-
σω, ὅτι καὶ τῶ, ὡς τῶ ὄντι ἀθιωαῖος καὶ λίαν ἀπικὸς εὐ-
τωφισίν· ἀπικῶν γὰρ ὅτι τὸ μετοχῶν ἀρσενικὰς θελυκοῖς
σωτάπειν, ὡς καὶ ὁ μῦθος ποιεῖ πρὸς ἱεὺν ἐκ διὸς λέγου-
σαν πρὸς πρὸς ἡεῶν ἔ πρὸς ἀθηνῶν.

Οὐκ ἔτ' ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγῶν τε κεραυθαί.

Αψ ἐς ὄλυμπον ἴκεσον. ἔδξ γὰρ ὅτι τῶ πληγῶν τε ἀρσε-
νικὸς ὄντος δυϊκός, εἰπεῖν πληγίσα, δυϊκὸν ἔ θελυκόν· καὶ
τῶ φασι καὶ θερμικὸν θελυκόν αὐτ' οὐδέτερου ὡς ἀρσενι-
κὸν κτ' θελυκός, καὶ πλάτων ἔ δυεπίδης ἐν βακχαις,

Διανδύων δρομάσι βλεφάροις. τὸ βλίφαρον γὰρ δρομάς
 ὅτι δὴ πρὸς εἴποι· ἢ ἐν ὀρέσῃ, μανιάσι λιοσήμασι.

Θεουργικῶν) σημείωσα, ὅτι ἢ πρὸς τὸν κρείον ἰησοῦ
 ὁμοίωσις θεουργικῆ ὅτι, πούτῃσιν ἐργάζεται θεοὺς τοὺς ὁ-
 μοιουμένους· καὶ πῶς ἀμέσως ἐδίχα συμβόλων αἱ τάξεις
 αὐτὰ ὁμοιοῦνται χριστῷ, παρ' αὐτὴν τὸ το λαβοῦσα.

Γρωτουργῶν) σημείωσα, ὅτι ἐ πρὸς πικρῶσι εἰσὶν αἱ δυ-
 νάμεις αὐτὰ, καὶ τὰς ἀρετὰς τῆ κρείου ἰησοῦ χριστοῦ ὡς
 δυνάμεις αὐτὰ ἔχουσι.

Ἰεπελεσμένας δὲ) σημείωσα, πῶς λέγονται τετελεσμένα
 αἱ θεῖαι δυνάμεις αὐτὰ.

Αναλυτικῶν) πῶς τῶν πικρῶν ὀπισθίμῳ φησὶ, πῶς
 ἐρμηνευτικῶν καὶ σαφηνιστικῶν ὀξήγησιν, τῆς πεπεπλε-
 γμένης ἱεραρχίας ὀξήγησιν, ἧς δέονται καὶ αἱ ὑψηλῶν τά-
 ξεις, ὡς ἐφεξῆς φησὶ. πολλὰ δὲ πλέον ἀνθρώποι δίχα γὰρ
 ὀξήγησεων ἀναλυουσῶν πῶς πολυποίκιλον σοφίαν τῶν ἀγίων
 θεωρημάτων, οὐ δυνατὸν αὐτὰ νοῆσαι, οὔτε ἡμᾶς, οὔτε τὰ
 ὑποβιβηκῶτα, τὰς πρῶτας πρὸς τὰς τάξεις· ὅθεν φησὶν, ὡς
 τῶν μὲν ὑποβιβηκῶν τάξεων ἕκαστη ἢ πρῶτη ἱεραρχία
 μόνως, καὶ ἐκ ὅλης δυνάμεις· τῆς δὲ τῶν ἀνωτάτων πύτων
 ὀξήγησιν ἱεραρχίας ὁ θεὸς ἱεραρχία μόνος, καὶ ἐκ ὅλης
 δυνάμεις.

Ἰεραρχούμενα) πούτῃσιν μωσαγαγούμενα.

Τοῦτο γὰρ) ἀποδείξεις γραφικῶν τῶν εἰρημῶν.

Ἐκδιδάσκουσα) σημείωσα τὸ ἐκδιδάσκουσα· δηλοῖ γὰρ
 μὴ κατὰ φύσιν εἶναι αὐτὰς ποιούσας.

Τὰς δὲ πασῶν ὑψηλοτέρας) ἐπειδὴ γὰρ πασῶν ἀνώ-
 τεραὶ εἰσι, καὶ οὐδὲν ἔχουσι τὸ ὑψώτερον, ὅσον εἰς ἑτέρας
 δυνάμεις, εἰκότως ὑπὸ αὐτῆς τῆς θεοῦ μόνου πρῶτα ὡς
 ἀνώτερα

αὐώπραι μωυῶται πλὴν θῆου γαστρίν.

Εἰς οὐρανούς) σημείωσαι καὶ βασιλευσάντων ἡτοινεστειανῶν, ὅτι ὁ ἀναληφθῆς καθ' ὃ ἀνθρώπος ἰησοῦς χριστός, αὐτὸς ἔστιν ὁ κύριος τῶν νοητῶν πάντων, καὶ βασιλεὺς τῆς δόξης, ὡς μωυῆδοι μαθηταῖνοισι πρὸς τῶν λεγόντων, ἀράτε πύλας οἱ ἀρχόντες ὑμῶν· καὶ πτωχάνομοι, πῶς ἔστιν εἰς τὸ βασιλεὺς τῆς δόξης· καὶ αὐτὸς ἀκούοντες, κύριος τῶν δυναμῶν, ἔτι τῶν ἰσχυρῶν καὶ δυνάμεων, ὅτι καὶ κύριος δυναμῶν, ὅτι οὐκ οὐκ σαρκὶς ἔστι σαφῆς ἀνθρώπος, ὡς ἔτι πρὸς τὸ ξέρον ἐκπλήττεσθαι τὰς ἰσχυρῶν ἀρχάς.

Θεουργίας) καλῶς θεουργίαν ἐκάλεσε πλὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν· θεοῦ γὰρ ἔστι ὡς ἀληθῶς ἔργα πάντα, τὰ καὶ οἰκονομίαν τῶν κυρίου· ὁ πόκος ὁ ἅγιος, καὶ ἰάσους, τὰ ὅτι τὰ πάθη σημεῖα, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Εγὼ γὰρ φησὶ) τὸ δὲ, ἐγὼ γὰρ εἶπα λέγομαι δικαιοσύνην ἔτι κρίσιν σωτηρίου, ἡσαίου εἰσί. ἔτι ὅρα πῶς ταῦτα νενοήκεν.

Αγαμαὶ δὲ) τὸ ρητὸν οὕτω σωθετέον, θαυμάζω πῶς αἱ περὶ ταῦτα ὡς μέσαι τῶν θεαρχικῶν ἐλάμψεων δὴ λαβῆς ἐφίενται.

Μεσοπετεῖς) μεσοπετεῖς ἔφη, ὡς μὴ πρὸς τὸ ἄκρον τῶν ὑψους ἀνιπταυδίας, ἀλλὰ τῶν μέσου ἐφικνουδίας· τὸ δὲ εἶπα πορρεῖν, σημαίνει τὸ λέγειν, πῶς εἰς τὸ πρὸς ἀγαθόν ἔτι ἐδώκεν.

Ερωτῶσι) ὅρα καὶ πόσου φόβου ἔτι δὴ λαβείας αἱ πασῶν αὐώπαται τῶν ἰσχυρῶν, ὡς μέσαι, καὶ οὐκ ἔτι περὶ ταῦτα, ἐρωτῶσιν ἀλλήλας, περὶ τὸν τὰ πρὸς τὰ ἡσαία, πῶς εἰς τὸ πρὸς ἀγαθόν ἔτι ἐδώκεν. ἐρύθημα ἰμοπίων αὐτῶν ἐκ βόσπρ· καὶ τότε ὡσπερ ἔπιτρεπόμεθα πρὸς θεοῦ, πρὸς αὐτὸν λέγουσι, εἶπα πῶς ἐρυθρὰ τὰ ἰμάτια.

Παραγεσάτης καθ' ὁρσεως) σημείωσαι πῶς φησὶ καθ' ὁρσεως

Σε

ρεῖσθαι, καὶ φωτίζεσθαι καὶ τελεσιουργεῖσθαι τὰς θείας τάξεις.

Τῆς καθάρσεως) σημείωσαι πῶς ἡ καθάρσις ἐπιτελεῖται τῶν νόων, καὶ πῶς ἡ ἀγνοία.

Απλέτου φωτός) ἀπλετον, τὸ μέγα ἐκ πολυῦ.

Τελεσιουργεῖται) σημείωσαι πῶς καθαίρονται, ἐκ φωτίζονται, καὶ τελεσιουργοῦνται αἱ θείαι τάξεις αὐταί.

Κατ' ἕξιν) κατ' ἕξιν ἐπισημῶν ἢ ἐμμοιῶν καὶ ἀναπόβλητος τὸ ἐναμφρόσης γνώσεως κατὰληψις.

Ἡ κύκλω) ἐπειδὴ καὶ ἐσηκῆς, ἐκ κύκλω θεοῦ, πειχοῦσας ἀμέσως τὰς πρῶτας ταύτας ταξιαρχίας φησὶ βαφωισέον, πῶς ἐκ ἐσῶσι ἐκινουῦνται, καθάπερ ὅν χορεία κύκλω ἔκ θεοῦ. καὶ πῶς μὲν ἔξ ἡσῶίου τὸ ἀφορμῶν εἴληφεν, ὅς λέγει, ἐκ σεραφίμ εἰσηκαὶ κύκλω αὐτῷ. ἔξ πέρυγες τῶ ἐνὶ ἐκ τὰ ἕξιν. ἐπάγει ὅ, καὶ ταῖς δύσιν ἐπέταυτο πῶς γὰρ ἐσῶται πειπέταυτο κύκλω. καὶ νοιτέον οὕτως, πᾶς νοῦς τὸ πάντων αἰπίου θεοῦ ἐκλάμψας, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆ δημιουργήσαντος ἔξ ἐλάμψει, λέγεται πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς κείτῳ κινεῖσθαι, τῆς κινήσεως οὐ τοπικῆς πρὸς οὐσίς, ἀλλὰ νοεράς καὶ ζώσης. ἐστὶ ὅ νοῦς κύκλω κινήσις ταύτη, πᾶν τὸ νοοῦν ἢ νοῦς ὢν, νοεῖ, ἢ ὡς μετέχον νοῦ. ὁ μὲν νοῦς ὢν, πρῶτως νοεῖ τὸ δὲ μετέχον νοῦ, δευτέρως νοεῖ κατὰ τὸ μὲν οὐκ, κατὰ τὸ νοῦς ὢν νοεῖ, κινεῖσθαι λέγειτο δὲ κυκλικῶς ὅτι ἐπινοεῖται ἡ κινήσις αὐτῆ κατὰ τὸ ἀνακάμπων καὶ πρὸς αὐτὸν γινόμενος, οὕτως ἐαυτὸν νοήσας καὶ τὸ πρὸς αὐτῷ, ἔξ οὗ ἔξ ἐλάμψεν. ὡς οὐκ ἐκ θεοῦ βουληθέντος πρὸς βληκίς, πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τῆ πρὸς πρὸς θεοῦ ἔφεσιν καὶ ἀγάπην, ὡς πρὸς νέκτον ἔσται. οὐ γὰρ ἐνοοῦνται τὰ δευτέρως τοῖς πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ χορεία πρὸς τὸ γινόμενον ἔοικε. τὰ γὰρ γινόμενα ἐν τῷ οικείῳ ἐφ' ἑαυτῶν, τὰ γινόμενα πρὸς αὐτῶν. τὸ οὐκ τῆ νοήσας πρὸς τὰ πρὸς αὐτῷ ἐπετραμμένον, κυκλικῶς

κινήσεως ἔννοιαν εἰσάγει. ἐπειδὴ οὐκ πανταχοῦ ὄσιν ὁ θεός, ἀλλὰ πανταχοῦ αὐτῷ συνακολουθοῦσιν τῷ θεῖν αὐτὸν νοεῖν αἴψα, ὅτι πύτω ἀγάλλονται, καὶ περιχορδύουσιν, ὡς περ τῆ διφροσυνῆ. λέγεται οὐκ οἷς ἐν ἑαυτῷ (εἶ), ἔπερ ἐαυτὸν ἀπεύδην· ὁ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ὄσιν, καὶ δηλοῖ ἀθανασίαν, γὰρ ἐχά· καὶ γὰρ τὸ (εἶ) ὁ ὄσιν ἀθανάτως (εἶ), ἐσαίαι νοεῖται· καὶ δὲ τὸ περὶ ἐαυτὸν ἀπεύδην, κινεῖται μὴ βουλόμηνος διαχῆσαι πως εἰς τὰς ἕξωθεν αὐτῷ καὶ περσύλους νοήσεως· καὶ μὴ οὐκ ἐν τῷ κινήτον οὐχ ἔσηκεν, ἀλλὰ κινεῖται καὶ δὲ τὸ οὐσίαν αἰῶσάτως ἔχουσιν γὰρ οὐκ κινήσιν ἐχά. ἐστὶ τῶν καὶ καὶ φύσιν ἐκάστω τῷ ἰσάν ὀρμῇ, ἢ περὶ θεὸν ἔφεσις καὶ ἢ περὶ αὐτὸν, ὡς περὶ κέντρον κυκλικῆς χρεῖας. ὡς ἢ τῆ κύκλου περὶ τὸ σῆμεῖον ἢ τὸ κέντρον, ἀφ' οὗ σιμῆσι· καὶ γὰρ ἔπερ καὶ φυσικῶν αἰάγκων ἐκάστω τῷ ὄντων πῶν περὶ τὸν θεὸν χορδύει χρεῖαν, τῷ εἶναι ἐφιέμενον τῷ (εἶ)· οὕτως οὐκ περὶ τῷ πάντων βασιλέα πάντα ὄσιν, καὶ ἐκείνου ἐνεκα πάντα καὶ ἐκείνο ἀπάντων καλῶν ἀπὸν· ὁ δὲ εἶπεν ἀμύσως τὰ περσῶν περὶ θεὸν χορδύειν, ὡς μὴ ἔχοντα ἢ περὶ αὐτῷ δηλοῖ, ὅτι τὰ δεύπερα καὶ τὰ τεῖτα, τουτέστι τὰ αἰδητὰ, δια μέστων τῷ περὶ αὐτῶν περὶ τὸν θεὸν ὡς εἴρηται, ἀαλόγως χορδύει.

Τὰ νοήσια) εἶδη μὲν εἰσι καὶ ἰδιοτήτες ὑπάρξεων δια κεκριμένων· ἐν δὲ τῇ ἀσωματίᾳ καὶ τὸ μὴ τὸ πῶν δεῖσθαι τὰ αἰύλα, ἵνα χωριῶσιν, ὡς τὰ σώματα πάντα· ὅπερ γὰρ σῶμα καὶ πῶν ὁ μέλλων χωρεῖν, ἀμάχως τὰ σώματα.

Ὡς φωνῆ) τῶν τῶ ἰεζέκιήλ.

Ἐκ τῆ τὸ πῶν αὐτῷ) πῶν χεῖρ νοήσιν τὸ πῶν ὅτι θεός, τῆς γραφῆς ἀπανταχοῦ λεγούσης ἀπεριόριστον (εἶ) τὸ θεῖον, καὶ τὸ, οὐρανός, θρόνος αὐτῷ· ἢ δὲ γῆ, ὑποπίδιον τῷ ποδῶν αὐτῷ· καὶ πάλιν, ἔσησε τὰς ἰάπας ζυγῶ, καὶ πῶν γλυῶ δγα.

κί· καὶ αὐθις, ἐδὸ πορβύθῳ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ἐκεῖ· ἐδὸ δὲ
καταβῶ εἰς τὸν ἄδλω, πάρει· πῖον οὐῶ ὁ ἰεζέκιηλ ἐπενόησε
τῷ θεῷ τόπον· λέγει δὲ ὅτι τὰ δοκοῦντα ἡμῖν ἄπορα, ὁ θεὸς
ποῖς ἕξ ὅλης αὐτὸν ὀπιζιτῆσι κινήσεως φωπίζει· λέγει γὰρ ἡ
θία γραφή, ἐὰν ταῖς ἐντολας μου φυλάτῃης, ἐγὼ καὶ ὁ πα-
τήρ ἐλευσόμεθα, καὶ μονίω παρ' αὐτῶ ποιησόμεθα· ὥστε
οὐῶ καὶ αἰνοῦνται δυνάμεις, καὶ αἱ τῶ ἀγίων ψυχῶ, καὶ πάν-
των τῶ φυλασσόντων τὰς ἐντολας, τόπος κληθεῖεν αὐτὸ εἰκό-
τως τῷ θεῷ ἢ ἀνάπαυσις· ἢ ὁμαχὸς γὰρ φησὶν, ἐπαναπέ-
παιται τὸ πνύμα μου ἐπ' αὐτοῖς.

Εν ποῖς πῶ τῶ θίων ὕμνων) σημείωσαι ὅτι καὶ ὁμοσῶ-
ταγμα αὐτῶ πῶ τῶ θίων ὕμνων πεπόνηται.

Οἱ θῆοι τόποι) πῆς ὁ τῷ θεῷ τόπος.

Τόποι τῆς θεαρχικῆς) τὸ εἰρημνόν, πῖον οἶκον οἰκοδο-
μήσετέ μοι, λέγει κύριος, ἢ πῆς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου,
δηλοῖ μὴ λέγεσθαι πῶ ἀδθητῆ πνός, ὁμα πῶ τῶ θίων
πύτων νόων. ἢ καὶ οὕτως, ἢ βουλήθη ὁ θεὸς σημαῖναι, ὅτι
ἀπείραστον τὸ θεῖον ἢ ἄλλως, ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀκούουσιν
ἐκ τῶ τῷ θεῷ τόπος καταπαύσεως, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐ-
τῶν, ὡς φησὶν ἐν διαγγελίοις ὁ κύριος· ὁ δὲ υἱὸς τῷ ἀνθρώ-
που ἐκ ἑχά ποδὶ τῶ κεφαλῶ κλίνει.

Μονὰς ὅσι) οὐ μόνον, φησὶν, ὁ τελσάγιος ὕμνος δηλοῖ, καὶ
ἢ ἐκ τῷ τόπου αὐτῶ τὸν θεὸν δοξολογοῦσα φωνή, τὸ μεταδε-
δοῦναι ἢ ταῖς ὑφιδύμας τάξεσι γινώσκειν ἢ ὑμνεῖν τὸν
θεὸν, ὁμα ἢ ἕτερόν τι σημαίνει πῶς πύτοις· τῷ δὲ δηλοῖ τὸ
ρητὸν τὸ λέγον, ἢ μὴ ἢ ἐνάδα ἢ μονάδα τελσπόσατον λέ-
γομεν (εἶ) τὸν θεὸν, ἢ πῶροεῖν ἀπάντων, ἀπὸ τῶ πῶροτων ἢ
μέχρι τῶ ἐχάτων τῆς γῆς πῶροδραγμένον ἀπάντων ἀχέ-
τως, πῶροεῖν οὐ στοματικῆ κατέχοντα, ὁμα θεϊκῆ πῶροεῖς

ἑσφρουσίως . ὅπ δὲ ἔστιν ἕνας ἢ μονάς, ἔ δὲ δὴ ἀγ εἶος ὁ αἰό-
σιος ἐν τῇ δευτέρῃ ἐκατοντάδι, κεφαλαίω τείτω φησὶ τῆτο,
αὐτὸς ἔστι μονάς, ἐπειδὴ τὸ θεῖον ἀπλοῦν καὶ ἀδιάρετον ἔστι
τούτου χάριν μονάς . καὶ μονάς γὰρ ἀριθμητικῶς εἰπεῖν, ἀπλή
ἔ ἀσώτερός ἔστιν . ἕνας δὲ δὴ τῆτο, ἐπειδὴ ἔ πρὸς ἑαυ-
τὴν ἠνωται ἢ ἀγία τελας φυσικῶς, ἔ ἐνοῖ πάντα τοὺς αὐ-
τῇ πλησιάζοντας καὶ τὸ εἰρημδύον ἐν τῇ δὴ ἀγγελίῳ, ἵνα ὡσιν
αὐτοὶ ἐν, ὡσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἐσμὲν.

Αρχέτω) ἀρχέτω σιωχίω λέγῃ τὴν ἔξηρημδύλω πᾶντι
καὶ ἀσφαφῆ πρὸς τὰ συνεχόμενα πρὸς τοὺς τῆ θεοῦ καὶ
θεοκράτησιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛ. Η.

Υνατά) ἰσχυρότατα.

Ἐπωνυμίας) ὅπ ἢ ἑπωνυμία αὐτῶν
σημαίνει, πῆς ἢ ἰδιότης αὐτῶν.
μέση τελαδικὴ τάξις,

κωρότητα. δυνάμεις. ἔξουσία.

Αδούλωτον) ὅτι πᾶσα νοητὴ δυνάμις ἀμειλίκτως πρὸς
τὸ χῆρον ἔχει.

Ὡς ἀμειλίκτον κωρότητα) ἐνταῦθα σφάλμα πρὸς ἑλλη-
νικῶν φιλοσόφων διὰ τῶν ἔπισκώπῃσι οἴπνες ἰδικὰς βῆεις
δυνάμεις πᾶς ἀμειλίκτως πρὸς τὸ γέννησαι, πρὸς ἐλθούσας
εἰς ὑπερξίν ἐκ πᾶν πρὸς αὐτῶν ἐτέρων τελεῶν δυνάμεων
οὐ μὴ ἐκ θεοῦ φῶτα δημιουργηθείσας ἰδικῶς . ἔ φασὶν
εἶ) τοὺς ἀμειλίκτους τούτους, ὑποπέζιοις πρὸς πρὸ βαλλο-
μένων αὐτοῖς νοητῶν δυνάμεων, ἀστέλλοντες καὶ ὡσπερ

ἀπὸ βίωντων, ἔφ' ἐκβυκοῖς τῶν πρὸ αὐτῶν ἔξ' αὐτῶν, τῶ
 μὴ πεσῶν εἰς ὕλην, ἔξ' ἀδυνετέροις κτ' τῶ τῶν πρὸ βαλλο-
 μένων ἐαυτοῖς, καθ' ὃ δέονται τῶ κατὰ χάν εἰς τὸ ἀπλωτὸν
 ἐαυτοῖς. ταῦτα μὲν οὐκ ὡς ἐν βησιμῇ τὰ ἐκείνων ὁ δὲ μέγας
 διότι ὕψος πρὸς τὰ ἐναντία πάντα αὐτοῖς φησὶν ἐκ θεοῦ γὰρ
 αὐτὰς δημιουργικῶς ὑποστῆσαι φησὶν· οὐ ἔτι μὲν ἐμφορέϊαν
 ἔχουσι εἰς κρείοτητα, ὡς περὶ ἡμῖς οἱ καθ' ὁμοίωσιν κει-
 ἀθέντες αὐτοῖς δὲ τὸ ἀμείλικτον κτ' πάσης ὑφέσεως τῶ λό-
 γῳ τῆς κρείοτικῆς ἔχον λέγει, κόπτοντας ὡς περὶ ἔξ' ἀπλωτον-
 τας, καὶ ἐκ εἶντας κρατῆν τῶ πρὸς τὰ ἀδυνατὰ βησιμῆσαν,
 οὐ μὲν τοῖς πρὸ αὐτῶν ἀδυνατῶντας· τὰ δὲ ἀδυνατὰ καὶ
 στωματικὰ δουλοπρεπῆσαν φησὶ καὶ ἀνελευθερίαν καὶ εἰ-
 κῆσαν δοξάν. δουλοπρεπῆσαν δὲ, ἀπὸ τῆς δουλοπρεπείας, ἐπεὶ
 μὴ συγχωροῦσι τὰ ὄντως ὄντα ἐνοεῖν, ἀλλὰ κατὰ γουσι ἐκ
 τῆς ἀκλινοῦς ἐδραμότητος βησιμῆσαν τῶν ματαιοτήτων ὑπο-
 κατὰ κλίπν. ἀνομοιότητα δὲ αὐτοῖς καλεῖ τὰ ὑλικά, ὡς μη-
 δέποτε μένοντα βησιμῆσαν τῶν τῶν, ἀλλὰ μεταβάλλοντα.

Κυριαρχίας) κυριαρχία, τῶν θεότητα ἔφη, ὅτι πάσης
 κρείοτικῆς ἀρχῆ καὶ ἀπὸς κατέστηκεν.

Οὐκ ἀπολείπουσαν) σημείωσαν πῶς παιταχοῦ φησὶ τὰς
 ὑπερβηκῆς δυνάμεις μεταδιδόναι τῶν οἰκείων ταῖς με-
 τ' αὐτὰς ἔξ' αὐτὰς δυνάμεις δυνάμει τῶν ὑποκειμένων.
 ἴσμεν δὲ ὅτι ἔξ' τὸν δαυιδῆλ γέγραπται ἀγγελος ἐπιγύων, καὶ
 ὄμοιος καὶ τὸ δὴ πάντων μείζον, καὶ αὐτὸν τὸν κύριον ἡμῶν
 ἰησοῦν χριστὸν, ἄπε καὶ ἀνθρώπον, ὡς ἐν τῶν κτ' λουκαῖν
 β' ἀγγελίῳ κεῖται.

Ἐὐπαξίαν) πρὸς τῶν ἀνωτέρως κειμένων καὶ ταῦτα σιωτα-
 κτέον· κτ' κοινῶς γὰρ τὸ οἰμα δηλοῦν.

Ἀφομοιομένης) ὅτι καὶ τῆς ἰξουσίας ὅσον αὐταῖς θεμι-

πὸν, ὡς ἀγγέλοις οὖσιν αἰνοητὰ δυνάμεις τοῖς μετ' αὐ-
τοῖς μεταδιδόασι.

Καθαίρεται γὰρ) πῶς καὶ δεξιὰ πῖνος καθαίρονται, καὶ φωπί-
ζον), καὶ τελεσιγρῶνται αἱ μέσαι τάξεις· καὶ ὅτι ἔχει ἡ γραφή
ὡς ἄγγελος ἢ ἄγγελος δεξιὰ πορθμεύει τὰ θεῖα σύμβολα.

Καὶ δεξιὰ μέσης) ὅτι αἱ δεξιὰ μέσων τελειώσεως ἀμωδρότε-
ραι τῆς πεσοποφαιῶς ὑπὸ θεοῦ ἐνεργουμένων, αἵ πινες
εἰσὶ πεσοῦται.

Τὴν δὲ ἄμμου λεγομένην) καὶ τὰ ἐν τῇ ζαχαεῖα, καὶ δα-
νιήλ, καὶ ἰεζεκιήλ, τοῖς πεσοφῆταις κείμενα.

Αμωδρουμένης) ἀμωδρουμένης ἔφη, οὐ δεξιὰ πινὸ οἰ-
κείαν αὐτῆς ἀπνίαν, ἀλλὰ δεξιὰ τὸ ὑψιμένον τῶν δεχομένων·
τὸ γὰρ δηλοῖ τὸ εἰπεῖν, δευτέρωσιν τελειώσεως, τουτέστι τὸ ἀ-
μωδρότερον τελειοῦσθαι τὰ δευτέρα.

Οἱ δεινοὶ) σημείωσαι ὅτι ἱερεῖς τῶν δεξιὰ δεδώκασι ὡς
μεγάλῳ διονυσίῳ· αὐτοφανεῖς δὲ ἐκάλεσε, τὰς πεσοφῆτας
θεῖας δυνάμεις, ἐπειδὴ ἀφ' ἑαυτῶν τὰς θεῖας δέχονται ἡ-
λάμψας· αἱ γὰρ λοιπὰ δυνάμεις, οὐ δὲ ἑαυτῶν τὰ θεῖα
δέχονται δῶρα τῆς γνώσεως, ἀλλὰ δεξιὰ τῆς ὑπερκειμένων.

Ἰεραδικῆς) σημείωσαι ὅτι ἱεραδικὴ δεξιὰ δόσις ἔστι, τὸ
περὶ τῆς τάξεως τῆς νόων εἰδέναι.

Ελλάμψων) ἀπόδειξις τῆς ῥηθέντος, ὅτι τὰ δευτέρα δεξιὰ
τῆς πεσοφῆτων μουῦται, ἀπὸ ζαχαεῖου τῆς πεσοφῆτου.

Απθάσους) ἀνημέροις.

Εκδεδωκῆα) περὶ τῆς δεξιὰ δωθέντων τῆ βαβυλωνίῳ.

Τῆ παντοῖα) ὅρα ὅτι ὁ θεὸς πάντα μηχανᾶται περὶ τὸ
ἐπιτρέψαι τοῖς πλανωμένοις.

Επιφῆκως ἐπανῆγεν) τὸ ἐπιφῆκως, ἀπὸ τῆς φιλανθρωπίας,
ἢ πάνυ ἔμεγάλως γοῆσον.

Κοινόν γδ) ὅπ κοινὰ ὀνόματι πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἰ γουή-
ται ἀγγελοι λέγονται.

Υφιδρών) ὑπερβηκώτων, δευτεροδόντων.

Προπορδόμενον) προπορδόμενον τάχα τὸ προφήτε-
τάχα δὲ, πρὸ τῆ τὸν μείζονα ἀγγελον ἐλθῆν ἐπ' αὐτόν.

Εἶτα πρὸς αὐτὸ πλὴ θῆαν) τὸ το θελεῖ δεῖξαι, ὅπ κὺ ἐν
πῖς ἀγγελικοῖς ταγμασιν οἱ πρῶτοι τοῖς δευτέροις διαγγέλλου-
σι πλὴ τῆ θεοῦ βουλή. κατακάρπως δὲ, ἀπὶ τῆ παύου, ἐκ
τῆ ἰεζεκιήλ.

Λποκρίνεσθαι) καλῶς εἶπεν ὁ κύριος ἐν τῇ προφήτῃ ἰεζε-
κιήλ, ὥσε χειρὸν εἶναι τῆ δικαίων τοῖς ἀμάρτωλοις· τὸ το γδ
ἐ ἐν πῖς διαγγελίοις φαίνεται πεποιηθῆς, ὅτε τὰ πρῶτα
ἐκ τῆ εἰρήναι διεμέλειπεν ἰδου' σιωπῆ καὶ ἐν τούτῳ ἡ πα-
λαιὰ διαθήκη τῆ νέα.

Ὁς τὸν ποδῆρη) πρὸ τῆ τὸν ποδῆρη ἐνδεδυκώτος χιτῶνα.
σημείωσθαι δὲ ὅπ τῷ μ' ἀγγέλω τῷ τὸ μ' σημεῖον ὅπι θῆναι
κελυθῆναι, ποδῆρης ἰὺ χιτῶν, καὶ ζώνη πρὸ πλὴ ὀφθαλμοῦ,
χῆμα πρὸ πλὴ ἰερεῖ τοῖς ὅ ἀγγέλοις ἄλλοις, πέλεκυς ἐν τῇ χερ-
σίν, ὅπρ δηλοῖ πρῶτη κίνησιν αἰ δυνάμιν ὡς ἐκ τούτου νοεῖν
ἡμᾶς, ὅτι πρὸς τὸ μέλλον ἀποτελεῖσθαι καὶ τὸ τ' ἀγγέλων
εἶδος χηματίζεται, ὅπρ ἐνοῆσθαι ὀφείλομεν πρὸ τῷ σερα-
φίμ καὶ χερουβίμ, ἐ τῶν ὄμων δυνάμεων, ὅπ πρὸς πλὴ
οἰκίαν τάξιν ἐ τὸ χῆμα ἔχουσι· οἱ γδ τὸν περσάγιον ὕμνον
λέγοντες, πολυπρὸς τῷ χηματίζονται, δηλοῦντος τῆ λό-
γου, ὅπ ἀσίγητος ἐστὶ ἐ πολὺς ὁ αὐτῶν ὕμνος· οὕτω κὺ πρὸ
τῶν ὁξῆς νόησον.

Τὸ σημεῖον εἰς τὰ μέτωπα) σημείωσθαι, ὅπ πλὴ θῆαν
πρὸ τῶν ὁξῆς ἐκείνου πρὸς ἐμῶν, τὸ τοῖς πρὸς κτ' τὸ
μέτωποι πλὴ ζωοποιὸν ὅπι θῆναι σφραγῆσαι, κὺ πρὸς τῆ

δια ἕκαστον ὅλον θρόνον. ὁμοίως δὲ τότε καὶ ἄγγελοι ἐν χήματι ἱερέων
 ἔπι ποιῆν ἐκελεύθησαν τοῖς ἀνθρώποις· ἢ γὰρ ζώνη καὶ ὁ πο-
 δήρης χιτῶν τὸ ἱεροπρεπὲς τῆς ἱερέων δηλοῖ χήμα· καὶ δὲ
 καὶ ἡμεῖς ἑαυτοῖς οἱ πιστοὶ τὴν ἑσπερὴν σφραγίδα κατὰ τὸ
 μέτωπον ἐντυπωῦμεν, ὅπως φύγῃ τὸ ἐχθρὸν· ἰδοὺ καὶ ἄλ-
 λη ὁμοίωσις παλαιὰς περὶ τὴν γέναν σημείωσις ἣ ὅτι αὐ-
 τα εἶσιν αἱ τρεῖς τεταραχῆς τάξεις τῆς νοητῶν δυνάμεων·
 πρώτη τεταραχῆς, θρόνοι, εἶτα χερουβίμ, εἶτα σεραφίμ. δευτέ-
 ρα τεταραχῆς, κλειόπητες, δυνάμεις, ἰξοισίαι· αὐτὰ καὶ μέσα
 λέγονται· τρίτη τεταραχῆς, ἀρχαὶ, ἀρχάγγελοι, ἄγγελοι· κοινῶς δὲ
 ὀνόματι πάντες ἄγγελοι.

Εὐταξίας) ἡ δὲ ταξίας τῆς δευτέρων περὶ τοῖς ἀνω-
 τέροις.

Τὸν θότατον γὰρ βελήλ) σημείωσις ὅτι καὶ ὁ γὰρ βελήλ οὐκ
 ἔστι τῆς ἀνωτέρων δυνάμεων, ὁμοίως τῆς ὑφ' ἡμῶν.

Ἱεραρχίας) σημείωσις, ὅτι μίμημα τῆς ἀνω μυστικῆς ἱε-
 ραρχίας, ἧς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γινώσκοντες σήμερον· ἔτι γὰρ οἱ ἱερεῖς
 σφραγίδα ἔπι πειθεῖσιν τῆς ζωοποιουῦσας τῆς περὶ τοῦ
 τῆς μωσθεῖω, ὅτι τὸ χρονοῦται αὐτοῖς τῆς ἀπίστων, καὶ ἵνα
 τὸ ἐχθρὸν διαφύγῃσιν· ἄλλως τε ἔτι τάξις φυλάττεται καὶ τὴν
 ἀγία ἐκκλησίαν· ὅτι ποιῆν ἔπι τῆς ἀπίστων ὁ ὑποδιάκονος,
 οὐ ποιοῦσιν οἱ ὑποδέεστεροι· καὶ ὁ ποιῆν ὁ πρεσβύτερος, οὐ
 ποιῆν ὁ διάκονος· ἔτι ἀπλῶς εἰπεῖν, ἕκαστος ἔχει τὴν ἑσπερὴν
 σφραγίδα ἑσπερὴν· κοινῶς δὲ ὀνόματι πάντες κληρικοί καὶ
 λειτουργοὶ καλοῦνται, ὡς ἔτι οἱ ἄγγελοι· ἐντεῦθεν καὶ νοεῖν,
 πῶς εἴρηται τῆς θείας σφραγίδος, οἱ πνευ εἰλάβετε τὸν νόμον εἰς
 διατάξας ἀγγέλων, ἔτι ἐφυλάξατε.

ΚΕΦΑΛ. ̄.

Περύσιον αὐτῶ ταξιαρχίας) αὐτῆς
τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀναφαίνεται
ὑπερῶσιον ταξιαρχίαν, αὐτὴ ἢ τῆς ἀρ-
χῶν τάξις.

Ἀρχαγγέλων) περὶ τῶ ἀρχαγγελι-
κοῦ κόσμου, καὶ π̄ δηλοῖ.

Ἱεραρχία) σημειώσαι τὸ καθολικόν, ὅτι πᾶσα Ἱεραρχία
ἔχει πρῶτας, καὶ μέσας, καὶ τελευτάσας δυνάμεις, τούτῃσι
αἱ τρεῖς τριαδικαὶ τάξεις.

Ἀγιωτάταις) γρ. καὶ ἱερωτάταις. πῶς καὶ οἱ θεοὶ ἀρχάγ-
γελοι τῆς πρῆς αὐτῶν ἔμει' αὐτοῖς κοινωνοῦσι.

Κατὰ τὸ τελευταῖον) ὅτι ἐσχάτη τάξις ἀγγέλων, καὶ περὶ
κόσμιος.

ἢ τελευταῖα τριαδικὴ τάξις,

ἀρχαὶ, ἀρχάγγελοι, ἄγγελοι.

Καὶ μάλλον πρῆς) ὅτι ἡ τελευταῖα τάξις τῆς οὐρανίων
δυνάμεων μάλλον ἀξία εἶναι ἄγγελοι πρῆσα γροβύεας, ὡς
πλησιάζουσα ἀνθρώποις, δι' ἧς καὶ τὰ θεῖα μενοῦνται ἀν-
θρώποι.

Τὴν ἐκτὴν ὑπερτάτῃ) ὅτι ἡ πρῆσι τριῶν τῆς δευτέρας
Ἱεραρχίᾳ, καὶ ἡ δευτέρα τῆς τρίτης· ἡ δὲ τρίτη, τῆς ὄν ἀνθρώ-
ποις ἱερέων, καὶ ἐφορῶσι τὰ παρ' αὐτῶν τελευταῖα.

Κρυφιοειδέστερον) πῶς, αἱ μὲν, κρυφιώτερα· αἱ δὲ, ἐμφα-
νέστερα Ἱεραρχίαι.

Τῆς ἀνθρωπίαις Ἱεραρχίαις) ἕνεκα ἡμῶν Ἱεραρχικῶς
ἐφεσηκασί· σημειώσαι τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς δανιήλ, τούτῃσι
ἐσχάτῃ τάξιν ὅπισθ' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Ἱεραρχίας.

Καὶ μὴ κὴ ἢ) κτ' κοινοῦ π' ἵνα ἢ κατὰ τάξιν, ὡς εἶ) πλὴ
 σωτάξιν, κὴ μὴ ἵνα κτ' τάξιν ἢ κὴ ἢ πρὸς θεοῦ, κὴ τὰ Ἰξῆς.

Εἰ δὲ πρὸς φαίη) πῶς ἀγγέλων ἀγαθῶν ἐφεστώτων τοῖς ἔ-
 θνεσι, μόνος ὁ ἰσραήλ ἐγίνωσκε τὸν θεόν. ἕκαστον γὰρ ἔθνος
 ἀγγελον ἔχ' ἀποκεκληρωμένον αὐτῶν, ὡς ἰουδαῖοι τ' μίχα-
 ἦλ, ὃν κὴ τῆς ἐσχάτης τάξεως τῶν ἀρίων ἀγγέλων φησὶν.

Ὅπ μὴ τὰς τῶν ἀγγέλων) οὐ πρὸς πλὴ τῶν ὄψια τοῦ
 πῶν ἀγγέλων ἀπ' αὐτῶν φησὶ τὸ πῶν, ἀλλὰ πρὸς πλὴ οἰκείου
 ἀπεξούσιον πρὸς τὰ μὴ θεοῦ ταρῶν.

Τῆ φιλαυπία) σημεῖωσα ὅπ ἕκαστος ἐαυτῶν ἀπὸς κὴ τῶ
 ἀγαθοῦ ἔ τῶ κακοῦ. τὸ δὲ φιλαυπία καὶ αὐθαδεία ἐκ πα-
 ραλήλου, τὸ αὐτάρεσκον δηλοῖ.

Τοῦτο ἢ μὴ τυρεῖται) ἔχ' ὅπ ὁ θεός τ' ἰσραήλ μόνον ἐ-
 ξελέξατο, ἀλλ' ὅπ ὁ ἰσραήλ μόνος ἐβουλήθη ἐπεσθαι θεῶ.
 οὕτω γ' ἢ ἐρμηνεία τῆς λέξεως σημαίνει, νοῖς ὁρῶν θεόν.
 ἔ τω νοεῖν ὀφείλομεν τὰ ἐν τῆ ὠδῆ μωσέως εἰρηυῶν, ἐγνή-
 θη μείς κωεῖς ὀρίνισμα ἰαῖοι, ὅπρ δηλοῖ τ' ἰσραήλ. ἔχ
 ὁ θεός γ' τ' ἰσραήλ μόνον ἀγαπᾷ, ὡς κὴ ὁ ἀπόστολος πολλα-
 χροῦ ἐδήλωσεν εἰπὼν, μὴ οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἔ ἐθνῶν; καὶ ἐ-
 θνῶν, εἰ πρ εἰς ὁ θεός. ἀλλ' ὁ ἰσραήλ πρὸς ἐπορβύθη ὅ-
 πιθεν θεοῦ, ἐπεὶ ὑπερον ἀποσας ἔ αὐτὸς ἀπεδιώχθη. τὸ γ'
 ἀπεξούσιον ἔχοντες οἱ ἀνθρώποι, ὅτε θέλοισι, ποιοῦσι τ' θεόν
 μὴ ἐαυτῶν.

Πεπονθέναι) ὅπ ἔ ὁ ἰσραήλ αὐτὸς ἀπέστη.

Ζωῶν) ὅπ ἀπεξούσιος ὁ ἀνθρώπος.

Ὅφαι) ὅπρ ἐνταῦτα φησὶν ὁ πατήρ, ἔ τω ἔ βπὶ τῶ ἡλια-
 κοῦ φωτός γινόμενον βεῖν ἰδεῖν, βπὶ μὴ τῶν διαφανῶν ὑλῶν,
 πλὴ οἰκείαν διαδοσὴν ποιουμένου. βπὶ ἢ τῶν παχυτέρων, ἔχ
 ὁμοίως, ἀλλ' ἢ πάντη ἀδιαδότως ἢ ἀμυδρῶς. ὅπρ οὐκ ἐκ-

ταῦτα τὸ τῆς ὕλης διάφοροι ποιεῖ, τὸ τὸ ἐπὶ τῆς θείας ἐλάμψεως ἢ ἀνισότης τῆς αὐτεξουσίου ἐργάζεται ῥοπή.

Ανομοιότης) τουτέστι, ἢ τὸ ὄφθαλμῶν ἢ ὡραῖα ἴσθη.

Ἡ παντελῶς ἀμέθεκτον ποιεῖ) ὅρα πῶς φησὶν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπίους εἶ) τὸ δέξασθαι πῶς ἐλάμψιν πῶς θείαν, ἢ ὀλίγον, ἢ πολὺ αὐτῆς δέχεσθαι, ἢ παντελῶς μηδὲν αὐτῆς εἰς δέξασθαι, ὅταν πρὸς αὐτῶν ἀπίτυποι γινώμεθα, οἷον εἰ σκληροὶ ἢ τοὶ λίθινοι. φησὶν οὖν ἐν βυαγγελίοις αὐτὸς ὁ κύριος, δύταται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα ὡς ἀβραάμ· ὅτι γὰρ ἡμῖν σκληρὸν ἐστὶ ἀδυνάτον, τὸ τὸ τῶν θεῶν δυνατὸν.

Ἡμεῖς ἀνεύθυσαν) σημείωσα μάλιτα ἐντυθέν ἐπισημίζεσθαι πῶς ἀκαρὸν πινῶν καὶ ἀδιάκριτον ἀπαιδευσίαν, οἱ ὁλομῶσι φάσκον, τὰ θεία ταῦτα συγγραμματα ἀπολιναρίου εἶ), μὴ ἐκ τῶν πρὸς ὧν μνημονοῦται κατασοχάζομενοι τῆς ἀρχαιότητος εἶ ἀπὸ δόξης, ἀλλὰ ψευδέπιγραφον λέγοντες πῶς διονυσίου πρὸς ἡρώδη· μηδὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰδωλολατρῶν εἶπεν αὐτὸν ἐπιγράψαι· καὶ τοὶ ἀπολιναρίου οὐκ ἐκ τούτων ἴω.

Ἐπὶ τὸ πᾶσιν ἐπιμόρφος) ὅτι ὁ θεὸς φύσει ὧν ἀγαθός, ἐπιμόρφον ἑαυτὸν τοῖς πᾶσι παρέχει εἰς τὸ μεταλαμβάνειν τῆς ἀριότητος αὐτοῦ ἐκ φωπαθῆναι πῶς ψυχῶν, λοιπὸν τὸ ἐφ' ἡμῶν ζητεῖται, τὸ, πῶς ἐράμεν μετὰ τῆς γνώσεως αὐτοῦ, ἵνα δευχθῆ τὸ αὐτεξούσιον· οὐ γὰρ ἀπὸς τῶν κακῶν ὁ θεὸς, ὅτι εἰσὶν ὁ εἶς αὐτοῦ χειρισμός· ἢ δὲ συντάξις αὐτῆ, ἐπεὶ ὅτι γὰρ ἐ τῶν ἐτέρων ἐθνῶν οὐκ ἐκφυλοῖ πνεύματα ἐπεσάτου θεοῦ, μία δὲ πάντων ἀρχὴ· καὶ οὕτως τὰ πάντα, διὰ μέσου· ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν μία ἀρχὴ τῆς θεοῦ ἦρχε, ἐπὶ τῆς διὰ τῶν ἰδίων ἀγγέλων ἱεραρχούτων.

Μελχισεδεκ) σημείωσα τὰ πρὸς τὸ μελχισεδεκ, ὡς ἰε-

φαρχοῦ ὄντος, ἔτι δὲ ἀγγέλων ὀδηγία τὸ ὄντως ὄντα θεὸν ἐ-
πεγνωκότος. ἐπορεύοις δὲ εἶπε, διὰ τὸ αὐθαίρετον, ἔτι οὐ κα-
τηναίκασι μείνον.

Τῶ φαρχᾶ) σημείωσαι ὅτι δι' ἀγγέλων φησὶ τὰς κα-
τ' ὕπνοις γινέσθαι ὁρασεις τῶ φαρχᾶ, ἔτι τῶ ναβουχοδονό-
σορ, ἔτι τὰς τούτων ἐκφαντορίας, ἢ ἡρω ἐρμηνείας.

Θεράποντες) ὁ μὲν ἰωσήφ, τῶν ἀγυπτιίων· ὁ δὲ δανιήλ, τῶν
βαβυλωνίων, ἀγγέλων τῶν ὀπισθοπορευόντων τοῖς ἔθνεσι τούτοις,
βουλή θεοῦ ἀποκαλυπτόντων τὰ ὁράματα.

Αποκληρωτικῶς) σημείωσαι τὴν ἐρμηνείαν τῶν ῥητῶν τῶν
μωσέως ὡδῆς, ὅτι διεμέειζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, οὓς διέσπειρεν
ἰσραὴλ· ἔστησεν ὅρα ἔθνων κατ' ἀειθμόν ἀγγέλων θεοῦ·
ἔτι γινώσκων μετὰ κυρίου, λαὸς αὐτῶν ἰακώβ, χορίνισμα κλη-
ρονομίας αὐτῶν ἰσραὴλ· οὐ γὰρ εἶπεν, φησὶν, οἴεσθαι μετὰ σαδὶ
πρὸς ἑτέροις θεοῖς ἢ ἀγγέλοις τὰ ἔθνη· οὐ γὰρ ἀποκληρωπι-
κῶς ἔλαχε, τῶ θεῷ μὲν ἰσραὴλ, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀγγέλοις ἰδί-
ως, ὡς μὴ διὰ κοινῆν αὐτοῖς εἰς ἄλλο π τῶ θεῷ· οἷον φέρε εἶ-
πεῖν, τὸ δὲ τὸ ἔθνος τῶ δὲ τῶ ἀγγέλω ἔλαχε, καὶ οὐ μέλει τῶ
θεῷ τῶ ἔθνοισι αὐτῶν· ἢ οὐ χολάζει ἑτέρω πρὸς θεὸν, ὅπου
ἔθνοισι ἀγγελος, ἀλλ' οὐδ' ὁμοπίμως ἢ ἀντιθέτως ἔλαβεν ὁ
θεὸς τὸ δὲ τὸ ἔθνος, ἔτι ἕκαστος τῶν ἀγγέλων ἴδιον ἔθνος, ὡς
ἐν τῶ ἱσαΐα εἴρηται, ὅτι ὁ δὲ βολος τὰ πρὸς βόρρᾶν ὄρη,
τούτῃσι τὰ ἔθνη, εἶπεν ἐν ἑαυτῶν ἔχων, ἔτι ἐναντιοῦσθαι τῶ θεῷ,
καὶ εἶπεν ὁμοίως τῶ ὕψιστω· πάντα γὰρ δοῦλα τῶ θεοῦ, ἔτι πάν-
των αὐτῶν ἀρχῶν· ἀλλὰ τοῖς γινώσκοντας αὐτὸν περιπατῶν· καὶ
διὰ τῶτο ἔτι αὐτῶς λέγεται αὐτῶν ἀρχῶν καὶ ἔχοιεν ἀγγελον
ἐφεστῶτα, ὡς ὁ ἰσραὴλ τῶ μιχαὴλ· καὶ πῶς πάντων ὁ θεὸς
ἀρχῶν κατ' ἄξαιρετον τῶ ἰσραὴλ λέγεται θεός, ἔτι ὁ ἰσραὴλ
αὐτῶν· ἔτι λέγομεν, ὅτι ὁ θεὸς πάντων ἐστὶ θεός· τῶν δὲ πλησια-

ζόντων αὐτῶ, ἔαυτὸν μόνον προσκυνοῦντων λέγεται θεὸς δικαίως· οἱ δὲ λοιποὶ εἰδῶλα σέβοντες, ἐτέρους ποιῶσιν ἑαυτῶν θεοὺς.

Ἐγγήθη μεις κρείς) καλῶς ἐρμηνεύει τὸ, ἐγγήθη μεις κρείς κρείου ἰσραήλ. ἐγγήθη οὖν, εἴπω ὁ ἰσραήλ μόνος ἐπερίνωσκε θεόν, αὐτὸν μόνον ὑπὸ τῆς κρείου ὀπισκοπιῶσα, ἔστων ἀγγέλων αὐτῶ. ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ δείκνυται τὸ ἀμέσθητον καὶ ἀεξιχίασθαι ἔλεος τῆς θεοῦ, ὅτι καὶ τοῖς δοκοῦσι μὴ εἶναι τῆς κρείδος αὐτῶ, ἴδιον ἀγγελοὺς παρεβάλετο φύλακα τῶν ἔθνων· ἀνατέλει γὰρ τὸν ἥλιον αὐτῶ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· καὶ πάλιν, ὁ μὴ θέλων τὸ θάνατον τῆς ἀμάρτωλου, ὡς τὸ ὀπισθεῖν καὶ ζῆναι αὐτὸν. ἀλλ' ἐρεῖς, καὶ πῶς οἱ ἔχοντες ἀγγέλους τῶν θεοῦ δεδομένους εἰς τὸ ὀπισθεῖν καὶ ἠγῶσθαι αὐτῶν, ἀπέστησαν ἀπὸ θεοῦ ζώντες, καὶ προσκύνησαν εἰδῶλοις· λέγομεν, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰς θεοὶ ὀρώντων ἐλήλαται καὶ ἀπεισῆχθη τὸ αὐτὸ προσαίρετον. εἴπερ οὖν αἰρεῖται σὺν θεῷ (εἶναι), καὶ φρουρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καὶ τῆται· κύριος γὰρ, φησὶ, γινώσκει ὁδὸν δικαίων· καὶ πάλιν, νεώτερος ἡμῶν, καὶ γὰρ ἐγγήθη, καὶ ἐκ ἔσθον δίκαιον ἔλκατα λελεημένον· εἴπερ δὲ τῶν ἐναντίων αἰρεῖται, ἐκ ἀναγκάζεται ὑπὸ τῆς ἀγγέλων τὸ δὲ πιπιεῖν· οὗτος γὰρ ὁ βίος καὶ κτύωδης μάλλον, καὶ ἐκ αὐτοπροαίρετος ἀμέλῃ καὶ τῶν ἰσραήλ φησὶν, ὅτι ἡμεῖς τε καὶ ἐμοχρηπίησεν· ὀπίσθησιν γὰρ φησὶ, θεοῦ ἀπώσω, καὶ ὀπίσθη τῆς καρδίας τοῦ ἐπορεύθης, τούτῃσι τὸ ἴδιον θέλημα προσετίμισας.

Τὸν μιχαήλ) ὅτι καὶ ὁ ἰσραήλ, εἰ καὶ μεις κρείου ἐγγήθη, ἀλλ' οὖν καὶ αὐτοῖς ἴδικόν ἀγγελοὺς εἶχον τὸν μιχαήλ.

Ἐθελουσίως) τῆτο φησὶ δὲ τὸ αὐτεξούσιον καὶ ἀβίασθαι.

ΚΕΦΑΛ. Ἰ.

Ελεταρχικῆς) τελεταρχικὴν, τὴν ἀρ-
χιζόν κὶ αἰπὴν τῶν αὐτῶν πλειώσεως.

Κρυφιώτερα μὲν) σημείωσα ὅτι ἐν-
ταῦθα ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
αἰ τάξεις τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἕ-
τως εἰσὶν, ὥστε, τὴν μὲν, ὑπερτέραν (εἶ).
τὴν δὲ, μέσσην· τὴν δὲ, τελευταίαν· λέγει γὰρ διὰ τὴν αἰω-
πέραν ἀξίαν, ἢ πρὸς ἑσθ', θρόνοι, σεραφίμ, καὶ χερουβίμ, ὅτι ὑ-
πὸ αὐτῆς τῆς θείας γνώσεως ἐλαμπύρομα, διὰ τὸ ἀμέσως
ἐπὶ αὐτῶν ἐπανατείνεσθαι, καὶ μὴ ἔχειν τὸ παραλαμβαίον, ὡ-
ς τὴν ὑπὸ αὐτῆς τῆς τελεταρχίας τῆς θείας καθάρεται, κὶ
φωπίζεται, καὶ τελεσιουργεῖται· εἰ γὰρ οὕτως ἐδημιουργήθη,
ὥστε ἀφ' ἑσθ' (εἶ), οὔτε καθάρσεως, οὔτε φωτισμοῦ ἐδέετο,
οὕτως πλαθεῖσα, ὥστε καὶ ἀξία (εἶ) τῆς ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
ἀλλωστε, ὅρα πὶ λέγει μὲν) μικρὸν ὁ θεὸς οὗτος ἀνὴρ, ὡς κρυ-
φιώτερα μᾶλλον ἔστιν, ὀπινοητοτέρα, ἢ μᾶλλον ἀπὸ ἀπικη-
ἐκ πούτων γὰρ ἔστι πλέον λαβεῖν τὸ αὐτοκαθαίρετον αὐτῶν· εἰ
γὰρ μὴ πλέον τῶν ὑποδέεσέρων ἢ πλου ἐαυτῶν, καὶ διανο-
εῖτο, ἔκ αὐτῆς ἐπλησίαζε θεῶν· ἐλπίσασα ἢ θεῶν ἐκοισίως, κρεῖτ-
τον καθάρεται, καὶ φωπίζεται, καὶ τελεσιουργεῖται, τούτῃσιν
ἐνεργεῖ τὰ τέλεια, ἀπὸ τῆς τῆς ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
γραφίω ἀνίπτεσθαι, προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, ἢ φωπίζητε,
ἢ τὰ ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
ἐφεξῆς δυνάμεων νόησον, ὅτι ἐκάστη κτ' τὴν οἰκίαν ἀνα-
λογία ὁρᾷ τὸν θεόν· ἔτι ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
φαλαίου τούτου.

Εκφαντορικῆ) ὅτι πάντες οἱ ἄγγελοι τὰ ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
αὐτῶν εἰς αὐτοὺς φερόμενα φῶτα, τοῖς ὑποδέεστέροις ἐκ-

φαίνοισι. κατὰ κοινού λιπήεον τὸ ἐκφαντοεικοί. ἐκ θεοῦ δὲ
κεκνημμένων φησὶ πάλιν τὸ πρῶτον τὴν σεραφίμ πριξιαρχίας.

Σεραφίμ) διὰ τὴν πάλιν τὴν σεραφίμ ὁ θεὸς ὕμνος φησὶ
κεκραγῆναι ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον. διὰ τὸ πρὸς τὸ πρῶτον αἰ-
γίλλην τοῖς δευτέροις τὰ θεῖα μυστήρια.

Οὐκ ἀπεικότως) ἐκ γὰρ τῆν ἀπλουτέρων μυσήσεων, ὁ πρῶ-
τάλακτος ποπισμὸν ἐκάλεσεν ὁ ἀπόστολος, πρὸς τὰ μέσα,
ἔκ τούτων πρὸς τὰ μείζονα, ἤγουν πρὸς τὴν τελείων τρι-
φύλων αἰών, πρὸς τὴν τελουταίαν ἀναφαίνει τὰξιν ἐ δυνάμιν.
ἔστι δὲ ἐ ἐτέρως τὰ κτ' τὸν τόπον νοῆσαι. ἐ πρῶτον μὲν εἰ-
πεῖν, πρὸς τὸ ἕτερον κείνον, ἀνάτασιν. μέσιν δὲ, τὴν πάλιν
αὐτὸν ἀναστροφῶν ἐ σωέλιξιν. τελουταίαν δὲ, τὴν τὸ ἕτε-
ρον ἀνάγρουσαν, ὅ ἐ μᾶλλον ὅτι τῆν ἀγγέλων νοητέον.

Καὶ πρῶτος ἐ μέσας) ὅπ' ἐκάστου ἡμῶν ὀνοῖς πρῶ-
τας ἐ μέσας ἐ τελουταίας τὰξεις ἔχῃ εἰς τὸ νοεῖν πάλιν θεοῦ
τας τρεῖς τὰξεις ταύτας. νοητέον ὅτως, ὅπ' πᾶς νοῖς ἔχῃ οὐ-
σίαν, κατὰ τὴν πρῶτον ὅσιν. εἶτα ἐ δυνάμιν, κατὰ τὴν δι-
αρκεί. τελουταίον δὲ, ἐνέργειαν, κατὰ τὴν τὰ οἰκίαι πρῶτων
δύσεβῃ. ταῦτα ἐ ἐν τῶν ἐξῆς κεφαλαίω ἀφωίξει ὅτι ἐν-
τεῦθεν ἀφῶς καὶ ἀναπρῆτως ὅσιν λαβεῖν, ὅπ' ἀληθῆ πρῶ-
μικροῦ παρεχράψαμεν. ἰδοὺ γὰρ πῶς φησὶν, ἕκαστος οὐραν-
νιος καὶ ἀνθρώπινος νοῖς, πρῶτος ἐ μέσας, ἐ τελουταίας
ἔχῃ ἀναγωγὰς, κατὰ τὴν ἕκαστος ἐν μιποσίᾳ γίνεται τῆν θεῶν
ἐ ἱεραρχικῶν ἐν ἀμψων. πρῶτον μὲν, ὅπ' ἴσιν τὰξιν εἶπε
τῆν ἀνθρώπων, καὶ τῆν αἰὼν δυνάμεων. ἐ οὐδένα τῆν ἀν-
θρώπων ἴσμεν οὔτε πρῶτον, οὔτε δίκαιον μηδὲν δύντα
τῆς ἰδίας πρῶτασεως εἰς τὸ πλησιάζειν θεῶν. ὅρα γὰρ πῶς φη-
σὶν ὅ ἐως τείτου οὐρανοῦ φησὶς, ὅπ' ὑπωπιαζῶ μεν τὸ
σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδό-
κιμος

κιμος

κίμος γύωμαι. ἔπειτα αὐτὸς ὡς φησὶ τὸ αὐτεξούσιον καὶ
 τῶν ἀγγέλων, ἔτι τῆς ἰδέας αὐτῶν ὀρμῆς ἔφεσιν. ἵνα δὲ
 μηδεὶς τῆς λίσαν ἐρετικῶν φιλοεικήσῃ, ὡς ἐν ὀπλόγῳ φησὶν,
 ὅτι οὐδὲν ἀπερσδέες καὶ αὐτοτελές, ἔστ' ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ τέ-
 λειον, εἰ μὴ μόνος ὁ θεός· ὥστε ἀγγελοὶ καὶ ἀνθρώποι περ-
 κοπῆς καὶ τελειώσεως δέονται.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΑ.

Υ γὰρ ὅτι εἰπεῖν ὡς ὅτι τῶν ἀγγέλων)
 αἱ γὰρ δυνάμεις τῆς δευτέρας εἰσὶ καὶ
 μίσης βιάδος μὲν τὰς κυριότητας τατ-
 τόμεναι· ὥστε οὐχ ὡς τελουταίων αὐ-
 τῶν ἑπῶν, πᾶσαι αἱ τάξεις ἐκλήθησαν
 δυνάμεις, ὡς ὅτι τῶν ἀγγέλων.

Τῶν ἐχάτων) ὅτι τὰ τῶν ἐχάτων, ἔχουσι τὰ ὑπερκείμενα.
 τὰ δὲ τῶν ὑπερκειμένων, οὐκ ἔχουσι τὰ ἐχάτα· οὕτω ἔτι αὐτέ-
 ρω εἴρηται, ἐπειδὴ, τὰ μὲν περὶ τα, ὀλικῶς ἔχουσι τὴν ἔλλαμ-
 ψιν· τὰ δὲ τελουταῖα, μερικῶς, ὡς ἐφεξῆς φησὶν· οὕτως ἔτι
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι δύνειν· ὁ γὰρ ἱερεὺς δυνάται ποιεῖν ὅλα
 τὰ τῶν ὑποδεεσέρων, οἷον διακόνων ἔτι ἐφεξῆς· ὁ δὲ δια-
 κόνος, τὰ τῶν ἱερέων οὐκ ὀπιτέτραπτα ποιεῖν· ὅτι γὰρ ἡ κα-
 τὰ ἡμᾶς ἱεραρχία μιμεῖται τὴν οὐρανίαν τάξιν, εἴ ποτε αὐ-
 τῶν. καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ ὀλικῶν μερικῶς γὰρ μετέχουσι.
 τὴν σὺντάξιν δὲ ἀπὸ τῆς, οὐ γὰρ ὅτι εἰπεῖν, ἕως ὧδε, δεῖ σι-
 σῆσαι, ἔτι ἀρχὴν ποιήσασθαι τῆς ἀποείας.

Φαυρὸν δὲ) πῶς πάντες λέγονται δυνάμεις· τελουταῖα γὰρ
 τάξεις ἢ τῶν ἀρχῶν, ἔτι ἀρχαγγέλων, ἔτι ἀγγέλων ὅτι· καὶ ὁμοίως
 καὶ αὐτοὶ δυνάμεις ὅτι ὅτε ἰνομάζονται.

Dd

Εἰς οὐσίαν (ἢ δυνάμιν) ὡς ἂν ὑποδείγματι ῥητέον, οὐσίαν μὲν εἰπεῖν, τίω πυρὸς φύσιν· δυνάμιν δὲ, ταύτης τὸ φωτιστικὸν ἐνέργειαν ὅτι τῆς δυνάμεως ἀποτέλεσμα, ἢ γινώσκον τὸ φωτίζειν καὶ καίειν.

Ἡ οὐρανίας δυνάμεις ἀποκαλεῖται) ὁμόνυμόν ὅστιν ὄνομα, αἱ δυνάμεις λέγεται γὰρ οὕτως ἢ τὸ ἰδικὸν τάγμα, τοῦτέστι τὸ δεύτερον τῆς μέσης τετραδικῆς ἁγ. κοσμήσεως, ἢ κοινῶς πάντα τὰ τάγματα, ὡς δυνάμιν ἔχοντά πνα.

Ταῖς ὑφειδύαις) καὶ κοινῶς τὸ, ἡμᾶς οἰητέον. σημείωσαι πῶς, ἀνωτέρω μὲν φησὶν, ὅτι εἰς τρία διαρροῦνται αἱ ἀγγελικαὶ τάξεις, εἰς οὐσίαν, καὶ δυνάμιν, καὶ ἐνέργειαν· ἐνταῦθα δὲ λέγει τὸ λόγον, δι' ὃν δυνάμεις πᾶσαι καλοῦνται.

Γεγραπῶς ἔχουσι καὶ ταῖς) ὁμοίως ἐνταῦθα λέγει, ὅτι κατ' ἀξίαν αἱ ἀγγελικαὶ ἁγ. κοσμήσεις δημιουργικῶς ἐτάχθησαν· οὐ βλάβος δὲ ἔτι παρῆλθον· ἀνω γὰρ ἐν ᾧ περὶ τοῦτου κεφαλαίῳ, φανερῶς τίω αὐτῶν ἐφεσὶν ἢ νόησιν λέγει, αἰτίας αὐταῖς (ἢ) τῆς ὑπερτέρας αὐτῶν τάξεως, ἀμέλει ὅτι καὶ καθάρειν καὶ φωτίζειν καὶ τελειοῦντα εἶπεν αὐταῖς· ἔστιν οὖν ὅτι παρῆλθοντα εἰπεῖν ἀσεβῶς, ὅτι ὁ θεὸς περὶ εἰδῶς αὐτῶν τίω τῆς ἐφέσεως κίνησιν, καὶ ταῖς αὐτῶν τάξεις ἀξίας αὐτῶν παρήγαγεν, ὅτι ὧν οὐκ αὐτὸς εἶποι τις αὐταῖς δυνάμει ἐκπεσεῖν, ἁγ. τὸ ἔξιν πνα κτήσασθαι περὶ τὸ ἀγαθόν, διὰ τῆς ἀγ. θελήσεως· τοῖς δὲ ἀγγέλοις, τοῦτέστι τοῖς τελουταίοις ἁγ. κόσμοις ἐνδέχεται ἴσως ἢ ἂν τὸ χεῖρον βραβύειν· εἶπεν αὐτοῖς γὰρ περὶ κοσμίους, ὅτι ὧν οἶμα ἢ τὸν διάβολον ποτὲ (ἢ) περὶ τῆς μὴ ἐκπεσεῖν. καὶ εἶπε τούτων τελειότερον οἶδεν, αἰτῶ μαθῆναι. σημείωσαι δὲ, πῶς καὶ τὰς αἱ ἀγγελικαὶ ἁγ. κοσμήσεις δημιουργικῶς παρήχθησαν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ.

Ηπίται) πώς οἱ καθ' ἡμαῖς ἱερεῖς, ἀγγελοὶ λέγονται.

Φαυρὸν γὰρ ὅτι τῆς ὀλικῆς) σημεῖωσαι ὅτι εἰ καὶ τῆς τ' ἀνωτέρω δυνάμεων ἀποδέουσι ὀλόγητος οἱ ἔρατοι, ἀλλ' οὐ μὲν εὐκῆς μετόχου σοφίας τε καὶ γνώσεως

καὶ αὐτοί.

Αἱ δὲ πῶς ὑπὸ αὐτοῖς) τίς ἡ ὀλικὴ θεία καὶ μέθεξις, καὶ τίς ἡ μωική. τὸ δὲ, καὶ δυνάμιν οἰκείαν, τ' ἀγαρεπικὴν δυνάμιν νοητέον ἐνταῦθα.

Ωεῖται) σημεῖωσαι ὅτι τὸ ὤεῖται οὐ δηλοῖ εἰς ἀκριβῆς ἕνα τὸ ἀπὸ βλάστον ἀνάγκην, ὡς εἰώτασι πολλοὶ λέγουσι. ὅτι καὶ τὸ ὤεῖται, ἀντὶ τῆς διατάκται καὶ ὠεῖται ἕνα ἀναλογίαν δυνάμεως, τ' νοῦ τυχόν, ὑπὸ τῶν νοῦσιν ἔχει.

Εὐρήσης) πώς καὶ θεοὶ λέγονται, οἱ τε ἀγγελοὶ κοινὰ ὀνόματι, καὶ οἱ φιλόθεοι ἀνθρώποι, καὶ τὸ, ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐσε.

Εξηρημένης) πώς, καὶ πῶς, καὶ καὶ πῶς, τ' ἄλλων ὀνομάτων ἠξίωται.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ.

Σεραφεῖμ) σημεῖωσαι ὅτι σεραφεῖμ, ἀρσενικὴ κλίση.

Καὶ γὰρ ἀπορήσεός) ἐπειδὴ ἔκαν-ποφανὲς εἶναι δοκεῖ τοῖς λεχθεῖσιν. ἔσθι γὰρ πρὸς τούτων, ὅτι τὰ κατώτερα ὑπὸ τῶν ὑπὸ κειμένων αὐτῶν, οὐ μὴν ἐκ τῶν ἀνωτάτων μωῦται, οἷον ἡ τελευτὴ τῆς μέσης, καὶ ἡ

Dd 2

μέση ἐκ τῆς ὅλων αἰωτέρας· ἐζητήθη δὲ ταῦτα ἔξ ἁφ' ὅ-
ρας ἐπελύθη.

Εἰρημῶν ἀμυδρῶν) ὅπ' οὐκ ἔστι μνηθῆναι τὰ θῆα, εἰ
μὴ γυνηται πρῶτον ἀμυδρῶν ἀφ' ἑσῆς· ὁ γ' σεραφείμ, ἐμ-
πρηστῆς, ἢ τοι κερμαίνων ἐρμυβίεται.

Ετερος δὲ οὐ σφόδρα) σημείωσαι ὅπ' τὸ οὐ σφόδρα, οὐ
πάντως πρὸς σύγκριτον τῷ μετείου εἴρηται· οἷον οὐχ οὕτως
εἴρηται τὸ οὐ σφόδρα ἀποπον, ὥστε νομίσει ἡμαῖς, ὅπ', ἀπο-
πον μὲν ἔστι πάντως, μετείως δὲ ἀποπον· ἀλλὰ ἔτι ἀπὸ τῆς θε-
πικῆς κεῖται, τοῦτέστι, οὐ δοκεῖ μοι ἀποπον εἶναι) ἀβλαβῶς ἀ-
ποφαινόμενος ἔθ' φιλοσόφῳ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς οὐδαμῶς κεῖ-
ται, ὡσεὶ ἔλεγεν, ἔδαμῶς ἀποπον.

Διαπλάσας) σημείωσαι, ὅπ' τὰς θῆας τῆς πρῶτης ὁ-
ρασεως, τοῖς ἐφεστῶτας ἀγγέλους φησὶ διαπλάσοντας εἰς φαν-
τασίαν ἀγῆν τῆς δοκοῦτων ὁραθῶν αἰνίγματα καὶ καὶ σύμ-
βολα, οὐ μὲν γυμνὰ πρῶτα καὶ ἑσῆς ἐώρων.

Επὶ θεόν) ὁραθῶν ὅπ' οἱ μωυῶτες ἀγγελοὶ τὰς ἀποκαλύ-
ψας, τοῖς πρῶταις ἔπως ἐποίησαν, ἀνάγειτε αὐτοῖς, πρῶ-
τον πῶς μὲν ἐπὶ θεόν τὸν πάντων κυρίως αἴπον· δευτέρως
δὲ, ἐπὶ τοῖς μὲν θεόν πρῶτοις νόας θεσῆς καὶ θεοειδῶς ἀρχον-
τας τῆς ἐπὶ θεόν ἱεραρχίας. ταῦτα ἐφεξῆς διδάσκει.

Καὶ διὰ πάντων) σημείωσαι, ὅπ' ἐπὶ πάντας ἢ τῷ θεοῦ
πρῶτοις διήκει κυρίως, καὶ ὅπ' ὁ κατώτερος ἀγγελος ὁμο-
νύμως σεραφείμ ὀνομάζεται.

Ἀναλόγως) ἤγρω κατὰ τὸ μέτροι τῆς πῶν δεχομένην δι-
τάμνωσιν, καὶ τὰς ἐλάμψας ἐκτείνει.

Κατὰ πῶν ἐκάστης) πῶς αἱ θῆαι ἐλάμψας, εἰς ἐνίοις ἐμ-
φανότεραι, εἰς ἐνίοις δὲ ἀμυδρότεραι διαδίδονται, ὅκ πρῶτα
δείγματος ἀφίωζες.

Ηλιακῆς) τὸ ὑπόδηγμα τοῦτο ἐ αὐτέρω παρεπέθη·
 πρὸς τὴν δὲ ὑλὴν φησὶ, τὴν ὑελον καὶ τὰς ὁμοίας· ὡς πρὸς
 καὶ παχυπύρην, οἷον οἴκους, καὶ σπήλαια, καὶ τὰ πρὸς πληθίσια ἄλ-
 λως, πρὸς τὴν ὑλὴν τὴν λεπτιωὴν καὶ ἠερῶδη καὶ καθαράν.

Πάλιν ἡ πυρὸς θερμότης) καλῶς ἀπεικάζει τὴν θεῶν τὸ
 πῦρ· λέγει γὰρ ἡ γραφή, ὁ δὲ θεὸς πῦρ κατακλίσκον ἔστι· καὶ
 ὅτι τὸ ὑπὸ αὐτῆς, θερμαίνει τὸ δέ, κατακαίει· οὕτω καὶ ὁ θεός,
 τοῖς προσιόντις αὐτῆς φωτίζει, τοῖς δὲ ἀπιστοῦσιν κατα-
 καίει τοῖς μὴ ἐν πίστει προσιόντας καὶ προσεγγίζοντας αὐτῆς.

Πρὸς δὲ τὰς ἀπυπυπῆς) οἷον ἀδάματα, καὶ ὕδωρ.

Φισικῆς) φυσικὰ λέγει τὰ αἰσθητὰ καὶ ὄρατά· ἰστέον δὲ,
 ὅτι ἐν τοῖς νοητοῖς αἱ ἀρεταὶ οὐκ εἰσὶν κατὰ συμβεβηκός, ὡς
 παρ ἡμῖν, ἀλλ' ὁ θεὸς ὑπὸ ἑαυτοῦ ζώσα ἀρετὴ, καὶ αὐτοτελής, καὶ
 ἀπερσδέης, ὅτι ὑπὸ φυσικῶς οὐσίωται, καὶ μεταδοτικῶς ἐκ-
 φοιτᾷ εἰς τὰ ἀπὸ αὐτῆς, ὡς ἀπὸ οὐσῆς ὑπάρξαντα νοη-
 τὰ· πηγὴ ὑπὸ οὐκ οὐκ τῆς ἀρετῆς ζώουσης καὶ θεούσης κατὰ τὸ ἐ-
 φικτὸν τοῖς μετέχουσιν, ὁ θεός· ἀλλ' ὁμοῦς εἰς πρόοδον προ-
 νοητικῶς ἐκφοιτᾷ εἰς τὰ οὐσιωθέντα ὑπὸ αὐτῆς νοητὰ καὶ ἀ-
 κρότης καὶ τελειότης κατὰ τὸ ἐπὶ τῶν νόων ἐκ ἀποβάλλει· οὐ
 κατὰ συμβεβηκός οὐκ οἶνόες, ὡς ἡμεῖς, ἔχουσι πλεονεξίαν,
 πλεονεξίαν φρονήσιν ἔξ ἀσκήσεως οἷον, ἢ μαθήσεως, ἢ πλεονεξίαν διανοου-
 σίαν, ἢ πλεονεξίαν φρονησίαν δι' ἐγκρατείας, ἢ τὴν ἀνδρίαν ἔξ ἐν-
 θεσίας φρονησίαν καὶ νδύρων· οὐ γὰρ ὡς ἄλλο ἐν ἄλλω, ἐν πύπτω
 ἢ ἀρετῇ, ἀλλὰ τὸ τὰ οἰκεία ἐνεργεῖν καὶ ἀπαύτως αἰατετα-
 ῖσαι πρὸς θεὸν καὶ εἰς ἑαυτοὺς· τὸ ἐν αὐτοῖς θεομίμητον
 ἀρετῇ· τὰξιν δὲ ὁμοῦς πλεονεξίαν ὡς ἄλλου ἐν ἄνω διαφυλάττει,
 ὡς τὸ, ζῆ ἐν ἐμοὶ ἢ ψυχῆ σου, ἀπὸ τῆς, ἢ τῆς διδασκαλίας με-
 τὰ δόξης· τὸ δὲ συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ, ὅτι οὐκ ἔστι ἐ-
 κὴ ἀσυνώθητα γὰρ καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα, καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν ζωαί,

οὐχ ὡς ἀνύλη· καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεὸς ἀγαπάσας ἐνόησεν. ἔχε δὲ κατὰ νοῦν τὰς ἐμαὶ σημειώσας τὰς περὶ πειρῶν φύλων· καὶ ἐν ταῦθα γὰρ τὸ ἐφιεῖναι τῇ ἐμῇ νοήσει σιωεργεῖ· καὶ οἱ πατέρες δὲ οὕτως ἐνόησαν, καὶ αὐτὸς δὲ δοκεῖ τὸ αὐτοπαροῦν-
ρετον.

Ταξιαρχία) Τυτέστιν ὁ θεός.

Ἐστὶν οὖν ἅπασιν) σημείωσα ὅτι φωτὸς ἔσθ' αἰα, ὁ θεός, καὶ τὸ φύσιν ἀρετῆ, καὶ θεὸς ἀρετῆ.

Ἡγουῶνται) σημείωσα ὅτι μὲν θεὸν ἀρχὴ πασης ἀρετῆς οἱ ἀνώτατοι νόες, δι' ὧν παρότων ἐχομεν τὸ τῷ θεῷ ἔλαμψιν.

Ἐμπύειον ιδιότητα) σημείωσα ὅτι κατὰ ιδιότητα ἐμπύειοι οἱ ἀνώτατοι νόες.

Θρονίσαι) καλῶς ἐρμηνεύει, πῆ εἰσὶ θρόνοι τῶν οὐρανίων τὸ ἀνεωλιδύει τὴν πρὸς θεοῦ νόησιν ἔχον, θρονίσαι δὲ φησὶν ιδιότητα, τὴν ἀποκληρωπικῶς ἀποφαιδῆσαν τῶν ἀγίων θρόνων ἀρχῆν.

Υφειμύων) πρὸς τῶν ὑποβεβηκυῶν τάξεων, ὅπως διὰ τῶν παρότων μετέχοισι τῶν θῆων.

Τὰς εἰρημύας) ἦλθεν εἰς Ἰξήγησιν τῷ παροκειμύου.

Ἐλεγκοῦν) πρὸς τῷ εἰπόντος φησὶν, ὅτι οὐχ ὁ σεραφείμ ἐπύλασαν ὁ ὀφθῆς τῷ ἡσαΐα, ἀλλὰ πρὸς τῶν κατωτέρων ἀγγέλων· ταύτη γὰρ τῇ δόξῃ ἐπαγωνίζεται, ἵνα πρὸς ἑλίγυ αὐα φαίνει τῇ ἀρχῇ τῷ κεφαλάου, ἔνθα φησὶν, ἕτερος δὲ οὐ σφοδρα ἀποπον, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὡς ἐν συμβόλοις) ἐπειδὴ ἐξαπλήρουα ὅρα, τὰ σεραφίμ.

Καὶ πρὸς θεὸν ἰδρυμύας) ἔχει γὰρ τὸ λόγιον, ὅτι εἰσηκεῖ καὶ κλω αὐτῷ.

Ἐμαίνσανεν οὖν) ὅρα πῆ ἐμαίνσανεν ὁ ἡσαΐας, ὃν καλεῖ

θεολόγον, ὅπ' ἀγνοῦσι τὸ θεῖον καὶ ταῖς ἀνώτατω δυνάμεσι,
καὶ ὅπ' οὐδὲν τῶν ὄντων ἐμφερές αὐτῶν. ὄντα δὲ εἰπομένη
ᾧ περὶ τούτου βιβλίῳ, τὰ νοητὰ καὶ ἀόρατα. ταῦτα δὲ μω-
ῆται ὁ περὶ φύσεως, μὲν τὸ καθαρθῆναι τῷ ἰδίῳ ἀμάρταν,
καὶ οὐ μικρὸν ὑπερον ἐροῦναι.

Σεραφίμ ἐμῆτο) π' ἐμῆτο διὰ τὰ σεραφίμ.

Ἐπωυμίας) ἐρμηνεία σεραφίμ.

Γπερῶν) π' δηλοῖ τὰ πλεον.

Τὴν ὅτι τὸ θεῖον ἐν περὶ ταῖς) εἶπεν ἀνω γ', ἐν τῷ τέλει
τῆς δεκάτου κεφαλαίου, ὅπ' πᾶς καὶ ἀνθρώπειος νοῦς, καὶ περὶ
ταῖς, καὶ μέσας, καὶ τελευταίας ἐχὼ τὰς εἰκότως οὐκ ἐξ πτε-
ρυγας εἶπεν ἐχὼν τὴν δυνάμιν, ἵνα ταῖς μὲν δυοὶ καλύπῃ τὰ
περὶ σωπα ταῖς δὲ μέσας, τοῖς πόδας ταῖς δὲ λοιπαῖς, τὸ
θεῖον περιπετῆται, ὅπ' εἶπεν αὐτὸς τὴν ἑσπέρτα τὴν ἀνάπα-
σιν. σημείωσα δὲ, π' τὸ πολυπόω καὶ τὸ πολυπερὶ σωπον τῶν
σεραφίμ, καὶ διὰ π' σκέπνται ἕνια.

Ἐξαπλῆς) σημείωσα, πῶς ἀνάγκη ταῖς ἐξ πτερυγας τ' ἀ-
γίων σεραφίμ.

Ὁρωμῶν) τούτοις τ' ὑπὸ τῆς περὶ φύσεως θεωρουμένων.

Τῶν ὑψηλοτέρων) διὰ τῆς καλύπῃ τὰ περὶ σωπα τῶν
δὲ βαθυτέρων, διὰ τῆς καλύπῃ τοῖς πόδας διὰ δὲ τῶν μέ-
σων, τὴν συμμετείδω.

Καὶ πολυμήτην ὑμνωδία) τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. ση-
μαίνει δὲ, ὅπ' καὶ ἄγγελος καὶ ἀναλογία τῆς ἰδίας δυνά-
μεως δὲ χεῖρα τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν, καὶ αὐτὸς μετὰ δίδωσι τοῖς
περὶ φύσεως, ὅσον χωροῦσιν, οὐχ ὅσα γινώσκῃ αὐτός.

Ὁπ' καθαρσίς ὅτι) π' ὅτι καθαρσίς, καὶ πῶς εἰς τὰ νοη-
τὰ γίνεται ὡς τὸ θεῖον.

Αὐτὴ δὲ) ἢ καθαρσίς δηλαδὴ, ἢ ἡ μετωπίαι.

Dd 4

Εξηρηιδύαις) οὐ γὰρ οἶα ἔσιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ
κάθαρσις, τοιαύτη ἔσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων.

Ταῖς παρὰ αὐτῶν) παρὰ αὐτῶν τῶν θεαρχῶν δηλο-
νόη, τοῦτέστι παρὰ τὸν θεόν.

Εκφαίνει) ἡ κάθαρσις δηλονόη.

Ἐπὶ ᾧ τῶν δευτέρων) σκοπεῖν δεῖ, ὅτι διαφέρειν φη-
σὶν οὐ μετρίως, ἐν ᾧ θεοειδίᾳ πᾶσαν ἀσωμάτων δυνά-
μιν· πολὺ μὲν γὰρ ἔχον τὸ θεοειδὲς τοῖς αἰωτάτω νόας·
ὑφειδμένον δὲ λοιπὸν, καθ' ὅσον καὶ ἡ τάξις ἀπατεῖ τοῖς
λοιποῖς νόας, μέχρι τῶν ἐχάτων· πλέον δὲ καὶ τῶν ἐ-
χάτων τὰς ἡμετέρας ψυχὰς· ἐπεὶ καὶ πάντων τῶν νόων
πολὺ λείπεται ἡ καθ' ἡμᾶς ψυχή· καὶ ἡ θεία τοίνυν ἔλ-
λαμψις συνηγμένη πως μάλλον καὶ συνεσταλημένη θεω-
ρεῖται παρὰ τῶν οἴων εἰς μῆκος ἀπόστασιν τῆς εἰς θεὸν
πλησιάσεως, συνάχουσα οἴονεὶ αὐτὴ ἡ θεία ἔλλαμψις
τῶν οἰκείων φαιέρωσιν παρὰ τὸ ἐνιαῖον καὶ ἀπλουῶ αὐ-
τῆς ἀγνωστον· ἀγνωστος γὰρ ἔσιν ὁ θεός, οὐ διὰ ποικιλίαν
συλλογισμῶν ἀγνωστούμενον ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ ἐνιαῖον ἵνα
παρὰ τὰ καθ' ἡμᾶς, καθ' ἓν καὶ καθάπαξ ἀκατάλη-
πτον ἀθανασίαν.

Ἐμπυείως) σημείωσα, ὅτι ἐμπύειος ἰδιότης τῶν σε-
ραφίμ ἔσιν, καὶ πῶς ἀγγέλου καθάρουτος, τὰ σεραφίμ
ἔρηται καθάρειν, καὶ παρὰ τούτων ὁ θεός.

Ἡ ἱερέων) σημείωσα, ὅτι οἱ ἱερεῖς ὑπεβεβήκασι τὸν
ἱεραρχίαν· καὶ ὅτι ἄλλο φωτίζειν, καὶ ἄλλο καθάρειν· καὶ
ὅτι ἄλλο λειτουργεῖν, καὶ ἄλλο ἱερεῖς· καὶ τῶν ἱερέων κα-
θαυρόντων ἢ φωτίζόντων, ὁ ἱεραρχὴς λέγεται ποιεῖν.

Διατηρῶν αὐτὸς ἐπίοις) ὅτι ὁ θεός ὁ καὶ πάντων ὁμοί-
ως τῶν νοητῶν δημιουργός, αὐτὸς καὶ τὰς παρὰ οὐ-

σίας σωέχα κὺ διατηρεῖ πρὸς ἀτρεψίαν καὶ ἀμεταπίω-
σίαν. ἀτρεπέλους δὲ νοεῖν δεῖ, κατ' ἐκεῖνο καθ' ὃ εἰσὶν,
οἷον εἰς τὸ ἀθάνατον, εἰς πλὴν ζωῆς, καθ' ἧν οὐσίωται,
εἰς τὸ εἶναι φῶς· ὅν τύποις γὰρ καὶ ἀμεταβόλοις οὐσιω-
δῶς, καὶ εἰς τὸ μὴ τρεπέσθαι εἰς ἐκφύλους ὀπιθυμίας,
ἅτε καὶ ἀπεξουσίους, ὁ θεὸς σωέχα αὐτοῖς καὶ διατη-
ρεῖ· τὸ μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν ἀναπίεσθαι, τῆς αὐτῶν ὅτι
νοεραῖς προαιρέσεως· τὸ δὲ εἰσαεὶ πρὸς τὸ διαρκεῖν, ὅ
ἀπλήψως ὅτι τὸ θεοῦ· πάντα γὰρ δεῖται θεοῦ βοή-
θειας.

Ο ταῦτά με διδάσκων) σημείωσα, ὅτι ταῦτα παρ' ἐ-
τέρου ἔμαθεν ὁ μέγας διονύσιος.

Ιεραρχίας) σημείωσα, ὅτι μὲν θεὸν ἠγεμόνες κὺ οἱ ἀ-
νωτάτω διάκοσμοι.

Θεοειδῶς ἐμύθησεν) ἡ τῆς ἀγγέλου ἠθοποιία, ὡσανεὶ
ὁ καθάρων ἀγγελος τὸν ἠσαῖον, ταῦτα αὐτῷ ἔλεγε πρὸς
τῶν σεραφίμ.

Ἡ παρ' ἑαυτοῦ) πλὴν καθ' ἑσφάσιν τῆς ῥητοῦ σω-
ταξιν μετὰ πλείστα ἀποδιδουμένη ἔτω σωτακτέον, τῆς
σῆς δ' αὖ εἴη νοεραῖς ὀπισημης, ἢ πλὴν αἰπίαν ταύτην δε-
ξασθαι, ἢ παρ' ἑαυτοῦ δῦρεῖν, ἢ παρ' ἐτέρου μαθεῖν, καὶ
ἀνακαλύψαι μάλλον ἑαυτῷ· εἴπωρ δὲ οἷόν τε ἔμοι ὡ-
σαύτως ἀνακαλύψαι πρὸς ἀγγέλων ἔρασην θεωρίαν. τὸ
ἠμῆσαι δὲ, ἀπὸ τῆς προπῆσαι.

Γροξενουῶτων) σκόπει ὅτι θεοῦ διδόντος ἡμῖν λόγον
ὅ ἀνοίξει τῆς σῶματος ἡμῶν, ἀγγελοι προξενουῶσι, δῆλον
ὅτι ὑπὸ ἡμῶν πρεσβύοντες.

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ.

Ιλίας) ταῦτα ἐν τῷ δαυιδῷ εἴρηται.
 Τὸ ἀδελφὸν καὶ σωεταλιδύλω) ἀ-
 δελφῶν, συμμετείαν ἐκάλεσε, τὸν τῷ ἀν-
 θρώπων ἀειθμὸν πρὸς τὸν τῷ ἀγγέλων
 εἴρηται γὰρ καὶ ἐτέρω πνί, διδύμω δηλο-
 νόπ τῷ πυφλά, τὰ μὲν ἐνεήκοντα ἐνέα
 πρὸς αὐτὰ εἴ) τοὺς ἀγγέλους· τὸ δὲ ἐν τῷ ἀπολωλὸς, ἡμᾶς
 τοὺς ἀνθρώπους.

Γνωσικῶς) σημείωσα ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγγέλους φη-
 σὶ γνωσικῶς, ἔμαθητικῶς εἶδέναι τοὺς ὀλισμοὺς, οἷον εἶ τὸ
 πόσος τῶν οὐρανίων οὐσιῶν ὑπάρχει ὁ ἀειθμὸς, ἐκ θεοῦ καὶ
 τὸ φωτίζονται.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ.

Γυλοπρεποῖς) ὡς ὁ θόνη, ὡς ἀνθρώπος.
 Ανακαθάρσις) ἀνακαθάρσις φη-
 σὶ τὰς ἐξηγητικὰς ἐρμηνείας, δι' ὧν κα-
 θάρου) τῶν ἐν τοῖς λεγομένοις δοκουώ-
 των ἀτόπων τὰ σύμβολα.

Εἰ μὲν γὰρ) αὐτὸ γὰρ εἶπεν, ὅτι αἱ ἀνώ-
 τεραι δυνάμεις ἱεραρχοῦσι τὰς μετ' αὐτὰς, καὶ αἱ μέσαι
 τὰς ὑσέρας, καὶ αἱ ὑσέρας αὐτῶν, τοὺς ἐν ἀνθρώποις ἱεραρ-
 χας· οὐτε γὰρ εἶπεν, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις καὶ ἀρχὴ τῶν μετ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἀρχεται ὑπὸ αὐτῆς· ἀλλ' οὕτως εἶπεν, ὅτι ἡ πρῶ-
 τη τάξις, ἀρχὴ μὲν τῶν μετ' αὐτῶν, ἀρχεται δὲ ὑπὸ τῆς πρῶ-
 τῆς. οὕτω καὶ εἰς τὰς ἐξῆς νοητέον.

Εἰ μὲν γὰρ ἱεραρχῶν) ὁ φησὶ τοῦτο ὅτι, ὅτι εἰ τὰς πρῶ-
 τῆς.

τας τάξεις ἐλέγχομεν ἱεραρχεῖν τὰ τελευταίων, εἶτα πάλιν αὐ-
 τὰς τὰς τελευταίας ἱεραρχεῖν τῶν προτέρων τάξεων, ὑφ' ὧν
 καὶ ἱεραρχοῦνται, ἀποπον ὡραζομαίω.

Οὐκ ἀπεικότως) οὐκ ἀποπον φησὶ, τὰς ἐν τοῖς λόγοις τῆς
 γραφῆς εἰκόνας πάσας τὰς ἐπουρανιαίας δυνάμεις περι-
 θέναι, ὡς πάσας, φέρε εἰπεῖν, εἶ) ὑψηλας, καὶ ὀφθαλμοῖς, καὶ
 γνωστικὰς, εἰ καὶ μὴ ὁμοίως· ἀλλὰ, τὰς μὲν, ὑπερκειμήτως· τὰς
 δὲ, ὑφειμήτως.

Καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀναπτεσ) αἰώτερον καὶ ὑπερκείμενον.

Αρκτέον καὶ ζητιτέον) διὰ τὸ ἐν τοῖς ἀγγελικοῖς τύποις τὸ
 ἐμπύριον μάλιστα ὡρα λαμβάνεται, καὶ διὰ τὸ τὰ πρὸς τὰ
 οὐρανια πυρώδη ὡς ἐπὶ πλείστον φησὶν ἡ γραφή· καὶ ὅτι οἱ σε-
 ραφίμ ἐμωρησά λέγονται.

Εμωρησας ὄντας) ἐρμηνεία σεραφίμ.

Οἱ γὰρ ἱεροὶ) διὰ τὸ, καὶ ὁ θεὸς εἰς πῦρ ἐθεωρήθη.

Τὸ γὰρ ἀθάτην πῦρ) φυσιολογία θαυμαστὴ πρὸς πυρός· τὸ
 πῦρ ὁράμεν τῷ παντὶ κατεσπαρμένον, ἀμυγῶς ᾗ, τοῦτέστιν ἐκ
 αἰαφυρόμενον τοῖς ἐν οἷς ὑπάρχει. διὰ πάντων δὲ φοιτᾷ, τοῦ-
 τέστιν ἐκαστὰ πρὸς τὸ ὕδωρ ὡρα φαῖν πρὸς πρὸς γινώ ποι-
 εῖται μίξιν· οὕτω καὶ τὸ πῦρ, καταφλέγον τὸ πᾶν καὶ ἀναλί-
 σκον. ὁζήρηται ᾗ, ἡ γινώ ὑπερκείται πάντων κατ' ἐξάρετον,
 σοιχείων δηλαδὴ καὶ τὸ δραστήριον· ἀγνωστον δὲ αὐτὸ καὶ κρύ-
 φιον καλεῖ, ὡς ὑπάρχον μὴ ἐν ὕλαις ἑσίν, οὐ φαινόμενον δὲ
 δίχα ὡρα τεύχεως, ἢ ἀπὸ ὕλης δεκτικῆς τῆς ἐνεργείας αὐ-
 τοῦ, δεικνύμενον ἔκ τῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἀθεώρητον· ὁμοίως καὶ
 τὰς λοιπὰς τοῦ πυρός ιδιότητας θεωρητέον, αἷ ἕνας οὗτος ὁ
 πατήρ κατ' ἐσέῃ ἀναγωγῆς τε καὶ ἐννοιαῖαν ἔλαβεν ἐπὶ
 θεοῦ τε καὶ ἀγγελικῶν φύσεων. σημείωσαι δὲ διὰ τὸ κύρι-
 ος ὁ θεὸς ὡς πῦρ ἐθεωρήθη πολλάκις, καὶ κατὰ τὸ ἢ ὁμοίω-

σις τῷ πυρός πρὸς τὸν θεόν.

Ακράτητον, ἀμιγές, διακριπκόν) σημείωσαμ ἐκδορασι αἰ-
 ωθητῶ πυρός, ἢ τοι ἐπαυον· διὰ κρινει γὼ καὶ τὰς ὕλας, οἷ μὲ
 λιβδον ἀπο δρυόρου, καὶ τὰς κολλησας διὰ λύφ. ἀναμοίωπον
 δὲ, καθὸ δλωατὸν, μύοντος τῷ ὑποκειώρου, τουτεςν αὐτῆς
 τῆς οὐσίας τῷ πυρός, μεταβάλλειν αὐτὸ ἐν τοῖς πάθεσι, οἷον
 γυέσθαι αὐτὸ σρογύλον, ἢ κρονοειδές, ὕδωρ ἐν τοῖς γήϊοις ἐ-
 σὶν θύρειν ἢ παθεῖν τὰ τῷ αέρος, οἷ φθαριῶαι διὰ τῷ ἀνα-
 θυμιάσει, ἢ παχυθῆναι, ἢ καὶ ὡς τὸ ὕδωρ μεταβολὰς
 δέξασθαι.

Υφέσεως) ἔδέποτε γὼ χωρεῖ ἐπὶ τὰ κάτω.

Ταυτοκίνητον) ὡσαύτως κινούμενον.

Απερσδέες) ὅπ ἀπερσδέες ἐτέρου τὸ πῦρ, καί τοι δέεται
 ζωὸς ὑποκειώρου εἰς τὸ ἔξαφθῆναι· ἀλλ' οὐ ἔτο λέγει, ἀλ-
 λ' ὅπ τὸ πῦρ οὐ μίγνυται ἐτέρω σοιχείῳ, οὐδὲ κινᾶται, ὡς τὸ
 ὕδωρ τῇ γῆ· διὸ καὶ ἐν σοιχείοις μονοούσιον αὐτὸ ἐνιοι κε-
 κληκασιν.

Ανθρωπομόρφους) διὰ τὴν ἀνθρωπόμορφοι διὰ πλάπιοι-
 ται οἱ ἄγγελοι.

Καὶ τὸ κατ' αἰωθησιν) σημείωσαμ τιῶ διὰ φοραὴ τῷ αἰωθη-
 τῶ τῷ ἀλόγων ζώων, πρὸς τὸ αἰωθητικὸν τῷ λογικῶν, ἢ μὲν
 λέγει τὰ μὲν γὰ ἀλογα, τὸ παῖ αἰωθησίς εἰσι, δι' ἧς καὶ σωί-
 ζονται αἰόητα ὄντα· ἐν δὲ ἡμῖν, βραχὺ τὸ αἰωθητικόν· οὐ γὰρ
 δι' αὐτῆ σωισάμεθα, ἀλλὰ διὰ τῷ νοεροῦ· ὅθεν καὶ μὲν θά-
 ρατον ἐπ' ἐσμὲν, ψυχῆ νοερα ὄντες· ἐπὶ δὲ τῷ ἀγγέλων ἔδδ
 τὸ βραχύτατον ἐστὶ τῷ αἰωθήσεων, ἀλλὰ τύπε παχύς τὰ κα-
 τ' ἡμᾶς· ἐλάχισον δὲ τὸν ἀνθρωπικατ' αἰωθησιν φησὶν, ἔχ-
 ὡς τῷ ἄλλων ζώων πλείοτας αἰωθήσεις ἐχόντων, ἀλλὰ δρα-
 στικωτέρας, καὶ ὀξυτέρας. ἀνιγμα δὲ ἔτο λαμβάει, τὸ, τοῦ

ἀγγέλοις, μὴ κεχρηῆσθαι μὴ τοῖς καθ' ἡμᾶς αἰσθηθεῖσιν· ὑ-
περέχον δὲ κατὰ πολὺ τῆς ψυχῆς τῆς νοεραῖς δυνάμεως,
ὡς ὅτι ἀνθρώποις τῆς τοῦ ἰσχυροῦς ἐκ τῆς λογισμῆς, τὸ ἀ-
λόγου φύσεως κρατεῖ.

Τὰς μὲν ὀπτικάς) πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν νοητῶν δηλοῦσι, καὶ
ἐκ τῶν ὀσφραντῶν, τούτῃσιν αἰσθηθεῖσιν· καὶ πῶς τὰ ὠτα, ἐκ τῆς ἡχο-
σισ, καὶ πῶς τὰ ἀφῆ, ἢ ἀπικκὴν φησὶ καὶ πῶς τὰ ἐλέφασα, καὶ
αἱ ὀφρυές· καὶ πῶς τὰ ἡῶν, καὶ πῶς οἱ ὀδόντες, καὶ πῶς οἱ ὠμοί, καὶ
οἱ βραχίονες, οὗς ὠλείας φησὶ· καὶ πῶς τὸ σῆθος, καὶ πῶς τὸ νῶ-
τον, καὶ οἱ πόδες καὶ πῶς τὸ ἐλασρόν τῶν πτερῶν, ἐκ τῶν ἐξῆς.

Τὰς δὲ τῶν ὀσφραντῶν) ἐν τούτοις φυσιολογεῖται τὸ ἰδίω-
μα τῆς ὀσφραντικῆς ὀφθαλμοῦ· καὶ αἰαγωγὴ δὲ ταῦτα με-
ταβάλλει, ὡς ὅτι ἐκ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπινων μελῶν, εἰς θε-
ωρίαν τῶν ἐν ἀγγέλοις φυσικῶν δυνάμεων.

Καὶ βροφίμων ὀσφραντῶν) ὀσφραντὸν νόησον, πῶς τῆς ὀφθαλμῆς αἰ-
σθητικῆς χύσιν, καὶ τὸ εἰρημῶρον, ἐκ χεῖρ ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
τός μου ἐπὶ πᾶσαι ὀσφραντῆς, καὶ τὰ ἐξῆς διαβάλλει γὰρ ἡ θεία
γνώσις ἀπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῶν νοητῶν δυνάμεων ἐπὶ τοῖς θεοῖς
ἀνθρώποις.

Ενοειδῆ) καὶ ὀσφραντικῆς νοήσεως.

Προνοητικῆς δυνάμεως) πᾶσα, φησὶ, νοητικὴ δυνάμις πῶς
προνοητικῶς εἰς αὐτὴν θείαν γνῶσιν πληθύνει, τούτῃσιν ἀφωτί-
ζει πρὸς τὸ νοητικῶν ἐφ' ἡμῶν διεργασθῆναι τὰ ὀσφραν-
τα, ὡς ὅτι ἀπὸ τῆς δανιὴλ βίβλου, ὅτε διεργασθῆναι αὐτῷ ὁ
ἄγγελος τὸ ἐνύπνιον ὅτι εἶδε.

Τὴν δ' αὖ καρδίαν) ὀσφραντικῆς παρ' ἡμῶν ἢ καρδία,
ὅτι κέντρον πρὸς τὴν πῶς ζωὴν δεδεγμένον, ἐπειδὴ κατὰ τὸ
θεῖον βᾶσιλεῖον πρὸς τὴν κίετα ἢ καρδία· εἶτα ὡς ἀπὸ κέν-
τρον πᾶν τὸ σῶμα πλασουργεῖται, ὡς τε πανταχοῦ ταύτῃ τῷ

ζωὴν διαπίνειν εἰς τὸ σῶμα· εἴτε γὰρ ἡ σύμφυτος θερμότης ζωοποιῇ τὸ σῶμα, εἴτε τὸ πνεῦμα, εἴτε τὸ αἷμα, πάντων τούτων πηγὴ ἡ καρδία. διὸ καὶ πρὸς ἐδύξε παῖν τὸ ζωπικὸν ἀδρόον καὶ οἷον ἐνταῦθα πρῶτως μάλιστα ἰδρῦσαι· καίτοι παρταχρὸς τῆς θερμότητος οὐ κατεχόμενον τόπω, οὔτε πειγγραμμένον ἐν τόπω, οὔτε συνεχόμενον ὑπὸ τῆς θερμότητος. οὕτως οὖν ἐβπὶ τῆς ἀοράτων τάξεων, εἴτε ἐν τῇ παντὶ, εἴτε κατ' εἶδος διακονικῶς πρηνουσῶν· οἷον γὰρ ἐν μέσῳ τῆς καρδίας τόπω νοιτέον αὐτάς, καὶ ὡς κέντρων πηγῆς ζωῆς ἰδρῦσαι, καίτοι ἀκρατίς οὔσας, καὶ οὐ πειγγραμμένας τόπω, ἢ μέρη θερμότητος, ὧν συνέχισι πρηνεῖν θεοῦ τειχθεῖσαι.

Καὶ τὸ φρουρητικόν) τὸ ῥητὸν οὕτως σῶθες, τὸ φρουρητικὸν τῆς ζωοποιουσῆς διαδόσεως· εἴτα, ὡς ἐβπὶ τῆς ὑποκειμένης καρδίας.

Διὸ καὶ ὑποπνέροις) διὰ τὴν ἐπιερωμύοι οἱ πῆδες τῆς ἀγγέλων· ἵνα δείξῃ τὸ ἀυτοκίνητον, καὶ τὸ πρὸς τὸ θεῖον αἰαλαπικόν, καὶ πρὸς τὰ ἐβπὶ γὰρ ἀκοινώνητον, ὅσον εἰς τὸ ἐμπασθῶς ἐν αὐτοῖς εἶ), ἐπὶ ὠφθησαν ἐβπὶ γῆς ἀγγελοι.

Πτερῶν ἐλαφεία) τὴν ἐλαφρὰ πτερῶτα.

Καὶ καθαρῶν) τῆς τῆς ἐκτὸς πρῶτης οἷον τῆς τῆς καὶ ἀμφίων, οἷς τὰ καθ' ἡμᾶς συγκρατῆται.

Πολυποίκιλος (Θφία) ἡ πολυποίκιλος Θφία τῆς θεοῦ· τὴν τὸ ῥητὸν ἀποστολικὸν ἐβπ· καὶ διὰ τὴν πολυποίκιλον αὐτῶν εἶπεν ὁ θεὸς αἰὴρ· καίτοι τὸ ποικίλον ἐβπὶ κακούργου δεχόμεθα, ἀλλῶστε καὶ ἐνταῦθα οὐ μέγας διονύσιος ἀπὸ τῶν καὶ πολυποίκιλον αὐτῶν εἶπεν· δοκεῖ δὲ τὰ δύο ἐναντία· λέγουμεν οὖν, ὅτι τὸ ἀπλή Θφία διὰ τῆς εἶπεν, ἵνα δηλώσῃ τὸ ἀσυνθετὸν τῆς θεοῦ, καὶ τὸ μηδεμίαν διπλόην ἐβπὶ δεόμενον· οὔτε

γὰρ ἐκ μαθήσεως ἄφροσύνη ὁ θεός, ἀλλ' αὐτόχρημα ἄφροσύνη ἐστὶ· τὸ δὲ πολυποίκιλον, διότι εἰς πολλὰ γένεωσι εἶδη μετατυπύεται, διὰ τὴν ἴσιν ἐλαμπόμοιων ἀσθενείων· ἀρχαίαι γὰρ ἐστὶ μέγας, συμπάσχων ταῖς ἡμῶν ἀσθενείαις· ἢ καὶ οὕτως, ἀπὸ ἡμῶν λέγεται ἄφροσύνη θεοῦ παρὰ τῆς οἰκονομίας, ὅτι πάντα ὡς θεός ἐδημιούργησε, καὶ ἐν τοῖς τότε δικαίοις, τὴν ἰδίαν ἀπεικαλύπτως ἐπιδεικνύμενος δυνάμιν, ὡς ἐπιφροσύνης, καὶ ἀβροσύνης, καὶ ἴσιν ἐξῆς. ὅτε δὲ τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον κατεργάζετο, ἢ πολυποίκιλος εἰκότως κληθήη· ἀνθρώπος γὰρ γνόμος, καὶ ὑπὸ νόμον χρηματίσας, καὶ παθῶν, καὶ ἐν νεκροῖς δύρεθῆς, οὕτω διὰ σαρκοῦ, καὶ τῆς ἐνούσης αὐτῆ ἀσθενείας ἐδριάμβουσε πάντα ἐχθρόν, καὶ τὸν ἀδύω ἐνίκησε, τοῖς ἐκεῖ φρουροῦμοις ἀνάστασιν δωρησάμενος. τὸ ἐστὶ τὸ ποικίλον τῆς αὐτῆς ἄφροσύνης, ὅτι δι' ἀσθενείας ἀειεγγύετο ἴσιν δοκοῦντων ἰσχυρῶν.

Καθόλου) καὶ ἐν τῷ ἀείθρων ὀνομάτων λόγῳ κεφαλῶν δὲ. πλατέως ἐσαφιλώθη, π' νοητὸν, ἔπεινοερόν· τοῦ δὲ αὐτοῦ ὁ μέγας διόνυσιος ἀφιλώζει· νοητὸν μὲν γὰρ ἐκεῖνο τυγχάνει τὸ νοοῦμενον, ὅσον εἰκότως ἔλαμπειν τὸ φῶς λέγεται· νοερόν δὲ, αὐτὸ τὸ νοοῦν ὑπάρχον ἐλαμπόμοιον. καὶ συμπόμος εἰπεῖν, αἱ ὑπερβηκῆαι οὐσίαι νοηταί, αἱ δὲ ὑφειδῆαι νοεραί, καὶ ὑπεβέθηκε τὸν νοῦν τὸ νοοῦμενον. νοητῶς μὲν ἐλάμπειν, ἢ θεῶν φύσις· νοερῶς δὲ ἐλαμπόμενον, ἢ ἀγγελικῆ.

Ιεραπικὴν) σημείωσαι τὸ ἱεραπικὸν ἐνδυμα ἐν ἰεζεπικῆ καὶ δανιήλ.

Συναγωγὴν αὐτῶν ἐξῆς) εἰπομένη ἀνωτέρω, π' ἐστὶν ἐξῆς ἐπιφροσύνης, καὶ ἀνάγνωθι ἐν τῷ ἐβδόμῳ κεφαλῶν τὸ συναγόμενον δὲ καὶ ἀσκέδατον ἴσιν τοῦ ἰσχυροῦ, διὰ τούτων δη-

λοῖ ὁ πατήρ παρὰ τὰς θείας ἐλάμψας, καὶ τὴν οἰκείαν ἐν τῇ
 ἁγάθου θεοῦ μονῇ ταύτοτητα σωφρονοῦντος ἕνεκα πάντος.

Ανομορίων) ὑλικῶν δηλονότι.

Γεωμετρικὰ) παρὰ σκεδῶν γεωμετρικῶν ἐν ἰεζεκιήλ
 καὶ ζαχαρία.

Επανορθωτικὴν) ὡς τὸ ξίφος ἐν βασιλείαις καὶ τὸ δρε-
 πανον ἐκ ζαχαρία τῷ περὶ τῆς.

Αιέμοις) τὸ κειμένον παρὰ τῷ δαβὶδ οἶμαι αὐτὸν μνη-
 μονύειν, ὁ πατέρα τῶν ἐπιπύργων ἀέμων, ἴσως τὴν ἀ-
 γάληψιν τὸ χριστὸν δηλοῦντος· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ πατήρ,
 νεφέλης αὐτοῦ παρὰ πλάγιον ἰδέσθαι φησὶν, διὰ τὸ εἰρηάζει,
 νεφέλη ὑπέλαβει αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Αχρόνως) ἀχρόνως εἰκότως ἔφη· ἐπι γὰρ τῷ ἀδελφῶν
 κρείως, ἐν χρόνῳ καὶ βραδύτερον τὰ γινόμενα· ἐπι δὲ τῷ
 ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, ἀχρόνως καὶ ἀγωνίως καὶ ἀμελητῶς
 τελεσιουργεῖται. ἔδει οὖν χρόνον ἐπι τῷ νοητῶν ὀνομάζειν.

Γοίησιν) αἰτὶ τῶν πνεύσιν ἢ πῆσιν.

Καὶ τὴν αἴωθεν) τὸ δὲ αἴωθεν ἐπι τὰ κάτω, ὡς ἐπι τῷ
 ἰακώβ κλίμακος.

Αερίου) σημείωσα ὅτι αἰερίον πνεῦμα τὸν αἴεμον λέγει.

Αιεμαίαν) ἕτερον θεοῦ τῆς ἀέμων ἐπωνυμίας.

Συμβολικὴ θεολογία) σημείωσα ὅτι ἕτερον αὐτῶν σύγγραμ-
 μα μὴ φερόμενον. τετς ἀσοιχοῦ δὲ ἀνακάρου τῷ τῷ πε-
 σάρων σοιχείων ἀναγνωρικὴν ἀληθειάν φησὶ· τὰ σύμβο-
 λα δὲ, ὡς εἶκε μάλλον τῷ πεσάρων σοιχείων ἐκεῖ διὰ θεω-
 ρίας ἀνέπιυξε. σημείωσα δὲ, πῶς ἐρμηνεύει τὸ πνεῦμα ὅ-
 που θέλει πνεῖ, διὰ τῶν ἐπιφερομένων· φησὶ γὰρ, οὐκ οἶδας
 πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει.

Ἐπικροσμίως ἀποπεπληρωμένοις) ὡς παρὰ τὸν ἡ νεφέλη

περὶ

παρακαλεῖται τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ, καὶ ἐκ χεῖ αὐτὸ ἐπὶ τὸ
 πρὸς ἅπαν τῆς γῆς, καὶ τὸ εἰρημνόν, ὁ παρακαλούμενος τὸ
 ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκ χεῖ αὐτὸ ἐπὶ πᾶν τὸ πρὸς ἅπαν
 τῆς γῆς· οὕτω δὲ οἱ νόες δεχόμενοι πῶς οἰκείαν γὰρ σιν, νεφε-
 λῶν δίκην ἐπὶ τοῖς ὑποδεεσέροις ἀπλοῦσιν.

Ανεκπομπύτως) ἀνεκπομπύτως φησὶν, ἢ γινωσκόμε-
 νως· ἀναπόβλητον γὰρ ἐν νεφέλῃ τὸ φῶς.

Ὀμβροπικία) ἐτέρως θεωρεῖ, ἢ νεφέλαι σημαίνουσι. πα-
 ρακαπῶν δὲ, ἢ φησὶ σημαίνειν ἢ λεκτέον, καὶ χαλκόν, καὶ τὰ
 ποιά χρώματα δὲ μορφὰς θηρίων ἐπὶ ἀγγέλων.

Εκδόχον) ἐκδόχον κόλπον, ἢ τοῖς ὑετοῖς ὑποδεχομένην
 ὠνόμασε γινώ, δι' αὐτῶν τοῖς οἰκείοις ἔκτουςαν καρποῖς.

Αλλ' ἐπειδὴ ταῦτα) πρὸς τῶν θηρομορφῶν τύπων.

Ἰχθῶν) σημείωσα τὸ φυσικὸν τῆς λέοντος ἐντεῦθεν· φησὶ γὰρ
 ὅτι τοῖς θηρομορφῶν λαμβάνειν βουλόμενος, πρὸς πατέρων, τῆ
 οὐρα ἔξαφαιρίζει τὰ ἑαυτῆ ἰχθῆ ἵνα μὴ γνωσθῶσιν, ὅθεν καὶ
 πρὸς θεοῦ εἴρηται, ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ὁδὸς σου, καὶ αἱ πτεῖροι
 σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἰχθῆ σου οὐ γνωσθήσονται· ὡς πρὸ
 γὰρ ὁδὸς ἐν ὕδασι οὐ φέρεται, οὔτε ἰχθῆ λέοντος· οὕτως ἔτε
 θεοῦ πορεύεται.

Εὐμήχανον) ὁξυωπέστατον γὰρ ζῶον ὁ ἀετός· λόγος γὰρ τοῖς
 ἀετοῖς τῆς ἔκτουςαν τὰ γήσια ἐκ τῶν νόθων οὕτω διακρί-
 νειν ἑαὐ ἀπενίσωσιν ἀσκαρδαμυκῆ πρὸς τὸν ἥλιον, γήσια
 εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, ὡς νόθα ἀποβάλλοντα τῆ καλίας· οὕτως οὐκ
 δὲ ὁ μὴ δυνάμενος καθαρῶς τῆ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης ἀτε-
 νίσαι, νόθος τῆς αὐτῆ γνώσεως διερίσκειται.

Καὶ λευκῶν μὲν) σημείωσα ἢ ἵπποι λευκοί, κυανοί, ἐρυ-
 θροί, σύμμικτοι. ἀόμοιον ὁ ὁμοιότητα αὐτῶ πλέως ἐσαφῆ
 γίσαμν, ἐν δευτέρῳ κεφαλῶν τύπου τῆς βιβλίου.

Εε

Τίω κατ' ἄρξαν) τὸ τίω, πρὸς τὸ δυνάμιν, ἀρμόσειον·
τὰ δὲ λοιπὰ, ἄρξαι μίσου.

Κατ' ἄλλω) ἑτέρα θεωρία εἰς τοὺς ἔσχατος.

Γέλ, γέλ) σημείωσαι ἢ σημαίνει τὸ γέλ γέλ πρὸς τὸ πρὸ
φήτη ἰεζεκιήλ.

Χαράς) πῶς λέγει) χαίρειν τὰ οὐράνια ἔαυτὸ τὸ θεόν.

Ἐμπαθοῖς) ἔμπαθῆ ἡδονῶν, τίω ἀνθρώπινω φησὶν,
ὡς τῆ πρὸς τὸ σῶμα δι' αλλοιωτῶ ἔμπαθῆ σωματικῶν.

Ραστώνω) τὸ τ' ραστώνης ὄνομα, ἔγεται μὲν ἔπι τῶν πο-
σειν μὴ βυλομῶν· ἀνὰ ἄρξαι φόρως ζῶν ἐλομῶν· σημαί-
νει δὲ ἢ λέξις τὸ δύχερες ἔ οὐκ ἔπιπνον· ἐταῦθα μὲν τὸ
μακάριον ἔ ἀπαθῆς ἔ ἀόχλητον ὑποφαίνει. ἄλλως.
ραστώνω φησὶ τ' δύκολίαν ἔ δύμῶν ψυχικὴν ἐν ἀπαύ-
σει μὲν ἀπαθῆς· ἀναλόγως οὖν ἔπι ἀγγέλων νοητέον.

Εὐπάθειαν) εὐπάθειαν ὡς ἐκ τῶν κατ' ἡμᾶς λαβῶν
ἔφη· δηλοῖ δὲ τὸ εὐ ἔχην ἄρξαι παντός, ἔ τίω ἀπήμονα κα-
τάστασιν.

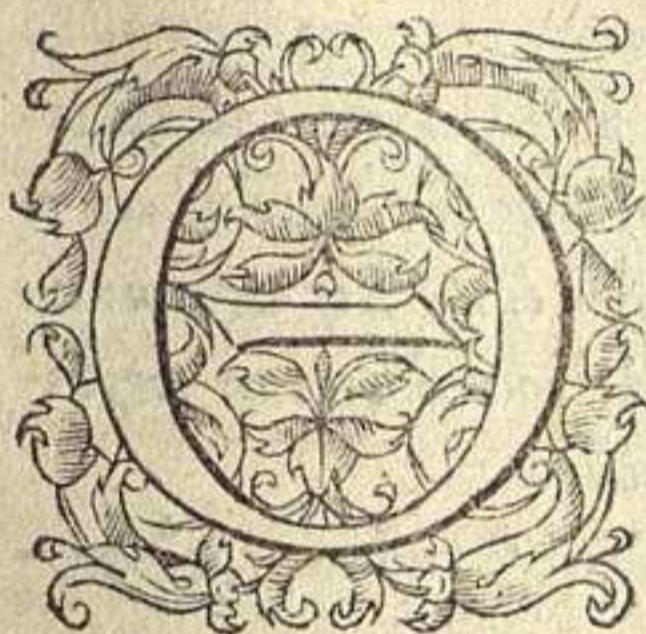
Ἄνδρες ἱεροὶ) ταῦτα οὐχ οἷόν τε νοεῖν ὡς εἰσὶ, πλὴν εἰ μὴ
τοὺς ἀξιωθέντας τοιαύτης τελειότητος, ὁποῖοις ἄρξαι ἔπι πρὸ
σῆκει ἀνδρας, κατὰ τὸν ὅ ἄγιος οὗτος φησὶν ἱερεῖς, ὡς τε καὶ
θεῶν ἐλλάμψων ἀξιωθῶναι πρὸς τίω τῶν ὄντων γῶσιν. ἔ
πρὸς τίω πρὸς τὸν θεὸν κατὰ ἀνάστασιν· ἐκ γὰρ τῶν τι-
ούτων ἐλλάμψων θεοῦ μῶρος, λοιπὸν ὁ νοῖς ἐν ἔξει γίνεται τ'
ἀγγελικῆς ἡδονῆς, καὶ τῆς ἐν ἐκείνοις ἀόχλησις, κατ' ἡμᾶς
ραστωνόμῶρος λοιπὸν ὁ νοῖς, ὡς ὅ ῥάονι λήξει γῆρομῶρος, ἐ-
πὶ τῆ φωθεία τῶν ἑσομῶν ἀπαθῶν, κατ' ὅσον δυνατὸν
θεὸν μιμεῖται, τὸν θέλοντα πάντα ἀνθρώποις φωθῶναι, ἀ-
πολαύσας τῶν τ' θεοῦ θεουργῶν ἔπιφοιτήσεων, τυτέσι τ' θεοῖς,
ἐργαζομῶν ἔ ἀποτελουσῶν.

Οπ δὲ ἰδὸν τὸ ἱερκόσμιον) ὅπ δέϊ τὸν ἀγνοῦντα μὴ ἐρυθριαῖ ἐν οἷς ἠγνόησεν, ἀλλ' ὁμολογεῖν τὴν ἀγνοίαν, ἔ μὴ ὡς ἐτυχεν ἀποκρίνεσθαι πρὸς τῶν ἠγνόησεν. ἰτέον δὲ ὅπ τὰ γνωρίσματα ἀπὸ εἶχον ἐπ' ἐλλίπες ὄντες οἱ ἄγιοι, οὗτοι κὴ μετὰ τὸ ἔπιση εἶσαι πρὸς χεῖρον, ἀνερυθρίαστος ἐπέγραφον ἑαυτοῖς. ἰδού γὰρ ἔ οὗτοι ἀρεοπαγίτιω καλεῖ ἑαυτὸν· καὶ ὁ θεὸς ἰουστίνος ἐν τῷ πρὸς ἐμλίπας λόγῳ, ἰουστίνου ἐπέγραψε φιλοσόφου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΕ- ραρχίας, γόλια.

ΕΙΣ ΚΕΦΑΛ. ᾠ.

Εουρνηκῆς) Θεουργικῆς φησὶ, τῆς ἐκ θεοῦ ἐνεργουμένης, ἠγρευ δόξῆς ἀνθρώποις, καὶ ὅπ θεοῖς ἀπὸ γάζεται ἔ ἀποτελεῖ ἢ ἐν χριστιανοῖς ἱεραρχία.

Παρθόσεων) ὅπ τὴν ἱεραρχικὴν ἐπισημίω ἐκ πρὸς δόσεως παρέλαβον.

Οὐκ ἔξοργῆσι) Τυτέσιν οὐ παρρησιωδῶς καὶ ἀνδραγαθῶς ποιήσας πᾶσι τοῖς ἀγίοις καταφανῆ, γέλωτος ἀφορμὴν ποιούμενος, τὰ θεῖα ἔ μυστικά.

Ἱεροῖς δὲ μοῖοις) ὅπ δὲ τὰ ἅγια τοῖς βεβήλοις ἐκφαί-

Εε 2

τειν, οὐδὲ τοῖς μὲν γαίτας τοῖς χείροις ῥίπειν.

Ο θεαρχικώτατος νοῖς) σημειωτέον κτ' ἡγεσθαι αὐτῶν, ὅπ-
νοῖς κ' ἐπὶ θεοῦ λέγεται. ἀγιασείας δὲ, ἢ ποι καθαρότητος εἰς
ἀγιοσιώλω.

Κατὰ δυνάμιν) τῆς τοερῶν αὐτῶν οὐσιῶν ἐνοητῶν κτ'
πὺ δυνάμιν· οὐ γὰρ κτ' πὺ αὐτῆς δυνάμιν ἰησοῦς· ἀπειρο-
δυνάμους γ', ἅ τε ἐ θεός.

Συμπύσει) ἡ ἐρμηνεία τούτων ἐστὶν ἐν ᾧ πρὸς θεῶν ὀ-
νομάτων πέμπτῳ κεφαλαίῳ.

Πολλὰς ἑτερότητας) πικρὰς ἑτερότητας οἶμαι λέγεσθαι,
ταῖς πολυειδέϊς τῆς οὐρανικῶν ἐπιθυμιῶν μερίμνας, αἷ ἀπα-
γορεύει ὁ κύριος· ἐνοειδῆ ἢ κ' θείας ζωῆς, τὸ ζητεῖν ἐν πρῶ-
τοις τῆ βασιλείας τοῦ θεοῦ, κ' τῆ δικαιοσύνη αὐτῆς, ὅπως ὁ
κύριος ἐσήμανεν, εἰπὼν ἐν τῆ βίβλῃ, ἵνα ὧσιν ἐν. τὸ δὲ οὕτω
πεποιῶσθαι τῆ ψυχῆ, ἐξὶν ἱεραὶ ἀπεκάλεσεν, ἢ πρὸς κ' μάλιστ'
τοῖς ἱερωμένοις παρεπώδης.

Καὶ τῆς τῆς θεαμάτων γνώσεως) τούτῃσι, τῆς πρὸς θεοῦ
λόγων ἐ διδασμάτων πὺ ἐπιστημονικὴν κατανόησιν· οὐ γὰρ
ἄχρι ψιλλῆς τῆς τῆς λόγων ἀκοῆς ἢ ἐμφωνήσεως τὰ τῆς ἱε-
ρῶν μνήσεων, ἀλλὰ τῆ πρὸς ἀκολουθῆσθαι τῆς δόξης, καὶ τῆ
σιωπῆς τῆς ὑμνουμένων· οὕτω γὰρ ἐ οἱ κτ' θεὸν πρῶτον ἀ-
φιεροῦνται αὐτῶν, ἐ εἴθ' οὕτως ἑτέροις τὸ τοιοῦτον πρῶτον
τοῦσι, τελειοῦνται, ἐ πάλιν τελειοῦσιν.

Ἀγγέλων ἐστὶ) ὅπ' τὰς ἐννεα τάξεις ἐ νῦν λέγει, αἷ πρῶ-
τον ὀνομασθῆναι ἐν τῶ πρὸς τῆς θείας ἱεραρχίας λόγῳ.

Καὶ πᾶσα ἡ νῦν ὑμνουμένη) πρὸς ἡ δυνάμεις πάσης ἱε-
ραρχίας.

Ἀὐτὸν τε τὸν ἱεραρῆ.) τούτῃσι τ' ἐπίσκοπον.

Καὶ τοῖς ὑποβεβηκόσι) πρὸς πρῶτον.

Υποβιβηκότας, ἔπειθ) πρεσβυτέρους, διακόνους, καὶ τοὺς λοιποὺς.

Αλλ' αἰ μὲν) σύγκρισις τῆς οὐρανίας ἔτι τῆς αἰδητῆς ἱεραρχίας.

Αἰδητῶν συμβόλων) αἰδητὰ σύμβολά εἰσι, τὰ ἕξῃς δηλούμενα μυστήρια, τοῦτέστι τὸ βάπτισμα ἢ τοὶ φώτισμα· ἢ σιώαξις, ἢ ἡρω τὸ τῆς κοινωρίας μυστήριον, ἔτι τὰ λοιπὰ.

Εν μὲν ὅτιν) ὁ θεὸς δηλοῖ ὅτι.

Οὐχ ἐνιαύως) ἀπὸ τῆς ἐπιθεωρίας, καὶ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτῶν ἔσπον.

Νοητῶν τε) σημειωτέον, ὅτι τὸ σῦνταγμα ὃ αὐτῶν ἐποιεῖται θεοῦ καὶ νοητῶν ἔτι αἰδητῶν, παρ' ἡμῖν οὐχ ὄριται.

Διεξοδικώτερον) ἀπὸ τῆς πλατύτερον.

Εστὶ μὲν ἱεραρχία) ἱεραρχία ὅτι, φησὶ, καθὼς ἡ σεπτή ἢ ἡμῶν πρὸς ἀδόσις παρείησι, τὰ καθολικῶς θεωρούμενα ἢ λεγόμενα καὶ τῶν προκειμένων, ἢ ἡρω ὑποκειμένων ἱερῶν πραγμάτων ἢ τοὶ δὲ καὶ προπρόμμενα· συγκεφαλαιώσιν γὰρ τὸ ὅλου πρὸς ἡμῶν λέγει, ὡς καὶ ἡ ἀνακεφαλαιώσιν λέγουμεν, τὸ ἐπαναλαβεῖν ἐν ὀλίγοις τὰ προλεχθέντα.

Καθολικώτατη τῶν) καθολικὰ ὅτι, τὰ πλεονεκτήτερα. φησὶν οὖν ὅτι τυχὸν ἀπάσις τάξεως ἱεραρχίας λεγόμενης, ἱεραρχία ὅτι, ἀπάσις ἱεραρχίας ἢ ἀρχικώτερα καὶ ἡρω κωτέρα συγκεφαλαιώσις, οἷον τῆς πρεσβυτέρων ἱεραρχίας, τοῦτέστι τάξεως, ἱεραρχία, ὁ ἐπίσκοπος, ὁφείλων γινώσκειν καθάριον, φωτίζειν, τελειοῦν τῆς διακόνων ἱεραρχίας ἱεραρχία, ὁ ἀρχιδιάκονος, ὅς ὁφείλει γινώσκειν τὰς λειτουργικὰς ἐνεργείας· καὶ οὕτω καθ' ἕξῃς τὰ λοιπὰ σῦντάγματα.

Συγκεφαλαιώσις ἢ καθ' ἡμῶν) ἱερῶν συγκεφαλαιώσις, ἢ γινώσις παντὸς ἱεραρχικοῦ τάγματος.

Ες 3

Ταύτης ἀρχῆ) ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς ἱεραρχίας, καὶ πρὸς τει-
αδος.

Ἐπιστητὸν) σημείωσα, ὅτι ἡ ἀγία τειάς, ἐπιστητὸν ἔχει τὸ
τῆς οἰκείας ὑπάρξεως γνώριμον, ὡς νῦν φανερὸν τῶ ἰδίαν
οὐσίαν, μόνη αὐτὴ ἐπίσταται.

Ἡ λογικὴ) σημείωσα, ὅτι ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι, λογικαὶ
εἰσὶν οὐσίαι.

Ἡ δὲ οὐχ ἑτέρως) ὁμοίως δηλονότι.

Ἡ δὲ θέωσις) ἢ ὅτιν ἡ θέωσις.

Ἱεραρχίας) ἢ τὸ πρὸς πάσης ἱεραρχίας, καὶ ὅποια δεῖ με-
πένα τὸν ἱεραρχίαν. σημείωσα δὲ ὅτι τὸ τέλος, ἡ γινώσκων τὸν
σκοπὸν ἀπάσης ἱεραρχίας εἶ) λέγει τῆς ἀγγελικῆς καὶ τῆς ὄν-
ἀνθρώπων, τῶ πρὸς θεὸν ἔτα θεὰ ἀγάπῃσιν, καὶ τὰ ἕξῃς
κατειλεγμένα· τὸ δὲ εἰσάως ἱερουργουμένη δηλοῖ, τὸ ὄλο-
χερῶς ἔμονοῦτως πρὸς τῶ ἰαύτῃ λαβεῖαν ὄραν.

Ἐπὶ κοσμίσις) σημείωσα πῶς κινεῖ ὁ θεὸς τὰς νοητὰς δυ-
νάμεις, καὶ πῶς ἡμεῖς ἐλαμπόμεθα.

Οὐ γὰρ ἐξωθεν) ἀνθρώποι μὲν ἐξωθεν, τοῦτέστιν, ἀπὸ τῆς
κτ' τῶ κτίσιν θεωρίας, καὶ λόγον διδασκαλικῶν καὶ ἑτέ-
ρων τοιούτων, τῶ ἀληθῆ γνώσιν λαμβάνουσιν· ἄγγελοι δὲ,
αὐτῶ ἐνδοθεν τῶ νοεράν αὐτῶν ἐλάμπονται δυνάμιν, καὶ
τῶ θεῶν ἐσημαίνονται βέλησιν, ἡ γινώσκων τυποῦται πρὸς τὸ
θεομίμητόν τε, καὶ τῶ ὄντων ἢ ὄντα ὅσι γνωστικόν.

Νοητῶς δὲ) κατανοητέον, πῶς ἐσωθεν, ἀλλ' οὐ δύραθεν
αἱ ἐλάμψας τῆ θεοῦ, τῶ θεῶν νόας κινουῦσιν· ἔφη γὰρ τὸν
θεὸν νοητῶς αὐτοῖς ἐλάμπειν· ἐπειδὴ γὰρ, νοερόν μὲν ὅτι τὸ
νοοῦν, νοητὸν δὲ τὸ νοοῦμενον· Ἐφ' ἡ δὲ ἔστι σύστασις τῆ νο-
οῦτος, τὸ νοοῦμενον, εἰκότως ὁ θεὸς ἄτε νοεῖν ὄντων τῶ ἀ-
σωμάτων, αὐτὸς νοητὸς ἔνοοῦμενος αὐτοῖς, καὶ ὅσον ἐφι-

κρουῖται, γινόμενος ἔσθωθεν, αὐτοῖς ἐλάμπει, τῆ τοῦ νοουῖ-
πος καὶ τρεφομένου.

Διαφείων συμβόλων) σύμβολα διαφρετὰ ἐνταῦθα, τὰς
τῆς γραφῆς πολυθεῖς διδασκαλίας φησι, μάλιστα μὲν διὰ
συμβολικῶν λόγων τὴν πρὸς τῆς θεῆας φύσεως καὶ τῆς τοῦ
ουσιῶν θεωρίας εἰσηγημένης. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τῆς ποιε-
ξέως οὐσίας διορθώσεως. ὡς τὰ νομικὰ ἔργα γέγραμ-
τα, εἰς ἡθικὴν ἀληθείαν ἀναγόμενα. πολλὰ δὲ πλεον-
αί τῆς μυστικῶν τελετῶν, ἐν συμβόλοις θεωροῦνται καὶ
τύποις.

Οἰοῖα γὰρ) σημείωσαι τὴν οὐσίαν τῆς κατ' ἡμᾶς ἱεραρ-
χίας, ἢ τὰ θεῶν λόγια.

Ἱεροτελεστῶν) ἱεροτελεστὰς μὲν τοῖς ἀποστόλοις λέγει, οἷς ἔ-
καθηγεμόνας εἶρηκε. θεολογικὰς δὲ δέλτοις, τὰ βιβλία τῆς
παλαιᾶς καὶ τῆς νέας. ἀυλοτέραν δὲ μὴ πιν, τὴν ἐν πνεύ-
ματος ἡγομένην τοῖς ἀποστόλοις γὰρ τῆς γραφῆς νο-
μιμάτων, ἃ καὶ φραστικὸν ἀπεκάλεσε λόγον, ἔξ ἧς μυστικῶς
ἔπα τῆς κατὰ τὴν συνέσει διδασκαλίας. Γεῖτονα δὲ τῆς οὐρε-
νίας ἱεραρχίας, τὴν τῆς ἡγεμονικῆς ἐγγινομένην τῆ πνεύμα-
τος ἐλάμψιν ἔφη.

Ἐκ νοῦς εἰς νοῦν) ὅρα τὰ διὰ μέσου λόγου, καὶ ὅτι διὰ
λόγου ἀχράφου τὰ μυστικὰ παρεδόθη καὶ κοινῶς δὲ ληπτέον
τὸ ἔργον δὲ δωκότων. ἱεροῖς δὲ ἔφη συμβόλοις, διὰ τὰ ἐξῆς
πλειμένα μυστικὰ, ἃ τὴν καὶ θεωρίας ἀναγωγικῆς ἀξιοῖ.

Αἰδηταῖς εἰκότι) πρὸς εἰκότων.

Τὸ σπεπυγμένον) ἰδοὺ ἀφῶς π' ἐπιυγμένον.

Ἀχράφοις μυστικῶν) σημείωσαι ὅτι ἔξ ἀχράφοις μυστικῶν
τὰ θεῶν ἡμῖν ἔργον δὲ δόνται.

Συμβολικῆς) ὅτι συμβολικῆς ἔξ ἀιδητῶν ἢ κατὰ

ἀνθρώποις ἱεραρχία· τυτέστιν ἔγυμνασ ἀντοῖς τοῖς θείοις ἐν-
 τυλ χάνομεν πράγμασιν, ἀλλά διὰ συμβόλων τελοῦμεθα,
 οἷ τὸ ποτηρίου τῆς βύλογίας, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, καὶ τὸ ἀρ-
 του ὄν κλάδον, ἔ τῶ λοιπῶν.

Ἀνακεκαλυμμένοι) τυτέστι γώεμοι, καὶ ὦν πηδῶν πρε-
 γμάτω, ἔ μυστηρίων εἰσὶν ἐνδεδυκτοί.

Οὐ μεταδώσης ἐτέρω) ὅπ ἀσφαλῶς δεῖ λαλεῖν τὰ μυσ-
 τικά.

Κ Ε Φ Α Λ. Β.

Αὐτῆς δὲ) τῆς πρὸς θεὸν ἀφομοιω-
 σεώς τε ἔ ἐνώσεως δηλονότι.

Τίς οὖν ὅστιν ἀρχή) ἀρχή, φησὶ, καὶ
 ὁδοποιήσις τῆς πρὸς θεὸν οἰκειώσεως
 ἔ τῆς ἐπουρανίου κληρονομίας, τὸ θεῖον
 ὑπάρχει βαπτίσμα· καὶ γὰρ ἐὰν μή τις
 γνηθῆ ἔξ ὕδατος ἔ πνεύματος, οὐ μὴ ἴδῃ τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ, ὅθεν μορφοῦται ὁ ἕστω ἀνθρώπος πρὸς κρείττονα
 ἔξιν καὶ φωτήριον, καὶ τῶ κτῆ θεὸν λόγον τε καὶ πράγματων
 τὴν ὀπιτήδεισιν.

Ἡ πρὸς τὴν τῶ ἄλλων) πεία ζινὰ φησὶ δεῖσθαι πρὸς
 τὴν ἀρχὴν τῶ ἀπολῶν· τὴν ὑποδοχὴν τῶ θείων λογίων,
 ἔ κατήχησιν τῆς θείας πίστεως, καὶ τὴν ἀναγνήσιν τὴν διὰ
 τοῦ θεοῦ βαπτίσματος· καλῶς οὖν ἀπέδραξεν ὅπ ἡ πρεπι-
 μοσύνη καὶ ἔξαιρετος κίνησις τῆ νοῦ, ἡ πρὸς θεὸν ἀγάπη ὅστι
 καὶ ὅπ οἷ ἀρχή τις ὅστι τῆς πρὸς θεὸν ἀγάπης, ἡ θεία ἡμῶν
 δημιουργία, τυτέστιν, ἡ διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀναγνήσις,
 κατὰ τὸ θεῖον εἶ) ἀρχόμεθα· ἡ μὲ γὰρ ἐκ σπέρματος ἡμῶν
 δημιουργία, κατὰ ἐκ θεοῦ δημιουργοῦ τῆς ἡ, ἀλλ' οὖν φυσι-

κὴ ἔστιν· ἢ δὲ ἐκ βαπίσματος, θάα· οὐ γὰρ ἔξ αἱμάτων ἔστιν, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός. ὡς ἔφ' οὐὼ ἐν τῇ φυσικῇ γυνήσῃ δεῖ πρὸς τὸν ὑπάρξαι εἰς τὸ ἔϊ), καὶ τότε ἐνεργῆσαι τὰ κατὰλληλα, καὶ παθεῖν· οἷ), ἀνθρώποις μὲν τὰ οἰκεία, ἄλογα δὲ ὁμοίως τὰ πρὸς φρονα· οὕτω καὶ ἐν τῇ θάα τῆ βαπίσματος ἀναγνῆσθαι, δεῖ πρὸς τὸν θεῷ ὑπάρξαι, καὶ τότε ἐνεργῆσαι τὴν ἀγάπην αὐτῆ, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς βύζωίαν.

Ὡς γὰρ ὁ κλεινός) τὸν μακάριον ἱερόθεον λέγει, ὡς περὶ αἰκῆς ἐδήλωσεν ἐν τοῖς πρὸς θεὸν λόγοις.

Γρωπίση κίνησις) πῆς ἢ ἔξ αἰρέσεως ἔστι κίνησις τῆ νοῦ.

Ἡ τῆ ἔϊ) θάως) τούτῃσιν, ἢ δὲ τῆ βαπίσματος ἀναγνῆσθαι.

Ἀρρητοπάτη) τούτῃσιν τὸ δὲ βαπίσματος ἀναπλαθῆναι καὶ ἀναγνῆσθαι, ὡς δηλοῖ ἐφεξῆς.

ὑπάρξαι δεῖ) ὅτι ἀκολουθεῖ τῇ κατὰ φύσιν ὑπάρξει, τὸ κατ' αὐτὴν ἐνεργεῖν.

Θεογνωσίας) τούτῃσιν τῆ βαπίσματος.

Ἡλιοπέκτοις) ταῖς αὐγαῖς αἰς ὃ ἡλῖος τεύχει· δηλοῖ ὅτι ταῖς ἀκτῖνας.

Τὸν μὲν ὀζίαν) σημείωσαι τὰ κτ' τὸν ὀζίαν, καὶ τὸν κορῆ, καὶ τὸν νᾶ δάε.

Εὐαγγέλια) ἵνα βυαγγέλια ἀληθῶς.

Φιλανθρωπίαν) σημείωσαι πρὸς τὴν οἰκονομίαν.

Ἀφομοιωσαι) δὲ τῆς πίστεως δηλονότι, ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ τούτων ἀγαπήσας) τὸν νεωστὶ πισεύσαντα ἔθελοντα φωπαθῆναι φησί· μεμνημένον δὲ, τούτῃσιν χριστιανὸν καὶ τελείως πισυόν.

Αὐτὸς δὲ ὀλικῶς) πρὸς τὸν γινώσκοντα ἀναδόχου τῆς θεοφωτίσων.

Επακολουθήσιν) κτ'ι τὸ εἰρημνόν ἐν τῷ νόμῳ, κτ'ι πάντως ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου.

Ἀναδέξασθαι) τὸν ἀτιθέντα ἀναδέξασθαι, ὅθεν ἔ ἀνάδοχος λέγεται.

Ἱεραρχίας ἐπώνυμον) ἱεράρχῳ δηλαδή.

Τοῖν ἀνδρῶν) ὅπ' οὕτως δεῖ σωθεῖναι πλὴν ῥῆσιν· τοῖν ἀνδρῶν, ὡς ἐπ' ὧμων τὸ πρῶτον εἰς δεξάμυρον, ἵνα ἦ, ἐκ τῶν δύο ἀνδρῶν, ἕτε ἀνάδοχου φημί, κτ'ι τῶν πρῶτον εἰσὼ τῆς ἐκκλησίας, δεξάμυρος αὐτῶν ὡς πρῶτον ἀπολωλὸς, αὐτῶν ἕτερον ἐκ πλάνης ἐπιτρέφοντος· ὁ γὰρ ἀνάδοχος πιστὸς ἦν, κτ'ι ἐκ ἐδεῖτο εἰς δεξιῶν νῦν δι' χειρῶν τῶν θεῶν ὁ ἱερεὺς· ἢ γὰρ ἕτερον σωθεῖν, τοῖν ἀνδρῶν ἢ εἰς δεξάμυρος, σολοικὸν ἔστι πάνυ.

Διὰ νοεράς) νοεράν δι' χειρῶν φησὶ, πλὴν σιωπηλῶν κτ'ι ἐν τῷ νόμῳ γινόμενον· ἑμαποειδῆ δὲ, κλίνων πλὴν κεφαλῶν κτ'ι προσκυλῶν τὸν θεόν.

Γᾶσαν ἱεράν δξακόσμησιν) τούτεστιν ὅλον τὸν κλῆρον.

Ἕμνον πινά) σημείωσαι, ὅπ' ἐκ πάσης τῆς γραφῆς, διωκτὸν ἕμνον πρῶτον τῶν θεῶν, οὐ μὲν ἐκ μόνου τῆς δαβίδ· ἀνωθεν ἕμνον πινά, ἢ πλὴν ὧδων μαρίας τῆς ἀδελφῆς μωσέως, ἀσπῶν τῶν κυρίων· ἢ τὸν πελαγοσὸν τείτον τῆς δαβίδ, ψαλμὸν ἢ μέρος τούτου, πρῶτον ἐλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωπίθητε.

Ὀλικήν γνέσθαι) ὀλικήν πρῶτον ἐλθῆναι, πλὴν ἕξ ὅλης ψυχῆς φησὶ.

Κελύει τοῖς ἱερῶσι) σημείωσαι, ὅπ' ἱερεῖς καλεῖ τοῖς ὑποθετικότηας τῶν ἐπισκόπων, τούτεστι τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ δξακόσις αὐτοῖς, οὕτως ὀνομάζων· αὐτοὶ γὰρ ὀνομασθέντες φροῦσι τοῖς νεοφωπίτοις.

Τὸν ἀνδρα) σημείωσαι ἔπειτα τῆς ἀπογραφῆς τῆς βαπτι-

ζοιδρίου καὶ τοῦ ἀναδόχου.

Εκκλησίας συμπληρωσάσης) Τυτέστιν, ὅτι τῆς ἁμίας ἐκφωνήσῃ.

Υπλύει μὲν αὐτὸν) ὡς τῆς ἐν τῷ θύῳ βάπτισμα πτελειουιδίων.

Καὶ ἀπαμφιέννισι) ἐνταῦθα οὐ πᾶσαν τὴν ἐσθῆτα ἀπαμφιέννισιν, ἀλλ' ἀφίησιν ἐν ἰμάτιον, ὡς δηλοῖ ἐφεξῆς. δεῖ τῶν λειτουργῶν δὲ, τυτέστι τῶν δεσπόνων.

Μετά γὰρ πρὸς ἕω) ὡς δὲ ὡς δὲ χόμδρον καὶ αἰτουῦτα ποιῆ. ἐν δὲ τῷ πρὸς δυσμας γήματι, ὡς ἀπωδοῦτα τὰ ἔργα τῶν σκόποις. σημείωσα, ὅτι τότε οἱ δεσπόνοι μῦθοι, ἐξέδυσον τοὺς ὅτι τὸ βάπτισμα. οἱ δὲ πρεσβύτεροι, τὰ λοιπὰ ἐποίουσι, ἀνω οἱ δεσπόνοι ποιούσιν, ὡς ἔγνωσ πρὸς μικροῖ. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ δὲρήσῃς, ὅτι λειτουργοὺς, τοὺς δεσπόνους καλεῖ τοὺς ὅτι πρεσβυτέροις, ἱερεῖς.

Τῶν λειτουργῶν) λειτουργοὺς λέγει τοὺς δεσπόνους.

Μητέρα τῆς ὑποθεσίας) μητέρα τῆς ἱεροθεσίας, τὴν κολυμβήθραν καλεῖ.

Τὸ ἱερόν τῆς τῆς θεολήπιων) οὕτω πῶς λέξιν σωτακτέον, τὸ ἱερόν μελώδημα τῆς ἐπιπνοίας τῆς θεολήπιων πρεσφητῶν. ἵνα ἡ, καὶ τοιοπὸν ὁ ἐπίσκοπος εἰπὼν τὸ ἱερόν μελώδημα τῆς ἀγίας πνεύματος, ὅτι πρὸς ἄγιον πνεῦμα, ἡ ἐπιπνοια ὅτι τῆς θύων πρεσφητῶν, δέχεται τὸν ἀνδρα. οὐ γὰρ τὸ ἱερόν μελώδημα τῆς πρεσφητῶν φησὶν ὅτι πάντες γὰρ οἱ πρεσφῆται, εἶπον τὸ αὐτὸ ἐν ἑσμά. ἐστὶ δὲ ὁ εἰκοστὸς ὄστος ψαλμὸς, φωνὴ κυρίου ὅτι τῆς ὑδάτων, καὶ τὸ ἀληλουῖα.

Κατάμιλον) τυτέστι λυκὴν.

Τῶν θεουργικῶν) γὰρ ἐν ἄλλῳ, θεολογικῶν) ὅτι γὰρ φησὶ τὸν ἐπιγχαίοντα τοὺς ὅτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρ-

χίας λόγους, τὸ παρὰ ζειίζεσθαι, εἰ ὡρὰ πλὴν τῶν κρατῶ-
σαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τάξιν ἐν ταῖς τῶν μυστηρίων τελεταῖς,
παριλλαγμένα λέγει πρὸς ὡς ὡρ καὶ ἐν ταῖς. μὲν πλὴν χρί-
σι τὸ μύρου, πλὴν τῆς ἀγίας κοινωνίας μετὰ ληψιν εἰσαγάγει
νεοσάει· εἰκὸς γὰρ ἡ ταῦτα, τῆ τῶν χρόνων μὲν κρατῶσας ἀρ-
μόζειν, τῶν δὲ ἀκριβέστερον γίνεσθαι ἐν τῆ τῶν θείων μυστηρίων
τελείᾳ λειτουργίᾳ· ἐν ἧ καὶ τοῖς νεοφώτοις δεῖ μεταλαμ-
βαίειν. τὸ δὲ εἰπεῖν πάλιν ἐπὶ πλὴν τῶν ὡρ ὡρῶν ἀνατείνε-
σθαι θεωρίαν, ἢ διὰ μὲν τὸ γίνεσθαι ἠνίξασθαι, ἢ ὅτι μὲν
τὸ ὁ ἱεραρχίας, πρὸς τῶν θείων ἀπεισι λειτουργία.

Ἐπὶ πλὴν τῶν ὡρ ὡρῶν ἀνατείνεσθαι) ὁ λέγει τοιοῦτον ὅτιν,
ὁ ἐπίσκοπος πλὴν εἰκόνα ἐπέχων τοῦ πάντων θεοῦ· ὡς ὡρ ὁ
θεὸς ἐπὶ τῆς οικείας ἐνόητος αἰεὶ μύρων καὶ ταῦτότητος, καὶ
ἀνεκφοιτήτως εἰς ἑαυτὸν ἰδρυμῶς, ἑσθηρίας ἕνεκα πάντων
ταῖς ὡρῶν καὶ ὡρῶν, ἐπὶ πάντα τὰς τῆς ἀγαθότη-
τος ἐλλάμψας ἐκτείνει, καὶ πᾶσι παρέσι τῆς ἰδίας ἰδρυσεως
οὐκ ἀποταῖς οὕτω καὶ ὁ ἐπίσκοπος καὶ μίμησιν ὡς διωα-
τὸν συμβολικῶς τῶν θεοῦ, ἐπὶ τῆς ἰδίας ἑσθησεως μύρων, τυ-
τέσι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, πρὸς ὡρ ὡρῶν φιλανθρω-
πίας ἐπὶ τὰ δεύτερα, τυτέσιν εἰς τὸ καπέναι πρὸς τὸν ὡρ
ἐσθηφοντα, καὶ διδάσκει αὐτὸν, καὶ χεῖρ, καὶ σφραγίζει, καὶ
μεταδίδωσι τὸ δώρου βαπίσας. ταῦτα δὲ πάντα ὡς λειτουρ-
γικα, δεύτερον εἰσι τῆς ἀρχῆς αὐτῆς· πληρώσας οὕτω τὰ δεύτε-
ρα πάντα, πάλιν ἐπαίεισιν ἐπὶ τὸ θυσιασθῆαι, παρῶν
συμβολικῶς ἐπὶ τῶν θεοῦ, ὅτι καίτοι ὡρῶν ὡρῶν ὡρῶν
καὶ εἰς τὰ δεύτερα τῆς τῶν ὡρῶν ἕνεκα ἑσθηρίας, ὅ-
μοι· οὐκ ἀπέτη τῶν τῶν οικεία ὡρῶν πειν, καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν ἐπὶ,
τυτέσιν, ἐν τοῖς τῆς ὡρῶν θεῶν θεωρίας ὑψώμασιν· ἀλλ' ἀπὸ
θῶν, ἀπὶ τῶν ἐκ τῆς ὡρῶν νεοφώτοις ἀγίας λειτουργίας.

εἰς θεῖα, οἷον ἐπεὶ τὸ θεολογικῆς θεωρίας ὕψος πάλιν ὅπως
 εὐρέσει, περὶ τὸ πᾶν ἀγῶν πρὸς μακροῦ ἀγρόμυθος ἔμμε
 παγρόμυθος. Ταῦτα καὶ μὲν βραχέα φησὶν ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς μυσ-
 τηρίου τῆς κοινωνίας.

Τῆ δὲ ὕδατος) πᾶν γὰρ ὕδατος, τὰ ἀκαθάρτα καθαί-
 ρονται.

Αἰνιοσομύθη) ὅτι περὶ τοὺς ἀκούοντας δεῖ καὶ τὰς ἐρμη-
 νείας ποιεῖσθαι· καὶ ὅτι οἱ πολλοί, ἀκήκοοί εἰσι τῶν τοιούτων μυσ-
 τηρίων, ὅπως λέγει πληθύειν.

Ἐνοειδῆ τὸ πληθύειν) ἐνοειδῆ φησὶ, τὸ θεοειδῆ· πληθύει δὲ,
 ὅτι πολλὰν ἔχει ἀνιέρων.

Ἐν τῇ πᾶσι νοητῶν) ὅτι πᾶσι νοητῶν ἔχει ἀσθητῶν, σύγγραμ-
 μα αὐτῶν πεπύνηται, ἔχει πᾶσι ἐλάττω.

Λέγων δὲ τοίνυν) θεωρία.

Τῶν νοερῶν) δύο κακίας λέγει τῶν νοερῶν· ἡ γὰρ τελείως
 ἀφίστανται τὸ θεοῦ φῶτος, ἐρώσασθαι τὴν κακίας ἢ τὸ δοθέν αὐ-
 τῶν τὸ ἐλάττω μέρησιν ὡς φρονήσασθαι, καὶ ὑπερβῆσαι
 τὸ τοιοῦτως ὅπως χρήσασθαι, ἔπειτα ὑπερβῆσαι τὸ δυνάμει
 αὐτῶν καταλαβεῖν ἀπονήσασθαι, ἀποπύξονται πάντως ἔπειτα
 δοθέντος αὐτῶν μέρησιν, τὸ θεοῦ φῶτος ἀναλλοιώτου μόνου-
 τος πανταχοῦ.

Αὐθαίρετος) σημείωσθαι ὅτι πᾶσα νοερά ὄψις καὶ δυνά-
 μεις, εἴτε ἀγγέλων, εἴτε καὶ ἀνθρώπων, αὐθαίρετος ἐστὶν ἔπειτα
 ζούσιος, ἔπειτα ὡς ἐν κακία γίνεται.

Ἀπὴρτητα) ὡς ὅτι τὸ σωτηρῆσθαι δηλοῖ τὸ σωτηρῆ-
 σθαι, οὕτως καὶ τὸ ἀπὴρτῆσθαι, τὸ ἐκπεπύνησθαι τῆς ἀρμυ-
 γῆς καὶ τῆς συμφυΐας· ἐστὶν ὅτι δὲ, καὶ τὸ ἐκκένεσθαι ἢ
 λέξις δηλοῖ. ἐν ταῦτα μύθοι, καὶ τὸ πρῶτον σημασιόμυθον
 εἰληπία.

Εἶτε τῷ μετεώρῳ) ἕξ εἰκόνος τῷ ἀληθοῦς φωτός, ἔπι
τὸ πῦρ θεῶν νοήσεων σύμμετρον ἀρμόσας τὸ εἰρημύον, ἐ-
πεὶ καὶ γέγραπται, ὑψηλότερα θεοῦ μὴ ζήτει· ἀπεροσετάμη
θεοῖ, ταῦτα διανοοῦ· μέτρεον γὰρ ἐν τύποις, τὸ σύμμετρον
λέγει.

Τῶν μὲν ἀνοικείων) πῦρ μὴ ἀναρμυζόντων αὐτῇ, ὡς
ὑπερέχοντων.

Πρὸς ταύτῃ οὐ θεῖος) ἕνος τύπος ὁ ἐπίσκοπος.

Προσιούσιν ταῖς) ὡς δεῖ ἀφῶς, ὅτι πρὸς τοῖς ἀκούον-
τας διδάσκει.

Επιγνώμονες) σημείωσαι, ὅτι πρὸς τὸν δῶρον ἐκ τῆς ἀ-
κριβοῦς διδασκαλίας κτῶταί τις τὸ ἐπιγνώμα ἐαυτὸν, ἵ-
να τὸ ἐν ᾧ νόμῳ φυλάξῃ, πρὸς σεαυτῷ, ὡς καὶ ὁ θεῖος
ἔφη βασιλείος· οὕτω γὰρ τίως μιμείται ἀγγέλοις, τοῖς γι-
νώσκοντας ἑαυτοῖς.

Ορατὸν ἀνατρέχων) ὁρατὸν ἐν ταῦθα, τὸ θεωρητὸν, ἡ-
γεῖται ἐπισητὸν λέγει. ἀνατρέχων δὲ, ταυτέστιν ὅλος κινου-
μενος ἐπὶ τὸ ὄρα. ἱερὸν δὲ δῶρον φησὶ, τὸ εἶ) ἑαυτοῦ
ἐπιγνώμονα.

Ταύτης ὅτι τῆς) ἕξήγησις, ἵνα τὸ δι' ἀναδόχου πρὸς τὴν
ιεραρχίαν ἐλθεῖν.

Σφραγὶς) ἕξ ἢ σφραγὶς, καὶ ἕξ ἢ ἀπογραφή.

Πρὸς αὐτῆς καὶ) ἀντὶ τῆς, μετ' αὐτῆς.

Σωοπαδὸν) σωακόλουτον.

Ἀλλ' ἀρχὸν εἶ) οἰονεὶ μηδὲμίαν ἄρσιν ἔχοντα πρὸς
τὴν πρῶτην ζωὴν, μηδὲ καταταπτόμενον ταῖς διατρέσε-
σι τῶν ἐνοειδῶν· τὸ γὰρ ἐν, ἐν πᾶσιν ἑαυτῷ ὁμοῖον, κα-
θ' ὃ ἐν· τὸ δὲ πλῆθος, ὡς ἐν διατρέσει ἀμφοτέρων τυγχά-
νον, ἀνόμοιον.

Απικδύσασα) δηγ' ἕ' ἀποδύεται.

Ως ὡρ ἐμπνέοντα) σημείωσα ἕ' σημαίνει τὸ τῷ κατη-
χουμένοις ἐμφυσᾶν τῷ διαβόλῳ.

Διαγγέλουσα) ἢ τῷ συμβόλων δηλαδὴ ὡρᾶ' ὁδοίς.

Πρὸς τὸ ἐν ὀλικῆς συνόδου) ἢ πρὸς τὸ ἐν ὀλικῆν
συνόδου λαβε, κτ' τὸ τῷ κυρίου ῥητὸν εἰπόντος, ἵνα ὦσιν
ἐν, τυτέσι, πρὸς τὸ ἐν ὀρώντες, ὅσῳ ἔστι τὸ ἀρέσκον θεῷ.
ἀνάστασιν δέ, ἢ πρὸς τὸ θεῖον ὑψωσιν τῷ λογισμοῦ, ἔ τ
χαμαζήλων ἀναχώρησιν.

Τὸ ἀναλοίωτον ἴχθ) πῶς ἔ' πῶθεν ἀναλοίωτοι γίνον-
ται αἱ νοεραὶ ἕξεις.

Αμάλθακτον (ἕτ) κ) ἀθελκτον, ἀθήλωτον, ἀνδρεῖον,
ἀνένδοτον, ἀπαρέκλιτον ὑφ' ἑσθ' πίση. ἰσέον δέ ὡς ἔπι γι-
ναικῶν ἀνδριζομδύων ἢ ἀρρένοφανῶν εἴρηται.

Ορεῖς δέ τας) πρὸ τῷ ἀλείμματος.

Καθ' οἷς ἕτω' ἀθλοθέτη) ἐν ἕτω' βατῷ ἢ σῶταξίς τῷ
παρόντος χαρίου μεταξὺ λογίας σῶταξίσης μακρᾶς. οὐ-
τως οὐκ σῶτακτίον, καθ' οἷς ἕτω' ἀθλοθέτη χριστῷ γυ-
νόμδρος, τῷς μδρ' ἀγῶσιν, ὡς θεῖοις ὁ τελούμδρος ἔπιθήσε-
ται χάρων, κ) τῷ ἕξῆς.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Ως μῖ θε	Ως δέ θε	Ως δέ κα-	Ως δέ ἀγα
ὸς, ἀθλο	φὸς, νομο	λὸς, καλυ-	θὸς, σῶα-
θετεῖ.	θετεῖ.	νη τῷ ἀθλα.	γρνίζετα.

Ἐπιδὴ, ὡς θεός) ὅπ' χριστὸς θεός ἔστι, κτ' νεσοειανῶν.

Ἐπιθας) πρὸ τῷ βαπίσματος λέγῃ.

Τοῦ ἀθλητῶν πρῶπου) ἀθλητῶν πρῶτον, τὸν κύριον

λέγει, ὅς διὰ μόνω ἀγαθότητα ἰδίαν, πρὸς τὸ τῷ θανάτου
ἠγωνίσαστο κράτος.

Αθλήσει) διὰ τῶ ἀλοιφῆς διηλονόπι τῷ θῆου μύρου.

Ενεργείας τε καὶ) ἐνεργείας μὲν, τὰς ἀμδρπίας, καὶ τὰς ἐμ-
παθεῖς ἐπιθυμίας καὶ κινήσεις φησὶν· ὑπάρξεις δὲ, τὰς ἐνερ-
γηκὰς τῶ δαυμόνων φύσεως· αἱ γὰρ πονηραὶ πράξεις, οὐκ ἐν
ἰδίᾳ ὑπάρξει θεωροῦνται.

Ἐπειδὴ θάνατός ὅστιν) ἡ ὄβρι θάνατος, καὶ ὅτι ἐνωσίς ὅστιν
ἡ σωθήσεις ἡμῶν.

Ἀφανὲς ἀγρυσά) τῷ τὸ ἀφανὲς ἕνεκα ἐφησαν εἶ) τὸν ἀ-
δύω, τούτῃσι τὸν αἰεθῆ καὶ ἀφανῆ γυρόμδρον τῆς ψυχῆς χω-
ρισμὸν, εἰς τόποις ἀορατοῖς τοῖς ἀδητοῖς.

Σωματικῶν ἀλλοιώσεων) πολλάκις γὰρ ἀνασοιχοῦνται,
οὐ μόνον εἰς σκώληκας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀναζῶα τὸ σῶμα. ὅ-
ρα δὲ ὅτι καὶ τὴν τοιαύτην μεταβολὴν, ἀλλοίωσιν καλεῖ,
καὶ ὅτι ὁ θάνατος, οὐ τῆς οὐσίας ἡμῶν ὄβρι ἀνυπαρξία, καὶ
ὅτι ἡ ψυχὴ ἔξιοῦσα τῷ σώματος, ἀφανῆς γίνεταί, καὶ οὐκ εἰ-
λεῖται πρὸς τὸ σῶμα ὡς ἕνεκα εἶπον· καὶ ὅτι ἡ κατάδυσις τῷ
ὕδατος, ἀντὶ θανάτου καλῶς παρείληπται.

Τὸν θεαρχικόν) ὅτι θεαρχικόν θάνατον καλεῖ, τὴν περὶ ἡ-
μερον τῷ κυρίου βαφίω· καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν ὁ κύριος, ἔρ-
χεται ὁ ἄρχων τῷ κόσμου τούτου, καὶ ἐν ἐμοὶ δύρησθ οὐδὲν, τῷ
λόγου φησὶν εἶ). ἄρχοντα δὲ τῷ κόσμου καὶ τῶ ἐν ἀνθρώποις
διὰ βολικῶν παραρέσεων, τὸν βαταῖν λέγει, τὸν τὸ κράτος
ἔχοντα τῷ θανάτου, καὶ τὸν ἀπόστολον· ὅς ἐν χριστῷ, οὐδὲν τῆς
οικείας πρὸς βίασεως διῆρεν· ἀμδρπίαν γὰρ οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
δόλον, ὡς ἡσαΐας φησὶ· διὸ καὶ ἀδύνατον ἦν αὐτὸν ὑπὸ τῷ
θάνατου κρατεῖσθαι, ὡς φησὶ πέτρος· ἀλλ' ἀφείθη μόνος
ἐκ νεκροῖς ἐλεύθερος καὶ τὸν δαβίδ.

Τὸ ἀ-

Τὸ ἀκοσμον κοσμεῖται) ἐπειδὴ τὸ σκοπτεσ ὄβιν ὀρυπαρὸς
 βίος, καὶ τὸ ἀπόστολον, ἀκοσμοτάτον πύπαρχί κ' ἀνιδεόν ἐστιν,
 οὐκ ἔχον τὸ εἶδος τῆς θεοῦ φρονήματος. ἀποσκίασμα γὰρ καὶ
 ἀπίφραγμα τῆς ἀρετῆς ὄβιν εἰκότως τῆς φωπίσματι κοσμεῖ
 ται, καὶ εἶδος δέχεται φωτὸς ὁ παροσιών, τέκνον φωτὸς γινόμε-
 νος, καὶ σπέρμα τῆς θεοῦ, ὃ ὄβιν φῶς δεχόμενος, καὶ τὸν θεῖον
 ἰωάννην. ἀνιδεόν δὲ ἐν τοῖς οὖσι τὸ δυσσεδῆς ἀπεκάλεσεν,
 οὐχὶ τὸ εἶδος πάντι ἀμέτοχον, ὡς παρὰ τὸ δύσμορφον, πολ-
 λάκις ἀμορφον φαμύ.

Επιγνώσασθε) ἐγὼ μὲν ὑπολαμβάνω, σκοπῶ με-
 τεπροφροσύνης, ὡς ἀγνοοῦντα δὴθεν σιωπήσασθε τὸν μέγαν δι-
 ὀνύσιον. ὅτι μὲν γὰρ πνεύματος παρογνώσεως ἠξίωτο, δῆλον
 ἐν τῇ παρὰ τὸν διάγγελιστὴν ἰωάννην ἐπιστολῇ πεπίηκεν. ὁ-
 μως τῆς τοῦ μοι δοκεῖ σημαίνει, ὅτι χριστὸς θύωδία ὄντες παν-
 ταχὶ οἱ τῆς θεοῦ πνεύματος ἠξιωμένοι, καὶ ἐνωθέντες αὐτῷ τῇ
 καθαρότητι καὶ τὸν ἀπόστολον, ἀιδάνονται τῆς αὐτῆς παρου-
 σίας, τῆς γλώσσης λαλεῖν, ἢ παροφητικὸν ἔχει χάρισμα, ἢ
 ἰάσεις ἐνεργεῖν, καὶ ὅσα ἐν ταῖς παρὰ τῆς θεοῦ δηλοῦται, ἔτι παρὰ
 τῆς θεοτάτου παύλου. Ἄλλως. οἱ ὡς πνευματικοὶ τὰ πνευ-
 ματικὰ νοοῦντες, καὶ τοῖς πνευματικοῖς συκφίνοντες, καὶ τῆ
 ἐνθεον καὶ πνευματικὴν θύωδία, ἔτως νοήσοισι. χριστὸς μὲν
 γὰρ θύωδία φησὶν ἐπὶ παύλου, τοῖς τὰ διάγγελικὰ κηρύτ-
 ποντας, ὡς ἐκ ζωῆς τῆς πίστεως, ἠγρυμνοῖς ἐπὶ ζωῆς, τὴν
 διαβάπτισματος ἀφροσιν, καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος δόσιν, ἔτι
 βασιλείαν οὐρανόων δι' ἔργων θεοπαρεπῶν, τῆς καὶ θύωδίας
 νοητῆς ὄντων δηλοῦντας. ὅθεν φιάλας θυμαμάτων μεσας,
 τὰς θύχας τῆς δικαίων ἰωάννης ὁ θεῖος ἐν ἀποκαλύψει θεω-
 ρεῖ. δυσωδία δὲ τῆς διαβόλου, τὰ τῆς ἀμάρπιας εἰσὶν ἔργα,
 ὡς καὶ ἐν ψαλμοῖς εἴρηται, παροσώζεσασθε καὶ ἐσαπίησασθε οἱ

μώλωπες μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου, τυτέσι
 τῆς ἀμάρτιας μου· διὸ καὶ ὁ χριστός, μύρον ἐκ κενωθέν κεχρη-
 σμώδηται· καὶ ὁ σφραγίνεται ὁσμῶν βύωδιος κύριος, ἐν τῇ
 προσφορᾷ τῆς δικαίου γῶε· ἐντεῦθεν καὶ τὸ βύαγγέλιον, τοῖς
 μὲν, ὁσμὴ θανάτου, ἀπὲ τῆς τοῖς ἀπίστοις καὶ ἀσεβέσιν, ὁσμὴ
 πάλιν εἰς θάνατον γίνεται, ἐλέγχον τὰ ἔργα, ἕ κατακρίνον
 εἰς γέννησιν, ὃν ἔχον καὶ τὸ ἔξάρετον παύ μύρον κτ' ταῦτον,
 καὶ ἀνθρώποις ἠδύει, καὶ χείροις ἀναρῆι, οὐ φέροντας πλὴν
 ἄκραν βύωδιαν· ταῦτα πλατέως λέγει κάτω ἐν κεφαλῶν
 τετάρτῳ εἰς τὸ μύρον.

Ἐκ τῆς ἀποστολικῆς διὰ τάξεων.

Ἐσι τίνων, τὸ μὲν βάπτισμα, εἰς τὸν θάνατον τῆς κρείου δι-
 δόμνον· τὸ δὲ ὕδωρ, ἀπὲ τῆς ταφῆς· τὸ ἔλαιον, ἀπὲ τῆς πνύ-
 ματος τῆς ἁγίου· ἡ σφραγίς, ἀπὲ τῆς σωροῦ· τὸ μύρον, βε-
 βαιώσις τῆς ὁμολογίας.

Κ Ε Φ Α Λ. γ.

Αθροισμένα, τελετῶν) τὸν ἅγιον ἱερό-
 θεον λέγει.

Ἱερογραφικῶς ἐκτέμνον) τυτέσι,
 κτ' πλὴν ἱεραὶ διὰ γραφῶν τῆς ἐμφα-
 τῆς τελουμένων.

Τὸ κοινόν) κτ' ἀφάληψιν τῆς ὑπάρχοντός ἔστι.

Κοινωνία τε) πρὸς κοινωνίας.

Ἡ τελείωσις ἐκ τῆς) ὅτι ἀδύνατον τελεθῆναι δίχα τῆς
 μεταλήψεως.

Ἐν κεφαλῶν) τυτέσι, ἀναγκασιότατω λόγῳ.

Ἀτελής μὲν) ὅτι οὐδεμία συνάξις τελεσιουργεῖ δίχα τῆς

μεταλήψως.

Καὶ τὸ κεφάλαιον) ἔ ἐνταῦθα τὸ κεφάλαιον, ὅτι τῆ ἀ-
ναγκάου καὶ καμείου εἰληπία.

Επωνυμίαν αὐτῆ) διὰ τὴ λέγεται φώπσμα, καὶ ὅτι δι-
κασίως.

Ἐκ τῆ πλουμδίου) καὶ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἀλάλειψιν τὸ ὑπάρ-
χον λαμβάνεται.

Ὁ μὲ ἱεραρχίας) ἡ τάξις αὐτῆ, ἐν τοῖς χρόνοις τῆ πατρὸς
ἐπολίθιέτο, ἴσως ἐν ταῖς καὶ τὸ ποτὶ ἐκκλησίαις.

Ἀγιογράφων δέλτων) ἀγιογράφοις δέλτοις καλεῖ, τὴ πα-
λαιὰ καὶ πάλιν νέαν διαθήκην.

Καὶ πρὸς αὐτοῖς οἱ ἐνεργημδίοι) τούτεσιν, ὑπὸ πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων.

Τῶν λειτουργῶν δὲ) λειτουργεῖ φησὶ, τοῖς διακόνους, καὶ
τοῖς καὶ ὑπὸ διακόνους λεγομδίοις.

Ἐκκριτοὶ) ἔκκριτοι, οἱ πρὸς τοῖς διακόνους ἱερεῖς δὲ, οἱ πρὸς
εὐβύτεροι.

Προπθέασι) ἔπο καὶ πάλιν ἐν ῥώμη κρατῦσαν σωθήσασιν·
ἐκεῖ γὰρ ἐπὶ αὐτοῖς ἐπίσκοποι διακόνους τῶ θυσιαστικῆς λειτουργεῖσιν,
οἱ ἐκκρίτοι, οἱ μακαρεῖς καλεῖ τοῖς δὲ ἄλλοις, ἀλλῶς ἵνα ἐκτε-
λείν λειτουργίαν. καὶ σημείωσιν καὶ πῦθιν τὸν ἀρχαῖσιν ὄν τ
πατρὸς· καὶ ὅτι σὺ τοῖς διακόνους τὸν ἀρτον οἱ πρὸς εὐβύτεροι
προπθέασιν. ἔπο ἡ καὶ πανταχοῦ γίνεται ὀλίγων ὄντων δια-
κόνων ἐν ῥώμη δὲ οἱ μακαρεῖς, πάντοτε εἰκότως, διακόνους ἐ-
πίσκοποις ἐκκρίτοις τῶ θυσιαστικῆς λειτουργεῖν· τυχὸν δὲ καὶ
εἰς τῶ ἄλλων οἱ ἐπίσκοποι τῶ ἀρχαῖσιν ἔκκριτοι.

Τῆς καθολικῆς) ὅτι καὶ τότε πίστεως π σύμβολον πρὸς
λέγετο· μάλλον ὅτι τότε παρελάμβανον μάθημα καὶ συμ-
μάθημα τῆς πίστεως.

Τῶν ἱερῶν πιυχῶν) ὧ δὲ οὐ παρῶτα τὰ δίπυχα παρ' ἡμῖν, ὅτι δὲ ἔπαυσε οὗ τύπου, μὲν πὶ ἀσπασμόν τὰ δίπυχα ἐλέγετο, ὡς παρ' καὶ ἐν ἀνατολῇ.

Οἱ τῶν λειτουργῶν ἐκκριτοὶ) ὅτι οἱ παρῶτοι τῶν δῖα κόνων μόνοι παρίστανται τῆς θυσιασθείῳ. Τάχα δὲ καὶ οἱ ἐν βίῳ τούτων ἐκκριτοὶ.

Καὶ ὑπὸ ὄψιν ἀγῆ) Τυπέσι, ἀφωλίξῃ τὰ ὑμνοῦ μῦθον. ὅτι, ὅτι πόδε καὶ πόδε, χριστοῦ καὶ πόδε καὶ πόδε, χριστοῦ. ὑποδείκνυσι δὲ καὶ τὰς ἐπιτύποις θείας δωρεάς. ὅτι, ὅτι εἰς ἀφῆσιν ἀμδρπῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅσα τῶν αὐτῶν μυστικῶν. Τάχα δὲ τὸ ὑπὸ ὄψιν, ἔτι σημαίνει, ὡς τότε ἀποκαλυπτομένων τῶν ἀγίων δώρων, μὲν τὰς δύχας, μδρόντων δὲ κεκαλυμμένων, ἕως καιροῦ μεταλήψεως. ἢ Τάχα, τὸν κουφισμόν καὶ τὴν ὑψωσιν τῆς μιᾶς δὲ λογίας, τῆς θείου ἔργου φησὶν, ὃν ὑψοῖ ὁ ἱερθεύς, λέγων, τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις, ὅπως καὶ μάλλον ἔσιν ἀληθεῖς, ὡς παρ' τὸ τέλος τῆς κεφαλῆς εἰρημδρόν.

Τὰς εἰκόνας, ἐν τῷ ἀξί) εἰκόνας ἐκάλεσε τῶν ἀληθῶν, τὰ νῦν τελοῦμθα ἐν τῇ σιμῶσει.

Ὡς οὐδὲ τῶν συμβόλων) ὅτι σύμβολα τῶντα, καὶ οὐκ ἀληθῆ.

Αἱ μὲν γὰρ ἱερώταται) ἡ οἱ ψαλμοί, καὶ τὰ ἀναγωγῶματα.

Εἰς μνήμην) ὅτι μὲν τὸ δεῖπνον λαβὼν ἔργον, τὸ τὰ ἐξῆς καὶ ὅτι ὁ θάνατος αὐτῆς καταγγέλεται, ἀχρῖς οὐ ἔλθῃ, καὶ τὸν ἀπίστολον καὶ αὐτὸν τὸν κύριον φάσκοντα, ἔτι ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ σημείωσα, ὅτι ἄρχῆς σύμβολον ἔφη, τὸ μυστικὸν τῆς κυρίου δεῖπνον, τῶν νῦν θείων μυσθειῶν. καὶ ὅτι τὸν ἀναξίως μεταλαμβάνοντα τῆς ἄρτου καὶ τῆς ποθείου, οὐδὲν ἢ μεταλήψῃς ὠφελεῖ. μάλλον μὲν οὐκ

καὶ εἰς κρίμα αὐτὸ λήψεται, καὶ τὸν ἀπόστολον· ἐκ δὲ τῆς ἐξῆς, δὴ λόγως αὐτὸς φαίνεται, ὅτι μὲν τὸ ἐξελεγεῖν τὸν ἰουδαῖον ἐκ τοῦ δείπνου, παρέδωκεν ὁ χριστὸς τοῖς μαθηταῖς τὸ μυστήριον.

Ὁμοίως (αἱ ἱεραὶ) τὸν ἰουδαῖον φησὶ καὶ σημειώσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ παρέδωκε τὸ μυστικὸν ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου· τὰ δὲ μυστήρια, τοῖς μαθηταῖς, μὲν τὸ ἐξελεγεῖν τὸ δείπνον τὸ ἰουδαῖον, ὡς ἀναξίου τύπων ὄντος αὐτῶν.

Ὡς ἢ καὶ ἔξιν) καὶ ἔξιν, ἐν τύποις, τὸ κατ' ἐπίγνωσιν δηλοῖ, τοῦτέστι τὸ ἐνδραχτέως οὕτως ἔχειν, καὶ οὐ καὶ μόνω τῷ σωματικῇν προσέλθουσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆς διανοίας διαπίσεως καὶ ἀιδήσεως πνευματικῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀπατῶν) τοῦτέστι τὸ ἀπὸ τῆς ὁρατῶς τελουμένῳ, ἐπὶ τὰ ἀόρατα καὶ μυστικά· ἅπαν τῆς ἐν ἀιδήσῃ, ἀπὸ εἰς καὶ ἄρ' ἔτυπα· ἀπὸ δὲ λέγονται, τὰ ἐπέρωθεν τὸ ὅπως οὐκ εἶ) πρὸς ἀπὸ τῶν ἀπατῶν εἰς τὰ ἀπὸ τῶν ἀπατῶν συμβόλων, ἐπὶ τὰ νοητὰ τῶν ἡρώων, ἀπὸ τῶν ἀτελετέρων, εἰς τὰ τελειότερα· οἷον, ἀπὸ τῶν τύπων, ἐπὶ πρὸς εἰκόνα καὶ ἀπὸ ταύτης, ἐπὶ πρὸς ἀλήθειαν· σκιαὶ γὰρ, τὰ τῆς παλαιᾶς· εἰκὼν δὲ, τὰ τῆς νέας διαθήκης· ἀλήθεια δὲ, ἢ τῆς μελλόντων κατὰ σασις.

Κατὰ πρὸς ἱεραὶ) κατὰ παροξυτόνως· δηλοῖ δὲ τὸ, καὶ τότε.

Τῶν ἀγαλιμάτων) ἀγάλματα καὶ φησὶ τὰς εἰκόνας τῆς ἀορατῶν καὶ μυστικῶν, ἡρώων, τὰ συμβολικῶς τελούμενα· πρὸς τὸν δὲ τύπων, τὸ τῆς συνάξεως μυστήριον, ἀπεκάλεσε· οὐ πρὸς τὸ νοητὸν, ἡρώων τὸ καὶ θεωρίαν δηλούμενον, ἀπογυμνοῦ ἐπαγγέλλεται.

Ἡ τε γὰρ ἡρώων πάντα) ἰδοὺ εἰς τὸ ὅπως τῆς θεωρίας τῆς πρὸς κεφαλῆς κεφαλῆς.

Οὐκ ἔξω τῆς) σημεῖωσαι τιὸ κατ' οὐσίαν ἀκίνητων
 εἶπεν, καὶ ὁ π θεοῦ τύπος ὁ ἐπίσκοπος. σημεῖωσαι, ὅπ κτ'
 τρεῖς ἔσποισ ἀνάγεται τὰ πρὸ τῆ θυμαῖ. ἀπὸ τῆ θυσιασθεῖα
 ἀρχόμενοι τὸν ἱεράρχην, καὶ πάντα τὸν ναὸν πειρῶντα, εἰς
 αὐτὸ πάλιν ἀποκαθίσταται.

Ωσαύτως) ἔσπος ἕτερος.

Τρόπον, ὁ θεός) ἔσπος τρίτος τῆς περὶ κειμένης θεωρίας,
 πῶς κτ' ἐπὶ τῆ ἐπισκόπου ἀπὸ τῆ ἐνὸς πληθύνεται. τοῖς δὲ
 ἡθροισιν, ἀκατάχρητος ὅτι, τούτῃσι μὴ ἐπικρινῶν τοῖς χεί-
 ροισιν.

Ἡ δὲ τῆ ψαλμῶν) ἡ οἱ ψαλμοί. καὶ σημεῖωσαι τὸ συ-
 νοισιωμένη. ἀλλὰ τὸ σχεδὸν προσέθηκεν οὐ γὰρ ἀλλήλοισ ἠνω-
 τα ταῦτα κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ τῆ πρὸς ἐνασκοπὸν τὰ πάν-
 τα σιωτελεῖν, τούτῃσι εἰς τιὸ τῆ ἀνθρώπων ὄφθειαν, ἔφη
 τὸ συνοισιωμένη. ὅθεν διθύς ἐπήγαγε τὸ σχεδὸν, κολάζων τιὸ
 ἀπὸ τῆς λέξεως ἐναντίωσιν. κατωτέρω δὲ, μίαν ἐμπνευσιν
 φησὶ, τούτῃσι, μίαν σύμπνοιαν, ὁ δηλοῖ τὸ, εἶα πάντων εἶ-
 σκοπὸν.

Πᾶσα μὲν γὰρ ἱερά) τῆ τῆς παλαμῆς βιβλίων κατ' ἐ-
 πιδρομῶν ἐπίμνησις.

Τῶν ἀνιώντων) λυποῦντων, ὡς ἐπὶ τῆ ἰώβ.

Ἐρώτων ἄσμαατα) πρὸ τῆ ἔρωτος τῆ ἄσματων.

Ἡ τὰς ἀνδρικός) ὀντεῦθεν ὁμοίως τὰς γέας εἰσαγά.

Ἀγαπητοῦ κτ') νομίζω ὡς τιὸ ἀποκάλυψιν τῆ θεῖα ἰω-
 ἀνῆς δηλοῖ ἢ τὸ δι' ἀγγέλιον αὐτῆ, ὁ δὲ μάλλον.

Σιωερίωσεν) σιωείκυσεν.

Ἡ δὲ τῆ θεῶν) ὁ σκοπὸς τῆ ψαλμῶν ὅτι, φησὶ, τὸ ὑμνή-
 σαι θεὸν τε ἔ τρεῖς αὐτῆ γησίους θεράποντας, ὑπαγορευτικὴν
 τῆ τοιούτων ἔ πεικλικὴν ἐχόντων δυνάμιν. ἢ πρ, φησὶν,

αἰαλκῶς ἐν πᾶσι τοῖς ἱερατικῶς τελευτήσιν ἀξιοκρα-
 τῶνται, ἔμμονον τὴν τῆς ψαλμῶν μνήμην ἐμπιῶσα τοῖς
 ψαλμοῖσι.

Θεργίας) μεγαλειότητας.

Καὶ τῆς τῆς θείων ὁδῶν) σημείωσα, ὅτι τὸ τῆς ψαλμο-
 διάσ συμφωνον, ὁμοφροσύνης τ' ἑαυτοῖς καὶ ἑαυτοῖς ὑπάρ-
 χει διδασκαλία.

Σωτηριμῶν) ὅτι τὰ σωτηριμῶν, τούτοις τὰ ἀσα-
 φῆ, διὰ τῆς ὁπιτελευτήτων συμβόλων ἀφωρίζεται. τὸ γὰρ
 δηλοῖ τὸ δὴρῶνται σημείωσα δὲ, ὅτι τὰ σωεσησιασμένως
 ἐν τοῖς ψαλμοῖς λεγόμενα, διὰ τῆς τῆς γραφῆν ἀναγνώσεως,
 ἀφωρίζεται λέγει ὁ πατήρ.

Ἐν ταύταις) ἐν ταύταις γὰρ ταῖς γραφαῖς δηλονότι, ὁ ἀκρι-
 βῶς ἐνοραῖν, γινώσκῃ ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι πάσας ἐλά-
 λησε.

Κηρύσσεται) ὡς ἀφωρίζεται δι' ἑαυτῆς τὴν παλαιάν.

Ἡ μὲν, ἔφη, τας) ὡς ἡ μὲν, ἡ παλαιὰ διαθήκη, ἔφη. ἡ δὲ
 νέα ἐτέλεσε.

Τῆς θεολογίας) σημείωσα, ὅτι τὴν παλαιάν γραφὴν, θεο-
 λογίαν καλεῖ. τὴν δὲ καινὴν, θεργίαν.

Καθόλου τῆς) οἱ καθόλου ἀκατήχητοι καὶ ἀήκοοι τούτων
 μῶναι ἐλόμοι ἐκοισίως.

Τῆς θεογνωσίας) τούτοις, τῶ ἀγίῳ βαπτίσματος.

Τοῖς δὲ κατηγουμένοις) πρὸς τῆς κατηγουμένων, καὶ ἐ-
 νεργουμένων, καὶ ἐν μετανοίᾳ ὄντων, καὶ ζήνων μετέχουσιν.

Ἡ μὲν οὖν ἐλάτη) ὅτι οἱ κατηγουμένοι, ἐλάτοι εἶπεν.

Ἀμέτεκτοι) ἀμέτοχοι.

Μαυροὶ) ἀναγνωστοί.

Ἀμβλωθρίδια) νεκροτόκια.

Ανίερος μὲν καὶ αὐτὴ) ἀτελείωτος. σημεῖωσαι, ὅτι τοῖς ἐνδ-
 ρουμύοις κατατάτῃ καὶ τοῖς τοῖς ῥωμαπκοῖς θελητικαῖς
 ἀμετανοήτως ἐπιμύοντας, οἷ) τοῖς πύρνοις, τοῖς φιλοθεάμο-
 ναις, καὶ τοῖς τὰ ῥῥα πλήπια μεπόντας, οἷ) Ἰξονομάζων ὁ
 θεῖος ἀπόστολος ἐπιφέρει, τῷ τοιούτῳ μηδὲ σιωπῆσειν. ταῦ-
 τα καὶ ἐν τοῖς Ἰξῆς μᾶνον τρεῶσι. ἰσέον δὲ ὅτι ἡ ἀκρίβεια
 αὐτῆ νῦν τῆς τῆ) τοιούτων ῥῥα πολῆς τε καὶ ῥῥα σάσιως οὐ
 γίνεται.

Ὁ τοιοῦτός ποτε) σημεῖωσαι, ὅτι ὁ θεὸς ἰσῶμύος, ἐκ ἐνεργ-
 ηθήσεται ὑπὸ ἀκαθάρτου πνύματος.

Ἐναγεσάτιω ἐνέρχαι) ὅτι ὑπὸ τοῖς καταπίπλοντας δαι-
 μονῶσιν οἱ ἀσελεῖς.

Τὰ μὲν ὄντως) ὅτι τὰ ὄντως ὄντα, τὰς ἀρετὰς λέγει.

Τὴν πρὸς σῦλον) ἐπειδὴ ἐκ ἡύλη, πολυπαθῶς ἀμοιῖται.

Ἐν τοῖς ἀμοτεῖοις) σημεῖωσαι, ὅτι ἄμοτεῖα ἡμῶν) ἐστὶ τὰ
 πρὸς ἀμδρπία. οὐ γὰρ φυσικὴ ἡμῶν) ἐστὶν ἡ ἀμδρπία, ἀλλ' ἡ εἰς
 παῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτηδύοτης, καὶ τ' ἀπόστολον καὶ τὸ ἐν ψαλ-
 μοῖς, ἐκ ἀπὸ ἄμοτεῖων φείσαι τὸ δούλα ῥου. ἐνθεν νοεῖς καὶ τὸ
 εἰρημύον ῥῥα κυρία. εἰ δὲ ἐν τῷ ἄμοτεῖω πῖσοι οὐχ εὐρέ-
 θητε, τὸ ὑμῶν) πῖς ὑμῖν δώσῃ. ῥῥα τοῦτο καὶ τὰ ἄμοτεῖα ταῦ-
 τα, ἢ ὄντα λέγεται. οὐ γὰρ τῆς φύσεώς εἰσιν, ἀλλὰ νότα. τὸ ὅ
 καὶ φύσιν πρὸς πῖεν, ὄν) ἐστὶ, καὶ ἡμέτερον. Ἄλλως. Ἄμο-
 τεῖα ἔφη, τὰ καὶ κόσμον, ὡς οὐ ἴνιος ἰδγκῶς, ἀλλ' Ἰξ ἄλλων
 εἰς ἄλλοις μεταπίπλοντα, ἢ καὶ ὡς ἐκ ἔσης ἐν τούτοις ῥῥα παν-
 τὸς τῆς ἡμετέρας ῥῥα γωγῆς, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον βίον ὁρώ-
 σης, ἐφ' ᾧ ἐκ γεγόναμδρ.

Τοῦ λειπουρησ) ποτέ τι μῖπνες τῆ) ἐνεργουμύων ἐμῶ
 παθῶσιν, ὡς Ἰξῆς φησίν.

Ἡ τῆ) ἐμπαθῶς) ἀπὸ ῥῥα ἰξ ἰξ ἀναργῆς.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ θῆς) πρὸς τῆς Τάξεως τῶν ἀπολυομένων.

Ἀμύητοι (ε) οἱ κατηχούμενοι, οἱ ἀσελγεῖς.

Δείματα τε) ἐκτυπώσεών τε χλιδάσματα.

Δι' ἀνδρείαν) σημεῖωσα, πότεν φησὶν ὑπὸ δαιμόνων ἐνοχλεῖσθαι ἕνας τῶν πιστῶν.

Ἐξαικὶ ἔρωπι) εἰονεῖ τῆ μετανοία.

Οἱ πάνιεροι) οἱ πιστοὶ, καὶ πρὸς θεόν, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἰσώμενοι.

Καθολικῆ) καθολικὴν ἔφη πρὸ ὑμολογίᾳ, ἢ ὡς ὑπὸ πάντων ἀδομήτω, ἢ ὡς ὑπὸ καθολικῆς χάριτος γινόμενω.

Τὸν ὕμνον δὲ τῶτον) σημεῖωσα, ὅτι τὸν ὕμνον, σύμβολον, καὶ ὁμολογίαν, καὶ βύχαισίαν ἐκάλεσε.

Δοκεῖ γάρ μοι) πρὸς τί πρῶτος ὄρα τὸ σύμβολον.

Τὴν μὲν εἰσίαν) τούτῃσι καὶ τὸν τ' ἀποστόλων λόγον εἰπόντος, πάντα γὰρ ἡμῶν ὄσιν. ἀρχέτυπα δὲ κάλλι φησὶ, τὰ τῆ θῆς φύσιν ὅπως θεωρούμενα, ὧν πρὸ καὶ τὸ ἀνεχόμενον μετριοσίαν τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο· ἢ τὸ κατ' εἰκόνα λέγει καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐπισκδυσαστοῖς) τούτῃσι, πῆς ὅτι αὐτὰ κατὰ σκδυσαστοῖς ἀγαθοῖς εἰς ἡμᾶς.

Γραντελεί τῶν) σημεῖωσα ἡ φησὶ πρὸς χριστόν, ἡγοῦν τὴ τελείας αὐτὴ ὄντανθρωπήσεως, ε καὶ τὸ ἀπολιναεῖς.

Ὁ θῆος ἀρῆτος) σημεῖωσα, ὅτι ἔ μόνον ὁ ἅγιος ἀρῆτος κεκαλυμμένος πρὸς ἐπίθετο, ἀλλά καὶ τὸ θῆον ποτήριον, ὅ πρ νῦν οὐ γίνεται.

Θειότατος ἀσπασμοῦς) σημεῖωσα, διὰ τὴν ὁ ἀσπασμοῦς δίδεται.

Ἐπιθυμίας, ὅτι) σημεῖωσα, ὅτι αἱ ἐμπαθῆς ὅπιθυμίας, μείζονα εἶσι, μείζονα ἡμᾶς, καὶ τὸ θεοῦ, ε δμήλων. τὰ χα

δὲ καὶ ἑαυτῶν.

Ομοειδεῖς ἀπέχθαι) Τουτέστι, πρὸς τοὺς ὁμοίοις ἀνθρώποις.

Γτυχῶν) διὰ π' μὲν τὸν ἀσπασμὸν δίπλυχα ἀναγινώσκειται.

Τοὺς ὁσίως) σημείωσαι, ὅτι τὰ δίπλυχα τῶν ἀποθανόντων ὅτι αὐτῶν μόνον ἀνεγινώσκετο.

Ἡ θεολογία φησὶ) ταῦτα ἐκ τῶν λεγόμενων θεφίας ἑλομένων. καὶ σημείωσαι, ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἅγιος πατήρ, ταύτην ἐχρήσατο.

Σκόπει δὲ) τὸτο φησὶν, ὅτι τὸ λεγόμενον ἐν περφοίταις ἀναμνήσαι ἐνώπιον κυρίου, οὐχ ἔτι δεῖ νοεῖν, ὡς τῆς μνήμης τῆ θεοῦ ἀνακευδμένης ἐν τῇ φαντασίᾳ τῆ μνημονικοῦ. ὅτι ὅτι τῶν ἐν σαρκὶ περφοίτων νοερῶν, τουτέστιν ἡμῶν συμβαίνει, ἅμα μνήμη θεοῦ εἰκότως λέγει τ' αὐτὴ ἡ γνώσις τῆ θεοῦ, καὶ τὸ γινώσκει τοὺς τελείους, θεοειδεῖς ἐν αὐτῶν γυμνάσις δι' ἀναρέτου βίης, καὶ ἀξιοθέτητας τῆς ἀεπιλήσου πρὸς αὐτὸν γνώσεως.

Συμβόλων) τὸ ἄματος ἔαματες.

Υδαπταῖ) ἵνα τὸ νίψασαί τὰς χεῖρας, ἔπειτα.

Φησὶν, ὁ λελομένος) σημείωσαι, πῶς λαμβάνει ὁ πατήρ τὸ τῆ κυρίου ῥητὸν, τὸ λέγον, ὁ λελουμένος οὐ χεῖρα ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασαί. ἡ δὲ σωτήριος τῶν περφοίτων, πρὸς τὸ ὑπαγίασται πῶς ἀπόδοσιν ἔχει, ἴν' ἡ τὸ λεγόμενον οὕτως, ὅτι μὲν τὸδε ἔπειτα ὅστιν, ὑπαγίασται ὁ πατήρ μὲν, ἐν τῇ νομικῇ λατρείᾳ ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς, ἢ τῶν χερῶν ἀπόμυξίς. τὸ δὲ ἄρατος ἔπειτα ἀπόλυτος δηλοῖ, ὡς τῇ ἡπιοῦ ἐκ ἐνεχθήσεται ἀργη ἔπειτα θεῶν. Ἄλλως. ἡ κατ' ὑπὸ βαπτιζάν τῆς σωτήριος ταύτης ἀνάγνωσις, οὕτως ἀρμολογήσεται. ὅτι μὲν ἔν, ὡς τὰ λόγια φησὶν, ὁ λελουμένος οὐ δεῖται ζηνὸς κατάρσεως,

εἰ μὴ τῆς πῶν ἄκρων, εἶποι εὐχάτων ἑαυτοῦ νίψως, διῆς ἀκροτάτης καθάρσεως ἐν πανάγωγῃ τῆ θεοειδοῦς ἕξει, ἀχραντον ποιήσεται καὶ ἀκηλίδωτον πλὴν ἑπιπροφίῳ, ἔπειθ' ἑδύτερα περὶ ἰῶν ἀγαθοειδῶς, ὡς τῆ θεοειδοῦς ἀποστῶζον τὸ πλήρες καὶ ὀλόκληρον, ἀχετος ἔσται καὶ ἀπόλυτος, ὡς καθάπαξ ἐνοειδῆς, καὶ περὶ τὸ ἐν αὐτῆς ἐνιαίως ἑπιπροφεύδος.

Εἰ μὴ τῆς πῶν ἄκρων) ἔστι τὸ μὴ δεῖσθαι τὸν λευκὸν ἑπείρας νίψως, εἰ μὴ τὰ ἄκρα νίψασθαι. δεύτερα δὲ φησὶ τὰ ἀγίατα, εἰς ἃ δὲ φατασίας περὶ πάσης ἡ ψυχῆ.

Ὁ ἰερός) σημείωσαι, ὅτι οὐ λητήρ ἔστι ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ὅτι σὺ πάντα ἔχεις δὴ ὅτι περὶ τῆς κτ' νόμον ἱεραρχίας, ὅτι οὐ φέρεται.

Τοῦ ἱεράρχου) σημείωσαι τὸ ἔνθεον τῆς ἱερέως.

Ἱεραργίαν, ἀποκαθάρσασθαι) τῆς θείας ἱεραργίας, δηλονότι.

Ἐσπέρων ἀλλαίαν) ἔσπηρε φησὶ τὰς πῶν ἁγίων ψυχὰς, ὡς τῆς θείας φωτὸς δεικτικῆς, ἔπειθ' ἐκείνης κρείττονος λήξεως ἀφομοιωπικῆς.

Ἐφιέντων διέναι) καὶ νῦν ἀπικίζων, ὡς ἀθῆναῖος, συνέταξε τὸ ῥητὸν φάσκων, τῶν μδρμδρυγῶν ἐφιέντων πλὴν οἰκείῳ ἀγγίῳ, δεῖον περὶ θηλυκὸν τῶν μδρμδρυγῶν ἐφιστῶν εἰπεῖν, ὅτι δὴ καὶ ἄνω ἐν τῷ κεφαλαίῳ ζ. τῆ περὶ οὐρανίας ἱεραρχίας βιβλίας, πλατύτερον ἐδείξαμεν ὡς ἀπικὸν τὸ ἁγίωμα ἐκεῖ οὐκ ἀγνοῦσι.

Ἡ δὲ τῆς ἱεράρχου) σημείωσαι, διὰ τὸ ἑπὶ τῆς δυσπασχεῖος ἐπίπεται ὁ ἱεράρχης, ἢ τοῖς ἁγίοις, τοῦτέστιν ἔμπερθεθεν αὐτῶν.

Καὶ τῆς ἀκροτάτης) τῆς ἄκρας καθάρσεως δηλαδὴ.

Καὶ ἕως ὅσον) μᾶλλον τότε ἔμπερον κεκαλυμμένα τὰ θεία

δῶρα, ἕως καμροῦ τῆς ἀγίας μεταλήψως. Ἐ τὸ το δηλοῖ
μετ' ὀλίγα. ἢ τότε ἀκριβές, ὅτι κουφίζων ὁ ἱεραρχὴς τὸν ἄ-
γιον ἀρ' ἄτον, ἐδείκνυ τιμὴν β' λογίαν, λέγων, Ἐ ἀγα τοῖς ἀγίοις.

Τίνας μὲν οὖν) τὰς εἰς ἡμᾶς προνοίας πάσας ὀλίγοῖσα-
σι. Ἐ γὰρ οὐδέ ὀλίγοι. Ἐ πάλιν ἡ προσκομιδή.

Αρωγὸν) βοήθον.

Τὴν ἀνθρωπίαν) πάλιν τῆς τ' ἀνθρώπων ἀποπλώσεως.

Υπερβασία) πρὸς βασιλείαν.

Οἰκείας ῥοπῆς) ὅτι ἀνθρώπων ἀνθρώπων. ἢ ὅτι σὺν ταῖς πρὸς
τὰ ἀνὴρ εἰρημνία ἔστιν. εἶπε γὰρ, ὅτι τὴν ἀνθρωπίαν φύσιν, ἢ
πολυπαθεσάτη ζωὴ δὲ ἀδέχεται. Ἐ δὲ ἄλλα, δὲ μέρους ἀπὸ
τῆς ἀκολουθίας γὰρ, ἕως τῆς, ἔνθεν ἐλεεινῶς.

Θελκίικῆς) θεραπευτικῆς.

Τὸ τῆς ἀρχῆς) ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴ τῆς συστάσεως, ἐκ γῆς ἔ-
χουσα. τὸ γὰρ θεματικὸν ἡμῶν ἔξ αὐτῆς. εἰκότως μὲν τὴν πα-
ράστασιν, καὶ τὸ τέλος πρὸς σφοδρὸν ἔχουσα τῆ ἀρχῆς. εἰς γὰρ γὰρ
ἀναλύοντες. ἐπεὶ ἐρρήθη, ὅτι γῆ εἰς καὶ εἰς γὰρ ἀπελθούσιν.

Πέρασ) τούτοις τὸν θάνατον.

Αναγωγὴν ζωῆς) ἀνάγωγον ζωῆς, τὴν τὰ ἀνὴρ ζητοῦ-
σαν. καὶ πρὸς θεὸν ἐπετραμμένῳ φησί.

Πολυπαθεσάτην ἰμοίωσιν) ἡ ἔστιν ἀλλοίωσις ὅτι θεοῦ,
ἐν τῇ πάλιν τῆς θείων ὀνομαστικῆς διεξήλθομεν.

Δυσμενεῖς) Ἐλαμπώροις.

Εἰς ἀνυπαρξίας οἰκτρῶς) εἰς ἀνυπαρξίαν δὲ, δὲ τὴν
ἀμνησίαν. ὅτι ἀμνησίαν, ἔστιν ἵνα οὐχ ὑπάρχει. τὸ γὰρ
κακὸν, ἀνυπαρκτόν.

Αὐτουργὸν ἡμῶν) σημείωσα τὴν ἀκρίβειαν τῆς δογμα-
των, ἐν πολυπληθεῖα λέξεων φραζομένων, καὶ πολεμοῦσαν
πάσας ἀίρετικοῖς. τὸ μὲν γὰρ αὐτουργὸν γὰρ ἔστι τὴν εἰς ἡ-

μας φερόισιαι τῷ θεοῖ, δηλοῖ, ὅτι αὐτὸς ἰὼ ὁ θεὸς λόγος· οὐ μὴν ἄλλος ἐν ἄλλω, ὡς ἕνός μαίνοντα σὺν νεσπείῳ· τὸ δ' ἐν ἀληθείᾳ μετέξει πάντων τῶν ἡμετέρων ἀναμνηστικῶς, ἔματιχαίοις, καὶ δὴ τυχανισαῖς, καὶ ἀπολιναρισαῖς, ἔα κεφαλοῖς, καὶ πάντας ἀπαξάπλωσ τῶς ἀίρεπίζοντας, καταβάλλει.

Ἐξεως) τὸ ἐξεως ἐνταῦθα, οὐ ποιότητός ἕνος ἐμμόνου νοητέον, ἀλλὰ κατ' ἐξεως καὶ διαμονῆς, ἥτοι κατασχέσεως.

Οὐ κατ' ἐξεως) σημείωσα, ὅτι ἐκ ἐν ἰσχύϊ ἐνίκησεν ὄχι εἰς τὸν ἀπαιαῦν, ἀλλὰ κρίσις ἔδραμοσυνῆ. τῷ το καὶ γρηγορίου ὁ νόσῃς ἐν τῷ κατηχητικῷ φησὶν.

Ολβίῳ) πλοιοῖς.

Ανείδεον κάλλεσι) καὶ ἀνωτέρω οὕτως ἔφημεν, ὅτι ἀνείδεον, τὸ τῆς ἀγνοίας σκότος φησὶ. σημαίνει δ' ἐπὶ ἐλδυσθείαν ἡμῶν.

Ἐναγεσάτων) μεμαμμένων.

Ἀεὶ τῆς ἱεραρχικῆς) τῆς θεαρχικῆς ἀγαθότητος, ὡς ἔφη ἐν ἀρχῇ τῷ κεφαλαίῳ.

Ἰμνήσας δὲ καὶ) τούτῃς τὸν ἀρτόν ἔδραμοσυνῆ δὴ τὸ ποτήριον δὴ λογῶν τῶν ἀγίων δώρων. σημείωσα δὲ, ὅτι πανταχοῦ συμβολικὴν λέγει τῷ θῆον ἱεραρχίαν, καὶ τὰ ἅγια δῶρα σύμβολα τῶν ἀνω καὶ ἀληθινωτέρων.

Τὸν γὰρ ἐκκεκαλυμμένον) οὕτως καὶ φερό ὀλίγου εἶρη), ὅτι κεκαλυμμένον ἔμμεν τὸ θῆον δῶρον, ἕως καμροῦ μεταλήψως· εἰ μὴ ἄρα κεκαλυμμένον λέγεται, τὸ ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἕξω ἐσώτων καὶ ἀπλάως λαϊκῶν ἀποκεκρυμμένον.

Τὸ γὰρ ἐν καὶ ἀπλουῖ) ἐπειδὴ ἔδραμοσυνῆ ψυχῶν νοεραν καὶ σῶμα γῆινον ἔλαβε. σημείωσα δὲ πῶς κοινωνοῖ θείας φύσεως γινόμεθα, χριστῶ ἐνούμενοι. σημείωσα καὶ τὰ φερί τῆς οἰκονομίας, ἔδραμοσυνῆ ὁ φανείς, ἔδραμοσυνῆ ἡ κλάσις τῶν ἀρτόν, καὶ διανομή.

Κατ' ἄκρον) Τυτέσι κατ' ἄκρον ἔνωσιν, καὶ τελείω, καὶ ἔσιώδη κατ' ὑπόστασιν ἀληθῆ.

Αλωβήτου) ἀβλαβοῦς.

Χρή γδ ἡμαῖς) σημείωσα ἕως ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανισμοῦ.

Υπ' ὄψιν ἄγρον) ὡς ποδ' κρείου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν ταῦτα φησὶν, ἔ συμβολικῶς, ὃν καὶ νσητῶ ἡμῶν ἔφη ζωὴ τὸ δὲ παντελεῖ, ἐπειδὴ καὶ ψυχῶ νοεράν ἔ σῶμα γίγον ἀτέλαβε. ἔ καλῶς εἶπεν ἀσπύχρω, ἐνδρωπῆσ· ἔμεινε γδ θεὸς ἀνδρωπος ὀφθῆς, καὶ ἑκατέρας φύσεως σῶζων τὰ ἰδιώματα. καὶ σημείωσα κατ' ἀπολιναριστῶν.

Ἐξ ἡμῶν εἰδοποιούμηνον) Τυτέσι τὸ κατ' ἡμαῖς εἶδος, ἡ ἔστω τῶ φύσιν λαβόντα.

Κοινωνοὶ θεοῦ) σημείωσα πῶς κοινωνοὶ θεῶς φύσεως γιτόμεθα, χριστῶ ἐνούμηνον.

Εἰς διχαρισίαν) ὡς διχαρισίας.

Μεταδόσεως ἡγεῖται) κατ' κοινῶ τὸ ἡγεῖται, ἡ γουω πωρηγῆται ὅπ πωροτὸν δεῖ τὸν ἱερέα μεταλαμβάνειν, καὶ οὕτω μεταδιδόναι. οὐκοῦν ἡ μετοχὴ ἡγεῖται, καὶ ἡ μετὰληψις τῶ πωροκομίσαντος, τῆς μουσικῆς διδμεμῆσεως τῶ λοιπῶν.

Ταῖς ἐνθέοις διδασκαλίαις) ὅποιον δεῖ τὸν ἱερέα εἶναι.

Οἱ πολμηρῶς ἀποκεχημῆροι) ὁ λέγει τῶ τὸ ὅσιν, ὡς πω ὀίε-ρβύς μὴ πωροτὸς μεταλαμβάνων τῶν ὑπ' αὐτῶ πωροσκομιθέντων, ἀίερός ὅσιν οὕτω καὶ οἱ τολμηρῶντες διδάσκειν ἄλλοις, μὴ πωροτὸντες ἀ διδάσκουσιν, ἀίεροὶ εἰσι· δεῖ γδ ποιῆν, καὶ οὕτω διδάσκειν, κατ' τὸ εἰρημῆρον ὑπὸ ἔ κρείου, ὁ ποιήσας καὶ διδάξας, οὕτως μέγας κληθήσεται.

Θεσμοθεσίας) τῶ θεῶ νόμου.

Οὐ πολμητέον) φοβήθη π πάνυ.

Ἀρμωσὴν ἀρμωσθῆζμένον) τυτέστιν ἀρμώδιον. ἀρμωσὴν ἔ-

λεγον οἱ λακεδαίμονιοι, τὸν καθιστάμενον ὑπὸ αὐτῶν ἀρχι-
 τατῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων, ὡς δὲ τὸ ἀρμόζον τοῖς
 ἀρχομένοις ζῶν καὶ τοῖς νόμοις ὅθεν καὶ ἀρμόσῃρας πάλιν ἐ-
 κάλου ἀθιωαῖοι, τοῖς εἰς τὸ δὲ ζῶν διατάσσοντας, ὡς ἄ-
 φως πλάτων ὁ κωμικός δηλοῖ ἐν παρῆσβεσι τῷ δράματι. Ἐ-
 ἐνταῦθα ποίνω ἀρμόσῃ, τὸν ἀρχοντα τῆς ἐκκλησίας ἐπίσκο-
 πον οἰκείως ὠνόμασε.

Τῆ γδ ἱερά) σημείωσα ἕβρι τὸ γύσα δε, ἔ ἴδε π.

Κ Ε Φ Α Λ. Δ.

Υπὸ παρῆσ) τούτῃ παρῆσ τὸ νοητὸν καὶ
 πνευματικόν.

Εὐόσμια παρῆσ) ἀπὸ τῆ θυμιά-
 σαντος τοῦ ἐπισκόπου πᾶσαν πλὴν ἐκ-
 κλησίαν.

Μελῶδημα) τὸ ἅγιος δηλονότι, ἢ ἔ
 τὸ ἀληθῆς.

Καὶ πλὴν ἐπὶ αὐτῷ) δι' αὐτὴ γδ ἅπαν ἅγιον τελειοῦται.

Τοῖς ἱεροῖς) σημείωσα ἀληθῶς θεῖον λόγον, ὅτι δεῖ τοῖς
 θεοῖς ἀνδρας, κεκαλυμμένους ἔχειν ἀπὸ δόξης κενῆς, τὰς δὲ
 ἀρετῆς παρῆσ.

Αγαλμα) εἰκὼν.

Εἰ θέμις) εἰ δίκαιον.

Εἰ τῆ εἰκόνι) εἰ καὶ τὸ ἀπαρῆσ μακρὸν ἔ παύτη ὁμοιον ἔχει
 ἢ εἰκὼν παρῆσ τὸ ἀρχετυπον, ἀλλ' ἢ οὐσία, φησὶ, διαφωρος ἢ
 μὲν γδ, ἀψυχος· τὸ δὲ, ἔμψυχον, καὶ τὸ μὲν, ἀληθινὸν ζῶον ἔμ-
 πνευ· τὸ δὲ, τὸ ζωηράφθ ἔργον, ἐκ κηροῦ καὶ χρωματῶν· ἐν τούτῳ
 ποίνω τῆς διαφορᾶς θεωρημένης, ἢ ταυτέτης ἐν ἀμφοτέροις

τῆ ὁμοιότητι διάφορος.

Ἰνδαλμα) ὁμοίωμα.

Εἰκότως) πρὸς τὸ θεῖον κάλλος δηλονότι.

Δρῶσι) περιήτοιον.

Εἰς τὸ θεαθῆναι) σημείωσαι, πῶς ἐκλαμβάνει τὸ μὴ δεῖν ἡμῶν τὰς δι' ἰστίαν ἐμπομπύειν.

Εἰσὶν δι' ὠδίας) ἑυτέστιν ὁ θεός· τὸ γὰρ ἢ δι' ὠδία, τὸ ἀληθῶς καλὸν ἐφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν, εἰς ἅπαντας ἐκ βίβρα φέει, ἑυτέστιν, οὐ φροντίζει κενόδοξως ἢ μὴ ἀποδεχόμενων ἐπὶ ὅτε τὰς παρ' αὐτῆ κρίσις, ἐδὲ ὅπτι θεύει δόξαν ἔχον παρὰ ἀνθρώποις.

Ὡς κρυφίω) πολλάκις ἐν τῷ θεῷ θεῶν ὀνομάτων ἐδηλώσαμεν, ἔνοητόν καὶ πίνοερόν· τὸ οὖν καὶ ἐνταῦθα φησὶν, ὅτι τῷ βίβρα φέει ἀγίῳ ὄντι, ὡς συγγενεῖ τῷ θεῷ φωτός, ἀποκαλύπτει ὁ θεός, ἐδὲ ἐτέρου διδασκάλου, ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸν φωτίζει τὸ μυστήριον τῆς θεωρίας καὶ τοῦ μύρου· διὸ αὐτῷ τῷ βίβρα φέει, οὐ φέειται κάλυμμα καὶ τῷ θεοῦ μύρου, ἀλλ' ἀκακαλυμμένῳ προσώπῳ καὶ τὸν ἀπόστολον, θεωρεῖ τὰ μυστήρια. τοῖς δὲ μὴ τελείοις, χρεῖα συμβόλων· διὸ τὰς πτέρυξι κακαλυμμένον γίνεται τὸ ἅγιον μύρον τοῦ θεοῦ, διὰ τῆς ἱεραρχου μεσσιῶτος εἰς τὰ πρὸς θεὸν καὶ τὸν λαόν, καὶ διὰ τῆς ἐρμηνείας ἀκακαλύπτου τὰ σύμβολα. θεωροῖς δὲ καλεῖται βίβρα φέει, ἐπειδὴ καὶ παρ' ἑλλησι θεωροὶ ἐκαλουῦτο οἱ περιβαλλόμενοι πρὸς πάντων ἐπρωταῖν τῷ θεῷ φέει μελλόντων, ἑ θυσίας ὑπὲρ αὐτῶν προσφέρων, καὶ ἔξιλεοῦσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. ἀνομοίοις δὲ καλεῖται, τοῖς ἀτελεῖς τῷ λαοῦ· τὸ γὰρ αὐτῶν ἔθος.

Αἰνιγματῶν) δι' αἰνιγματῶν γὰρ καὶ συμβόλων, πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἀδείξιν αὐτὰ ἀξίως φωτίζονται.

Τῆς

Τῆς τῶν ἱεραρχικῶν) τελειοῖ γὰρ πάντα τὸ θεῖον μύρον ἐπι-
 χριστόμενον, ὡς ἔφ' ἡ μετάληψις τῆς ἀγίας ῥώματος καὶ αἵματος.

Τῶν θεῶν πτω) πάντες γὰρ οἱ δὲ ὠδίαζόμενοι, τῆς θείας μο-
 ρτικῆς δὲ ὠδίας μεταλαμβάνουσιν ἀναλόγως.

Ενεργουμένων) τῶν δαμονώντων καὶ εἰς ἀσέλγησαν τετραμ-
 μύων, ὡς ἔφ' ἡ ἐν τῷ περὶ τούτου κεφαλαίῳ φησί. πλοῖαν
 δὲ λέγει, οἷον εἰς φόβον, πλοῖαν, ἀπάτω.

Τοῖς δὲ εἰς νοῦν) ὅσα τοῖς ἐν μετανοίᾳ φησὶν.

Αγροισιν) ὅσα κίλος ἀκολουθία, καὶ ἀνάβασις τοῖς ἀγίοις
 κατάλληλος.

Τὸ ἐνοειδές) τὸ ἐνοειδές φησὶ, τὸ περὶ τὸ ἐν, ἡ γὰρ τὸν
 θεῖον ὁράντα ἀπὸ νοῦν, ὃν καὶ ἐνοῦσθαι λέγει περὶ αὐτὸ
 τὸ ἐν, ἐκ τῆς τούτου ἀποπληροῦσθαι ἐνώσεως.

Τί δὲ) κατ' ἐρώτησιν ἀνάγνωθι τὸ χεῖρον.

Εἰ γὰρ ἡ τῶν) ὅτι ἡ ἀγαστή δὲ ὠδία, τρεῖς πτω ἀγαστήν,
 καὶ δὲ κλίειν ποιῆι.

Κριπκόν) κριπκόν φησὶ, τὸ τῆς ψυχῆς ὅσα κριπκόν, ἡτοι
 τὸ νοερόν, ὅ ἔφ' εἰ μὴ τῆς ἐπι τὸ χεῖρον ῥοπῆς καθαρῶσι, ὅσα
 ἀπὸ ἐν ἀγαστή τῆς θείας δὲ ὠδίας γνήσεσθαι λέγει.

Ολβον) πλοῦτον.

Ἡδόμενοι) ἀπὸ τῆς δὲ ὠδίαζόμενοι.

Τῆς κτ' νοῦν) τὸ κτ' νοῦν, ἐπι ἀγγέλων.

Δυοκαδέκαδι σημαίνεται) ἕνος τύπος αἰ εἶ. πτέρυγες.
 σημείωσα δὲ τὸ μέγεθος τῶν σεραφίμ.

Θεολογίαν) ἅγιος ἅγιος ἅγιος.

Κακίας τε ἅμα) σημείωσα, ὅτι οὐ μόνον κακίας, ἀλλὰ ἐ-
 λήθης ἀμετόχους τὰς ἀνω δυνάμεις φησὶν ὁ πατήρ.

Επισήμιω) καλῶς συνῆψε τῆς ἐπισήμη πτω νόησιν ἡ γὰρ
 ἀκριβῆς ὡς ὅπου ἐν κατανόησις, ἐπισήμιω τούτου ῥαζέ.

Gg

Τὰς μὲν οὖν) ἕξ ἡ ιδιότης τῆς σεραφίμ, καὶ ὅτι ταύτω
 περιεῖπε.

Τῶν ὑπεραναίων) ἐν τῇ περὶ τῆς οὐρανιας ἱεραρχίας
 πραγματεία φησί.

Τὸ μὲν οὖν) θεωρία τῆς ἀγίων σεραφίμ. σημείωσα ὅ-
 λον τὸ χωρίον, ὅπως ἐκδίδωσιν ἐν αὐτῇ νοεῖν ἡμᾶς τὰ περὶ
 τῆς ἀνω δυνάμεων γεγραμμένα ἐν ταῖς περιφήταις.

Ἐξαπλίω θεοῖν) Ἐξαπλίω θεοῖν, τὸ ἕξ ἑῖ) π. ἐρυγας φησί.

Πρῶτα καὶ μέσα) εἴρηται ἐν ταῖς περὶ τούτου, πῶς χρὴ
 ἐκδέχεσθαι τὰς περὶ τὰς, καὶ μέσας, ἔτελευτάς δυνάμεις
 τῆς νοερῶν.

Διάπλασιν) οὐ γὰρ ἀνηθῆ π. ἐρα ἔχουσι.

Τῶν π. ἐρα) σημείωσα ὅτι, πῶς ἔλαβε τὰ περὶ τῆς π. ἐρύ-
 γων τῆς σεραφίμ, καὶ ὅτι καθ' ὅλον αὐτὰ ἵπλωτο μηδὲν ἔ-
 χοντα ὑφειμένον καὶ ταπεινόν.

Εἰ δὲ τὰ περὶ σῶπα) σημείωσα ὡραιοτάτῃ θεωρίῃ καὶ
 ξένῳ, διὰ τὸ οἰ σεραφίμ τὰ περὶ σῶπα καὶ τοὺς πόδας, κα-
 λύπτουσι ταῖς π. ἐροῖς, ταῖς ὅ μέσοις πέτανται.

Καὶ τὸ το δὲ) ἐρμηνεία τῆς σεραφίμ.

Τῆς οὐσιώδους) ἐν τῇ περὶ τῆς οὐρανιας ἱεραρχίας λό-
 γῳ ἐσαφιλώθη, καὶ ὅτι ἐπὶ ἀγγέλων ὑσιώδους ἕξις, ἐν ἐβδό-
 μῳ κεφαλαίῳ.

Οὐκ ἠγόησεν) ὅτι ἔοι ἀγιοὶ ἀγγελοῖ ἴσασι, ὅτι ὁ ἀγά-
 ζων ἰησοῦς, ἔηγάθη, καὶ πότε, ἔπῳς.

Κατεληλυθότα) ταῦτά ἐστιν ἀνδρωπον γνόμμοι.

Πρὸς τὸ πατρὸς) τὸ το φησί, διὰ τὸ μίαν ἑῖ) τῆς ἀγίας
 π. ἐράδος π. ἐν ἐργαίῳ. σημείωσα δὲ π. ἐν ἀποβάλλητον ὁρ-
 θοδοξίῳ τῷ μεγάλῳ διονυσίου, καὶ πῶς ἐθύλαξε τῆς θεό-
 τητος τῷ κωρίου ἰησοῦ, καὶ τῆς σ. ἐρκὸς π. ἐν ἀφοραῖ. ὅ γὰρ

ἀγιάζων ἰησοῦς, ὡς θεὸς πάντα, καὶ αὐτὸς ὡς ἀνθρώπος ἠ-
γάθη ὑπὸ τῆ πατρὸς, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ, ἐπεὶ ἔθεός καὶ ὑ-
πὸ τῆ ἀγίου πνεύματος, εἰδυῶν καὶ τῶν οὐρανίων τάξεων ἢ
ἰδίῳ ἀρχῶν, πούτεσι, τὸν αἰπὸν αὐτῶν καὶ τὸν δημιουργὸν ἢ
ἰησοῦς, ὅπ καὶ ἀγιάζεται, ἀλλ' οὐκ οὕτως ἔχει τὸ κατ' ἑ-
σῆα ἀνθρώπου θεός γάρ· σημείωσα δὲ, ὅπ τὴν οἰκείαν οἰ-
δὴν ἀρχῶν, ἐκ τῆς θεουργίας αὐτῆς.

Σεραφὶμ (θεοῦ) σημείωσα, διὰ πὶ τῶν θείων μύρων πε-
εῖσανται τὰ ἕξαπύρινα. ἀπὸ θεοῦ μακίον ἢ εἶπεν, ἢ ὡς θεός
τὸ κατ' πάντα τῆς καθ' ἡμᾶς φύσεως ὁμοιωθῆναι ἡμῖν χω-
εῖς ἀμάρτιας ἢ ὡς μὴ ὑπομείναντα θεομαχίαν, ἢ ἑθ-
πῆς ἀποσκίασμα κατ' τὴν θεότητα, ἐν ᾧ θεὸς λαβεῖν τὸ ἀν-
θρώπινον. σημείωσα δὲ ἢ ὀλικὴν ἐνανθρώπησιν, διὰ τοὺς ἀ-
νομοῦ αὐτὸν λέγοντας.

Τὸν ἀγιάζοντα) μακίον τότε οὕτως ἐφέρετο ἐν τῇ θεῷ
ἑβραίοις· ὅ, τε γὰρ ἀγιάζων ἔο ἀγιάζοντος.

Τὸ μύρον) διὰ πὶ σαυροειδῶς τὸ μύρον ἐν τῇ βαπτισθείῳ
ἐκ χεῖται.

Υπὸ ὄψιν ἀγῆ) ἀπὶ τῆ φημερῶς κηρύττει.

Θεογενεσίας καταδέουσαν) ἀέση γὰρ πεινήμερος, μὴ κρα-
τηθῆς ὑπὸ τῆ θανάτου.

Ακρατήτω) ἀέση γὰρ πεινήμερος μὴ κρατηθῆς.

Τοὺς εἰς τὸν θάνατον) ἔστι γὰρ ἀπόκρυφος ἢ ἀπολογία τοῖς
πολλοῖς τῆ μυστηρίου, διὰ πὶ τὸ εἰς χριστὸν βάπτισμα, ὅπ τῶν
τὸν θάνατον αὐτῆ βαπτισθῆναι.

Ἀνθρώπου ὡς) σημείωσα ἔο ἄντεῦθεν, ὅπ ὁ χριστός, καὶ
ὡς ἀνθρώπος, δέχεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀγιάζοντος· καὶ
ὡς θεός, δίδωσιν αὐτό. σημείωσα ἔο τὸ τῆς οὐσιώδους θεο-
τητος, καὶ ὅπ ἀνθρώπου ἔμεινεν.

Εξαι τὸ θύοτατον) εἰ ὅτι τῶν ἀγγέλων οὐσιώδεις ἔξαις ἀ-
κούοντες, οὐ ποιότητις ἕξωθεν καὶ συμβεβηκός ὅπρηνομέ-
νας νοοῦ μῶν, ὡς καὶ περὶ ὀλίγου εἴρηται, καὶ ἐν ᾧ περὶ τῆς οὐ-
ρανίας δὲ ἱεραρχίας λόγῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ διεσαφήσα-
μεν· πολλὰ μᾶλλον ὅτι τῶν καὶ ὑπὲρ οὐσίαν κυρίως ὄντος θεοῦ,
πῶν ἕξιν, ἢ ποιότητα δεξομένα, πῶν ὅτι τοῖς σιωθεῖσι συμ-
βαίνουσιν, ὅτι ἕξιν οὐσιώδεις θεότητος, πῶν φυσικῶς ἐχουῖ
ἕξ αὐτῆς τῆς ἀγαθότητος ἅπαντα. τῶν δὲ σημαίνει, ὅτι
καὶ ἡ θεότης, οὐκ ἀποποισία ὅτι τῶν θεοῦ, ἀλλὰ τῆς οὐσίας
δόξα.

Θυσιαστηρίου) ὅτι καὶ τὸ θυσιαστήριον μῶν τελεῖται, καὶ
διὰ πῆ.

Θυσιαστήριον, ἰησοῦς) ὅτι ἰησοῦς, ὅτι τὸ θυσιαστήριον. καὶ
σημείωσα τὸ μέγεθος καὶ τὸ ὕψος τῶν τοιούτου θυσιαστηρίου,
ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι.

Μυσικῶς ὀλοκαυτούμενοι) τὸ τέλος ἀνίπτεται τῶν πεντηκο-
στῶν ψαλμοῦ.

Μύρου τελετή) ὅτι μύρου τελετὴ ἐκλήθη, ἔτι διὰ πῆ.

Θεουργικῶς ἅπαντα) ὅφισι τῶν ὅτι, πάσης θύας θεο-
φρεσίας ἔργασίας διὰ συμβόλων δεκνυμένης, ἀκόλουθον
τῶν ἀλληλουῖα τῶν τῶν περὶ τῶν μῶν τὸ σύμβολον, θεωρή-
σαι ἔτι δηλοῖ.

Φασὶν οἱ τῶν ἑβραίων) σημείωσα καὶ ἀκεφάλων.

Θεοφρεσίας ἔτι) ποῖος λέγεται ψαλμός, καὶ δηλον ὅτι εἰς τῶν
ὅτι γεγραμμένων ἀλληλουῖα.

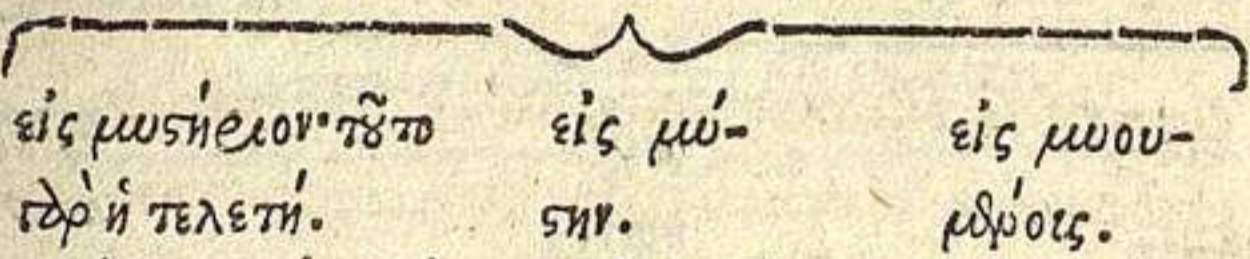
ΚΕΦΑΛ. Ε.

Ποκληρώσης) ἀποκληρώσης ταύτας κα-
 λεί, διὰ τὸ ἐκάστην τάξιν ἱεραπικὴν ἀφω-
 ρισμένως ἔχῃ ἱερατείας ὑπηρεσίας, οἷς
 ἀποκληρωμένης αὐτῆ, αἵ ὑπερβύωαι ἔ-
 δυνάται· δῆλον γὰρ ὅτι τὸ ἔργον τῆς δὲ ἀκό-
 νου, ἔ τῆς ἄλλων ὁμοίως. δυνάμεις ὅ κὺ ἐνεργείας ἐν τύ-
 ποις, ὅτι μὲ λαβεῖν ἐφ' ἐνός νοήματος, τὸ αὐτὸ δηλουύτων
 πλὴν γὰρ τοῦ καθάριεν καὶ φωτίζειν διδασκαλικῶς δυνάμιν
 ἔχῃ λέγονται οἱ ταῦτα ἐνεργεῖν ἀφιέμενοι. ἔστι δὲ κὺ ἐπέως
 διασειλάσαι, ὡς δυνάμεις μὲ λαβεῖν, τὰς πνθυματικὰς
 δωρεὰς καὶ ἀξίας· ἐνεργείας δὲ, τὰς λειτουργίας· τὰς γὰρ τε-
 λειώσης, πρὸ δῆλον ὡς ὅτι τῆς καταστάσεων, ἢ γινω χροτο-
 νιαί, ἐκκληψόμεθα.

Καὶ πλὴν μὲ) ἐξῆς ἀφωρίζει, πῶς τε ἡ τελαδικὴ διαίρε-
 σις, ἔ πῶς ἡ τελας τῆς ὑπερβυκικῶν τάξεων, πρὸ ὧν καὶ
 πρὸ ἐξέτετο ἐν τῷ πρῶτῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος λόγου. ἔ
 σημείωσαι, ὅ π' ὅτι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, τελαδικὴ
 διαίρεσις ὅτι κὺ ὁποία.

Ἡ κατ' ἡμαῖς ἱεραὶ πρῶταδοσις διαίρεται

Ἡ μὲν ἀνωτάτη) ἔς ἡ ὀυρανοῖς ἱεραρχία· ἔ ὅ π' τελε-
 τῆ ὅτι τῆς οὐρανιας ἱεραρχίας, ἡ τῆς θεοῦ κτ' δυνάμιν γὰρ
 σις ἔ ἔξις. μύσαι δὲ ταύτης, αἱ πρὸ θεὸν πρῶτα τάξεις·
 πλοῦ μῶσαι δὲ, αἱ μετ' αὐτὰς παρ' αὐτῶν μούρησαι κὺ δι-
 δασκόμῶσαι τάξεις.

Μετ' ἐκείνῳ) Τίς ἢ κτ' τοῖς δύο λαοῖς ἱεραρχία.
 Τῷ κτ' νόμον) πρὸς τῆς κτ' νόμον ἱεραρχίας.
 Οὐκ ἐδιδάκρινον) σημείωσαι, ὅτι ἐκ δὲ ληπτόν λέγει ἢ δὲ-
 δίδάκρινον ἢ τὸ νομικὸν διὰ τὰς ἑξέων θεωρίαν ἢ ἀλληγορίαν.
 Ταύτῃ δὲ τῇ κτ' νόμον) ἕως ἢ τελετὴ τῆς ἐν νόμῳ.
 Μύσου ἔκ ἡγεμόνος (μυσέως δηλαδὴ.
 Ἱερογραφεῶν τῷ) κτ' τὸ εἰρημύον, ὅρα, ποιήσεις πάντα
 κτ' τὸν τύπον τὸν διὰ χεῖρτα θοι ἐν τῷ ὄρει.

Τῷ τελεωτέρῳ) πρὸς τῆς νέας ἱεραρχίας τῆς ἐν ἐκκλη-
 σία λέγει, ὅτι κληρώσις ὅτι τῆς κτ' νόμον. Ταῦτα ἢ ὁ ἀπόστο-
 λος ἐν τῇ πρὸς ἑβραίους φησὶ, καὶ ὁ κύριος, ἐκ ἡλθον κατα-
 λῦσαι τὸν νόμον, ὅμως πληρῶσαι.

Τῇ μεσότητι) σημείωσαι, πῶς μέση ὄσιν οὐρανίας ἱεραρ-
 χίας καὶ τῆς νομικῆς, ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, ἔκ πῶς ταῖς
 δύο κοινωνεῖ, τῇ μὲν, τῷ πνεύματι· τῇ δὲ, τῷ χεῖρτα πνεύ-
 ματι τοῖς συμβόλοις.

Τὸ πειρῶν) πῶς ἢ εἰς τρία διαίρεσις τῆς τὰς ἑξέων.
 Θεοειδῆς τῆς ἱερῶν) τούτῃσιν, εἰς ἱεράν γῶσιν, καὶ διδασ-
 κάλους, ἢ διδασκομύους.

Τῶν καθ' ἡμᾶς) τούτῃσιν τῆς ἀγγέλων.
 Διαρρεῖται ἢ τῆς τελετῶν ἱεραρχία,

εἰς κά- θαρσιν,	μύ- ησιν,	τελεί- ωσιν.

Ἡ τῆς ἱεραρχῶν διὰ κόσμησις.

εἰς κάθαρσιν τῆς ἀτε- λέτων,	εἰς φωτα γροῖαν τῆς καθαρτέντων,	εἰς τελείω- σιν τῆς φωπιδέντων.

Η Τῷ ΤΕΛΕΜΕΝΩΝ ΔΥΝΑΜΙΣ,

εἰς κα	εἰς	εἰς τε
θαυρο	φωπ	λεισ-
μενούς,	ζομενούς,	μενούς.

Δύναμιν, πῶς ἱεραὶν) ἐν τούτοις σκόπησον βύκρινως δη-
κνυμενῶν πῶς πελαδικὴν τῆς ἱεραρχίας διαίρεσιν.

Η δὲ τῷ ἱεραρχῶν) πῶς τῷ τελουώτων.

Αποκαθαίρει) ἵνα ἴσθιν ἀποκαθαίρειν, καὶ πὶ τὸ φωτίζειν, ἔ-
πί τὸ τελουῶν, εἶπεν ἐν τῷ πῶς τῆς ἐν οὐρανόις ἱεραρχίας
κεφαλαίῳ γ. πῶς τὸ τέλος, καὶ ὡς δὲ περιῶν.

Τελειώσεσιν. ἢ δὲ) περιῶν, τὸ καθαίρειν τοὺς ἀτελέσους
μέσιν, κατ' ἴσθιν ἄλλοις μουσῶσιν ἐλάττω δὲ, τὸ τελειωθῆναι
μόνον.

Η περιῶν) ἀπὸ τῆς ἡτείας τῆς ὑποβεβηκυῶν ἑξέσεων.

Η τελουῶν) ἵνα ἡ τελουῶν δύναμις τῷ ἱερέων.

Συναξέως) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀποδεδείχθαι.

Νῦν δὲ πῶς) ἐκ γὰρ τῶν θείων γραφῶν καθαυρὸν μετὰ καὶ
ἐλαμπόμεθα πῶς ἱεραὶν θεογνωσίῳ· ἐκ τῆς συναξέ-
ξεως δὲ καὶ τῆς τοῦ μύρου τελετῆς, ἐπισημόνως τελειού-
μεθα σημείωσαι ἢ ἐνταῦθα ὁμοίως δηλαδὲ πῶς πελα-
δικὴν διαίρεσιν.

Διαρῆται ἡ ἱεραπικὴ δὲ κόσμησις,

εἰς καθαρ	φωπ	τελει
πικὴν,	πικὴν,	ωπικὴν.

Η οὐχὶ καὶ τὰς αἰσθηταὶς) ὡς ἐπὶ τῆς ὑέλου δεχομένης
τὸν ἥλιον, ὁ πῶς καὶ ἀνωτέρω εἶπε· καὶ οἷον ἐπὶ τῆς πυρός ἢ τῆς φω-
τός ἴσθιν ἰδεῖν, τῶν μὲν, δὲ τῶν ἀρῶν καὶ δὲ φανῶν ὡς

καταλάμποντες καὶ τὰ παχύτερα καὶ ἀλαμπῆ· τῷ ὅ πυρὸς δὲ τῆς δὺκαταπρήσου ὕλης, καὶ τὰς ἀνεπιτηδείους πρὸς μετασίαν αὐτῶν ἐκπυροῦντες φύσας.

Ἐλάμπει) ἢ ἀέργησα τῷ ἱεράρχου διλονόπι.

Τούτων οὖν ἑξῆς) καὶ κοινὸν λιπνέον τὸ ἑξῆς· πρὸς συπακούεταί γὰρ ἅπασαν τῶν ἐν τῷ τόπῳ.

Θεοπικθῶν, τὸ τοῖς) σημείωσα, ὅπ θεοπικθῶς ὁ ἱεραρχὸς πρὸς τὴν ἐλάμπεται· εἶτα μεταδίδωσι τοῖς ὑπὸ αὐτὸν· εἶτα τελειοῖ τοῦτοις, οἷς μεταδίδωσι τῆς ἐλάμψεως.

Πρώτη μὲν ἑξῆς) σημειωτέον, πῶς ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐξάτη τῆς ἄξις.

Ἡ δὲ τῆς ἱεραρχικῆς) πρὸς τῆς πῶν ἄξεων δυνάμεως. οὕτω δὲ χρὴ νοῆσαι τὰ πρὸς κείνῳ, ὅπ, πάντα μὲν τὰ ἱεραρχικῶς τελούμενα, εἰς τὸν ἱεράρχῳ πῶν ἀναφορὰν ἔχει, ὡς αὐτῶν διὰ τῶν αὐτῶν ἑργῶν ταῦτα ἐργαζοῦντες· οἷς καὶ παρέχει πῶν δυνάμειν τῶν ταῦτα ἐργῶν· ὅμοιος ἐν ἑξῆς ἄρετω πῶν ἱεραρχίᾳ πρὸς αὐτοῦργίαν, καὶ οὐ διὰ τῆς ἐτέρων ὑποουργίας ἀποκεκλήρωται ὁ τῶν μύρου ἀγιασμός, καὶ ἢ τῶν θυσιῶν καὶ πέρωσις, καὶ ἢ τῶν ἱεραρχικῶν χροτονία· ἵνα καὶ τελεσιουργοὺς εἰκόνας τῆς θύας δυνάμεως ἀπεκάλεσεν· ὁλοπῆτα δὲ φησι, πάσαι τὰς ἄξεις, ὡς δὺθὺς ἐπεξηγῆται.

Αὐταὶ δὲ εἰσι) τοῦτέστιν, αἱ τελειοῦσαι τὸν ἅγιον ἄρτον εἰς σῶμα χρῆστος, καὶ τὸ ποτήριον εἰς ἅγιον αἷμα, τὸ ὕδωρ εἰς ἀγία καὶ τάρσιν, καὶ τὸν ἀφώπσον εἰς ὑοθεσίαν, πάντα τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

Εἰ γὰρ τὸ πρὸς τῶν ἱερῶν) σημείωσα, ὅπ καὶ ἀγίασα, καὶ τελειῶσα τὸ μύρον, ἐκ ἑστὶ πρὸς βυτέρων, οἷς τὸ ἱερεῖς καλεῖ· ὅμ' οὐτε θυσιῶν τελειῶσα, ἵνα καὶ πρὸς ἐξέλιξη ἐπὶ αὐτῶν· οὐτε μὲν χροτονῆσαι· ταῦτα γὰρ μόνος ὁ ἱεραρχὸς

ποιεῖ, ὧν ἕκτος ὁ πρεσβύτερος, οὔτε βαπίσις, οὔτε πρεσπίσις,
ἀλλ' εἰς τὰ πρετελεθέντα ὑποὶ τοῦ ἐπισκόπου ἱεραρχήσις.

Αγιστεῖαν) ἢ ποι χροτονία.

Ενιαίως) μονομερῶς.

Τὰς ἐπισήμας) ὅτι ἡ διδασκαλικὴ τῶν μυστηρίων δύναμις, τοῖς ἱεραρχαῖς ἀρμόζει.

Ἡ δὲ τῶν ἱερέων) τίς ἡ τῶν ἱερέων τάξις, ἢ γυναι τῶν πρεσβυτέρων.

Αὐτὴ δὲ) ἡ τῶν ἱερέων τάξις δηλονότι.

Ἡ δὲ τῶν λειτουργῶν) τίς ἡ τῶν λειτουργῶν τάξις, τούτῃ τῶν δακόνων.

Αποκαθαίρει) πῶς ἀποκαθαίρουσιν οἱ δακόνες.

Ὁθεν ἐπὶ τῆς ἱεραρχίας) θεωρεῖα τῆς καθάρσεως. σημείωσα δὲ, ὅτι τῶν δακόνων ἐστὶ τὸ ἀποδύειν ἕ ὑπολύειν τοὺς βαπτισμοὺς, καὶ πρὸς δυσμασίαν, καὶ αὐτίς πρὸς αἰα πολὺν μεταβολήν.

Διὸ καὶ ταῖς ἱεραρχίαις) σημείωσα, ὅτι οἱ δακόνες τότε τὰς θύρας εἶχον νῦν δὲ, οἱ ὑποδιάκονοι.

Δεδέκται τῶν) ἀνακεφαλαιώσεις.

Δηλαδή τῆς ἱεραρχικῆς) ὅτι ὁ ἐπίσκοπος, καὶ τὰ τῶν ὑφ' ἐμῶν ποιεῖ, καὶ οἱ πρὸς τοὺς τῶν δευτέρων ἕ τῶν μετ' αὐτοῦ ποιοῦσιν ἕκ ἀνάπαλιν δὲ, οἱ δευτέροι τὰ τῶν πρὸς τῶν.

Ἐχάρτην ἀλαζονείαν) ὅτι ἕκαστος χεὶρ μὴ καταπολεμῆ τῶν μειζόνων.

Εἰκόνες, αἱ ἱεραρχαὶ) πῶς τύποι αἱ ἱεραρχαὶ τάξεις, τὰ πρὸς τὸ θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐνεργῶσαι.

Ἐπειδὴ γὰρ) πρὸς τὴν ἐρανίαν τάξεων, πῶς ὑπὸ θεοῦ ἱεραρχῶν.

Ὁ μὲν ἱεραρχίας) χροτονία ἐπισκόπου, πρεσβυτέρου ἕ δακόνου.

Αμφω τῷ πόδε) νυῦ ἑτέρως ἔπιτελείται.

Ἐνα τῶν ποδῶν) ἀδήλον δὲ ποῖον πόδα φησί.

Καθ' ἕκαστον) σημείωσαι, ὅτι χεὶρ πάντας τοὺς ἐν ᾧ ἱερα-
τεῖω, τὸν χροτονούμδρον ἀσπάζεσθαι.

Ἀνάρρησις ἱερά) ἀνάρρησις, οἷον εἰ κήρυξις ἔξ ὀνόμα-
τος· σφραγίζων γὰρ αὐτὸν ὁ χροτωνῶν ἀρχιερεὺς, ἔξ ὀνόμα-
τος φάσκῃ, σφραγίζεται ὁ δεῖνα ἀπὸ πρεσβυτέρου εἰς ἐπι-
σκοπον, ἐν ὀνόματι πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· ὁμοίως
ἔπι πρεσβυτέρου ἔδρακόνου.

Υπόπιωσις) ὑπόπιωσις, ἢ γονυκλισία· ἀνάρρησις δὲ, ὅ-
τε νυῦ καλοῦσιν ἐπικήρυξιν ἢ ἀνακήρυξιν.

Ἡ ἀνάρρησις) ἢ ἐπι τῶν χροτωνῶν ἀνακήρυξις, ὅτι ἐπι
τῆς τῆς ἐπισκόπου, ὑπὸ τῆς ἁγίου πατρὸς ἐπισκόπου τῆς δὲ ἐπι
δὲ πρεσβυτέρου, ὑπὸ τῆς δὲ πρεσβυτέρου· ἐπι δὲ δρακόνου,
ὑπὸ τῆς ἀδελφοῦ ἡμῶν τῆς δὲ δρακόνου. Ταῦτα δὲ ἀνάρρησιν φησὶν,
ὅταν ἐν αὐτῷ τῷ χροτονεῖν κηρύξη, τὸν χροτονούμδρον ἢ θία
χάρις προχρίζεται τὸν δὲ εἰς τὸν δὲ.

Ἡ ἡρῶν) θεωρία.

Εἰς τὴν ἀδρικὴν) σημείωσαι τὴν ἀδρικὴν ζωὴν τῆς
ἱεροῦ, ἔδρακόνου ἀναμάρτησια.

Ἀνάρρησιν) ἕξις ἢ ἀνάρρησις.

Οὐδὲ ἀδελφὸν) ὡραῖον, καὶ πάντα ἀναγκαῖον, καὶ ἀσφα-
λές, ὅτι οὐδὲ ἀδελφὸν χεῖς θεοῦ ἐποίει τις.

Ἱεροτελεστῆς) ὡς ἀνθρώπος, καὶ ἀρχιερεὺς γέγονεν ὁ χρι-
στός, σημείωσαι τὸ καὶ τὸ ἀκεφάλων καὶ νεσοεισῶν.

Διὸ ἔαυτὸς) σημείωσαι πότε ἐχροτονήθησαν ἱερεῖς οἱ
μαθηταί, καὶ ὅτι ἱεροῖς, καὶ τοὶ θεοὶ ὦν, αὐτὸς ἐκ ἐχροτο-
νήσειν, ἀλλ' ἐπιγγείλατο πέμπειν ἀπὸ τῆς πατρὸς τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον, ὅτε ὡς πύρινα γλώσσα ἐφάνησαν αὐτοῖς. τελετάρ-

χλω δὲ, τὸν κώειον κτ' πὺ θεότητα καλεῖ.

Ο τῶν μαθητῶν) ὁ ἅγιος πέτρ'ς δηλονότι μτ' τ' λοιπῶν,
ὅτε τὸν ματθίαν παρεχλείσατο εἰς ἀπόστολον.

Περί δὲ τῆς θεοῦ) σημείωσαι π' φησι περὶ τῆς κλήρου τοῦ
πεσόντος ἐπὶ ματθίαν, ἵνα π' νοεῖ τὸτον.

Δοκαῖ γὰρ μοι τὰ λόγια) τὸ ἐν ταῖς παρεξέσει τῆς ἀποστόλων
λόγιον περὶ τούτων, ἐν μὲν ἐπίοις βιβλίοις ἄλλον οὕτως ἔχον, καὶ
ἔδωκαν κλήροις αὐτοῖς· ἐν δὲ ἑσσι, καὶ ἔδωκαν κλήροις αὐ-
τῶν. τὸ μὲν οὖν αὐτοῖς, συναρροῖζεται τῶν νῦν εἰρηδύω ὑπὸ
τοῦ θεοῦ διουσίου, ὡς τῆς κλήρου σύμβολόν τι δηλουῦτος, ὅτι
ἀποκαλύψατος ἴσως ἢ ἐνεργήματος τῆς ἀγίας πνεύματος, π' -
προντος ἐπὶ τὸν κληρούδρον· ὅθεν καὶ περὶ τῆς ἰσκαλειώτου φη-
σιν ὁ μέγιστος πέτρ'ς, ὅτι ἔλαχε πὺ ἡμῖν τὸν κλήρον τῆς δια-
κονίας ταύτης· καίτοι σωήθης ἡμῖν κλήρος ἐκ ἑω ἐπὶ τῆς
ἀποστόλων γερονῶς ὑπὲρ κωείου τῆς ἐκλεξαμένου αὐτοῖς.

Ο δὲ ἱεράρχης) περὶ τῆς ἐπισκόπου, διακ' π' ἐπιπέεται μθ-
νω αὐτῶ τὰ ἀγιαθ' ἀγγελία.

Θεοργίας, θεοφανείας) παροσπακουσέον τὸ, ὑπάρχοντα
κτ' περὶ ἀφ' ἧς γὰρ περὶ ῥήματος, πολλάκις ἢ πύταξις· ση-
μείωσαι ὅ, πόσων μεταλαμβάνει ὁ ἐπίσκοπος θείων πλεο-
νεκλήματων.

Ἱερολογίων τε καὶ) τούτέστιν ἐρμηνειῶν.

Τοῖς δὲ ἱερέσι) περὶ πρεσβυτέρων.

Ἡ μὲν οὖν κλίσις) ἢ ἡ κλίσις δηλοῖ.

Αἱ τε εἰς τῆς ἱεροτελεσῶν) τούτέστιν, ἱεραρχῶν, ἱερέων, καὶ
λειτουργῶν.

Ταῖς τε ἰσὶ τῆς τελουδύων) τούτέστι τῆς καθαιροδύων, τῆ
φωπζοιδύων, καὶ τῶν θεωρητικῶς τελεσθῶν.

Ἡ λειτουργικὴ τὰξις) περὶ διακόνων ἑνα πόδα κλήροντος.

Οἱ δὲ ἱερεῖς) ἕ' τὸ τοῖς δύο πόδας κλίνειν τοῖς ὑπερβυ-
τέροις.

Ἀμφω τῶ πόδε) ἕ' τὸ τοῖς δύο πόδας κλίνειν τὸν ἱεραρ-
χῶ, καὶ δεξιὰ π' αἰ γραφαὶ ἐπιπέθονται τῇ κεφαλῇ αὐτῆ.

ΚΕΦΑΛ. 5.

Ριάδα τῷ τελευτήτων) ὅτι τρεῖς αἱ τε-
λούμεναι τάξεις.

Δέξομεν τίνω) ἕ'νες οἱ καθαρόμε-
νοι, καὶ πῶς.

Ἀποδιασεμόμεναι πληθύεις) Τυτέ-
σιν οἱ κατηχούμενοι, οἱ ἐν μετανοίᾳ, καὶ
ἐνοχλούμενοι. Διαφορὰν δὲ εἰσηγεῖται τῶν ἐν μετανοίᾳ ἐν
τοῖς ἕξῃς.

Τῆς δὲ, ὡς) τῶν ἐν μετανοίᾳ μὲν τὸ βάπτισμα ἀμφο-
τανόντων.

Τῆς ἕ, ὡς ἕπ) τῶν χαμαζομένων ἢ ἐνεργουμένων.

Τῆς ἕ, ὡς ἕπ ὑπὸ) τῷ ἀπὸ αἰρέσεων, ἢ ἀσελγῶν.

Τῆς δὲ, ὡς μεταχθείσης) τῶν μὴ τελείως ἕξ ἀσελγείας
ἐπιγραφῆται εἰς ἀγιασμόν, ἢ τῶν κατηχουμένων.

Μέση δὲ τάξις) ὁ πῖσος λαός.

Ἡ καθαρθῆσα πάσης) τῶν πᾶσαν κάθαρσιν τῷ λαοῦ.

Αἱ καθαρόμεναι τάξεις διαίρεται

εἰς τοῖς ἐκβόμομέ-
νοισ τῶν ἱερῶν.

εἰς τὸν
πιστὸν λαόν.

εἰς μοναχοῖς,
ἢ τοῖς θεραπευταῖς.

Τῶν τῶ ἱεροῦ λαοῦ) σημείωσα, ὅτι μέσην τάξιν, τὸν ἱερὸν
λαόν ἀποκαλεῖ, ἢ ἕξ τῶν ἐν λαϊκῶν τάγμα π τὸ ὀλοκλήρον ἢ-

ποι τὸ ἀνεπιπίμυτον ἔχοντας· τοὺς δὲ μοναχοὺς, ἢ τοὺς θε-
ραπεύτας, πλὴν πασῶν ὑψηλοτέρων.

Ἡ τῶν μοναχῶν) μέτρα μοναχικῆς καταστάσεως.

Οἱ μὲν, θεραπεύτας) διὰ τὴν οἰμοναχίαν, θεραπεύται ἐκλή-
θησαν.

Καὶ ἐνιαΐας) π' ἀμέριστος καὶ ἐνιαΐα ζαή.

Τῶν διαρετῶν ἱεραῖς) διαρετὰ φησὶ, τὰ βιωπικά.

Θεοειδῆ μονάδα) πῶς τελειοῦται ὁ μονάζων, καὶ διὰ τὴν
ἰδικὴν τελείωσιν καὶ ἐπίκλησιν καὶ καταστάσιν ἔχει ὁ μοναχός.

Οἱ μὲν ἱερεῖς) σημείωσα, ὅτι, ὁ μὲν ἱερεὺς φησὶ, καὶ οὐχ ὁ
ἱεραρχὴς, καὶ ὅτι κατὰ τὸν πατρὸς τὸν λόγον, οὐ δεῖ αἴμα
μοναχοῦ ἐπίσκοπον διδόναι, ἀλλὰ μόνον πρεσβύτερον.

Ταῖς διαρεταῖς) ταῖς βιωπικαῖς καὶ πολυχιδέσι, οἷον
ἐμπορίας φησὶ, καὶ ταῖς ἄλλοις συναλλάγμασι· φαντασίαις
δὲ, τυτέσι ταῖς κατὰ δόξαν ἐπιθυμίαις, καὶ τῶν παθῶν ἀ-
νατυπώσεσιν.

Ἀποκείρει) πῶς κείρεται ὁ μοναχός.

Τὴν τελειήν) σημείωσα, πλὴν τελειήν ὑπόστασιν.

Μοναχικὴν τάξιν) διὰ τὴν λέγεται μοναχός, καὶ τὴν ἢ μονα-
χικὴν καταστάσιν καὶ ἐπιτήδευσιν.

Ἀποταγή) τίς ἢ ἀποταγή.

Διὸ καὶ πολλὰ) σημείωσα κατὰ λαμπροπραγῶν, ἢ τοὺς μεσα-
λιανῶν ἢ ἀδελφιασῶν, ταῦτον δὲ εἰπεῖν μερκαριστῶν· οἱ πνευ-
σεπία μόνον ἀκρῶς ἀσκήσαντες, κατὰ ταῦτα ἐπιτοσῶτον
ἀδιαφοροῦσι τὸν λοιπὸν τῆς ἑαυτῶν ζωῆς χρόνον, ὡς πᾶσαν
ἀποπίσω πρεσβίην ἀδελφῶν μοιχείαις γὰρ, καὶ ἀσελγείαις, γαστρι-
μοργίαις, καὶ ἀλληλογαμίαις, καὶ ἀπαξιαπλῶς ἐν πάσαις
ἀσωπίαις εἰκαλινδούμοι, τὰ πρῶτα πρεσβίην ἀπαθῶς
πρεσβύονται, καὶ ἀναμώθως νοσοῦντες πλὴν ἐμπάθειαν, καὶ

αἰαλήτως ὑφ' ἑαυτῶν πάροντες, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκοει-
των δαιμόνων, ὡς ὅσοι φρενίπδι κατεχόμενοι νόσω, ἀγάλ-
λονται μάλλον καὶ ἐκ αἰῶνται.

Απείρηται) σημείωσαι, ὅτι πλάκωλὺ ἐ) ὁ μεταχὸς πι-
εῖν, ὧν οἱ λαϊκοὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχεισιν, οἷς ὁ γά-
μος, καὶ τὸ στρατείας ἢ ἐμπορείας ὁμιλεῖν, ἔτεροις, ἐν οἷς ὁ
λαϊκὸς οὐ κατακρίνεται.

Τειχῶν ἀπόκαρσις) πῆς ἢ ἀπόκαρσις.

Ἡ δὲ τῆς περὶ τῆς) πῆ τὸ μεταλλάσσειν τ' ἐδάητα αὐτῆ.

Καὶ πάντες) ἕξ ὁ ἀσπασμός.

Ἐπὶ τὴν δεαρχικὴν) ἕξ τὸ δὺθὺς κοινωνεῖν.

Ἐπὶ τὴν μετάληψιν) ἕξ πῆ οἱ χροτονέμενοι δὺθέως κοι-
νωνοῦσι.

Μεταδίδεται περὶ) πάντες γὰρ ὁμοίως μετ' αὐτῶν χρο-
τονίδου, τῶν θείων ἀξιοῦνται μωσειῶν, ὅσοι ἐμφαίνει τὴν
περὶ θεὸν οἰκειότητά τε καὶ ἔνωσιν.

Τελεταί, καὶ θαρσις) ἕξ αἱ τελεταὶ δηλοῦσι.

Τάξις) ἰδοὺ ἔκ τῶν ἀφ' ἑσέρων ἐδίδαξεν ὁ πατήρ,
ἕξ αἱ ὑπερβεηκῆαι τάξεις, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθη.

Ἀλλ' ἐρεῖς ὅτι) ὅτι ἐκ ἑστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ θαυρόμενος, ἔ-
πει ἀγγέλων.

Ἐστὶ πῆς ἕρανία) σημείωσαι, ὅτι οὐδεμία λώβη τὴν χαίρει
ἐν τῇ τῶν οὐρανίων δυνάμεων, ὁ δοξάζει ὡς ἑγὼ γῆς, ἔοι
τὰ τούτου φρονουῦτες, φάσκοιτες ὅτι καὶ τὴν ἀιολογίαν τῆ
περὶ τῆς ἑκάστον τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τὴν ποιὰ δε
καὶ ὀνομασίαν καὶ τὰς ἐκκλήρωσαντο, ἔσονται ἐνεδέθη-
σαν λεπιοτέροις, εἰς παρδείου τῆς ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον πα-
ρατρῆς· ἀλλὰ πάναγχοὶ εἰσι δηλονότι καὶ ἀσώματοι νόες,
ὡς ἕξ ἀρχῆς ἐκπέδησαν. ὅτι δὲ ἀσώματοί εἰσιν αἱ οὐρανίαι

δυναμεις, διαφόρως ἔγνωσ ἔν τοις ἔμπεραθεν. Ἀλλως.
 Ἀλλ' οὐδέεις αὐτῶν τῶν οὐρανόων νόων μὲ τὴν τῶν δαιμό-
 νων ἀπόπιωσιν, ἐάλω ποτέ τῆτο γδ οὐδὲ πρὸς τῆς θείας γρα-
 φῆς ἔγνωμεν, οὐδέεις τῶν θεοσόφων εἴρηκε πατέρων. Ὡς
 δὲ ὁ ἅγιος κτ' συγχώρησιν αὐτὸ φησὶν, ὡς αὖ εἴποι τις, ὅτι
 πάναγοι μὲν εἰσι καὶ ἀνώβητοι, καὶ οὐδέονται κατάρσεως.
 πλὴν ἢ καὶ δοίημεν ἐν ζινι λώβη γνέσθαι αὐτῶν ζινά, πάντως
 εἰς τὰς ἐναντίας ἐχώρει δυναμεις. ὡς τε τὰς λοιπὰς τὸ ἀλώ-
 βητον ὡσαύτως ἔχιν, καὶ ὁμοίως μὴ δεῖσθαι κατάρσεως. καὶ ὅτι
 τοῦτο ὅτι, ἀφάς ἐδῆξεν· εἰπὼν γδ πρὸς τὴν ἀπίθεσιν τὴν
 ἰδίαν γνώμην ἔαληθῆ, ἐπήγαγε τὸ, εἰ γὰρ τις ἀπὶ τῆ, εἰ δὲ
 καὶ ζιν δοίη ζινά πρὸς τὰς ἀπῆναι, τὸ χοροῦ τούτων ἔξέπεσεν,
 ὅτι ἐγὼ οὐ λέγω, φησὶν, ἀλλὰ τοῦ ἀπίον, ὅτι πάναγοι δια-
 μύοισιν εἰσαεῖ, ἐπεὶ ἐκπέσιμι τὸ κατάρσεως. μὴ οὖν τις τῶ
 ὡεληθῆσιν μυστῶν οἰέσθω τὸ παρὸν ῥητὸν σιωπηροῖν τῆ κα-
 κοπίστω αὐτῆ δόξη, φάσκων, ὅτι αἰπίωσις καὶ ἀνάκλισις, ἔ-
 μετάπιωσις τῶν οὐρανόων γίνεται νόων, ὡς φησὶν ὡεληθῆς
 μὲν ἐν τῇ πρὸς ἀρχῶν πρὸς τὸ λόγῳ, οὕτως, Ὁ πόινω λό-
 γος, οἶμαι, δείκνυσι πᾶς, πᾶν ὅ, ζῖποτε λογικὸν, ἀπὸ παντὸς οὐ-
 πνοσοῦ λογικοῦ δυνατά γνέσθαι. καὶ μὲν βραχία ἐπά-
 γη λέγον, μὲν τὸ ἐπὶ πᾶσι τέλος, πάλιν ἀπόρρῶσις καὶ κα-
 τάρσεως γίνεται. β' ἀρχεῖος δὲ ἐν τῇ ἐβδομηκοστῷ ὁ δόξω τῆς
 δευτέρας ἑκατοντάδος κεφαλαίῳ, οὕτως φησὶν, Ἐκατοντά-
 γμα τῶν οὐρανόων δυναμειῶν, ἢ ὅλον ἐκ τῶν κάτω, ἢ ὅλον
 ἐκ τῶν ἀνω, ἢ ἐκ τῶν ἀνω καὶ ἐκ τῶν κάτω σωέσθηκε· καὶ ἐν
 τῇ 17. τῆς ε. ἑκατοντάδος, λέγει οὕτως, Ἐξ ἀγγελικῆς κα-
 τάρσεως καὶ ἀρχαγγελικῆς, ψυχικῆς κατάρσεως γίνεται ἐκ
 δὲ τῆς ψυχικῆς, δαιμονιώδης καὶ ἀνθρωπίνης. ἐκ δὲ τῆς ἀνθρω-
 πίνης, ἄγγελοι πάλιν καὶ δαίμονες γίνονται.

Ταῖς ὑφειμύαις) ποία ἔστιν ἡ πῶ οὐρανίων κάθαρσις, ἔ-
 δρακόσμησις. Ἀλλως. ὅτι κάθαρσις πῶ οὐρανίων δυ-
 νάμεων ἔστιν ἢ ἐπὶ τελευτέραι γνώσιν ἔλλαμψις. ἢ σημείω-
 σαί, ὅτι περικόπιοισιν ἐπὶ γνώσιν, καὶ ὅτι δαίμονας ἔλέγχει
 καθαίρεσθαι, δὲ τοῖς φάσκονταί καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ παρ' αὐ-
 τῶν μυθευομένη ἀποκαταστάσει, ὠζεσθαι μὲν πῶ ἀγίων.

Οὕτω ἢ φωπζόμεναι) σημείωσαι τὰ πρὸς πῶ ἀγγέλων,
 πῶς φωπίζονται, ἢ τελειοῦται.

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ.

Υτω καὶ πρὸς) ὅτι ἐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς τό-
 ποις ἀπάγνται οἱ τελευτῶντες πάντες,
 καὶ πρὸς ἀνάστασεως.

Ολικῆς ἀνάστασεως) τῆς μὲν τὸ σώ-
 ματος δηλονότι.

Αἰ μὲν γὰρ) πρὸς δικαίων λέγει.

Τὰ δὲ καθαρά πῶ) πρὸς ἀνάστασεως ὠμῆ.

Τῶν δοξαζόντων ἀνάστασιν ἢ κρίσιν,

οἱ μὲν, μὲν πῶ
 αὐτῶν ὠμῆ ἐγί-
 ρεσθαι πρὸ ψυχῶν, φασίν, ὠμα
 ὡς χριστιανοί.

οἱ δὲ,
 δίχα
 τος.

οἱ δὲ, μετ' ἄλλων
 ὠμῆ ξένων
 καὶ βίον ἔ-
 χαν, οἱ γὰρ.

Τῶν κεκοιμημένων,

οἱ μὲν, εἰ-
 σὶν ἱεροί.

οἱ δὲ,
 ἀίεροι.

Εἰωθέντα γὰρ) ὅτι ἐνοῦται ταῖς ψυχῆς τὰ ὠματα.

Τῶν

Τῶν δὲ ἀνιέρων) πρὸ θανάτου ἀμφοτέρων, καὶ πὶ νομί-
 ζοισι μὲν θάνατον γίνεσθαι οἱ ἐμλιwes, ὧν τὰς δόξας ἐπιθε-
 ται. Τούτων γὰρ οἱ μὲν ἄλογιστοί τε, οὐτε ἀθάνατον τὴν ψυχὴν
 ὁμολογεῦσιν· ὧν ὅτι ἔβιας, οὐχ ὁ κορίλιw εἰς, ἀλλ' ἕτερός τις·
 ἢ μὲν θνητὴν, ἔλυσθαι αὐτὴν, ὃν ἔστιν ἔτι τὸ σῶμα, καὶ εἰς
 τὸ μὴ εἶναι χαρεῖν. οἱ δὲ δὴθεν αὐτῶν λογικώτεροι, καὶ πρὸ ἀθα-
 νασίας ψυχῆς φιλοσοφήσαντες, ὡς πλάτων καὶ οἱ τοιοῦτοι, μὲν
 θάνατον, τὸ μὲν σῶμα ἐκ ἐπισησέσθαι φασίν· ἢ μὲν εἰς αἰῶ-
 νας ἔχ' ὑποσχεῖσθαι ἐπὶ, πρὸς ἑαυτὸν ἔχουσιν τὸ γὰρ ὅτι
 ὁ φησὶν εἰσάπαξ, ἀπὸ τῆς μηκέτι συνησόμενον, ἐπειδὴ ἀνά-
 ξιον εἶναι φασι τὸ ὑλικὸν συνδιακίσειν ψυχῇ, τὴν δὲ ψυχὴν
 μόνον ἀθάνατος ὑπάρχειν. Ταῦτα καὶ ἀρεπκοὶ λέγουσι δια-
 φόρως, ὡς οἱ ἀπὸ σίμωνος τῆς μάγης, καὶ μὲν αἰδώς, καὶ ἑαλέν-
 πια, καὶ μαρκίωνος, καὶ μάνεντος, καὶ νικῆ, οἱ ἀπὸ τῆς ὡ-
 εἰγῆος παρερχόμενοι μύθων, ἔτι δὲ δογμάτων. καὶ ὅτι τε
 οἱ θελοῖσι συναεθνεῖσθαι, καὶ ποίας ἀτόπας δόξας τῆ ἀ-
 μορφίτῃ τῆς χριστιανῶν πίστεως προσάπιοισιν οἱ συνητοὶ πρὸς
 θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐφρονοῦσιν ὑπάρχοντες.

Οἱ δὲ, τὴν ἑσπερίαν) τούτοις ψυχῶν μόνων γίνεσθαι ἀνά-
 στασιν, ἑσπερίαν, αἰετός.

Ἀρθεῖσαν ἡδὴ) ὁ λέγει ὁ ἀπόστολος ἀρραβῶνα καὶ ἀπόδειξιν
 τῆς μὲν ἑσπερίας ἀναστάσεως, τὸν κύριον ἡμῶν
 ἰησοῦν χριστὸν γεγενησάμενον· καὶ ὅτι ὅταν αὐτῶν νικῆ κέρυπται ἡ
 ζωὴ ἡμῶν, ὅταν ταῖς θεῶν φανερωθῆσιν ἡμῶν ἐν τῇ παλιγενεσίᾳ.

Ψυχῶν συζυγίας) ἀρεπκοὶ οἱ τίνες τότε γελόντες, ὡς οἱ πε-
 εἰ σίμωνας τὸν μάγην, καὶ τοὺς σὺ αὐτῶν· οἱ τίνες αἰτέλιον ἔ-
 φασκον, εἶγε καὶ ἄρα ἔσεσθαι σῶμα τῶν ψυχῶν. ἰπέον δὲ
 ὅτι καὶ ὡεἰγῆος τὸ αὐτό φησιν ἐν πνι τῆς αὐτῶν συζητημάτων
 τῶν ἐν ἀλλοῖς δὲ καὶ αὐτὸ παντελῶς ἀπαρτεῖται, πᾶσαν ἑσ-

Hh

μαπκὴν φύσιν εἰς ἀνυπαρξίαν χωρεῖν, δογματίζων. ἀν' ἀ-
γνωστὸν μεθ' οὗ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἔσ' οὐλύμπιος ἀδριανὸς-
πόλεως ἐπισκόπου τῆς λυκίας, ἔσ' κατ' αὐτὴν ἕω' αὐτῶν
ὡς ἀναστάσεως γραφέντα, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν βόσρων ἐπι-
σκόπου καὶ μαθήσει πλὴν μωθώδη αὐτῶν καὶ ὁμοίωτον λιρωδίω.

Καὶ μακαριώτα πτω) ταῦτα φησὶν ἀντιπρόδρομος οἶμα, πα-
πίου τὸν ἱερεὺς πόλεως τῆς κατ' ἀσίαν τότε γυρόμενον ἐπίσκο-
πον, ἔσ' σωμακμάσαντα πρὸς θεῶν δὲ ἀγγελιστῆ ἰωάννη. ἔσ' γὰρ
ὁ παπίος ἐν τῇ τετάρτῃ αὐτῆς βιβλίῳ τῆς κωδικῶν ἐξηγή-
σεων, ταῖς δὲ βρωμῆς εἶπει ἐν τῇ ἀναστάσει ἀπολαύσεως. εἰς
ὁμοῦ δόγμα μὲν ταῦτα ἐπίστευσεν ἀπολιναίριος. ὁ καλοῦσι
Ζινές, χλιονταεθελείδα. πῶς οὐκ ἀπολιναίριος, ἔσ' τῶ ἁγίου
διονυσίου συγγραμμάτα καὶ τοῖς Ζινῶν λήροις, ἔσ' ἀειροῦ-
τα ἀπολιναίριον. καὶ εἰρήναιος ὁ λουῖδουνης, ἐν τῇ καὶ ἀίρε-
σεων πέμπτῳ λόγῳ, τὸ αὐτὸ φησὶ, ἔσ' ὡς ἀπὸ μάρτυρα τῆς
ἕω' αὐτῆς εἰρημῶν, τὸν λεχθέντα παπίαν.

Ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος) φεικίαν καὶ λίαν φοβεραὶ ἔσ' τῆς ἀμδρ-
τωλῶν τέλη.

Ἐτέροις ὀφθαλμοῖς) ἑτέροις ὀφθαλμοῖς φησὶ, τοῖς τοῦ
τοῦ, λοιπὸν καθαρωτέρως οἶτος, καὶ ἔσ' εἰς ἀδου σκοποῦτος,
καὶ εὐρεφομῶν εἰς τὴν πρὸς δοκίαν τῆς γενένης, ἕω' ἔσ' πρὸ-
τερον πεπιστεύκει. διὸ καὶ δυσαναχετῆ καὶ ὀδύρεται τὸν θά-
νατον, ἐννοῶν μήποτε ἀληθῆς ὡσιν αἱ κάτω ἡμωεία. ὡς τε
καὶ οἱ ἀμδρτωλοὶ ἐν τῇ ὄμαπ ἐγείρονται.

Σωμαγαγῶν ὁ) ὡς ἱεραπκῶν τελευτώντων.

Εἰ δὲ τοῖς δὲ ἀγέσι) ὡς μοναχῶν δικαίων ἔσ' λαϊκῶν.

Ἐν τοῖς θῆοις) σημείωσαι, ἕ ἀναγνώσκειται, καὶ ἕ ψάλλε-
ται ἐπὶ τῆς κεκοιμημένων μοναχῶν ἔσ' λαϊκῶν. ὁμολόγησις ὅ
καὶ ταυτοδυναμῶν ὡς δὲ λέγει, ταῖς πρὸς ἀναγνωσείας πε-

εἰ αἰατάσεως ἀψυδέσιν ἐπαγγελίαις ἄδην τοῖς λειτουργοῖς.

Ἰησοῦ φωταγωγῶτος) ὅτι πρὸς τὸν βίον καὶ οἱ τόποι τῶν κεκοιμημένων.

Υπὸ τούτης τῆς θήρας) ὅτι διημεροσιώης ἐστὶ, τὸ πρὸς τὸν βίον δουῶσαι καὶ τὸν τύπον.

Εὐχὴν ἱεραὴν) διὰ τὴν δύχην.

Αἰ δὲ τῶν θεαρχικῶν) διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀναγκασματα. σημείωσαι δὲ, ὅποια ἴσῃ ἢ ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις παλαιὰ ἀκολουθία ἐστὶ τῆς.

Σκόπει δὲ, ὅτι καὶ) ὅτι ἐπὶ τοῖς τελουτώσιν, οὔτε οἱ ἐργασούμενοι, οὔτε οἱ ἐν μετανοίᾳ ἔξισιαι, ἀλλὰ μόνοι οἱ κατηχούμενοι, καὶ διὰ τὴν.

Οἱ κατηχούμενοι) οὐδὲν μὲν μικρὸν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μυστηρίοις, ἀλλὰ πάντα μεγάλα· αὐτὰ μὲντοι πρὸς ἀληθεῖς συγκρινόμενα, διὰ φθορὰν ἔξοισι πρὸς μεγαλειότητα· τῶν γὰρ δραμῶν ἐπὶ τοῖς τελουτώσιν, μέγιστα καὶ ἀσφραγίσθητα, καὶ τῶν θείων λαβῶν, καὶ φωτισμάτων, καὶ μεταλήψεων μυστήρια· διὸ ἐ μὲν τὰ ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις ὠνόμασε· πλὴν οὐδὲ τούτων ἄξιοι οἱ ἐπὶ κατηχούμενοι.

Βλαβήσονται γὰρ) ταῦτα ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ πρὸς κοινότητι πρὸς τὴν εἰρημύοις πρὸς τὴν ἀποστόλου πρὸς τῶν αἰσίων κοινωνοῦτων ὧν δὲ, καὶ πρὸς φρονεῖν αὐτοῖς λέγει τῶν θείων μυστηρίων.

Ἡ μὲν οὖν δύχην, τῆς) σημείωσαι τὴν δύχην.

Ἀνθρωπίνῳ ἀδελφείᾳ) ταῦτα, ἐστὶ ψιλὰ τῆ ἀμφοτεροῦ.

Ἀταλόγοις σημασίαις) ἀταλόγοις σημασίαις ἔφη, ταῦτα, ταῖς ἡμῖν γνωστοῖς τε καὶ σωτήριαις, καὶ οὐχ ὑπὸ πλὴν ἡμετέραν νόησιν, λέξεσίν τε καὶ ὀνομασίαις σημαζόμενα.

Τῆς πραγματικῆς αὐτῶν) ταῦτα, καὶ τὸ δυνάμεθα

Hh 2

νοῦν, καὶ ἐκ τῶν ἡμῶν γνωρίμων λέξεων τε καὶ ὀνομαστικῶν τὰς ἐκεῖ ἀποκαύσεις ὁ θεὸς ὠνόμασεν, εἰπὼν, μὴ εἶ) ἐκεῖ λύπην, ἢ νόσον, ἢ πόνον, ἢ σεναιμόν, ἀλλὰ φῶς εἶ). πάλιν ἔειπε τὰ ἐκεῖ ἀγαθὰ, ὅμῃ ὡς ὁμηροῦς, ἀγνωστα τέως ἡμῖν καὶ ἀκατάληπτα. ἀλλὰ γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐκ εἶδε, καὶ τὰ ἕξῃς. ὅμῃ ἕξ ὧν οἰδαμὲν, ὑποδείγματα διδῶσι μακαριότητος. σημείωσαι ὅ, πῶς λαμβάνει τὸ, εἰς κόλποις ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ.

Οπου ἐνεκα) ἀπορεῖ περὶ τῶν νομοῦν διχῆς περὶ τῶν ἰεραρχῶν ὅτι τοῖς ἐν ἀμάρτιαις κεκοιμημένοις.

Τῶν δικαίων αἱ περσευχαί) σημείωσαι ὅτι μόνους τοὺς ἀξίους τῶν οἰκτιρῶν τοῦ θεοῦ, ὡφηοῦσιν αἱ τῶν δικαίων περσευχαί, ἢ τε ζῶντας, εἴτε τελευτήσασσας, οὐ μὴν ἀμάρτωλοις καὶ ἀξιοκατακρίτοις, καὶ ὡς δὲ, ἐμὲ θάνατον.

Ἡ γὰρ περὶ τῶν σαμουήλ) ἔτε γὰρ τῶν σαμὺλ κάκιστον ὄντα ὠφέλησεν ὁ σαμουήλ διζάμνος, οὔτε πρὶς ἑβραίοις ἀμάρτωλοις ὄντας ὁ μωϋσῆς εἶπε γὰρ ὁ κύριος περὶ αὐτὸν, μὴ περσεύχου περὶ τὸ λαὸν τούτου.

Ἡλίος τὰ οἰκεία) ὅρα μήπως νομοσίης, ὅτι τῶν ἡλίου φησὶ δωρεῖσθαι τὰ ἑαυτοῦ φῶτα. πῶς γὰρ ἀψυχὸς δωρήσασθαι περσευχαίως γὰρ ἢ δωρεὰ ὅμῃ καὶ ἡθοποιίαν οἰοεῖναι, τὸ περσευχαίως λέγει. ὡς περὶ γὰρ εἶπε ὑπόδοιτο τὸν ἡλίον λέγειν, ἐγὼ τοῖς ἐρρωμένοις ὀφθαλμοῖς διδῶμι φῶς. ἢ τα ἀδενῶν τις τὰ ὄμματα εἶποι, δὸς καὶ μοι ἔρρωμαι γὰρ ἔπειτα δεζάμνος τῶν ἀκπῖνα, καὶ ἡ ἐώρα ἀπολέσθαι, τὸ αὐτὸν εἶπον ἐὶ ὁ ἀμάρτωλος, αἱ τῶν δικαίων διζάσθαι ὑπὸ αὐτῶν πάσθαι ἀμβλυώτων γὰρ ὁ ἀμάρτωλος, καὶ δεχόμενος τῶν δικαίων διχῆς τῶν ἀκπῖνα, ἔσθαι χωρεῖ αὐτῶν τὰ καὶ φύσιν ἐρρωμένη καὶ φωπίζειν ὅμῃ σκοπὸς ἐαυτῶν περσευχαί ὡς μήτε περσεύχην διὰ καθαροῦ βίης τῶν θεοῦ δωρεῶν, ἐπὶ τῆ ἀποφοιτήσθαι μέρτοι, ἢ ἔσθαι ἀμαχρήσθαι τῶν φωπίζε

σῶν ἐντολῶν τῷ θεῷ· ὁ γὰρ ἀμάρτανων καταφρονεῖ τῶ νόμου τῷ
θεῷ, καὶ ἔδεν ὑπὸ δικαίᾳ δὺχῆς ὠφρηθήσεται ὅτι ἡ πᾶσα πᾶσι τῷ
λίθῳ ἔπως νοεῖ, καὶ ἐν ᾧ πᾶσι θεῶν ὀνομαζέτω κεφαλῆς αἰῶν ἡ σημαίνης.

Ωφρηίμοι) πῶς, καὶ πότε ὠφελεῖ δικαίᾳ δὺχῆ ζῶντα μόνον.
καὶ φησὶν, ὅταν μετανοῶντα κατὰ τὸ ἀπόστολον, κλαίεν μὲν κλαί-
όντων, ὅτε καὶ τὸ λόγιον ἐκεῖνο πληροῦται, μέγα ἰαχὴ δὺχῆ δι-
καίᾳ, ἐν ᾗ δὴ ἡμεῖς τῆ μετανοίας ἔδεομεν, τῆ δὺχῆς δηλονό-
τι· ἐὰν γὰρ εἰς οἰκοδομῆν, ἰστέστιν ὁ δίκαιος, καὶ εἰς οἷον ὁ ἀμάρταν-
ων καταστροφή, ἀπέλεσον ἡμῶν τὸ ῥῆγμα, ὡς ἐγνωμεν ὅτι ἔστι κατὰ
τὸν σαῦλ καὶ τὸ σαμουὴλ ὑποδείγματα.

Ἐξιν ἱεράν ἔχων) ἔξιν ἡ ἱεράν ἐνταῦθα, πῶς τῶ οικίᾳ βίου
πρὸς ἀρετὴν διάτεσιν εἴρηκε. συλλήπιον ἔστι, ἀρπὴ ἔστι βοήθον.

Ὁμιλίαν) ἔχῃ ἀπλάως τὸ πρὸς θεῶν ἡμᾶς ὁμιλίαν χωρεῖν,
καὶ δι' ἑαυτῶν αἰτεῖσθαι πρὸς θεῶν τὰ κρείττονα καὶ ὀπίθια,
ἀπείργει ὁ πατήρ, ἔδωκε τὸ ἀπόστολον πρὸς τὰ ὄντα ἀδελφ. λεί-
πῳς πρὸς σεύχεσθαι, ἀλλὰ ἔστι οἰήσθαι ἵνα κρῖναι μόνον, ὑπερφρονεῖν
τῶ ἀγίων, ἵνα αὐτῶ ἔδενός πᾶσι τῶν τούτων δὺχῆς.

Περὶ ἡ τῆ) ἐνθεν ἀρχεῖ λέγειν, ὡς ὠφρηεῖ τὸ νεκρὸν ἢ δὺχῆ.
καὶ σημαίνωσα, ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν ἐζητήθη τὸ ἀπρον τῶτο.

Παρορώσης) ποίας ἡμῶν ἀμάρτίας ὁ θεὸς παροράει, διὰ τῆ
τῶ ἱερέως πρὸς σεύχῆς ἵνα δεισέως.

Αἰτεῖ δὲ αὐτὰ) ἡ αἰτεῖ ὁ ἱερεὺς.

Τοῖς παρῶσι) ἰστέστι, τοῖς δικαίοις καὶ δὺσεβέσι.

Κατὰ θεῶν ζώων) τούτεστιν, ὅσα νομίμως καὶ ἀκολεθῶς ὁ δι-
καίος ἐπίσκοπος αἰτήσθαι, ἡμεῖς δὲ ἀλλ' ὅτι δικαίων εἴρη) γὰρ τῶ
ἀγίῳ πέτρῳ, ὅσα αὐτῶ δήσῃς ἐπὶ τῆ γῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ μίμη-
σιν ἡ ἔστι ἀγίᾳ πέτρῳ εἶσιν οἱ ἐπίσκοποι, ὡς μὲν μικρὸν λέγει. ση-
μαίνωσα ἡ μέγιστος ἱεραρχίας, καὶ ὕψος, καὶ καθαρότητα.

Διὸ τοῖς ἀγιέροις) σημαίνωσα ὅτι τῶτα τοῖς ἀμάρτανῶσι

Ηη 3

οὐκ ἐπιύχεται.

Τελετάρχου) Τυτέσι τῷ θῆος πνύματος.

Αἰτεῖτε, καὶ) ἐκ τῆ ἰακώβου ἐπιστολῆς τὸ ρητὸν, διδάσκον ἡ-
μας, ὡς ἔδει περὶ χεραυτῶν κακῶ πνός περὶ σῶπυ ἢ
περὶ ματος.

Τὰς ἀφοριστικὰς ἐχρῆσι) περὶ τῶ ἀκοινωνησιῶν καὶ ἀφορι-
σμάτων τῶ θῆος ἱεραρχῶ δυνάμεις γὰρ φησι, τὰς ἐκ θεῶ δε-
δομῆας αὐτοῖς γνωστικὰς δοκιμασίας καὶ κρίσεις, δι' ὧν ἀφορί-
ζουσι τοὺς ἀμάρτωλους ἐκ τῶ δικαίων, ἢ τὸ ἔμπαλιν.

Αλόγως ὀρμαῖς) σημείωσα, ὅτι ἐὰν περὶ τῶ σκοπὸν τῶ θεῶ
ἀφορισθῶ ἱεραρχῶς, ἔχ' ἐπὶ αὐτῶ τὸ θῆον κρίμα· καὶ γὰρ θῆον
κρίσιν καὶ ἐὰν θέλημα ἴδιον ταῦτα ὀφείλει ἐπιφέρειν.

Τὸ πνύμα) σημείωσα, ὅτι παρέχε τοῖς ἀποστόλοις τὸ μῦ-
θὸν ἀνάστασιν αὐτοῖς δόξην ἅγιον πνύμα, διὰ τῶ ἐμφυσήμα-
τος τῶ κυρίου. Ελαμπομύω) τῶ ἀγίω πέτρῶ.

Ὡς ἐκεῖνος ἐ παντὸς) πῶς χρῆ λαμβάνειν τὸ ἔθ' ὑαγγελίου
ρητὸν, ὅ ἐὰν δῆσις, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ τῶ ἱεραίν) ἱεραίν θεολογίῳ φησι, τὸ, Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τῶ θεῶ τῶ ζῶντος· ὁ σημειώτερον κατὰ τε βασιλευσῶν, καὶ νεστορια-
αίων, ἐ παυλιανιστῶν, καὶ τῶ ὁμοίων. Ὅπως δὲ) καθῶς.

Ἱεραρχικῶς) ἀσφδῆσα τα ἐπί τῶτων εἶπε τὸ ἱεραρχικῶς·
θεογνωσίαν, περὶ τῶ) ὅτι ἐπὶ μὲ τῶ βαπτισμῶν, περὶ
τον ἐστὶ τὸ ἅγιον ἔλαμον· ἐπὶ τῶ τῶν κεκοιμημῶν, τελούτων.

Καὶ τότε μὲν) διὰ τῶ ἢ τῶ ἐλαίου χρίσις ἐπὶ τῶν βαπτι-
ζομῶν, καὶ διὰ τῶ ἢ τῶ τῶν κεκοιμημῶν.

Μετὰ τῶ σφετέρου) ὅτι ἐκάστης ψυχῆς ἴδιον σῶμα ὑπάρ-
χει, μὲν ἔχ' καὶ τὰς αὐτὰ ποδῶσις κομίζεται· διὸ καὶ ἐκάτερα με-
τέχ' τῶν ἀγιασμάτων· καὶ κοινῶ δὲ τὸ, ἀμφοῖν δωρεῖται.

Θεαρχικὰς κοινωνίας) ἢ θῆος θεσμοθεσία δηλονότι.

Τὸν ὅλον ἀνθρώπον) σημείωσα, ὅτι ὅλον ἀνθρώπον κα-

λεῖ, τὸν ἐκ τῆς νοεραῦς ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐν
καθαρᾷ θεωρίᾳ καὶ ἔπισημη· καὶ ὅτι ὀλικὴν φησὶ σωτη-
ρίαν, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. διὰ τοῦτο δὲ ταῦτα δεῖ ση-
μειώσασθαι, ἵνα ὅταν εἴπῃ ἐν ἑτέροις λόγοις, ὀλικῶς οὐ σω-
θῆναι τὸν ὑπερούσιον ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς, νοήσῃς ἐκ ψυχῆς
νοεραῦς ἢ σώματος τινὸς ἐνανθρώπησιν.

Τελεστικὰς ἔπισημῆς) τελεστικὰς ἔπισημῆς φησὶ, τὰς
ἔπι τῆς χάροτονίας βύχας· σημείωσα δὲ, διὰ τὴν αὐτῆς, ἦτοι
τὰς ἀγίας ἔπισημῆς ἢ τὰς ἐνεργείας ἐσιώπησεν.

Εξάγγελον) δημοσιεύειν.

Παῖδας οὐπω) σημείωσα, τί φησὶν ὁ πατήρ πρὸς τὰ
βρέφη βαπτίζεσθαι. ταῦτα δὲ ὡς ἐρωτήσαντες τῷ ἀγίῳ πνεύ-
ματι ἔγραψαν, ὡς εἶπῃ δηλοῦν, ὅτι καὶ τὰ πρὸς τὰ ἄλλα
λόγους πρὸς ἐρωτῶντας ἔγραφε.

Τὰς ἱεράς πρὸς ἀδούσης) ὅτι καὶ τότε ἦσαν οἱ σκώπιοντες τὰ
μυστικὰ ἡμῶν, ὡς ἔτι τὰ πρὸς τῶν βαπτίζομένων παίδων, ὧν
μὴ δυνατῶν λαλήσασθαι, οἱ πρὸς φέροντες αὐτοῖς, ἀποτάσ-
σονται ὑπὸ αὐτῶν, ἢ σωταῖσονται. πρὸς ἔσκώμματος ἀπο-
λογεῖται, πρὸς πρὸς, ὅτι ἔ πάντα πᾶσι γνωστὰ. σημείωσα δὲ
ὡς ἔτι οἱ ἄγγελοι πολλὰ ἀγνοοῦσιν.

Ἐπισημῆς) ἔπισημῆς, ἦτοι γνωσκομένης.

Φασὶ γὰρ ὅτι) σημείωσα, πῶς παρέλαβεν ἐκ τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ, πρὸς τῶν παίδων.

Καθηγεμόσιν) καθηγεμόνας, τοῖς ἀποστόλοις φησὶν.

Ἀγαθῶ (ἀγαθῶ) σημείωσα, πῶς πρὸς ἀδούσης) ὁ παῖς ὑπὸ
τῶν γενέων, ὅταν βαπτισθῆ, ὅτι ἀναδόχῳ μεμνημένῳ τὰ
ἀγαθῶ, πρὸς ἀναγεγλυῖ ἱεραῖ.

Καθηγεμόνα) σημείωσα, ὅτι ἔτι τὸν ἀνάδοχον καθηγεμό-
να καλεῖ.

Γιγνομένη) τινὸς ζώου δηλονότι.

Hh 4

ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΘΕΙΩΝ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ, ΜΑΞΙ-
μου γόλια.

ΠΡΕΟΨΑΓΙΤΟΥ) ὅτι τὰ
γνώσιμα ἀπὸ εἶχον ἐν η̄τες
ἐπὶ ὄντες, οἱ πάλαι ἀγοισὶ καὶ μὲν
τὸ ὄψις ἔφασι πρὸς χριστὸν ἀνε-
ρυθριάσως ἐπέγραψον ἑαυτοῖς ἰ-
δοῦ γὰρ ἀρεοπαγίτιω ἐπωνόμα-
σεν ἑαυτὸν, ὡς καὶ ὁ θεῖος ἰουστῖ-
νος ἐν τῷ πρὸς ἐνλίνας λόγῳ.

ἰουστῖν φιλοσόφῳ.

Συμπρεσβυτέρῳ) ὅτι τὸ τῷ πρεσβυτέρῳ ὄνομα καὶ τὸν
ὄψις κοπον δηλοῖ ὄψις κοπος δὲ καὶ ὁ πρεσβύτερος. ἐ τῷ το δη-
λοῦται ἐν ταῖς πρὸς ἀγίων ἀποστόλων, ἐνθα ἐν ἀσίᾳ
σιωπάσεται ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῆς ὁ παῦλος.

ΚΕΦΑΛ. ᾱ.

Θεολογικῶς) σημείωσαι, ὅτι ἕτερα πρὸς
ματρία πεπίνηται ὡς πατεῖ, οἷον ἐπὶ πρὸς
ταρρογῆ τις καὶ πρὸς θεοῦ σοι χρώδης,
τῷ πρὸς θεοῦ ἐν ταῖς γραφαῖς ἀποστόλων
ἐρημύων ἢ τοῖ ὄψις μνησις ἰωὶ ἢς ἰωὶς καὶ
ἀκολουθίαν ἢ παροῦσα αὐτῷ πεπραγμάτευται.

Οὐκ ἐν πειθοῖς) ἢ ἀνθρωπίνη σοφία ἐν τῷ αἰσθητῶν τὰς
πειθανότητας τῷ ἀποδείξεων ἐραίζετα· ἢ γὰρ μεγάλη τῷ

συλλογισμῶν ἀνάγκη, τῆς γεωμετρίας τὰς ἀφορμαὶς ὡς λαμβάνει. ὅτι δὲ τῶν ἀσωμάτων, μᾶλλον ἢ καὶ ὑποστασιαστικῶν, ἔστι ὑπὸ πᾶσαν οὐσίαν, πῶς αὖτις λογικῶς ἐπισησέν ἀνεπιβύτως, εἰ μὴ μόλις τῷ ἀκροτάτῳ ἀνθρώπῳ νοῦς ἢ πρὸ θεοῦ ἀγνωσίῳ, ὃ, ἂν ποτέ τις εἶδεν τῆς εἰλικρινοῦς δυσεβείας, ἀλαλήτως συννοεῖν δυνάμενος.

Ἐνοῦσά τι πρὸς τῆς ὑποστασίας) ὑπορούπος ὁ θεός, ὡς ὑπὸ πᾶσαν οὐσίαν θεωρούμενος, εἴτε νοητῶ, εἴτε νοεραῖ, πολλὰ δὲ μᾶλλον ἀδητιῶ.

Ἐκφρασιότητος) εἰ οὐσία λέγεται πρὸς τὸ εἶναι. τὸ δὲ εἶναι πρὸς τὴν ἑξοχὴν ἐννοία ὑπογράφει. ἔκ αὖ λέγεται κρείως οὐσία ἐπὶ θεοῦ. πάσης γὰρ οὐσίας ὑπάρκειται ὁ θεός, οὐδὲν πρὸ ὄντων ὄντων, ὅτι ὑπὸ τὰ ὄντα, καὶ ἕξ οὗ τὰ ὄντα. ἢ γὰρ τὸ μόνον θεοῦ πᾶσιν ἀπόκρυφος θεότης, θεαρχικὴ δυνάμις ἔστιν, ἀρχουσα τῶν λεγόμενων θεῶν εἴτε ἀγγέλων, εἴτε ἀγίων ἀνθρώπων, καθὰ καὶ δημηργός ἐστι τῶν ἐκ μετέξσεως γνομένων θεῶν, ἢ τῶν ὄντων ἕξ ἑαυτῆς καὶ ἀναπίως αὐτοθεότης οὐσα.

Αὐτῆ τι ὑποστασίον) μόνη γὰρ αὐτῆ τῆ θεότητι τὰ καθ' ἑαυτῶν ὡς ἔχει φύσεως, ὅπισθητά.

Λογίων ἀκτίς) καλῶς εἶπεν ἀκτίς, καὶ οὐχ ἡλίου. ὡς πρὸ γὰρ ὡς ἡλίου ὄναπνίστα οὐ δυνάμεθα, ὅτι ἴσως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀκτίσιν, οὕτω θεὸν αὐτὸν νοῦσιν εὐχωροῦμεν.

Τῆ πρὸς τὰ θεῖα (ὑποστασίον) οὐ γὰρ καταπολιμπέον θεολογίας, ὅτι ὑποστασίον πλοισμαῖ μεπτεον τιῶ πρὸς τὸ θεῖον σέβας ὁσιότητα, μόνα φηγομενοὺς καὶ πρὸς ἐρμηνείαν ἀγροντας ἐκείνα τὰ πρὸς τὸ θεοῦ κτ' τιῶ γεαφίω χρησιμωδηθέντα, ὡς πρὸ μικροῦ εἶπεν.

Ἀληθευατῆ θεολογία) ὅρα πῶς ἀληθῆ θεολογία καλεῖται

πρὸ τοῦ θεοῦ παύλου γραφίω· αὐτὸς γὰρ ὅτιν ὁ λέγων, ὅτι
 καὶ τὸ μέγιστον τῆς ἐκάστου δυνάμεως ἢ πᾶσι θεοῦ χρη-
 γίται ἄφῶς ἔλαμψις· ὡς πρὸς καὶ ὁ κύριος δηλοῖ, λέγον
 τοῖς τελειότεροις μαθηταῖς, ἡμῖν δέδοται γινῶσθαι τὰ μυστήρια
 τῆς βασιλείας· ἅτε καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ περὶ τοῦ θεοῦ
 ζουμῶν. οὐ μόνον δὲ τὸ πρὸς ἀνθρώπων φησὶ δὲ λέγεσθαι
 ὁ μέγας διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν ἀγγέλων, οὗς εἶπεν ὁ-
 νομαζεῖν καὶ ἵνα τῶν τῆς ἕξω φιλοσοφίας, ἴσας· οἱ ἵνες τῶ
 αὐτῶν τὰ μυστήρια νόες εἰρίωται, ὡς τὸ πᾶν τοῖς οὐσιωμῶν
 οἷτες, πάντα νοοῦντες, ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἐκ θεοῦ ῥέοντα περὶ τοῦ
 εἰς αὐτοὺς ὅθεν καὶ ὅλοι ὅλως κατομματοῦσθαι λέγονται ἐν
 τοῖς ἀγνωτάτοις χερυβίμ.

Ανακαλύπτεται (τὰ θεῖα) σημείωσις, ὅτι καὶ οἱ ἄγγελοι
 καὶ πρὸ οἰκείου ἀναλογίᾳ, τῆς θεογνωσίας ἀξιοῦνται.

Εν σωστικῇ διανοουμένη) δὲ τὸ φησὶν, ἐκάστῳ καὶ πρὸ
 αὐτοῦ δυνάμιν ὁ θεὸς ἀποκαλύπτει, οὐχ ὅτι φθονεῖ τὸ πλείο-
 νος, ἀλλὰ δὲ τὸ σωστικῆ πρὸ ἐν τῇ μετρήσει τῆς θεογνωσίας δι-
 νανοουμένη διανοουμένη γὰρ ἴδιον, τὸ κατ' ἀξίον ὅτι μετρεῖν
 ἐκάστῳ· τοῖς πρὸς, ἀμέτρητος ἐστίν, ἢ πρὸς θεοῦ γνώσις· ἢ-
 μεῖς δὲ, μετρητῶν δεόμεθα· εἰ γὰρ ἀμέτρωσ ἡμῖν ἀπεκαλύ-
 πτετο, ἔκ ἀν' ἐσωθήμεν, ὡς οὐδὲ φωμαπκὸς ὀφθαλμὸς, ὅλον
 ἡλίον δεχόμενος.

Τὴν ἀμετείαν θεοπροπῶς) ἀμετείαν λέγει νῦν αὐτὸ
 τὸ θεῖον, ἔτι πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ δυνατὸν ἔλαμψιν.

Ὡς πρὸς γὰρ ἀληπία) τὸ ἀκατάληπτον τῆς πρὸς θεὸν γνώ-
 σεως, ἐντεῦθεν παρῖσταται· εἰ γὰρ οὐδὲ τὰ ἀπλά καὶ ἀρημάπ-
 σα, καὶ οὐσία ἵνες ὡσι, ταῖς ἀδηήσεσιν ὑπεπίπλοισιν, ὡς
 ἄγγελοι ἔψυχαι τοῖς φωμαπκοῖς, πόσω μάλλον ὑπερέχει ὁ
 θεός, ὁ μήτε οὐσία, ἀλλ' ὑπερ' οὐσίαν· μήτε ἀπλοῖς, ἀλλ' ὑπερ'

ἀπλότητα· μήτε νοῖς, ἀλλά ἔ ἐν ἑαυτῷ· μήτε ἐν ἑαυτῷ, ἀλλά ἔ ἐν ἑαυτῷ ἐνάδα· καὶ οὐτε ὄρω ἐνὶ χειρὶ γραφομένου, ἀλλ' ἀορασία
 τῷ ὄντων ἀφαιρέσις· ἀκούων οὐκ ἐν τῇ γραφῇ μορφῇ θεοῦ,
 καὶ εἶδος, καὶ πρῶτον, δι' ἀναρχίας καὶ ἑαυτῷ τὰ ἑαυτῷ
 ἀξίως θεοῦ νοεῖ· ἐνόητα δὲ ἀκούων, μὴ διαφόρων πινῶν
 πρὸς ἐνώσειν συνδρομῶν νοήσεως· ἔ γὰρ πρὸς τοιούτων ὁ λόγος
 ναῦ, ἀλλὰ πρὸς θεοῦ, ἑαυτῷ μήτε ἀρχῆς ἀειδιωτῶν ὄντος καὶ ἀ-
 σμυθέτου, ἀλλὰ ἔ ἐν ἑαυτῷ τὰ μοιρούσια ἑαυτῷ.

Ενοποιός) ἐντεῦθεν μὲν τὸ ἐξῆς πάντων τῶν ἐν ταῖς οὐρα-
 ναῖς θεοῦ, λοιπὸν τῷ μέτρῳ τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἀκο-
 λουθῶν· οὐ γὰρ ἑαυτῷ αἰσθητῶν δυνατὸν ἡμῖν· ἔξ αὐτῶν
 διαξάζει τὸν θεόν, ἔξ ὧν αὐτὸν ἐξείλε· καὶ ἐνάδα φησὶν, ἀλλ-
 ἂ ἐνοποιὸν τῷ ἐνάδων, τοῦτέστι δημιουργοῦ τῷ ἀπλῶν οὐ-
 ρῶν, οἷον ἀγγέλων ἔ ψυχῶν· καὶ νοῦ ἀνόητον, ἀπὸ τοῦ μὴ
 σοφύμενον ἑαυτῷ πρὸς νοῦ· εἰ γὰρ τὸ ὅμοιον ἑαυτῷ ὁμοίου γι-
 γνώσκειται, ἐχρῆν, εἰ νοῖς ἑαυτῷ, ἑαυτῷ τῷ νόῳ νοεῖν· ἀλλὰ
 οὐκ ἐγὼ νοῦ κρείων· οὐκ οὐκ νοῖς ὅτι ἐν ἑαυτῷ, καὶ ὄνο-
 μά ὅτι τὸ ἑαυτῷ πᾶν ὄνομα· καὶ τὸ ὄνομα γὰρ μου φησὶν, οὐκ
 εἶποι αὐτῷ· διὸ ἔ ἐν ἑαυτῷ πᾶσιν· ἀλλὰ ἔ οὐδὲ ὧν ὅτιν-
 εἰ γὰρ αὐτὸς τὰ ὄντα ἐκ τῷ μὴ ὄντων δημιουργῷ, ἐκ ἄρα τῷ
 ὄντων ὅτιν, ἀλλ' ἑαυτῷ τὰ ὄντα· ἐὰν ἵ λέγη, Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὧν, ἀ-
 ξίως νοεῖ ἀναρχόν καὶ ἀτελεύτητον, ἀλλὰ καὶ ἀεξεβύ-
 νητον.

Ο, π ποτέ ὅτιν ὅτιν) μόνος γὰρ ὁ θεός αὐτῷ τὰ πρῶτα
 ἑαυτῷ ὅτινται, ὅτινται ἔ κρείων εἰδῶς ἑαυτὸν ὡς ἐστὶ·
 τοῖς δὲ ἐξῆς ἅπασιν ἀεπίγνωτος ὧν κατ' αὐτὸ, τὸ ἑαυτῷ καὶ
 κατ' ὁ ὅτιν· οὐδεὶς γὰρ γινώσκει τὸν πατέρα, εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ
 τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· γινώσκων γὰρ ὁ πατήρ πρὸς ἑαυτὸν
 πρῶτον εἰκόνα, τοῦτέστι τὸν υἱόν, γινώσκει ἑαυτόν, τὸ αὐ-

τὸ καὶ πάλιν τοῦ ἀγίου πνεύματος· οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· πάντα πόνησεν ὅσα πάλιν θεοῦ θεωρεῖ ὁ μακάριος εὐαγγελιστὴς ἀνὴρ, πάλιν τῆς σεβασμίας πελάδος νοεῖ.

Ἀπειρίαν) τὸ πεπερασμένον καὶ πάλιν λιπὸν ἔστιν εἰκότως, ὑφ' ἧς καὶ πεπερασται· εἰ δὲ ὁ θεὸς ἦν ἀπάντων ἔστι τὸ πᾶν, οὐ φασικῶς, ἀλλὰ δημηργικῶς τὸν γὰρ οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ πάντα αὐτὸς πληροῖ, ἔξω τούτων ἔστι, δηλοῖ ὅτι ἀπειρία ἔστι, τούτῃσι ὡς ἐκ ἐχρυσάδων ἀμύμων.

Οὐ μὴν ἀκοινωνήτων) τούτῃσι τὰ πάντα τῆς αὐτῆς μετέχουσι κοινωνίας καὶ ὁμοθυμίας κοινωνίας.

Τὴν ὑπερουσίαν) πῶς, ποτὲ μὲν, οὐσίαν τὸ θεῖον καλεῖ· ποτὲ δὲ ὑπερουσίαν, ὡς ὁ νοῦς ἀνόητον, καὶ ὄνομα τὸ ὑπερὶ πάντων ὄνομα· οὐ πᾶν καὶ οὐσίαν ὑπερουσίαν.

Ἐπιβάλλοντας) ὡς γὰρ ἡ κατάληψιν δέδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, τούτοις ἐπιβάλλει προσήκει τὸν ἡμέτερον νοῦν, καὶ μηδὲν πέρα τῆς ἡμετέρας ἀδυναμίας ζητεῖν· οἷον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι δημηργός, ὅτι φιλάδελφος, καὶ τὰ ἔξω τούτων· τὸ δὲ, ὡς ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ, μὴ πολυπραγμοῖται.

Ἀδυνατῶς ἀπαυθαδιζομένοις) καλῶς τὸ ἀδυνατῶς· καὶ γὰρ ἐπιχρηστέως, ἐκ ἐφικνεῖται μὲν, μόνον δὲ τὰς νοεράς ὄψας ἀμαυρούμενος καὶ τὸ ὄντος ἐκπίπτει φῶς ὡς ὁ φιλονικίας ὅλον ἥλιον τῆς φασικῆς δέξασθαι ὀφθαλμῶν, ὅπως αἱ θεῖαι καὶ νοηταὶ δυνάμεις ἀνιπτόμενοι, χερουβὶμ ἔσσεραφίμ τὰ πρόσωπα καλύπτουσι, δηλοῦντα μὴ προσεείζην τῇ ὑπερὶ αὐτοῖς θεωρεῖα μὴ δεδομένη αὐτοῖς· καὶ τούτῳ ἔστι τὸ, θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε· ὅθεν οἱ θεόσοφοι δόξαν θεοῦ, ἀλλ' ἔθεον ἐώρακεναι φασί.

Τὸ μὲν ὑπερὶ νοῦν) ὡς ἐκ τούτων ἔστι λαβεῖν πᾶν ἀρεῖς

καὶ ἀνὸμίου μαίαν, οἱ καὶ τεχνολογίῃ τὴν ἀρρητον καὶ ὑ-
 πέρουσιον οὐσίαν τῶ μοιολογίῃ ἐθαύρησαν.

Τῆς θεαρχίας) θεαρχία καλεῖ πανταχού, τὴν παμβα-
 σιλίδα τελίδα, διὰ τὸ καὶ τῶν λεγομένων θεῶν ἀρχὴν, ἀγ-
 γέλων φημί καὶ ἀγίων, ὡς περιήκα μδρ. κρύφιον δὲ, τὸ πε-
 εὶ τῆς ἀκαπνομάσου ἐκείνης οὐσίας ἀκατάληπτον. ὁ ὡρ
 μῆ μικρὸν φησὶ, σῶφρονι σιγῇ, καὶ αἰωτέρω, ὡς θεμιτὸν αὐτῶ
 καὶ ἱεροπερεπῶς.

Καὶ τὴν ἀγαθοδότην ἀρχίω) καὶ πὶ ἔστιν ὁ θεὸς ἀρχὴ πα-
 σης φωτοφανείας, καὶ ἕνεσ ἀφωτοφαίεια, καὶ ἀναμρ-
 φώσης.

Ανάστασις) τῆ πό ἔστιν ὁ λέγῃ σῶμεων, ὅτε τὸν χριστὸν εἶδεν,
 εὐα καὶ ταμ εἰς πῶσιν ἔ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῶ ἰσραήλ, πῶ-
 σιν μδρ τῶ ἐν ἡμῶν χείρονος. ἀνάστασιν δὲ, τῶ βῆ πόνος.

Τῶν φωπζομῶν, ἑλαμψις) βαθμίδον, ὡς ὡρ ἔπι τὰ
 μείζονα περιῶν φησὶ, περιῶν φωπζομῶν, εἶτα τελου-
 μῶν. τελείωται δὲ ἔστι, τὸ εἰς τελειότητα ἀγαθα διὰ τῆς
 μῆ τὸ βάπτισμα διδύζωίας περικοπῆς, ἵνα δυνήται πρὸς εἰ-
 πεῖν, τὸ δρόμον τετέλεκα, τὴν πῶσιν τετήρηκα. ἡ οὐκ περισκυ-
 νητὴ τελείας, τῆς τοιαύτης τελετῆς ἀρχουσα, ἄτε ἔ πασῶς τε-
 λειώσεως ποιητικὴ τελετάρχης, εἰκότως νοεῖται. οἱ γὰρ τῆ
 περικοπῆ τελειούμδρ, θεοῦται πάντως, θῆας κοινοὶ φύ-
 σεως γινόμενοι, ὧν ἀναλόγως ἡ θεαρχία ὁ θεὸς, θεῶν γε γνη-
 μῶν ἀρχὴ πρὸς ὧν. μῆ γοῦν τὴν ἀνάστασιν ταύτῃ εἰς ἀ-
 πλότητα περικόποισιν, ἰσαγγελοὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως γινόμε-
 νοι, καὶ οὐκέτι ψυχικὸν ἔχοντες σῶμα, καὶ τὸν ἀπόστολον, τοῦ
 πέρι διὰ ψυχῆς σωεσῶς τε καὶ κινουμδρον, ἀλλὰ πνεύμα π-
 κόν, ἀπὸ τῶ διὰ τῶ παλαιῶν πνεύματος ἐπὶ μίγα χυθέντος
 ἐπὶ αὐτοὺς τῆς πολυσυμθέτου τῶν λογισμῶν ποικιλίας, ἔ τῶ

αἰσθησέων ἀπιπλαγμένοι· ὅθεν καὶ ἐνίζονται εἰς ἐνάδα ἀπλό-
τητος ἀγρόθυροι, καθὰ περὶ φημι· λέγει γὰρ καὶ ἀμαχοῦ-
βω γὼ φησὶ, ἧς πνευσάντων καρδία καὶ ψυχὴ μία.

Ἡ ἧς ζώντων ζωὴ) καθ' ἑαυτὸν ὁ θεὸς οὐ νοεῖται. ἐπεὶ ὅ-
τι ἧς ὄντων πάντων ὅτιν ἀπία ἔδρ' χη, ἧς ἀπλῶν ἀπλότης ὅτι,
ἧς ζώντων ζωὴ, ἧς οὐσαν ὑπερούσιος, καὶ ἀπλῶς πάντων
ἀγαθῶν μεταδόσις ὅτιν.

Ἐκφαιτοεικῶς) ἐκφαιτόρες κυρίως ἐλέγοντο, οἱ τῶν μυ-
σθείων τὰ ἀρρήτα συμβολικῶς ἐκφαινοντες.

Ὡς μονάδα μὲν) ἐν τῷ ἑαυτοῦ τῶν ἀνοί, πῆ μάλιστα θέλει δηλῶν
εἶνα καὶ μονὰς ὅτι θεοῦ λεγομένη καὶ φησὶν, ὅτι ἑρῖνα πα-
ραστήσι πῆ ἀμέριου τοῦ θεοῦ, τούτο λέγεται ἑρῖνα πῶν
θεολόγων· τὸ γὰρ ὄλκοις καὶ πηλικότησι διζημμεῖον, τούτο
ἄτε καὶ σῶμα μερίζεται· τὸ δὲ, ἀμερές καὶ ἀέμφατον ὅτι
σῶματος, ἀλλὰ καὶ ὑπερὶ πᾶσαν ὅτιν ἀσωμαπῆαν· ἄλλως τε
ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἐκλιπικῶς τὰ πάντα ὑπέστησε, ἔχ-
οῖα πῆ νοεῖ εἰς νοήσις μεριθεῖς ἐπὶ ἀπλασιάζη· ἀλλὰ
μείνας καὶ μὲν φησὶν, ἐν τῇ ἐνάδι ἀμεράς καὶ ἀσκεδάσως
καὶ ὑπέστησε ἔ ὑφίστησι τὰ ἐν τῇ κλίσι· ἕως γὰρ ἄρ' πῆ ἐργάζε-
ται ὁ θεός, ὡς ἐν β' ἀγγελίσις εἴρηται· ὑπερῆπλωται οὐ πᾶ-
σαν ἀπλότητα ἀμεράς ὑπεράρων.

Καὶ τῶν μερισῶν) ὅτι τῶν ὑπερθεανίων κόσμων καὶ
τῶν τοῦ ὄρατοῦ, τὰ κατώτερα ἑραπῆαι ὅτι τὰ ὑπερκει-
μένα, καὶ τὸ σωμαπῶν ἡδρασαι ἐν τῇ ζῶντι· ἐν γὰρ τῇ χρι-
αὐτῇ πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· ἀλλὰ γὰρ ἔ οἱ οὐρανοί· ἐν
ῶ γὰρ φησὶ, τὰ πάντα· ὅτι δὲ τῶν κατ' ἡμῶν θνητοῦ, τὸ ἀν-
παλιν ὅτι τῶν εἰρηδῶν· ἡ γὰρ ψυχὴ ἑραπῆαι πρὸς τὸ πνδῶ-
μα ἐν ῶ εἰσὶν ἐσηεργμένοι αἰ αἰσθησις ἔ οἱ λογισμοί, δι' ὧν
τὰ ἐν τῇ σκέψῃ λογιζόμεθα, ὅτι πνδῶμα οἶδε τὰ ἐν τῇ ἀν-

θρώπων κτ' τὸν ἀπόστολον. ἐπεγραμμὲν ἡ οὐκ ἔστι τὸ πνεῦμα ἢ ψυχὴ, ἐπεγραπία κ' πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ αἰδησεις, ἔστι δὲ αὐτῶν πρὸς τὸ σῶμα· κ' ἐν τῇ αἰνοήσεσι οἰονεὶ μερίζονται, κ' εἰς ἐπιρότητας σκεδασῶς παροίαν ἀπὸ παρότης νοήσεως εἰς δευτέρας, εἰς κρείτιονας, ἢ εἰς φαύλους. φησὶν ὅτι ὅτι ἀναπεινόμενοι πρὸς θεόν, γινόμεθα ὑπὸ τῆς ἐνάδος ἐκείνης ἐν ἡμέρας, τῶν πολυμερῶν ἡμῶν ἐτεροτήτων ἐκ τοῦ σκεδασμοῦ εἰς σύμπυξιν ἀθροισμένων, ἔτι ἐνοποιουμένων ὑπερκοσμίως, τοῦτέστιν ἐκ αἰδητῶς, ἀλλὰ νοερώς, ἐκ ἐπι-συμβάτων ὄντων ἡμῶν πρὸς ἑαυτοὺς, ἀλλὰ γινόμενων ἐν ἐνοείδεις, ὡς ἔστι ἐν ὅσιν, ὡς φησὶν ἐν δι' ἀγγελίαις.

Ὡς τριτάδα ὅ) σημείωσαι τριτάδα τρισηπόσατον. ἔτι γινόμενότητα φησὶ τὴν πατερικὴν ὑπερ' ἐννοίαν παρόσον εἰς ἐκφασιν τῆς ἰσοκ' κ' τῆς ἀγίας πνεύματος. καλῶς δὲ τὸ ὡς τριτάδα, ἐπειδὴ οὐκ ἀειθμός, ἀλλὰ δόξα εἶρη, κύριος ὁ θεός, κύριος εἰς ὅσιν.

Ἐξ ἧς πᾶσα πατερία) πατερίας νοητέον τὰς τάξεις τὰς ἐκ τῆς ὁμοταγίας, οἰονεὶ σσημμένους ἀλλήλους, χερουβίμ, σεραφίμ, ἀρχαί, ἰξοισίας. ἐφ' ἡμῶν δὲ κ' τὰς πνευματικὰς, ὡς συγγενῆς κ' ἀλληλουχίας, ὡς δηλοῖ καὶ μὲν ὑσῆς τὰς σὺγγυμείας.

Ὅτι τὰ ὄντα πάντα) πάντα τὰ τῆς θεοῦ δημιουργήματα καλὰ, κ' καλὰ λίαν γέγονασι, καὶ εἰσὶν, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ κτ' φύσιν ὡς γέγονασι, μόνουσι τάξει· ἢ δὲ τῆς κτ' φύσιν ὡς ἔστι ἐπιτή, εἴτε ἐν ἀγγέλοις, εἴτε ἐν ψυχῆς, εἴτε ἐν ὅποιοις οὐκ ὄντα μασι γινόμενῃ, τὸ κάλλος ἀπόλλισι, κ' τῇ τούτου ὄντος μάρτυρα τὸ αἶχος δημιουργοῦ.

Πρὸς ἀλήθειαν ὀλικῶς) τὴν οἰκονομίαν ἐν ταῦτα φεράζει καλῶς, ὅτι εἰς τῆς τριτάδος ἐπαγε. σημείωσαι ὅ, ὅτι μίαν τῶν

ὑποστάσεων ἡμῖν ἐκοινωνήσεν ὀλιγκῶς· καὶ ὅτι αὐτὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀπλουῶ εἶπε, εἶτα σὺ θειὸν ἀκαλούμενον πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἀνθρώπινον ἐξαπατῶ· καλῶς οὖν λέγουσιν, ὅτι εἰς τῆς ἀγίας πειάδος ἡμῶν ἐν τῷ σωτηρίῳ· τὸ τοῦ κτ' νεσοειανῶν καὶ ἀκεφάλων ἰδοὺ γὰρ φησι, μία τῶν ὑποστάσεων ὀλιγκῶς ἡμῖν ἐκοινωνήσεν, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, ἐν ᾧ κατοικεῖ παῦν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος (σωματικῶς)· τὸ δὲ τὸ ὀλιγκῶς καὶ κτ' ἀπολιναίου ἔστι· δηλοῖ γὰρ τέλειον ἀνθρώπον ἀειληφέναι αὐτὸν.

Καὶ ὡραίασιν εἰληφε) τὸ ὡραίασιν εἰρηκέναι τὸν πατέρα, ὑπολαμβάνω τὸ χρονικὸν μέτρον (εἶ) τῆς ἐν ἀρκίᾳ τοῦ κρείσθις γωγῆς.

Καὶ ἀσιγχύτου) ἔμεινε γὰρ αὐτὸς θεὸς λόγος ἡνόμενος, ὅπως ἐκ ἡμῶν ἀσιγχύτως καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ ἀσιγχύτον ὅτι τῷ ἀποστολικῶν κεκήρυκται καιρῶν.

Καὶ ὅσα ἄλλα θεουργικῶν) θεουργικὰ φῶτα φησὶ, τὰς διδασκαλίας τῶν ἀγίων, ὡς φῶς γνώσεως ἐμποιούσαι καὶ θεοῖς τοῖς πειθομένοις.

Καθηγεμόνων κρυφία) σημείωσαι, ὅτι τὰ ὡραία τῶν ἀηγεμένων, ἢ ἕως τὴν τῶν πολλῶν ἀκοιῶν ὄντα, εἴτε ὡραία θεολογίας, εἴτε καὶ ὡραία τῆς τῆς ζωοποιου θεοῦ οἰκονομίας κρυφίως παρεδίδουσαν οἱ θεοὶ ἀπόστολοι, μυστηριώδῶς ἀποκαλύπτοντες τοῖς τελείοις· καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀποστόλων ἔστι τὸ ἀσιγχύτως καὶ ἀμεταβλήτως, ὃ εἶπε, καὶ τὸ τῆς ὅλου ἀνθρώπου· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος γραφῶν θεσσαλονικεῦσι φησὶ, χεῖρα φυλάττειν αὐτοῖς, ὅσα ἤκουσαν, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς· καὶ ἡμῶν δὲ πάλιν ὡραία θήκη λέγων δεδωκέναι ἐν μυστηρίῳ, ὅπως ἐνταῦθα ἐκφαντορικῶς εἴρηται.

Διὰ τῶν ἱερῶν ὡραίασμάτων) σημείωσαι, ὅτι ἐν μιᾷ
τάξει

τάξει θεῖον πύπε ἀγίου γραφίω, καὶ τὰς τῶν ὀπισκόπων
 πατρῶδους, οἷς ἱεραρχίας εἶωθε καλεῖν, ὡς ἀρχοντας τῶν ἱε-
 ρέων, τυτέσι παρεσβυτέρων ἔδρακόνων, καὶ πυλωρῶν, ὡς
 φησὶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἱεραρχία· ὅθεν καὶ ταῖς αὐτῶν χηίσε-
 σι παρὰ τὰ δόγματα πειθόμεθα· ὅς ὦν φησὶ, λογίων τὰ πα-
 χύπερα τοῖς ὑπεροισίσι περιπέθεται δὲ νόησιν καὶ μυσαρο-
 γίαν ἡμετέραν ὡς ἐπὶ μὲν θεοῦ, ὅταν φαίνεται ὡς πῦρ, ἔ-
 ὡς γέρον ἐν δανιήλ, καὶ ὡς ἀνὴρ παλαίων τῶν ἰακώε, ἔ-
 τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ ἀγγέλων, ὡς τὰ χρουβίμ, ἀπε καὶ θεειόμορ-
 φα, καὶ δῆσοι ἐν τῷ τάξει ἀνδρῶν καὶ νεαίσκων.

Τῶν μαισῶν συμβόλων) ὅπ ἀνθρωπολογίᾳ τὸ θεῖον ἢ γρα-
 φῆ, ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων αὐτὸ ὀνομαζέσασα, πόδας, ἔ-
 χίρας, καὶ πρὸς ὅσα αὐτῶν περιπέθεται.

Ὅταν ἀφθαρτί) ὅπ ἐν τῇ ἀλάσσει οἱ ἅγιοι μὲν ἀφθαρ-
 σίας καὶ ἀθανασίας, τῆς χριστοειδοῦς τεύξον) καταστάσεως,
 λάμποντες ὑπερὸν ἥλιον, ὡς καὶ ὁ κύριος ὅτε ἐν τῷ ὄρει με-
 τεμορφώθη, κατὰ φησὶν ὁ ἀπόστολος παρὰ τῶν ἁγίων, ὅπ τότε
 ἔσονται ὡς καὶ αὐτός ἐστι, ἔ-
 πάντοτε σὺ κωεῖω ἔσονται.

Ὁρατῆς αὐτῆς θεοφανείας) σημείωσαι, ὅπ καὶ τὸ θεῖον
 αὐτῆς σῶμα, ὀρατῆς θεοφάνειαν φησὶν, ὡς καὶ τῶν ἀρ-
 μόπειν τὸ ῥητόν καὶ καὶ νεσοειανῶν, καὶ ἀκεφάλων, καὶ τῶν
 ὑπολαμβάνόντων μὴ εἶ) καὶ νυῦ καὶ ἔσεσθαι μὲν σερκὸς πῖν
 κύριον καὶ ὅπ ἡ μὲν ἔστιν ὀρατῆ αὐτῆς θεοφάνεια, ὅ ἐστιν
 ἡ ἐμψυχωμένη σερξὶς ἡ δὲ νοητή, ἡ πῆ καὶ νομῶ ἔσαι ἡμῶν με-
 θεκλή τότε τελειότερος· ὅθεν ὀπισχαφέντες πρὸς θεόν, ἔ-
 κείθεν τελείως ἐλαμπόμοροι, ἐνοειδῶς ἐν γλώσσοις, ἡ δὲ θε-
 ρωθέντες τῶν καὶ σὺ θεσιν ἐπροτήτων ἡμῶν, ὅ παρὰ δηλοῖ τὰς
 κοσμικὰς ἀλάσεις καὶ ὀπισθυμίας.

Ἐν θεοτέρᾳ μίμησι) θεοτέρᾳ μίμησιν εἶρηκε, πύπε ἀκρι-

βεσέρην ἢ τελεωτέρην σημαίνων, ὡς καὶ νῦν ἀγγελοπορε-
πῆς ὁ τῶν ἀγίων βίος ἐν τῇ τοῦ θεοῦ αἰνέσει ἢ ὑποψία τῶν
σοφικῶν, καὶ ἔπαντελεῖ· διὸ καὶ τὰ τῆς μιμήσεως μετεωρί-
σθη· τότε δὲ τὸ τελειὸν ἐν τούτοις φανήσεται.

Τῶν νοητῶν θεαμάτων) ὅτι ἐκ τῶν συμβόλων τὰ περὶ ἀγ-
γέλων νοητὰ ἐπιπίθουσι· περὶ γὰρ ἀγγέλων φησὶν, ὡς δηλοῖ
καὶ τὸ λέγειν αὐτοῖς θεοειδεῖς. ἀπὸ δὲ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν σύμ-
βολα δηλοῖ ἐν τῇ περὶ τῆς οὐρανόθεν ἱεραρχίας· σωματικῶς δὲ
νῦν καὶ περὶ θεοῦ.

Αποπαύοντες) ἀπόπαυσιν τῆς νοεραῆς ἐνεργείας εἶπε, ση-
μαίνων τὸ τῆς θείας φύσεως ἀκατάληπτον· οὐδὲν γὰρ τῶν
ταύτης, τῆς κινήσεως τοῦ νοῦ καταλαμβάνεται, ἢ πρὸς πῶς
ὁμολογηθῆναι, ἢ πρὸς ἀνὴν πληροφορίαν ἢ νόησιν φέρεται,
ὡς τὸ ἀκατάληπτον, ὅπως τῆς οὐρανόθεν ἀνεργησίου κατα-
λαμβάνεται.

Ἦν ἀρρήτως περιφύεσθαι) τὸ περιφύεσθαι ἀποουδασιον
νοῆσαι· τὰ γὰρ ἔργα πάντα διὰ βραβοῦ ἐφεξῆς ἐκ τούτου τῶν
νοηθῆσεται, πῶς φησὶν ὁ ἀπόστολος, ἐν τῇ θεῷ εἶ) ἡμᾶς περὶ
καταβολῆς κόσμου· ἵστέον οὖν, ὡς τῆς ἀπάντων ὡραγω-
γῆς καὶ τὸ ἀπὸν καὶ πῶς ἀρχὴν αὐτῆς ἀπρητημῆς, ἐπειδὴ
τὰ ὄντα πάντα ἐξ αὐτῆς ὄντιν, εἰκότως ἄτε καὶ μέλλοντα ἐσεῖσαι
διὰ τὸ αὐτῆς ἀνεπινόητον θέλημα, ἐν αὐτῇ καὶ περιφύεσθαι,
τῇ εἰδότη, καὶ ὅτι ὡραξῆι καὶ ὅποτε ὡραξῆι. ὡραωνίως
οὖν ἐν αὐτῇ περιεγνωσμένα, περιφύεσθαι· ὡρὶν γὰρ τὰ νοη-
τὰ ὡραξῆιαι, ἀπὸ εἰσὶν αἰῶνες, καὶ περὶ πάσης ἐπέρας
κλίσεως ἐγνωστο αὐτῇ τὰ ἐσόμῆρα, ὡς εἴρηται, Ὁ εἰδὼς παῖ-
τα ὡρὶν γνέσεως αὐτῶν· καὶ πάλιν, Πρὸ τοῦ με πλάσασε
ἐν κοιλίᾳ, ἐγνωκά σε.

Ἦν οὖτε ἐνοῆσαι δυνάτον) οὕτω γὰρ φησὶ καὶ ὁ θεολόγος

χρηγείος, μεταφράζων τὸ εἰρημένον θεόν, νοῆσαι μὲν, ἀδύνατον φράσαι δὲ ἀδυνατώτερον.

Καὶ πασῶν) εἰπὼν ἀποπερατώσης τῶν ἑσιωδῶν γνώσεων καὶ δυνάμεων, τὸ αὐτὸ ἐπανηγάβετο λόγον, ὃν καὶ πρὸ μικρῆ εἶπε, πάντα τὰ πέρατα πασῶν τῶν γνώσεων. ἢ ἔν τῳ διέκατέρας φωνῆς ὑποπέσει, ὅπως καὶ πρὸ παρετέθη, ὅτι ἐν ᾧ θεῷ πᾶσα γνώσις ἀρχῆ, καὶ τέλος ἔχει πάσης κινήσεως, διὰ τὸ τῆς θείας φύσεως ἀκατάληπτον, ὅπως ἀϊδίως, καὶ ἐκ ἐν χρόνῳ πρὸ αὐτῶν θεωρεῖται, ἢ μάλλον πέρασ καὶ ἀποπερατώσις, ἢ τοι τὸ τέλος ἐκάστης οὐσιώδους γνώσεως. αὐταὶ εἰσὶν αἱ οὐσίαι ἃ δυνάμεις, πρὸ αἱ αἱ γνώσεις, ἃς πνας ἑσίας καὶ δυνάμεις πᾶσας ἅμα καὶ ἐκ ἀνά μέρος, ὅμως ἀδρόως ἐν τῷ θεῷ πρὸ φεσάναι φησὶ καὶ τὸν ἀρρήτον τῆς πρὸ γνώσεως αὐτῶν λόγον, εἰδὸς ἐκαστον τῶν πρὸς γῆεσιν πρὸ γυμνῶν, ὅπως ἔξει φύσεως καὶ δυνάμεως ἢ ἡ οὐσία ὑπὸ οὐσιός τε καὶ ὑπὸ ἀγνώσεως. ἰσέον δὲ, ὅτι ἕτερον οὐσία καὶ ἕτερον δυνάμεις ἢ μὲν γὰρ, τῶν κατ' ἑαυτὰ ὑφ' ἑσῶτων ἢ δὲ, τῶν ἐν ἑτέρῳ τῷ εἶ) ἐχόντων.

Εἰ γὰρ αἱ γνώσεις) ἐπεξηγήσεις τῶν εἰρημῶν. καλῶς ὅτι εἶπεν, εἰ γὰρ αἱ γνώσεις πρὸ τὰς οὐσίας καὶ τὰ ὄντα εἰσὶν. ὁ θεὸς δὲ, οὐτε ἐν οὐσίᾳ, οὐτε πὲρ τῶν ὄντων ὄσιν, εἰκότως καὶ γνώσεως ἐπέκειντά ὄσιν.

Οὐτε φαντασία) ἕτερον ὄσιν φαντασία, καὶ ἕτερον νόησις, ἢ τοι νοῆμα ἀπὸ τε γὰρ διὰ φόρων δυνάμεων γίνονται, καὶ ἰδιότητι κινήσεως ἢ μὲν γὰρ ἰότησις, ἐνέργειά ὄσιν καὶ ποίησις ἢ ὅ φαντασία, πάθος ἃ τῶν πῶσις ἀναγγελική καὶ ἀθητοῦ πνός, ἢ ὡς ἀθητοῦ ἑνός καὶ ἢ μὲν ἀθησις, ἀνπλαμβαίεται τῶν ὄντων καὶ ἀδρόαν μὸρφωσιν ὅτι νοῖς, ἐφάπτεται, τοιτέσιν, ἀνπλαμβαίεται τῶν ὄντων ἑτέρῳ πρὸ ὄπω, καὶ οὐχ οἶω ἢ ἀ-

ὁμοίως· ὡς μὲν οὖν τὸ σωματικόν ἢ τὸ πνευματικόν, ἢ ἂν
 ὦ τὰς ἀδότησας εἶ) καὶ ὡροῦν ἐφημερῶν, τὸ παθητικόν ἢ μορ-
 φωτικόν ἔστι κίνησις· τὸ δὲ κριτικόν ἢ ἀπληθικόν, τῆ ψυχῆ
 ἢ τῆ νῦν ἀδότησας. τοῦτο οὖν τῆ ψυχῆς ἀπληθικῶν, ἢ τὸ
 φανταστικόν ὑποσεῖλαι δεῖ· διαρεῖται γὰρ ἡ φανταστικὴ εἰς
 ἄρεις μοῖρας· ὡροῦν μὲν, εἰς τὴν τῶν ἀπλήψων εἰκονιστικὴν
 ὡροῦν τὰ πρῶτα ἀδότησας τὴν ἀπλήψιν· δευτέρου δὲ, τὴν ἐκ τῶν
 μορῶν τῶν ἐκκαταλειμμάτων ἀπὸ πύτων ἀνατυπωτικῶν, μὴ
 ἔχουσα ἐρηφισμῶν ἕνεκα ἐπὶ τὰς εἰκόνας, ἢ ἰδίως φαντα-
 στικὴν καλεῖται πείτω, ἐν ἣ ἡ πᾶσα ἡδονὴ τῆ κατὰ φαντασίαν δο-
 κοῦτος ἀγαθοῦ, ἢ δοκοῦτος κακοῦ, κατὰ λύπην σωίστα). ἔ-
 δεμία πίνω, κατὰ εἶρη), φαντασία· χόρον ἔχει ἐπὶ θεοῦ·
 πάντων γὰρ ἀπαξιαπῶς ὑπὲρ ἐννοιαῦ ἔστι (ἢ ὑπὲρ κατὰ) δόξα δὲ
 ἔστιν ἢ ἐκ τῆ φαινομένη κατὰ τὸ δοκοῦν ποιᾶδεῖς ὑπόληψις·

Οὐτε ἐπαφή) ἐπαφῶν νῦν φησὶ πῶς νοεράν κατὰ λη-
 ψιν ἢ γὰρ τοῖς νοητοῖς καὶ ἀύλοις ὡς ἂν ἐπισητῶς ἐπιβάλλον-
 τες, δοκοῦμεν ὡς ὡρ ἀπιδεσθαι αὐτῶν, ἢ δὲ τῆ νοῦ ἀδότησας
 ὡς ὡρ ὅπια εἰσὶν, ὡς καὶ δὲ τῆς ἀφῆς τῶν ἀδότησας· ἐπὶ δὲ
 θεοῦ οὐδὲ νοερώς ἐφαπτόμεθα.

Ἀκλήτου ἢ ὑπὲρ ὄντου) ἀκλήτου φησὶ, ἀπὸ τῆ μὴ καλε-
 μένου ἐνὶ γνωρίσματι· αὐτὸς γὰρ καλεῖ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα,
 ὡς τὸν κύρον ὡρ πσοῦτων ἐτῶν, ἢ τὸν ἰωσίαν.

Ἀλλ' ὡρ) ζητεῖται ὡρ θεολογικῆς ὑποτιπώσεως λόγος.

Τὴν ὁμόθεον) ὁμόθεον πῶς λέγει τὴ παναγίαν τριάδα.

Ἀγγελοῦ ὡρ εἰσὶν) εἰπὼν ὡρ τῆ θεοῦ, ὡρ ἀνεί-
 ροῦτος ἡμῶν ἔστι ἢ ἀφθεκίος, ἐκ τῆ ἐλάττωτος λοιπὸν τὸ ὡρ
 θεοῦ σωίστησιν· εἰ γὰρ ἔα ὡρ τῶν ἀγγέλων ἡμῶν ἀγνωστὰ ἔστι,
 πῶς ὡρ τῆ θεοῦ λογισέον φησὶν οὖν, ὡρ αἱ ἀγγελικαὶ δημιουργ-
 γίαι, οἷα ἐνέσ εἰσὶν ἐπιβολαὶ τῆς τῆ θεοῦ ἀγαθότητος· ἐπι-
 βολῶν δὲ νοητέον, πῶς εἰς τὸ καθ' ἐν τῶν ὡρ ἀγγέλων μῆ-

ειζουδύλω ἀμερῶς κίνησιν, πουτέσιν εἰς τὴν ἐκάστου ἴστο-
 τῶν ὡραίων. διωατὸν δὲ ἔοϋτως νοῆσαι, ὅτι οἱ ἔσοποι
 τῶν πρὸς θεὸν ἐνώσεων, καθόσον πρέπει ἀγγέλοις ἐν ἑσθια
 θεῶ, καθ' ἡμῶν πρὸς θεὸν ἐνωσιν, ἢ ἄλλοισι καὶ τὴν οἰ-
 κείαν ἀξίαν τῆ ἀγαθότητι τοῦ θεοῦ, ἢ ὡρα δέχονται παρ' αὐ-
 τοῦ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀποκάλυψιν· ἔοϋτως ἀκατά-
 ληπτοι εἰσὶν, ἔμνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατωτέροις ἀγγέλοις.
 μόνοις δὲ τοῖς ἀνωτάτω ἀγγέλοις γινώσκονται, ἅτε ἡξιο-
 μύοις τὸν εἰρηυδῆον ἔσοπον τῶν ἐνώσεων ἐν δὲ τῷ πρὸς τῆς οὐ-
 ρανίας ἱεραρχίας λόγῳ φησὶ ἔταξαι τὰς ἀγγελικὰς.

Ταύταις οἱ θεοειδεῖς) τοῖς θεοειδεῖς νόας, οἷς ἀγγελομι-
 μήτως φησὶ, καθ' ὅσον ἐφικνοῦνται εἰς ἐνωσιν ἀγαθῶν τῶν
 ἀγίων δυναμῶν, αὐτὰς ἀγγέλοις πρὸς εἶπε, τοῖς κα-
 τ' ἡμῶν θεολόγοις νοητέον, πρὸς φησὶ τε φημὶ ἔ ἀποσύλοις·
 ἔ γὰρ δὴ ὑποληπτέον ἀγγέλοις μάλιστα ἐκ τῆς ἀγγελομιμήτως
 εἶπειν· ἀγγελος γὰρ ἀγγελον ἔ μιμεῖται, ἀλλ' ὁ ἐλάττων νόας δὲ
 καλῶν τοῖς θεολόγοις τῆς ἀγγελομιμήτου ἐνώσεως πρὸς
 θεὸν αὐτοῖς ἔφη ἐφικνεῖσθαι, ὡς διωατὸν, καὶ ἀπόπαυσιν πα-
 σης ἐνεργείας κοσμητικῆς ἐκ θεοειδῶν· ὅτι γὰρ τῶν νοερῶν πα-
 κινήματα ἔ πασα ἐνεργεία, καὶ πασα ἡρεμία ἐνεργῶς ὅτι, ἔ
 πρὸς τελειότητα ἐνοπιὸν χεραγογῶσα, εἶγε ἐν τοῖς ἀνω-
 νίοις καὶ ἀσωμάτοις αἰ οὔσαι ἡρεμία καὶ ἡσυχία, καὶ τῶν
 ἐνεργειῶν αἰ ἀπόπαύσεως, τὸ καὶ φύσιν πρὸς τῆν ποιῆσιν, ὅτι
 ὅτι τῆς ἀοχλησίας καὶ τελειότητος εἰς ἐνάδα πρὸς ζενον.

Απόπαυσιν) ἀδυνάτο γὰρ ἐνωθῆναι θεῶ, ἐν θεὸν ἔσοπον π-
 τὰ γινέσθαι, εἰ μὴ παύσεται πρὸς τὴν ὑλικῶν ἐνεργειῶν, κατὰ τε
 αἰσθησιν ἔ καὶ διάνοισιν.

Τῶν ὄντων ἀφαρέσεως) ἀφαίρεσιν πάντων τῶν ὄντων
 καλεῖ, τὸ πρὸς μηδὲν τῶν ὄντων ὡρα βάλειν τὸ θεῶν, ἀλλὰ

λέγει, ὅτι ἔστωμα, ἔχ' ἕξις, ἔδωαμις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, καὶ θῶς διὰ τῶν ἕξις ἐσήμανεν.

Αὐτὸ δὲ οὐδέν) τὸ οὐδέν (εἶ) πῶν θεόν, οὕτω νοητέον, ὡς τῶν ὄντων μηδέν ὄντα· ὑπερὶ γὰρ τὰ ὄντα ὁ αἴπος τῶν ὄντων· ὅθεν ὁ θεὸς ἔπανταχού, καὶ οὐδαμοῦ θεολογεῖται· ἐπεὶ γὰρ ἔδωαμοῦ ἔστι, πάντα μὲν δι' αὐτῶν, ἔν αὐτῶν, ὡς μὴ ὄντι μηδέν τῶν πάντων· καὶ ἐν αὐτῶν πάλιν, ὡς πανταχού ὄντι, ἕτερα δὲ αὐτῶν τὰ πάντα, ὅτι αὐτὸς οὐδαμοῦ· ἔπληροῖ μὲν τὰ πάντα, ὡς πανταχού ὄντι, καὶ τὸν περὶ φήτιω· οὐδαμοῦ δὲ ἔστι, καὶ ἕτερον λέγοντα, ἢ ποῖος τύπος τῆς καταπαύσεως· μου εἶ γὰρ μόνον ἴω πανταχού, αὐτὸς αὖ ἴω τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι τοπικῶς οὕτως αὖ καὶ οὐδέν ὡς ὑπερὶ τὰ ὄντα.

Ἀλλ' ὡς πάσης ἕξεως) ἕξις μὲν ἔστι, διὰ θεοῖς ἔμμοнос· κινήσεις δὲ ἔστι, τὸ ἀντιδιασελλόμενον τῆ ἡρεμίας καὶ πολλῶν ζυγέμενον· ζωὴ δὲ, τὸ ταῦτα δεκνύον ἐνεργά· φαντασία δὲ, τὸ ἐν διανοίᾳ ἀνατυπωπικόν· δόξα δὲ, πεπληροφορημένη ὑπόληψις· διὰ φέρει δὲ νόησις διανοίας, ὅτι, τὸ μὲν, ἔστιν ἐπὶ τοῦ διανοητικοῦ τῆς ψυχῆς· τὸ δὲ, τὴν τῆ διανοητικοῦ κινήσει δηλοῖ. ταῦτα δὲ πάντα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τύποις συγκατέλεικται, ἐκ οὐσίας ἔστιν, ὅμῃα δὲ οὐσίαν ὁράται· ὅθεν ἔδειλεν αὐτῶν ἀπὸ τύπων.

Τῆς θεαρχίας περὶ νοίαν) ἐκ τύπων αἱ ἀνοήτοι δόξα ἐκλύονται τῶν τολμισάντων λέγειν, τὸ δημιουργικὸν φύσει ζυγὲν εἶναι τῶν θεῶν, ὡς καὶ τοῖς ἀρχαίοις τὸ ὑφαίνειν· φησὶ γὰρ διὰ μόνον ἀγαθότητα τὸ πᾶν ὁραγαγῆν τὸν θεόν· διὸ καὶ πάντες οἱ θεολόγοι, ἐκ μὲν τῶν αὐτῶν τῶ θεοῦ, τυτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῶν, οὐ τολμῶσιν ὑμνεῖν αὐτὸν· ἀνεπίγνωσα γὰρ ὅμῃ ἐκ τῆς εἰς τὰ ἔξω περὶ οὐδοῦ, ἢ πρὸς ἔστι περὶ νοίαν, τὰ αἰπατά, τυτέστι τὰ ἕξ αἰπίου αὐτῶν συζαίτα, ἢ τῶν τὰ πάντα περὶ νοίαν.

Ἦν θεοῦ ὑμολογοῦσι· τὰ γὰρ πάντα τῆς θείας θεωρίας ἐ-
 φείεται, διὸ καὶ ὑπάρχει καὶ σμικρῶς, ὅμοια, τὰ μὲν νοερά
 καὶ λογικὰ, γνωστικῶς· νοερά δὲ λέγεται, ὅσα διὰ τὸ νοεῖν (ἢ
 νοεῖν τὰ ὑπερκείμενα νοητὰ νοητὸν γὰρ ὄντι τοιοῦτον, ὅπως καὶ
 ἑσθὴν ὄντι τῶ νοεροῦ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτοιοῦτος· ὅσα οὖν καὶ τὸ νοε-
 ρὰ (ἢ), ἅτε νοεῖν νοεῖ, ταῦτα καὶ λογικὰ ὄντα, γνωστικῶς ἐπι-
 βάλλοντα τῇ τῆ θεοῦ θεωρία, ἀαλόγως ἐφείεται τῷ θεοῦ·
 ὅσα δὲ ὑποβέβηκε τὰ νοερά, καὶ εἰσι ψυχὴ αἰσθητικὴ, θηρίων
 λέγων καὶ πάντων, ἐμψύχων μὲν ὅμοια, ἀλόγων δὲ, ὡς καὶ ψυχὴ
 ἐκ τῶν σοιχείων καὶ τῶ ἀνύλα πυρὸς συνεστῶσα, ἐν πνύματι
 ἀνύλα ἔχει τὸ (ἢ). ταῦτα μόνον ἐκ τῆς αἰσθησεως συνελαυνό-
 μενα εἰς τὸ πεινῶν ἢ διψῶν, ἐφείεται εἰκότως αἰσθητῶς τῷ
 χρηματῶτος, ὡς τὸ, Πάντα πρὸς σε πρὸςδοκῶσι τῆ δυνά-
 ναμι τῷ θεῷ αὐτῶν εἰς δύναιον· καὶ τοιαῦτα πολλὰ καὶ
 ὅμοια τῆ ἰώθῃ καὶ τῆ δαβίθῃ δυνάσεως· καὶ τὰ ἄλλα μάλιστα ὅσα
 τῷ φυπικῆν ἢ τῷ ζωπικῆν μόνον διὰ αἰσθητῶς τε ἢ ἀψύχως
 ἔχει κίνησιν, ὡς τὰ φυτὰ πάντα καὶ βοτάναι πάσαι, ἄλνα καὶ
 ζωπικὸν πνύμα μόνον σωιστῶν ἔχουσι, τῷ ἐαυτῶν ἔσιαν
 ἀνδὲ αἰσθησεως, ὡς τὰ δένδρα πάντα, ὡς εἶρηται καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, καὶ τὸ ἀποξηραίνεσθαι τῆ φυπικῆν πνύματος σερού-
 μενα, διὸ κινουῦται πρὸς ἀύξιν καὶ δύναιον· διὰ τοῦτο
 δοκεῖ ἢ ταῦτα ἐφείεσθαι τῆς θείας θεωρίας ἐφ' ᾧ καὶ συνε-
 σταίαι ἢ ἀνθεῖν, ὅθεν καὶ ταῦτα ὁμοίως λαμβάνεται ἐν ᾧ ρμῆ-
 ψαλμῷ αἰνεῖν τὸν θεόν, διὰ τῆς αὐτῆς συστάσεως· μετὰ καὶ οὖν
 καὶ ταῦτα τῆς ἀφάτου θεωρίας, ἀλλὰ καὶ μόνον τὸ ζῆν, εἰ
 καὶ ἀψύχως ἢ αἰσθητῶς, καὶ καὶ τῷ ἐκτικῆν ἐπιτηδεύ-
 πητα, ἢ πρὸς ἰδιότης τῆς δυνάμεως· ὅστις γὰρ λέγεται ἢ
 ἔμμονος ποιότης, καθ' ἃ οὖν διὰ θεῶν ἢ δυνάμιν πῶν ἢ λέ-
 γεται· καὶ τῷ οὖν τῷ ζῆν τῆς φυπικῆς ζωῆς, ἢς ἀύξιν-

σιν καὶ κινήσιν· μόνον μετέχοντα οὐσιοειδῶς τε καὶ ἐκλικῶς· ἀψυχῶς ὅ καὶ ἀαισθητῶς, λέγεται ἐφίεσθαι τῆς ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ.

Τὰ μὲν νοερά) νοερά μὲν, πρὸ ἀγγελικὴν φύσιν· λογικά δὲ, πρὸ ἀνθρωπίνῳ φησὶ· τὰ δὲ τούτων ὑφειμένα, πρὸ ἀλογον, ἢ ἑνὶ μόνον τὸ αἰσθητικὸν πρὸσεσι· διὸ καὶ αἰσθητῶς εἶπε, τούτεστιν αἰσθητικῶς. τὰ δὲ ἄλλα, ἢ γρῶν τὰ φυτὰ, καὶ ὅσα πάντι ἀψυχα ἔαινήντα, τὰ μὲν φησὶ καὶ πρὸ ζωτικὴν κίνησιν, τούτεστι πρὸ σρεπτικὴν τε καὶ αὐξητικὴν· τῶντα γὰρ δὴ ἐν τοῖς φυτοῖς πρὸσεσι· τὰ δὲ ἀψυχα, ἐν ταῖς ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ὅλως εἶναι· τούτο γὰρ εἶπε καὶ πρὸς τὴν ἐκλικὴν ὀπιτηδότητα.

Ὡς αἰώνιον) ὅρα πῶς ἀφῶς ἐκ τῆς ἀπαπῶν καὶ κλισίων, τὸν ἀπάντων ἀνώτατον ὑμνολογοῦσιν· αἰώνιον μὲν φησὶ, τὸν τῆς αἰώνων ποιητὴν καὶ τῶν ὄντων αἰῶνα, εἶγε ὁ αἰεὶ ὢν αὐτὸς ὄν, ὅθεν καὶ αἰὼν λέγεται· αἰώνιον δὲ ὄν, οὐκ αὐτὸς ὁ αἰὼν, ἀλλὰ τὸ αἰῶνος μετέχον· καὶ γρῶν φησὶν ὁ ἡσαΐας, ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ κατασκυάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· ὁ δὲ θεὸς ὁ δεύτερος ὄν τῶ αἰῶνος, ἵνα καὶ μετέχη αὐτῆς, ὁμῶς αἰώνων ποιητῆς.

Ὡς ἀγήρω) καὶ τὸ, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη τοῦ οὐκ ἐκλείψουσιν.

Ὡς ἐν αὐρᾷ) τούτο ὄν τὸ εἰρηδρὸν ἐν βασιλείαις, ὅτι οὐτε ἐν ὧ σουσισμῶ, οὐτε ἐν τῇ νεφέλῃ παρεγγύετο ὁ κύριος λαλήσας ὧ ἡλίῳ· ὁμῶς φωνῆ αὐρας λεπτῆς, καλεῖ ὁ κύριος· τῆτο δὲ δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν τῷ μαρτυροῦσιν εἶναι τὸν θεόν, τὸν ἐν τοῖς πᾶσιν ἀπελήπιον· ἢ γὰρ πνοὴ καὶ πᾶσιν μετέχεται, καὶ ἐν πᾶσιν ὄν, καὶ παρ' οὐδενὸς ἐμπεριλαμβάεται, ὡς καὶ ἐν βυαγγελίοις φησὶν ὁ κύριος, Πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοῖς πρὸς κηνοῦται, αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖν προσκυωεῖν.

Καὶ τὸ διώνυμον) αὐώνυμον, διὰ τὸ πάντα εἶναι, καὶ μηδὲ
 τῶν ὄντων εἶναι, ἀλλὰ πάντα ἐξ αὐτῆς εἶναι, ὡς αὐτὸς ἐαυτὸν ἐξη-
 γῆται.

Ὡς ἀρχῆς) ἀρχῆς μὲν, ὡς τὸ εἶναι πρῶτον ἀρχῆς πέρατος δὲ,
 ὡς ἐν τῷ εἶναι συνεχούσης.

Τὰ πάντα ἐν πᾶσι) πάντα δὲ, τὰ ὄντα, διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς εἶναι
 τὰ πάντα.

Καὶ ἐστὶν) ἐστὶν αὐτὸν πάντων ἔφη, ὡς οἴκησιν ὄντα πάν-
 των τῶν ἀγίων, ὡς αὐτὸς ὁ κύριος φησὶν, Ἡμεῖς ἐν ἐμοί-
 ῳ, ὡς ἂν γὰρ ναὸς αὐτῆς ἐσμὲν, κτ' τὸ, Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμοὶ
 ᾤκησάντων οὕτω καὶ αὐτὸς οἶκος ἡμῶν ἔσται. καλῶς δὲ δι-
 δὺς ἐπήγαγε τὸ λώω μὲν ὡς ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, αὐτὸν εἶναι πάντα,
 καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα μή τις εἰς συνέθεσιν τὸν νοῦν κατα-
 γαγῶν ἐμπέσοι τῆς ἀληθείας, ὑπονοοῦν ἅπαντα συμφορεῖσθαι
 ἑαυτῶν ἐν τῷ θεῷ, ἢ κτ' πῶς συνέθεσιν τὸν θεὸν εἶναι τὰ πάντα,
 τὰ χέως ἐτεροπέπυσε τὸ ἀπεμφανῶν, εἰπὼν λώω μὲν, τούτῃ ἐστιν
 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνάδει, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἐνάδα μείναι ὑπὲρ ἡ-
 πλω μὲν ἁμερῶς τὸ ἀμγῶς τοῖς οὖσιν εἶναι τὰ πάντα καὶ ἐν
 πᾶσιν ἀλλὰ καὶ ἀσχετῶς ἐστὶν ἐν πᾶσιν, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἑδενὸς
 κατεχόμενος, ἢ πρῶτον ἀσχετῶς ἑαυτῶν. Ἐξηγημὲν δὲ
 μᾶλλον ἔξω γὰρ ἐστὶ τῶν ἀπάντων, οὐδαμῶς ὦν, ἐξ αὐτῆς
 πάντων ὄντων, καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσιν. ἐξ αὐτῆς γὰρ τὰ πάντα
 συνετέθη.

Πάντα δὲ ἀπλῶς) τούτῃ ἐστιν ἀσχετῶς ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν
 ὄντων συνετέθη ἢ ἑαυτῶν ἑαυτῶν, εἰ μὴ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 οἰκονομίας.

Θείων φασμάτων) ὅτι φάσματα καλεῖται ἐν συμβόλοις
 ἀπὸ καλύψης τῆς θεοῦ, καὶ τὸ πῶς αὐτὸ λέγει, σημειῶσαι.

Ἀνακίόροις) ἐκ τῶν ἀνάκιορα ἐκάλουσι τῶν παρ' αὐ-

πῆς θεῶν τὰ τευρήν ἐμφαίνει οὐκ ὁ ἄγιος ἐν τύποις τὸ πῶς
 πῆ ἡσάϊα δοκεῖ γὰρ ἐν τῇ ναῶ ὑπαγορεύειν αὐτὸν ἐωρακέναι
 πῶ θῆαν ἐκείνῳ ὄψιν, πῶ τῆ σεραφίμ. τὰ δὲ ἐξῆς εἴρηται,
 θῆα πῶ τῆ ἱεζεκιήλ ὄρασιν, πῶ ἐν βαβυλῶνι, τὸ ἑτέρας ἱ-
 νας θεωρίας.

Καὶ θῶκοις) θρόνοις.

Συμβολικῆ θεολογία) ἄλλο σῶταγμα ὑπιχρῆται χρά-
 ψιν, ὃ πῶ καλεῖ συμβολικὴν θεολογίαν.

Ο ἱεραρχικός) σημείωσαι, ὃ πῶ μάλιστα ἱερῶσι πῶ εἶπει θεω-
 ρεῖν πῶ θῆαν γραφίω.

Θεοειδεῖς) ἀπὲ τῆ θεοφανείας.

Καὶ ὡτα ἱερα) ὡτα διεντέλεται ἱερα τῶς ἀγίοις πῶ εἶ-
 πῆσθαι, τούτέστιν ἀκολῶ δὺσεβῆ τὸ ἀξίαν τῶ ἀγίων.

Ἀμύτων) τούτέστι τῶ ἀμυήτων. ὃ πῶ ὁ μῦ γέλωτος ἢ ἐμ-
 παρμῶν τῶ θῆων ἀκούων λόγιων, ἢ τῶ πῶ αὐτὰ ῥμωφῶν,
 ὡς θεομάχος κρίνεται. ἱμῶθῶ ὃ χράφει καὶ ὁ ἀπόστολος, ὃ πῶ
 οὐ δεῖ τῶς μὴ δεχομένους τὸν λόγον ἐν ἀληθείᾳ, λαλεῖν πῶ
 τούτων.

Κ Ε Φ Α Λ. 6.

ΗΝ θεαρχικὴν) ἐκ τῆ κεφαλῆς τῶ-
 πυ μάλιστα ἢ εἶρασι καὶ δὺνομανοῖ
 τὸ ἀνόμοιοι πῶ εἶρασι πῶ εἶρασι πῶ
 εἶρασι, καὶ νεσοειανοῖ δὲ τὸ ἀκέφαλοι. θε-
 αρχικὴν δὲ ὄλλω ὑπαρξιν φησὶ, τῆς ἀ-
 γίας ἢ μόνης πῶ εἶρασι τῆς πειάδος
 πῶ ἐν πεισὶν ὑποτάσει γῶ εἶρασι θεότητα. ἔθος γὰρ
 αὐτῶ ὄλλω θεότητα καλεῖν πῶ σεβασμίου πειάδα. αὐτῆ

ἢ ἢ π' ὅτι ὅλη θεότης ἐαυτῷ ἀποκαλύπτουσα μτ' ἀφορισμοῦ τῶν προσώπων, τουτέστι μτ' διαίρεσεως τοῖς ἁγίοις ἐφανερώσει τῶν τελῶν ὑποστάσεων τὰς ιδιότητες ἐκφάνουσα, ὅτι πατήρ, ἢ υἱός, καὶ ἅγιον πνεῦμα· οἱ γὰρ τρεῖς, μία ἢ ὅλη ἢ μόνη θεότης· ἰστέον ὅτι, ὑπαρξίς μὴ κρείως ἐπιθεοῦ ἔλέγεται ἢ γὰρ ὅτι προὔπαρξίς, τουτέστι καὶ πρὸ αὐτῆς τῆς ὑπαρξέως· ἐπειδὴ δὲ πᾶσα ὑπαρξίς ἔξ' αὐτῆς ἐκ τῶν δι' αὐτοῦ φανεμένων ὀνομάζεται, ἵνα νοηθῆ ἢ ὑπὸ ταῦτα.

Αφορίζουσα) τουτέστι γνωρίζουσα ἢ διακινύουσα.

Τὴν θεαρχίαν) σημείωσαι ὅτι ἐ ἀνθρωπίνως λεχθείσης τῆς φωνῆς, τῆ θεότητι τῷ τῷ ἀναπήθησι, διὰ τὴν τὸ προσώπου ἐνότητα.

Οὐ μελικθῶς) καλῶς τὸ οὐ μελικθῶς· αἱ γὰρ ἐνέργειαι, ἢ πᾶσαι τῆς θεολογίας αἱ ὑμνολογίαι, οὐχ ἐνὶ ἐ μόνῳ τῶν θεῶν τελείδος προσώπων ἀποκληρωτικῶς ἀπονενέμωται, ἀλλ' αὐταὶ μὴ κοινὰ εἰσι τῆς τελείδος διὰ μόνης τῆς ἀνθρωπίνως· μόνη γὰρ ὅτι τῆ υἱοῦ, ὡς ἐφεξῆς λέγεται· μόνη ὅτι αἱ χαρακτηριστικὰ τῶν τελῶν ὑποστάσεων ιδιότητες, μελικθῶς ἢ ἰδίως ἐκάστη ὑπόστασις προσέσθιν, ὅτι τῷ πατρὶ τὸ πατήρ, ἐ ἐκ ἄλλου υἱοῦ οὕτω ἐ ἐπι τῆ υἱοῦ ἐ ἔξ' ἁγίου πνεύματος.

Καὶ ὀλοκλήρου) σημείωσαι ὅλης θεότητος τὴν τελείδα σημαίνεσθαι.

Εἰ μὴ πρὸς τῆς ὅλης) σημείωσαι, ὅτι ὁ μὴ κοινὰς ἐπὶ λέγωνται θεωνυμίας, ἀποχίτης ἀσεβῶς τὴν ἐνότητα τῆς προσκυνητῆς τελείδος.

Τὰ δὲ λέγει, ὁ ὢν) σημειωτέον, ὅτι δέχεται τὴν ἀποκάλυψιν τῆ ἐν ἁγίοις ἰωάννη τῆ β' ἀγγελιστοῦ, ὁ ἅγιος πνεῦμα διοιούσιος· ἐκεῖ γὰρ ὅτι τὸ ρητὸν τῆτο. ὅτι δὲ ὅτι τῷ ἐν πατρὶ

ἑορῆος δι' ἀγγελισῆς, ὅπου καὶ πῶς ἀποκάλυψιν εἶδεν, ἐγνώσκεν ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἔπειτα μαθήσει κατὰ τῆς ἱ. ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν τὸ ἅγιον δι' ἀγγελισῆν ἔθετο λόγον ἰωάννου.

Προφητῶν) ὁ δὲ εἶπεν τὸ λέγει.

Τὸ ὄν, ὃ πρὸς τὸ πατρὸς) ἐπίσκεψαι, πῶς φησὶ πῶς χρῆσθαι αὐτῶν ἔγδ' φέρεται νῦν οὕτως.

Τὴν θεαρχίαν) ἐν ἅνοις θεαρχικὴν ζωὴν.

Θεογένεθ θεότητος) σημείωσαι ὅτι θεογένον θεότητα φησὶ τὸ πατέρα, ἔπειτα θεότητα τὸν μονογενῆ.

Διεξοδικῶς) ἀπὸ τῆς πλατυτέρως.

Τὰ πάντα δι' αὐτῆς) σημείωσαι, ὅταν λέγῃ, ὅτι τὰ πάντα ἐκ τῆς θεοῦ ἐστὶν, ἀπειρητικῶς, πῶς ὅλως θεότητα σημαίνει. Τυτέσι πῶς ἀγίου τελέδα ὅταν ἡ φῆ, τὰ πάντα δι' αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκίλισται, διεξοδικῶς πρὸς τῶν ὑποστάσεων σημαίνει τὸ γδ' εἰς τὸν διμυρρικὸν λόγον ἐδέξατο πάντες.

Καὶ αὐτῆς) τῆς λόγου διηλονόπ.

Κοινωνικῶς ἢ ὑμνωδῶς) σημείωσαι ὅτι κοινωνικῶς ἠνεῶται τὰ τῆς ἀγίας τελέδος.

Τὰς θεαρχίας) ὅτι τὸ, Ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· τὸ σέβας, ὡς τὸ, εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημῶσαν πῶς ἀφροθήσεται· τὸ ἡ δωρεῶν, ἢ ποι τῶν χειροματῶν, ἐν τῇ λέξει, Διψασθε διώαμιρ ἐπελθόντος τῆς ἀγίας πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς.

Τὴν πηγὰν) εἴρηται ἐν ψαλμοῖς, ὅτι πρὸς σὺ πηγὴ ζωῆς· καὶ ἐν ἱερεμίᾳ, Ἐμὲ ἐλκετέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶντος. ὁ οὖν θεὸς λέγεται πηγὴ, οἰά τις μήτρα καὶ ἀρχὴ ἢ ἀπὸ τῶν φαιέντων ἢ πρὸς ἡθόντων εἰς οὐσίαν ἀπάντων· ἀ γδ' καλῶν εἰώτασι πνευ καθευλικὰ, ἢ ποι γῆν, ἢ ὅλα, ἢ πρὸς ἔχοντα, ἀ-

τε περιληπτικά τῶν μερικῶν ὡς αὐτῶν περιόδων, ταῦτα αἱ θείαι
 γραφαὶ πηγάζου ἀπὸ φασι. διὰ τὸ δημιουργικὸν ἔργον καὶ ἀ-
 νέκλειπτον τῶν δὲ πνύματος ὑφίστα μόνων, καὶ ὅτι τὸ πνύ-
 μα τὸ ἅγιον καὶ αὐτὸ τῶν ὄντων ἀπὸν, ὡς καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ εἴ-
 ρηται, εἰκότως καὶ πηγάζει αὐτὸ ἀπὸ θεολογίᾳ τὸ δὲ ἀνέκλει-
 πτον τῶν δημιουργικῶν ἐκείθεν νόησον εἰς τὸ, Ὁ πατήρ μου ἕως
 ἀρπὲ ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι ὡσαύτως καὶ τὸ πνύμα
 τὸ ἅγιον, σὺ γὰρ πατεὶ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀεὶ ἐργάζεται ἀνέκλει-
 πτως· εἴρηται γὰρ, Ἐξαποσελεύεις τὸ πνύμα σου, καὶ κλιθεῖ-
 σονται.

Ἀδιασρόφοις ἐνοίαις) καλῶς εἶπε τὸ ἀδιασρόφοις, ἐπει-
 δὴ καὶ οἱ ἀρεπικαὶ ἀναγνώσκοιται τὰς γραφὰς καὶ ἐν τῷ ἐφορῶνται
 ἐν αὐταῖς, καὶ ὁμοῦ δὲ ἀσρόφοισιν ἑαυτοῖς.

Θεωρητικῶν διαρέσεως) θεωρητικῶν διαρέσεων ἔπι τῶν ἀ-
 γίας τελείας, πῶς καὶ τῶν ὑποστάσεων ἀσύγχυτον ἔφη γινῶ-
 σαι. καὶ ὅτι ἔχει φροντίζειν πείθειν πῶς μὴ δεχόμενοι τῶν θείων
 γραφῶν· τὸ γὰρ κοινῶς ἔπι τῆς ἀγίας τελείας θεολογεῖν, ἐκ
 ἔστι σύγχυτον εἰσάγειν τῶν ὑποστάσεων.

Ἐπὶ πῶς θεολογικῶν) θεολογικῶν ἔπισημῶν αἰωτέρω πε-
 ρὶ θεοῦ διηγεύμενος, ἐκ ἔφη αὐτῶν ἔπισημῶν εἶναι. ἐν ταῦ-
 θαι ὅτι καὶ θεολογίας, ἔπισημῶν φησὶν. ἔπισημῶν ὅτι, δό-
 ξα ὁρθῆ λογισμῶν δευτέρα, ἢ λόγος ἀληθείας ἔπι διαίσιον ἀ-
 μεταπίωτος, καὶ ἢ ἀκριβῆς εἰδήσεις τῶν πραγμάτων καὶ ἀπό-
 φασεις, οὗ καὶ λέγεται ἔπισημῶν, ἀληθείας λόγον καὶ δόξαν ὁρ-
 θῶν περιβόητον, μὴ δευτέρα τῆς ἐκ τῶν θεολογίας τῶν ὁ-
 μοῖα βεβαιώσεως.

Τὰς θείας ἐκφαντοείας) ἐκφαντοείας φησὶ, τὰς τὰ μω-
 σήμια ἐκφαντούσας διδασκαλίας.

Ἐν ἑαυτοῖς ἀπλήθυντα) ὅτι οὐ δεῖ παρεξίειναι πῶς θεῶν

γραφήν ὅν τὰ θεολογεῖν.

Καὶ ὅσα τῆς ὑδροχικῆς) καὶ ἀφάρεσι ὑδρὶ ἐννοίαν δὲ-
ξολογεῖται· ἐκ γὰρ τῆς μὴ θεωρουμένης πρὸς αὐτὸν ὑδρανα-
βεβηκότως προσκυνεῖται, οἷον ὡς ἀθάνατος, ὡς ἀτελεύτη-
τος, καὶ ἀόρατος, καὶ ἀνεκδήσις, καὶ ὅσα τοιαῦτα κοινὰ γὰρ τῆ
πειάδος ἐς ταῦτα ἀπολογικὰ δὲ εἰσὶν, ὅσα ἐπιπλήσιον
ἔρριψε παρ' αὐτῆς, ἅτε ἀπίου παντὸς καλοῦ ὡς γέγραπται,
ὅτι πάν' ἐστὶ καλὸν αὐτῆς.

Τὸ τῆ πατρὸς) καὶ κοινού, τὸ ὑδροῦσιον ὡς ἐπιπλήσιον, οὕτως καὶ ὑοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος· ἐπιπλήσιον τῶν δὲ κεκρι-
μένων τῆς ἀγίας πειάδος, οἷον ὀνομαζομένων, οὐδεμίαν φησὶν εἶναι ἀ-
προφλή, ἢ κοινωγίαν· ὁ γὰρ πατήρ ἐκ αὐτῆς δὲσεβῶς κληθεῖν
ὑός· ἐδὲ ὁ ὑός, πατήρ· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπιπλήσιον ἀγίου πνεύ-
ματος.

Ἡ κατ' ἡμᾶς ἰησοῦς) σημείωσα ὅτι μόνου τῆ θεοῦ λόγου
ἔστιν ἢ ἕνα ἀνθρώπις. παντελῆ ὅτι αὐτὴν φησὶ καὶ ἀπολινα-
ρίου, ὡς ἐκ ψυχῆς νοεραῖς καὶ ἡμετέρου σώματος· τῆτο γὰρ δη-
λοῖ τὸ εἰπεῖν αὐτὸν, κατ' ἡμᾶς· ὅτι καὶ καὶ δὲ πύχους· καὶ
νεσοεῖς δὲ, ὅτι φησὶ, τῆ ἰησοῦς πλὴν ἀνθρώπιον, ὡς θεοῦ κα-
τ' ἡμᾶς ὑπαρξίν· καὶ ὅτι οὐσιώδη φησὶ τὰ ἐν τῇ ἀνθρώπι-
τηπι μωσήεια, πλὴν πείναν, τὸν κόπον, ἐπὶ τῆ ὑδατος βαδί-
σαι, καὶ τὸ εἰσελθεῖν τῶν θυρῶν κεκλεισμένων πρὸς τοὺς μα-
θηταίς, καὶ τὸ ἐγεῖραι τοὺς νεκροὺς, καὶ αὐτὸ τὸ πάθος, καὶ ὅσα
τοιαῦτα.

Οὐσιώδη μωσήεια) σημείωσα τὸ οὐσιώδη ἐπιπλήσιον τῆς σαρ-
κώσεως· τοῦτο γὰρ ἔφη, ἐκβάλλων πλὴν καὶ φαντασίαν
δόξαν.

Παραδόσεως ἱερομύσαι) ἱερομύσαι λέγονται, οἱ τὰ ἱερεῖς
μεμνημένοι.

Κρυφίας ἢ ἀνεκφοιτήτους) κρυφίας ἐνώσης φησὶ τὰς πρὸς
τῆς θείας οὐσίας ἀκαταλήπτους γνώσεις· πῶς γὰρ οὐσίῳ αὐτῶ
τῆς ἀγίας πειάδος, ἢ ὅτιν ἔδει γνώσεται ποτε.

Τὰς διακρίσεις) διακρίσεις φησὶ τὰς ἐνυποστάτους περιου-
ρητὰς ὑπάρξεις, τούτῃσι, ἔμψυχοι, τὸν ἐκ πατρὸς ἀνεκφρα-
σον ἀπαυγασμὸν τῆ δὲ ἀγίου πνεύματος, τὸ ἐκ πατρὸς ἀνε-
νόητον ἐκπόρδισιν.

Ἡ ὑπερῷ ἐναρχία) ἡ ὑπερῷ ἐναρχίαν ἐνόησις, τὸ ὑπερῷ πᾶσαν
ἐνόησις ἢ ἀπλοῦτητα ἐν τοῖς ἔσσι τῆς θείας φύσεως ἀμερές τε
ἢ ἀπλοῦς σημαίνει.

Τὸ ἀφθεγκλίον) ἀφθεγκλίον, διὰ τὸ ἀκατονόμαστον τῆς οὐ-
σίας· πολύφωνον ὅ, ὅτι τῆ ποικιλία τῶν ἐργετουμένων τὸ πο-
λύφωνον ἔχει.

Τὸ παννόητον) πῶς ἀγνοῶσις ἢ παννόητος ὁ θεός, ἢ πῶς
ἐν ἀγνοσίᾳ τὸ πρὸς αὐτὸ κινώμεθα γινώσκον ῥητέον· ἀγνοία γὰρ
γίνεται γνωστὸς ὁ θεός ἀγνοίᾳ ὅ, μὴ ἔτι διὰ τῆς ἀμαθίας λα-
βῆς αὐτῆ γὰρ σκοπὸς ὅτι ψυχῆς· μήτε πῶς γινώσκουσαν, ὅτι
ἀγνοῖται ὁ ἀγνοῶσις· εἶδος γὰρ ἢ αὐτῆ γνωστικόν· ἀλλὰ
κατ' ἐκείνῳ πῶς ἀγνοίᾳ γινώσκειται γνωστὸς, κατ' ἡμῶν ἀ-
πλοῦτες ὑπερῷ τὰς νοήσεις, αἱ ἕνεκεν πληθυνόμενοι σκεδάν-
νυται, ἢ αὐτῶν συμπύωνται, ἐκ οὐσίας ἑνῆς· ὅθεν οὐκ πᾶ-
σαν νόησιν πρὸς θεὸν ὑπερῷ αὐτῶν ἀπλοῦς κινώμεθα, ἀγνοοῦ-
τες λοιπὸν ἢ ἀδιάκριτοι μνηστικὸς διὰ πῶς πρὸς τὴν ἐνόησις
τάσιν, ἢ βεβαίως ἐστῶτες ἐν τῇ ἐνώσει ἀγνοοῦμεν, ὅτι ἀγνοῦ-
μεν, τούτῃσιν οὐχ ἑτέρου ἕνεκεν εἶδος, ἡμεῖς ὡς ἀμαθῆς ἀ-
γνοῦμεν, διωάμενοι μαθῆναι αὐτῶν ἀγνοοῦμεν· ἀλλὰ τὰ πρὸς
πάσης λογικῆς κλίσεως δύσεως ἀγνοοῦμεν ἀγνοοῦντες ἐν ταύ-
τῃ γὰρ αὐτῶν τῇ ἀγνοίᾳ, εἶδος γινώμεθα ἢ πρὸς πάντων ὄντων,
ἐάσαντες μὲν πάντα τὰ εἶδη καὶ τὰς νοήσεις· ἐν ἀφασίᾳ δὲ

κρείττονι πάσης φθέρξεως ἰδρυμένοι, τὰ μὲν δὲ τὸ γινώσκον
 ὅπ' ἠγοοῦμεν· εἶτα πάλιν ὑποσφύραντες ἐκ τῆς ἐν ἀφα-
 σίασιωπῆς, καὶ ἀπὸ τῆς σιγῆς εἰς φθέρξιν καταβαίνομεν,
 σωιέντες ὅπ' ἠγοοῦμεν, ἀφιστάμεθα λοιπὸν τῆς πρὸ ἀγνώ-
 σου ζητεῖν παινόντες δὲ πάλιν ὁ θεός, ἐκ τῆς φιλοδώρων προ-
 νοιαννοοῦμενος, ὅπ' ἔστι, καὶ ἐκ τῆς διημιεργίας· ἐκ τῆς
 μὲν, ὅπ' ἔστι βίβη· ἐκ τῆς δὲ, ὅπ' ἔστι διημιεργίας καὶ θεσίαν μὲν, τῆ
 ὑπαρξίν φησίν, ὡς ἔξ αὐτῆς τῆς πάντων οὐσίας ὑπαρξέως.
 λέγουσι δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι θεσίαν, τὰ βίβητι θεσίαν εἶδη τῆς ὑ-
 λῆς ἀφάρεσιν δὲ, ὅταν αἰτιότιτες ἀφαιρέτωσι τῆς εἰδῶν
 οὐσίας, τὸ βαρὺ ὑδατος, τὸ ὑγρόν, ὁ οὐρανός, ὁ καὶ ταῦτα με-
 τασηματίζων, ἢ πάντων θεσίαν καὶ ἀφάρεσιν ἔστι· θεσίαν μὲν
 πάντων, ὡς τὰ πάντα θεσίαν καὶ ποιήσας, καὶ ἰδρυμένοι πρὸς
 σκευάζων ἐν αὐτῷ γὰρ τὰ πάντα σωέσθην· ἀφάρεσις δὲ
 πάντων ἔστι, ὡς καὶ τὰ θεσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὴν ποιήσιν μεταρ-
 ρυθμίζων, καὶ μετασηματίζων, καὶ ἀφαιρῶν ἐκ τῆς περὶ μὲν
 τὰ κατὰ φύσιν· εἰ γὰρ ὁμολογῆται τὰ ἐν γένεσιν πάντως καὶ φθέρ-
 ξει· αὐτὸς δὲ πλούτω ἀγαθότητος, τῆς μὲν, αὐτεῖλε καὶ τὸ
 φθαρτὸν, ὡς ἀγγέλων καὶ ψυχῶν· τῆ δὲ, τὸ φθαρτὸν· εἰς ἀ-
 φθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν εἰς ἀθανασία, μεταγὰρ, ὡς τὰ σώ-
 ματα ἡμῶν ἐν τῇ ἀσάσῃ· δήλον ὡς αὐτὸς ταῦτα ἡμῶν ὑ-
 παρχων, αὐτὸς ἐπὶ τῆς θεσίαν ἔστι καὶ ἀφάρεσιν, ἐπὶ θεσίαν
 καὶ ρίζα πάντων ὧν, ἢ τῆς οὐσίας, ὅπ' ἔστι τὸ αἶπον, ἔπε ἀφά-
 ρεσις αὐτῶν ὧν, ὧν αὐτὸς ἔχει· αὐτὸ γὰρ ἀθάνατον αὐτὸς ἔχει·
 τὸ γὰρ ἀθάνατον, καὶ ἀκατάληπτον, καὶ ἀγῶστον, ἐπὶ οὐσία
 τα, ἔχει, οὐχ ὡς μὴ ὧν τὸ ἐναντίον· ἀλλὰ κατὰ ἰδιότητα ἵνα
 πᾶσι ἀφῆρτον καὶ ἀεπιπόνητον· ἔξῆρηται γὰρ τῆς ἀπάντων,
 ὡς ἀφῆρημένος τῆς ὄντων, ἐπὶ τῆς οὐδενὸς νοοῦμενος τῆς ἐκ
 διημιεργίας, ἢ καταλαμβανόμενος ὡς αὐτὸς ἑαυτὸν δρπά-
 σαι

σας δὲ τῆς ἀπειρίας· οὐ γὰρ ἔστιν αὐτῆς ὥρας· σημείωσαι δὲ τὸ ἐν ἀλλήλαις (εἶ), κατὰ ἕνα μόνῳ ἔϊδρυσιν τὰς θείας ὑποστάσεις, ὡς τὸ, Ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοί· οὕτω καὶ πάλιν τὸ ἀγία πνεύματος ὁ ἀπόστολος λέγει.

Οπου γε ἔτι πάλιν ὑπορούσιον) αἱ τῶν ὁμοῦ ἐνώσεις, τῶν τε σοιχλωδῶς θεωρουμένων, καὶ τῶν ἄλλως πως μυημένων, δυνάμεις καὶ ποιότητες τὸ παρηλαζμένον ἔχουσι καὶ ἕτερόν τε πάλιν τῶν ἀπλῶν φύσιν, ἢ τούτων ἐνώσεις ἀποτελεῖ· ὡσαύτως ἔτι ψυχικαὶ δυνάμεις τὸ ἕτεροειδές καὶ πάλιν κινήσεις διαφοροὶ ἔχουσι· καὶ μὴ καὶ αἱ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰς θείας ἐλάμψας ἐνόητες, τὸ ἀλλόλογον τῆς οἰκείας τάξεσιν ἔχουσι· ἢ δὲ ἐν τῇ ἀγία τριάδι θεότης, καὶ ὅσα ταύτης, οὐδὲν τῶν εἰρημῶν διακοπιωμένων, ἢ ἑαυτῆς διαφέρουσα, εἰκότως ὑπὲρ ταύτας τὰς ἐνώσεις (εἶ) δοξάζεται.

Καὶ ὑπορουράνια φῶτα) σημείωσαι, ὅτι καὶ τὰς ψυχὰς, καὶ τοὺς νόους ἀπαντας, ὑπορουράνια φῶτα καλεῖ καὶ φησὶν ἐνοῦσαι τὰς ζώουσας οὐσίας ταύτας ἀπίστας, ὡς εἴρηται ἐν τῷ πάλιν δείγματι τῶν ἐν οἴκῳ ἕνα ποικῶν λαμπήρων ἀμύλων ἀμύλων τε καὶ ἀσουλχῶν ἐνεμῶν, θεοειδεῖς τε οὐσίας καὶ μετεχούσας ἀλλόλογος ἑαυταῖς τῆς τῆς θεοῦ ὑπορουράνιας ἐνώσεως· ἀλλὰ ἕνα, ἐνώσεις δηλονότι, ἐπὶ τὰ ἀσώματα, ἀ καὶ δὲ ἀλλήλων ἀσουλχῶν χωρεῖ.

Υπορουράνιου θεογενείας) σημείωσαι, ὅτι ὑπορούσιον θεογενεῖαν, καὶ πνεύμα, τὸν πατέρα καλεῖ καὶ ὅτι ἐκ αὐτοῦ προέρχεται τὰ ὀνόματα.

Ἐνώσεις τε καὶ διακρίσεις) τὰ πάλιν τῆς ἀφραΐτου τριάδος μέχρι τριῶν ὑποστάσεων πρὸς τοῦ θεολογῆ, ὅτι πάλιν ὁ θεὸς καὶ πατήρ κινήσεως ἀχρόνως ἔτι ἀγαπητικῶς πρὸς ἑαυτὸν εἰς διάκρισιν ὑποστάσεων, ἀμερῶς τε ἔτι ἀμειώτως μεί-

ΚΚ

νας ἐν τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ὑπερλωιδύος ἢ ὑπερηπλωιδύος ἢ οἰκείου ἀπαυγάσματος εἰς ὑπαρξίν ὑπερῆθόντος, ὡς εἰκότος ζώσης, καὶ τῆ παναγίης πνύματος ὑπερσκηνητικῆς καὶ ὑπεραενάως ἐκποροιδύου ἐκ τῆ πατρῆς, ὡς μυσταγωγικῆς οὐκ εἰσόδου. ἀγαθότητι δὲ ἐπληθύνθη ἐπὶ τεισυπόστατον θεαρχίαν, ἢ ἀπία πάντων ἐπιτηγή. Ταῦτα καὶ ὁ θεολόγος χρηγέλιος ἐν τοῖς κτ' ὑπόμυσ λόγοις φησὶν. ἔστι δὲ καὶ κτ' ἄλλον λόγον θίασῶν διάκρισις, ἢ διὰ πληθῶς ἀγαθότητος ὑπερσόδου τῆ θεοῦ εἰς τὴν πολυείδξαν τῆς δημιουργίας τῆς ἀορατοῦ καὶ ὁρατῆς. κοινὰ δὲ εἰσὶ τῆς τεισυπόστατου καὶ ὑπερσκηνητικῆς ἐνάδος αἱ δημιουργικαὶ ὑπερσκηνητικαὶ τε ἐπιτηγῆς ἢ γὰρ παμμετασολίς τεισῶν ἐν μετέξει τῆς δυναμίδων μετέχων γίνεται ἀσχετῶς τε καὶ ἀμετέκλιως. Ταῦτον γὰρ δηλοῖ ἐκάτερον· μετέχεται γὰρ ὁ θεὸς ἀσχετῶς, οὐ κατεχόμενος ἐν τόπῳ τῆς μετέχοντι, ἔστι δὲ αἰσθητικῶς κατεχόμενος, ἀλλ' ὅλος ἐν μετοχῇ ἐκάστου ὧν καὶ ὑπερῆθόντος τῆς ἀπάντων, ὡς ὑπερσκηνητικῆς μεγάλης ὑπερσκηνητικῆς ἀπαντες μετέχουσιν οἱ παρόντες καὶ τὴν οἰκείαν δυνάμιν, καὶ αἰὲρ, καὶ νῆπιον, καὶ ἀλογαῖα ἀλλ' οἱ μὲν ὑπερσκηνητικότερον οἱ δὲ, ἀμυδρότερον ὑπερσκηνητικῆς ἀκουστικῆς ἐπιτηγῆς, καὶ ἔστι μετεκλή ἢ φωνή, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἀμετέκλιος μείνασα.

Ἐκ τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετεχόντων) τὸ κατ' οὐσίαν μὲν ἢ θεότης ἔμετέχεται, οὐτε νοεῖται μετεκλή δὲ ἔστιν ἐν τῇ ὑπερσκηνητικῇ ἐπιτηγῇ τὰ πάντα, ἐπιτηγῆς αὐτῆς συνέχεται εἰς τὴν ἐπιτηγῆν.

Ἐν ἐκάστῳ τῷ ἐκτυπωμένῳ) ὑπερσκηνητικῶς φησὶ, πῶς ἀμετέκλιως μετέχεται ὁ θεός.

Οὐκ ἔστιν ἢ ὑπερσκηνητικῆς) ἀπὸ τῆς ἐπιτηγῆς ἐκ τῆς ὑπερσκηνητικῆς δημιουργίας τῆς σφραγίδος.

Ἀπομόργματα) ἀπομόργματα ἐπιτηγῆς τῆς ἐκτυπώματα λέγει.

Καὶ μὴτε ἀπίτυπα) ὡς λίθοι καὶ ξύλα, ἢ πάλιν τὰ τῆς
 ὑγραστῶς οὐσίας, ὧν οὐδὲν ἔπιδέχεται πλὴν ἐκ δακτυλίου
 σφραγίδα.

Διακρίεται δὲ) σημείωσαι ὅτι δεκρίεται τῆς ἀγίας
 πειάδος ἢ ἀναθρώπισης τῆς λόγου ὀλικῶς ἢ ἀληθῶς.

Τὸ καθ' ἡμᾶς) ἐνταῦθα περὶ τῆς οἰκονομίας πάλιν δεκ-
 λαβῶν, τὰ θεῶν λόγῳ μόνῳ ταύτῃ περὶ σαπῆι, μὴτε πατρῶς,
 μὴτε τῆς ἀγίας πνεύματος ἐπικοινωνησιάντων, πλὴν καὶ βου-
 λῶν μόνων. σημείωσαι ὅτι ἀκριβῆ τῆς οἰκονομίας διήγησιν,
 ὅτι οὐσιώθη ὁ ὑπερούσιος θεὸς λόγος αἰδησιώτως, ἐπὶ μα-
 ρύηκε θεὸς, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐξ ἡμῶν ὀλικῶς, τυ-
 πέσι, σῶμα καὶ ψυχῆν λογικῆν καὶ ἀληθῆν ἐχθικῶς. καὶ ὅτι
 ὁ θεὸς λόγος ἐστὶν ὁ παθῶν, δηλονότι σερνί. καὶ ὅτι ἀνθρώπικῆ
 αὐτῆς ἐστὶ θεουργία, πάντα τὰ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. καὶ ὅτι ἐκ κοι-
 νῶν ἔστι τῶντα ὁ πατήρ. ἔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἢ μὴ τῆς βῶ-
 δοκίας καὶ βουλήσε τῆς σερνώσεως, καὶ ἔτε τὸ σμωργάζεσθαι τῆ
 ἡμῶν θεῶν ταῖς θεοσημείας. σημείωσαι δὲ ταῦτα μάλιστα καὶ
 νεσοειανῶν ἐκ ἀκεφάλων καὶ φαντασιασῶν.

Γεγενῶς ὁ ἀνδησιώτος) πῶς λέγει τὸν λόγον παθῆν, ὡς ἐ-
 πὶ, Αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφισαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς
 ἐξετέμνα.

Τοῖς ὅ, ὡς μυτικοῖς) καὶ πλὴν δυνάμει τῆς ἐνυπάρχουσιν ἐν
 τῷ ἀρτῷ ἐκ τῷ ποτηρίῳ.

Υπερνοεραν ἐνέργειαν) τῶν περὶ θεοῦ λεγομένων, τῆς διὰ-
 νοικῆ μὴ ἀναπύσσει ὁ ἱερός νοῦς, ἢ γινῶν ἐρμηνεύει ὁ ποῖς θῆσις
 διόλε ἀαχολούμνος, καὶ ποῖς γήνοις καὶ ἐμπαθέσιν ἀνεπι-
 θόλωτος μένων. αὐτοῖς δὲ ποῖς θῆσις οὐκ ἄλλος ἐπιβάλλει, ἢ
 καὶ ἀπόπασιν πείσης κινήσεως νοητικῆς τῶν ὄντων. τῆτο γὰρ
 δηλοῖ τὸ ὑπερνοεραν ἐνέργειαν εἰπεῖν, τούτῃστιν ὅταν τῷ ἀκατ

παλήπιω τῷ θεοῦ πάντοθεν περιχεθῆ, τότε καταλαμβάνει τὸ
ζητούμενον.

Ταῖς μετοχαῖς μόναις) προσωπακουτέον, ὀνόματα με-
τοχὰς δὲ φησὶν, ὧν μετέχουσι πῶς ἕξ αὐτῶν τοῦ θεοῦ πα-
ροχῶ.

Κρυφίότητα) ὅτι καὶ τὸ θεοῦ ὄνομα, οὐ δηλοῖ οὐσίαν, οὐ-
δὲ γὰρ ἔστιν ὁ θεός, ἀλλ' ἐργασίαν ἵνα εἰς ἡμᾶς· καὶ ὅ-
τι ἐκ τῆς μετοχῶν τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δωρεαμύων ἡμῖν, καὶ
ταῖς ἐπὶ θεοῦ ὀνομασίας πιούμια· τὸ δὲ πῶς ἔστιν ὁ θεός, πᾶσι
ἔστιν ἀνεπιόητον· ἵνα γὰρ ἡ θεία ὑπαρξίς, οὕτως ἀξίως ποσῶς
ὑμνηθῆσεται, ὅτι πάσης ἐνεργείας, καὶ τῆς δραστηότητος,
νοεράς δὲ, πάντως ὑφ' ἡμῶν ἀπολυθῆσα, δέξεται ἡμᾶς διὰ
σιγῆς ἀγίας ἐπιβάλλοντας τῷ ἐκείθεν ἐκφοιτώσας δωρεαῖς·
θελήματι γὰρ τὰ ὄντα ᾤοντα, πάντων ἡμῶν βεβαίως ἐν τῇ
τοῦ ἡμετέρου νοῦ ἀδιακρίσιᾳ, ἧς ἐκάλεσε περὶ μικρῶν γὰρ
σιν ἐναγασίᾳ.

Γάλιν, ὅτι μὲν ἔστι πηγὰς) σημείωσαι τὰ σεβάσματα καὶ
φεικία ὅτι τῆς ἀχραΐτου πειάδος ὀνόματα, ὅτι πηγὰς
θεότης, ὁ πατήρ· ὁ δὲ υἱὸς ἔστι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, βλαστοὶ εἰσι
τῆς θεογένεθ θεότητος, τοῦτέστι τῶ πατρὸς, θεόφυτοι, καὶ αὐτῆ,
καὶ φῶτα ὑπερούπα. μάλλον δὲ βλαστοὶ φησὶν εἰρηῶσαι ἐν
τῇ γραφῇ, ἀπὸ τῆς τῆς ἐλαῶν ὀπιασίας ζαχαρίας τῆ ἐνδε-
κίτου τῆς προφητῶν· δύο γὰρ κλάδοι τῆς ἐλαίας φασὶν οἱ
ἐβδομήκοντα· οἱ δὲ ἄλλοι ἐρμηνεύονται σάχνας καὶ βλα-
στοὶ· φῶτα ἔστι, ἐν οἷς εἴρηται, πατρὸς τῆς φώτων, καὶ φῶς ἐκ φω-
τός· πατερὸν ἔστι λέγει πῶς οἶονεὶ πατρῴτητα· ὅτι φέρει γυνῶ,
ὑότης· καὶ γυνῶ φησὶν ὁ ἀπόστολος, Ἐξ ἧς πάντα πατερὰ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζονται· τὸ γὰρ εἶπ' τε πατέρας ἔστι υἱὸς
ὀνομάζονται ἀνωθεν ἐρρῶσει, ἐκ τῶ πατρὸς μὲν φύσῃ τῶ υἱοῦ

οἷτος· πατρὸς δὲ πάντων, δημιουργικῶς καὶ διδασκαλικῶς·
 ὅθεν ἔσώματα καὶ νοητὴ θεῶν πατέρες, καὶ υἱοὶ διδα-
 σκαλικῶς ἔκφυρκειμῶς ἐν ἀγγέλοις καὶ δικαίοις, ὡς ἔο-
 ἰστός ἀπόστολος δηλοῖ, πάντων τῶν πατέρων ἀρχὸς τῶ κρείωτος
 πατρὸς, ἄτε καὶ τὴν τοιαύτην μέγεξιν δόντος, ἔ πάντων τῶν
 υἱῶν ἀρχὸς τῶ υἱοῦ, ἄτε καὶ αὐτὸς μετεκίλου ἐν τούτῳ γινόμε-
 νος, ὡς αὐτὸς φησιν, Εφάρξωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις·
 ὅτι καλεῖται πατήρ, ὁ αὐτὸν ἔχων υἱὸν τὸν ταῦτα εἰπόντα.

Τοῖς ἀπατοῖς) ἀπατά βεβί πάντα τὰ ὄρα χθέντα εἰς
 κλίσην, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς· ἀπα δὲ τὰ ὑπόκοντα του-
 τέσιν ἀβείς ὑποστάσεις τῆς ἀγίας τριάδος· πρὸ δηλον οὐκ
 ὅτι οὐδέμια ἐμφέρεια τούτων πρὸς ἀλλήλα, ἀπὸν φησὶ καὶ
 ἀπατῶν· καλῶς δὲ πρὸς ἐθικε τὸ ἐνδεχόμενος· οὐ γὰρ ἀ-
 πάσας.

Καὶ ζῶ εἶπες φαίη) ὅτι πρὸς αὐτῶς καὶ οὐσιωδῶς πρὸς ἐ-
 νεσι τὰ τῶν ἀπὸν· ὡς τε οὐ καλῶς λέγουμεν ζῶ καὶ φωτίζεσθαι
 τὸ θῆον· τὸ γὰρ τῶ ζῶ ἡμᾶς καὶ φωτίζεσθαι ἀπὸν· οὐσιω-
 δῶς οὐκ πρὸς ἐνεσι τῶ θῆον, ἀπὸ ἡμῶν καὶ χάειν· τὸ γὰρ
 σημαίνει τὸ καὶ μέγεξιν· λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολος, Χάειπ ἐσὲ σε-
 σωσμένοι· καὶ ἡμεῖς μὲν σεσωσμένοι λεγόμεθα· αὐτὸς δὲ ἡ-
 μῶν σωτήρ ὅτι· καὶ πάλιν, Ἀπὸ γὰρ τῶ πληρώματος αὐτῶ ἡμεῖς
 πάντες ἐλάβομεν.

Ἀλλὰ ἔ τὸ πάσης θεολογίας) ὅτι θεολογία καλεῖ, τὰ τῆς
 ἐν ἀνθρώπων πῆσεως· καὶ ὅτι κατὰ ἡμᾶς θεοπλασίαν φησὶ τὴν τῶ
 κρείου ἰησοῦ σφρίκωσιν· ταῦτα καὶ νεσοειανῶν μάλιστα, τὸ
 ἀνδρικῶς αὐτὸν οὐσιωθῆναι λέγειν· ὅρα ὅτι ὅτι ἐν τῶν παρ-
 θενικῶν ἀμῆ φησὶ τὸ σῶμα τῶ κρείου ἰησοῦ δὲ πλασθῆ-
 ναι· σημείωσα δὲ, πῶς φησὶ, πρὸς βυτά τοις ἀγγέλοις (εἶ) Ζε-
 νας, καὶ πρὸς τὸν αὐτῶν Ζηνά (εἶ)· λέγει ὅτι πρὸς βυτέροις ἀγγέ-
 ΚΚ 3

λοισ ὁ θεὸς ἰὼ ἀννης ἐν τῇ ἀποκαλύψει ἢ ἐπὶ ἀεὶ τοῖς πρεσ-
 τοῖς ἐν τῷ πῶβίχ ἀνέγνω δὲ πρὸς κλήιδρ π βιβλίω ε. τῶν
 ὑποτυπώσεων. πρεσβυτάτοις ὁ ἀγγέλους εἶωθε καλ εἶν, τὰς
 ἀντιπῶ τε εἰς τὰ ζεις, θρόνοις, σεραφίμ, χερουβίμ, ὡς δη-
 λοῖ ἐν τῷ πρὸ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας λόγῳ πολλάκις. φησὶ
 δὲ ἄνωστα, μήτε τῷ πρὸ πίτω τῶν ἀγγέλων ἐφικλόν εἶ) πῆ
 ἔσπον τῆς ἐναερωπιήσεως.

Καὶ τῷ κλεινῷ) ἐνδόξω.

Καθηγεμόνι) καθηγεμόνα οἰκεῖον, τὸν ἅγιον ἱερόθεον ἀν-
 ρίπεται, ὡς ἀπὸς δηλοῖ. μὲν γὰρ τὸν παῦλον ἐκ τούτου ὠ-
 φελήθη. λέγει δὲ ὁ πῆ ἴσως παθῶν τὰ θεῖα ἐκεῖνος, οὕτως ἐνε-
 πνύσθη ἡ δὲ βεῖν οὐ μόνον μαθῶν, ἀλλὰ καὶ παθῶν. εἴρη-
 ται μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑβραίοις. ἔμαθε γὰρ ἀφ' ὧν ἔ-
 παθε πῶ ὑπακοῦ. ὁ γὰρ παθῶν πείρα λαμβάνει τὸ διδα-
 σκόμενον, ὅτι ὁ τυπόμενος μᾶλλον τοῦ μόνον ἀκούσαντος, οὐ
 μὲν δὲ τυπῆθέντος ποτὲ, ἡς ὁ τοιοῦτος πόνος γινώσκει, καὶ
 μᾶλλον ἀπὸ πρὸς ἡσέν, ὁποῖον βεῖ τὸ ἀλγος. οὕτως καὶ ὁ δι-
 ἀποκαλύψεως μου ὡς, θεόπερον ἐρμηνεύσθαι τὰ θεῖα. τὸ ὅ
 παθῶν τὰ θεῖα, τοιοῦτον βεῖν εἴρηται τῷ ἀποστόλῳ, Σωταφώ-
 ρδν τῷ χριστῷ, ἵνα καὶ σιωπηρῶν ἀντιπῶ καὶ συμβασιλεύσω-
 μδν. ὁ δὲ σιωρῶν ἑαυτὸν δὲ πῶ ἑαυτοῦ σδρκα, αὐτὸς τὰ σί-
 γματα τῷ χριστῷ ἐν τῷ οἰκεῖῳ ἑομα π πρὸ φέρη. εἰκότως οὖν
 καὶ συμβασιλεύει τῷ χριστῷ, δὲ τὰ θεῖα αὐτῷ θάρρειται μω-
 σήεια ὅταν καὶ ὁ ἅγιος ἱερόθεος λέγεται μὴ μόνον μαθῶν, δη-
 λα δὲ παθῶν τὰ θεῖα καὶ ὁ δι ἀποκαλύψεως τὰ θεῖα μου με-
 νος, ἔξισταται ἑαυτοῦ, δὲ καλῶς λέγεται παθῶν, τὸ ἐπωφρῆς
 τῷ πῶ πάθος, ἵνα θεοῦ γένηται καταγώνιον. Ἄλλως. πα-
 θῶν αὐτὸν ἔφη τὰ θεῖα, ὡς οὐ διδακτικῶς διὰ λόγου πῶ πρὸ
 τούτωι δὲ ζαδῶ μύησιν λέγειν, ἀλλὰ τῇ θεῖα ἐμάμψη ἑντυπω-

θῆναι, ἔστι ἐπισημανθῆναι τῇ δὲ τοιαύτῃ γῶσιν ἢ ὑπὸ φύσιν, ἢ τὴν τοιαύτην τῶν θηοτέρων μῶσιν συμπάθησθαι ἐκάλεισεν, ἢ γὰρ σιωδία θείων.

Ἡ πάντων αἰτία) τὰ θῆα ταῦτα παρὰ τὴν σιγήματα, πῶς ἔστι ὁ ἕως τὰ πάντα ἐν πᾶσι, ἢ κεφαλὴ πάντων κτ' ἢ ἀπόστολον. ἔφησιν, ὅτι πάντων ἔστι πλήρωμα ἢ σιωχίς, τὴν ἀλληλεγγύην τῶν διμυρμηγῶν συσφίγγων, τούτῃ τὰ μέρη ὡς παντὶ, ὡς τὸ πᾶν ὦν. ὡς τὸ παντὸς οὐκ σιωχίς, καὶ μέρος εἰκότως, ἐπειδὴ ἢ πᾶν μέρος ἔστι παντὸς ἔστι μέρος, ἔστι οὐτε πᾶν, οὐτε μέρος, ὡς μηδὲν ὦν ἔξ αὐτῶν, ἀλλὰ ἔστι ὑπὸ πᾶσαν οὐσίαν. μέρη δὲ ὅλου τῶ κόσμου εἰσὶ τὰ κατ' εἶδος ὁρώμενα, αἶθρ, γῆ, φυτὰ, ἔστι τὰ λοιπὰ. καὶ ἔστι μὲν οἷα τις τελεία λεγομένη ἢ αὐτὴ θεότης, ὡς πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀτελεῖς. ὡς πρὸς ματθαίω, ἰέλθοι γίνεσθε, ὅτι, ἐγὼ τέλειός εἰμι. πρὸς δὲ ἀγγέλους τοὺς τελείους, ἔτελειος, ὅτι ὑπὸ τέλειός ἔστι ἢ τελετάρχη ὁ ἕως, ὡς ἀρχῶν πάσης τελειότητος, ἐπειδὴ ἔστι πρὸς τέλειος. οὐ πῶς ἢ εἶδος λέγεται ἐν τοῖς ἀειδέοις, ἢ ἀσωμάτοις, ὡς ἀπάσης τῆ εἶδος ποιήσας διμυρμηγῶν, ἔστι ἀρχὴ παντὸς εἶδους. πρὸς δὲ ταῦτα τὰ εἶδη ἀειδέος ἢ ὑπὸ εἶδος, ἐπειδὴ δεύτερον αὐτῶν ἢ τὰ εἶδη ἢ αἰδέαι.

Ἀφορίζουσα) ἀπὸ τῶ δὲ κίνουσα ἢ πρὸς τὸ ἀσύγχυτον δὲ σῶζουσα.

Καὶ μέτρον ἔστι) μέτρον ἔστι τῶν ὄντων, ἐπειδὴ ἐν αὐτῶν τὰ πάντα πεπερασται. ἢ αἰὼν μάλιστα δικαίως ἀπὸ λέγειτο. εἰ γὰρ αἰὼν λέγεται οἷον αἰετῶν, αὐτὸς ἔστιν ὁ αἰετῶν εἴρηται γὰρ, Σὺ γ' ὁ αὐτὸς εἶ, ἔστι τὰ ἔτη σοὺ ἐκ ἐκλείψουσι ἢ πάλιν, ὁ ἀειθμῶν πληθὴ ἀετῶν, καὶ τὸν οὐρανὸν μετρώων ἀπειθαμῆ, ἢ τὴν γῆν δρακί ποιητῆς ἢ αἰώνων, ἄτε τῶν ἀγγέλων ποιητῆς ὦν, ἀθανασία, πρὸς τὰς αἰετῶν, αἰών, ἀλλ' οὐ χεῖ-

νος, ἀτελεύτητος καὶ ἀῖ ἐσόμενος λέγεται. ὅτι ἔτι ἔτι οὐ λέ-
γεται αἰών, καὶ τὸν χρόνον τὸν τέλος ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰ-
ῶν, εἰς αἰῶνας τέλος ἔκ ἔχοντα.

Πλήρης, ἐν τοῖς ἀνδεέσιν) ὁ ὧρ εἶπεν αὐτῷ, ἀτελής ὅτι ἐν τοῖς
τελείοις, ὧρ δὲ φησὶν, ὧρ πλήρης ἐν τοῖς πλήρεσι. καὶ τὸ ἀτε-
λής οὐ οὕτως ὀφείλεις νοεῖν, ὧρ τελεία ἐν τοῖς τελείοις.

Καὶ ἕως φύσεως) ὁρᾷς, πῶς φησὶν, ἐπειδὴ καὶ ἕως φύσεως
ἐλήλυθε φύσεως μὲν, τῆς ἡμετέρας νοήσον. καὶ ὅτι τὸ φύσεως
ὅ καλῶς λέγεται ὅτι θεοῦ ἰσίου γὰρ πῶς φησὶν, ἕως φύσεως
κατήλθε, τοῦτέστιν, ἕως ἐκείνου ἔφθασε τοῦ ἀπμοτέρου καὶ
οὐ ὧρ αὐτὸς ἐκ ἐκέκτητο. σημείωσαι τὰς ἐμφάσεις τῶν λέ-
ξεων.

Αὐδησιώτως) σημείωσαι, ὅτι αὐδησιώτως καὶ ἀσυγχύτως
ἐκοινώνησεν ἡμῖν καὶ ἀπαθῶς. καὶ ὅτι ἐν τοῖς φυσικοῖς ἡμῶν ἔ-
μεινε ὧρ φύης, καὶ ἐν τοῖς κατ' οὐσίαν ὧρ οὐπίος, καὶ εἶχε
τοῖς ἡμῶν ὧρ ἡμᾶς, οἷον τὸ ἐκ παρθένου, τὸ ἀαμδότητον, τὸ
ἐν Ἰουσία θεοῦ λαλεῖν καὶ πάντα πράττειν, τὸ πειπατεῖν
ἐπάνω τῆς ὕδατος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. σημείωσαι οὐ, ὅτι οὐ-
δεὶς οὕτω θεολογεῖ πρὸς τῆς οἰκονομίας, καὶ νεσοειανῶν καὶ
ἀκεφάλων καὶ φαντασιῶν.

Τὰ κοινὰ καὶ) κοινὰ τὰ ἰωμδρὰ τὰ τῆς ἀγίας τριάδος ὀ-
νόματα, ὅσα ἐκ τῶν αὐτῆς δωρεῶν τῶν εἰς τὰ μετ' αὐτῶν ὀ-
νομάζεται. ἀς ἴνας δωρεάς, ὅλα κρίσεις φησὶ, καὶ οἰονεὶ πλη-
θυσμοίς.

Γληθύεται δὲ ἐνικῶς) τὸ καὶ φαντασιῶν, πολλαπλα-
σιάζεσθαι λέγεται τὸ ἐν. ἐπειδὴ γὰρ ἔξ αὐτῶν ἀπαντα, καὶ δι-
αὐτῶν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκίλισται, καὶ αὐτὸς ὅτι κεφαλὴ πάντων τῶν
ὄντων, τὰ αὐτὸς τὰς ὅλας οὐσίας παρήγαγεν, εἰκότως πολλα-
πλασιάζεσθαι λέγεται διὰ τῶν παρ' αὐτῶν ἡμομδρῶν, ὅταν καὶ

πάντων ὑποταπιούδων τῆ πατρὶ, αὐτὸς λέγεται διὰ τῶν
παρ' αὐτῆ γυμοιδῶν, τῆ πατρὶ ὑποταπίεσθαι, ὡς φησὶν ὁ ἀ-
πόστολος, Τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται. καὶ ὁ τοιοῦτος ἐν
τῆ πληθυσμῶ τῆς πάντων ᾧδραγωγῆς ἔμεινεν εἰς τὸ αὐ-
τὸς ἐν τῆ ἀνελατίω τῶ χύσθ τῆ αὐτῆ μεταδόσεων, ἐν τῆ πατ-
ρὶ μέρος ὦν, καὶ μηδὲν ὦν τῆ παντός· ἐστὶ γὰρ ὑψοῦσιος, καὶ ἡ-
μῖν ἀνέφικτος. ἐρμιωδύει δὲ αὐτὸ ὑποκαπῶν.

Καὶ τῆ ἐνιαίᾳ) ἐνιαίᾳ ἐφη τῆ ὄλων ᾧδραγωγῆ, δι-
λῶν ἅμα τῆ βούλεσθαι, καὶ ἔκτ' μικρόν π καὶ μελειθῶς κλι-
πῶναι, ἢ ποι πρὸς τὸ εἶ) ἐλθῆν τῆ γεγονότα. ἀνελατίω πον ᾧ
μετάδοσιν, ἢ ποι ὅπ κλίζων τῆ ὄντα ὁ θεός, οὐδὲν τῶν οἰκείων
μειοῖ ἀγαθῶν.

Εννοήσας ὁ κοινὸς ἡμῶν) κοινὸς καθηγεμῶν τῆ χραγωγῆς,
ὁ ἀπόστολος παῦλῶς δηλοῖ ὅπ δι' αὐτῆ γὰρ ὅπίσσευσεν, ὡς ἐγνω-
μῶν ἐν ταῖς πρῶξεσι. καὶ σημειωτέον, ὅπ καὶ ὁ ἅγιος ἱερόθεος ᾧ
ἀγῶ παῦλῶ ἐμαθητεύθη.

Καὶ γὰρ εἴτῳ εἰσὶ λεγόμενοι) τὸ κατὰ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι
ᾧσι, πλὴν ἓνα εἶ) τὸν ἀληθῶς θεόν, καὶ πατέρα, τῆ ἓνα τὸν
ἀληθῶς κύριον ἰησοῦν, τῆ το δηλοῖ, ὅπ ἢ πάντων ἀπία, καὶ
δημιουργὸς θεότης καὶ μετάδοσιν ἀμέλεισι καὶ ἀσκέδασι τῆ
ἐπωνυμίας τῆς οἰκείας θεότητος καὶ κυριότητος τοῖς λεγόμενοις
θεοῖς τῆ κυρίοις πρῶγαγῆ, οὐ κατακερμαπιδείσης τῆ θεά-
τητος εἰς μέρη θεοτήτων, ὡς χρυσοῖς εἰς νομίσματα πολλὰ,
οὔτε τῆ πολλῶν θεῶν συμπληρουμένων πλὴν αὐτῆ θεότητα, ὅν
ἔσπον τῆ πολλὰ εἶδη, τὸν ἓνα κόσμον· ἀλλὰ πληθύνεσθ λέγε-
ται ὁ θεός, ᾧ κατὰ ἕκαστον εἰς ᾧδραγωγῆ τῶν ὄντων βου-
λήματι, πρῶνοι π καὶ πρῶδοις, πολλαπλασιαζόμενος μὲν,
μὲν ᾧ ἀμερές ἐν, ὡς τῆ ἡλίου ἀκτῖνας πολλαὶ ἐκπέμπων,
καὶ μὲν ἐν τῆ εἰότητι εἴρηται γὰρ καὶ πρῶ τῆ ἡλίου τῆς δι-

καμοσιώης, ὁ κατ' ἡμέραν μεριζόμενος, ἔμὴ δαπανώμε-
 νος. καλῶς ὅ καὶ ἐπὶ τῶν θείων εἴρηται, τὰς ἐνώσεις τῶν δια-
 κρίσεων ἐπικρατεσέρας (εἶ)· καὶ γὰρ οὐ δεῖ τὸν νοσηχῶς ἀ-
 κρωιδρον πρὸ θεοῦ ἐνάδα, πρὸ αὐτῆ ἀκούοντα ὑπονοεῖν
 ἀσθένειαν, οὔτε ἀπλῶν ὡς ἀδυνάτων· οὐδὲν γὰρ ἐπὶ θεοῦ
 οἰκείως παρ' ἡμῶν λέγεται τῆς ιδιότητος ἐκείνης ἐφικνούμε-
 νον, οὔτε κατ' εἴρησιν, ὡς ἀθάνατος, καὶ τὰ ὅμοια· οὔτε κατ'
 θέσιν, ὡς ζωὴ τυχόν, καὶ τὸ ἐν ἀλλὰ τὸ ἐν, ὡς πᾶσιν ἀσύμ-
 βλητον ῥητέον ὅτι ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν ταῖς ἀνεκφοιτήτοις
 τῆς οἰκείας ἐνάδος τῶν λοιπῶν ὑποστάσει· μῦθε γὰρ ὁ αὐτός,
 καὶ τὸ βούλημα δοκῆ διακρίνεσθαι εἰς πλὴν τῶν λοιπῶν πα-
 ραγωγῶν· πάσης ἐν διακρίσεως, τοῦτέστιν εἰς τὸ (εἶ) τὰ πάντα
 παρόδου· παραπῆα ὅ καὶ ἐπικρατεσέρα ἢ τὸ θεοῦ ἀμείρι-
 σος ἐνάς· ἐπὶ δὲ τῶν ἀσθενῶν, τὸ ἐναρπῆον· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ὄσιν ἐνάς, ὅμ' αἰ διακρίσεις τῶν ποιχείων προϋποῦσα, σὺν-
 δρομοι γινόμεναι καὶ ἐνούμεναι, δευτέρας τὰς ἐκ τῆς σιωθί-
 σεως ἐνώσεις ἐργάζονται· ἐπὶ ὅ τῶν θείων, οὐχ οὕτως· ἐπὶ
 αὐτῶν γὰρ προϋποῦσα ἢ ἐνώσεις, τὰς διακρίσεις βουλήματι
 δευτέρας ποιεῖ.

Καὶ κατ' ἐπὶ τῆ ἐνός) ἐνώσεις μὲν ἐπὶ τῶν θείων φησὶν, ἢ ται
 τὰ ἐνιαίως τε καὶ μοναδικῶς ἐπὶ τῆς θεότητος θεωρούμε-
 να, ἀλλὰ γε διπλασθῶν προϋπεσείλατο ιδιοτήτων, τοῦτέστι πα-
 ρότητος, ὑπότητος, καὶ τῆς ἐκ τῆ πνύματος ἐκπορεύσεως· δια-
 κρίσεις ὅ, τὸ πλῆθ' (εἶ) τὰ τῶν θείων μετέχοντα δωρεῶν. προ-
 κατάρχοισι τίνων καὶ ἐπικρατοῦσι τὰ τῶν ἐνώσεων· οὐ γὰρ
 ἐκ τῶν πομῶν σιωθῆ τὰ τῆς μαῆς θεότητος καὶ κωλύτητες,
 ὅμ' αἰ ἐκ τῆ τούτης μοναδικῆς, ὅ ἐν ἐκείνοις πληθυσμὸς θεω-
 ρεῖται.

ΚΕΦΑΛ. γ.

ΗΝ ἀγαθαρχειν) πῶ ἀρχὴν πά-
σις ἀγαθότητος.

Οὐ πάντα δὲ) πῶς οὐ πάντα πάρε-
σι τῷ θεῷ, φησὶ μὲν ἔ αὐτὸς, νοήσας ὅ
αὐτὸ καὶ ἐκ θεοῦ χρησμοῦ, Εγγίσατε
πρὸς με, καὶ ἐγὼ ἐγγίσω πρὸς ὑμᾶς,

λέγει κύριος.

Ἡμαῖς οὖν αὐτοῖς) σημείωσαι, ὅπῃ ἡ δύξις ἡμαῖς ἀνάγει
πρὸς τὸν θεόν, ἢ αὐτὸν πρὸς ἡμαῖς κατὰ γῆ. σημείωσαι δὲ
καὶ τὰ ἄλλα δείγματα ὡραῖα ὄντα.

Πολυφώτου σφραῖς) καλῶς ἀπέκασεν οὐρανία σφραῖ πῶ
καὶ ἡμαῖς πρὸς οὐχί. ὡς πρὸ γὰρ ὁ εἰς ὕψος οὐρανοῦ ἀνιέ-
ται θέλων ὅπως ἀτίετα ταῖς χερσὶν ἰσχυρῆς χροῖου τῆς αὐτῆς.

Πεισματῶν) χροινίων.

Τῶ ἀπανταχῆ) πῶς πανταχοῦ πάρεσι, καὶ οὐδαμοῦ ὁ
θεός, εἴρηται ἡμῖν ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐξηγήσει ἢ ἐν ἀρχῇ, ὅ ἐστιν
φασὶν οἱ φιλόσοφοι. ὡς πρὸ οὖν ὁ κτ' μικρὸν ἑαυτὸν τῆς γῆς
κουφίζον ταῖς χερσὶ, δοκιμῆ κατέλκειν τ' σφραῖ, αὐτὸς δὲ
πρὸς ὕψος ἀίρεται τῆ κτ' μικρὸν ἀβάσσει οὐτὼ καὶ ὁ ἐπιτε-
θῶς πρὸς οὐχί. διὰ τῶν πρὸς ἕξων, αἱ ὁ λόγος χεῖρας
καλεῖ, τῆ κτ' μικρὸν ἐργασία καὶ πρὸς οὐχί τὸν νοῦν αὐτῆ
πρὸς θεὸν ἀνυψοῖ. ἐὰν δὲ τὰς χεῖρας ἀπολύσωμεν τῆς σφ-
ραῖ, καὶ μὴ φροντισώμεν τῆς ὅπως τὰ ἀνω φεράς, πίπσωμεν ἕξ
ὕψους τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τῆς γῆς, ἵνα νοήσωμεν ναυῶ πῶ ἡμῖν
διὰ τὸν ῥιπίζο ἀνύλω τοῖς τ' βίαι ἀνέμοις. θαλάσσιον δὲ, τὸν
βίον τὸν γέμοντα πολλῶν χερσίων. πέτεται δὲ, τὸν χεῖρον, ὃν
καταυῶτες ἀσάλευτοι διαμνήσωμεν πρὸς αὐτὸν, τὸν βίον

ἡμῶν ἔλκοντες.

Τοῦ κλεινοῦ) ἐνδοξοῦ.

Εἰκαμολογήσαι) ματαμολογήσαι.

Στοιχάωθέντας) στοιχάωθέντας λέγει, ἀπὸ τῆς ὠφελιθύν-
τας. ἰστέον ὅ, ὅτι μὲν) παῦλον ἐμαθῆκεν ὅτι ἅγιον ἱεροθέω. ὑ-
φαρπάζοντας δὲ λέγει, ἀπὸ τῆς κρυφίως ἰδιοπιεθῆναι καὶ
σφραγισθῆναι.

Πρεσβυπικῶς) τὸ πρεσβυπικῶς μὲν, ἴσως ἔλαβεν, ἀπὸ τῆς
ἐμπείρας, καὶ ὀπισθημονικῶς) στωπικῶς δὲ ὄροις φησὶ, τοῖς
σώτομον ἔχοντας πλὴν θεωρίαν. τὸ γὰρ ἐδήλωσε καὶ ἐνιαίας
εἰπὼν. σωελίξεις δὲ φησὶ, τὰς δι' ὀλίγον ἐκφράσας.

Ὡς οἷ) ἡμῶν) τούτῃσιν ὡς δυνάμειν ἐμοὶ, ἔαυτὸς παρῆ-
ρσε φασ ἐρμηνεύσαι, ἔοσοι καθ' ἡμᾶς διδάσκαλοι ἔτι
ἡρμηνεύσαν. αὐτὴ ἡ σωθεῖς τῆς ἑσθῆρα τοῦ.

Δεύτερα λόγια) σημείωσαι, ὅτι τὰς ἑσθῆρας ἱεροθέου συλ-
λαβήματα, ὡς δευτέραν ἁγίαν γραφὴν νομισέον.

Ἀυτοπικῆν) πλὴν αἰετικῆς ἀλυπτοῦ καὶ ἐμφανέστεραν κα-
τανόησιν λέγει.

Πρεσβυπικῆς) ὅτι ἡ πρεσβυπικὴ ἀξία, τελειότερα καὶ
διδασκαλικότερα πάντων ἱερέων ὅτι. ἡ δὲ ὅτι πρεσβυπι-
κῆ, νοήσας ὅτι ἡσάϊου λέγοντος, Οὐ πρέσβεις, ἀλλ' ἄγγελος, ὅτι
αὐτὸς ὁ κύριος ἡξεί, ἔφασκε ἡμᾶς. καὶ ἐκ τῆς τῆς ἁγίας ἱε-
ράτου ἀποκαλύψεως, ὅς εἰκοσιτέσσαρες πρεσβυτέροις εἶ-
πεν ἑώρακέναι ἐν οὐρανοῖς πρὸς τὸν τοῦ θεοῦ ἀνεκκλήτην
θρόνον.

Τοῦ ζωαρχικοῦ) ζωαρχικὸν ἔστι θεοδόχον σῶμα, τάχα τὸ
τῆς ἁγίας θεοτόκου λέγει, τότε κοιμηθήσῃς. σημείωσαι δὲ καὶ
τὸ, ὁ ἀδελφός θεός ἰακώβος. καὶ ὅτι συμπάριον πέτρῳ καὶ
ἰακώβῳ τοῖς ἀποστόλοις ὁ θεός ἔστι ἀπὸ αὐτῶν.

Τῶν θεολόγων) ὡς τῶν ἀγίων ἀποστόλων λέγει.

Τῆς θεαρχικῆς ἀδενείας) θεαρχικὴν ἀδενείαν ἐνταῦθα φησι, πῶς ἐκούσιον τοῦ ὑοῦ ἀχρὶ σδρκος, ἀμδρπίας δίχα, συλ καταβάσιν· ἀμδρπίαν γδ πώιτη ἀγνοήσας, κατηξίωσεν ὑπὸ ἡμῶν, μὴ ἐκσας τῆν οἰκείων, ἀναμδρτήτως ἀμδρπία γυέ-
 οθα, ἴν ἡμας τοῖς δουλωθέντας τῆ ἀμδρπία, δίχα τῆς δι' ἑαυ-
 ποῦ ἡμῶν ὑοθεσίας, εἰς πῶ ἀρχαίαν ἐπαναγάγη ἐλθουθε-
 εἴαν· πλούπιος γδ ὢν θεότητι, πλωχεύει πῶ πλουτοποιόν
 πλωχίαν, ἀλαλαβῶν ὑπὸ φυαῖς πῶ ἡμῶν σδρκα, ἴνα ἡμεῖς
 πῶ ἐκεῖνου πλκτῆσωμδν θεότητα, κὲ ἐν μορφῇ θεοῦ ἔ θεός
 κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, πῶ τῶ δουλου δι' ὑπὸ ἐκχυσιν ἀγα-
 θότητος ὑπέδν μορφῶν, λόγος ἀπλοῖς ὢν, ἐνυπίστατος κσθ
 γηροῦς ἀτρε ἐπίως σδρξ· ἐπ ὡρὸς τοῦτοις, κὲ πᾶσαν πῶ ἐν-
 σδρκον αὐτῶ πεινχαὶ πολιτεία, πῶ φάτνλω, πῶ εἰς ἀγῶ-
 πλον φυγῶ, πῶ μτ' πόρνων κὲ τελωνᾶν ἀδιάφορον στωδια-
 ρογῶ, πῶ ἐκλογῶ τῆν πλωχοτάτων ἀλιέων, τὸ ἀοικον
 αὐτῶ, τὸ αὐτοχέδιον κὲ ἀπρω ὡρὸς σικδον πώιτη τῆς ὅλης
 αὐτῶ ἐν σδρκου ζωῆς, τὸν ἀπμον ἔπι σαυροῦ θάναπν ἔπικρα
 τάρστος γδ πᾶς ὁ κρεμάρδνος ἔπι ξύλου. πῶ μτ' τῆν κα-
 κούργων ληστῶν στωαεῖθμκσιν, τας δλα ὡρονήσας τῶν ἡλων,
 πῶ δίχα τῆς λόγχις νύξιν τῆς πλδραῖς, τὰ ραπίσματα, τὰ
 ἐμπλύσματα, τὸ ὄξος, πῶ χολῶ, τὸν ἀκαίθινον σέφαρον,
 τοῖς δλα παγμοῖς κὲ δλα γλασμοῖς, τας γονυπετήσας, πῶ δι-
 τελεσατίω κηδεῖαν τε κὲ ταφῶ. τῆτο τὸ ὡσανεῖ μορὸν ἔ ἀ-
 δενές τῶ θεοῦ, τῶ λόγῳ τῆς οἰκονομίας, σοφώτερον κὲ ἰχυρό-
 τερον ἀσελκρίτως, τῆν ἀνθρώπων, τῆ ὑπὸ δυνάμω ἔ ὑπὸ
 σόφω ἐκνικῆσῶ τ' κρείπλονος δλα ὡρυσίως ἀπεδείχθη ἀφθέρ-
 κίω σιγῆ δι' ἔργων ἐκβοώμδρον πᾶση τῆ κλίση ἀκαταλήπιως·
 εἰ γδ κὲ ἐσαυρώθη ἔξ ἀδενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως κτ'

παῦλον τὴν θεασίον. Εἰς τὸ αὐτό. καλῶς τὸ τῆς ἀδελ-
φείας τῆς θεαρχικῆς εἴρηκε διὰ γὰρ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐκούσιον
συγκατάθεσιν, πάντα ὑπομείνας ἄχρι θανάτου, θανάτου
δὲ σαυροῦ, καὶ τὰς ἀδελφείας ἡμῶν αὐτὸς αἴρει, ἔπειθ' ἡμῶν ὁ-
δωᾶται, ἔπειθ' ἡμῶν αὐτὸς ἡμεῖς πάντες ἰάθημεν, καὶ τὸ
πάθος αὐτὸ ἴδιον λέγεται, καὶ τὴν ἑπέτηςου φωνίω τὴν λέ-
γυσαν, Χειροῦ οὖν παθίνας ὑπὲρ ἡμῶν σφικί· καὶ, εἰ ἐ-
γνωσαν, ἔκ αὐτῶν πὴν κύνειον τῆς δόξης ἐσαύρωσαν· ὅθεν ἔκ κω-
ειοκλίνοισι ἰουδαῖοι λέγεται.

Ἑμολόγος κρινόμενος) ὅπ καὶ ψαλμοὺς ἔλεγον τότε ἔμμε-
λεῖς οἱ πρὸς τὸν ἅγιον ἱερόθεον ἔωδαι, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὑμνο-
λογεῖν καὶ τὸ ὑμνωδεῖν· καὶ ὅπ, τὰ μὲν ὑψηλὰ καὶ μυστικά, ἀρ-
ρητα τοῖς πολλοῖς δεῖ φυλάττειν· ὁμιλεῖν δὲ καὶ διδάσκειν δεῖ
τοῖς πολλοῖς, τὰ δωαυτὰ καὶ ἀπόδεκτα.

Τῶν θῆων) γραφῶν δηλοῖ ὅπ καὶ θεωρημῶν.

Διὰ πρῶτον βύλαβειν) ὅπ βύλαβες τὸ μὴ ζητεῖν τὰ
θῆτερα.

Εἰλήφαμεν) σημείωσα, ὅπ οὐ δεῖ τῆς ἐνδεχομένης τῶν
θῆων γνώσεως ἀμνηεῖν, ἀλλὰ ἔτεροις μεταδιδόναι· καὶ ὅπ καὶ
φύσιν οἰνόες ἔφεσιν ἔχουσι πρὸς τὴν ἐλχουσαν ἢ ὑπὲρ-
φουδὴν θεωρίαν.

Τὰ μὲν ὑπὲρ ἡμᾶς) ὅπ οὐ δεῖ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς πολυπρε-
ποεῖν, ἐδὲ ἀμνηεῖν τῆς θῆας γνώσεως, ἀλλὰ καὶ ἔτεροις μετα-
διδόναι τῶν ἐνδεχομένων· εἴρηται γὰρ, Ἐψηλότερά σου μὴ
ἐρβύνα, ἀ πρῶσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ.

Ἐκελευσόμενος) καὶ τὸν ἀπόστολον, ταῦτα πρὸς τοὺς πιστοὺς
ἀνθρώποις.

Τούπις οὖν καὶ ἡμῖς) σημείωσα, πόθεν ὅτι τὸ συ-
γράφηται ἦλθεν.

Ἱεροθέω) ὅπ ἔν τοῖς λεχθησομύοις τὰ ἱεροθέου ἐρ-
μηνεύει.

ΚΕΦΑΛ. δ.

ΙΕΝ δὴ οὖν) ἀγε δὴ οὖν.

Ἀφοεῖζοισι) τὸ μὲν ἀφοεῖζοισιν,
ἀπὲρ τὸ ἀναπνεύσιν ἐκληπτόν τὸ ἵ ἀπὸ
πάντων δηλοῦσαι πῶς θείαν ἀγαθότη-
τα, τὸ πάντα εἰς αὐτῆς παρήχθαι πρὸς
ὑπαρξιν δηλοῖ.

Ὡς οὐσιώδεις) ὅπ οὐσιώδεις ἀγαθὸν αὐτὸ τὸ θεῖον ἢ ὅπ
τοῦ ἀγαθοῦ πάντα τὰ ὄντα μετέχει, ὡς τὸ ἡλίου τὰ ποιητά.

Ὡς ὡρ ὁ κατ' ἡμᾶς ἡλῖος) μηδεὶς ὑπολαβέτω πρὸς
τὸ τὸ ἡλίου πρῶτον ἔργον ὀλοκλήρως τὰ πρὸ θεοῦ κρίνειν τὸν
μέγαν διόνυσον ὅπ οὕτω νοεῖσθαι, ὡς ὡρ ὁ ἡλῖος, ἔκ ἀλλόπ-
ῶν πρῶτον τὸ φῶς, οὐ συμβατὸν ἔχει τὸ φῶς· καὶ ὡς ἀλλόπ-
ῶν ἢ ψυχικῶς πρῶτον ἔργον τὸ δὲ ἐργετικῶν ἔσθαι λαμβάνει τὸ
φῶς, καὶ διαδίδωσιν εἰς πάντα· τοῦ αὐτίου γὰρ οὐτε ψυχικῶς
ὄν, οὐτε πρῶτον ἔργον ἔχων δὲ ἐργετικῶν ἀλλογῶν γὰρ καὶ οὐδὲ ἐ-
πὶ τὸ φῶς λαμβάνων αὐτὸ γὰρ τὸ φῶς ὄν ἢ φωτίζε-
σθαι ὡρ ἢ τὸ μόνον καὶ ὅπ θεοῦ νοεῖν, ὅπ ὁ θεὸς τὸ ἀγα-
θὸν οὐ συμβεβηκότως ἔχει, καὶ τὰ ὡρ ἡμᾶς ἀπὸ πῶς, ὡς ἡ-
μεῖς τὰς ἀρετάς· ὅπ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ αὐτὸς ὁ θεὸς ὑπάρ-
χει, ὡς ὡρ ἢ τὸ φῶς, οὐσία ἡλίου, ἔως αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ὄν
ὁ θεὸς ἐκλείνει πρὸς πάντα πῶς τῆς ἀγαθότητος ἀγγίξω, δὲ
τοῦ δὲ ἐργετικῶν τοῖς φωτισμοῖς ὅπ φησὶ τὸ τὸ ἡλίου πα-
ρῶτον ἔργον, ὡς σκοτεινῶν ἢ ὅπ ἀφ' ἑαυτῆς εἰκόνα τὸ παντελῶς
ἀκωνιήτου ἀρχετύπου ἔχει· εἰ γὰρ αἱ εἰκόνες ἀλήθην εἰχον.

οὐκέτι ἦσαν ὡρα δείγματα, ἀλλ' ἀρχέτυπα.

Αἰνοῦνται (ἐνοερά) καὶ κρείοτιστα ἕτερόν ὅτι νοητὸν, καὶ ἕτερον νοερόν· τὸ γὰρ νοητὸν, Ἐοφὴ δὲ ἀλλὰ τὸ νοεροῦ ὅτιν, εἴωρα τὸ νοοῦμενον ὅ ὅτι νοητὸν, μιῶν ὅτι καὶ παρεπινοούμενον τὸ νοοῦτος, ὅ ὅτι νοερόν. Ἐὰ μὲν οὖν ἰσοκρίματα καὶ παρεσχῆ τῶν θεῶν ἄγματα, νοητὰ κρείως λεκτέον. Ἐὰ δὲ ἰσοβελήκωτα, νοερά, ἄτε νοοῦται Ἐ ἰσοκρίματα. οὐχ ὅτι ὅ νοητὰ ὅτι Ἐ νοοῦμενα, νομισέον αὐτὰ μὴ νοεῖν· τοῦ γὰρ καὶ αὐτὰ, ἐπειδὴ νόες εἰσι καὶ οὐσίαι, ζωῆς καὶ νοῦ ἀνώτατου δημιουργηθῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖν ἐκεῖ ἐνυπόσταται εἰσι (ἐ οὐσίαι)· πᾶσα γὰρ κίνησις καὶ ἡρεμία, ἐκεῖ μὲν τοῖ ἐνυπόσταται εἰσι, καὶ δυνάμεις ζωῆς, (ἐ ἴσως) ἐ σωματικῶν ἀλλοιώσεων ἰσώτεροι· διὸ νοοῦται μὲν, ὡς αὐτοὶ νοοῦσι δὲ Ἐ ὄντα, ὡς νόες ἀσώματοι καὶ ἰσοκρίμοι ἀνωθεὶ ἐλαμπόμοι τοῖς ὡρα τῶν ὄντων λόγους, (ἐ ὡρα βιάζοντες αὐτοῖς μουσικῶς εἰς τοῖς ἰσοβελήκωτας ἀγγέλοις νοητῶς καὶ ἀποκαλυπτικῶς· δυνάμει δὲ καὶ ἄλλως νοῆσαι τὸ δυνάμεις καὶ ἐνεργεῖν· δυνάμεις μὲν γὰρ, ὅτι καὶ μήπω τῶν ἐν τῇ κλίσει φαιέντων δυνάμει, πάντα ἐν ὡρα θεῶν ὡρα φεσθῆναι μέλλοντα ὡρα γὰρ δι' αὐτὰ εἰς τὸ εἶναι· ἐνεργεῖν δὲ, ὅτι καὶ ὡρα ἐργον ἢ δημιουργία παρήχθη. σημείωσαι ὅτι καὶ τὸ τῆς ὡρα ἀλλοιώσεως ὡς ἡρμιώδουσα, ἐπειδὴ τρεπτοὶ καὶ οἱ ἄγγελοι, καὶ γὰρ μὲν δηλονότι, (ἐ ἐκ οὐσίαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ὡρα βολος, (ἐ τὸ ἄγμα αὐτὸ, πεσὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς καὶ ἐν τῶν ἰσὼ ἐχομεν.

Φθοράς (ἐ θανάτου) ταῦτα γὰρ ὡρα ἰδία.

Οἰκείως ἐλάμπονται) ὅτι Ἐ ἀσώματα καὶ ἐράνια νοοῦνται καὶ νοοῦσι.

Καὶ φρουρά καὶ ἐσία) μνηστῆρ καὶ ἐσία ἐκ ὡρα κήλου ταῦτον σημαίνουσι. Φίλων οἰουδαῖος ἐν τῶν ὡρα τῆς φλογίνης ὡρα φάσας

φαίας ἢ τῶν χερουβὶμ λόγῳ φησὶν οὕτως· Ἡ δὲ μονὴ τῶν τῶν
κόσμου μερῶν ἐστὼσα παγίως, ἐστὶα πρὸς τῶν παλαιῶν δι-
δυβόλως ὠνόμασαι. τῆτο δὲ ἢ ἀνω φησὶ, πρὸς τὸ τέλος τοῦ
πρὸς τοῦ κεφαλῆς ἐν τῇ ἐκλή τῶν γραφῶν.

Ἐκεῖθεν αὐταῖς) σημεῖωσαι τὰ πρὸς τῶν ἀγγέλων, ἢ ὅτι τὰ
αὐτὰ ἢ ἐν ἰσχυροῖς χωρεῖ ἀσὶ χύτως, ἢ ἀποχωρεῖ, ἢ οἴονε
βαθμὸς ἢ τάξεις εἰσὶν πρὸς τῶν δεύτεραι· καὶ ὅτι οἱ θεοὶ
τοῦ ἐκεῖ πρὸς ἑαυτοῖς ἐλίπονται, ἢ ἔλιξιν ἵνα ἑμαπικῆν,
ὅτι ἑμαπικῆν ἢ νοεραῖν, ἢ οἴαν πεφυκε νοῖς ἐλίπεισθαι,
ὅτι ἑαυτοῦ πρὸς τῶν ἐπινοήσεως, ἢ ἑαυτοῦ ἀνασχεφῶν, ἢ
μὴ ἑαυτοῦ χωρῶν σκεδασῶς ἢ μερισῶς. τῆτο ἀνίτ-
πονται ἢ οἱ πρὸς τῶν θεοπεσιῶν ἐξελκῆλ τῶν πολυόμματοι
καὶ ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἔρωτα ἐν τῶν τῶν ἐπινοήσεως ἢ ἀκρότητα τῶν
ἐπινοήσεως, πῶν ἀναπόστατον πρὸς θεὸν πρὸς τῶν
ἀκρότητα δὲ, πῶν τῶν ἐπινοήσεως αὐτῶν ἢ οὐσίας ἢ δι πῶς εἰς
θεῶσιν πρὸς τῶν ἐπινοήσεως ἢ τῶν ἐνωσεως δὲ, τῶν πρὸς ἰσχυροῖς
τῶν νοητῶν, τὸν πρὸς ἰσχυροῖς θεοπεσιῶν ἐπινοήσεως ἔρωτα, ὅτι
θεὸς ὢν ἢ ἐπινοήσεως σὺν ἀπὸ αὐτοῖς, ἢ σὺν τῶν σὺν τῶν ἐπινοήσεως,
ὅτι ἀγαπῆτως σὺν τῶν ἐπινοήσεως. τῶν δὲ ὄντων ἢ τῶν νοητῶν, ὡς ἢ
τῶν ἀσχυρῶν ὄντων ἢ πρὸς τῶν ἐπινοήσεως, τὰ μὴ ὅτι ἢ ἰσχυροῖς ἢ
ἰσχυροῖς τῶν ἐπινοήσεως. τὰ δὲ, διηρημῶν ἢ ἐν τῶν ἐπινοήσεως, ὅτι τῶν
ἐπινοήσεως καὶ τῶν ἐπινοήσεως ἢ ἰσχυροῖς, ὅτι ζῶον, ἢ φῶς, καὶ τῶν ἐπινοήσεως
κόσμος, ἢ ὅσα τῶν ἐπινοήσεως. διηρημῶν ἢ καὶ ἐν τῶν ἐπινοήσεως, ὅτι σχα-
πῶν, τάξεις, πατεῖα, χορός. ὅτι δὲ τῶν ἐπινοήσεως, ἐνωσις, ζῶον,
δένδρον, κόσμος. διαίρεσις δὲ, καὶ τῶν ἐπινοήσεως, πύμνη, δῆμος, στα-
ρός, χορός.

Ἐν τῶν πρὸς τῶν ἀγγελικῶν) ἰδοὺ ἄλλο πῶν μαθῶν τῶν ἐπινοήσεως
πῶν, πρὸς τῶν ἀγγελικῶν ἰδιοτήτων ἢ τάξεων.

Αἱ ἀγγελοπεσιῖς) ἀγγελοπεσιῖς καθάρσεως φησὶν,

ὅτι πρὸ ἡσυχίας, πρὸ ἐξέκλιπτον φαγόντος ἐν ἑκάστῃ πρὸ κεφα-
λίδα τῷ βιβλίου. τελεσιουργία δὲ ἀγγέλων λέγει, ὡς ἐπὶ τοῦ
δανιήλ, καὶ τοῦ ἀγγέλου τῷ ἔρμιω δ' ἵσταντος αὐτὸ, καὶ πρὸ τοῦ
ποιμνίου τὸν ἔρμαῖν τελειώσαντος, ὡς ἐκεῖ ἀνέγνωμεν ἐν τῷ
ποιμνίῳ· ὅμοια καὶ αὐτοῖσι ἀγγέλοι πῶς καθάρωνται καὶ τελε-
σιουργοῦνται, φησὶν ἐν τῷ πρὸ ἐραφίας ἱεραρχίας λόγῳ.

Καὶ εἰ) ἀγγέλοις) δὲ ἄγγελοι λέγονται. Ἐ ὅτι καὶ αὐτοῖ
φῶτα.

Αἱ ψυχῆ) σημεῖωσαι, ὅτι αἱ ψυχῆ δὴ αἱ μὲν πρὸς ἀγγέλοις
εἰσὶν ὑποβεβηκῆαι αὐτῶν· καὶ ὅτι ἀθάνατοί εἰσιν, ἅτε κλι-
θεῖσαι οὐσιώδους ζωῆς· καὶ ὅτι δὲ τῷ ἀγγέλων αἱ ψυχῆ
χρησουργοῦνται, αἱ ζωὴ ἀγγελικὴν ὀπτηδεύουσαι· οὕτω καὶ
ἐν τῷ ποιμνίῳ ἀνέγνωμεν.

Αγαθαρχία) σημεῖωσαι, ὅτι ἐπὶ πρὸ πάντων τῷ ἀγα-
θῶν ἀγαθαρχία ἀνέχονται αἱ τῷ δικαίων ψυχῆ, ἡρώου
ἐπὶ τὸν θεόν· καὶ ἐν μετωσίᾳ τῷ ἐλάμψων αὐτῶν γινόμε-
ναι, πεπαρρησιασμένως προσβόλοισιν.

Ἐν τοῖς πρὸ ψυχῆς) ζήτει τὰ πρὸ ψυχῆς.

Α λόγων ψυχῶν) δὴ ὄρων ψυχῶν καὶ αἰσθητικῶν φησὶ· καὶ ση-
μεῖωσαι, ὅτι ἄλλο ψυχῆ, καὶ δὴ οὐ ζῶν.

Ἀμφιβίως λαχόντα) τὰ ῥεπτα λέγει ἀμφιβίως λαχόντα,
ὡς βάτραχοι, καὶ ὀκλαπόδες. ἐκκεχωσμένα ἴ, ὡς ἀσπά-
λακες, καὶ ὅσα ποιαῦτα. σημεῖωσαι ἴ, ὅτι αἱ ψυχῆ δὴ αἱ εἰσὶ
μὲν τοῖς ἀγγέλοις ὑποβεβηκῆαι αὐτῶν· καὶ ὅτι ἀθάνατοί
εἰσιν, ἅτε κλιθεῖσαι οὐσιώδους ζωῆς· καὶ ὅτι δὲ τῷ ἀγγέλων
αἱ ψυχῆ χρησουργοῦνται, αἱ ζωὴ ἀγγελικὴν ὀπτηδεύου-
σαι, κατὰ καὶ ἀνωτέρω λέλεκται.

Δι' αὐτὸ τῆς οὐσιώδους ἕξεως) καὶ ἡδὴ αὐτῶ εἴπομεν, ὅτι
ἕξις ἐστὶ ποιότης ἔμμονος· ὅσα οὖν ἐστὶν ἄζωα καὶ ἀψυχα,

διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆ θεοῦ οὕτω παρήχθη, πεποιημένα ἐ-
κλικῶς, οἷον λίθοι διάφοροι, καὶ γῆ, καὶ τὰ μεταλλικὰ πι-
εῖ πὶ χησίμων πιωθέντα, καὶ ὅσα παρὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ
τὴν ἡμῶν χησίμω. ταῦτα οὖν ἐκ ἕξωθεν τὴν ἕξιν κινῶνται,
ὅμω ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ τὴν τῆς ἕξεως ποιότητα θεοῦθεν ἔλαχον.

Εἰ δὲ καὶ ὑπὲρ πάντα) ὅρα πῶς ἀντισημῶσιν ἐπὶ θεοῦ ὑ-
περβολαί εἰσι θεσέων δραστήριοι, καὶ ὡς ἀνείδεος, ἀνούσιος,
ἄζωος, ἀνούσιος. ταῦτα γὰρ ἐννοίαν ἔχοντα τῶ μὴ ὄντος, ὅμοιος ἐν
τῷ θεῷ τῷ ὑπερσίως ὄντι καὶ τὴν ἀφαιρέσιν ἀπάντων· ὅθεν
γὰρ ἐστὶ τῶ ὄντων ὑπεροχικῶς νοουῦνται, ἐν ᾧ τοῖς ἕξιν, τελειό-
τερον αὐτὸ ἀφαιρίζει.

Καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν) πῶς τὸ μὴ ὄν ἐφίεται τῆ ἀγαθοῦ· εἰ
παρὰ μὴ ὄντι αὐτὸ, πῶς ἐφίεται λέγμεν, ὅτι τὸ μὴ ὄν ἐνόησεν
εἶ) τὸ κακόν, ὡς κατὰ ἀποδοχικῶς ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λέγμεν
κακόν, τῆ ἀγαθοῦ ἐνεκα γίνεται.

Καὶ τῶ ἕξιν) τὸ ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἀρχῶν καὶ ὑπο-
περατώσεων φησὶν εἶ) τὴν ἀγαθότητα τῆ θεοῦ· καὶ ταῦτα
γὰρ δι' ἀγαθότητος ὑπερβολῶν παρήχθη ὁ θεός· ἀρχαὶ δὲ
ἕξιν καὶ ὑποπερατώσεως νοητέον, τὴν ὡς ἐκ σημείου, ἢ τοῦ
κέντρου, τῆ θελήματος τῆ θεοῦ κυκλικῶς ὑπερῶσαν τῶν οὐ-
ρανίων σφαιροειδῆ δημιουργίᾳ τὸ γὰρ κυκλικὸν σχῆμα ἀρχό-
μενον ἐξ ἑαυτοῦ, εἰς ἑαυτὸ περατοῦται· τὴν δὲ οὐρανίαν ἕ-
σίμω ἀναυξῆ καὶ ἀμείωτον φησὶν, ὡς τελείως ἔχουσαν καὶ ἀ-
πάρκως παρὰ τὸ γέρονε διὸ καὶ ἀδημοσίωτον αὐτὴν λέγει, ὅτι
ἕξιν γέρονεν, οὐ παρὰ τῆ ἀπειρίας. τέλειον δὲ ὄντι, ὃ μήτε αὐξεί,
μήτε μειοῦται. ὑποπερατώσεως ἢ αὐτὰ κέκληκε, καὶ ἐκ ἀπο-
περατώσεως, διὰ τὸ σφαιρικὴν μὲν εἶ) τὴν κίνησιν οὐ κρείως
δὲ παρὰ ἔχει, ὅμω οἶονεὶ παρὰ τὴν αὐτὴν, ὡς παρὰ ἀπὸ
ἑνὸς ἀρχῆς ἐπὶ πῆ, οἷον πέρας φέρεται τυχὸν αἰατολίω. ση-

μείωσαι δὲ, ὅτι καὶ κινεῖσθαι ἀψόφως φησὶ καὶ ἀεπαυδί-
τως τὸν οὐρανόν. τὸ δ' ἐνίωι ἀσέρων μεταβαπκῆς πολυκι-
νησίας, ὡς τῶν πλημῆτων φησὶ. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ το, ὅτι
αὐτοῖς μόνοις ἐδέξατο κινεῖσθαι. σημείωσαι δὲ, ὅτι πόθεν αἱ
χροικαὶ ἀειθμίαι.

Αφορίζοισι) τελέως οὐρίζοισιν.

Ἐπέκεινα θεότιτος) τὸ το καὶ ἐν τοῖς ἀνω παρέγραφα, ὅ-
τι καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ὁ θεός, καὶ οὐδὲν τῶν ἀπάντων, ἐνταῦθα
δὲ, τὸ πᾶν φησὶν, ὅτι καὶ ἐπ' ὑπὲρ πάσας τὰς ἐσίας ἔστιν, ὡς
λέγει κατωτέρω, ὅτι καὶ τῶν μὴ ὄντων ἔστι πληρωτικός. ὅρα δὲ
πῶς λέγει μῆτε τῶν ἀνω φθαρουσῶν αὐτῆς πῶς ὑπεροχῆ,
μῆτε τῶν κάτω, ταύτων διαβαυσῶν, ταυτέστιν, οὔτε ἀρχῆ,
οὔτε πέρας ἔχει τὸ θεῖον τῶν ἐρανίων καὶ ὑπετέρων δυναμέων
ταύτων μὴ καταλαβουσῶν, οὐχ ὅτι, ἔστι μὲν, οὐ κατελήφθη
δὲ μὴ ἐπινοήσας· ὅτι ὅτι αὐτὸ ἔτε ἔστι τὸ το γὰρ ἔστιν, ἢ ἐν ἀ-
γνωσίᾳ γῶσις· ὑπερπροι γὰρ γηόμηροι, καὶ διὰ φιλοθείας ἐνω-
θέντες ταῖς ἀνω δυναμέσι, γνώσκουσιν ὅτι μὲν πάντων πῶς
θεῖαν ἀγνωσῶν φύσιν.

Καὶ φωτίζει) ταυτέστι τὰ χωροῦντα πῶς ὁλότητα αὐτῆς
πρὸς τὸ μέτρον, ὃ χωροῦσι. διὸ καὶ μέτρον (ἔτι) λέγεται τῶν
ὄντων· ἢ ὅτι ἔτι ἀρχῆ καὶ τὸ πέρας ἀπάντων ἔστιν, ὡς μόνος
δημιουργός· ἐαυτὸν γὰρ ὡς ἀκαπῶν ἐρμυδύει.

Καὶ τὰξις) τὰξις διὰ τὸ το λέγει ὁ θεός, ἢ ἐπειδὴ μετ' ἐπι-
ταξίας τὰ πάντα ἐδημιούργησεν· ἢ ὅτι πίστις ὡς ἀ τῶν εἰς αὐ-
τὸν φοιτῶντων χωρεῖται, μῆτε τῶν πληθυσμῶν τοῖς ἀσθενεσέροις
καταβαπίζων, μῆτε τῆ συγκαταβάσει ἐπ' ἐλαπίον ὡς ἀ τῶν
ἀνωτέρων χωροῦμενος, ὅτι πρὸς τὸ ἐμὸν ἀγχείον οὕτως ἐν
ἐμοὶ πηγάζων πῶς ἀγαθότητα.

Κατὰ πολλοσὸν ἀπήχημα) ὡς ὡς ὁ ἀμῶθητός ἥλιος πάντα

τὰ ὄρατὰ φωτίζει, καὶ τὰ μὴ μετέχοντα τῆ φωτὸς αὐτῆ δι-
οικείαν ἀδράνεια οὐ μετέχει οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πάντες πα-
ρ' αὐτῆ ἀγιάζονται ὅσοι βούλονται. καλῶς δὲ πρὸ ἀπεμφάνον
τοῦ ἐπὶ τῆ ἡλίου λεγομένου, δι' οὗ ἐτεροπέυσεν ὁ θεὸς διό-
τύπος· ἐπειδὴ γὰρ ἐμφανῆ εἰκόνα τῆς ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ,
τὸν ἥλιον εἶπε τὸν ἀψυχον, τὸ δημιουργημα τῆ δημιουργοῦ κα-
λέσας εἰκόνα, πρὸς τὸν μὲν πρῶτον ἀπήχημα ἐπήγαγε, καὶ πολλο-
σὸν ἀπήχημα ἐν δὲ τῆ ἰξῆς κεφαλαίῳ, πλεώτερον αὐτὸ ἀ-
φίωζει. καὶ δὲ ἐστὶ πολλοσὸν ἀπήχημα, λεκτέον· ὡς πρὸ γὰρ εἶπε
μέγα βοήσας καὶ ἀνακράζας εἶποι καὶ οἱ μὲν παρεστῶτες ἐρ-
ρωιδυνοὶ τὰς ἀκοὰς, καὶ τῆς βοῆς καὶ τῆ λεχθείτος ἀκούουσι·
οἱ δὲ βραχὺ ἀφεστῶτες, ὅσον ἀπέχουσι, τοσοῦτον ἀδρανέστε-
ρον τῆ φθέγγματος ἀκροῶνται· οἱ δὲ ἐπὶ μείζον διαστήμα κα-
χωρισμένοι, πολλοσὸν καὶ μέρος καὶ ἀμυδρότατον τῆ ἀπήχημα-
τος λαμβάνουσιν, ὡς φωνῆς μὲν ἀσήμου τινὸς ἀκούσας, μὴ
νοῆσας δὲ τὸ ἐκφωνηθέν. τοσοῦτον ἐστὶν ὑπολαβεῖν τὸ ἡλιακὸν
φῶς τῆ ἀληθινῆς, ὡς καὶ ἀσύμβλητον εἶναι τὸ μέσον.

Ἀλλὰ (ὡς πρὸς τὴν γῆν) μὴ νομίσης τὸ ἥλιον γῆσεως,
ἢ ζωῆς, ἢ τροφῆς, ἢ αὐξήσεως, ἢ τελειότητος ἀπὸν εἶναι τῆ ὄν-
των τινός· ὡς πρὸ οὐδὲ ἄλλο π σοιχεῖον, εἰ (ὡς σφόδρα τύχοι τῆ
ἀναγκάων, οἷον τὸ ὕδωρ· διωατὸν γὰρ ἡμᾶς διαγῆναι, καὶ
ἡλίου χεῖς, καὶ ὕδατος, εἰ καὶ μὴ τελείως, ἀλλ' οὐκ ἰκανόν
χρόνον· ἀλλ' εἰδὼς ὁ θεός, ὅτι τὸ μὲν ψυχρόν, ἀγνον παντελῶς·
τὸ δὲ μεμετρημένως θερμόν, γῆσειργί· καὶ ὅτι τὰ φυτὰ (ὡς
τὰ σπέρματα θερμότητος δεῖται, ὡς καὶ τὰ σώματα πάντα
τὰ ζῶντα ἔχοντα, εἴτε ἀθηπικὴν, εἴτε φυπικὴν· καθάρονται
δὲ πλά, ὡς καὶ εἰς λευκότητα φέρεται, ὡς ἐσθῆτες (ὡς ἀλ-
λα· ἀναεῖσι δὲ καὶ τὰ ψυχρὰ σπέρματα· τούτου χάριν τὸν
ἥλιον οὕτως ἔχον φύσεως ἐποίησεν, ἵνα τὰ εἰρημνία πάντα

ποιῆ ἔκ τῃ δημιουργῷ, τὸ δυνάσασθαι λαβῶν ἔκ τῃ παρὰ-
 ρέσεως ἰδίᾳς, ἢ δυνάμεως. τὸ το τελείως φησὶν ὁ ἅγιος διό-
 νύσιος, ἑαυτὸν ὡς τῷ ἐπεξηγούμενος κατωτέρω ἐν τῷ τέλει
 τῆ πέμπτης κεφαλῆς, ἔκ ἐν τῷ τέλει τῷ ἔκλει, νόει ἀσφδῶς, καὶ
 μὴ διασφῆρου.

Μέτρον ὅτι) μέτρον δὲ τὸ λεγεται ὁ ἥλιος καὶ ἀειθμὸς
 ὡρῶν, ἐπειδὴ τῆς ἡμέρας ἀρχή. ἢ ὅ ἡμέρα αἰακυκλική,
 ὅ χρόνον ποιεῖ. δὲ τὸ μέτρον ἐκλήθη, οἷα πῶ ἡμετέραν με-
 τρώ ζωίῳ λέγει γὰ παντὸς τῆ κατ' ἡμᾶς χρόνος.

Αὐτὸ γὰρ ὅτι τὸ φῶς) σημεῖωσα, ὅπ ὁ ἥλιος ἔκ τῆς τῆς
 ἡμέρας τῆς παρὰ τῆς αὐτῆς ποιήσεως ἐφώπζεν ἀρχιμαπίστου
 ὡν καὶ ὅπ τὸ παρὰ κλίσειον φῶς τῆ τετάρτη ἡμέρα μετεχί-
 μαπίστη εἰς ἥλιον. ἔ ὅπ ἡμερῶν τετάρτη φησὶν, ὡς καὶ ὁ μέ-
 γας βασιλεῖος ἐν τῇ ἑξαήμερῳ ἀφῶς φησὶν. ἐκεῖνο δὲ μὴ
 παρὰ δράμης, ὅπ τῆ παρὰ κλίσειον, οὐ παρὰ τῆ ἡλίου, ἀλλὰ παρὰ
 τῆ χιμαπίστου εἰς ἥλιον παρὰ κλίσειον φωτὸς ἐρρήθη.

Ὡς ἐναρχική) τούτῃ ἀρχὴ καὶ αἰτία τῆς παρὰ τὸ ὄντως
 ἐνώσεως ἢ ὁμοιώσεως.

Καὶ ἔ ἐφίεται πάντα) ὅρα πῶς διαίρει τὰ ὄντα πάντα, καὶ
 παρὰ τὸν πάντων ὄντα βασιλέα, ἔ καὶ τὰ ὄντα ἐφίεται πάν-
 τα. φησὶν οὖν παρὰ τὸν νοερά, εἶτα λογικά. νοερά οὖν εἰσὶ,
 τὰ μὴ μεμυγμένα σώμασιν, οἷα αἱ ἰσθμίοσμοι δυνάμεις
 πᾶσαι λογικά ὅ, αἱ ἀνθρώπινα ψυχῆ, αἱ πῶ ἄλλοις ἔχου-
 σαι παρὰ τὸ σῶμα, κατὰ ὅτιν ὁ αἰσθητὸς ἀνθρώπος. ἔ γὰρ ὁ
 ἔστω ἀνθρώπος μόνον ἐνεργεῖ κατὰ τὸν ἀπόστολον, τούτῃ ἢ ψυ-
 χῆ, μὴ πῶ πᾶσαν ἔχουσα χεῖσιν παρὰ τὸ σῶμα, τότε νοερός ὁ
 ἀνθρώπος. οὐ μὴ λογικός καλοῖτο ἀν κατὰ τὸ πᾶν ζῶον τὸ
 ἐκ σώματος καὶ λογικῆς ψυχῆς συνεσῶς. γνωστικῶς δὲ φησὶ
 τὰ νοερά καὶ λογικά ἐφίεσθαι τῷ θεῷ, ὡς φύσιν παρὰ τῆς

αὐτοῖς τῆς ὀρέξεως τούτης, τοῦ γῶναι τὸν τῆς πάντων βασιλέα, καὶ μετέχιν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, διὰ τὸ εἶναι πῶς ψυχὴν φυσικὴν, ἔ λογικὴν. καλῶς λέγεται, καὶ ἡ ἔφεσις τῆς ἀγαθοῦ. τὰ δὲ ἄλογα ζῶα, κατ' αὐτὴν πῶς αἰσθητικὴν δυνάμιν, ζωῆς ἐφίεται. διὸ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. τὰ δὲ ἀαισθητα, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄψυχα καὶ ἄζωα, ἐφίεται μὲν φυσικῶς τοῦ ἀγαθοῦ, ἔ μὴ ἵνα ἔ γῶναι αὐτὸ, ἀλλ' ἵνα μείνη, ὅπως ἔστι μόνον τῆς φυσικῆς ἐφέσεως συνεχόμενα ὡσαύτως τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτὰ.

Γαῖτα ἀολλῆ ποιῆ) ἀολλῆ σιωπῆσιμμένα. ὅπ ὁ ἥλιος λέγεται ὡσαύτως τὸ ἀολλῆ ποιῆν ἔ σιωπῆν τὰ διεσκεδασμένα, καὶ ὅπ ἀαιρεῖ τὸ εἶναι θεὸν τὸν ἥλιον, εἰ ἔ πολλαῖς εἰπομένῃς ἔ θυχερῶς διασφραξομένης δοκίμῃ τα ἐναπία εἶναι).

Κατὰ τὸν τῆς παλαιότητος) κατ' τὸν τῆς παλαιότητος λόγον, ἢ ὅπ ἐλλίωες ὑπῆρχον, καὶ ὁ θεὸς διόνυσιος, καὶ ὁ θεὸς Ζεμόθεος, ὡς ἐν ταῖς περὶ ζῆσι τῆς ἀγίων ἀποστόλων δηλεῖται. ἢ τὸν μαρὸν τῆς ἐλλίωων λόγον φησὶ. παλαιὸν γὰρ καὶ ἀρχαῖον τὸν ἥλιον ἔλεγον, ὡς ἐν τῇ κρομαδίᾳ εἴρηται.

Ανακαταίρειν) εἴρηται γὰρ, Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φώσητε, καὶ τὰ πρὸς ὅσα ὑμῶν ἔ μὴ κατακλιθῆ.

Ὅπ ἡγάπηται πολὺ) τῶ γὰρ ἀγαπῶντι πολὺ, πολὺ καὶ δοθήσεται. τῶ δὲ ἔλαττον, πρὸς τὸ μέτρον τῆς ἀγάπης. ὅπως λέγει αὐτῶ, ὅπ τὰ ζῆσι καὶ μέτρον ἡμῶν ἔστιν ὁ θεός.

Καὶ ὑπερκόσμιον) τὸ ὑπερκόσμιον εἶρηται νοουῦ, ὡς ἔναντι μὲν ὑπερ τοῖς πάντας κόσμοις ὄντων νόων ἀγίων ἀνωτάτω, τὰ ζῆσι ἀγγελικῶν. ἔναντι δὲ ὀπτικοσμίω, τούτοις τῆς ἔπι τῆς λειτουργίας τῆς κόσμων, εἰς διοικήσιν αὐτῶν τεταγμένων τῆς ὡσαύτως ἔ κοσμαγωγῶν λεγόμενων. ἔναντι δὲ ἐγκοσμίω νόων ὄντων, ἀνθρώπων τε καὶ ἀγγέλων, ἐθναρχῶν τε ἔ πλιε-

χων· καὶ ὅτι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἀγίων, ὡς ἐν τῇ ἀποκα-
λύψει φησὶν ὁ θεὸς ἰσῶάνης, ἔτι τῶν ἑτέρων κοσμικῶν
διατάξεων· καὶ ὁ ψαλμωδὸς δὲ φησὶ, Παρεμβόλῃ ἀγγελος
κυρίου. ὑψικόσμιός ἐστιν, ὁ πνευματικὸς· πωτικόσμιος, ὁ ψυ-
χικός· ἐγκόσμιος, ὁ σαρρικός. Ἄλλως. ὑψικόσμιός ἐστιν,
ὁ καὶ τὴν θεολογίαν κατορθώσας· πωτικόσμιος, ὁ τὴν φυσι-
κὴν θεωρίαν· ἐγκόσμιος, ὁ τὴν πωρεκλικὴν ἀρετὴν.

Γαῖτα σὺν ἀγρῦσα) ὁμοῦ πάντα ποιῶσα, καὶ γαῖλα πρῶσα, καὶ
αὐξῶσα, ἔτι μεταποιῶσα.

Διαρεπικὴ) διαρεῖ γὰρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡ ἀγνοία, ὡς μάλλον
τὸ φῶς σὺν ἀγρῶ, καὶ ἀομῆ ποιῆι, ὡς ἔφη ἄνω.

Δοξασμάτων) τῶν εἰδώλων, καὶ τῆς αὐτῶν πολυθείας.

Φαντασίας) φαντασίας φησὶ, ταῖς πηλασματώδους ἐννοίας
πρὸς τὰ ἀόδητα, ἢ ὡς ἀόδητα.

Καὶ ὡς καλόν) καλὸς μὲν εἴρηται ὁ θεὸς καὶ ἐν τῇ ἀσματοπ-
τῇ ἀσμάτων, ὡς πρὸ οὐνοῦ καὶ κάλλος λέγει. καὶ ὁ δαβὶδ, ὠραῖος
κάλλος πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. λέγεται δὲ καλόν, καὶ
τὸ κάλλος μετέχον. καὶ σημείωσαι πῶς διαρεῖται τὸ καλόν καὶ
τὸ κάλλος ὅτι τῶν ὄντων, εἰς μετέχοντα καὶ εἰς μετεχόμενα·
ὅτι ὁ θεὸς, οὐχ οὕτως· κάλλος μὲν γὰρ λέγεται, διὰ τὴν ἑξ-
αυτῆ διαδεδομένην πᾶσι καλλονὴν, καὶ ὅτι πάντα πρὸς ἑ-
αυτὸ καλεῖ καλόν δὲ, ὡς αἰεὶ ὄν καὶ μηδέποτε μειούμενον ἢ
αὐξῶν.

Μεθ' ἑαυτοῦ μονοειδὲς) μονοειδὲς καλόν ἐστὶν ὁ θεός, ἐπεὶ
μήτε σκεδάννυται εἰς ἕξαις ἔτι διαφορὰς καλοποιῶν, μή-
τε, πρὸς ἐνοίους μὲν τὸ καλόν κέκληται· πρὸς ἐνοίους δὲ, ἔτι· ἀλ-
λ' ἀτρέπιδως αὐτὸ τὸ καλόν ἀνάρχως καὶ ἀπελύτως, ἀνεπι-
τηδεύτως, ἔτι ὡσαύτως αἰεὶ ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἑχὴν ἐν ἑαυτῷ
λέγεται τὴν καλλονὴν, ὡς καὶ πρὸς πῶν δημιουργημάτων πηγὴν,

καὶ ἀρχή, καὶ αἴτιον ὄν τὸ καλόν· ὅθεν καὶ ὑπεροχικῶς ἔχει τὸ
καλόν· καὶ γὰρ πολλὰ καλὰ, ἀλλ' ἕξ αὐτῶν εἰς καλὰ, καὶ οὐδὲ
κατ' αὐτὸν καλὰ· πόθεν· ὅς γε αἰαιπίως καλόν, αὐτὰ δὲ αἰ-
πατῶς καὶ κτ' μετοχῶν· ἐνοειδῶς γὰρ ὅτι καλόν ὁ θεός, ἐπεὶ
ἕξ αὐτῶν τὰ μετ' αὐτὸν καλὰ, ὥς ἐν πιότητι κακίη, ἡδύα τὸ
καλόν.

Ἐκ τῆς καλότητος (τύπου) τὸ, ἰδοὺ πάντα καλὰ λίσσῃ, καὶ τὸ κτ' τῆς
ζαχαρείου, πάν, εἴ τι καλόν αὐτῶν, ἐκεῖθεν ἐκ τῆς ἀιαιπίου κα-
λοῦ γέγονε· διὰ γὰρ τὸ καλόν, αἰ τῶν σοιχείων γέγονασι δημι-
λουχίαι, αὐτῶν ἐφαρμογὰς φησί· καὶ αἰ τῶν ὄντων βύτακτοι σω-
δέσας διαρκούσι, λεγόμενα φιλίαι καὶ κοινωνίαι πάντων ἐνα-
ρέτων λογικῶν, αἰ πρὸς θεὸν που διακοήσας, ὡς ἡ τῶν πρῶ-
τοτόκων ἐκκλησία ἐν ἔραναι καὶ ὅτι γῆς· ὅτι τῶν ἀλόγων,
αἰ ἀγαλαῖαι συδιαγωγὰ· ὅτι τῶν ἀψύχων, αἰ πρὸς ἀλ-
ληλα ἐκλίκαὶ συμπάθηαι· πάντα οὕτω ἰσῶνται τῆς καλότη-
τι μετέξει πρὸς τὸ αἴτιον ἐπετραμμένα.

Καὶ πρὸς πάντων) πέρας πάντων λέγεται ὁ θεός, καὶ ὡς
σωέχων πάντα, καὶ ὡς πάντων εἰς ἀσφάλειαν περὶ δειδρα-
γμένος, καὶ ὡς αὐτῶν γε ἕνεκα πάντων εἰς τὸ εἶναι πρῶτα γέν-
των, καὶ ἑτέρου ἕνεκα εἰς τὸ τετέλεισθαι οὐ δεομένων· ὅθεν ὡς
ἀρχὴ πάντων, αἴτιος, λέγεται· οὕτω καὶ μέσον, ὡς πῶς εἰς
τὸ σωεσθῆναι πρῶτα σὶν διδούσι· καὶ τελευτή, ὡς ἐν τῆς θε-
λήματι αὐτῶν περαπομύρων τῶν ὄντων, ἐφ' ὃν καὶ ἐπέσχαπται,
καθὸ καὶ τελικὸν αὐτὸν φησὶν, ὡς ἀρχὴ ὄντα ὅτε τέλος, καὶ τῆς
θεοῦ ἰσῶν ἀνίω ἐν ἀποκαλύψει· καὶ πρῶτα δειγματικόν, ὡς παύ-
των τῶν ἐσομένων τοῖς πρῶτοις ἐν ἑαυτῶν πρῶτοις φη-
σαι, καὶ πρὶν ἢ πρῶτα γέναι, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, οἷς καὶ
πρῶτοις, καὶ τὰ ἕξῃς· ταῦτα γὰρ ὁ ἅγιος διόνυσος πρῶτα δει-
γματα ἐνόησε, τὸ πρῶτα εἶναι ἐν ἑαυτῶν πρῶτοις ὡς τὰ

ἑσώμα, καὶ πρὶν ᾠραχθῆ, τούτῃσι πρὶν ἀφορισθῆ ἔδρα-
 κριθῆ διὰ τῆς πειραχούσης τὰ πάντα ἐνιαίας πρῶτως ἔ-
 θεοῦ. ταῦτα δὴρήσας καὶ ὄν τῷ ἕξῃς πέμπτῳ κεφολαίῳ. ση-
 μείωσα ἵ, ὅπ (αὐτὸν ἕξ) φησὶ τῷ ἀγαθῷ τὸ καλόν.

Ὅπ καὶ τὸ μὴ ὄν) πῶς διώαται τὸ μὴ ὄν μετέχῃν τῆ ἀγα-
 θοῦ. εἰ γὰρ μὴ ὑπέσι αὐτῷ, οὔτε ἔφεισιν ἔχῃ, οὔτε μετοχῶ
 πρὸς τῶ ὄντων. λεκλίεον οὖν, ὅπ τὸ μὴ ὄν δὲ φόρως νοεῖ ὁ
 θεὸς ἕξ ἀνὴρ ποτὲ μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ θεὸν οὕτω καλεῖ, ὡς μη-
 δὲν ὄν τῶ ὄντων ποτὲ ἵ, πλὴ ὑλίω. ἐστὶ ἵ ὅτε ἔ τὸ κακὸν οὐ-
 τῶ καλεῖ καὶ δὲ φόροις ὄνοιας. ἐστὶν οὖν εἰπῆν, ὅπ ἡ ὑλι
 μετέχῃ τῆ ἀγαθοῦ, κατὸ μετεβλήθη εἰς εἶδος, ἔ ἀπηνάγη
 τῆς πρῶτω ἀμορφίας. ἡ ὅπ τὸ κακὸν μετέχῃ τῆ ἀγαθοῦ,
 κατὸ πρῶτα καλῆ ἔ αὐτὸ τὸ δοκοῦν θελή κακὸν ἕξ), ἔ
 ὅπ αἰεὶ βούλεται ἕξ) τὸ κακόν. πάν ἵ τῆ ἕξ) ἐφίεμνον, τῆ ἀγα-
 θοῦ ἐφίεται. ἀπῶ ἵ πρὸ δύο φύλων, τὸν θεὸν φησὶ ἔ ὑπὸ
 τὰ ὄντα ἕξ). οὐκοῦν καλῶς ἀν εἰποι τις τὸ τ θεὸν ὑπὸ τὰ ὄν-
 τα ἕξ), καὶ τὸ μὴ ὄν μετέχῃν τῆ ἀγαθοῦ, ὡς καὶ ὑπὸ τὰ ὄντα ὄν-
 τος, καὶ μηδὲν ὄντος τῶ ὄντων. σημείωσα ἀνάγκῃον, πῶς φη-
 σι, τὸ μὴ ὄν δὴ εἰσκεται καλόν καὶ ἀγαθόν, ὅτε πρὸ θεοῦ
 λέγεται. ὁ γὰρ θεὸς καὶ ὄν λέγεται, καὶ μὴ ὄν, ὡς οὐδὲν ὄν τῶ ὄν-
 των, ὅμῃ ὑπὸ ἡμετέρως ἀγνώστως τῶ ἀπάντων. οὐ γὰρ ὅτι τὸ
 γινώσκον καὶ ἔ δὲν ὅτιν ὁ θεός.

Δι οὐσιώδης ὑπάρξεις) καλῶς τὸ οὐσιώδης ὑπάρξεις
 κατ' ἑαυτὰς αἰώτεροι τῶ οὐσιῶν εἰσὶ. ἰωὺ δὲ ἐπειδὴ πρὸ τ
 κλισῶν φησὶν, εἰκότως ὡ ὑπάρξεις πρῶσεθῆκε τὸ οὐσιώδης.
 ἐνώσας δὲ λέγονται, οὐχ ὅπ σιωέκειντο φησὶ δὲν ἔν ἔ ἀποτε-
 λουῦντα, ὅμῃ ὅπ πηγὴ αὐτῶν καὶ ἀρχὴ ἰωὺ ὁ θεός, ἔ ἕξ αὐτῷ
 παρήχθησαν ἐν ἀμφαντα ἔ ὑποσανῶντα κατ' ὑπόθεσιν ἀ-
 πάντα τὰ ὄντα, ὡς ἔ εἰς δὲ κρίσας ὑποσάσεων φασίωσι.

Ταυτότητες δὲ εἰσὶν αἱ ἀναρχαὶ καὶ ἐνωπικαὶ πρὸς θεὸν δυ-
 νάμεις τῶν νοητῶν, ὡς καὶ ὁμοιότητες· ἐπειδὴ καὶ ἄλλ' αὐτὰ εἰ-
 σὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν. ἑτερότητες δὲ καθὸ καταρχῆς οὐ-
 σαὶ ἢ ἑτερότης, τὸ μείζων, ἐν ταῖς ὑποβεβηκῆαις καὶ ἐχάταις
 πρὸς τοὺς τῷ θεῷ θελήματος εἰς ὅρατὰ ἐπληθύνθη. ἀνο-
 μοιότητες δὲ πάλιν, ἐπειδὴ τὸ γινόμενον ἕτερον αἰεὶ εἶη τῷ δι-
 μιμνήσαντος καὶ πάντα, καὶ ἐκ ἐμφρῆς. κοινωνία δὲ, τῶν
 ἐναντίων αἰ τῶν σοιχείων εἰσὶ κράσις· ἐκ γὰρ τῶν τεσσάρων
 σοιχείων εἰσὶ τὰ σώματα πάντα. ἀμυληχία δὲ, τῶν ὁμοσι-
 χων εἰσὶν αἱ τῶν κόσμων, τῶν τε ὁρατῶν καὶ τῶν νοητῶν, καθ' ὑ-
 πόθεσιν κατατάξεις, ἐκ μίας οὐσίας τῆς ὕλης εἰς σώματα
 πληθύνθησαι σερειωμῆχ, καὶ οἰονεὶ σφραῖ, ἀμυληχίων ἐχόμενα. ἐκ
 τούτων νοήσις καὶ τὰ ἄλλ' αὐτομμιζία δὲ, τῶν ἰωωμῶν εἰ-
 σὶν, ὡς ἐπὶ τῆς τῷ ἀνθρώπου γένους κοινότητος, καὶ τῆς κα-
 θ' ἕκαστον ἀνθρώπου ἰδιότητος· τῶν μὲν γὰρ κοινῶν τῆς οὐσίας
 λόγῳ πάντες ἰωωμῶν· τῆ δὲ καθ' ἕκαστον ἰδιότητι, τὸ ἀσύμ-
 μεκλον ἐχόμενον.

Αἰσάσις παῖσαι) σάσις τὸ κινήσις λέγει τρεῖς, αἰ καὶ κα-
 παλέχ, νόων, καὶ ψυχῶν, καὶ σωματῶν. δεῖ τῶν πρῶτων πρῶτος
 νοεῖν. οἱ μὲν οὖν νόες ἴστανται καὶ κινουῦνται ὡς ἡσάσις φησὶ, καὶ
 ἰεζεκὴλ πρὸς τῶν σεραφίμ καὶ χερουβίμ· ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰσὶν
 οἱ ἀναβαίνοντες καὶ καταβαίνοντες ὡς φησὶ μωϋσῆς· τὸ μὲν
 γὰρ ἐπεσφάφθαι ἀλήκτως ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ ἰδρῦσθαι ἐν τῇ πρὸς
 αὐτὸν ἀνατάσι, καὶ ἀποσέλλοιεν καὶ καταβαίνοιεν ἐπὶ τὰ
 ὑποβεβηκῆτα, πρῶτος χάριν τῶν ὠφελιθισομῶν, τῶν
 ὅτι τὸ εἶσαι βεβαίως ἐν τῇ πρὸς θεὸν ἐγγίσθ, τὸ κινεῖσθαι
 εἰς τὰς πρὸς τοὺς ἐργεπομῶν ἐξακονίας. κινουῦνται δὲ καὶ
 ἐν τῷ νοεῖν τὰ ὑποβεβηκῆτα, καὶ ἐστῶσιν ἐν τῷ νοεῖσθαι πρὸς
 τῶν καταδεεσέρων, ὡς νοητὰ, μῶντα ἐν τῇ οἰκίᾳ ταυτότη-

π. φρουρά γὰρ εἰσιν ἑαυτῶν ἢ μοναί· ἢ εἰς ἑαυτὰ οἰκισιοῦ-
ται, καὶ ἐφ' ἑαυτὰ σωεγραμμένα ἔσκέδαται ἅπασα δὴ
λόπεια τῆς θεοσεβείας. ἔργον πάντα τὰ καταδέεσθαι ἐπέ-
γραπτα ἅπασα ὑπερβηκότα. αἱ δὲ κινήσεις τῶν νόων ἢ ψυ-
χῶν ἑσχαθεῖς εἰσὶ ἔκκυκλικαί, ὡς ἢ ἰεζέκμηλ φησὶν, ἐπί-
πρ' ἕξ ἑαυτῶν περιάσσι καὶ εἰς ἑαυτὰ ἐπανατρέφοισιν αἰε-
ζόμενα ἑαυτῶν. ἢ τῶν μὲν, ἅπασα τῶν ἀσωματῶν· γὰρ οἱ δὲ ἢ
κινήσεις, ἅπασα τῶν ἑσχαθεῖς νοηθῆσεται, μὲν οὖν τῆς ὕλης ἐν
ὑποκειμένῳ· κινουμένης δὲ, εἰς τὰς τῶν γνομένων ἕξ αὐτῆς
ἑσχαθῆς ἢ μεταλλαγῆς ἑσχαθεῖς ἐμψύχων τε ἢ ἀψύχων.

Κυκλικῶς μὲν) σημείωσαι πῶς κινουῦται τὰ ἐσχαθῆς κυ-
κλικῶς, ἢ κατ' ἐσχαθῆς ἢ ἐλικοειδῶς· ἢ πῶς νοεῖται ψυχῆς
ἐλικοειδῆς κινήσεις.

Οἱ δὲ οἱ νόες κινουῦται,

ἢ κυκλικῶς, ἢ κατ' ἐσχαθῆς, ἢ ἐλικοειδῶς.

Ψυχῆς δὲ κινήσεις) ἐπειδὴ καὶ ὡς αὐτῶν περιεχάψαμην, νοε-
ρὰ μὲν εἰσὶ, τὰ νοουῦντα νοητὰ δὲ, τὰ νοούμενα· ἑσχαθῆς δὲ τῶν
νοερῶν, τὰ νοητὰ· εἰκότως οὖν ἅπασα ψυχῆς νοεραῖς φησὶ δυνα-
μεις αὐτῆς, ὡς μόνον νοήσεως τὰ ὑπερβηκότα· αὐτὴ γὰρ ὕ-
πὸ οὐδενὸς νοεῖται· καὶ πάντων τῶν νοητῶν ἐσχαθῆς ἐστὶ. δυ-
νάμεις δὲ εἰσὶ ψυχῆς, αἱ πρὸς τὰς ἀσχαθῆς ἐσχαθῆς ἐπιτηδεύο-
ντες.

Ἐλικοειδῶς δὲ) ὁρᾶς ἀντεῦθεν, πόση δὲ φεραῖ ψυχῆς πρὸς
τὰ νοητὰ· τὰ μὲν γὰρ νοεραῖς ἢ ἐσχαθῆς, τοῦτέστι κατ' ἀσχαθῆς ἐ-
πιβολῆς, νοεῖται ὑποκειμένης θῆας ἐλάμψης, κατ' αὐ-
τῶν μέτρον ἀποκαλυπτομένης. ἢ δὲ ψυχῆ, λογικῶς ἔσχαθῆς
δικῶς, τοῦτέστι εἰς μερικὰ μερισμένη, καὶ ἐκ μετοχῆς δι-
ασκομένη· ὅ γὰρ νοεῖ εἰς λογισμοὺς κατὰ τῶν αἰσθητῶν μερίζεται

καὶ δέεται τῷ διὰ πλειόνων ὡραδημάτων, διεξοδεύοντες
λόγου πρὸς ὡραίασιν τοῦ νοσηρίου, τὸ ὑπὸρραβεικός.
συμμίκτως οὖν ἐρῆναι ψυχὴ ἔ μεταβαπκῶς, ὅτε κὺ νοεραῖς
νοεῖ τοῦτο γὰρ οἰκείον ψυχῆς, κὺ ὅτε ἔξωθεν ἐπιτὰ ὑψηλόπερα
χρησιν γίνονται ἐκ γὰρ τῶν δημοτείων ἀναβαίνει.

Αἱ ψυχὰς αἰ λογικὰ κινουῦται,

ἢ κυκλικῶς, ἢ ἐλικοειδῶς, ἢ κατ' ἐξῆς.

Τούτων οὖν, (ἔ τῶν αἰδητῶν) ὅρα, ὅτι κὺ τῶν αἰδητῶν
στρεῖς φησὶν εἶ) τὰς κινήσεις· τὴν κυκλοειδῆ, κὺ τὴν ἐλικοειδῆ,
κὺ τὴν κατ' ἐξῆς. παραγόμενα δὲ ταύτας νοεῖν ἐκ τῶν
ὑπὸ ψυχῆς εἰρημῶν, κυκλικὴν μὲν αὐτῶν, ὅταν τὰ αἰδη-
τὰ αὐτὰ κτ' τὰς οἰκείας δυνάμεις κὺ ποιότητας ἐργῆ· οἷον
πῦρ θερμαίνον, κὺ ὕδωρ ψύχον, καὶ τὰ ἕξῃς ὁμοίως. ἐλικοει-
δῶς δ', ὅταν μεταβαπκῶς ἐρῆναι, οἷον ἔξ ὑδάτων ἰχθύες, καὶ
πετεινὰ, ἔ ἢ ἑσθῆδος μούσεως εἰς ὕφιν, κὺ τὰ τοιαῦτα. κα-
τ' ἐξῆς δὲ, ὅταν αὐθις εἰς τὰς οἰκείας ἀρχὰς ἀνατρεῖ ἐκ, οἷον
ὅταν μτ' διάλυσιν τῶν νοημάτων πάλιν εἰς τὰ στοιχεῖα τὰ φθι-
ρόματα ἀναλύηται.

Καὶ κίνησιν) κίνησιν αἰ τις παραχρῆν νοῆσαι, τῶν αἰδη-
τῶν τὴν ὁμοίωσιν καὶ τὴν φθοράν· ἔξ ἔ γὰρ ἡ σάσις, τούτων
σημαίνει τὴν γνῆσιν, πρὸς δηλον ὡς ἡ κίνησις τὸ ἐναντίον ἐμ-
φαίνει σημεῖωσιν οὖν, ὅτι κὺ τὰ ἀλλοιούματα, κὺ τὰ φθιρό-
ματα, ἔξ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν, κὺ εἰς αὐτὸν ὄρα.

Δι' ὅ πᾶσα σάσις) δι' ὅ ἀγαθὸν κὺ καλὸν δηλονότι.

Πᾶν ἓν, καὶ πλῆθος) πῶς νοηθῆσεται τὸ πᾶν ἓν ἔ πλῆθος,
ὑπὸ θεοῦ τὸν πάντα κόσμον, φυτὸν μέγα κατ' ὅλα τὰ μέρη
αὐτῶν τὰ ἐμφυα, ζῶν ἔσπον ἕνα οἷον πρῆματα καὶ σελῆν, κὺ
τῶν μερῶν τὰ μέρη, οἷον κλάδοις, ἀκρέμοις τε καὶ φύλλα· εἰ

ἰδὲ μοι τούτων ἕκασον οἷον αὐτοτελές ζῶον ὑπολάβοις, πη-
 ροῦν δὲ πῶν ἐν τῷ ὅλῳ εἰωσίν τε καὶ τάξιν, καθ' ἑαυτὸν αὐτὸ τε
 τὸ δένδρον ζῆ κατ' ἑαυτὸ, καὶ μὲν τῶν αὐτῶν μερῶν, ὡς ἐστὶ
 ζῶον, τὰ μὲν νοερά, νοεράς τε καὶ λογικῶς τὰ δὲ ἄλογα, αἰσθη-
 πικῶς τὰ δὲ ἀψυχα ἔαπνοα, φυπικῶς τε καὶ ἐκλικῶς, καὶ ζῶον
 καθ' ἑαυτὸ, ὡς ἐφίω, ἕκασον ζῶον καὶ μὲν τοῦ ὅλου κινήτικῶς
 τὰ μέρη μὲν τῶν καθολικῶν, γνώση τοῦ παντός πῶν εἰς τὸ ἐν
 συμφύειν τε καὶ σύζησιν, ἔτι πῶν εἰς τὸ πλῆθος ὡς ἕκαστου
 προσφόρων τε καὶ ἰδίως ζῶντος ὡς ἐφημερῶν. καὶ πάλιν εἰ δὲ ἐνός
 καὶ μόνου θεοῦ τὰ πάντα, εἰκότως ἔν λέγονται διὰ τὸ σω-
 δεσιν ἔσθ' ἁρμονίαν καὶ πλῆθος, διὰ τῶν πολυείδειαν τῶν κα-
 τ' ἑκαστον.

Οἱ ὅροι, ὅροι εἰσὶν οἱ ἐρμηνευτικοὶ λόγοι τῆς οὐσίας ἕκά-
 στου τῶν πραγμάτων, καὶ τῆ φύσεως, καὶ τῆς διαφορᾶς, καὶ τὸ
 ἔστι δηλοῦντες.

Ἀρχὴ (πρῶταδειγματική) πρῶταδειγματικόν, ἀπὸν, ἢ τοιαύ-
 τή ἔστι τοῦ πρῶτος ὁ γίνεται τὸ γινόμενον τῆτο δὲ ἔστιν ἡ ἰδέα,
 ἢ πρῶτος νοήσις αὐτοτελής, αἰδίος, τῆ αἰδίου θεοῦ ἢ πρῶταδει-
 γμα αἰώνιον ἐνεσῶς τῆ φύσεως, πρῶτος ὁ γίνεται τὸ γινόμενον ἀ-
 σώματοι γὰρ αἱ ἰδέαι, καὶ τὰ πρῶταδείγματα τελικόν δὲ, ἀπὸν,
 ἢ τοιαύτῃ ἔστιν, τὸ οὐ ἔνεκα τὸ γινόμενον τελειοῦται ἢ τελικόν
 ἀπὸν ἔστιν, ὁ ἀχώριστον ἐστὶν τῆ ἀποτελέσματος ἢ δὲ ἔστιν ἐνυ-
 πάρχοντος γίνεται τὸ γινόμενον, ὡς ἡ τῶν ὅλων ὕλη. ὁ δὲ θεός
 ἔστι τῶν πῶν παρήγαγε. ποιητικόν δὲ ἀπὸν ἔστι τὸ κεχωρισμέ-
 νον τὸ ἀποτελέσματος, ὡς ὁ θεός, καὶ πᾶς ὑφ' ἑ γίνεται τὸ γι-
 νόμενον.

Καὶ πάντα τὰ ἐκ ὄντων) πῶς τὰ μὴ ὄντα ἐν ὧ ἀγαθῶ, ἐ-
 τῶ νόησον, ἐπειδὴ αἱ σερήσις ἐν αὐτῶν εἰσὶν ὑπερουσίως ἔτι γὰρ
 αὐτοῖσι μὲν εἰσὶν τὸ σέρησις, οἷον ἀρχος, ἀφθαρτος, ἀθάνατος

πος, κὲ ὅσα τοιαῦτα ἔστι· κὲ γὰρ ἔστι τοιαῦτα ὁ θεός, ἐπὶ κὲ περὶ
 τούτων ἔστι· Ἐξ αὐτῆ γὰρ ἐγνώσθη, ὅτι ἔστι τοιαῦτα· κὲ γὰρ οὐδέ
 ἔστι ὁ θεός, γνώσκομεν· ἢ πῶς ἀρρητος ἔσται ἀκατάλη-
 πτος· οὐ γὰρ τοιαῦτα ἀρχὴ αὐτῆ, ἀλλ' ἔξ αὐτῆ· αὐτός οὖν ἔ-
 στί μιν ἀπὸ πάντων αὐτῆ ὑπέρωτων, κτ'· τίς τῶν
 ἔστι) ἔσται) αἰτία· ἔσται γὰρ αὐτὸ τὸ μιν, ἔσται ἔστι· ἔσται
 γὰρ τὸ ἔστι, διὰ τὸ μιν ἔστι) ἔσται) ἔσται)· ἔσται ἔσται, διὰ τὸ ἔστι)
 καὶ ὑπερεῖναι, πάντα ἔσται, ὡς ποιητής· ἔσται μιν ἔσται, ὡς ὑπε-
 βεβηκώς· μάλλον ἔσται ὑπεραναβεβηκώς κὲ ὑπερούσιος ἔσται,
 ἀνάγωγε κὲ ἐν τῆ περὶ φύσιν τῆ ἐμὴ περὶ ἀναγραφῆ
 ἔσται τὸ μιν ἔσται.

Καὶ τὰ ἠπλοῦς τῶν κλειστόνων) παρέχεται ἔσται τὸ ὁ-
 μοιον ἐν τῆ περὶ κεφαλῆ, ὅτι αἰετὸ ἔσται ὑπεβεβηκώς ἐ-
 πέσταται περὶ τὸ ὑπερεῖναι, ὡς ἔσται ἐκείνων περὶ ἐπι-
 ρημάτων, κὲ περὶ ὑπερεῖναι· κοινωνικῶς ἔσται ὁμοίως τῶν ὁμο-
 παθῶν, κὲ ἀπλῶς πάντα ἀλλήλων κὲ αὐτῶν ἔσται, κὲ ὁ θεός
 πάντων ἔσται, ἵνα ἔσται πάντα τὰ ἀγαθὰ ποιῆσι.

Αὐτὸς γὰρ ὁ ἀγαθοεργός) θαυμαστῶς λέγει, ὅτι ἀγαθός
 ἔσται ἐν τῆ ἀγαθῶν περὶ ὑπερεῖναι, ὅτι ἐμεινεν ἔσται, ὅτι ἔ-
 τεκεν ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἔσται, δι' ὃν τῶν καλοῦ κὲ ἀγαθοῦ ἐ-
 φειμένον· περὶ κλειστόνων γὰρ κὲ γνηθικόν τὸ θεῖον κτ' τὸ εἰρη-
 μέρον, Ὁ πατήρ μου ἔσται ἀγαθὸν ἔσται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι·
 σιμείωσα ἔσται ἐν τῆ κίνησιν θεῖον· ὁ γὰρ ἀγαθοεργός ἔσται
 ἐκίνησε τὸ θεῖον εἰς περὶ ἔσται, εἰς σῦστασιν ἡμῶν, ἵνα κὲ περὶ-
 κλειστόνων ἔσται κινούμενον, ἔσται μὴ μείνη ἔσται· ὅτι τούτου νοήσας κὲ
 τὸ μοι ἔσται μὴ κινήσας, καὶ τὰ ἔσται εἰρημέρον τῆ θεολόγῳ
 γνηθικῶν ἐν τῆ περὶ ἔσται ἔσται.

Γεννηθικὸν ὑπεβεβηκώς) τούτῃ τὸ κλειστόνων παρέχεται, ὡς τῆ
 ἔσται αὐτῶν τῆ ἀγαπητῆς ἔσται εἰκνυθῆναι κινήσεως.

Καὶ μὴ τις ἡμᾶς οἰέσθω) σημείωσαι ὅτι οὐ δεῖ τὰ ἀπεμφαινοντα ὀνόματα λέγειν, εἰ μὴ γὰρ ἐν θάλασσᾳ ἐμφέροιτο γραφῆ, ὡς ἐν αὐτῷ περὶ ἔρωτος φησὶ· καὶ ὅτι οὐ γὰρ πρὸς ἄλλο λέξεσιν, ἀλλὰ τῇ δυνάμει τῶν σκοποῦ· θάως γὰρ αὐτὰ διέξεισι.

Δι' ἑτέρων ὁμοδυνάμων) ὅτι ἐστὶ τῶν ἰσοδυνάμων οὐ κρυπόμεθα ἐμφωνεῖν τὰς λέξεις.

Δεῖν εἰδέναι) δεῖν ἡ συλλαβῶν καὶ λέξεσιν κρῶμεθα. σκοπεῖν τὴν ἀνάγνωσιν. ὁ θελεῖ εἰπεῖν, τὸ τὸ ὅτι, ἡλικία τὸν περφορικὸν φόρον κινουμένων, τὸ τὸν περὶ ἱνὸς τῶν αἰσθητῶν, τότε λέξεσιν, ἐ συλλαβῶν, ἐ ποιχείων ἐ γραφῶν δεόμεθα πρὸς δήλωσιν ἑλαλθῆναι. εἰ δὲ ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ πρὸς τὰ νοητὰ κινεῖται, δεῖ τῶν ὁρθῶν ἐργῶν περὶ αὐτῆς μὲν τῶν αἰσθητῶν αἰ αἰσθησῆς· ὑψηλὰ γὰρ φασταίεται. ὅταν ὁ θεοειδῆς γεννηται, περὶ κόπῃσσι ταῖς καὶ μικρὸν ἀνατάσει, καὶ δι' ἐνώσεως ἀγῶστος πρὸς τὸ ἀπερσιπν φῶς τὰς ὅτι βολαὸς ἔχη, τότε καὶ αἰνοῖται ἐνέργειαι περὶ αὐτῆς ἔσιν, ὡς καὶ αἰ αἰσθησῆς, ἐπειδὴ τὰ ὑψηλότερα τούτων ἡ ψυχὴ δεῖ νοεῖται, λοιπὸν ἡνωμένη θεῶν. ὅταν ὁ ὁμοῦ χαμαῖζηλα φασταίη, ἐ περὶ ἱνὸς τῶν αἰσθητῶν ἀπεύση κινηθῆναι, τότε τοῖς ἀφεστέροις λόγοις καὶ τὰ βανότερα τῶν ὁραίων γὰρ ὅτι ζητεῖν.

Ὡς περὶ ἐ αἰνοῖται δυνάμεις) σημείωσαι, ὅτι ἕτερον ἔστι, ἐ ἕτερον ψυχῆ. νοεραὶ δυνάμεις φησὶ τὰς νοήσας, αἱ ἱνεσ καλιώτεραι εἰσι, καὶ σκεδασμὸς τῶν νοῦ. ὅταν οὖν ἡ ψυχὴ βούληται πρὸς θεὸν ἀναδύσασθαι, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐνωθῆναι αὐτῷ, τὸ μὴ ὄμμα αὐτῆς, τούτῃ τὸν νοῦ αὐτὸν ἀποσρέψαι ὀφείλει τῶν μεικῶν, καὶ ὅτι τὰ καθολικώτερα ἀναπιδῆσαι μεικῶν ὅτι εἰσὶν αἰ νοήσας, ὡς ἔφημεν· τότε γὰρ νοῦ ὅλη γυρομένη, καὶ εἰς τὸ ἔσω γραφείσα, ἕνας λοιπὸν καὶ ἀπλότης γυρομένη

ρδύη, ἔπιβαλεῖν δυνάσεται ταῖς θήαις ἀκπῖσι, δεῖ τῆς ἐπαί-
νετῆς ἀγωγίας, οὐ τῆς ἕξ ἀμοθίας ἀγωγίας, ἀλλὰ τῆς γνω-
σκούσης ὅτι ἀγοεῖ τὰ πρὸ θεοῦ ἀκατάληπτα. γινώσεται δὲ
ἐπολαύουσα τῶν θήων μαρμαρυγῶν, ἔδεῖ τῶν αἰσθητῶν ὁμο-
μάτων ἔγδ καταλαμβάνεται τύποις ἀλλὰ ταῖς αἰορμά-
ταις τῶν οὐ καταστάσεων.

Ἐπιδηλότεραι τῶν αἰσθησεων) ἐξηγιῖται, ἡ εἰσὶν αἱ ἐπιδη-
λότεραι τῶν αἰσθησεων δεῖα πρὸς μεύσης· κὺ φησὶν αὐτὰς τρεῖς
ἀφ' ἑτέροις λόγοις κὺ τὰς τρεῖς ἀνέστερα τῶν ὀρατῶν.

Καλῶς δυνήσονται) αἱ αἰσθήσεις δηλονότι.

Καίτοι ἔδοξε ἔτι) ὅτι κὺ ἡ ἀγάπη ἔρωτα δηλοῖ· κὺ ὅτι θεό-
τερον ὄνομα τῆς ἔρωτος.

Ἀκουέτωσαν) σημείωσαι ὅτι κὺ τότε ἦσαν ἕναις ἐπιλαμ-
βανόμενοι ὀνομάτων, οἷς ἐπισημίζετο ἐκ τῆς θήαις γραφῆς.

Ὁ θεὸς ἰγνάπιος) ἔκ τούτου ἕναις αἰοῖ) δεῖα βάλλειν ἐκεί-
ρω τὸ παρὸν σμύταγμα, ὡς μὴ ὄν τὸ θεοῦ διονύσιον, ἐπειδὴ
ἰγνάπιον λέγειται μεταγενέστερον αὐτῶν (εἶ)· πῶς ὁ δυνάταί τις τῶν
μεταγενέστερων μεμνήσθαι· πλάσμα ὁ καὶ τοῦτο δοκοῦν αὐ-
τοῖς· ὁ γὰρ ἅγιος παῦλος ὁ φωπίσας διονύσιον, μεταγενέστερος
ἦν τῆς χρόνῳ τῆς ἀγίου πέτρου, μὴ ὄν ὁ ἰγνάπιος ἐπίσκοπος
γίνεται ἀποχίας, μετατεθέντος πέτρου ἐν ῥώμῃ· ἐπέζησε δὲ
ὁ ἅγιος παῦλος χρόνον πολὺν, φωπίσας διονύσιον, ἔκ διονύ-
σιος μετ' αὐτὸν ἐζησεν· ὁ δὲ θ' ἀγγελιστῆς ἰωάννης ἐπὶ δομε-
πανοῦ ἐξορίζεται εἰς πάτμον· ὡς ἀπὸ γράφει διονύσιος·
ἰγνάπιος ὁ πρὸ δομεπανοῦ μαρτυρεῖ· ὡς τὸ πρὸ γενέστερος
διονύσιος.

Ὁ ἐμὸς ἔρωτος) ζητιτέον πῶς ἐπὶ ὀνήσιμου τῶ μτ' ἕμῳ-
θεον ἰγνάπιου δεῖα λεγομένου καὶ γράφοντος ῥωμαίοις τὸ, ἐ-
μὸς ἔρωτος ἐσαύρωται, διονύσιος νικῶν πρὸ θεῶν γράφων τούτου

Mm

μὲ μνηταί, ὡς ἰγνάπιου ἤδη γράφαντος· καὶ μήποτε πρὸς τὸν
 τῆς φιλολόγων ἕξω πρὸς τὸν, πρὸς πλείονα σύστασιν τῆς
 πρὸς τῆς ἐρωτος, τῆς ἀγῶν διοιῦ σίω εἰρηδύων, ὑστερον καὶ
 ἀγνοίαν ἔσω παρενετέγη, ὅπως ἐν πολλοῖς ποικίαις γυρόδρον
 ἐγνωμῶν· καὶ γὰρ διὰ τούτου ἴσεται ἀπὸ τῆς λείπῃς τὸ σῶμα τῆς
 λόγου· ἢ τὰ χασιώηδες αὐτῶν εἶ) ἀπόφθεγμα, ὡς καὶ τὸ θεο-
 φόρος ποικίαις αὐτῶν λεγόμενον τε καὶ γραφόμενον· τεκμήριον
 δὲ, τὸ μὴ πρὸς κείῳ, Γράφει δὲ ἴσι, τούτῃσι ῥωμαίοις· ἀλλ-
 λ' ἀπλῶς, Γράφει δὲ ὁ θεὸς ἰγνάπιος.

Καὶ ἐν ταῖς περιεισαγωγαῖς) ὅπως περὶ τὸν, ὅπως περιεισαγω-
 γαὶ καλεῖ τῆς θῆας γραφῆς τὰ βλομῶντος, ἀφ' οὗ καὶ τὰ
 ῥητά.

Τοῖς θῆοις μάλλον) διὰ τὸ, τοῖς θῆοις μάλλον ἀναπείθεα π-
 τὸν ὅπως ἐρωτα οἱ θεολόγοι.

Τὰ πλήθη) σημείωσαι, ὅτι πρὸς ὁ χωροῦσι τὰ πλήθη,
 δεῖ καὶ ταῖς λέξεσι χρῆσθαι λέγει, ὅτι ποιεῖ ὁ ἐρῶς, καὶ πρὸς
 δυοῦ ἐρώτων, θῆου, καὶ μεριστοῦ, ἢ ποιῶματοπρεποῖς.

Ὡς δυσχερέστερον) ὡς εἶπε βεβλημένον διηλονόπ.

Ἐπέπεσε ἴσφισιν) ὁ δαβίδ λέγει πρὸς τῆς ἰωνάθαν, ἐν τῇ
 πρὸς τῆς βασιλείαν.

Τάπεται πρὸς τῆς ἱερῶν) ὅτι τὸ αὐτὸ δυνάται ἀγάπης
 καὶ ἐρῶς· καὶ ἴσφισιν ἢ τῆς ἐρωτος ἐν ἐργῶν.

Συγκρατικῆς) τούτῃσι συγκριώσης τὰ ἐρώντα πρὸς
 ἄλληλα.

Διὰ τὸ καλὸν) ὅπως εἶπεν ἀγῶ, ὅτι ὁ θεὸς ἐρῶς πρὸς ὑ-
 πάρχαι ἐν τῶν ἀγαθῶν ἔτεκε τὸν ἐν ἡμῖν ἐρωτα, δι' οὗ, τῶν
 ἀγαθῶν ἐφειέμεθα.

Ἐκσαπικός) πρὸς ἐκστάσεως ἐρωτικῆς, καὶ ὁ δαβίδ, Ἐγὼ
 εἶπον ἐν τῇ ἐκστάσει μου.

Ἐξερηκός) σημείωσαι πῶς νοεῖται τὸ, Ἐξερηκῶς θεῶν.

Τολμητόν) ὅτι καὶ ὁ θεὸς πάντων ἐρά.

Διὸ καὶ (ζηλωτῶ) καὶ ἔτι λέγεται (ζηλωτῆς ὁ θεός, ὡς ἐρα-
στῆς τῆς πάντων ἰσότητος).

Τί δὲ ὅλως) τῆς μὲν ἀγάπης, ἔτι ἔρωτος, αὐτὸν διλαδῆ
τὸν θεόν, περιβλέασι καὶ ἡμιήτορα αὐτὸς γὰρ ταῦτα ἐν ἑ-
αυτῷ ὄντα περιήγαγεν εἰς τὰ ἐκτός, τυτέσι τὰ κατὰ κλί-
σματα. ἔτι καὶ τὸ εἶρηται, ὁ θεὸς ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, καὶ ἐν τῷ ἀ-
σματος ὁμοίως ἀγαπᾷ εἶρηται καὶ πάλιν γλυκασμός καὶ ὀπι-
θυμία, ὁ ὅστιν ἔρωτος. τὸ δὲ ἀγαπᾷ τὸν καὶ ὄντως ἐραστὸν, αὐτὸς
ὅστις τῷ μὲν οὐκ ἐν ἀγαπᾷ τὸν ἔρωτα ἔξ αὐτῆς περιήγαγε
αὐτὸς κινεῖσθαι λέγεται ὁ τύπος ἡμιήτορα τῷ ἵ αὐτὸν εἶ) τὰ
ἀληθῶς ἐραστὸν καὶ ἀγαπᾷ τὸν, κινεῖ. ἔτι καὶ τὸ ἄρῶντα, καὶ
ὅτις ἢ ἔφτε δαμνώαμις ἀναλόγως αὐτοῖς.

Ἐραστὸν καὶ ἀγαπᾷ τὸν) περιήγαγον καὶ κινητικὸν πρὸς
ἔρωτα κινῶσθαι αὐτῶ ἐν πνύασι, τὸν θεόν εἶ) μὲν καὶ
τυτέσι μεσί τῶ ταύτης, καὶ πρὸς ἑαυτὸν σαυαφροσύνην ἔ ἐρα-
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς πνύασι. ἔ ἀγαπᾷ δαμ. κινητικὸν
δὲ φησὶν, ὡς κινῶσθαι ἔρασα, καὶ τὸ ἀικεῖον λόγον πρὸς αὐ-
τὸν ὀπιθυεῖσθαι. τὸ ἵ τῆς περιήγαγίας ὄνομα, εἰ καὶ τῶ
τοῖς τῶ ἔρωθεν, περιήγαμα σημαίνει, ἐκ δὲ ἀγάς, δηλ. ἐν ταῦτα ἔ
πρὸς ἔρασι τῆς ἐν θεῶ ἐνώσεως μεσιτείαν φησὶ.

Καὶ τῷ μὲν κινεῖται) σημείωσαι κίνησιν θεῶν, ὅτι ἢ κινεῖται
καὶ αὐτὸ ὅτι περιήγαγίας καὶ κινητικὸς ὁ θεός.

Καὶ τῆς ἐξερηκῶς) ἢ πρὸς θεὸν ἀγαπᾷ τὴν ἐνώσεως, πά-
σης ἐξήρηται καὶ ὑπὸ κινεῖται ἐνώσεως ἐξερηκῶς οὐκ ἔ ἀγα-
πῶ φησὶν ἀναρχόν ἵ, καὶ ἀτελείτητον, ἔ θεῶν ἔρωτα λέ-
γει ὡς ἐκ τῆ ἀγαθού περιήγοντα, ἔ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐπανα-
τρέφοντα, καὶ ἔτι ἔτι μακροκλίον. ἐπί καὶ ἢ τῶ κώκλου γεαμῆς.

Μη 2

οὐ γωαιμὸν ἔχ' ὅθεν ἤρξατο, καὶ οὐ κατέληξε. Ἐ γ' ἴξ' αὐ-
ποδὶ ἢ τῆ ἀγαθοῦ ἔφεσις, ἔς εἰς αὐτὸν πάλιν ὄρα. ἐν ἑαυτῷ ὅ
καὶ ἔστι καὶ μὲν τὸ ἐραῦ τῆς συμφυοῦς ἀγαθότητος, καὶ τῷ
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀναπεινομῶν.

Ερωπικὴν κίνησιν) ὅπ' ἡ ἐρωπικὴ κίνησις, ἔ' ἀγαθοῦ πρὸς ὑ-
πάρχουσα, ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀπ' ἡ καὶ αὐτοκίνητος οὐσα, ἔ' ἐκ τῆ
ἀγαθοῦ πρὸς οὐσα, αὐτῆς ὅπ' τὸ αὐτὸ ἔπιδρῶνται, ἀτελεύτη-
τος καὶ ἀρχος οὐσα, ὅπ' δηλοῖ τὴν ἡμῶν ἔφεσιν πρὸς
τὸ θῆον. σημείωσα ὅπ' αἰδίον κύκλον πρὸς ὧν φησὶν ἔ' ἐν
τῷ ἀγαθῷ, πρὸς οὐσα μὲν αὐτῆς ὅπ' τὰ νοητὰ καὶ αἰσθητὰ. πα-
λι ὅπ' πρὸς ἑαυτὸν ἔπιδρῶνται ἔ' μὴτε ἰσαμῶν, μὴτε
ἀληθῶν.

Τὸν ἔρωτα) ὅπ' ἔζησον, ὅπως ὁ μέγας ἱερόθεος, τὰ πρὸς τὸ
ἐπιμνηστὸν ἔρωτος ἀεὶ φιλοσοφῆι. πρὸς τὸν μὲν θεῖον αὐτῆ
λέγων, ἐπειδὴ ἔ' πρὸς τὸν αἰπὸν τῆ οὐρανοῦ ἔρωτος ὁ θεός
ὅπ' ἔξηρημῶν καὶ ἀναπίως εἰ γ' ὁ ἔρωτος αὐτῆς ὅπ' ἡ ἀ-
γάπη, ὡς πρὸς εἰρηται. γὰρ ἀπ' αἰ, ὅπ' θεός ἀγάπη ὅπ' δὴ
λοιπὸν ὅπ' πάντων ἐνοποιός ἔρωτος, ἡτοι ἀγάπη ὁ θεός ὅπ' ἐκίθη
οὐ μὲν μεταβαπκῶς πρὸς εἰσιν ἐπ' ἀγγέλοις. ὅθεν καὶ ἀγγελί-
κὸν αὐτὸν φησὶν, ἐνθα μάλιστα καὶ τὸν τῆς ἐνότητος οὐροί πῆ
αὐτῆ ἔρωτα θῆον. ὅπ' ἔδεν γ' ἀσύμφωνον ἢ σασιάζον παρ' αὐτοῖς
εἶτα μετ' ἀγγέλοις, καὶ πρὸς τὸν φησὶν ἔρωτα, τούτῃσι πρὸς θεο
σοφοῖς ἀνδράσιν, οἱ εἰσὶ τῆς ἐκκλησίας. πρὸς ἔ' ὁ παῦλος
φησὶν, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγηται, καὶ τὰ ἔξῃς καὶ ὁ κύριος, ἵνα ὡ-
σιν ἐν, καθῶς ἔ' ἡμεῖς ἐν ἐσμέν. ἔ' ταῦτα μὲν πρὸς τῷ ἔξ
ἀληθείας χριστιανῶν λοιπὸν ὅπ' ἔ' πρὸς πάντων ἀνθρώπων, ἐν
οἷς ὁ πρὸς φιλίας νόμος. ταῖς δὲ λογικαῖς ψυχῆς, νοερας πρὸς
σεῖπεν ἐκ τῆς δείου νοῦ πρὸς πρὸς αὐτάς. ψυχικὸν δὲ ἐκά-
λεσεν ἔρωτα, ὅπ' τῷ ἀλόγῳ τὴν αἰσθητικὴν φιλίαν, ἀνομῶν

μύθοι δηλονότι· ἐκ γὰρ τῆς ἐρωτικῆς ταύτης δυνάμεως καὶ
 πάλιν ἀγγελιδὸν ἵπτανται, ὡς κύνες, καὶ χῶες, καὶ γέραντοι, καὶ
 κόρακες, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἔπειτα μύθοι εἰσὶ τοιαῦτα, ἔλα-
 φοὶ, βόες, καὶ τὰ ὄφρα πλήσια καὶ νηκτὰ δὲ εἰσὶν, ὡς θύνιοι,
 καὶ κέφροιοι, καὶ ὅσα ὁμοιοῦτα. καὶ τὰ μὴ ἀγελαῖα δὲ, πρὸς
 πλὴν τῆς ὁμοιοῦτων σιμύου, ἐνθεν κινουῦται φυσικὸν ἢ ἐρω-
 τα φησὶ, τὸν τῆς ἀψύχων καὶ ἀναιδήτων, καὶ πλὴν ἐκλικὴν
 ἐπιτηδύοτητα, ἢ τοὶ τῆς ποιότητος ἐρώτων τῆς δημιουργοῦ,
 δεῖ τὸ ὑπὸ αὐτῆς σωεσθῆναι. καὶ οὕτω πλὴν ζωπικὴν, ἢ τοὶ
 πλὴν φυσικὴν κίνησιν, καὶ αὐτὰ ἐπέγραπται πρὸς τὸν θεόν.

Ἐπειδὴ τοῖς ἐκ τῆς ἐνός) καὶ αὐτὸ εἶπο μὲν, νοερά μὲν (εἶ), τὰ
 νοουῦντα νοητὰ ἢ, τὰ νοεῦμενα, καὶ ἀζητήτως τὰ νοερά ὑπερ-
 βάλλεσθαι ὑπὸ τῆς νοητῶν ὅθεν ἔστι (εἶ) τῆς νοουῦτων
 τὰ νοεῦμενα. τῆς οὕτω νοητῶν τὰ νοερά ἐρᾶ, ὡς ἐπετραμμέ-
 να πρὸς αὐτὰ, καὶ ὡς πρὸ ἀναβεβηκότα· ἐρᾶ ἢ ἔτι τὰ νοητὰ τῆς
 νοεράων πρὸ νοητικῶς, τὰ μεταδιδόναι τῆς ἴσης ὠφελείας. ὡ-
 μολόγηται οὕτω, ὅπσοι τῆς τοιούτων ἐρωτες ὑπερβάσιν τῆς ἀί-
 δητῶν. ἀλλὰ ταῦτα οἷμαι, νοητὰ ἔτι νοερά εἶρηται, ἐκ μετο-
 χῆς τῆς οἴπως ἀγαθοῦ, τοιαῦτα γυρόμενα. οἱ δὲ αὐτονοήτοι ἐρω-
 τες, οἱ θεοὶ εἰσὶν, ἀπὸ τῆς οἴτου θεοῦ· ὡς πρὸ γὰρ ὅστιν ἀγα-
 θὸν ὡς ἐνὶ ὅστιν ἀγαθόν, καὶ ἄλλο τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν ἔτι αὐτὸ τὸ
 ἀγαθόν· οὕτως ὅστιν καὶ νοητὸν, τὸ ἐνὶ νοητὸν, ἄτε νοεῦμενον
 ὑπὸ αὐτῆς, ἔτι ἀπλῶς νοητὸν, οὐχ ὡς ὁ χρόνος, ἢ ὁ τόπος νοη-
 τὰ γὰρ ἔτι ταῦτα, ἐπεὶ μὴ ἀιδητὰ, ἀλλὰ νοῖς νοητῶν, ἐνέργεια
 ὦν, ἔτι ζῶν, καὶ ζωή. τὰ γὰρ μὲν τῆς νοητῆς, ἐκ ζητήσεως καὶ τῆς
 πρὸς τὰ προβλήματα ἀκολουθίας διέσκοισιν, ἢ ἔτι ἀποκα-
 λυψίως ἐχοισιν.

Ἀρετὸς ἀπία) ἀρετὸν φησὶ, τὸ ἀπόλυτον, ἔτι πρὸς τὸ παῖ
 οὐδεμίαν ὁρίσιν, ἢ τοὶ οἰκειότητος φυσική.

Mm 3

Απάντων ὀλικὸς ἔρως) εἰπὼν ὀλικὸν ἔρωτα, διλοῖ ἔμε-
 ρικοῖς, λέγων τὸ θεοῖ ἐῖ) τὸν ὀλικόν, καὶ τὸν μερικόν, ὡς αἴτιον καὶ
 πᾶσι χορηγεῖν τα κτ' πῶς ἑκάστου δυνάμιν, ἐρωτικὴν οἶονεῖ
 ἀπορροῦν πῶς οὖν ὁ θεὸς τὸ ὅλον καὶ τὸ μέρος, ἀνεκφοιτή-
 τως ἑαυτὰς συνῶν ἐῖ) δυνάται, ἐκ τῶ ἀσπερματικοῦ λόγου ἀ-
 φές ἔσται ὅταν μὲν γὰρ τὸ σπέρμα ἀδιακόπως ὁμοῦ εἰς πῶ
 μήτεσιν καταβληθῆ, ἐν ἀποτελεῖται τὸ ἔμβρυον ἐὰν ὁ με-
 ριαθῆ τὸ σπέρμα εἰς δύο φόρους κύστιδας τῆς μήτρας, ἑκα-
 στον μέρος ὀλοκληρον ἔμβρυον ἀποτελεῖ ἔσται ὁ τοῦ σπέρμα-
 τος, τὸ μὲν, ῥίς τὸ ὄφθαλμοῖ καὶ τὰ ἄλλα, καὶ πάντα τέλεια ὁ-
 μοιον οὖν καὶ πᾶσι τὸ παντέλειον νοῦν κτ' ἀναλογίαν θεω-
 ρητέον ὅλη γὰρ ἡ ἐνέργεια πειρέχεται καὶ τὰ μέρη τῶν ὁμερῶν ἔ-
 κασον ἀπὴρπύσται καὶ τὸ μὲν, ἀποδιημοσιῶν τὸ ὄ, ἀποαι-
 δρία, καὶ τὰ ἄλλα ὅπως καὶ οὐτε σιγέχεται εἰς ἀλλήλας,
 ἀλλὰ ἑκάστη διακρίεται, ἑ οὐτε μὲν ἀταξίας τὸ ἀδιαί-
 ρετον ἔχουσιν ἐν τῇ μεταλαμβάνειν αὐτῶν ἑκασον, ὡς δύ-
 ναται τῶν γὰρ εἰδῶν μεταλαμβάνει ἑκαστος πρὸς πῶ οἰ-
 κεια ἐπιτηδεύοντα οὕτω καὶ ὁ θεός, καὶ ὅλον, καὶ μέρη τοῦ
 ἔρωτος.

Εφίεται γὰρ αὐτῶ) ἐπειδὴ εἶπε, καὶ τὸ μὴ ὄν ἐφίεσθαι πῶς τῶ
 ἀγαθόν, καὶ ἐν αὐτῶ βούλεσθαι ἐῖ), ὅπως καὶ αὐτῶ πρὸς ὀλί-
 γων φύλων βύρησος αὐτὸν λεγόντα, εἰ ἑ ἑλλωικῶν ἀ-
 φρωίζεται δογματῶν πρὸς γὰρ ἑλλωας μάχεται μάλιστα, καὶ
 μανιχαῖς, τοῖς τοῦ κακοῦ δόματος πρὸς ἐσῶτας δεῖ πλα-
 τύτερον πρὸς ἐσῶτας, ἡ ὀνομαζέται μὴ ὄν, ἑ διὰ τὴ μίαν ἀρ-
 χὴν τῶ ὄντων, δισεβές καὶ ἐπανάσκει ἐῖ). τῶπ γὰρ ὑγιές ἐστὶ
 φρονεῖν ἔστι γὰρ αὐτῶ ὁ θεός· εἰ γὰρ εἶεν ἀρχαὶ διάφοροι, πᾶ-
 τως ἀπειροπλήθους φανήσονται) εἰ οὖν ἀρχὴ μία ὁ θεός, ἔστω καὶ
 τὸ ὄντως ὄν, καὶ αὐτὸ τὸ ἀγαθόν. βύρησος ὁ λόγος καὶ τὰ ὄντα

πῶς ἢ εἰρημύων ἀναγκάως· ἔνθα γὰρ ἀρχή, ἔστι πάντως ἢ
 ἔχατον ἢ εἰ ἔστιν ὄν, ἔστι ἢ μὴ ὄν· ἢ εἰ ἔστι ἀγαθόν, ἔστι ἢ
 κακόν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ὄντα ἔσιαι εἰσι, ἢ εἶδη, τὸ μὴ ὄν, ἀνεί-
 δεον ἀν' εἴη ἢ ἀνούσιον, λόγῳ μόνῳ θεωρητὸν. τὸ μὴ ὄν οὐκ
 ἔστι ἢ ἀνείδεον, ὑλίῳ ἐκάλεισαν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἢ ἔχατον
 αἴθερος ὀνομαζοῖσι. λέγεται ἢ μὴ ὄν ἢ ὑλή, οὐχ ὅτι παντελῶς
 οὐδὲν ὄσιν, ὁμῶς ὅτι μὴ ὄσιν· τὸ γὰρ ὄντως ὄν ὁ θεός, ἢ αὐτὸ τὸ
 ἀγαθόν· παρήκλαι γὰρ ἐκ μὴ ὄντων ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἢ ἢ ὑλή·
 ἀλλ' οὐχ ὡς πῆρες ὑπέλαβον ἀνείδεος ἢ ἀρημάπτος· ὅταν ἔ-
 δὲ ἀρχὴ τῶν αἰδητῶν ἢ ὑλή, ἀλλὰ μᾶλλον συμπληρωτικὴ
 τούτων, ἢ ἔχατον ἢ ὑπὸ σαθρῶν τῶν ὄντων· διὸ οὐτε εἰσὶν
 θεοῦ, ὡς τὰ λογικὰ, οὐτε εἶδωλον τῆς ὄντως ὄντος· ἢ τὸ αἰ-
 δετὸν ἢ εἶδωλον τῆς ὄντως νοητοῦ κόσμου ὅτι αἰδητὸν, οὐκ
 ἀλλ' οὐ μὴ ὑλῆς ὄσιν, κρείττον ἢ τῆς ὑλῆς, εἶδος ὅπως οὐκ με-
 πέχον· οὐδέποτε οὐκ ἀχθῆσεται ἢ ὑλή διὰ τῆς εἶδος ἢ τῶν
 ποιότητων· ἀπὸ πῆρες εἰπὴν ἔξεις· πότε γὰρ γέρονε τὸ πῦρ ἀλλ' θερ-
 μότητος, ἢ φωτός, ἢ τῆς λευκοῦ τῆς χροίας ἢ τὸ ὕδωρ ἀλλ' ψυ-
 χρότητος, ἢ ὑγρότητος, ἢ τῆς κραιβοντος χρώματος· ἢ γῆ ἢ ὁ
 αἴθρ ὁμοίως· διὰ τῆς ἢ λόγῳ θεωρητῶν εἶπον τῶν ὑλῆς ἀ-
 νείδεον, ἢ ἀποιον, ἢ ἀρημάπτος· ἔξ οὗ γὰρ τὰ ὄρατα καὶ τὰ
 ἀόρατα γέρονεν, ἐκ μὴ ὄντων, διηλενοῦ, ὑπὸ θεοῦ παρή-
 χθη, οὐκ ἄλλοτερον ὑλῆς ἀμόρφου ὑποκειμένης, εἴτα κοσμη-
 θῆσθαι, ὡς διδάσκει μωσῆς ὁ θεός· ἐν μὴ οὐκ ἄλλ' θεῶν ὄσιν, ἀ-
 πὸ τῆς ὑπὸ αὐτῶν ἀχθῆσεται ἢ ὑλή· ὑπὸ ἢ ἢ τὰ πάντα
 ἐκείν' ὡς ἀγαθὸν συνεχόντος νοεῖται ὄν αὐτῶν· ταῦτα θυρή-
 σθαι ἐν τοῖς λεχθισομύοις ἀποράδην ἐκείνους.

Πῶς ἢ δαμνία πληθύνει) λοιπὸν προβλήματα διαγι-
 μνάσει λέγων, ὅτι εἰ πάντα ἐκ τῆς ἀγαθοῦ, πόθεν τὰ κα-
 κα, καὶ πόθεν ἀγγελοὶ ἐγγύοντο δαίμονες· ταῦτα πάντα

καὶ μανηχῶν.

Οὐκ ἔστιν ἀγαθοειδὲς) καλῶς καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τέθηκε τὸ ἀγαθοειδὲς ὃ μὴ γὰρ θεός, οὐσιωδῶς αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ὦν, τὰ δὲ μετ' αὐτῶν, ὡς ἐκ μετοχῆς ἢ ἕξωθεν ἀγαθονόμῳ τῆ περὶ αὐτὸν ἐφέσει, εἰκότως ἀγαθοειδῆ λέγονται, ἐκ αὐτόχρημα ἀγαθαί.

Καὶ πῶς ὁ ἀγαθός) ὅρα ὅπως περιβλήματα ὡς ἐν ζητήσῃ ψυχῇ, ἔχοντα μὴ καὶ αὐταί τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀνπιθέσεις, οἷον μανηχῶν· δηλούσας δὲ ὄμφορ τὴ σκοπὸν τοῦ θείου τύπου ἀνδρός τὸν ὀρθόν· λέγει γὰρ, ἐκ ἴνους ἀρχῆς παρήχθη τὸ κακόν· καὶ εἰ ἐξ ἀμῆνης ἀπίας, ἢ ὅσα τοιαῦτα τῶν ἀντιδικῶν εἰσὶν· εἴτα λοιπὸν, πῶς ὁ ἀγαθός αὐτὸ πῶραγαγὴν ἠβελήθη· πῶς δὲ περινοία ἐστὶ τὸ κακόν· ἐκ τύπων δεκτικῆς, ὅπῃ εἰ καὶ ὅλως πῶραγαγὴν ἔχε τὸ κακόν, ἐκ τῆ ἀγαθοῦ τύπου ἔχε· ἢ ὅπῃ μόνῃ ἢ περινοία διοικεῖ τὸ ὅλον, ὡς ἐκ τύπου μίαν ἀγαθὴν ἀρχὴν εἶ) τοῖς οὐσι· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς περιβλήμασι ζητήσῃ ὁ θεὸς οὐτὶ ἀνὴρ πῶρακαπῶν γὰρ ἀναλύει ἄφῶς τὰ περιβλήματα, δεκτικῆς ὡς οὐτε ἐνυπόστατον τὸ κακόν, οὐτε ἐν φύσει· ἀλλὰ καὶ σέρησιν τῆ ἀγαθοῦ γινόμενον, ἔτε ὄν, οὐτε ὡς μὴ ὄν λογιζόμενον· καὶ τῆ το ἀνίτιεσθαι τὸ ἐν ψαλμῶν τετρακοστῷ ἐκίω εἰρημύον, εἶδον τὴ ἀσεβῆ ὑπερυψόμενον, ὡς τὰς κέδροις τοῦ λιβάνου· καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ ἐκ ἴω, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, τουτέστι τὴ τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐχ ἀνιέρθη· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, ὅπῃ τὸ κακόν, ἢ καὶ σφόδρα ἐπαύρεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐτε καταλείψῃ τόπον ἑαυτοῦ, τουτέστι ἴσχυος· ἀμα γὰρ τῆ φαρμάκῃ διαλέλυται, μὴ ἔχων ὑπόστασιν· μὴ οὐκ ὑπολάβοις αὐτὸν ἐναντίον λέγειν π.

Τὸ κακόν ἐκ ἔστιν ἐκ ἀγαθοῦ) σημείωσαι, πῶς θαυμασίως πλέκει τὴ λύσιν ἐκ διαφόρων ἐπιχρημάτων.

Ο ὅντων σκοπός) ἔτι δὲ ὁ ὀργιζόμενος, ἢ τοὶ θυμούμενος, ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ ὁ λόγος, ὡς δοκεῖ, κακὸν ἔπιουῶπος τῶ πρὸς ὃν θυμῶται, πρὸς τὸ ἐναντίον τοῦτον μεταγαλῆν βουλόμενος, τοῦτέστι τὸ ἀγαθὸν τῆ βίαυτη κινήσει χρῆται.

Καὶ εἰ τὰ ὄντα πάντα) ἔφη μὲν ἀνωτέρω, εἰ ὁ θεὸς ὑπερσίως ὡς λέγεται ὡς ἀρχὸς καὶ πάντων ἀπὸς, τὸ ἀπίθετον, ὡς ἔρατον τῶ ὄντων, καὶ ἀνούσιον, ὡς ὑπεροσίου τῶ θεοῦ, τοῦτέστιν ἡ ὕλη, καὶ μὴ ὃν λέγεται, καὶ ἐν θεῷ λέγεται, δι' ἀγαθότητα ἀπὸ γνησιότητος, εἰ καὶ διὰ τῶ μεμίχθαι τοῖς ἀσθητοῖς οὐ πάντι κακὸν, οὔτε πάντι ἀγαθόν, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ ἀσαπτον· ἔχει μὲν γὰρ τὸ κακὸν ἐν τῷ ἀσαπτῷ· μερίδα δὲ τῶ ἀγαθοῦ, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ θεοῦ παρήχθη ἔν θεῷ ὅτι· τὸ δὲ ἀποκακὸν, ἢ λέγεται ἢ κακία, ἢ πρὸς ὡς εἶδος ἔπιότης συμβαίνει τῷ λογικῷ, καὶ ἀποσυμβαίνει ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀπλῶς κακὸν, οὔτε ἐν τοῖς οὔσιν ὅτι, τοῖς ὅπως οὐκ ἐπιμετρίοις τοῦ ἀγαθοῦ, οὔτε ἐν τοῖς μὴ οὔσιν, ἀπὸ τοῦ ἐν πῖς ὑλικῶς ὡς νοουμένων ἐν τῷ ὑπεροσίῳ. ἤματι ἔτι μὴ ὄντος, ὅτι τῆς ὕλης, τὸ κακὸν πλέον ἀφῆσθη τῶ ἀγαθοῦ καὶ ὅτι ἐντεῦθεν εἰκότως ἀνοσιώτερον, τῆς ὕλης τὸ αὐτὸ κακὸν ὡς πάντι οὐδὲν ὄν· τὸ οὐκ ἀπλῶς αὐτὸ κακὸν, οὐδαμῶς οὐδαμῶς· τὸ ὅτι τῆς ὕλης, κατ' ἔλειψιν τῶ ἀγαθότητος, κατὰ ἔτι ἀναιδέος καὶ ἀειδέος ὁραται, ὅθεν νοήσας καὶ τὸ πρὸς ἀβδῖς ὡς πρὸς φήτη εἰρημῶνον, Καὶ ἔσονται ὡς μὴ ὄντες, πρὸς τοῖς ἀμάρτωλοις δηλοῖ ὅτι.

Πότεν ἐν ὅτι τὸ κακὸν) ἐντεῦθεν ἀπίθεσιν πρὸς πρὸς, πλατῶς γυμνάσει πρὸς ὑποκροισιν, ὡς ἔτι διλογοφανοῖς ἀπίθεσεως· εἰ γὰρ μὴ δοίημεν (εἰ) ἔτι καλῶς ἐναντίον, τοῦτέστι τὸ κακὸν, ἐκ ὅφθῆσεται ἀγαθὸν ἢ ἀρετῆ, ὅτι ἀναμῖξ ἀδελφάκριτα ἔσαι πάντα, οὔτε ἀρετῆς ἐπαγνουμένης, οὔτε τῶ ἐναντίου ψα-

κλοῦ ὄντος ὡς τῶρ μὴ ὄντος νόμου, οὔτε ἀμδρπία ἔσται. καὶ
 δὲ φησὶν ὁ ἀντιπαιθεὶς, ἢ μὴ δόξωμεν κακὸν ἐν κείνῳ ὡς ἀγαθῷ,
 ἔσται αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐν αὐτῷ ἑαυτῷ ὡς τοῖς κατ' ἐλλειψίν τῶ
 ἀγαθοῦ ἀμδρπαιοῖσιν. ἀλλὰ ἔτι περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀρετῆς
 τοῦ ἀναρέτου ἀνθρώπου, ὁρῶμεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς διακεκρι-
 μέναις τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ὅταν μὲν γὰρ τὸ λογικὸν μέρος
 τῆς ψυχῆς, τὰ οἰκεία ἐνεργῇ, εἰς οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν ἐμποδίζε-
 ται ὅταν ὁ ἄλογον μέρος τῆς ψυχῆς, ὡς μεμικταὶ ὑλη
 καὶ ὄμα π' ἐπιφρατῆ, τότε ἐμποδίζε(τ) τὸ λογικὸν οἰκείως ἐνερ-
 γεῖν. κακύνεται οὖν τὸ ἄλογον ἐκ τῆς πρὸς πῶ ὑλῆς ἐπι-
 μιξίας. τὸ ὅτι λογικὸν οὕτω μεμικθαι τῇ ὑλῇ, ἀλλὰ τῷ ἰδίῳ
 εἰς ὑλῆν, τοῦτέστι τῷ ἐνδιδόναι τῷ ἀλόγῳ, καὶ μὴ κρατεῖν αὐ-
 τοῦ, κακύνεται, ὡς ὄμμα σκότειον ὄντος, κωλύεται ὁρᾶν. οὐ
 δείκνυσιν οὖν τῶτο, εἰ ὑφέσθηκε τὸ αὐτοκακόν. οὐ γὰρ τὸ ἰνὶ κα-
 κόν, τοῦτέστι τὸ αὐτοκακόν, ἀλλὰ ἔτι κακία ἔστιν εἶδος οὔσα καὶ
 συμβεβηκὸς ἐκ τῆς κακοῦ. ταῖς γὰρ πρὸς θήκας καθίσταται,
 εἰς τὸ πόδε π' εἶ(τ) οἷ, ἀδικία μὲν ψυχῆς ἔστι πονηρία. ἔτι πάλιν,
 τῆς ἀδικίας εἶδη πρὸς πῶ τῆς ὀρέξεως ὑλῆς. ἢ μὲν γὰρ, πρὸς
 χεῖματα ἢ δὲ, πρὸς πρᾶς συμβάνε. γίνεται δὲ καὶ κατ' ἐπιφρα-
 θήκας εἶδη κακῶν, ἔτι ἀπὸ τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς. ἀλλοίω μὲν
 γὰρ, ἢ θρασύτης ἀπὸ τῆς θυμικοῦ. ἀκολασία δὲ, ἢ ἠλιθιότης.
 ἀπὸ τῆς ἐπιθυμητικοῦ γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐνεργῶν εἶδη
 κακῶν ἢ μὲν γὰρ ἀλλοίω, οἷ, πρὸς τὸ ὄμμα ἔστιν ἐν εἰψίς. ἢ δὲ
 θρασύτης, πρὸς τὸ ὄμμα ὑπερβολή. ἢ ὅτι ἀκολασία, πρὸς τὸ
 πάθος. ἀφ' ἑσ οὖν γέγονε, πῶς ἐν ψυχῇ ἔτι περὶ ἐνεργείας δια-
 κέκριται τὰ κακὰ ἐκ τῶν ἀρετῶν, διὰ τῆς ἀλόγου ἔτι τῆς λογι-
 κοῦ μερῶν ὄντων τῆς ψυχῆς. ταῦτα ὅτι τὰ ἔτι ἀλόγου ἔτερον νό-
 μον δείκνυσιν ἡμῖν ἀντιπρατευόμενον τῷ νόμῳ, ὡς φησὶν ὁ ἀπὸ-
 πολος, καὶ ἐκ τῶν μὴ κρατεῖσθαι ἀρχμαλατεύοντα τὸ λογ-

κόν, ὡς ἀπεδείξαμεν.

Πρὸς τὸν λόγον) ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος.

Καὶ εἰ φθορὰ βεῖ τῶν ὄντων) ἀπὸ τῆς, εἰ ἐν τοῖς οὐσι τὸ φθῆραι ὁρᾶται, ἢ γινώσκω εἶναι τῶν ὄντων ὑπόκειται φθορὰ, ἐκ τούτου δείκνυται τὸ εἶναι τὸ κακὸν· τὸ γὰρ, ἐκ ἐκβάλλει, ἢ τὸ δηλοῖ.

Ἡ οὐχὶ πολλὰ κίς) ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς εἰσὶ τὰ ταῦτα, ὅτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς οὐσι βεῖ, καὶ ὄν τὸ κακὸν· καὶ γὰρ τὸ κακὸν φθορὰ βεῖ τῶν ὄντων, ὅμῃ οὐκ ἢ φθορὰ αὐτῆ, ἕτερον ἐστὶ ὅπερ εἰς γνῶσιν ἀρχῆ, ὅτῃ τὸ ὄν, φθῆραι μὲν, μεταστροφῆται δὲ εἰς πηλοῦν ἢ ὀκνῆσιν, καταμαστούμενος, ἢ ἐν τῇ γῆ κρυπτόμενος, μεταστροφῆται εἰς ἐμβρύου εἶδος· καὶ τὰ θωμάτα δὲ ἢ μὲν εἰς σκώληκας, ἢ ἕτερα ζῶα, ἢ διὰ μωρία ταῦτα ὡς ἵπποι μὲν, σπηλαῖον γνῶσιν ταῦροι, μηλοσῶν.

Καὶ ἔστι τὸ κακὸν) λύσις τῶν περὶ ἐπιθυσιῶν ἀπὸ τῆς εἰς ἢ φθορὰ κακὸν, φθῆραι ἢ φθορὰ, καὶ τὸ κακὸν, πῶς ἔστι τὸ κακὸν αὐτὸ ἐαυτὸ φθῆραι εἰ γὰρ ἐν τῇ ὕλη τὸ κακὸν, ὅτι δηλον, ὡς τὸ ὑφ' ἄρτοπτερον ὕλη δὲ βεῖ, ἢ τούτο ἐαυτὸ φθῆραι· ἢ τὸ γὰρ ἢ ὕλη, ἢ ἀνούσιος λέγεται καὶ ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑσθῆς ὑπονοεῖται τὸ θεοῦ οὐσίας, ὡς αὐτὴ φθαρτὴ οὐσα, ἢ ἐκ αἰεὶ ἔστι τὸ ἀειδέος καὶ ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑσθῆς τοῦ εἶδος τῆς θεοῦ, ὡς ἐκάλεισε μὲν οὐσίας τὸν διημιχρῆν λόγον, καὶ μὴ ὄν δὲ λέγεται ἢ ὕλη, καὶ ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑσθῆς τῆς θείας καὶ οὐ πᾶσι ὑπάρξεως.

Ἡ κακὸν) τὸ ἢ κακὸν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ κακὸν.

Μᾶλλον ἢ) σημειῶσαι, ὅτι ἢ ἐν τοῖς θείαις λόγοις ἀκρόλυπτος ἢ ἢ ὅτι πλοισμοῦ, τῶν ἀκριβέστερων ἀφ' ἑσθῆς ἰδοῦ γὰρ ὡς ὁρᾶς, μὲν πᾶσι ἐκτεσιν τῆς περὶ τῆς γνώμης, ἢ ὅτι πλοισμοῦ τὰ ἀκριβέστερα ἀφ' ἑσθῆς δὲ τῶν.

Καὶ ἀμιγῆ, καὶ ὀλοκληρα) τὰ μὲν ἀμιγῆ ἀγαθὰ, καὶ ὀλοκληρα
 αἴτιον ἐκ τῆς ἀγαθοῦ ἐγγίνεται τοῖς ὑπερκοσμίοις νοητοῖς, αἴτιον καὶ
 ἀσωμάτοις. τὰ δὲ μεμιγμένα ἀγαθὰ, καὶ τὰ λογικὰ σώμα-
 τα θεωρεῖται, τούτῃσιν ἐν ἡμῖν, τὸ μὲν ἀλόγου τῆς ψυχῆς μέρους
 ὡς εἴρηται μετέχοντος ὕλης διὰ τὸ σώματος τὸ εἶδος
 μετέχοντος. τὸ δὲ λογικὸν μέρος, ῥέποντος πρὸς τὸ ἀλο-
 γον, καὶ ἐνδιδόντος ἑαυτὸ ὅτι αὐτῷ καὶ διὰ τὸ πρὸς ὕλιν ἄ-
 οντος. τὸ μὲν γὰρ αὐτοκακὸν δεῖ θεωρεῖν αὐτοἀπειρον, αὐτοἀ-
 μέτρον, αὐτοἀειδέον, ἑαυτῷ κακὸν οὐσιῶδες, οὐ μὴν ἑτέρω
 κακὸν. τούτο γὰρ εἶδος ἐστὶ, καὶ συμβεβηκὸς κακίας. δεῖ οὖν τὸ
 κακὸν τοιοῦτον εἶναι, ὅτι ἐφίλω, ὡς καὶ ὁ θεὸς πάντων, αὐτο-
 πρῶτος ἐαυτοῦ ἀμετρον, ἐαυτοῦ ἀειδοποιόν, καὶ αὐτοἀγαθὸν ἐσιώ-
 δεος. οὐ γὰρ λέγω νῦν τῷ ἑτέρω ἀγαθόν. συμβεβηκὸς γὰρ τὸ
 πῶς οὖν ἐστὶ τὸ κακὸν οὐσιῶδες, καὶ ἑτέροις, πάντων κα-
 θάρτα παρὰ τῶν ὄντων μεμιγμένως κακωνομένων ἐχόντων τὸ
 εἶναι ἐν τῷ ἀγαθῷ, οὐδενοῦ καὶ τὸ παντελὲς ἀμετόχου ὄντος
 τῆς ἀγαθοῦ. ὅμοια πάντων πρὸς πᾶν ἰδίαν ἐπιτηδεύουσι με-
 τεχόντων τῆς ἀγαθοῦ. τὸ οὖν κακὸν ἐκ ἐν ὑπάρξει, ὅμοια
 παρὰ δύσιν, ἐν τῇ τῆς ἀγαθοῦ ἐστῆσεν φαινόμενον.

Ἐκτείνεται δὲ ἀρχὴ τῆς ἐχάτων) ἕχατον τοιτέον, τὰ ὑλικά
 σώματα καὶ γῆνα. ὡς καὶ γὰρ πάντων ἀρχὴ ὁ θεὸς, ὡς καὶ ἡδὴ
 ἐφηνάμην, οὕτω πάντων ἕχατον τὸ σκυβητῶδες τὸ πᾶν
 τῆς ὕλης μέρος καὶ γῆνα. ὅθεν ἐκ ὑποπόδιον λέγεται ἕχατος,
 ὡς ἐκ ἕχατον, καὶ ὅμοια μετέχον ἀγαθότητος αὐτῆς, ὡς καὶ φέ-
 ρον αὐτὸν ἐχάτως. λέγεται γὰρ ἐκ τῆς θφία, βείθης γὰρ τὸ γῆνα
 τὸ σκυβητῶδες, νοῦν πλυφρόνπδα, ὡς τῆς ἀλόγου τῆς ψυχῆς
 μέρος μεμιγμένως τῷ ὑλικῷ σώματι, καὶ κατακτατοῦτος ἑ-
 αὐτὸ ὅτι τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς.

Γάρρει τῆς ἀγαθοῦ) ὅσον γὰρ ἐπὶ τὸ παχύτερον, καὶ ὑλικώτερον

ὑποβαίνει τὰ ἐν δημιουργίᾳ, τοσούτον κτ' ἐρήσιν ἢ ἔλκειψιν
τῷ ἀγαθοῦ ἢ πῶν μετέχῃ, ὡς ἔξ ἀμυδροῦ ἢ ἐράτου ἀπιχί-
ματος· ὡς γὰρ ἔσημν, ἤδη ὑπόφου ἕνα βοῦσαι μέγα· καὶ
τοῖς μὲν πηλοῖον ὄντας, ἢ ἐρρωμένοις τὸ ἀκουσικόν, ὅλιω δέ-
ξασαι πῶν βοῶν, ἢ γῶναι, ἢ τὸ λαλιθῆν· τοῖς δὲ ἀφροσκό-
τας ἀναλόγως τῇ δὲ σαύσει ἢ πῶν ἀκούσαι τῷ φθέγματι· τοῖς
δὲ πᾶσι πόρρω διεσπικότες ἀμυδρότατα, ὡς ἀπιχηματος ὑ-
σαίου ποσῶς ἀδέσασαι.

Καὶ πῶν ἑαυτοῦ ἐρήσιν) τὸ μὴ ἐσπικόμενον τῷ καλοῦ, δη-
λὰ μερικῶς, καὶ αὐτὸ τὸ ἐσπικόμενον τῷ ἀγαθοῦ, σπικεσάναι
ποιεῖ, τῷ ὅλως κτ' ἢ μετέχῃ τῷ ἀγαθοῦ· ἢ γὰρ ἢ μερικῶς
ἢ ἢ πᾶσι ἐλκεψις ἢ ἀγαθοῦ ἢ τὸ κακόν.

Καὶ τὰ μαχόμενα αὐτῶν) ὅρα πῶς φησὶν, ὅτι καὶ τὰ μα-
χόμενα τῇ δυνάμει ἢ ἀγαθοῦ, δι' αὐτῶν ὑπέστη ἢ φέρεται. οὐ-
κοῦν αἴ ποτε τῶν κακῶν ὁ θεός· μὴ γῆσοιτο· ὁ μὲν γὰρ θεός, ὡς
πάντων ἀρχὴ ἢ δημιουργός, δι' ὑπερβολῶν ἀγαθότητος, καὶ
δι' ἀγάπην ἀφάτον, ἢ ἀμυδρωτῶν ἀνέχεσθαι, ἢ αἰὶν ἢ ἰδίαν δεῖ-
ξι φιλανθρωπίαν, ἢ τὸ ἢ πλάσματος ἀντεξούσιον· εἴρηται
γὰρ, ἢ ἀγάπη πάντα εἴρη· ἢ πάλιν, Ὁ ἀγατέων τὴν ἡλίον
αὐτῶν ἢ πῶν δικαιοῖς ἢ ἀδίκους.

Τὸ ἢ κτ' πάντα ἢ πῶν) τὸ πᾶσι αὐτῶν ἢ πῶν, ἀπο-
δείξαι, ὅτι ἢ πῶν οὐσία, τὸ ἀπλῶς αὐτὸ κακόν ἢ φησὶν, ὅτι
οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς ἢ πῶν. ἢ ἐν δημιουργίᾳ ἀμύτοχον ἢ πᾶσι παντελῶς
τῷ ἀγαθοῦ· τὰ γὰρ πάντα ἀμοιεσά τῷ ἀγαθοῦ, ὡς μηδὲ
πᾶσι αὐτῶν ὑπὸ τῷ ἀγαθοῦ, οὐτε εἰσὶ ἢ ἢ ἄλλος δημιουρ-
γός· ἢ πῶν οὐτε δυνάται ἢ ὑφασάναι, μὴ τῆς ἢ πῶν, ἢ πῶν ποιο-
τητος τῷ ἀγαθοῦ μετέχον κτ' συμβεβηκός· πομὰ μὲν γὰρ καὶ
καταλειφθέντα ὑπὸ τῆς πᾶσι αὐτῶν ἢ πῶν, ἢ πῶν ποιο-
τητος, ἢ πῶν σπικεσάναι· οἷον ὁ σίδηρος πυρωθείς, ἢ θερμότητος

ἄκρας μεταλαβὼν, σβεσθέντος τῷ πυρὸς, ἰδμεὶ ὁ ὄψιν ἰω· καὶ
 τὸ ὕδωρ, καθ' ἑαυτὸ μὲν τὸ σοιχίον, ἄποιον λέγεται εἶναι· διὰ
 δὲ γῆς παρῶν, ἐκείθεν ποιεῖται ἔομοιως μετοχτυθὲν, παύει
 τῆς ποιότητος, καὶ ἐπισωεσθηκεν. οὕτω καὶ τὰ χονιζόμενα, καὶ
 ψυχόμενα, παύσασθαι τῆς ψυχρότητος, ἐπισωεσθηκεν. ἀλλὰ
 καὶ τὰ ζῶντα ἀμοιρα, ὡς δένδρα, καὶ λίθοι, καὶ ἄλλα ἔτι τοιαῦτα,
 ὡς τὰ κίλινα ὄμοια ὑφίσταται, καὶ οὐσίας ἃ ὁ θεὸς ἐξήρηται ὑ-
 πέρουσιος ὦν ἔομοιως ὅτι ἔτι παρῶν. οὕτω ἢ καὶ ἐκ εἶναι εἰ-
 πὴν ὅτι τὰ ἀγαθὰ εἰ μὴ γὰρ, μετὰ χονιζόμενα τὰ ἀγαθὰ,
 ἐν ὧ σιωπῶντα χηρῶν δύνανται ὑφίσταται· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶ-
 ντι καὶ ἐσμέν, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος. ἢ οὐκ, ὁ ἀκόλαστος ἐν ὧ
 ἀκολασαίνειν, ἐκ ἐτήρηται τὰ ἀγαθὰ καὶ ἄλλοις ὑφίσταται. καὶ
 φησὶ μὲν κατ' αὐτὸ τὸ ἀκολασαίνειν, ὡς ἐν τερήσιν ὦν τὰ ἀγα-
 θὰ, κρείως ἐκ εἶναι. ἢ οὐκ ὄντων ὅτι τὸ μὲν πῶς γὰρ ὅτι
 αὐτοακολασία, διὰ τὰ εἶδη τὰ ἀκολασαίνειν. ὁμοίως ἐπει-
 δη καὶ ψευδοδοξίαν δοκῶν αὐτὸς ἀγαθὸν ἴνους ἔχειν, καὶ
 ἰωῶντα καὶ φιλίαν τὰ συμφερόμενα αὐτῷ, καὶ διεφθαρ-
 τὴν δοκῶν ἢ φιλία εἶναι, ὄμοιως τὸ θεῖον ἔρωτος ἀμυδρόν ὅτι
 ἀπὸ χηρῶν, καὶ διὰ τὰ ἀγαθὰ φαίνεται ἀμείων· οὐ γὰρ δεῖ ἀ-
 γνοεῖν, ὅτι ὅταν κρατηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀλόγου μέρους τὸ λογικὸν τῆ
 ψυχῆς, ἐμποδίζεται μὲν τὰ οἰκία ἐνεργεῖν, σιωπῶντα ἔτι οὐ-
 τὼ λοιπὸν τὰ ἀλόγα, ὡς μήτε κρατεῖν αὐτὰ τῷ ὀρθῶν, μήτε
 συμφηφίξεσθαι ταῖς παρῶν αἰ γὰρ ψευδοδοξία ἐκ εἶναι
 τὰ λογικὰ δόξαι· οὐτε αἱ ψευδεῖς διάνοιαι τῷ ὀρθῶν, τῶ
 λογικῶν μέρους· οὐτε γὰρ διάνοιαι κρείως αἱ ψευδεῖς. ἐνθεν ἔτι
 ὁ θυμικὸς ἐστὶ ὅτι ἐστὶ δηλῶς ἐπέξεισιν ὄμοιως ἐκ ἀμοιρος
 ἀγαθὰ, δοκῶν ὅτι διορθώσῃ τὸ κολαζόμενα τὰ θυμῶν καὶ
 ὄμοιως καὶ ὁ αἰσθητὸς οὕτως ὑπονοεῖν ἀγαθὸν τέλος, τὴν ἰω-
 νίαν. ἐκ τούτου οὐκ ἔστι θεομαχοῦντες, διὰ τὸ ὅλας εἶναι

Ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ συγχωροῦνται τὸ γὰρ μὴ ἐσερημῶν ἔκα-
 λού, ἀλλὰ μερικῶς αὐτὸ τὸ ἐσερημῶν ἔ' ἀγαθοῦ σωεσά-
 ναι ποιεῖ το ὅλως μετέχων π' ἀγαθοῦ· οὐ γὰρ ἡ μερικὴ, ἢ γ-
 λ' ἡ παντελής ἐμειψίς ἔ' ἀγαθοῦ ἔστι τὸ κακόν· καὶ γὰρ οὐ τὸ
 μερικῶς, ἀλλὰ τὸ παντελῶς τῷ ἀγαθῷ ἐσερημῶν, τὸ ὅτε
 ἴω, οὐτε ἔστιν, ὅτε ἔσται, οὐτε ἔ' δυνάται.

Οὐτε ὄντων ἐπιθυμεῖ) ὅπ' ὁ ἀκόλαστος, εἴ ἔ' καὶ τὸ αὐτὸ
 τὸ ἀκολασάνειν, οὐτε ἔστιν, οὐτε ὄντων ἐπιθυμεῖ· ὁμοίως κα-
 τ' αὐτὸ τὸ τῆς ἐνώσεως καὶ φιλίας ἁγῆμα, ἀμυδρῶς μετέχων τῷ
 ἀγαθῷ.

Γρὸς τὸ δοκοῦν καλόν) σημείωσαι, ὅπ' ἔ' ὁ τῷ θυμῷ ἀπο-
 χρώμενος, μετέχων λέγεται τῷ ἀγαθῷ, ἐν τῷ πρὸς διόρθω-
 σιν κινεῖσθαι τῷ δοκοῦντων κακῶν· οὕτω καὶ ὁ χρείστης, ἢ γρὸς
 κακίτης ζωῆς ἐφιέμενος μετέχων τῷ ἀγαθῷ ἐν τῷ τῆς ἀρίστης
 ζωῆς αὐτῷ δοκούσης ἐπιέσθαι, καὶ ὁ τὸ κακόν ὅμιλων ἐν τῷ
 δοκεῖν καλόν ποιεῖν, μετέχων τῷ ἀγαθῷ.

Κατ' ὅσον καὶ νόσος) ἢ νόσος, βυθιλον ὡς ἐμειψίς ἔστιν ὑ-
 γίαις, καὶ ἔσθ' ἔσθ' ἀμείψων ὑλῶν, οὐτε μέτρων, ὅτε ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 ἐχομένη ἀλλὰ δι' ἀκρασίας τῷ ὑλῶν μίας ἔσθ' πλεονεξία
 κλον κράσιν σασιαζούσης ποιουμένων πλεονεξίαν· ἐπὶ τοσοῦ-
 τον μὲν οὖν ἢ νόσος ἔστιν ἐν τῷ σώματι, ἐφ' ὅσον ὅπως αὐτῷ ἢ ἔσθ'
 ζῆς ἐμείπει, καὶ τὸ σῶμα σωίζεται· καὶ γὰρ ἡ παντελής ἀμε-
 τεία λύσει τὸ σῶμα, τοῦτέστι τῷ ὑλῶν πλεονεξίαν, καὶ ἢ νόσος
 ἀφαιρίζεται, τῷ σώματος λυομένου, ἐν ᾧ σωεσθήκει ἢ νόσος ἔ-
 τω καὶ ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἐν ὅσῳ ἔσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ' ἐσθ'
 σίαν πρὸς τὴν κακόν· ἀφισαμμένου γὰρ τῷ ἀγαθῷ, οὐτε
 κακόν ἔστιν εἶναι ἐν ἡμῖν.

Τὸ γὰρ πάντα ἄμοιρον) ὁ σκοπὸς τῷ θεοῦ διόνυσος ἐκ πολ-
 λῶν ἀφῆς, μαχόμενος ταῖς πινῶν ἐπιλήτων δοξασίαις ὡς τῷ

κακοῦ λέγει γὰρ μὴ εἶναι ὅτι τὸ κακὸν κακὸν γὰρ αὐτὸ κατὰ παῖ-
οὐσιῶδες ἐκ αὐτοῦ εἶναι, εἰ μὴ τὸ κατὰ παντελῆ ἐλείψιν ἔαγαθοῦ
ὀλοχερῶς ἀμοιβρον ὅτι τούτου τῆτο γὰρ ἐκ ἐστὶν οὐδαμῶς δὴρῆν,
οὐδὲ ἐν τῇ ὕλη αὐτῇ τῇ ἀειδέω, καὶ τῆτο ἕως ἴσως ἐμλιῶν
δοκῆ ὅ γὰρ ὅλως ὑπὸ θεοῦ παρῆκται, καὶ ἀμυδρῶς καὶ ἐγά-
τως, μετέχε δὲ οὐκ ὄμφορ τῆ ἀγαθοῦ. τῆτο ἵ περιῶν ἐν τῷ
δεκάτω κεφθαίω τούτου τῆ περιβλήματος τελείως ἀποδεί-
κνισιν· εἰ γὰρ μικλὸν εἶη τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν, τούτεσι, πῆ μὲν
μὴ ὅτι ἀτῆς ἐπὶ ὀλίγον ἐλείψως τῆ ἀγαθοῦ· πῆ ἵ μὴ ὅτι,
ἀτῆ τῷ εἶναι ὅλως τῆ ποιουῶτα, ἐ κακὸν ἔστο· ἐ γὰρ ἐν τῇ ὀπωσουῶ
ἐλείψι, ὅτι ἐν τῇ παντελεῖ ἐλείψι ἔαγαθῶ, τὸ κακὸν. τὸ γουῶ
ἐλείπον ὀλίγον ἔαγαθῶ, ἐ κακὸν· διὸ γὰρ ἐ τέλος ἔστι, ὡς
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν· ἐστὶ μὲν γὰρ πῆ, ὡς πρὸς μὴ τὸ ἀγα-
θόν, ἐμπίες· ὡς ἵ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, τέλειον, ὁ δὴ, ἀγα-
θόν μὲν ὅτι, κακὸν ἵ οὐδαμῶς. καίτοι τε ἐλείψως, μετέ-
χον, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθόν· τὸ δὲ μὴ παντελῶς ἀμοι-
ρον τῆ ἀγαθοῦ, ἀμὰ κατὰ τὸ πλέον ἐγγίζον τῷ κακῷ, ἐ πάντα
κακὸν· ὡς πρὸς τὸ ἐλαττον, ἐγγίζον τῷ ἀγαθῷ, ἐχῆ τῆ ἀγα-
θοῦ, καὶ οὐσιούται ἕξ αὐτῶ· καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐρήσιν οὐσιῶ ἐν
τῷ ὅλως μάχεσθαι ἐκ τῆ ἀγαθοῦ· εἰ γὰρ ἀκράτως καὶ παντε-
λῶς ἀποσιῶ εἶη τῆ ἀγαθοῦ, δῆλον ὡς οὐτε κατὰ ὅλου ἀγα-
θόν, οὐτε μικλὸν ἀγαθόν, οὐτε αὐτοκακόν· ἐνθα γὰρ οὐκ ἐστὶ
τὸ ἀγαθόν, οὐδὲ ὅτι πῆ ἐν τῇ φύσει· πῶς οὐκ ἐστὶ τὸ κακὸν
μὴ ὑπὸ ἕως οὐσιῶ μδρον· ἀνελε γὰρ τὰ ἄφρατα, ἐ τὸ φάς,
καὶ οὐκ ἐστὶ σκιά· οὐκοῦν οὐκ ὅτι τὸ κακὸν ἀπλῶς, ὅτι ὡς
ἐν ὑποκειμένῳ· τὸ δὲ ἀγαθόν, καὶ δίχα τῆ ὑποκειμένου καὶ
φύσιν ἐχῆ, καὶ ἄφεται, καὶ αὐτὸ κατὰ ἑαυτὸ ἀγαθόν· τὸ ἵ κακὸν
δίχα τῆ ὑποκειμένου τῆ ὑπὸ τῆ ἀγαθοῦ φυλατιομένῃ· πάντα
γὰρ ἕξ αὐτῶ, οὐτε ὅτι, οὐτε φάίνεται, οὐτε φθίρεται· πῶς γὰρ
μὴ

μη ὄντος ὑποκειμένου πνός, ὅτι πάντεως ἀνύπερκτος,
καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῶς ὄν.

Καὶ οὐσιῶν) Τυτέστιν οὐσιῶν τὸ κακόν· εἰ γὰρ τὸ κακόν, σέρι-
σις ὅτι τῆ ἀλαθεύ· τὸ ἰ ἀλαθῶν, οὐσιῶν τὴν ἑαυτοῦ σέρισιν ἔ-
σιῶν ἄρα τὸ κακόν, ὅτι σέρισις ὅτι τῆ ἀλαθεύ.

Τῆ ὅλων αὐτῆ μετέξει) ὅτι τῆ μερικῆ τῆ ἀλαθεύ μετέξει,
καὶ ἡ σέρισις αὐτῆ ἔσιῶται.

Ηνίκα, τοῖς μὲν, ὅτι κακόν) Ταῦτα εἶδη εἰσι τῆ κακοῦ, ὡς
περὶ πορῶν· οὐ γὰρ τὸ οὐσιῶδες, αὐτοκακόν, ὁ μὴ δὲ ὅτι· τὸ
ἰδρὸν δὲ εἶ) κακόν, ἡ δυνῆς ἰ ἀλαθῶς ὡς ἀλαθεύ ἕνός ἀντε-
χεῖται, οὐκ αὐτοκακόν, ἀλλ' εἶδος κακοῦ· τὸ γὰρ πάντα κα-
κόν, αὐτὸ οὐτε ὅτιν, ἐπειδὴ μετέχει, καὶ κατ' ἕνατον ἀπὸ χη-
μα τῆ ἀλαθεύ· ὅρα γὰρ, ἡ φησι ὅτι κακῶν· εἰ γὰρ πάντα
μετέχει τῆ ἀλαθεύ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς οὐσιν ὅτι τὸ ἀλαθῶν, τὸ
κακόν περὶ δήλως, ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ ἐν τῆ ἀλαθῶ ὅτιν· οὐδὲ γὰρ
φύσις πυρὸς τὸ ψύχην· εἰ δὲ ἀρξεται ψύχην, οὐκ ἔστι πῦρ· ἔ-
κουῦ καὶ τὸ κακόν, ἑάν μὲν ὑπεσι, μετέχει ἀμυδρῶς τῆ ἀλα-
θεύ· πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἐν τῆ ἀλαθῶ εἰσι, καὶ μόνον· εἰ ἰ οὐ-
δὲν ἔχει ἀλαθῶ, οὐτε ὑπεσιν· αὐτὸ γὰρ τὸ θέλειν ὑπεῖναι, ἀλα-
θεύ ὅτι μεταλήψως, ὡς ἀνωτέρω πολλάκις εἴρηται.

Αποπν καὶ ἀδυνάτου) σημείωσαι, ὅτι ὅτι τῆ θεοῦ κα-
λῶς λέγεται ἐν ἡσι, τὸ οὐ δυνάται, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος φησὶν,
Εἰ ἀπιστοῦ μὲν, ἐκείνος πιστὸς μόνει, καὶ ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ
δυνάται.

Πᾶσα γὰρ δυνας) ὅτι πᾶσα δυνας ἐκ ἀρχῆς μίας ἰ, πάσης
δυνάδος ἀρχῆς· σημείωσαι καὶ μαριχῶν.

Παντελῶς ἐναπία) σημείωσαι ταῦτα· πάντες γὰρ καὶ μαρι-
χῶν ἀγωνίζεται, τῆ δυνάδα ἀρχῶν ἐνδοπίων δογμαπζόν-
των ἀνοήτως· ἢ μὴ γὰρ ἀειθμητική, τὸ ἐν ἀειθμοῖς διαίρεσις

Νη

ἔχον πλήθους, εἰς πέρας ἀνάγκη, πῶς ἢ μὴ μονάδα, τὸ παντὸς ἀριθμὸς ἀρχὴν ἡθεμετέρη· πῶς ἢ δυνάδα, τῆς ἀρτίων· ἢ τρίτω ἀρχή, τὸ ἀπλούστατον ἐν ἐκάστῳ γένει, δηλοῖ. πῶς οὖν ἢ δυάς, ἀρχὴ πάντων ἔσται· οὐ γὰρ ἔστιν ἀπλή ἀρχὴ ἢ δυάς, ἀλλὰ συνθετός. οὐκοῦν οὐχ ἀπλουῦ ἢ ἐκ συνθέσεως ἀρχή· καὶ πῶς ἀπὸ κληθείη ἀρχή· περὶ γὰρ τῆς συνθέτου τῆς ἀρχῆς ἔσται ἢ κρείως ἀρχή, τὸ ἐν, ἀφ' ἧς μονάδων συνθεθέντων, δυάς ἀπετελέσθη· δηλοῖ οὖν ἀπανταχόθεν, ὡς ἀσύστατον τῆς δύο ἀρχῶν τὸ δόγμα.

Καὶ μὴ οὔτε δύο) ὅτι οὐ δυνατὸν δύο ἐναντίας ἀρχὰς ἐναντίων εἶναι.

Οὐδ' ἐκίος δυαχρείας) ἐκ ἀβλαβῆς.

Διὸ ἐ φίλα τὰ ἀγαθὰ) ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν πάντα μετέχει, καὶ αὐτὰ τῶν εἶδη εἰς τὸ ἀγαθὸν ἀνάγεται, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τῆς πάντων, ἐκ ἀπὸ εἶναι τὸ περὶ τὸν καλὸν, οὐ πάντα μετέχοντα, καλὰ γίνονται, ὁμοιωθέντα πῶς τῆς μεταλήψεως καλὰ, πῶς πολλὰ ἀμυδρότατα ὁμοιοῦνται τῆς ἐκίος ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ, καθὰ τὸ αὐξοῦν, ἐ εἰς πῶς τῆς καλῶν φύσιν ἐκφρανομένης ὅθεν, Καὶ πάντα καλὰ λίαν· ἢ ἢ τῆς καλῶν φύσιν περὶ οὔσα καὶ πλήθος, ἢ δι πῶς ἐ εἰς τὰ συνθέτα, ἀδὴ καὶ μάλιστ' ἀγαθὰ καλὰ εἰώθασιν καλεῖν οἱ ἀνθρώποι, ἀποδείκνυται πολλαχῶς τὸ κακὸν συνθεθέντων, καὶ καὶ πολλοὺς τῶν ὅποις λεγομένων· τὸ δὲ ἐν τοῖς οὖσι καλὸν, οὔτε οὐσία ἔστιν, οὔτε γένος, ἀλλὰ συμβεβηκός, ὁμοιότητά ἵνα κεκλήθη, καὶ μικρὸν συναπλοῦν· οὐ γὰρ καθ' ἓν εἶδος λέγεται τὰ καλὰ, ἀλλὰ πολλαχῶς περὶ οἰκεία δὲ μόνον ἀνθρώποις ὡς ὁμοια καὶ πολυειδῶς περὶ τὸ καὶ αὐτὰ καλὰ εἶδη καὶ τὰ οἰκεία εἶδη ἐκάστα, καὶ καὶ τὸ, ἀπὸ ὁμοιούμενα καὶ περὶ ἕτερα ὄντα ἀλλήλοις.

Εἰ δὲ ἐν θεῷ (ἀγαθόν) ὅτι τὸ ἀγαθὸν ἐν θεῷ ὑπαρξίς ἐστιν.

Οὔτε ἀπλῶς) ἀνὰ τὴν αἰδίως.

Κατὰ χρόνον) ἀνὰ τὴν μετεκλιῶς.

Ἀλλ' οὔτε ἐν ἀγγέλοις) πρὸς ἀγγέλων, ὅτι οὔτε ἐν αὐτοῖς τὸ κακόν, ἢ διὰ τὴν ἀγγέλοι λέγεται.

Τὴν ἀγαθότητα τὴν θεῷ) θῆα λέγει τὰ πρὸς φύσεως ἀγγέλων τῶν μιν αὐτῶν θροισδῶν. εἶπε μὲν ὁ ἀνωτέρω, διὰ τὴν ἀγαθοειδέϊς ἢ ἐκ αὐτοαγάθους τοῖς ἀγγέλοις φησί. καὶ τὰς αἰτίας τῶν τούτων, οὔτε ἐν ἀγγέλοις τὸ κακόν. ἐτυμολογῶ δὲ, διὰ τὴν ἐκλήθησαν ἀγγέλοι.

Εἰκόν ἐστὶ τῆς θεοῦ) σημείωσα, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις, εἰκόνας φησὶ τῆς ἀγαθοῦ. ἔ σημείωσα πῶς τὸ το λέγει.

Ἀλλὰ τῷ κολάζειν) ὡς ἔξ ὑποκρούσεως παραλαμβάνει τὴν πινῶν αἰρέσεων ἀπὸ θεοῦ, τῷ τοῖς κολασαὶ κελεύει θεοῦ ἀγγέλοις, ἢ αὐτῶν ἢ τὴν κόλασιν, τῆς κακοῦ πθε μέρων. καὶ διδύς ἐκλύει τὰ τα φιλοσοφώτατα, ἔ παραφυαίς, ἢ ἐκ τῶν ἱερέων τῶν τοῖς ἐναγίς καὶ βεβήλοις τῆς ἐκκλησίας εἰργόντων ἢ Ἰερωδωμάτων ἐπὶ βεβήλοις ἔ ἐναγίσι παραξέσει, δηλῶν ὡς οὐδὲ αὐτοὶ ἡμφορέμμοι τοῖς ἐναγίς, ἐκ τῆς κακοῦ εἰσί. μή γὰρ οἱ εἴρηται γὰρ. Οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαρρα φορεῖ. θεῖος γὰρ ἐστὶ θεοῦ εἰς ὄργην τῷ τὸ κακόν παραξέσει. σημείωσα οὖν τὰς λύσεις. πολλὰς γὰρ ζητήσεις θεῖος λέγει εἰργόντων, εἰ ἐκ θεοῦ οἱ δήμοι, ἢ οἱ ἀρχόντες.

Οἱ τὸν βεβήλον, τῶν θείων μυστηρίων ἀπείρηγοντες) σημείωσα ὅτι δεῖ τοῖς βεβήλοις ἀπείρησθαι τῶν θείων μυστηρίων διὰ τῶν ἱερέων,

Οὐδὲ τὸ κολάζεσθαι) ὅτι οὐ τὸ κολάζεσθαι κακόν, ἀλλὰ τὸ κολάσεως ἀξίον γινέσθαι.

Ἀλλ' ὅτε οἱ δαίμονες) ὅτι ὅτε οἱ δαίμονες φύσις κακοῖ.

Νη 2

Ἐπειτα, οὐδὲ τὸ πᾶν πᾶσι σημείωσαι, ὅτι ἔστι πᾶσι καὶ πάντων
κακὸν ἢ φθορὰ, ὡς ἐπὶ θηρίων, καὶ ἔρπετων, καὶ βοτανῶν ὀ-
λεθρίων.

Ἀλλ' οὐδὲ φθίρεται) ὅτι οὐδὲ φθίρεται πᾶσι ὄντων, κα-
θ' ὅτι οὐσία.

Ἀλλὰ τῇ ἐλλείψει) σημείωσαι, ὅτι φθορὰ καλεῖται, καὶ τὴν
πλημμελίαν καὶ ἀσυντονίαν ὡς τὴν τῆς φύσεως κίνησιν τῆς φύ-
σεως. ἔστι δὲ τὸ πᾶν ὡς τὸ ἰεζεκιήλ ὡς τὸ δὲ δόλου,
Ἐφθάρη ἢ ἐπισημηθεὶς πᾶσι καὶ ἡ φθορὰ τὸ παρ' ἡ-
λισσίου καὶ μαγιστοῖς λεγόμενον δὲ λύων, ὅτι οὐτε οἱ δαίμονες
φύσιν κακοί. εἶτα τὰ κατὰ ὑπόθεσιν παρ' αὐτῶν ἀπὸ πᾶ-
σιν ἀποπέσει δὲ δὲ λύων, λέγων, ὡς τὸν μὴ ἔφθιρον οἱ
δαίμονες οὐσίας· αἱ γὰρ οὐσίαι κατὰ ὅτι οὐσίαι, ἔχουσι εἰς
ἀνυπαρξίαν· ἔπειτα, καὶ εἰ τὸ πᾶν, οὐ πᾶσι οὐδὲ πάντων ἢ
φθορὰ κακὴ, ὡς ἐν τοῖς θηρίοις, καὶ τοῖς ἔρπετοις, καὶ πᾶσι ὀλε-
θρίαις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁμοίοις. ζητητέον οὖν, μὴ δύναμις
ἢ ἐνέργεια φθίρουσι οἱ δαίμονες, καὶ τὴν ἐν σωματικῇ
εἰρήνῃ, ἢ δύναμις, καὶ πᾶσι ἐνέργεια. ἰστέον οὖν, ὅτι ἢ φθορὰ
τῆς δυνάμεως πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοιαύτη ὅτι, ὡς ἢ ἔστι
πρὸς τὴν ἐνέργειαν πᾶσι καὶ πᾶσι ἔστι. ἢ μὲν οὖν ἔστι, ποιό-
της ὅτι ἐμμοнос ἀφ' ἧς ἔστι ἔτι· τὸ πᾶν δύναμις ἔχει
θερμαντικὴν, καὶ ἔστι αὐτὴ ἔστι, ἢ ποιότης, τὸ θερμαντι-
κόν. ἔστι οὖν ἐνέργεια ἢ καὶ πᾶσι ἔστι, ἢ ποιότης, ὅτι καὶ ἢ
σῶμα θερμαίνεται· ἰδοὺ γὰρ ἀποτελεῖται ἢ ἐνέργεια τῆς ἔστι
τῆς πυρός. ἢ οὖν δύναμις παρ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν ἐνέργειαν αὐ-
τῆς γὰρ ὅτι τῆς δυνάμεως ἢ ἐνέργεια, τὸ ἔστι αὐτῆς ἀποτελε-
στικόν· ἢ γὰρ δύναμις καὶ τὸ ποιεῖν λαμβάνεται. φθορὰ οὖν
δυνάμεως ἢ ἐνέργεια, ὡς πᾶσι ἔστι οὐσίας ἢ δύναμις, αὐ-

τὸν ὅτι καὶ τῆς ἀνεργείας ἢ τῆς πλὴν τῆς τάξεως, καὶ πλὴν συμμε-
 πείας, καὶ ἀρμονίας ἀσθενῆς πρὸς τὸν θεόν, καὶ τὸν πρὸς τοῦ
 σταν πλημμελῶς οὐ δύνανται μόνον ὡς εἶχον ἢ δύναμις,
 καὶ ἡ ἀνεργία, καὶ ἡ οὐσία· εἰ γὰρ παντελής, ὡς ἔφημεν, ἔ-
 στα ἀσθένεια, οὐ μὴν ἡ μερικὴ τῶν εἰρημύων· καὶ τὸ ὑπο-
 κείμενον φθέρει ἐν ᾧ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἀνεργία, καὶ οὐτε ἡ
 δύναμις, καὶ ἡ ἀνεργία, ὡς οὐτε ἡ οὐσία, ἀλλ' οὐτε
 αὐτὴ ἢ φθορὰ τῶν ἀλειφθήσονται, ἀπολομένων ἐκείνων
 τῶν αἰετῶν φθορῶν. ἀνεργία μὲν οὐκ νοητῶν καὶ νοερῶν νόων,
 τὸ κατὰ φύσιν φθέρειν, τούτοις τὸ εἰς θεὸν ἀνατετάσθαι. δύ-
 ναμις δὲ νοῦ, τὸ εἰς νοήσεως κατένευαι, τῶν οὐ τῶν εἰρημύων
 πλημμελῶς κινουμένων ἐλείποισι ἔσται ἀγαθῶν. φύσις οὐκ κα-
 κὸν οὐδέν.

Ἀλλ' ἐλπιδὲς ἀγαθῶν) ὡς μὴ πλὴν τελείῃ φθορᾷ τῆς φθο-
 ρᾶς εἰσάγον.

Εἶτα, πῶς οἱ ἐκ θεοῦ) πρὸς τοὺς λέγοντας, εἰ ἐκ θεοῦ ἐ-
 γγύοντο οἱ δαίμονες πῶς εἰσὶ κακοί. ἔστι ὅτι λύσις τῆς πύσεως
 τῶν κακοῦ εἰσὶν οἱ δαίμονες· ἔφησιν ὅτι οὐ κατὰ ἀγαθῶν εἰσε-
 κατὰ τῆς ἀγαθῶν τῆς οὐσίας αὐτῶν· ἐκ τῶν ἀγαθῶν γὰρ πα-
 ρήχθησαν κακοί· ἀλλὰ κατὰ ἡσθένησαν τῆς φυσικῆς αὐτῶν
 ἀνεργείας.

Καὶ ἀγαθῶν ἐλαχον οὐσίαν) ὅτι ἀγαθῶν τῶν δαιμόνων ἢ
 οὐσία.

Ὡς τὰ λόγια φησὶ) σημείωσαι πῶς νοεῖ τὸ, ἀγγέλους τε
 τοὺς μὴ τηρήσαντας πλὴν ἑαυτῶν ἀρχῶν· ἀρχῶν γὰρ αὐτῶν
 φησὶ, πλὴν εἰς τὸ εἶναι τῶν ἀγαθῶν· παρήχθησαν γὰρ ἐκ αὐτῶν
 εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἐκ τούτων οὐκ εἰσὶν οἱ
 δαίμονες, ἐν τούτῳ μόνον κακῶν ἀρχῶν ἐν τῇ παύσει τῆς ἕξεως

ἢ ἀγαθῶν, ἔστιν ἐν τῇ μὴ ἐργαίῃ τὸ ἀγαθόν. ὥστε καὶ περὶ
αἵρεσι εἰσὶ κακοί, ἀλλ' οὐ καὶ φύσιν· τὸ δὲ ἀγαθὸν περὶ σεσε
τοῖς οὖσι καὶ φύσιν, πολλὴ τὴν ἄφρονα.

Τῶν θεῶν ἀγαθῶν ἕξεως) σημείωσα τὸ ἕξεως ἔστιν ἐνερ-
γείας ἰδοὺ γὰρ καὶ περὶ δύναμιν, τῶν τῶν οὐκ ἐξιν φη-
σιν, ὡς ἡρμυδύσαμιν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐν τῇ μεγάλῃ περὶ
γραφή.

Οὐκοῦν, εἰ αἰεὶ) ὅπου πάντα ἄμειροι οἱ δαίμονες τοῖς
ἀγαθοῖς.

Τὸ γὰρ αἰεὶ τῶν) ὅπου αἰεὶ τῶν, ἰδὸν ἔστι ἀγαθοῖς.

Κακοὶ ὅτι) ὅπου κακοὶ λέγονται οἱ δαίμονες.

Αὐτοῖς ἐκβάσις) ἐκβάσιν, τῶν ἀναχώρησιν τῶν ἀρμόζον-
τος λέγει ἀπέλειαν ὅτι, τῶν ἔτελειου, ἢ τοῖς τελειότητος τῶν
ἐλλείψιν.

Φαντασία περὶ τῆς) ἔστι φαντασία, ἐν ᾧ περὶ τῶν κε-
φαλαίω εἴπομεν.

Ἀλλὰ τῶν) ἰδοὺ καὶ ἐπέρα λύσις, τῶν μὴ ἔστι τὸ κακόν,
φύσιν κακόν, ἀλλὰ καὶ ἐκπίωσιν ἔστι ἀγαθοῖς· τὸ γὰρ ἐν φύσιν ὄν,
αἰεὶ ὡσαύτως ἔχει, ἔστι οὐ καταβάλλεται, ὡς περὶ αὐτὸ τὸ ἀγα-
θόν τὸ ὅτι κακόν, ἀσαπὸν ἔστιν, ἐπειδὴ φθίρει καὶ ἀλλοιοῖ τὸ
περὶ τυχόν, ὡς εἴπομεν ἄνω. οὐκοῦν οὐκ ἐν φύσιν τὸ κακόν,
ὡς περὶ ἐπὶ τῶν δαιμόνων φησὶν ὁ θεὸς ἑστὶ ἀνὴρ· εἰ γὰρ οὐκ
αἰεὶ κακοὶ οἱ δαίμονες, ἔστι φύσιν κακοὶ τὸ γὰρ ἐν φύσιν ὄν, αἰεὶ ὡ-
σαύτως ἔχει ἀπέδραξεν οὐκ, ὅπου καὶ δαίμονες κατὰ εἰπέ, καὶ νοῦ-
σι, καὶ ζῶσι, καὶ ἐφασιν ἔχουσι τῶν ἀγαθοῖς, οὐκ εἰσὶ φύσιν κακοί·
ἀλλὰ καὶ περὶ ἀφροσύνην τῶν ἀγαθοῖς, ἐν ᾧ καὶ ἐγγύοντο.

Οὐκ ἂν αὐτὰ κατὰ αὐτὰ κακὰ) ὁ θυμὸς ὁ ἄλογος κα-
τὰ ἑαυτὸν, καὶ ἡ ἀνοητὴ βπθυμία κατὰ ἑαυτὴν· καὶ ἡ περὶ τῆς
φαντασίας, ἔστι πάντως ἔστι ἐπὶ πάντων κακόν, κατὰ ἑαυτὰ σκο-

πούρωμα, ἀλλ' ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ αἰαίρεσις αὐτῶν λυμαίνεται τῶν
 ταῦτα ἔχοντι ζώω, ὡς φησὶ τελείως ἐν ὧ ζ' κεφαλαίῳ τούτου
 τῆς λόγου. καλῶς ὅ ἐν ταῖς χέσεσι ταύταις τὰ διαβάλλοντα
 τέθεικεν, ἐπεὶ ὅτι καὶ θυμὸς μὲν λόγου, ὡς ὁ καὶ τῆς ἀμφοτερίας,
 καὶ καὶ τῆς ἐχθρῶν τῶ θεοῦ. Ἐπιθυμία ἐννοεῖται, ὡς τὸ ἐπιθυ-
 μεῖν τῶ βελτίονος, καὶ τὸ, Ἐπιθυμία ἐπεθυμῆσα φαγεῖν τὸ πά-
 ρα τῶ το μετ' ὑμῶν. οὕτως ὅτι καὶ φαντασία οὐ περὶ πετιῆς,
 κατ' ἴσιν ἐφαπτόμεθα τῶ νοητῶν τῶ καὶ ἡμῶν τῶ το ποι-
 οῦντες.

Οὐχ ἡ χέσις) χέσιν μὲν φησὶν, αὐτὸ τὸ ἔχον ἀπλῶς. τὰ δὲ
 περὶ ἡμῶν, λέγου δὴ θυμὸς καὶ τὰ συνημμένα τῆς ἐν ἡμῶν
 ζώοις ιδιότητος, συστατικῶν δυνάμεις εἰσὶ, καὶ καὶ τῶ το ἔκα-
 κὸν τὰ ταῦτα.

Αλλ' ἡ ἐκ ἐστὶ) καὶ κοινὸν τὸ καὶ φύσιν.

Οὐ μήποτε αὐταῖς) ἰδοὺ ἐν ταῦτα ἀφῶς φησὶν, ὅτι ἔξ ἀγ-
 γέλων οἱ δαίμονες· τὰς γὰρ δοξάσεις αὐτοῖς ἀγγελικὰς δω-
 ρεὰς οὐκ ἀποβάλλοι, τούτεστιν ὅτι ἐκ φύσεως ἔχουσι ἀ-
 γάθον, οὐ μεταίτις ἐποιοῦν, εἰ καὶ αὐτοὶ μὴ βούλονται ὁραῖν τὸ
 ἐν αὐτοῖς φῶς, μύσαντες αὐτῶν τὰς ἀγαθοπικὰς δυνά-
 μεις, ὡς τὸ εἰρημνόν περὶ τῶν ἰσραηλιτῶν, τοῖς ὀφθαλμοῖς
 αὐτῶν ἐκάμμυσαν, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν,
 μήποτε ἐπιτρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτοῖς. σημειώσατο ὅτι φω-
 τειδεῖς καὶ οἱ δαίμονες· μάλλον ὅ φῶτα κατ' οὐσίαν, ὡς καὶ
 οἱ λοιποὶ ἄγγελοι οὕτω καὶ ἐν θ' ἀγγελίαις, Ἐθεώρων τ' σατα-
 τῶν ὡς ἀστραπὴν.

Λέγονται κακοὶ) οὐχ ἀπλῶς τὸ λέγεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ
 φύσει ζητιτέον τὸ ὅτι κατ' ἴσιν εἰσὶν, οὕτω νοητέον, ὅτι γέγονασιν
 ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν θεοῦ αὐτοῖς δεδομῶν ἀγαθῶν ἔξεων
 καὶ ἐνεργῶν, ἵνα πᾶσα ἀποτέμῃσι, γέγονασιν κακοὶ, κατ' ἴσιν

ἐκ εἰσὶ τὸ εἶναι λαχόντες.

Καὶ τὰ μὴ ὄντος) πῶς οἱ τὰ μὴ ὄντος ἐφίεμμοι, τὰ κακοῦ ἐφίενται λεκτέον. ὁ θεὸς ὄν ἔστιν ἕως τὰ ὄντα· καὶ ἡ ἀλήθεια ἔν τῷ ὄν ἔστιν, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀλήθεια ὁ θεὸς ἔστιν· εἰκότως οὖν τὸ ἀπικείμενον τῆ ἀληθείᾳ, ψεύδος ἔστι, μήτε ὄν· ἔξω γὰρ ἔστι τὸ θεοῦ παντελῶς· μήτε εἰκότως ἀληθείας ὄν· οὐδὲν γὰρ ἀγαθὸν ἐκ τοῦ θεοῦ ἔχει· ἐπειδὴ ὅτι πείθει πᾶσι ὅλως εἶναι πᾶσι, ἔσται σκοτεινὸν καὶ ἀμυδρὸν ἢ ὅπως οὖν ὄντων εἰδωλον. διὸ καὶ ἐνεργία εἰδωλον, καὶ ἐνεργία ψεύδος, τούτεστιν ἀληθινῶς καὶ ὄντως ψεύδος· ὁ θεὸς καὶ ἐνεργία μὴ ὄν ἔστι ὄντως μὴ ὄν· οὐκ ὄν ἔστι, καὶ ὄντως μὴ ὄν. τούτο οὖν ὡς ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν ὄντων, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο ψεύδος ὄντων, τὸ ψεύδος ἀναρεθῆναι, πᾶσαν πῶ οὐσίαν τῆ ἀρεθῆματος ἀναρεθῆ οὕτω καὶ ὁ τοῦ ψεύδους ἐρεθῆ, ὡς ἔστι οἱ δαίμονες, τῆ μὴ ὄντος ἐρεθῆ, καὶ ὄν τῶ ὄντι, τούτεστιν ἐν τῆ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστι, ὡς αὐτὴ ἡ ἀλήθεια φησὶν. οἱ οὖν δαίμονες καθὼς φησὶν ὁ ἰησοῦς, ψεύσαι ὄντες, καὶ πατέρες τοῦ ψεύδους, ἔτε εἰσὶ, καὶ τὸ μὴ ὄντος ἐφίενται, ὅταν ἔστι κακοῦ ἐφίενται ἔστι ψεύδους.

Εἰ δὲ τὸ κακὸν ἐστὶν) σημείωσαι, ὅτι τὸ συγγίνεσθαι κακοῦ, ἐπὶ ἀρεθῆ τῶ καὶ αὐτὰ ἀγαθὸν ἐστὶν, οὐ κακὸν, καὶ τὸ εἰρημνόν, ἐγγύμῳ τοῖς ἀνόμοις, ὡς ἀνόμος, ἵνα καὶ ἀνόμοις κερδήσω. ἐφημμοῦ καὶ ἀνωτέρω ἐν τῶ εἶ. κεφθαίω, μὴ παντελῆ ἐρεθῆσιν ἡ ἐρεθῆ τῆ ἀγαθοῦ ἐν τοῖς οὖσιν, ἐπεὶ καὶ παντελῆς ἐρεθῆτο φθορὰ καὶ αὐτῆς τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ κατ' ἐλλείψιν τῆ ἀγαθοῦ μερικῶν οὐκοῦν καὶ τοῦτο, οὐτε ἡ ψυχὴ παντελῆς ἔχει τὸ κακὸν, ἀλλὰ, τὸ μὴ, ἔχει· τὸ δὲ, οὐχ ἔχει· καὶ τὸ μὴ, ἀγαθὸν, οὐσιῶδες τὸ ὅτι, κακὸν, ἔξωθεν. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐρεθῆ πᾶς κακὸν εἶναι τῆ ψυχῆ τὸν ἐμποδισμὸν, τῆς οἰκείας καὶ φύσιν ἐνεργίας εἰ καὶ ἔξωθεν τίνω ἢ ὁ ἐμποδισμὸς, ἀλλ' ἔν

ὡς ἐν σκοτώ βλέπειν κρολυομένη ψυχὴ, ποιήσῃ κακά. πρὸς
 ὁ λεκτέον, ὅτι ἐκ τῶν εἰρημῶν δίδεσκεται ὁ ἐμποδισμὸς
 ποιητικὸν κακοῦ, οὐ μὲν αὐτοκακόν. οὐ γὰρ ἡ κακία πρῶ-
 τον κακόν, ἀλλ' εἶδος κακοῦ, ὡς πρὸς ἡ ἀρετὴ σιωεργόν ἔστι
 πρὸς ἀγαθόν, οὕτω πρῶτον ἀγαθόν.

Τὸ κακόν, ὡς ὄν κακόν) Τυτέστιν ἐκ οὐσίας ἡς τὸ κακόν,
 ἀλλ' οὐδὲ ἐν ταῖς κατ' οὐσίαισιν οὐσίαι, ὡς συμπληρωτικὸν ταύτης
 ὁρᾶται, ὡς πρὸς δυνάμεις καὶ ἐνέργεια τὸ κακόν. καὶ πρὸς τὴν
 τοιαύτω τῆς ἐννοίας ἀπόδοσιν, ὅτι πᾶς πρὸς τούτου σκοπὸς ὁ-
 ρᾶται τὸ παῦρος.

Ἀλλ' ὡς ἐλμειψίς) πῶς νοεῖται τὸ κακόν.

Ἀλλ' οὐδὲ ἐν ζώοις) ὅτι ἔτε ἐν ζώοις ἀλόγοις ἔστι τὸ κακόν,
 ἐπεὶ μήτε φύσῃ κακά εἰσιν, ἀλλ' οὐτε αἱ σχέσεις αὐτῶν κακαί,
 οἷον θυμὸς, ἐπιθυμία, φαντασία πρῶτον.

Εἰ γὰρ ἀνέλοις) ὅτι φυσικῶς εἰσιν αἱ σχέσεις τῶν ἀλόγων,
 ὡς πρὸς λέοντι καὶ ἔρπετοις ὁ θυμὸς, καὶ κυστὸν τὸ ὑλακτικόν. ὅθεν
 ὡς φυσικῶς, οὐτε κακαί.

Ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ ὅλῃ) φύσις ἔστι κατ' ἴξιν θεία τέχνη εἰς
 γῆρας προῖοῦσα, ἡς θείας τέχνης τὰ ἀποτελέσματα, φυτά
 τε καὶ ζῶα καὶ καρπὶ, καὶ τῶν σοιχείων εἰς ἀλλήλα μεταβολαί,
 καὶ ὅλως κατ' ἑαυτὴν ἡ οὐσία τῶν φυσικῶν, ἀρχὴ κινήσεως
 οὐσα ἐπέσεως. ὡς πρὸς οὐκ ἐπὶ τῶν κηροπλάστων καὶ τῶν τὰς
 πλαστικῶν μεπόντων τέχνας, δεῖ εἶναι πᾶν αὐτοῖς μέτρον, τυ-
 τέστι λόγον καὶ νοεῖν, οἱ δὲ χερῶν ποιοῦσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα. ἔ-
 τω καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν ὄλων, ἔστι ἡ ἐν αὐτοῖς μέτρον, τυ-
 τέστιν ἡ δυνάμεις, ἔστι δὲ χερῶν ἔργαζομένη, ἀλλὰ βούλησις καὶ
 δτανόησις οὐσα θεοῦ, προῖοῦσα οἷον τέχνη εἰς γῆρας τῶν φυσικῶν
 οὐ γὰρ δεῖται ἡ φύσις πᾶν μεπόντων, ἐτέρων ὅτι ὡς κί-
 νουμένων ἢ γὰρ ὕλη ἔστιν ἢ εἰς γῆρας κινουμένη. τὸ δὲ κινουμένον

αὐτῶν, ὁ ἀκίνητος ὅτι λόγος, ὁ ἐν τῷ ὄλῳ, ὅς ἐστιν ἡ θεία τέ-
 χη, ἡ ἐπιθευ φύσιν, εἶδος οὐσα, οὐ μὴν ἔξ ὕλης καὶ εἶδος.
 Ἡ γὰρ αὐτὴ ὕλης δεῖ, θερμῆς ἢ ψυχρᾶς· ἢ γὰρ δεδημευρημένη
 ὕλη, τὸ πο φέρει ἐν ἑαυτῇ· οὐ γὰρ δεῖ πῦρ παροσελθῆν, ἵνα πῦρ ἢ
 ὕλη γνῆται, ὁμᾶ λόγον, ὁ καὶ σημειῖόν ἐστιν, οὐ μικρὸν τὸ καὶ ἐν
 τοῖς ζώοις καὶ τοῖς φυτῶν, τοῖς λόγοις εἶ) τοῖς ποιητικοῖς καὶ
 πῶν φύσιν εἶ) λόγον τὸν μόνον λόγους ἢ τοῖς καὶ ταῖς μορ-
 φᾶς τῆς ὀρωμένων, τῆς φύσεως εἶ) γνῆματα, ἢ περὶ τὸ κα-
 τ' αὐτῶν ἀκινήτου καὶ μόνον τοῦ λόγου, πῶς οὐκ ἐν τῇ κατ' ὄλῳ
 φύσιν τὸ κακόν, τῆς ἐν τοῖς δεδημευρημένοις λόγοις φυσικῶν ὄν-
 των, καὶ ἐν οὐδενὶ ἐναντιωμένων τῇ ὄλῳ φύσιν ἔξ ἀγαθοῦ οὐση.
 εἰ τὸ ἐν ἀποδέχεται πῶν κατ' ὄλῳ φύσιν ἐκ ἀγαθοῦ εἶ).
 τοῖς ἢ κατ' ἑκάστον ἐν τοῖς δεδημευρημένοις, λόγοις μὴ ἐναντι-
 ὄν τῇ κατ' ὄλῳ φύσιν, παροδὸν ὡς ἔστι ἐν φύσιν τὸ κακόν· ἔπο
 δεῖ τῷ κατ' ὄλῳ ἐναντιῶν· οὐκοῦν οὐκ ἔστι τὸ κακόν, οὐδὲ ἐν τῷ
 κατ' ὄλῳ. Ἐ) ἐν πῶν κατ' εἶδος τῆς δεδημευρίας ἐναντία, εἶ-
 τε ἐν κράσεσιν, εἴτε ἐν ζώοις, ἢ λοιποῖς, οὐκ ἑαυτοῖς εἰσὶ παροδὸν
 φύσιν, ἀλλὰ πῶν ἄλλοις· ἐν οἷς δὲ παροδὸν φύσιν πλημμελῶς
 φέρονται, τὸ καὶ φύσιν ὅτιν ἀδένεια, ἔμῳ τὸ πο κακόν· κα-
 κία δὲ τῷ ἔξω μαλόν ἐστι.

Τῆς κατ' ὄλῳ φύσεως) κατ' ὄλῳ φύσιν, πῶν θείαν φύσιν
 καλεῖ.

Εἰ γὰρ οἱ πάντες) πάντες φησὶν, οἱ τῆς φύσεως λόγοι, ἢ γινώ-
 σκῶνται κατ' ἑκάστον καὶ εἰσὶ, παροδὸν τῆς θείας φύσεως
 ὑπάρχουσιν, ἡ ὡς εἴρηται, κατ' ὄλῳ καλεῖ, ἐπειδὴ ἔξ αὐ-
 τῆς ἔφυ τὰ ὅλα ὄλῳ δὲ φύσιν πάντα τὰ ὑπὸ τῷ θεῷ κτι-
 σθέντα ἐκαλέσεν. οὐδὲν οὐκ ὅτιν ἐν τῇ φύσιν, ὁ παροδὸν ὄλῳ
 ἀπέκειται· τὸ γὰρ ἐν τῷ ὄντων παροδὸν πῶν αὐτῶν φύσιν, ἐτέρω
 φύσιν ὅτιν τὸ πο δὲ ἀγαθόν· πάση, οὐκ φύσιν, τὸ μὴ μόνον

ἐφ' οἷς γέρονε κακὸν τὸ το γδ' ἔφη σέρισιν τῷ τῆς φύσεως, τὸ
μὴ ἐκτελεῖν καθ' ὅποιον αἰτίαν, τὰ ἐφ' οἷς παρήχθη
πρὸς γῆνησιν.

Ἀλλ' οὐδ' ἐν (σώματι) ὡς πρὸ τὸ κάλλος, συμμετεῖα βεῖ
μυῶν ἐ μερῶν μὲν δύχρσίας, οὕτως αἴχρος ἀσυμμετεῖα βεῖ
τῷ αὐτῶν.

Αἶπον τῆ ψυχῆ) ἐπειδὴ πνές τῷ φιλοσόφων φασιν, ἐκ τῆ
ἀλόγου τῆς ψυχῆς μεροῖς, ὕλη καὶ σῶμα μιμνημένον ῥεπύ-
σις ἐπ' αὐτὸ τῆς ψυχῆς, τὰ κακὰ πρᾶξιεν, ὡς ἀνώτερω
δηλῶσον, παγκάλως ὁ θεὸς διουσιος λύει τὸ ἐπαπόρημα ἐκ
τῷ ἀκων ἀσωμῆχ καὶ ἀμυγῶν σώματος πᾶντι, οἱ ἐ δίχα σώ-
ματος, ἐμειψα τῆ ἀγαθοῦ πλημμυχοῦσι.

Παρυφίτα δαμ κακίαν) ὅπ δυνάτον καὶ ἀνδρ σώματος πα-
ρυφίτα δαμ κακίαν, ὡς ἐν τοῖς δαίμοσι.

Καὶ (σώμασι κακὸν) ἔβει κακὸν.

Ἡ μὲν δὲ τὸ πάχην δυνάδαμ καθ' ἑαυτῶν) δι' λόγον ἐπι-
δρομα δέω ἐκδέδαμ τὰς δόξας τῷ λεγόντων τῶ ὕλιω μὴ
ὄν, καὶ πῶς καλοῦσιν αὐτῶ μὴ ὄν, ἵνα καὶ οἱ συλλογισμοὶ τοῦ
θεοῦ διουσιου νοηθῶσι. καλοῦσιν οὖν τῶ ὕλιω μὴ ὄν, ἐκ
τοῦ τοιούτου· φασὶ γδ' ὅπ τὸ ὄν, ὃ βεῖν ἐν τοῖς νοητοῖς δὲ κα-
κο-
μοῖς, ἐκ τῆ πρὸς πύξ ὑπὲρ τὸ ὄν, ὄντος, ἐγγύετο. ἐπεί οὖν ἐ-
καῖνος ὑπὲρ τὸ ὄν βεῖ, τὸ εἶς αὐτῶ ὄν ἐκλήθη ἕτερον ὄν εἶ ὄντος
καθ' ὑπόθεσιν· τὸ γδ' ὄν, ὃ λέγουσι, τῶ τῷ νοητῶν ὕλιω ὄ-
νομάζοισι, λόγῳ μόνῳ θεωρητῶν, ἢ καὶ αὐτῶ εἶδος ἐ ζω-
τῶ φασιν, οἷον τὸ ὑποκείμενον τῆς νοητῆς οὐσίας· τῶ δ'
ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὕλιω, ὡς ἀνδραῖ πάντων τῷ ἐν τοῖς νοητοῖς·
εἴτε γδ' εἶδος, οὔτε ζωὴ αὐτῆ ἐγγύετο δ' αὐτῆ, ὡς φασιν, ὑπὸ
εἶ ὄντος, ὃν ἔφισαν γνέδαμ ἀπὸ εἶ πρὸς τοῦ καὶ ὑπὸ ὄντος· ὡς-
τε ἔπερον αὐτῶ οὐσαν, εἶ ὄντος οὐ λέγουσιν αὐτῶ εἶ ὄν, εἶ-

λά μὴ ὄν· φασι γὰρ χεῖναι τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μέχρι τῆς ἐ-
 γάτων ἰέναι, καὶ διὰ τὸ ἕτερον φασι τὴν ὑλίω τῶ ὄντος, καὶ
 τῶ καλοῦ, ὡς μηδὲ καλὸν εἶναι. οὐδὲν οὖν φασὶν αὐτῶ ἐρ-
 γία εἶναι, ἀλλὰ πάντων ἐσερῆσθαι τῆς ἐπ' αὐτῆς συμβαι-
 νόντων, οἷον εἶδος καὶ ποιότητος· οὔτε γὰρ ἑαυτῶ μορφῶ εἰς εἶ-
 δος, οἷον οὐρανοῦ, γῆς, ἀέρος, ὕδατος, ζώων, ἀσέρων· οὔτε
 ποιῶν, ἀλλ' ἐξ ἑτέρου κοσμεῖται εἰς ταῦτα. ὡς οὖν οὐδὲν οὕσα
 τῆς ὄντων, ἐπ' αὐτῆ εἶδος φασι καὶ ποιότητος, μόνον δὲ δυ-
 νάμει οὕσα ταῦτα, ταῦτέστιν εἰς εἶδος καὶ ποιότητα, ἐνεργῶναι
 δυναμένη, οὐ μὴν ἐργία ἢ οὕσα ταῦτων, εἰκότως μὴ ὄν
 ὅτι, καθ' ἑαυτῶ ἐνεργία μὴ οὐσα· διὸ καὶ ὡς ἀεὶ εἶδος καὶ
 ὡς ἀποιος, καὶ μὴ ὄν, καὶ ὡς πάντων ἀνδεῆς, ἐκλήθη κακὸν
 παρ' αὐτῶν. ταῦτα οὖν λύων ὁ θεὸς Διονύσιος φησὶ, πῶς
 πιήσῃ κακὸν ἢ ὑλή, ἢ παντελῶς μὴ οὕσα τῆ ἐνεργία· τὸ γὰρ
 ποιεῖν ἐνεργίας ὅτιν· ἀλλὰ μηδὲ πάχην πὶ δυναμένη, καθ' ἑ-
 αυτῶ μόνον οὕσα· ἐξ ἑτέρου γὰρ καθ' ἡμᾶς κοσμεῖται εἰς
 εἶδος καὶ ποιότητα· οὐ πάχῃ οὖν καθ' ἑαυτῶ οὕσα· εἰ δὲ μὴ
 ὄν αὐτῶ λέγεται, ὡς παντελῶς οὐδὲν οὕσαν, οὔτε κακὸν ἐ-
 σαι, οὔτε ἀγαθόν. εἰ δὲ ὅτι π ὄν, ἢ ἐκ θεοῦ ὅτιν, ἢ ἐξ ἑαυ-
 τῆς, ἢ ἐξ ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ αὐτῆ καὶ ὁ θεός· εἰ δὲ ἀναγκαῖον
 ἢ ὑλή, ὡς συμπληρωτικὸν κόσμου, πῶς κακὸν ἢ ὑλή ὅρος γὰρ
 ἀναγκαῖου, αἰδίου, ἀληθές, ὡς ὠφέλιμον, οἷα ὅτιν ἢ ἀρετῆ
 ὠφελούσα· ἀλλ' οὖν τὸ κακὸν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖον.

Τὸ γὰρ κακὸν, ἢ κακὸν) ἀναστρέπων τὰς δόξας τῆς λεγόν-
 των κακὸν εἶναι τὴν ὑλή, φησὶ, πῶς οὖν ἐξ ὑλῆς γινάσται
 καὶ στρέφεται ἢ ἐκφύσκει τῶν ἀπὸ γῆς, φυτὰ καὶ ζῶα καὶ ταῦτα
 γὰρ ἐξ εἶδος καὶ ὑλῆς εἰσὶ· τὸ οὖν αὐτὸ κακὸν πῶς γινάσται καὶ
 στρέφει, καὶ ἐκδύθους φθίρει καὶ φθίρεται· αὐτῆ γὰρ ἐξίς τῶ
 κακοῦ· ἀλλ' οὔτε ὡς ἐφημερῶ ἀπ' ὧ, λέγειν πῶς ἐφέλλεται εἰς

κακίαν τὰς ψυχὰς, ἢ ὕλη δὲ τῷ διόγῳ μέρους τῆς ψυχῆς, δὲ τῷ σώματι μεμιγμένη τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς· πολλοὶ γὰρ ἐκράτησαν τῷ τοιούτου μέρος, ὡς οἱ ἄγιοι τῷ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἔτι οἱ πῶν ἐκλύων φασι, διὰ τοῦτο τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἄστρα μὴ φθίρειν, διὰ τὸ ἐκ τῆς καθαρωτέρου τῆς ὕλης γένεσθαι τὰ ἢ πρὸς τῆς φθαρτοῦ σώματι, ἐκ τῆς ὑπερσάθμις ἔπαχύτερας ὕλης λέγουσι γένεσθαι, ἀνάγκῃως καθ' ὑπόθεσιν τῶν κλιθέντων ἐχάπτω οὔσαν, ἀποβῆναι τοιαύτω διὸ καὶ φθίρονται τὰ κατώτερα, καὶ ἀσαπύσι, μὴ δυναμένα ἰδρύνεσθαι βεβαίως ἔχον ἐφ' ἑαυτοῖς, ὡς ὁ οὐρανὸς ἔτι τὰ ἄστρα· εἰ οὐκ ἀνάγκῃως οὕτω γέγονε, πῶς ἢ ὕλη κακὸν, ἔχουσα καθ' ἑαυτῆς τὸ ἀνάγκῃον· οὐκοῦν ἢ ὕλη κακόν.

Ἡ σέρησις καὶ δυνάμιν) ἡ σέρησις οὐκ ἔστιν ὑπόστασις τις, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐσεριμῶν τῷ παρεῖναι πεφυκότος ἔτι βλάμματος εἶδος γίνεσθαι, ὡς ἔτι ἐν ταῦτα· μερικῶς γὰρ τῆς σέρησεως οὔσης ἐν τῇ ὕλει τῷ εἶδος, ἔστι τῷ ἀγαθοῦ ἐν αὐτῇ, καθὸ καὶ εἶδος καὶ κόσμου ἔρα, καὶ δέχεται ταῦτα ὡς ἀγαθὰ· τὸ δὲ αὐτοκακόν, οὔτε ἀγαθοῦ μετοσίαν δέχεται· διὸ οὔτε ὄσιν· ἢ γὰρ παντελῆς σέρησις καὶ αὐτὸ τὸ ὑπεκίμνον σῶμα φθίρει, ὡς μηδὲ νόσον ἐπ' ὑπομείναι· ὅθεν καὶ ἀδυνάμον αὐτὴν εἶπεν· ἢ δὲ μερικῆ, ὡς ἔχουσα π τῷ ἀγαθοῦ, δυνάμιν λέγεται ἔχον.

Ἀλλὰ καθ' οὐ παντελῆς) ὅρος σιωπῆτος τῷ κακοῦ, ὅτι καὶ φύσιν, ἀλλὰ καὶ μερικὴν ἔλπειν τῷ ἀγαθοῦ ὄσιν.

Καὶ τῆς ὅλης αἰτίας) ὅλιω αἰτίῳ, πῶν τῶν ὅλων φησὶ· τὸ ἢ μερικόν εἴρηκεν, ἵνα τὸ καθόλου ἀνέλῃ· παντελῆς γὰρ ἔλπεις, τὸ μὴ εἶσιν σιωπῆσιν.

Οἶδεν ὁ θεὸς τὸ κακόν) καὶ τὰ λεγόμενα κακὰ οἶδεν ὁ

θεός, ἔστι ὅτε ὡς ἀγαθὰ κακὰ ἵνω φησίν, οἷ πολέμοις, νόσοις παιδευτικαῖς, θανάτοις, καὶ τὰ τοιαῦτα νομίζονται γὰρ ἡμῖν κακὰ εἰσὶ ἵδυνάμεις ἀγαθοποιούσας· καὶ γὰρ διὰ τῶν εἰρηωδῶν μετανοία καὶ ἐπιγνώσις θεοῦ, καὶ δὺσεβείας ποῖς πλείοσι ἐγγύετο πρὸς φασίς, ἔν τῆς πρὸς φήταις ἢ κακία, παιδεία λέγεται ἀνάγνωσι τὸ κβ. κεφάλαιον.

Γὰρ αὐτὰ αἰ αἰπία) αἰπία τὸ ἐν τῷ ἀσελγαίνειν κακοῦ, ἢ ἐπιθυμία πρὸς λόγον κινήσεισα· ἡ αὐτὴ ἢ ἐπιθυμία, δυνάμεις ἀγαθοποιούσας, λογικῶς μὲν, πρὸς τὸ δι' αὐτῆς πρὸς τὸ ὄντως ἀνατείνεσθαι ἀγαθόν· ἡ δὲ πρὸς ὄρεξιν τῆς ἐπιθυμίας τῆς εἰκείας διαμονῆς.

Εἰ ἵ τὸ κακὸν αἰδίων) τῶν κατὰ μαχητῶν ἐλεγχος, καὶ τῆς δόξης αὐτῶν ἀνατροπή· εἰ γὰρ ἔμνησεν ἄρεσις, ἀλλὰ πρὸς φυλακῶς ἐνεπνύθη τὰ πλὴν πλάγιον αὐτῶν αἰαρεῖσθαι· ἴσως δὲ καὶ πρὸς πῆρας τῶν ἐξωθεν δόξας τὰ τοιαῦτα.

Πᾶν τὸ κατὰ φύσιν) πῶς ἐστὶν οὐκ ἄτακτοι τῶν φύσεων οἱ λόγοι ἐπεταὶ δὲ τῷ κατὰ φύσιν, τὸ ὠλισμένον· ὅρος γὰρ ὅτι καὶ ὁ ἐρμηνευτικὸς λόγος τῆς οὐσίας τῶν πραγμάτων, καὶ τὸ πᾶν ἐστὶν δηλῶν, τὸ πᾶν ἐστὶν, τῷ πᾶν ὅτι ἴσα δυνάμει. πᾶν ὡς τὸ κατὰ φύσιν, ὅτι αἰπία ὠλισμένης ὅτι, δι' ἡ αἰπία γίνεται πᾶν γινώσκον· εἰ οὐκ τὸ κακὸν, αἰ αἰπὸν ὅτι· οὐ γὰρ διὰ τὸ γίνεσθαι εἰκότως ἔν ἀοριστία· οὐ γὰρ ὅτι αὐτὸς λόγος, τὸ πᾶν ἐστὶν ἐρμηνευτῶν, ὅτι ἀνάγκης, οὐδὲ κατὰ φύσιν· εἰ οὐκ πρὸς φύσιν, οὐχ ἔστι ἐν τῇ φύσει λόγος, ὡς οὐτε ἐν τῇ τέχνῃ ἢ ἀτεχνία.

Εἰ μὲν φύσις) εἰ μὴ κατὰ φύσιν μερικὴν τὴν ἀγαθὴν, κακῶνεται ψυχῇ, ἐξωθεν τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἡ ἀλλοπειροῦ πρὸς ἐπισημαίνοντος, ἔστι τῆς οὐσίας αὐτῆς ἢ σέρησις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἔστι οὐσιώδεις αὐτῇ τὸ κακόν· ἔστι πῶς ἔστι ψυ-

χὴ οὐτε γὰρ ἔσαι ζῶσα· οὐ γὰρ ἔξει ζῶν· ἀγαθὸν δὲ ζῶν. εἰ
 δὲ ψυχὴ βίη, μετέχῃ τῷ ἀγαθῷ, τουτέστι ζωῆς. οὐσιῶδες οὖν
 ἔξει τὸ ἀγαθόν, καὶ οὐ τὸ κακόν διὸ καὶ ἀγαθοειδής λέγεται.
 ἀδυνεία δὲ τῆ περὶ τὰ οἰκίαι, καὶ φύσιν ἀεργίαν κακύνεται,
 ὡς ἀδυνεία καὶ δυνήντος οὐσα περὶ τὰ πάθη. ἀδυνεία δὲ
 ψυχῆς, οὐχ ὡς ἐπὶ ἄματ' παχύτης ἢ ἰσχύος εἰς πλὴν οὐσίαν
 αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ὑλικά καὶ πρὸς κείρα ἐνδοσις· ὅθεν καὶ
 πλημμελῶς λοιπὴν κινῆται ἔκτρονα ἢ ταύτης, ἐπιταῖσα τὰ ποιή-
 ματα λέγεται σημεῖωσαι ἢ ὅπῃ ἡ ἀεργία τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔχει
 τὸ ἀμετάβλητον, ὡς συμβαίνουσα καὶ ἀποσυμβαίνουσα.

Εἰ δὲ ταῖς ἀεργίαις ἢ αἰσθητικῶν ἐν σιωπῇ οὕτως, ὅπῃ
 ἢ φύσις τῆς ψυχῆς ἀγαθὴ, ἐπειδὴ ἐκ τῷ ἀγαθῷ ἢ παρήχθη, καὶ
 αἰ ἀεργίαι αὐτῆς ἀγαθαί· ὁρῶμεν γὰρ πῶς ἀγαθοὶς ἀνδρας
 ἀεργεῖται τὰ οἰκίαι. ἐκ τῶν ἀεργίαις ἢ καὶ ἐνείψας τῷ ἀ-
 γαθοῦ, παρεκδιώει τὸ κακόν. οὐκοῦν οὐκ ἐν φύσει, οὐδὲ
 ἐνούσιον τὸ κακόν.

Εἰ τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν) τῷ ἐνὶ ἀναπία τὰ πολλά. οὐκοῦν
 εἰ τῷ ἐνὶ καὶ ἀγαθῷ ἀπὶ ἀναπίον τὰ πολλά, ἀπὶ τὰ πολλά τῷ
 κακῷ· καὶ εἰ τῶν καὶ φύσιν, ὡς ἀνω ἐφίω, λόγος καὶ διωά-
 μεις ἢ σὶ τὰ πικρὰ, τῶν ἀεργίαι φύσιν πικρὰ, αἰ πλημμε-
 λείας τῶν καὶ φύσιν κινήσεως ἔξ' ἀδυνείας καὶ ἀδυναμίας
 συμβαίνουσαι· διὸν καὶ παρυσίαται τὸ κακόν· πικρὸν δὲ
 κακὰ ἔσθ' ὅτε, καὶ μίξις τῶν ἀνομοίων ἀσύμμετρος, ὅταν
 ἢ τὸ θερμὸν, ἢ τὸ ψυχρὸν, ἢ τὸ ξηρὸν, ἢ τὸ ὑγρὸν πλέον τῶν
 ἄλλων κρατήσῃ· ὅθεν καὶ νόσοι πολλάκις. πῶς ἢ συσταῖ κα-
 κόν τῶν ἡμοιομένων ἀπαιτῶν, ὡς ἐποίηθισαν μόνων τῶν ταῦτα
 μὲν γὰρ ἐκ κινήσεως βουλήματα θεοῦ παρήχθη, καὶ ἀκίνητα
 ὅταν πῶς ἰδίους ὅροις μὲν εἰς ὧν καὶ πεπερασμένα ἐν τῷ θεῷ.
 τὸ δὲ πούτων ἀναπίον, τὸ αὐτοκακόν, ἄστατον, ἢ τῶν οὐκ

ἔχον, οὔτε ὠλισμῆνον ὦν οὐδὲν ἐν τῇ δημηργίᾳ ὀρωμεν. πῶς οὖν ἐνυπόστατον τὸ κακόν.

Λόγοι (ἐ δυνάμεις) τυτέστιν οὐκ ἔστι λόγον ἀνάγκῃον τῇ φύσει, ἢ ἵνα οὐσιώδη ιδιότητα ταῦτα λογίζεσθαι χεῖ μίξιν ὅτι ἢ ἀνομιῶν οἰμαι νοῆσαι, πλὴν τῆς φυσικῶν δυνάμεων ὅτι τα μὴ προσηκόντα κίνησιν, ὅτι ἢ ἀμετεία ποιεῖ, μὴ λόγον κρατουμένων τῆς κινήσεων εἶσω μίξιν τῆς ὄρων, ἐφ' οἷς καὶ γεγονόσιν.

Γνώτων καὶ τῆς κακῶν) ὅτι πάντων καὶ τῆς κακῶν ἀρχὴ καὶ τέλος ὅτι τὸ ἀγαθόν, ἐπειδὴ ἐκ πᾶν ποιῶντες, ἀγαθόν ποιεῖν νομίζομεν καὶ ὅτι ὑπόστασιν ἐκ ἑξὶ τὸ κακόν, ἀλλὰ παρ' ὑπόστασιν, τὸ ἀγαθὸν εἶνεκα, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ γινόμενον. τὸ δὲ καὶ αἰωτέρω εἰρήκαμεν, ὅτι οὐ πρὸς τὸ κακόν ὀρωντες, τὸ πρὸς τὸ κακόν, ἀλλὰ δοκοῦντες ἀγαθόν ποιεῖν, εἰ καὶ ἢ ἐκβάσιν τὸν ἀντίον δείκνυσιν.

Ὅτι τὸ ἀγαθὸν εἶνεκα) ὅτι εἶπε καὶ ἐν τῷ πρὸς τούτου κεφαλαίῳ ὅτι τὸ ἀγαθόν, ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι ποιῶμεν ἀγαθόν.

Τὰ ὅντι δὲ, ἐκ ὀρθόν) ἐφίεμενοι καὶ τῆς φύσιν καὶ δυνάμιν τὸ ἀγαθὸν ἐκίμην, πρὸς τὸ κακόν ἔστι ὅτι ἀνομιῶν τὸ κακόν, ὅτι ἡμῖν μὴ νομίζεται καλόν, τῆς ὅτι ἀληθῆς ὅτι κακόν. ἢ τὸ, ὅτι ὑμφοροῦντες τῷ ἠδὲ κημεῖω φονδύομεν, ἔστι ὅτι τὸν ἀδικήσαντα μὴ ἀξίον ὄντα θανάτου, οὕτω νόει, καὶ οὐ σφάλῃ.

Στέρησις ἄρα ὅτι) θαυμασίως ἔδειξεν ἀνυπόστατον τὸ κακόν, στερῆσιν ἀποδείξας τῆς ἐν τάξει καὶ φύσει. ἢ ὅτι στερῆσις ἐκ ἀνυπόστασις ὡς προέφημεν, ἀλλὰ τὸ πεφυκὸς καὶ ὅτι βάλλον παρεῖναι μὴ παρόν ὅτι καὶ ἀμάρτια, τυτέστιν ἀτευξία καὶ ἀπόπρωσιν ἵνα ἢ προσηκόντος, αὐτὸ τὸ τῆς στερήσεως καλεῖ, ἐκ ἀσκοπον ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν βάλλον. ἐκ μεταφορᾶς

φοράς τῶν Τξδύοντων· ὡς ἄρ' γὰρ ἐκεῖνοι ἔπιτυγχάνοντες τὸ σκοποῦν, τυτέσι τῶ σημείου ἐφ' ὃ Τξδύουσιν, ὃ δὴ καὶ σκοπὸς λέγεται, καλῶς περὶ αὐτῶν οὕτως οἱ ἔξω ἔσκοπευον Τξδύοντες ἀμδρτώνοισι τῶ περσὶκόντος.

Καὶ ἀμδρτία) τὸ ἀμδρτία, μὴ νοήσης πλὴν γυνοιδρῶν ἐν ἡμῖν, οἷ μοιχείαν, ἢ ἀδικίαν, ἢ ἀλλότῃ τοιοῦτον· ὅμ' ὃ λέγει τοιοῦτόν ὅτι, τῶ ἀγαθοῦ τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως, ἢ ποιῶν ἔξωθεν ἔπιτυγχάνοντες, φερόμεθα εἰς πλὴν ἄλλοθεν φύσιν ἀλογον, καὶ παντελή, καὶ αἰούσιον ἀνυπαρξίαν· ὅθεν καὶ μηδαμῶς μηδέν ὄν λέγει τὸ κακόν.

Οὐ πάντα πᾶσι) θῆως τὰς ὑποβάσεις τῶ ἐν τῇ δημιουργίᾳ διέστασεν ὁ μὲν γὰρ νοῦς, καθ' ὃν οὐσίωται οἱ θεοὶ νόες, τῶ πάντῃ αἰῶλοι, ἀνώτερος ψυχῆς ὅσιν· ὁ οὖν ἀγγελος, ὁ ἄρ' ἔστι ἀγαθοῦ δὴ νοῦ κινήσεως, δαίμον ἀπέβη· ἢ δὲ ψυχῆ, καθ' ὃ νοερά καὶ λογική, οὐ κατὰ λόγον ἐνεργούσα τὸν ὑποβεβηκότα ἔστι τὸν νοητὸν, εἰς ἐνεργίᾳ τῶ οἰκῶν. τὰ ἢ σώματα τῶ ὑποβεβηκότα τὸν νοερόν λόγον ἄρ' ἔστι φύσιν ὑπερβέντα, ἐκ ἐρρώντα εἰς τὰ ἑαυτῶν.

Γῶς ὅλως τὰ κακὰ) εἰ περὶ οἰα ἐν πᾶσιν, οὐδαμῶς φύσιν τὸ κακόν.

Ἀλλὰ καὶ τοῖς γυνοιδρῶσι) ὅπ' καὶ τοῖς γυνοιδρῶσι καὶ τομιζοιδρῶσι κακοῖς ἀγαθοῦ παρεπῶς κέχρηται ὁ θεὸς πρὸς διόρθωσιν ἢ ὠφέλειαν ἡμῶν, ἢ ἑτέρων.

Ἡ ἄλλων, ἢ ἰδικῶν) πρὸς τοῖς λέγοντας, ὅπ' ἐχρῆται ἡμᾶς καὶ ἄκοντας εἰς ἀγαθοῖς.

Οἱ χρῆται φασι πλὴν περὶ οἰα) σημείωσαι, πῶς ἔπιπλήθει τοῖς λέγονσι· ὅτι γὰρ μὴ ἐπίησεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἔτι πῶς, ἵνα καὶ θέλωμεν μὴ ἀμδρτάνωμεν τῶτο γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ὅστιν, ἢ λέγειν, ὅτι γὰρ μὴ αἰόηται τῶ ἀλογα ἡμᾶς ἐπίησεν· τὸ γὰρ ὅτι

Οο

ἀνάγκης ἡμᾶς ἀγεσθαι ἐπὶ δρετιῶν, οὔτε ἀποκράτορας ἡ-
 τας ἡμᾶς ἐδείκνυ τῶν κατ' ἐαυτοὺς, οὔτε τιῶν νοεραῶν ἡμῶν
 φύσιν (εἶ) σιωπῶν, τοῦτέστι τιῶν νοεραῶν ψυχῶν. ἀελε γὰρ ἡ-
 μῶν τὸ αὐτεξούσιον, καὶ οὔτε εἰκῶν θεοῦ ἐσόμεθα, ἕτε ψυ-
 χὴ λογικὴ καὶ νοερά, καὶ τὰ ὄντα φθαρήσεται ἡ φύσις, ἐκ οὐσα
 ὅτι ἐδὲ ἀπὸ τιῶν (εἶ). ὅτι φησὶν ἀποκινήτων, ἀπὸ τῶν αὐ-
 τεξουσιῶν καὶ ἀποκράτορων εἰρήσεται νοητέον. οὐ γὰρ τῶν ἐαυ-
 τοὺς κινουμένων, οἷον ἐμψύχων, πρὸς ἀπὸ διασολῶν τῶν ἀκινή-
 των, ὡς οἴκρον ἔορων ἢ ἐπεροκινήτων, ὡς λίθων, καὶ ξύλων.
 πρὸς γὰρ δρετιῶν δὲ λεγόμενος τοῖς ἀποκινήτοις παρέλαβεν,
 ὡς φησὶ πρὸς σφοδρὸν τιῶν πρὸ νοῦ καὶ
 πρὸ φησὶν, τιῶν δὲ τῶν ἐργασίων, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος δηλοῖ,
 δημηγορῶν παρ' ἀθιωταῖς.

Ακοντας ἡμᾶς) καλῶς ἀέτε εψετ' λόγον τῶν λεγόντων,
 ὅτι ἐχρῶ ἡμᾶς καὶ ἀκοντας, καὶ ἕξ ἀνάγκης, (εἶ) καλοῖς τῶν
 γὰρ φθορῶν ἡμῶν τὸ οὐσίαις ἀνήρητο γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτεξούσιον.

Τῶν ἀποκινήτων) ἀπὸ τῶν τῶν αὐτεξουσιῶν, ὡς ἡ πρὸς
 κειμένη δηλοῖ πρὸς γραφῆ.

Καὶ ὁμοίως) σημείωσαι, ὅτι καὶ τὰ ἀσώματα, καὶ τὰ
 αὐτὰ ὁμοιοῦται, μὴ μόνοντα ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὁλοτελῶς τῶν
 τῶν τῶν μὴ γὰρ ἀγαθόν, τῶν τῶν, ὡς αἰεὶ ἐσὼς καὶ βέβαιον
 τὸ δὲ τρεπόμενον, ἔ τῶν τῶν.

Ἐν γνώσει δὲ ἀμδρταίνοντας) ὅρα πῶς ἐρμηνεύει τὸ, Οὐαὶ
 τοῖς ἐν γνώσει ἀμδρταίνουσι, καὶ τὸ, Ο δοῦλος ὁ εἰδὼς τὸ θέλημα
 ἔ κωλείου αὐτῶν, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ, δαρήσεται πολλὰς.

Ἡ τῆς γνώσεως) γνώσιν φησὶν ἴσως, τιῶν ἐκ διδασκαλίας
 πρὸς γνομένη, καὶ καὶ λήθη πολλὰς δυνάται ἀμαρῶσαι,
 καὶ ἔ ἀνωτέρω φησὶν ἕξ ἀκοῆς ἐγγίνεσθαι. ἄλλισον δὲ τιῶν
 γνώσιν, οἷητέον, τιῶν ἐκ φυσικῆς θεωρίας, ἢ ἐλάμψαν

ἐδιδάκλιως περιγνομήσω.

Αλλά, (ταῦτα μὲν ἡμῖν) σημείωσαι, ὅτι καὶ ἄλλο ἔστιν αὐτῆς
 σῶμα, ὡς δὲ δικαίου καὶ θεοῦ δικαιοσύνης. σημείωσαι ὅτι,
 ἔστι ὅτι εἴκοσι καὶ τρεῖς συλλογισμοὺς ἔχει τὸ κεφάλαιον τοῦτο,
 ἀποδεικνύων, ὅτι ἐκ ἑστίν ὄν τὸ κακόν.

Κ Ε Φ Α Λ. Ε.

Υπὸ ὑπερούσιον) ἐν ὀνόματι τὸν θεόν
 οἱ πάλαι, οὐχ ὡς ἀειθρῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ
 διὰ τὸ πάντων ἐξηρῆσθαι, καὶ μηδὲν ἔχειν
 συναεθμούμενον τῶν μετ' αὐτὸν, ἀλλὰ
 καὶ διὰ τὸ ἀσώθειον καὶ ἀπλοῦν. οὐ γὰρ
 δε παρῆσθαι, ὡς ἡ οὐσία τῆς θεοῦ· κρείως
 γὰρ οὐσία ἐπὶ θεοῦ ἐκ αὐτῆς λέγεται ἔστι γὰρ ὑπερούσιος.

Θεαρχικῆς ὑπεραρχίας) οὐσαρχίαν φησὶ, τὴν πάσης ἀρ-
 χῆς οὐσίας ἔσθαι· αὐτὴ γὰρ ἡ θεότης ὑπερὶ πάντων οὐσιῶν.
 ἡ οὐσία δὲ, τὴν θεῶν ἐνέργειαν λέγει, ἢ πᾶσαν οὐσίαν
 παρήγαγε.

Καὶ γὰρ ἡ (ἀγαθὸς θεωνυμία) πῶς ἀγαθὸς λέγει ὁ θεός.
 ὅρα δὲ πῶς φησὶ τὸ ἀγαθόν, ἢ τοῦ τὴν αὐτῆς θεωνυμίαν ἐκ-
 πίνεσθαι εἰς τὰ ὄντα πάντα, καὶ εἰς τὰ οὐκ ὄντα, καὶ ὑπερὶ τὰ οὐκ
 ὄντα (εἶ). τὸ ὅτι ἐν, ὑπερὶ τὰ ὄντα (εἶ), ἔστι ὑπερῆκτείνεσθαι αὐτό. ἢ
 δὲ ζῶν, ὑπερὶ τὰ ζῶντα (εἶ). καὶ τὴν θεῶν ὑπερὶ τὰ νοερά ἔστι
 λογικὰ καὶ ἀσθητικὰ ἐκπίνεσθαι, ὡς (εἶ) δῆλον, ὅτι τὸ ἀγα-
 θόν, τοῦτέστιν ὁ θεός, καὶ τὸ ὄντος, καὶ ζῶντος, καὶ θεῶν ἀπὸν. τὸ
 δὲ ὄν, ζῶντος καὶ θεῶν ἀπὸν, τοῖς οὐσινοῖς ἀκολουθῶν.

Καὶ εἰς τὰ ἐκ ὄντα ἐκτείνεσθαι) καὶ εἰς τὰ ἐκ ὄντα ἐκτείνε-
 ται τὸ ἀγαθόν, ὡς εἰς τὸ (εἶ) καλοῦν αὐτά· ἢ καὶ κατὰ τὸ εἶρη-

μῦθον αὐτῶ τῶ πατρὶ, ὅπ καὶ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν καλόν, ὅταν ἐν
θεῶ διὰ τὸ ὑψοῦσιν θεωρῆται. ὄντα δὲ, τὰ ἐκ ὄντα ὑλικά
φισίν, ὡς πολλάκις ἐδηλώσαμεν αἴω. ἢ οὕτως, ἐπειδὴ ἔπε-
ειράφεται τὸ πῶ ὁ θεὸς. εἰκότως φισὶ καὶ ὑψὸ τὰ ἐκ ὄντα αὐ-
τὸν εἶ), ἵνα δείξῃ τὸ ἀπειράσιον αὐτῶ.

Καὶ ὑψὸ τὰ ζῶντα) ὅπ. σημεῖωσα δαχρή, πῶς, ὅταν μὴ πῶ
ἀγγέλων φισὶ ἔ ἀνθρώπων, τοῖς ἀγγέλοις, νοητὰ φισὶ τὰς ἡ-
μετέρας ψυχὰς, νοεράς, ὡς πολλάκις αἴωτέρω παρεστήσα-
μεν, καὶ τὰς ἐρμηνείας ἐκθέμενοι ἔ νοητοὶ καὶ νοεροὶ. ναῦ δὲ ἐ-
πειδὴ πῶ θεοὶ πῶ φισίν, εἰκότως καὶ τοῖς ἀγγέλοις μα-
θὴ ἡμῶ νοεροῖς φισίν, ἄτε καὶ αὐτοῖς διὰ τῶ νοεῖν τὸν θεόν, ὅσον
οἶ) τε, τρεφομενοῖς τῆ νοήσε, τῶ ἐπειράφεται ὅπ. πῶ θεῶ
θεῶν, ὡς ἔ ἀνθρώπων ψυχὰ. καὶ τὰ ἀϊδηπικὰ ἡ, τυ-
πέσι τὰ ἄλογα ἐμψυχα δὲ ὅμως πάντα θεῶς μετέχουσι
θεῶς, καὶ ἐν ταῖς φυσικαῖς αὐτῶν ὀρμαῖς, ὡς ἔ ὁ θεὸς βα-
σίλειος ἐν τῆ ἐξαήμερω δείκνυσι, καὶ αὐτὸ ἡ τὸ, ἐν θεῶ γλυέ-
δα πάντα κατὰ τὸ εἰρημόν, Πάντα ἐ θεῶ ἐποίησας. ἢ δὲ
θεῶ ὅτιν ὁ ἡός, ὁ ὢν. πάντα οὐκ ἐν τῶ ἡ τῶ ὄνπ ἐγλύου-
πο, φισίν.

Εκφανπεικας) ἐκφανπεικας φισὶ τὰς ἐκφαννούσας, ἢ
τοι παεισάσας.

Τῆς ὑψὸ πᾶσαν ἀγαθότητα) σημεῖωσα, ὅπ καλῶς λέ-
γμεν, ὅπ πῶ ὑψὸ πᾶσαν ἀγαθότητα. καὶ θεότητα. ὑψὸ βεβη-
κῆς οὐκ θεότητας νόησον, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων δικαίω.

Εν ἀποκρύφοις) ὡς τὸ, Εθετο σκοπὸς ἀποκρυφίω αὐτῶ. ἔ
πίλιν, Εν ἀποκρύφω καταιγίδος.

Καὶ ἀϊδησεως μετειληφότων) ἐπειδὴ πῶ μικροὶ ἐδο-
ξέπως ὑπόβασιν λέγειν τὸ ἀγαθόν, εἰπὼν τῶ ὅτιος αἴπον, καὶ
οὕτω καθεξῆς, ἵνα μὴ οἱ ἀσωέτως ἀγανώσκοιτες δῦρωσ

μὲν ψῆφος ἀφορμῶν, φησὶν, ἐκ ἄλλο δὲ εἶ) τὸ ἀγαθόν, καὶ διὸ
τὸ ὄν· καὶ αὐτὸ πάλιν, ἄλλο τιὸ ζωὴν, ἢ τιὸ θφίαν· ἐν γὰρ εἶ)
τῶν ἀπάντων ἀπὸν, καὶ οὐ πολλά, καὶ μίαν εἰκότως θεότητα
πάντα πρὸς ἀγρυσαν, τιὸ ἀγίαν ἔμακαρίαν τεράδα, καὶ μὴ
πολλὰς θεότητας δημιουργίς. τὸ δὲ οὐ πρὸς εἰπεν, ἀλλὰ
καθ' ἀπὸ μὲν τῶν παρ' ἑλλησι θφῶν, καὶ τῶν ἀπὸ σίμφουτος
ἀρεπικῶν, οἱ κοσμοποιοὶς φασὶ θεοὺς, καθόσον ὑποβεβή-
κασι, τοσοῦτον καὶ τὰ ἀδενέσερα τῶν κλισμάτων πρὸς ἀγρυσαν,
ἕως καὶ τῆς τῶν ἀπάντων ὑποσάθμης, ὡς φασὶ, τοτέσι
τῆς ὕλης.

Καὶ τιὸ μὲν, εἶ) τιὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπωνυμία παντελοῖς
πρὸς ἀγρυσαν δεκλικὴν εἶ) φησὶ· τὰς ἵ λοιπὰς, μερικὰς, οἱ ζωὴν
καὶ θφίαν, καὶ λόγον· καὶ πάντα μὲν γὰρ τὰ ὄντα δι' ἀγαθότητα
θεοῦ παρήχθη πρὸς ὑπαρξιν, καὶ εἰσὶν ἀγαθὰ, ἢ ποι καλὰ
λίαν· οὐ πάντα δὲ, ζωῆς, ἢ λόγου, ἢ θφίας μετέχουσι· διὸ τὰς
τοιαύτας ἐπωνυμίας καὶ ἀπὸ διαστολῆς τῆς παντελοῖς τέθει-
κεν· ὀλιγοτέρας δὲ φησὶ τὰς ἐπὶ πλειόνων θεωρουμένης, οἱ
ζωὴν· φθάνει γὰρ ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων·
θφία δὲ καὶ λόγος μερικώτεροι· ἐπὶ μόνων γὰρ λογικῶν ὀρῶν-
ται τῶντα.

Καὶ τῆς ζωῆς τιὸ θφίαν) ἀσαφέστερόν πως ἐσκεμμένης ἢ
ρήσεως, οἱ μὲν τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν τινα νοῦν ὑποφάνειν,
ὡς πινὸς ἐπαπορουῦτος καὶ λέγοντος, διὰ τὸ ὄνόματις αὐ-
τοῦ τὸ ὄντος ὑπάρχοντος τῆς ζωῆς ἢ πρὸς ἀγρυσαν, καὶ πάλιν
τὸ ὄνόματις ἢ ζωῆς ὑπάρχοντος τιὸ θφίαν, ἅτε καὶ τῆς τα-
ξέως, τὸ ἀπαμύσει, ὡς καὶ αὐτὸς πρὸς ἰσχυρὸς ἐδήλω-
σεν εἰπὼν, καὶ ὄν, ἔ ζωὴν, καὶ θφίαν τιὸ οὐσιοπιόν, καὶ ζωο-
πιόν, καὶ θφιδόπιν ἀπὸν τῶν οὐσίας, ἔ ζωῆς, καὶ νοῦ, καὶ
λόγου μετεπιληφότη, ἔ ἀδενέσεως, ἐκ ἑπ τιὸ τὰ ζῶν τῶντα

ὁρῶμεν ἐν τοῖς οὐσι δέον γὰρ καὶ τοῖς εἰρημύοις ὑπὸ τοῦ βα-
θμοῦ, τὰ ὄντα πλέον τῶν ζώντων, καὶ τῶν ἀθανάτων, καὶ
τῶν νοερῶν, καὶ λογικῶν, τουτέστι τοῦ νοῦ καὶ λόγου μετεπιληφό-
των, πλησιάζει θεῶ, οὐκέτι μὲν οὕτως, ἢ ἐνανπίου δὲ ὄντων,
οἷον οὐρανοῦ καὶ ἀστροῦ, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ ἀέρος, καὶ τῶν
ἐξ αὐτῶν πλησιάζει πρὸς τὴν θεοῦ τὰ ζών-
τα, εἰ καὶ πρὸς φυτικὴν ζωὴν ζώων, οἷα τὰ φυτὰ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα, καὶ τῶν ζώντων πλησιάζει τὰ ἀθάνητα, τουτέστι τὰ ἀ-
λογα τῶν γὰρ φυτῶν καὶ βοτανῶν, ἡμιώτερα ἐν ζωῇ τὰ ἀλο-
γα, καὶ ὁ καὶ μόνον ἀθάνατον τῶν φυτῶν μὴ ἀθανάτων
των τῶν δὲ ἀθάνητων ἐγγύτερα τῆς θεοῦ τὰ λογικὰ. τῶν δὲ
λογικῶν, οἱ νόες, τουτέστιν αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ὡς ἡμῶν
τῶν λογικῶν ἀνώτερα, καὶ τὸ αὐτὸν καὶ νοερὸν ἐγγίζουσαι
μᾶλλον ἡμῶν τῆς θεοῦ. καίτοι ἔστι τὸ ἐναντίον τὰ ὄντα καὶ μεί-
ζόνων δωρεῶν ἀπολαύοντα τῆς θεοῦ ὑπὸ τὰ ἄλλα (εἶ), οἷον τὸν
οὐρανό, τὰ ἀστρα, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ αὐτὴ μὲν ἢ ἐπαπόρησις.
λοιπὸν οὐκ ἀποκρίνεται ὁ θεὸς διόνυσος ἐκ τῆς νοῦ, καὶ τοῦ
λόγου, καὶ τῆς ἀθάνητος καὶ ὑπέστασιν καὶ τὰς προσημύσας
ταύτων. ἔπος δὲ ῥήσας μὲν μίαν σελίδα.

Καίτοι ἔστι τὰ τῶν μείζόνων) μείζονας δωρεῶς φησὶ, τὰς
ὄπι πλεόνων θεωρουμένων, οἷον τὸ ὄν καὶ πρὸς ζωὴν. ἀλλὰ τὰ
τούτων μόνον μετέχοντα ἐκ ἐν παρόμοις καὶ κρείπιοσιν, ὅμη' ἐν
τοῖς ἡπλοσιν ὁρῶνται, ἐπειδὴ, τὰ μὲν ὑπερέχοντα, καὶ τὰς τῶν ὑ-
φειμένων ἐχούσιν ιδιότητας τῆς εἶ), τὰ ζῶν, καὶ καὶ τὸ κρείπιο-
να, εἰ καὶ ὅλα μερικωτέρων ἐπινομιῶν σημαίνονται. τὰ δὲ,
τῶν ὀλιγωτέρων, οὐ μετέχουσι τῆς τῶν κρείπιοσιν ιδιότητος,
τουτέστι θφίσεως, καὶ λόγου, καὶ νοερότητος. καὶ καὶ τὸ ἡπλοσιν,
ὡς ἡπλοσιν, ἢ ἡμιωτέρων δωρεῶν μετέχοντα. ὡς παρ
ἐν τὰ ἔτερα, ὡς πλειόνων καὶ κρείπιοσιν, καὶ θεῶν πλησιάζει.

Καὶ ζῶσιν ὑπὲρ τὰ ἄλλα) ὅτι τὰ ὑποκείμενα καὶ μάλλον
θεῶ πλησιάζοντα, λέγεται πλέον ζῶν τῶν ὑποβεβηκότων.
οἱ οἱ ἡσινόες ὑπὲρ ἡμᾶς ζῶσιν, ὡς μάλλον θεῶ πλησιάζον-
τες· πάλιν ἡμεῖς ὡς λογικοὶ, ἢ δὴ ὄργανον πλέον λεγόμεθα ζῶν.
πάλιν τὰ ἄλογα, ὡς ἀδῆσιν ἔχοντα, πλέον ζῆ τῶν φυτῶν,
ὡς ἀδῆσιν μὴ ἔχόντων, ὁμῶς μόνον τῶν φυτικῆν ζῶν.

Ο ὧν, ὅλου τῆ (εἰ) τὸ ὄν ὅτι τῆ θεοῦ λεγόμενον, ὅλου συλ-
ληθῆναι τῆ (εἰ) ὑπὲρ ἐστὶ· τῆ το γὰρ φησὶν ὑπερούσιον, ἀπὸ τοῦ
ὑπὲρ τὸ ὄν ἡμέσθ ὄν· τὸ γὰρ ὄν, οὐσία· ἀπὸ γὰρ τῆ (εἰ), τὸ ὄνομα
παρῆκται τῆς οὐσίας. ὁ οὐκ θεός, ὡς καὶ τῆ (εἰ) ὑποκείμενος·
τὸ γὰρ (εἰ) ἕξ ἀπείρας ἡνὸς δηλοῖ εἰς τὸ (εἰ) ἀρχαῖαι ὧν ὑπερ-
σίως νοεῖται· διὸ καὶ αἰὼν λέγεται (εἰ) ἢ παρηγμένων ὑπὲρ αὐτῶν
αἰώνων· ὅτι γὰρ, μήτε ἰὼν, μήτε ἔσται, ἀλλ' ἔστι μόνον, ἔτι ἐσὼς
ἔχον τὸ (εἰ), τὸ μὴ μεταβάλλειν εἰς τὸ ἔσται, μήτ' αὐτὸ μεταβε-
βηκέναι ἀπὸ τῆ ὄντι, τῆ τὸ ὄντιν αἰών· οὐ γὰρ μόνον τὰ ὄντα πάν-
τα δεῖ παρεῖναι τῆ παντὶ καὶ ὅλῳ, ὁμῶς τὸ μηδὲν τοῦ ποτε
μὴ ὄντος· οὐδὲ γὰρ ἔτι παρεγγύρονεν αὐτῶν, μὴ ὄν προτέρον.
αὐτῆ οὐκ ἢ δὴ θεοσις καὶ φύσις, καλοῖτο αὐτῆ, καὶ εἴη αἰών· αἰών
γὰρ ἀπὸ τῆ αἰεὶ ὄντος εἴρηται. εἴ περ οὐκ οὕτω τὸν αἰῶνα λέγει
ζῶν ἀπειρον, ὡς πᾶσαν ἡδὴ (εἰ), καὶ μηδὲν ἀναλίσκεν αὐτῆς,
τῆ παρεληλυθέναι, μηδὲ αὐτὸ μέλειν, ἔκ αὐτῆ εἴη πᾶσα· ἐγ-
γύς δὲ αὐτῆ εἴη ἔτι ὀρίζεσθαι ἡ αἰών. ἐκεῖνο γοῦν ὄντιν ἀπειρον,
τὸ μὴ ὀπιλείπον· καὶ τῆ το κρείως, ὅτι μηδὲν ἑαυτοῦ ἀναλί-
σκεν. οὕτως οὐκ ὁ θεός, καὶ αἰών, καὶ αἰῶνας ποιεῖν. αἰών
τοῖν καὶ ὄντιν, οὐ τὸ ὑποκείμενον, ἀλλὰ τὸ ἕξ αὐτῆ τῆ ὑποκει-
μένου ἐκλάμπον. τὰ οὐκ νοητὰ, καὶ τὰ μὴ ὀρώμενα καὶ τὰν
ἀπόστολον αἰώνια· αἰώνιον δὲ ἔκ αὐτῆ ὄντιν ὁ αἰών, ἀλλὰ τὸ
αἰῶνος μετέχον, τοῦτέστι τῆς ἀδῆσάτου καὶ ἀπείρου ζωῆς· ὡς
οὐκ καὶ τῶν αἰῶνος τοῦτέστι τῆ αἰεὶ ὄντος μετεχόντων, καὶ τὸ ὄ-

μοιότητα αἰώνων λέγουσιν, ποιητής ὁ θεός, πεποιημένα τοῖς αἰώνας λέγεται, ἀπὲρ τῶν τεινοθητῶν, αἰώνων αὐτῶν ὧν, καὶ σωο-
 χεῖς. οὕτω δὲ χρόνος ὁ ἀχρονος λέγεται, ἄτε καὶ χρόνων αἴπιος.
 ὁ παρὰ γὰρ ἐν τοῖς νοητοῖς αἰών, τῶν τοῦ ὅσιν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς χρό-
 νος. ὡς παρὰ οὐκ ἔστι ὁρώμενα, εἰκόνες εἰσὶ τῶν ἀοράτων καὶ νοη-
 τῶν καὶ αἰῶνα λέγουσιν τὴν ἀπὲρ ἐμῆ ἐκείνῳ καὶ ὁμοῦ πᾶσαν
 ζωὴν, δὲ ἀπειρον ἢ δὴ δὲ ἀκλινη πάτη, καὶ ἐν ἐνί, καὶ παρεστῶρ.
 οὕτω δὲ τὸν χρόνον, τότε μὲν ἐν τῶν ἀεὶ ὄντι ἀπαπῶ εἶδαι, ἐκ-
 φανῶναι δὲ κατὰ ὑπερῶσιν, ὅτε καὶ ὑπερον φύσιν ὁρατὴν ἐ-
 χεῖν παρεστῶν. τὴν οὐκ εἰς τὰ αἰσθητὰ παρόσθον τῆς εἰς τὸ
 ταῦτα δημιουργικῆν ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ, καλυμμένον χρόνον. οὐ
 γὰρ ἡ κίνησις τῶν εἰς μοίρας δὲ ὥρας καὶ νύκτας δὲ ἡμέρας δια-
 τάσεων, τῶν χρόνος, ἀπὸ ὁμώνυμοι τῶν χρόνω. ὡς παρὰ γὰρ τὸ
 μέτρον καὶ μετρησόμενον εἰδόμενον ὁμώνυμος καλεῖν, οὕτω
 καὶ ἐν ταῦτα, εἴτε ἐάν τὸ ὑπερῶσιν μετρησόμενον, εἴτε ἐδα-
 φος, εἴτε τείχος, ἢ ἕτερον πῆχυ λέγουσιν. αἰ γὰρ τῶν ἀστέρων
 φοραὶ, καὶ τὸ εἰρημνόν, ἔστωσαν εἰς σημεῖα δὲ εἰς καιροὺς καὶ
 εἰς ὀνιαυτοὺς παρὰ διορισμὸν δὲ δήλωσιν ἡμῖν ἐναργῆ παρὰ
 θεοῦ ἐγγύοντο. ὁ οὐκ καὶ ταῦτα διατάξας, αὐτὸς ἀνὲρ ὑπε-
 ραιωνίως καὶ ἀχρόνως ταῦτα ὡς αἴπιος.

Καὶ οὕτω ἡ) ὅπῃ οὕτω τὸ ἡ, οὕτω τὸ ἔστιν, οὕτω τὸ ἔσται
 κυρίως λέγεται ἂπὲρ θεοῦ. ὑπερὰ γὰρ ταῦτα ὁ θεός. λέγεται
 δὲ καὶ ταῦτα, διατὰ τὸ κατὰ πᾶσαν ὀπίσθιαν ὑπερῶσιν αὐ-
 τὸν εἶ).

Οὕτω ἡ) καλῶς εἶπεν, οὕτω ἡ. τὸ γὰρ ἡ δηλωτικὸν ὅτι
 χρόνου. ἔστι ὅ ὁ θεός καὶ ὑπερὰ τὸ ἡ, τούτεστιν ὑπερὰ χρόνον. ἐ-
 ρεῖς οὐκ, δὲ πῶς καίται παρὰ τοῦ θεοῦ λόγου, Ἐν ἀρχῇ ἡ ὁ λό-
 γος. ἰδοὺ γὰρ ἐν ταῦτα καίται τὸ ἡ. πολλάκις λέγουσιν, ὅπῃ ἀρ-
 χὴ καὶ ἀπὸ πάντων ὁ πατήρ. διατὰ τὸ οὐκ, ἐν ἀρχῇ ἡ, φη-

οὖν, ὁ λόγος, ἐπειδὴ ὁ ἕως ἐν τῇ πατρὶ ὄσι. καλῶς οὖν εἶπεν,
 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. τὸ δ' ἔστι, ἀφ' ἑσῆς ὄσι· τὸ γὰρ δηλοῖ, ὅτι
 ἡμεῖς ἐκ ἑστίν· ὅτι ἔστι ποτε, ὅτι ἐπὶ θεοῦ λέγειν, αἰόσιον καὶ
 ἀπερόσφορον.

Μᾶλλον δὲ, ἔτε ὄσι) θεωροῦσιν πακουσέον, καὶ ταῦτα ὅτις ἐπιλέ-
 γεται κυρίως, τὸ ἐγγύετο καὶ ταῖσιν αὐτῶν κείδημα. ἢ ἔτε-
 ρως νοητέον, ὡς ἔφαρ πᾶσαν τὴν εἶ) ἐννοίαν τε καὶ φαντασίαν
 ὑπάρχων. ὅτι δὲ τὸ εἶπεν ταῖσιν ὄσι, τὸ ὅλως αὐτὰ πρὸς ὑπαρ-
 ξιν ἀπὸ τῆς ἀδηλοῖ. τὸ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ εἶ) τῆς ὄντων θεωρεῖς, ἢ
 ὅτι μόνον αὐτῶν ἐσήμαιε.

Καὶ ἔστι αὐτὸ καθ' αὐτὸ) ταῦτα οὐ δεῖ νομίζεσθαι πρὸς τὸ
 τῆς ἀπᾶτων ἀπίου λέγεσθαι, ὅτι καθ' αὐτὴν τῆς αὐτῆς δημηρ-
 γησῶς ὑποσάντων, νοητῶν τε καὶ νοερῶν, καὶ αἰσθητῶν, ἔλοι-
 πῶν· καθὰ γὰρ θεωρηθήκαμεν, ὁ θεὸς πρὸς τὴν εἶ). ἔτε ὄσι
 θεωρῶν· τὸ δ' εἶ), ὅτι ἐμφασιν ἔχει πᾶσα, θεωροῦντος ἀπίου.
 θεωρῶν μὲν οὖν λέγεται ὁ θεός, καὶ λοιπὸν λέγεται ἔτε ὄσι, ὡς
 ἀπᾶτων ἀπίος· εἶτα τὸ εἶ) ταῖσιν πάντα ἔτε αὐτῆς. τὸ οὖν εἶ)
 καθ' ἐπίνοιαν, ἐκ μετοχῆς ὑπέστη τὴν θεωρεῖν αὐτῆς, οὐχ ὡς
 μελεθέντος τῆς θεοῦ εἰς τὸ εἶ) καὶ θεωρεῖν, ὅτι τὸ θελήμα
 αὐτῆς τὸ θεωρηθῆναι εἰς τὸ εἶ) τὰ ὄντα, τὸ λέγεται εἶ) θεω-
 ρῶν ἐν τῇ θεῶν, καὶ τούτου τῆς θεοῦ θελήματος, εἰς τὸ εἶ)
 κλίπιν θεωροῦντος, εἰκότως πρὸς τῆς ἄλλων, ὡν μετέχει τὰ
 ὄντα τῆς θεοῦ, θεωροῦντες ἀρχὴ ἢ τὸ εἶ), ὅτι νοεῖται αὐ-
 τὸς ὁ θεός· θεωροῦν γὰρ ὄσι π, ἔτε ὄσι, καὶ ζωῆ, ἔτε σοφίας. οἱ
 γὰρ ἀόρατοι καὶ ἀνώτατοι νόες, θεωροῦν τὴν εἶ) μετέχον, ἔτε
 οὕτω ζωῆς καὶ σοφίας· ὡς πρὸς ἐφ' ἡμῶν θεωροῦντες ὑπέστη ὑ-
 λη, ἀφ' ἧς ἐσμὲν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀσωμῆτων νόων, οἷον εἶ ὑλη,
 νοεῖται αὐτὸ τὸ ὄν ἐκάστου διὰ ζωῆς εἶδος, καὶ καθ' ὅ οὐσίωται
 εἰς ζωὴν καὶ σοφίαν καὶ ὁμοιότητα· ὁμοιότητα δὲ ἔτε ἀπὸ διε-

ξήλοισιν ἢ Τευτότητα, τὰς ἀναρχοὺς ὅτι θεὸν διωάμεν,
καὶ τὰς ὁμοιοῦται αὐτῶν, προσεχίς αὐτῶν οὐσῶν, ἔ-
τω κατ' ὑπόθεσιν μετέχουσι τὰ μὲν ταῦτα προσόπου καὶ
αὐτὰ τῶ ἐῖ) μετέχουσι. ἀρχὰς ὅ τῶν ὄντων, τὰς προσότως ὑ-
ποστάσεις ἐν τῇ κλίσει, οὐσίας νοήσον, ἀρχὰς λεγομένης, ἔχ' ὅτι
ἔξ αὐτῶν τὰ ὄντα, ὡς ἀπὸ σοιχείων, ἀμ' ὅτι καθὰ εἴρηται,
πρὸ τῶν μετ' αὐτὰς ἐδημιουργήθησαν· οἷ) ὅτι μὲν τῶν νοη-
τῶν, ἀρχὴ κλίσεως θρόνοι, καὶ οὕτω τὰ ἔξῃς· ὅτι ὅ τῶν αἰδη-
τῶν, ἀρχὴ κλίσεως, οὐρανὸς ἔ γῆ· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τῶν γὰρ αἰδητῶν, προσόκλιση
ταῦτα· εἴτα ἔ ἄλλως αἰδέα, καὶ τὰ πρὸς δείγματα, ἄπρ
εἰσὶ νοήσεως αὐτοτελεῖς αἰδέοι τῶ αἰδέου θεοῦ, καθὰ πρὸ ἐ-
φημοῦ, ὅτι νοητοῦται οἷοι εἰσοίχια, καὶ ἀρχὰς, καὶ ὑλὴ αὐλός, ἔ
ἀσώματος τῶν μετεχόντων καὶ αὐτῶν τῶν ιδεῶν, οἷ) ἔ πρὸς
χθεισῶν ἀσώμῃ τὰ ἔξων· ἢ γὰρ ἀπόζωῃ, καὶ ἀποσοφία, ἔ
αὐτοτάξις, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν θεῷ πρὸς δείγματα εἰσιν, ὧν με-
τέχουσι αἰδημιουργία, ὡς σημείου, ἢ τοῦ κέντρου αἰ καθ' ὅτι
θῆσιν γραμμὰς ὅτι τὸν κύκλον φερόμεναι.

Πάντων οὐκ εἰκότως) ἐαυτῶν ταύτω τὴν προσηγορίαν
ἔθετο ὁ θεός, εἰπὼν, Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὢν· διὸ πρὸ τῶν ἄλλων, ὅσα
πρὸ αὐτῶ λέγεται, οἷ) ζώης, ἔ σοφίας, καὶ τῶν τοιούτων, εἰκό-
τως ἀναρχοῦται. τῶ δὲ εἰπεῖν πρὸ εἶναι, καὶ ὑπερῆναι, τὸ ἄ-
ναρχον καὶ πάντῃ ἀκατανόητον, τῶ ἐῖ) τὸν θεὸν ὑφηγήσατο, ὅς
καὶ τῶ προσορισμῶ τῆς οἰκείας ἀρρήτου γνώσεως πρὸ ὑπεσῆ-
σατο τὸ ὅλως ἐῖ) τὰ πάντα· ταύτω γὰρ ἀθρόω καὶ προσότω
προσβολῶν ὅτι β' ἀλλοῖο νοῖς τῶ ἐῖ)· εἴτ' οὕτω τὸ ὅπωσ' οὐκ
ἐῖ) αὐτὰ θεωρεῖ. τὸ οὐκ ἀπλῶς ἐῖ), ἔ τὸ πῶς ἐῖ) ἐδήλωσεν, ἔ-
πὼν καθ' αὐτὸ τὸ ἐῖ), ὡς πρὸ ἔξῃς τὴν ἀπόζωλῶν, τὴν ἀ-
πομοιότητα, ἔ ἔστω αὐτοῖς εἰπὼν, τὸ ὅλως ἐῖ) ζώῃ, καὶ

ἀπλῶς τὸ ζῶν, οὐχὶ ἢ ποιανὸν ζῶν εἰσηγήσαστο, ἔτι ἄλλ-
λα ἢ ὁμοίως, τὸ ποῦ πῶν κατηγοροῦνται τὸ εἶναι).

Καὶ εἰ βέλῃ, τῶν ζώντων) ὡς πρὸ λόγου, ἕνι ἐπὶ τῶν ποιο-
τήτων οἶονεὶ προϋπῆσιν αἱ αὐτοποιότητες· εἴτα συμβαίνου-
σα, ποιοῦσιν οὕτως. ἔτι ταῦτα νοεῖ, οἷον ἢ αὐτοσώματος λευκό-
της, ἐπιγυνομένη φύματι, λευκαίνει τὸ οὕτω καὶ τὰ εἰρημνία
ἢ δὲ νόησον ἀναλόγως, ὅτι προϋπῶν ὁ θεός, ἢτοι ἢ ζωὴ, ζωοῖ
πάντα τὰ αὐτῆ μετέχοντα.

Τὰς αὐτομετοχὰς) μετοχὰς φησὶν, ὧν τὰ ὄντα μετέχου-
σιν, οἷον αὐτὸ τὸ εἶναι ἢ ζωὴ, ἢ σφία, ἢ τάξις, ἔτι λοιπὰ, αἱ
ἕντες μετοχὰς, θεῶν πλῆθυσιν δωρεαί, αἱ καὶ ἀρχαὶ τῶν ὄντων
ἐκάλεισε.

Καὶ εἴσιν ἔτι αὐτῆς, (ἔν αὐτῇ) ἕνω νοητὸν ἢ αὐτοῦ πρᾶ-
ξαθότης νοεῖ οὕσα, ἔτι ὅλη ἐνέργεια, εἰς ἑαυτὴν ἐσραμμένη,
ἐνέργεια βεῖν, οὐ δυνάμει, πρῶτον οὕσα ἀπροσιώη, εἴτα
νοεῖ ἐνέργεια γινόμενη ὅταν ἔτι νοεῖ μόνον καθαρὸς, οὐκ
ἐπίσακλον ἔχων τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ παρ' ἑαυτοῦ πάντως νοεῖ· εἰ
γὰρ, ἢ μὴ οὐσία αὐτῆ ἄλλη βεῖν, ἀλλ' ἢ νοεῖ, ἔτερε αὐτῆ, αὐτὸς
αὐόητος ἔσαι, ἢ γινω ἢ οὐσία αὐτῆ. εἴπῃ ἔτι, παρ' ἑαυτοῦ
ἔτι, ἢ παρ' ἄλλου· εἴπῃ παρ' ἑαυτοῦ, ἔτι αὐτῆ νοεῖ· αὐτὸς
βεῖν ἀνοεῖ, οὐκοῦν νοεῖ ὧν, ὄντως νοεῖ τὰ ὄντα ὡς ὧν. εἰ οὐκ
νοεῖ ἑαυτὸν τὰ ὄντα νοεῖ, αὐτὸς βεῖ τὰ ὄντα ἢ γὰρ ἐτέρωθεν ὄν-
τα, αὐτὰ νοήσῃ ἢ ἐν ἑαυτῷ, ὡς αὐτῆ ὄντα, ἀλλαχού μὴ, ὄν-
τα οὐκ οὐ δυνατὸν νοήσαι ποῦ γὰρ ὄντα ἐν ἀσθησις· τὰ γὰρ
ἀσθητὰ ἐκ εἰσιν ὄντα, ἀπετε ἐπὶ ὄντα, ἔτι γινόμενα, ἔτι ἀπολ-
λύμενα. ἑαυτὸν οὐκ ἄρα καὶ ἐν ἑαυτῷ νοεῖ. ἐπειδὴ ἢ ἔτι ποιη-
τῆς τῶν ὄντων βεῖν ὁ θεός, ἐν τῷ μήπω ὄντι νοήσῃ αὐτὰ· ἀλλ' αὐ-
τὸς ἀρχέτυπον βεῖ τούτου τὸ παντός· καὶ ἀνοεῖ, οὐ τύποις λαμ-
βάνων, ἀλλ' ἐτέρων αὐτὸς ὧν τῶν ὄντων πρᾶξις ἀξίμα· ὡς τε

οὔτε αὐτὸς ἐν τόπῳ, οὔτε τὰ ἐν αὐτῷ ὡς ἐν τόπῳ· ἀλλ' ἔχει αὐ-
τὰ ὡς ἐαυτὸν ἔχων, ἔκ τῶν αὐτοῖς, πάντων μὲν ὁμοῦ ὄντων,
καὶ ἐν ἀμερεῖ ὄντων ἐν αὐτῷ· ὁμοειδῶν ἢ, ἐν τῷ ἀμερεῖ
ἀμερῶς· αἱ τὸν νοήσας αὐτῷ, εἰσὶ τὰ ὄντα· τὰ ἢ ὄντα, εἰσὶ τὰ
εἶδη· νοήσας ἢ, οὐχ οὕτως ἀκουτέον, ὅτι ἐπειδὴ τὸδε ἐνόησεν,
ἐγγύετο τὸδε, ἢ βεῖ τὸδε· ταύτης γὰρ τῆς νοήσεως παρεγγείσθαι
δεῖ νοοῦ μόνον, ἵνα αὐτὸ νοήσας ποιήσῃ· ἀλλὰ νοεῖ τὰ ὄντα,
ἅτε ἐαυτὸν νοῶν, καὶ τοῖς ἐνοῦσι συναπτόμενος· αὐτῇ γὰρ αὐτῷ
ἢ νοήσας ἔγγεσι βεῖ τοῖς οὔσι· τὸ οὖν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, τὸ βεῖ
τὸ εἶδος, καὶ τὸ βεῖν ἢ ἰδέα· αὐτὸς ἢ νοῖς ὡς ὅλως, ὅλος βεῖν
βεπισήμη· τὰ ἢ ἔξ αὐτῷ καὶ ἐν αὐτῷ, νόες ἰσοκότες θεωρήματα
τῆς βεπισήμης· εἰσὶ ἢ ὁμοῦ καὶ ὁμοειδῶν ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ
ἐν ψυχῇ ὁμοῦ πολλὰ βεπισήματα οὔσι, ἀσύγχυτοι μύθοι, καὶ
ἐνεργούσιν ἔξω καὶ μίαν, ὅταν δέη, καὶ πάσας ὁμοῦ τὰς δυνά-
μεις ἢ ψυχῇ ἐν ἐαυτῇ ἔχει, καθ' ἃς παρενοεῖ τὸ σῶμα, καὶ
ὁμοῦ ἀσύγχυτως αὐτὰς καὶ καιρὸν παρεβάλλει, πῶ μὲν φυ-
πικὴν ἐνεργούσα πᾶσι τὸ σῶμα δυνάμιν, καθ' ἃς πᾶσι τρέφει
τὸ πᾶν, καὶ αὐξάνει, ἔκ τῶν ἰσχυρῶν βεπισήμων ποιεῖ· πῶ ἢ ἀδθη-
πικὴν ἐνεργεῖ δυνάμιν, πᾶσι φλέβας καὶ ἀρτηρίας, καὶ πῶ σφί-
κα, ἔκ τῶν νεύρων· καθ' ἃς δυνάμιν τῶν ἀδθητῶν ἀπλάμ-
βανόμεθα· πῶ ἢ δοξαστικὴν, καθ' ἃς δυνάμιν τῶν ἀδθητῶν· καὶ
πῶ φανταστικὴν, καθ' ἃς δυνάμιν τῶν ἀδθητῶν· ἀναζω-
γραφικὴν δὲ, καθ' ἃς δυνάμιν ἀπλάττει· ἔκ μνημονόπικην, κα-
θ' ἃς δυνάμιν μέμνηται ὁρεκτικὴν ἢ, καθ' ἃς δυνάμιν ὁρέγεται, καὶ κινεῖ τὸ
ζῶον καὶ τόπον· ἔκ εἰκαστικὴν, ἔκ θυμοειδῆ, καὶ βεπισυμμηπικὴν·
ταύτα γὰρ ἔχει δυνάμεις σῶμα πᾶσι χρωμένῃ, ἐν ᾧ ἀλόγῳ αὐ-
τῆς μέρει· μὲν ἢ τὰ ἴατον ὁ νοῖς μόνος ἔσται ἐνεργῶν, τούτων
ἐνεργουσῶν.

Καὶ τὰ ὁπποσούτω τῷ (εἶ) ἐκ τῆς τῆς θεοῦ ὑπεραγαθότητος

φισίν, ἢ τις ὄσιν αὐτὸ τὸ εἶ) αὐτὸ τῷ θεοῦ, ἢ ὑπαρξίς αὐτῶν ὄν-
των, καὶ ἢ τούτων διαμονή. ἐνιαίως φησὶν, ἢ γυναικὶ ἀπλῶς ἡ-
τὰ καὶ πλειοκλήνην αὐτῶν ὄλων ἀπίαν, καὶ ἀρχετον οὐδενὶ γὰρ λόγῳ,
ἢ νοήματι, ἢ πρῶτον πᾶσι πρὸς τὰ ὅτι τα ἄριστι
πε καὶ κοινωνίαν. ὅμη' ἐστὶ πάντα καὶ κατὰ πάντα ὑπερμεγέθυον, μό-
νω τῷ σωέχῳ, καὶ πρηνόσθαι τούτων ἐφαπτόμενον, ὡς αὐτὸς
εἶπει. τὰ δὲ ἱεῖς ὑποδείγματα πτωπικὰ τῷ λόγῳ τῷ εἶ)
πάντα ἐκ θεοῦ, ὡς ἀπίου τῆς τούτων ὑπαρξέως, ἀλλο πα-
ρὰ ταῦτα ὑπάρχοντος, καὶ ἐν ἑαυτῷ σωεσάται ἀλλο πρὸς
ταῦτα ὑπάρχοντι.

Καὶ εἶ) πάντα ἀειθρόν) ὁ γὰρ ἀειθρός ἐκ πλεῶν μονά-
δων συμπηθεμένων εἰς μέγθος παραύξει. ἢ οὐκ μονάς, ὡς
ἀπία ἀειθρόν, ἐνοειδῶς τοῖς πάντα πλειοκλήνη ἀειθροῖς.
οὕτω καὶ τὸ κέντρον, ἢ τοῖς σημείοις, τὰς ἐπὶ τῷ κύκλῳ δι' ἑξέως
πλειοκλήνη.

Καὶ ἐν κέντρῳ) ταῦτα βεβαίως καὶ τῷ λόγῳ ὑποδείγμα-
τα σημειώσαι ὡς καὶ ἐπὶ τῶν γραμμικῶν τὰ πρὸς θεοῦ ἀ-
φωτίζει, κέντρῳ αὐτὸν παρεκκλίνων.

Ενοειδῶς ἢνωμένης) τὸ ἐνοειδῶς ἐν ταῦτα πειρήσει, ἀπὸ
τῷ ἀπλῶς, ὡς ὁμοίως ὅ γὰρ ἑτεροίως.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὅλη αὐτῶν ὄλων) πρὸς ὅλον, ὅτι ἐν τῷ ὄλῳ τὰ
μέρη, οὐκ οὐκ οἱ ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον αὐτῶν ὄντων φυσικῶς θεω-
ρούμενοι, αὐτῶν ἐνυπαρχουσῶν αὐτοῖς δυναμέων, ἢ κινήσεων
λόγῳ, ἐν τῇ καθόλου λαμβανομένη φύσει θεωρουῦνται φη-
σὶν, οἱ δὲ τῆς ἑξέως φιλοσοφίας, πάντα τὰ καθ' ἑαυτῆς ὑπάρ-
χοντα, καὶ ἐν ἀλλοῖς θεωρούμενα, ἀ' ἐμψυχὰ τε ὡς ἀψυχα φα-
ρμά. ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν κατηγορίαν ἡγάγη, εἰπόντες ὅ-
σιν ἐν τῇ τοιαύτῃ φωνῇ πλειοκλήνην), καὶ τὰ τῆς καθ' ἑ-
κάστον οὐσίας ιδιώματα, ὡς οἱ λόγοι ἀσύγχυτοι μέγθοι. ἔτε-

ρος γὰρ τῶν ἐμψύχων, καὶ ἄλλος τῶν ἀψύχων ὁ λόγος, ὡσαύτως
καὶ τῶν αἰδηπῶν, τούτεσι λογικῶν τε ἔαλόγων, καὶ τοι καὶ
τὸν τῆς οὐσίας, ἢ τοι τὸ ἀπλῶς εἶ) σιωλωμοῖσι λόγον. τὸ δὲ
ἐν ψυχῇ μονοειδῶς εἴρηκε, σημαίνων μίαν εἶ) πλὴν ἐκ ψυχῆς
ἐνδιδομῶν ὅλω ὡ ἄμα π ζώπικὴν δυνάμιν, ποικίλως ἐν-
γῦσαν ἐν τοῖς μῦθεσιν.

Ἀρχὴ γὰρ ὅτι τῶν ὄντων) εἰ αἴτιον ὅτι τὸ δι' ὃ γίνεται τὸ γινόμενον, εἰκότως ἐν τῷ πάντων αἰτίῳ πάντα περιέφεσθαι, ὡς ἐν ἰδέῃ καὶ ἄλλοις δείγμασι, κατὰ περιέφεσθαι ὁμοῦ καὶ ἐνοειδῶς, καὶ τὰ ἐναντία, ὡς ἐν τῷ θεῷ ὡς εἴρηται ἐπιθεωρούμενα. πῶς δὲ ἢ ἠνωμῶς, καὶ ἐναντία, οὕτω νοήσεσσι τὸ κοσμηθῆν ἔχει τὸ εἶδος μεμελισμένον, ὡς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλαχρὸς τὰ ἄστρα, καὶ ἀλλαχρὸς τὸν ἀνθρώπον καὶ αὐθις ἄλλη τὸ πῦρ, καὶ ἄλλη τὸ ὕδωρ. ἐν αἰτίῳ γὰρ ὄντα, ἐὰν ὁμοῦ γίνωνται, συμφθάρονται ἐν τῇ ταῖς νοήσεσσι τῆς θεοῦ, καὶ πάντα ὁμοῦ ἦσαν ὄντα ἔα συγχύτως, ἔα οὐκ ἐν τόπῳ. οὐ γὰρ ἄμα εἰσὶν, οὐτε ἐν ἄμα, ἀλλ' ἐν αἰδίσις νοήσεσιν, αἴτινες εἰσὶ ἄλλοι δείγματα ὅθεν καὶ πάντων ἀρχὴ ὁ θεός. ἀρχὴ γὰρ ὅτι πᾶν τὸ περιέφεσθαι τῆς γινόμενου καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἔα ταῖς ὅτι τῶν ὡς τεταγμένων. ταῖς δὲ ὅτι ἐργασίᾳ ὁμοιότητος πρὸς ἄλληλα πάντων τῶν ὄντων, ἔα συμμετεῖα γινόμενῃ αἰτία κοινωρίας τῶν πρὸς ἄλληλα παντὸς τῆς ὄντος. ἀλλὰ καὶ πᾶσα σάσις, καὶ πᾶσα κίνησις ὅτι τῶν ὄντων ὁ θεός. διὰ φόρως δὲ ταύτας νοητέον καὶ ἐπι μὲν τῶν νοητῶν καὶ τῶν νοερῶν, ἢ φύσις ἀρχὴ ἔσσει κινήσεως καὶ σάσεως, ἢ τοι ἠρεμίας. ταῦτον γὰρ ὅτι ἐνεργεῖσθαι δηλοῖ ἢ τε γὰρ κίνησις, ἢ εἰς διὰ κινήσεως θείας καὶ διδασκαλίας τῶν ὑποβεβηκότων ἐνεργεῖσθαι ζώπικῇ, ἢ τε ἠρεμία καὶ σάσις, αἰώνιος οὐσα καὶ ἄτρεπτος, τὰ οἰκία ἐνεργεῖσθαι δηλοῖ τοῖς νόας, ἔα τῶν θείων ἐμφορεῖσθαι. ἐπι δὲ τῶν αἰδηπῶν ἢ φύσις

αρχὴ οὐσα κινήσεως & στασεως, ἢ τοι ἡρεμίας, τὴν μὲν κίνη-
 σιν διλοῖ εἰς τὸ εἶναι ὡραγωγίω· τὴν δὲ στασιν, ἢ τοι ἡρεμίαν,
 τὴν δὲ τῆς φθορᾶς τῆ εἶναι, ἢ παύσιν, ἢ μεταβολῶν. λέγεται
 δὲ ταῦτα εἶναι ὁ θεός, ὡς αἶψος αὐτὸς ὑπάρχων ὑποκειμένως·
 κινήσεις δὲ ἐπιθεοῦ, ἢ εἰς τὰ ἄξια αὐτῆς, καὶ δι' αὐτῆς ἐν ἀγαθότητι
 θεωρητικῆς θεωρίας. εὐσιν δὲ τὸ ἀειώσαστως ἔχειν, καὶ ἀ-
 νεκφοιτήτως, ἑαυτοῦ τὴν ἀεπίγνωσιν ἡρεμίαν καὶ ἀπεριμῆ
 ἀοχλησίαν κεκλήθησαν. σημειώτεον δὲ, ὅτι τὰς νοητὰς δυνα-
 μεις ἀωνίας ἐκάλεσεν, ὡς ἀῶνος μετεχούσας. ἢ δὲ τὸ το λέ-
 γουσα γραφὴ ἐστίν, Ἐὰν δὲ βλέπῃς πρὸς καθεαυτὰ τὰ δὲ μὴ
 βλέπῃς, ἀῶνια. τὰ δὲ ἐν ἑτέροις ὑπάρχοντα, εἰσὶν οἷον ἀ-
 γασμός, ἀθανασία, βύζωια. ταῦτα γὰρ ἐννοητῆς καὶ νοεραῖς
 οὐσίαις ταῦτα εἰσὶ. κατ' ἐπίνοιαν δὲ λέγονται ἐν τοῖς νοητοῖς
 & ἡμῖν, ὡς θεοὶ & κύριοι & δυνατοὶ ἰσχυροὶ ἀγγελοὶ καὶ μέγε-
 ξιν καὶ ἀνθρώποι.

Γὰρ ὅρος, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τῶν εἶναι, ὄντα εἰσὶ, ταῦτα φησὶν
 ἐν ἑτέροις θεωρούμενα, ὑπάρχοντα, καὶ οὐ κατ' ἑαυτὰ· αἱ γὰρ ἐ-
 σία· ταῦτα γὰρ ἐκάλεσεν ὄντα τῶν κατ' ἑαυτὰ εἰσὶν αἵ π-
 νας χαρακτηρίζουσι, ἀθανασία, σοφία, τάξις, ἀρμονία, &
 τὰ σὺν αὐτοῖς, ὡς ἐν ἑτέροις ὑπάρχοντα ἐγίνονται, ὡς ὅρα καὶ
 τὰ κατ' ἀδῆσιν πρὸς τὰ σώματα ὀρώμενα· οἷον χρῶμα, χη-
 μα, πηλικότης, καὶ τὰ ὅμοια· ὡς ὅρα σωματικῶς ἐκείνους σὺν ἑαυτῶν
 ἀδύνατοι. εἰλε δὲ αὐτὰ ὁ πατήρ, τῶν κατ' ἐπίνοιαν. ταῦ-
 τα δὲ εἶναι φανερὸν, τὰ τῆς νοήσεως καταλαμβάνόμενα, οἷον νόημα,
 λόγον, ἀδῆσιν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἵνα τῆς ἐπίνοιας μόνη οἰο-
 νεῖ τῆς ἐπεθυμήσεως γινώσκοντα ἢ κατ' ἐπίνοιαν λέγει, τὰ
 νοητὰ, καὶ ἀδῆσιν ὑποπίπτοντα μηδαμῶς.

Αἱ νοητὰ καὶ νοεραὶ σημειώσα δὲ, ὅτι τὸ νοητὸν, ὡς πρὸς
 ἡμᾶς· τὸ δὲ νοερὸν, ὡς πρὸς τὸν θεὸν νοεῖται.

Καὶ τὸ εἶ) καὶ τὸ θεοειδῶς εἶ).

Καὶ τὰ ἄλλα πάντα) ὅτι αὐτὸς αἴπιος τῷ εἶ) τὰ πάντα, ἔ-
περὶ τῷ εἶ), ἅτε καὶ ἰδέα ἤτοι ᾧδὸν δῆγμα ὧν τῷ εἶ), ὡς ἐν-
πεύθεν δηλοῦται· τὸ γὰρ αὐτὸ εἶ), ἐκ αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς, διὰ τὸ
εἶ) τὸν θεόν, ἀλλὰ διὰ τὸν θεόν, καὶ τὸ εἶ) ὅτι, ἔ λέγεται· διὸ ἐν
τῷ θεῷ ὅτι τὸ εἶ), ὡς ἰδέα· οὐ μὲν ὁ θεὸς, ἐν τῷ εἶ) ὅτι· περὶ
γὰρ τῷ εἶ) ἴω· ὅμοιος διὰ τὸ πάντων αἴπιος εἶ), καὶ ᾧδὸν γω-
γεῖς δεικνύται, καὶ ἔξω πάντων ὅτι, ὡς αἴπιος πάντων, καὶ τῆς
ἡμῶν πάντων γνωρίσματος περὶ σαφὲς βύεται, ὡς τὰ πάντα πα-
ραγαγόν.

Καὶ αὐτὸ ὅτι τὸ εἶ) αὐτὸ μὲν, ὡς ἔξ αὐτὸ ὅτι τὸ εἶ)· ἐν
αὐτῷ δὲ τῷ σωτηρείῳ παρ' αὐτὸ ἐκ αὐτοῦ τῷ εἶ), οὐδὲ
ἐν τῷ εἶ) συνεχόμενος ἕως γὰρ τὸ εἶ), ὁ ἕως οὗτος.

Καὶ ἐκ αὐτοῦ ἐν τῷ εἶ) περὶ σαφὲς ἐν ἀμφοτέροις
τὸ αἴπιον, τούτοις τὸ εἶ) αὐτὸ ἔχει αἴπια, ἔ οὐχὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ
περὶ σαφὲς αἴπια ἔχει τὸ εἶ).

Κατὰ πᾶσαν ἡμῶν ὄντων ὅτι) ἡ ἡμῶν ὄντων θεωρία,
ἴω ἐν τῷ ὄντων ὅτι) ἐκάλεισε, πολλή τις οὐσα καὶ ποικίλη πᾶ-
σι ὅτι) τῷ ὄντων, περὶ σαφὲς ὄντων δύεισκει τῷ αἴπιου τῷ
ἐννοίῳ, ἡ γὰρ τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων
τῷ ὄντων, τὸ ἐν τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων.

Καὶ τὸ ὅτι, καὶ τὸ ἔστι) ἄλλο ἐν τῷ περὶ αὐτὸ ἀπέφησε,
καὶ ἐπειπὼν τῷ θεῷ ἀναγκάως ἐαυτὸν ἐρμηνεύων κατὰ τῷ
τῷ αἴπιου ἐννοίῳ τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων,
καὶ γίνεταί, καὶ γνήσεται, ὅτι μὲν ἡμῶν κλισιάτων κρείως κατη-
γρηται· τὰ μὲν γὰρ, ἀπαξ ἐγνήετο, οἷον ἕρως, ἀγγελοι, ἡλιος,
ἔ τὰ τῷ ὄντων, ἐφ' ὧν χώρα ἐκ ἔχει τὸ γίνεταί καὶ γνήσεται· τὸ
δὲ περὶ σαφὲς ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων τῷ ὄντων
ματα, ἡ κατὰ τὸ σωτηρείῳ ληπείον, κατὰ εἴρηται, Ὁ πα-
τήρ

τῆρ μου ἕως ἀρ' π' ἐργάζεται· ἢ κτ' τὴν σωτήριαν τῆς γρα-
 φῆς ἐνηλαζόμενος τὴν σημασίαν τὴν χρονιῶν πολάκις
 παραγούσης, καὶ ἀπὸ παραγωγῆς μέλλοντι κεχηρημένης, καὶ
 τὸ ἔμπαλιν. ἐπὶ τούτων μὲν οὐκ κρείως τὸ ἐγγύετο· γίνετα δὲ
 καὶ τὰ ἐν γῆν ἔσθ' ἔφθορα πάντα, καὶ ὅσα κτ' ἀπὸ πωλείωρι-
 σιν· οἷον ἡ νύξ, ἡ ἡμέρα, θερος, καὶ ἔαρ, καὶ τὰ τοιαῦτα. γνήσεται
 δὲ μόνως, ἅτινα οὐπω γέγονασιν ὅλως. παραδοκῶνται δὲ,
 οἷον ἡ τῆς παντὸς μεταστοιχείωσις, ἔτι τὰ σὺν αὐτῇ ὡς τούτων ἐν
 ἀπάντων ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὑμνεῖται· οὐ γὰρ εἶπε, ταῦτα ἐπὶ αὐτῆ
 κατηγορεῖται, ἀλλὰ κρείως ὑμνεῖται. τὸ δὲ ἰὼ καὶ τὰ σὺν
 αὐτῆ κτ' πᾶσαν ἐπίνοιαν καὶ ἄλλω ἐνὶ ἡ τῆς θεῶν ἀρμόσει,
 διὰ τὸ πάσης ἀρχῆς ἀνώτερον ἐπ' αὐτῆ θεωρεῖται τὸ ἦν. τὸ δὲ ἔστι
 καὶ τὸ ἔσται ὡς πάντι τὸ ἀνὸμοίωτον, καὶ κτ' πάντα ἀμετάβλη-
 τον ἔχοντος· διὸ ἔτι ὑπερούσιος λέγεται. Εἰς τὸ αὐτὸ. Πᾶς
 ἀνώτερω εἰπὼν, οὔτε ἰὼ, οὔτε ἐσθ', οὔτε ἐγγύετο, οὔτε γίνετο,
 οὔτε γνήσεται, ἐν ταῦτα φησὶν ἐπὶ αὐτῆ καὶ τὸ ἐσθ', καὶ τὸ ἔσται,
 καὶ τὸ ἐγγύετο, καὶ τὸ γίνετα, καὶ γνήσεται, κρείως ὑμνεῖται.
 ἄρα ἐναντίως ἑαυτῆ λέγει ὁ ἄγιος διονύσιος; μὴ γήσοιτο ἀνώ-
 μω γὰρ αὐτὸν δημιουργὸν εἶπε πάσης ὑπάρξεως, ὑπεστάσεως,
 οὐσίας, φύσεως, καὶ τῆς χρόνου. εἰκότως οὐκ ἐπὶ αὐτῆ τὸ ἦν
 ἔταξε, καὶ τὰ ἕτερα, ἵνα νοήσης, ὅτι οὔτε ἀπὸ χρόνου, οὔτε ἐν
 χρόνῳ, οὔτε μὲν χρόνον ἤρξατο ὁ θεός, ἀλλ' ὅτι ἔτι αὐτῆ τῆς εἰ-
 ἀνώτερος ἐσθ' ἐν αὐτῆ γὰρ εἶπε τὸ εἶναι. ἐν ταῦτα δὲ, ἐπειδὴ κτ' πᾶ-
 σαν ἐπίνοιαν εἶπεν αὐτῆ πλασιαζέσθαι, δικαίως εἶπεν ἐ-
 πὶ αὐτῆ καὶ τὸ ἦν, καὶ τὸ ἔσται, καὶ τὰ ἕτερα ἵνα οἷον κενόν, ἢ χρό-
 νον ἐπινοήσης, ἐκεῖ τὸν θεὸν διήρησας καὶ ὑπερὶ τὰ ὄντα, ἔτι παρα-
 ὄντα, καὶ αὐτῶν τῶν ὄντων ἀπὸν καὶ δημιουργόν, καὶ οὐδὲν ἔτι
 αὐτῶν ὄντα, ὡς ἄλλοι λέγουσι, ὅτι οὐδὲν τῶν ὄντων ἐσθ', καὶ ἐπὶ
 τοῖς πᾶσιν ἐσθ'.

Καὶ οὐδὲν ὅτι τῶν πάντων) πρὸς τὸ πάνδημος τὸ ἀμορφος, ὅτι τὸ ὑπὲρ ἀσωματία, καὶ ὑπὲρ αὐλία, οὐ μεμρφωμένος πρὸς τὴν τῶν ὄντων πρὸς τὸ πανείδεος, τὸ ἀκαλής. ἀκαλή τὴ λέγει, ὡς καὶ τὸ κάλλος ἐξ αὐτῆς γενεόπος, αὐτὴ δὲ καὶ ὑπὲρ κάλλος ὄντος. αἱ τὴ χηίσις, Καὶ εἶδομαι αὐτὸν, καὶ ἐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰ γὰρ ὁ καθ' ἡμαῖς ἥλιος) καὶ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶ ἐξῆς λόγου, ἢ ποί τῶ ἐκτου κεφθαίμου, ὅπου τὸ σημεῖον, δείκνυσιν ὅτι οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖ ὁ ἥλιος, ὅμη' ἐκ τῆς πάντων αἰτίας καὶ ἀρχῆς, ἢ πρὸς ὅτιν ὁ θεός. καλῶς τὸ ἀπέδραξεν ἐκ τῶ ἡλίου τὸ πρὸς θεοῦ νοεῖμον. ὡς πρὸς γὰρ αὐτὸς εἰς ὧν ὁ ἥλιος, πάντα τὰ αἰδητὰ ζωογενεῖ καὶ τρέφει, καὶ αὐξάνει, καὶ ἐναλλάττει. Τουτέστιν ἀπὸ μικρῶν μεγάλα ποιεῖ, ἢ καὶ ἀπὸ σπόρου τὸ ἐξ αὐτῆς φύοντων βλαστῆν ἢ δένδρον. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρωμαῖσις ὅτι, μηδὲν ἕξ αὐτῶν ὑπάρχων. οὕτω καὶ ὁ θεός καὶ αὐτὴ τῶ ἡλίου, καὶ πάντων τῶν αἰδητῶν, καὶ τῶ νοητῶν, καὶ τῶ νοεράν, ὧν αἰπος, οὐδὲν ἐκ τῶ ὄντων ὅτι, καὶ ἐν τοῖς πᾶσι ὅτιν. αὐτὴ γὰρ τὰ πάντα μετέχει. διὸ καὶ ἡ γραφή, δικαιοσύνης ἡλίου αὐτὸν ὀνομάζει.

Παραδείγματα) τὰ πρὸς δείγματα, ἃ ἴνα καὶ ιδέας καλοῦσιν, ἢ διὰ καὶ αἰωτέρω ἐδηλώσαμεν, ὅπως ὀρίζονται, ὅτι πίησιν αὐτοτελή αἰδίον τῶ αἰδίου θεοῦ πρὸς ιδέα, ἢ ποί τὸ πρὸς δείγμα φησί. καὶ ἐν ταῦτα μὲν πρὸς φησί ὁ μέγας διονύσιος πρὸς γραφήν, πρὸς οἰσμοῖς καλῶν τὰς ιδέας, αἰνιτιόμορος τὸν θεὸν πᾶλλον, ὅς ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίοις φησίν, Οὐς τὸ πρὸς οἰσε, τούτοις καὶ ἐκάλεσε. Ἐτέρωθεν, Γροοείσας ἡμαῖς ἐν τῷ θελήματι αὐτῆς. θελήμα γὰρ καὶ πρὸς οἰσμόν τὰ πρὸς δείγματα καὶ τὰς ιδέας λέγει. πρὸς γὰρ μὲν πρὸς καὶ τὸν μακάριοι κλήματα, οὐ μὲν μνηται ὁ ἀπόστολος, εἰπόντα, ἐπὶ

τοῖς οὖσιν εἶ) ᾠραδείγματα ἀρχικώτερα, οἷ) τῷ πρὸς π.
 ταυτέρων δὲ οὕτως εἶσαι τὸ λεγόμενον, ἔστι τις δόξα γραμμῆ
 ἀπεικάζουσα τὰ πάντα· καὶ τῆς γραμμῆς, τὸ μὲν αἰώμε-
 ρος, τοῖς νοητοῖς ἀποδιδούσα· τὸ δὲ κατω, τοῖς αἰσθητοῖς· καὶ
 τούτων, τοῖς μὲν ἀρχικωτέροις, ἀπὸ εἰσι τὰ ἰδίως νοητὰ, τὸ
 πρῶτον ἔ αἰώτερον μέρος· τοῖς δὲ ἐκ τῷ νοητῶν, τὸ μετ' ἐ-
 κείνο· εἶ) οὕτω καθ' ὑπόθεσιν τῆς γραμμῆς, τὰ ἄλλα δει-
 ξαι γὰρ θέλει ἢ τιαύτη δόξα, μὴ τῆς ἀξίας τῆς αὐτῆς εἶ) τὰ
 πάντα, ὅμ) ἕξ ἀλλήλων εἶνα γινόμενα, οἷ) τὰ ὑφειμένα εἶδη,
 τῷ καθολικῶν ἐν δημιουργίᾳ καὶ ἀρχῶν, αἷ καθολικὰς ἀρ-
 χὰς ἀρχικώτερα φησί· τὸν οὖν ἱερόν κλήμα τα φησί λέγει,
 εἶ) καὶ ἐν τοῖς ποιήμασι ᾠραδείγματα γινώσκοντες, ἢτοι ἰ-
 δέας τῷ πρὸς ἡ, ἀπὸ τῆς τῷ ὑποβεβηκότων εἰδῶν ἢ πρὸς
 ἡ τῷ ὑποβεβηκότων ὑπόδειγμα ὑποσάντων, οἷ) τὸ ἔνυλον
 πῦρ πρὸς τὸ αἰτέριον· ὅμ) οὐ ταῦτα κρείως ἰδέας φησὶν ὁ
 μέγας διόνυσος, ἀλλὰ τὰς νοήσεις τῆ θεοῦ· καὶ γὰρ λέγεται
 ᾠραδείγματα ἐν κτίσει, ἀλλ' οὐ περισημητὰ, ὡς φη-
 σὶ μωϋσῆς· ποῦ δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ ἅγιος κλήμης, οὐκ ἐ-
 δήλωσε.

Γαραδείγματα δὲ φαίνονται) πλάτων μὲν τὰς ἰδέας καὶ
 τὰ ᾠραδείγματα ταπεινῶς καὶ ἀαξίως θεοῦ ἕξειληφεν· ὁ
 δὲ πατήρ, τῆ μὲν λέξει ἐχρήσατο, τὴν δὲ ἐννοίαν δι' ἑσέως ἕξει-
 γήσατο· ἀφοριστικὰ δὲ ἔφη τὰ θεῖα θελήματα καὶ ποιητικὰ,
 τὸ μὲν, ὅπ μόνω τῷ βούλεσθαι τὰ πάντα ὑφίστησι καὶ πιεῖ τὸ
 δὲ, καὶ διὰ τὸ ἐπεροειδῆ ἔ ὄλα φορεῖ τὰ ὄντα γινέσθαι· ση-
 μείωσαι οὖν, ὅπ ᾠραδείγματα καλεῖ, τοῖς ἐν τῷ θεῷ τῷ
 ὄντων οὐσιοποιεῖς καὶ ἐνιαίως περιφρασεῖται λόγοις, ἢτοι
 περιουσιοῖς.

Γρόειπ μὲ, οὐ διὰ κρείων) μάλλον ὁ μακάριος κλήμης,

δόξα ἡνὶ κατ' ἑκαστὸν ἐλεγεύσῃ, ἔσθ' ἐν τῇ γένεσσι τῶν ὄντων
 αἰσθητῶν (εἶ) ἀρχικὰς ἕνας αἰτίας, οἷς τὰς τῶν νοητῶν, ἢ τὰς
 ἀσωμῶν ἀγγέλων ἐνεργείας ἢ τοὺς εἰς οὐσίαν ὡραζομένους, αἰ-
 τίας ἀρχικὰς ἔχον τὰς ἰδέας ἢ τοὺς νοήσας τῷ θεῷ. ὡς αἰ-
 δέας ὡραζομένων οὐσῶν, τὰ νοητὰ (εἶ) ὡς ἐνεργείας ἀρ-
 χικὰς ἢ ἡγεμονικὰς. ὅτι ὅ τῶν αἰσθητῶν, ἀπὸν ἀρχικόν, ἢ
 διδασκαλικόν, ἢ δημιουργικόν, τὸ εἶδος, τὸ ὅτι τῇ ὕλῃ εἰρη-
 μὴ φησὶ δόξα. τὸν γὰρ λόγον τῆς ἐν γένεσσι φύσεως, καθ' ἡμῶν
 εἰδοποιήθη τὰ αἰσθητὰ, τοιοῦτον εἶδος φησὶν ἀρχικόν. ἔοικεν
 οὖν ταῦτα εἰρηκεῖναι ὁ μακάριος κλήμης. ἔκ ἐστὶ δὲ κυ-
 εῖως ταῦτα εἰπεῖν ὡραζομένα, ἢ τοὺς ἰδέας ἀρχικὰς, ἢ
 γὰρ ἀρχικὰ ἀπαυτῶν γὰρ εἰς αὐτῶν ταῦτα, ὅτι ἐκ τῶν θεῶν
 νοήσεων, ὅς μόνος προσκυνητός.

Προόδου ἢ ἀγαθότητος) προσόδον φησὶ, τὸ μὴ μόνον αὐ-
 τῶν ὡς αὐτῆς ἀχολεῖσθαι θεοῦ, ἀλλὰ χεῖρῶν,
 ἢ ὁδεύσαι, ἢ τὰ ὄντα ὑποσησάσθαι.

Πάντα μὲν ἐν ἑαυτῇ) ὅτι ὅτι πᾶσι τοῖς οὖσιν ἀγάλλεσθαι
 φησὶ τὸν θεόν, καὶ τὸ ψαλμικόν, εὐφρανθήσεται κύριος ὅτι
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. καὶ ἐν παροιμίαις, Εὐὲν ἡμῶν ἢ προσέχα-
 ρε. τὸ δὲ προσέχα, ἐν ταῦτα αἰπὴ τῷ προσέχασε ἔσθ' ἐρείληφε,
 κείται.

Γὰρ ἄσταν διπλόω) ἐπειδὴ ἕνας τὰς ἰδέας, ἔσθ' ὡραζομέ-
 νητα, ἐνυπόστατα ἔφησαν, τοῦτοις ὅτι ῥάπτιζεν ἡμῶν ἑλλίνας
 ὄντας, ἢ φησὶν εἰ γὰρ μὴ ἀπλάως ἢ ἐνιαύως εἶεν αἱ ἰδέαι, νοή-
 σεις ὑπερπλωμεῖσαι οὖσαι τῷ ὑπερπλωμεῖσθαι καὶ ὑπερπλω-
 μεῖσθαι θεοῦ, σὺν θεῷ αὐτῷ εἶναι ὁ θεός, ἐκ ὡραζομένου καὶ
 ἑαυτοῦ, ὅτι διπλόω ὠνόμασε. τὸ ὅτι ἀγαλλομένη συμφωνεῖ
 τῷ δαδίῳ, εὐφρανθήσεται κύριος, ἔσθ' ἔξῃς.

Κατὰ τὸν καὶ φωτὴ μίαν) σημείωσαι τὸ τῆς φωτῆς, ὅτι αἰ-

σώματος ἢ μία οὐσα ὑπὸ πολλῶν ὁμοίως ἀκούεται, ἢ οὐτε
δαπανᾶται ἐκ τῶ πλήθους. οὕτω ἢ ὁ θεὸς ὑπὸ πάντων ὁπί-
σης μετέχεται· τὸ γὰρ ὅτι τὸ ἐνικθῶς· κτ' ἀναλογία ἢ τῆς πί-
σεως, ἔσ' οὐτε μεριζόμενος δαπανᾶται.

Ὡς τῶ ἐνεκα) αὐτὸ ἐν τῷ περὶ τούτου κεφαλῶν εἰπομένῳ,
τελείως ὀρίσασθαι τελικὸν αἴτιον (ἔῃ), τὸ τῶ ἐνεκα τὸ γινόμε-
νον.

Καὶ τῶρας πάντων) τῷ πέρασι πάντως ἢ ἀπειρία αὐτε-
πινοεῖται. ὁ ἢ θεὸς, ἢ τῶρας πάντων· ἔδεν γὰρ ἐκβαλεῖται αὐτῷ
περὶ οἴαν ἢ δυναστείαν. ἔσ' ἀπειρία ἢ, ἐπεὶ κτ' πλὴν θείου γρα-
φίῳ ἢ τῆς σωέσεως αὐτῷ ἐκ ἔσιν ἀειθμῶς· ἢ πάλιν, Καὶ τῶ
βασιλείας αὐτῷ ἐκ ἔσιν τῶρας. ὡς οὐκ ἀπειρηπῆτος ἢ ἀπει-
ρος· ταῦτα γὰρ ὑπερέξοχος ἔχει ὁ θεός· ἔσ' πάντα ὑπερέβητο
καὶ τῶρας παντὸς πέρατος ὢν· εἰς αὐτὸν γὰρ τῶ πάντα περα-
ποιῶται, καὶ ἀπειρία ὅτι πάσης ἀπειρίας· καὶ οὐκ ἀπειρία
λέγεται, ἢ ἡ ὕλη, ὡς αἰεὶ μεταχηματισμένη, ἢ ἄλλοτε εἰς ἄλ-
λα εἶδη μεταβάλλουσα, ὅμη' οὐκ πεπερασμα ἐν τῷ θεῷ, εἰ ἔσ'
ἄσ' αὐτῶς ὅτι ἢ ἀόριστος ὑπὸ θεοῦ μεταχηματισμῶν εἰς εἶδοποιίας.
ἔσ' εἰκότως ὁ θεός, τῶρας ὅτι τῆς τῶ αὐτῆς ἀπειρίας, ἔσ' ἀπει-
ρος τῶις πέρασι τῶ ὄντων, ὡς ἢ πλὴν ὕλῃ ἔξ' ἐκ ὄντων πα-
ραγαγόν· φησὶ γὰρ ἡ γραφή, Ἐξ αὐτῷ, ἢ δι' αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτὸν
τῶ πάντα.

Ἐν ἐνὶ γὰρ, ὡς πολλάκις) ἀπὶ κείται τὸ πέρασι τῆ ἀπειρίας,
κτ' ἀπόφασιν ἔσ' κατὰ φασιν, ὡς τὸ θνητὸν ἢ τὸ ἀθάνατον· κα-
λῶς ἢ τὸ, ὡς ἀπικειμένων· οὐ γὰρ κρείως ταῦτα ὁμοίως ἀπ-
πικείται, οἷον εἰ κτ' πλὴν ἔξ' ἢ ἑρῆσιν, ὅμη' ὡς εἴρηται κτ' ἀπό-
φασιν ἔσ' κατὰ φασιν.

Παρῶν τῶις πᾶσι) πανταχοῦ γὰρ φησὶ παρῶν, καὶ τῶις κα-
τ' ἐν ἑκάστον, ἢ τῶις πᾶσιν ὁμοῦ παρέσι ἢ ὁμοίως· καὶ ἔσ' ὡς

δὲ λέγεται ὁ θεός, τῷ κτ' μηδὲν ὅλως ἐν αὐτῷ μεταβολὴν
θεωρεῖσθαι· κινουμένους ὅ, ὡς συνέχον τὰ ὄντα καὶ σωτηρεῖν· καὶ
ταῦτα ὅ, ὑπὲρ πᾶσαν ἄνθρωπον· διὸ ἔπειθαγε τὸ, οὔτε ἔσως,
οὔτε κινουμένους.

Καὶ ἔσως καὶ κινουμένους) δοκεῖ πως ἐναντίον εἶ) τὸ εἰρη-
μόσι, τὸ ἔσως καὶ κινουμένους, καὶ οὔτε ἔσως, οὔτε κινουμένους·
πῶς γὰρ τὸ αὐτὸ πρῶτον καὶ ἴσται καὶ κινεῖται, ἢ οὔτε ἴσται,
οὔτε κινεῖται. πρῶτον μὲν, οὐ δεῖ ἐκ τῶν ἀληθειῶν κατανοεῖν
ταῦτα, ἢ τὰς εἰκόνας ἐντεῦθεν λαμβάνειν· ἵνα ὅ μὴ δοξαζομένη
λύσεως ἀπορεῖν, εἰσὶν εἴπομεν ἐν τοῖς ἐμπεραθεῖν τὴν γῆ-
σιν· κίνησιν ὅ, τὴν ἀμυδίωσιν, ἢ τὴν μεταβολὴν· ἐστὶν οὖν ὁ θεός
πάντων γῆσις· ἀεὶ γὰρ ταῦτα εἰς τὸ εἶ) πρῶτον ὡς τε ἔσκειν
ὁ θεός· κινεῖται ὅ παλιν, διὸ πᾶντα μεταχηματίζει καὶ ἀ-
γοισὶ πρὸς τὸ κρεῖττον· δι' αὐτὰ γὰρ καλλίους γινόμεθα· ὅθεν καὶ
πρὸς αὐτὰ πρὸ μικροῦ φησὶν ὁ θεός διονύσιος, Πάντων ἀρ-
χή καὶ τελευτή τῶν ὄντων· τὸ γὰρ, οὔτε ἔσως, οὔτε κινουμένους,
τὸ πρὸς αὐτὰ ἐξηγεῖται, τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα
πρὸς ἑαυτὸν· μεταδίδωσι γὰρ πᾶσι τοῖς οὖσι τῆς οἰκείας ὀλοότητος,
καὶ ἄλλοις καὶ ἀνθρωπίωτος αὐτὸς ἔστι κτ' τὸ εἰρημόσιον, Σὺ
δὲ ὁ αὐτός εἰ· οὐκοῦν καὶ πρὸς εἰς, καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ μὲν ὁ
θεός.

Οὔτε ἐν τῶν ὄντων) ἐκ ἐν τῶν εἰπεν· ἐν πᾶσι γὰρ καὶ δεῖ
τὸ ἐν πᾶσιν ἀρχὴν· ἀιώνιος γὰρ ὄντα, τὰς ὑπερκοσμίους φη-
σὶν οὐσίας, δεῖ τὸ πρὸ τῆς τῆς χρόνου φύσεως γῆσθαι αὐ-
τὰ· χρόνος γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἔργου ποιήσεως ἀ-
ειδίμεται.

Ἡ τῶν χρονικῶς) εἴρηται καὶ ἀνώτερον, ἀνώγιον λέγεσθαι
κρείως, ἐκ αὐτὸν τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ἀνώγιος μετέχον· τὸ ὅ
πρὸς ἑαυτὸν, ἰότησον κατ' οὐσίαν· σημείωσιν ὅ, ὅτι εἰς τὴν ἀ-

τῶν ὄντων αἰώνια, οἱ ἄγγελοι καὶ ὁ πούτῳ αἰώνιον, ἡ δὲ καὶ
ἀρχὸν. ἐν τῷ ἐφεξῆς κεφαλαίῳ βύθους ἐν ἀρχῇ, τῆς αἰ-
ώνια φωνῆ καὶ ἐπὶ τῷ θεοῦ κέχρηται.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ὄντων) μέτρα τῶν ὄντων εἰσὶν, οἱ αἰ-
ῶνες πάντων νοητῶν, ἡ ὁ χρόνος τῶν αἰσθητῶν. τὰ γὰρ νοητὰ, ὡς
ὑπὸ μέτρου μετρεῖται, τῷ αἰῶνος, εἰ ἡ ὁμοιότης τῷ με-
τρουῦ παῖσι, καὶ τὰ μετρουῦ μα λέγονται αἰῶνες γὰρ λέγον-
ται καὶ οἱ ἄγγελοι. οὕτω ἡ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν. τὰ γὰρ μετρου-
μα τῷ χρόνῳ, ὁμοιότης χρόνοι λέγονται, ὡς ἡ κίνησις τῶν
ἄστρον, καὶ τῶν ἡλίου, καὶ οἱ βίοι μετρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ χρόνου,
χρόνοι λέγονται.

ΚΕΦΑΛ. ΕΚΤΟΝ.

Αἱ σωχικῆς αἰτίας) σωχικὴν ὀνό-
μασιν, ὡς πῶ ζωὴ τῶν ἐν τοῖς οὐσί, ἡ
μόνον διμυρνήσαρ, ὅμα ἡ εἰς τὸ δια-
μύειν σωέχουσαν.

Εξ αὐτῆς καὶ αἱ ψυχῆ) μὲν πῶ τῶν
ἀγγέλων ζωὴ ἀκολουθῶς ἀπὸ πῶ
τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἅτε ἡ λογικῶν οὐσῶν ἀθανασία. μὲν
δὲ τὰς λογικὰς ψυχὰς, ἐπάγει λοιπὸν πῶ ζωὴ τῆς αἰσθη-
τικῆς ψυχῆς, καὶ τῆς θρεπτικῆς, ἡ τοι φυτικῆς, ἡ τοι τῶν ἀλό-
γων, ἡ τῶν φυτῶν, ἡ καὶ κατ' ἔχρατον ἀπήχημα φησὶν, ὅτι
αὐτῶν πολλὰ καὶ ἡρμιλυθῆσαμν. αἱ τῶν ζωῶν τῶν ἀλόγων καὶ τῶν
φυτῶν, ἡ εἰσὶ θεῖαι, ἀλλὰ τῷ ἐνύλου πυρός τε καὶ πνύματος.
ὅτι τούτων οὐκ ἔστι μόνων τῶν ἐχράτων ὡς εἴρηται, ζωῶν φησὶ, τὸ
τῷ δαβὶ εἰρήσται, ἡ ντανελεῖς τὸ πνύμα σου, καὶ ἐκλείψου-
σι, καὶ εἰς τὸν χρόνῳ αὐτῶν ἐπιρρέψουσι. Εξ αποσελεῖς τὸ

πνεύμα σου, ἐκκλιθήσονται, καὶ ἀνακαλιεῖς τὸ πρὸς τοὺς ποταμούς τῆς γῆς· ὅτι γὰρ τῆς αἰσθητικῆς μόνης ψυχῆς, καὶ τῆς φυσικῆς ζωῆς, ταῦτα δέχεται τὰ θεῖα λόγια ὁ μέγας διόνυσος· ὡς γὰρ τῆς τῶν νοητῶν ζωῆς, ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς, οὐ νοεῖ ταῦτα· ἢ γὰρ ζῶντα ταῦτα οὐσιωδῶς δημηργήσας εἰς ἀθανασία οὐ θεός, τοῖς νοητοῖς καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐκ ἀφ' ἐλοῖ αὐτῶν τὸ ζῶν· ἐπεὶ οὐδὲ οὐσίαι ἔσονται, ἀλλὰ καὶ ὡς ζῶν ἀπὸ γῆς ἀνθρωπίνων, φησὶν ὁ δαβὶδ, οὐ μὴ ὡς ταῦτα. καὶ ὡς τῆς ζωῆς τῶν ἐκοσμίως ἀποβάντων δαιμόνων, ἐπάγα, ὅτι καὶ αὐτὴ δὲ ἀνθρώπου ἀνώλεθρος, τὸ κλίσαντος αὐτοῦ θεῶ τὸ βουλομένου, καὶ αὐτὸ ἀπέστησεν τὸ θεοῦ· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα τῶ θεοῦ, τοῦ ἔξ ἀρχῆς ποιήσαντος αὐτοῖς ἀθανάτους. ἔχατον ὁ ἀπήχημα λέγει, πῶς ἀμυδροτέρα μετοχὴ τῆς ζωῆς, καὶ οἷον εἰπὴν ὀλίγως μετέχουσαν ζωικῆς δυναμείως.

Ἡς ἀθανασίας ἀνθρώπου) τὸ μὴ ψαλμικὸν ῥητὸ ὡς ἀνθρώπων καὶ τῆς τελυταίας καὶ κοινῆς ἀναστάσεως λέγει, ἢν μικρὰ πρὸς αὐτὸν ἀνοήτερον ἔδειξεν ὁ πατήρ. ἐν ταῦτα ὁ τὸ ῥητὸν παρήγαγε, τὸ λόγον ποιούμενος ὡς πάντων τῶν ὁπωσῶν ζῶν ἐχόντων, δεκτικὴ μὴ ἄλλως ταῦτα, ἢ ἐκ θεοῦ τὸ ζῶν θεωρεῖσθαι ἐν αὐτοῖς. τὸ ὅτι ἀθανασεῖσθαι ὅτι τὸ κεχωρίσθαι τέθεικεν, ὡς ὡς καὶ τὸ ὅτι ἀθανασεῖσθαι, ἀπὸ τῶ μετέχοντα. ἀθανεῖν ὅτι ταῦτα πρὸς τὸ μετέχον φησὶ, δεῖ τὸ μὴ οἰκογενεῖ καὶ παρ' ἑαυτῶν ἔχον πῶς ζῶν, ὅτι ἐπακτῶ ἐκ θεοῦ· τὰ γὰρ ὅσον ἐφ' ἑαυτῶν, ἐκ ἐν τῶ ζῶν θεωρούμενα, τῆ ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἀναθέσει τὸ ἔχοντα ὅτι πῶς πᾶν ἀνάστασιν, καὶ ὡς αὐτὸς φησὶ, πάλιν ζῶα γίνεται.

Τῶ ὡς συμμίκτοις) θαυμασίως πάντα τὰ δόγματα μετ' ὀρθότητος διδάσκει· τὸ γὰρ ὡς τῆς ἀναστάσεως τὸ ὅτι

τῶν ἄφροδιδόντων, θνητοὺς μὲν ἡμᾶς ἀποφάνει, ἅτε ἕξ ἀθά-
 ναίου ψυχῆς ἢ σώματος ὄντας θνητοὺς, πῶς ὁ ζῶν ἐσιώδη
 τῆς ψυχῆς ἐλάττωσιν φησὶ τῶν ἀγγελικῶν οὐσιῶν, παρ' ὅσον
 αὐτῶν ἢ ἀγγελοειδῆ ζῶν, οὐ μὲν ἀγγελικὴν ὀνομάζει,
 οὐχ ὡς αὐτοαγγελικὴν, ἁμὰ παρεμφερῆ. Ἐἰ ἡμᾶς μὲν μερε-
 κῶς φησὶν εἶ) τὰς λογικὰς ψυχὰς ὅλους ὁ ἡμᾶς τοὺς ἐκ ψυ-
 χῆς καὶ σώματος ὄντας. ἀπαθανατίζεσθαι δὲ φησὶ τὰ σώμα-
 τα ἡμῶν ἐν τῇ ἀνάστασι, φάσκων τὸ πρὸ ἀνάστασεως δόγμα
 ἀπιστον δοκεῖν τῇ παλαιότητι, ἀπὲρ τῆ ἀνοήτου δόξης τῶν
 ἐπιπέτων, ἃ δὲ τὸ πρὸ φύσιν εἶ) τῆς ὕλης τὸ ἀπαθανατίζε-
 σθαι παλαιότης ὁ λέγεται ἢ ἀνοησία. εἰ ὁ καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ
 πρὸ γὰρ τῆς ἀνάστασεως, οἷον πρὸς τὸ παρόντα βίον τὸ δὲ
 εὐφῆς ἢ ἐκκρίσεως, καὶ νόσων διεξαγρόμνον, ἁμὰ πρὸς τὸν
 θεὸν, ἔστιν ὑπὲρ φύσιν, ἔστι ὑπὲρ φύσιν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἔστιν ὁ
 πάσης ζωῆς ἀπὸς.

Φημὶ καὶ τὰ συζυγῆ σώματα) ὅτι καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀ-
 θανάσιος μετέχον ὁ θεὸς βούλε) λόγος, καὶ τὸ ἀπόστολον, Δεῖ
 γὰρ τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσασθαι ἀθανασία.

Ὑπὲρ φύσιν) τῆτο φησὶ, ἃ δὲ τὸ μόνω θεῷ καὶ φύσιν εἶ) τὸ
 ζῶν.

Σίμωνος ἀπὲρ ῥηπτικοὶ λόγοι) σίμωνος φησὶν ἀπὲρ ῥηπτικοὺς
 εἶ) λόγους καὶ τῆ δόγματος ἡμῶν τῆ λέγοντος, τὸ σῶμα ἡμῶν
 ἀνάστασθαι καὶ ἀπαθανατίζεσθαι, ὡς πρὸ φύσιν ὄντος ἔστι πρὸ
 γατος. οἱ ὁ εἰρηκότες καὶ σίμωνος, καὶ πρὸ τούτων αὐτὸ ἐ-
 λέγχουσιν, εἰρήναιος ἔστι ὡς ἐπιπέτων καὶ ἰππόλυτος ἢ ἐπιφά-
 νιος. ὁ ὁ μέγας διονύσιος θεῖως ἐκλύει τὸ λεγόμενον πρὸ σί-
 μωνος, πρὸ φύσιν εἶ) πῶς ἀνάστασιν τῶν σωμάτων. πῶς γὰρ
 θεῷ οὐθένος ὄντος ἐναντίου, πῶς ἔστιν ἢ πρὸ φύσιν. τὸ δὲ
 οἶεσθαι ἕνα ἐκ τῶν φανεράν ἔστι ἀδητῶν τούτων τὰς ἀπο-

δείξεις περίζεωσιν καὶ τῆς ἀκαταλήπτου καὶ πᾶσιν ἀφαινοῦς
αἰτίας τῶν πάντων, τοῦτέστι καὶ τῆς θεοῦ, τὸ τοῦ ἄληθῶς
καὶ οὐσίαν. Ἐὰν δὲ δοξασαὶ καὶ νοηταί, πῶς αἰατὸς ἔψα τὸ ὑπερ
πᾶσαν αἰώτη πν ἔ νοήσιν.

Τὸ ἄφραφανεῖ τῆς αἰώτησεως) οὐ καὶ φησὶ, διὰ τὴν αἰ-
ωτήσιν λιπιά ἀπασεῖν, τοῖς καὶ θεοῦ λόγοις, ὅς ἔστιν ἡ πάντων
ἀφαινοῦς αἰτία κυρίως γὰρ τὸ τοῦ ἄληθῶς φύσιν εἰπεῖν, τὸ ἀ-
θετεῖν τὸ ὑπερ αἰώτη πν, διὰ τὸ τῶν αἰώτη τῶν ἀφραφανές.

Εἴτε λογικὴν, εἴτε αἰώτη πκὴν εἴτε θρεπτικὴν) σημείωσα,
πῶς διαίρει τὸ καὶ ζωῆς μετεκλήσ. ζωῆς γὰρ ἀρχὴν φησὶν,
οἷ τιμὴ ἡμετέραν ψυχῶν, καὶ τιμὴ αἰώτη πκὴν δέ. αὐταὶ γὰρ,
ἀρχαί εἰπ ζωῆς τοῖς δι αὐτῶν ἀρχομένοις εἰς ζωὴν κινεῖσθαι
ἔμασι ζωῆς ἢ οὐσίαι, αἰ νοηταὶ δυνάμεις, ἔ αἰ ἡμέτερα
ψυχῶν. τιμὴ γὰρ οὐσίαν ζωὴν οὐσαν ἔχουσιν, οἷ ὑλλω ἵνα καὶ
ὑποκείμενον, καὶ αὐτοεἶδος ὁ εἰς ζωῆς ὑπάρχουσαν, διὸ καὶ ζω-
οῦσι τὰ σώματα, ὡς ἔφλω, αἰ ψυχῶν. ὁ οὖν θεός, ὡς αἴπος
καὶ συμπληρωπικός τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς σωοχείς καὶ διαίρει-
κός, ὡς τὰς διαφορὰς πάσης ζωῆς διὰ τὰς νοητῶν, логи-
κῶν, αἰώτη πκῶν, αὐξήπκῶν ἀρχὴ πάντων ἔστιν. ὡς τε ἐπειδὴ
αὐτὸς εἶπε καὶ τὸν ἥλιον ζωὴν δίδόναι, καὶ τὸς ἔφειν πάντα, μὴ
νοήσῃς, ὅπ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τοῦ ἔχῃ, ἀλλ' ἐκ τῆς πάντων ἀρχῆς
καὶ αἰτίας.

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

ΠΕΡ πάντες (Θφία) εἰσὶν ἄνθρωποι τῶν ἀγαθῶν
 φιλοσόφων λέγοντες, ὅτι ἐὰν βούληθε τὸ
 θεὸν λέγειν ὑπὲρ πάντων Θφία καὶ σωέσις,
 ποιῆτε αὐτὸ ἄσπορον καὶ ἀσωέτον πρὸς ἑἷς
 λεκτέον, ὁ θεὸς ἡμῶν ὑπὲρ πάντα τὰ νοῦ-
 εδρα καὶ ὄντα ὄντιν. εἴτε οὐκ ἔστι Θφία, εἴτε σωέσις, εἴτε ζωὴ, εἴτε
 ὑπόστασις, εἴτε ὑπαρξίς, εἴτε οὐσία νοεῖται παρ' ἡμῶν, ὑπὲρ
 ταῦτα πάντα ὄντιν, οὐχ ὡς μὴ μετέχων αὐτῶν· τὸ γὰρ ἀνοή-
 τον· ὁ γὰρ αἶπος τῆς γινωσκῶν, πῶς οὐ μετέχει τῆς ἑξ' αὐτῆς,
 ἀλλ' ὡς τῆς πάντων ἑξ' αὐτῆς πρὸς ἕδοντων, καὶ τῆς αὐτῆς με-
 τεχόντων ὁλόγητος· πάντες γὰρ τὸ μετεχόμενον, ἀρχαιότερόν ἐστι τῶν
 ἑξ' αὐτῆς· διὸ καὶ ὢν, καὶ αἰὼν κρείων, ἡ χρόνος ὀνομάζεται,
 ὡς ἡ τοῖς αἰῶνας καὶ τοῖς χρόνοις ποιήσας οὕτως οὐκ ἔστι καὶ ὅτι
 τῆς Θφίας καὶ τῆς ζωῆς λεκτέον, ὅτι ἡ αὐτῶν ὄντι δημιουργ-
 γός· εἰ γὰρ ταῦτα ἀνωθεν ἔχον εἴποιεν, δὲ εἰσκέτα ὁ θεὸς ὑπε-
 ρον Θφιαθεῖς ἢ σωεπαθεῖς, ἢ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ὄντι πόλις, οὐχ
 ἡμέτερον· μὴ γνῶσιτο.

Καὶ τὸ καθηγεμόνος ἡλίου) σημεῖωσαι, ὅτι ἡλίου ἐαυτοῦ
 καὶ τῶ ἀγίου ἱεροῦ θεοῦ τὸν ἀπόστολον παῦλον φησὶ. σημεῖωσαι
 δὲ, πῶς ἔλαβεν ὁ πατήρ τὸ ῥητὸν τῶ ἀποστόλου ὁ γὰρ χρυσοσο-
 μος καὶ οἱ λοιποὶ τῆς πατέρων. πρὸς τὸ σαυροῦ αὐτὸ ἔλαβον.

Καὶ σωήτες ὄντι τοῖς θεολόγοις) τὸ εἰρηδύον ἔδος εἶ) τοῖς
 θεολόγοις ἀν' ἡ παθῶς ὅτι θεοῦ τὰς σερήσεις, ἐκφέρειν, ὅπως
 ἀνοήσιμα βουλόμενοι γὰρ ἐκείνοι τὸ φῶς τὸ θεὸν ὅσον ὄντι τε
 παρῶν, ὅτι ἀπὸς πέλασον καὶ ἀκατόπιόν, ὡ μὴ δυνά-
 ται πρὸς βαλεῖν μηδὲν, μήτε αὐλον, μήτε αἰδητὸν, σκότος
 ὠνόμασαν, ὡς τὸ, ἔθετο σκότος ἀποκρυφίω αὐτῆς, ὅτι ὁ

θεός ἀπόστολος φησὶ, Φως οἰκῶν ἀπερόσιτον· ὡ γὰρ μηδὲν
 ἀπερόσιτον ὁμοίον ἔστι, ὅ μὴ ὁρῶντι ὑπεροχικῶς εἰπεῖν σκοτῶ.
 πάλιν εἴρηται, Εθαυμασώθη ἡ γὰρ σὺς θεὸς ἕξ ἐμοῦ, λίαν ἐ-
 κραταιώθη, οὐ μὴ δυνάμει ἀπὸ τῆς αὐτῆς· ὡς ἄρα οὐκ ἡ ἀ-
 καταλιπὸς καὶ ἀπεινόητος ἀκράτως τῆς θεοῦ γνώσεως ἀγνω-
 σία παρεκάζεται τῆς ὑπεραρούσης πᾶσαν ἐκκλισίης γνώσει·
 ἢ γὰρ ἀπὸ θεοῦ ἀγνωσία τῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ φωνῆς, ἢ ἐστὶν ἀμα-
 θία, ἢ ἀγνοία, ἢ ἀγνοία, ἢ ἀγνοία, ἢ ἀγνοία, ἢ ἀγνοία, ἢ ἀγνοία·
 οὕτως οὐκ ἢ κένωσιν καλοῦσι τῆς θεοῦ λόγου πῶς ἐν ἀνθρώ-
 πῳ, καὶ τοὶ πλήρη τῆς χάριτος· μᾶλλον δὲ ὑπερπλήρη θεοφίας
 καὶ δυνάμεως ἐ θεοφίας, ἀλλὰ καὶ ἀδένειαν θεοῦ τὸ δὲ σαυ-
 ροῦ ἑσπῶνον ὀνομάζουσιν, οἳ ἐπειδὴ θανάτω ἀποποιήσασθαι
 ἀόρατοι δυνάμεις τῆς δὲ βόλου κατελύθησαν, καὶ αὐτὴ θά-
 νάτου ἀνάστασις νεκρῶν ἐ βασιλεία οὐρανῶν ἀντισηχθη.
 τῆς οὐκ ἢ τὸν ἑσπῶνον καὶ μωρία θεοῦ, ἢ πᾶσαν σοφίαν, καὶ ἑπι-
 στήμιον ὑπεραρούσα τῶν ἀνθρώπων, σωῆσις τῆς θεοῦ· νοήσας
 δὲ ἀπὸ τὸ λεγόμενον, ἐννοῶν τοὺς ἀπὸ τῶν αἵρεσεων, με-
 θῶν καὶ τοὺς ἐννοῶν, οἳ συλλογισμοῖς ἀδύνατοι ἀποδείκνυται
 φαντάζονται θεοῦ σάρκωσιν, ἀδύνατον εἶναι μέχρι θανάτου
 οἰκονομηθεῖσαν· ἀπὸ οὗ ἐννοῶν ὁ θεότατος παῦλος ἐπιγ-
 γιάσας ἀνέκραγεν, ὡς βάρβαρος πλούτου ἐ θεοφίας θεοῦ, ὡς ἀνε-
 ξεβύνητα τὰ κρίματα αὐτῆς· τὸ οὐκ ὑπεραῖρον πάσης κλισίης
 θεοφίας μέθοδον ἴσον ἀπὸ εἰρηπῆς οὐ θεοφιλῆς ἀκρίτοις μωρίας λό-
 γοις· λόγοις γὰρ ἢ ἀξομαλιθεῖν ἢ διὰ ἀδύνατων ἀποδεί-
 ξεων τὸ μυστήριον, πίστεως δὲ ἀπορηγουμένης.

Ἀντιπεπονθότως ἐπὶ θεοῦ ἀπὸ πεπονθότως ἔστι, τούτῳ εἶναι
 ἀπὸ ἀπειρίας οὐκ ἢ τὸ λόγου πάχοντος· διὰ γὰρ τῶν τὰς ἐπιρήσεις
 δηλουσῶν ἀποφάσεων, ἢ ἀπὸ θεοῦ ὑπεροχῆς δηλοῦται, ὅτι
 ἐν ἐτέρῳ δυνάμει ὑπεροχικῆς ἀποφάσεως εἴρηκε.

Τὸ φαινόμενον ἐν αὐτῇ (ὡραλόγον) καὶ γὰρ τὸ κατὰ τὸ σαυρόν πάθος, καὶ τὸ λέγειν θεὸν παθόντα σαρκί, ἔστι ὡραλόγον δοκεῖν, καὶ ἀποπον, ὅπως πάλιν ὄντως ἐδήλα δήθησαν.

Επειλούμενοι) ἐν ἄλλοις, ἐπιλόμενοι, τυτέστιν ὅπως φερόμενοι, ἐκκαλινδύμενοι. δεικνύσι ὅτι διὰ τούτων, ὅπως εἶτα θεῖα τοῖς ἀνθρώποις ὡραβάνειν.

Τὸ μὲν ἔχον δύναμιν) καὶ ἀνώτερον εἶπομεν, ὅπως οἱ νοῦν βουλόμενος, κατέπεισιν ἑαυτοῦ εἰς τὰς νοήσεις καταβαίνων· αἱ γὰρ νοήσεις κατώτεραί εἰσι τῆ νοουῦτος, ὡς νοούμεναι, ἔστι καταλαμβανόμεναι, καὶ σκεδασιμὸς εἰκότως καὶ μεισιμὸς τῆς ἐνόητος τῆ νοῦ αὐτῆ· ὁ μὲν γὰρ νοῦς, ἀπλοῦς ἔστι ἀμερῆς, αἱ δὲ νοήσεις, παμπληθεῖς καὶ σκεδασιμαί, ἔστι οἷον εἶδη τῆ νοῦ· διὰ τούτων τὰ νοερά, τυτέστι τὰ νοουῦτα ἐλάττωνα εἰσι τῶν νοητῶν, ἀπὸ τῆ τῶν νοητῶν. ἐνωσις δὲ φησι τῆ νοῦ, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς ἀφἑσπερον λέγει, δι᾽ ἧς πρὸς τὰ ἐπεκεινᾶ ἑαυτοῦ ἀναπίπτει, ἢ γινώσκῃ τῆ πρὸς θεοῦ πρὸς βάλκει θεωρία, τῆ πάντων ἐκστῆναι τῶν ἀσθητῶν ἔστι τῶν νοητῶν. ἐπὶ ὅτι καὶ τῆς οἰκείας κινήσεως εἶδη οὕτω τῆς θεῖας γνώσεως δέξασθαι τὸ ἀκρίνα.

Ταύτην οὖν πάλιν ἀλογον) ἐνταῦθα μάλιστα τῆς αἰοῖ, πῶς μωρία τῆ θεοῦ, τὸ ὑπερφύσιν τῆς πρὸς θεοῦ ἀκαταληψίας μέγεθος· φησι γὰρ ὅτι τῆ ἀσθητῆ πρὸς κλεισμένοι, τὸ πρὸς αὐλίας καὶ ὑπερφύσιν φέρει εἰπεῖν τῆ θεοῦ κατεξετάζοντες δόγμα, πληρώμεθα, ἐκ τῶν ἀσθητῶν ἐκείνα σαθμώμενοι· οἷον τὸ πρὸς τειάδος τῆς μόνης πρὸς κλητῆς διεξιόντες κήρυγμα, ἔστι πρὸς πᾶσαν ἀμέλειον καὶ ἀδιδάκτεον ἀκούοντες ἕνεκα θεολογίας, δι᾽ οὗς ἰλιγιώσιν, εἰς τὰ σώματα πρὸς σέχοντες, ἔστι τῶν θεόμενα, καὶ δὲ ἀσθητῆ, λέγοντες, πῶς οἷον τῆς εἰς ὑπερφύσιν ἐφ' ἑαυτῶν (εἶ), καὶ ἀδιδάκτεον (εἶ)· καὶ γὰρ ἀγνοοῦσι μωραίνειν ἐν τοῖς ἀσθητοῖς, ἵνα τὰ θεῖα σοφισθῶσι,

καὶ ποιαῦτα ἕτερα μωρία, πρὸς οἷς ὁ κύριος ἀποτείνεται,
 εἰ τὰ ὀπίχρα εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πτεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν
 τὰ ἐπουράνια, πιστεύετε. Ἐὖ ἦος παῦλος λέγει, ὅτι ὁ ψυχ-
 κὸς ἀνθρώπος οὐ δέχεται τὰ τῆς πνεύματος μωρία γὰρ αὐτῶν
 εἰσιν. ὡς τε οὖν ἢ πρὸς ἀνθρώποις μωρία τῆς θεοῦ, τὰ πνευ-
 ματικά εἰσιν, ἀλλὰ μεταδιωκτέον· μωρὰν γὰρ σοφίαν εἶπε,
 ὅτι μηδεμίαν αὐτῆ δύνασται πρὸςβάλλειν σοφίαν· ὡς πρὸς ἔν-
 Ἐ ἀλογον καὶ ἀνομιαν, ὡς μὴ ἔχουσαν λόγον ἢ νοῦν ἐρμηνευ-
 πικόν, ἢ γον καταληπτικόν αὐτῆς.

Ἐξ αὐτῆς αἰ νοηταὶ) σημεῖωσαι, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις νοηταῖς
 εἰσὶ τὰ νοερά δυνάμεις· Ἐ εἰκότως ἐν αὐτοῖς εἰσὶν οἱ αὐτοὶ καὶ
 νοητοὶ τὰ νοεροὶ, ὡς πρὸς αἰ ἀνω τάξεις, νοηταὶ μὲν καὶ τὸ ἐκ τῆ
 ὑποβεβηκότων νοοῦται· νοερά τῆ, καὶ τὸ καὶ ἀνώτατα εἰ-
 σι, Ἐ τὸν ὑπὸ πάντα θεὸν νοεῖν, ὅσον ἐφικτόν, ἀπατείνονται, ἀ-
 γωθεν μὲν τὸ εφόμηναι τῆ νοήσεως, τὸ εφοῦσαι τῆ τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν
 νοοῦται· αἱ γὰρ ἡμέτεραι ψυχὰ, νοεραὶ μόνον· νοοῦσαι γὰρ
 ὀπισθητῶς, ὅσον οἷον τε, τὰ ὑποβεβηκότα, οὐκέτι ἔχουσι νοερόν
 ἡμῶν ταύτας, ἵνα Ἐ νοηθῶσιν· ἢ ἀλογος γὰρ καὶ ἀνομιαν ψυχῆ, με-
 τῆ ἡμῶν· αἱ τῆ νοήσεως, τῶν θεῶν νόων, ἔκ ἐν δὲ νοήσεσι τῆ κα-
 τῆ ἡμῶν, εἰς αὐτὰς δὲ νοήσεως κατέπεισιν ἡμῶν ὁ νοῦς ἐκ τῶν με-
 σωῶν, τοῦτέστι τῶν ἀσθητῶν καὶ διεξοδικῶν λόγων, ἀπὶ τῆ τῶν
 εἰδῶν Ἐ τῆ πλήθους, ὅπως ἔστι τῆ ὑλικῶν συμπέφυσαι τὰς νοή-
 σεως αὐλως πάντα ἐν τῆ ἀπὸ ἀπὸ θεωροῦσαι.

Νοηταὶ) τὸ νοηταὶ νοήσον, ὡς πρὸς ἡμῶν· τὸ τῆ νοερά, ὡς
 πρὸς τὸν θεόν.

Ἡ ἀπὸ μελεσῶν) ἡμῶν ἐν μελεσῶν τοῖς ἀσθητηρίοις· ἀλλο-
 γὸ ἀκοή, Ἐ ἕτερον ὄψις, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· καὶ ἀπὸ μελεσῶν τῆ
 καὶ ταῦτα ἀσθητῶν, πῶς τῶν ὄντων γῶσιν ἀναλαμβάνου-
 μεν, ἢ ἐν μελεσῶν μὲν τοῖς καὶ μέρος νοήμασι, ἀπὸ μελεσῶν τῆ

πάν μαθήσεων, ἢτοι τῶν νοουμένων· ἔσθ' ὅτε δὲ ἔδιδάχθησαν
τῶν διεξοδικῶν, τυτέσι θεῶν καὶ διηπλωμένων τῶν ἰδέμενων
ποιουμένων. αἱ ἰσοεραὶ φύσεις, ἀκοινωνήτως εἰς τὰ ταῦτα
πάντα ἔχουσαι, ἐνιὰ αὐτὰ ἀπλήρη νοήσῃ τῆς ἀληθείας τῶν γινώσκων
ἐν ἀμύπηται.

Καὶ ἐστὶν αὐταῖς) τοῖς ἀγγέλοις νοεραὶ ἐῖ) φησὶ δυνάμιν
καὶ ἐνέργειαν, ἐκ τῆς ὑπερφυστικῆς θείας τῆς θεοῦ γνομένης.
Ἐξ αὐτῆς γὰρ οἱ θεοὶ ἀγγελοὶ καὶ μετὰ τὴν δυνάμιν τῆς νοεράς
ἐνεργείας ἔχουσι, καθ' ἑαυτοὺς ἐαυτοὺς καὶ τὰ ὄντα, καὶ τὰς
ιδέας ἐποπτικῶς νοουῦντες, ἀνοήτως ἀνόμοσε τῆς θεοῦ ἐῖ).
ἐπίσακλον οὐκ ἔχουσι ἔξ ἀπίου τῆς θεοῦ τῶν νοεραὶ ταῦ-
των ἐνέργειαν, καὶ νοοῦσι τὰ ὄντα λίαν ὑπεραναβεβηκότες
τῶν ψυχῶν, εἴγε, αἱ μὲν ψυχὰ ἐκ τῶν ὄντων αὐτῶν νοοῦσι
τὰ ὄντα, καὶ ποῖς εἶδεν βεβαιότατοι, ὡς διεξοδικώτερον
ἴσθι νοεῖν, καὶ κύκλω περιεῖναι τὰ πάντα, οἱ γὰρ ἀγγελοὶ
καὶ τῶν ἐνοῦσαν αὐτοῖς θεοείδην, ἐνιὰ αὐτὰ ἀπλήρη τῆς κλί-
σεως νοοῦσι, καὶ οὐ μείζοντα εἰς τὸν σκεδασμὸν τῆς ποι-
κιλίας τῶν ὄντων, ἢτοι εἰς τὰ ἀόρατα, ὡς λογικὰ ψυχὰ
ἐκείνου ἢ ποσῶς ἀξιοῦνται αἱ ψυχὰ, εἰς μίμησιν ἀγγέλων,
ὅτε τῶν νόησιν τῆς πλάττειν εἰς ἐν σμωελίππουσαι ἔχουσι ὁμοῦ
πάντα ἐν αὐταῖς ἀσυγχύτως δευκεριμένα, ἔξωθεν μὲν ποῖ
αἱ ψυχὰ ἐπίσακλον ἔχουσι τὸ νοεῖν τῶν ἀγγέλων ἔξ ἑαυτῶν
καὶ ἐν ἑαυτοῖς νοοῦντων, ἅτε καὶ θεοῦ ὄντων. καὶ ταῦτα
μὲν περὶ τῶν νοητῶν· περὶ ἰσοεραὶ ὅπως νοεῖ, ἔχει καὶ ὡς καὶ
αὐτὸ ἐν πέμπτῳ κεφαλῆαι ἔγγιστος τέλος. ὅ ἰσοεραὶ περὶ
ψυχῶν, ὅ ἰσοεραὶ εἰς ἐν τὰ πολλα σμωελίξασαι νοοῦσι,
μάλιστα ἐν τῇ ἀναστάσει τελείως ἔξουσι, ὅτε αὐτοῖς ἐν ταῖς ἐαυ-
τῶν σώμασι γνοῦνται, τῶν ὄντων γινώσκων τελείαν ἀπολή-
ψονται. ταῦτα δὲ ἢ τῆς δικαιοσύνης ἀνάστασις, τελείως ἔξει, καὶ τὸ

εἰρη μόνον, Καὶ οὕτως πάντοτε σὺ κρείων ἐσόμεθα. Ἐ πάλιν, Νυῦ, ὡς ἂν κατόπιρῶ καὶ αἰνίγμα πῖ βλέπομαι· τότε δὲ, πρὸς ὅσον πρὸς πρὸς ὅσον, πῶς ἤν' ὄντων γῶσιν δηλονότι παιδεύθησόμεθα.

Διεξοδικῶς δὲ καὶ κύκλω) εἴρηται ὅτι τὸ διεξοδικῶς νοεῖται. διεξοδικῶς τοῖνυν καὶ κύκλω, τοῦτ' ἐστὶν ἐκ ἀθρόα τῶ νοῦ ὁπβολῆ ἢ ἀθροπίνῃ ψυχῇ πῶς θείαν κατακαλύπτει γῶσιν, ἀλλὰ πῶς δὴ ἤν' ὄντων κατανοήσιν ἐκ τῆς κτ' μέρος δεχομένη· κατ' ὅτι τῆς ἀγγελικῆς ἀπολείπεται θεοπίστας περὶ τὸ εἶναι πῶς πικίλως θεωρουμένων συνάχῃ ἐννοιοῦ, Ἐ ἤν' ἰσαγγέλων ἀξιῶται νοήσεων.

Τυχῆν ἔεφίεται) ἐφίεται μὲν ἄλλοιᾶς τὸ ἰσόθεον ὁ δαμνόνιος νοῖς· ἐκ οἷδε δὲ ὅπως τοῦτου τυχεῖν ἐνεστίν, οὐ φύσιν παθῶν πῶς ἀγνοία, ἀλλ' ἐκοισίως τὸ πρὸς φύσιν αἰρούμενος· σημείωσα ἵ, ὅπ' οἱ δαίμνες κατ' ὄνομα ἔχουσιν, ἐκ τῆς ἀγαθοῦ τῶτον κέκλιωται· δὴ οὐκ ἴσταντες δὲ καὶ μὴ βυβλιθέντες μείναι ὁ πρὸ ἦσαν, ἐκπίωσιν θφίας ὑπέμειναν.

Κατ' ἰσροχίω) πρὸς τῆς, ὅπ' τὰ κτ' σέρισιν λεγόμενα ὅπ' τῆς θεοῦ, καὶ τὰ ὄνα π' α, ἰσροχικῶς νοοῦνται.

Καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐνδοθεῖν) μηδεὶς ἐκ τούτων πρὸς ἀπόποις ἀπαγάθω ἐνοίας, ὥστε λέγειν καὶ ἤν' κακῶν ἐν ἑαυτῷ κατ' αἴπαιον πρὸς ἔχον τὸν θεόν, ἢ γρῶν αἴπαιον αὐτῶν ἐκ τοῦτου (εἴ) συνάγεσθαι· ἔ γ' πρὸς τούτων ὅτιν ὁ λόγος τῷ πατρὶ· ἤδη γ' ἐδύξε μήτε ὄν, μήτε ἐν τοῖς οὐσι τὸ κακόν, ἀλλὰ πρὸς ἤν' ἐν οὐσίᾳ ὄντων, οἷς ἀγγέλων Ἐ ἤν' λοιπῶν κλισμάτων, καθὼς καὶ πρὸς εἶπεν, ὡν πῶς γῶσιν, ἐκ ἐκ τῆς μαρτυρῆσαι αὐτὰ, ὅπ' ἄλλ' ἔχουσιν, ἔχ' τῆς γ' ἐδήλωσεν εἰπὼν, ἐκ ἐκ ἤν' ὄντων τὰ ὄντα μαρτυρῶν, καὶ τὸ οὐ κατ' ἰδέαν ἐκάσους ὁπβόαλων, ἀλλ' ὡς ποιητῆς τούτων πῶς εἶδησιν ἤν' οἰκείων ἔργων πρὸς ἔχ'.

πρὸς ἄλλο, εἰδὼς ὅπως αὐτὰ, καὶ ἐφ' οἷς ἀναξίσει πρὸς ἡμῶν, ὡς ἢ ἀναξίσει πρὸς ἡμῶν ἢ ἀποτυχία καὶ ἀδυναμία τὸ κακὸν εἰσαγά, τῆς σερήσεως τῆς φύσεως τὸ ἀναξίσει φύσιν ποιούσα πρὸς τὸ γὰρ τὸ τῆς φωτὸς παρήγαγμα ὑπόδειγμα τῆς γὰρ τούτου σερήσεως τὸ σκοπὸς παρυφίσταται, ἔπειτα ἔχει τὴν ἀποσίμωσιν τῆς φωτὸς φύσεως, ὡς πρὸς καὶ τῆς σερήσεως αἱ ἐξῆς ἀρχηγικώτεραι τυγχάνουσι, καὶ ὡς αἱ εἰποὶ, αἰπία. ἐνταῦθα οὖν ὁ πατήρ πρὸς τῆς ὑποθέσεως εἰς ἡμῶν ἀχθέντων, ἔπειτα τῆς ἐκάστου τούτων φύσεως τὸν λόγον ποιῆται, ἀ καὶ πρὸς ὑφ' ἑαυτῶν ἐν τῆς θεῶν καὶ πρὸς ἡμῶν καὶ τὸ πρὸς εἰδέναι εἶρηκε.

Καὶ οὐσία πρὸς ἄλλο) ὅτι ἡ γνώσις τῆς οὐσίας πρὸς ἄλλο ἔπειτα πρὸς σμείλιθεν.

Ὡς πρὸς καὶ τὸ φῶς) ἀπ' ὧν τὸ τῆς ἀναξίσει ὡς πρὸς γὰρ εἰς ὑπόθεσις τὸ φῶς τῆς τὸ ὄρατον ἐνοῦν εἶ) καὶ λογικόν. εἶτα πρὸς ἡμῶν αὐτῶν, εἰ γνώσκει τὸ σκοπὸς τὸ δὲ εἶποι γνώσκειν, καὶ πρὸς ἡμῶν αὐτῶν τὸ σκοπὸς γνώσκειν δὲ οὐ κατὰ ἡμῶν πείρα. πῶς γὰρ ἴδοι σκοπὸς τὸ φῶς. εἰ γὰρ φῶς, ἔπειτα σκοπὸς. ἀλλὰ γνώσκειν εἶποι τὸ φῶς κατ' ὅ φῶς βεῖ. διὸ καὶ εἶδεν, ὅτι ἐὰν συσείλη τὸ οἰκτιρὸν φῶς, οὐδεὶς ὄψεται. οὕτω καὶ ὁ θεὸς κατ' αἰπία ἐν ἑαυτῶν τῆς πάντων εἶδεν ἔχει, οὐ τῆς πείρα ταῦτα ἐπικλήσασθαι, ἐπεὶ οὕτως δύεσκειται μετα-ἡμέτερος ὁ θεὸς τῆς γνώσεως, ἢ κατὰ ἡμῶν χρόνον μὴ γνώσκων. σημείωσις τὸ σκοπὸς εἶ) τὸ αἰπία, ὡς ἐλλείψεως τῆς φωτὸς παρυφίστατον, ὅ πρὸς βεῖ καὶ μακρῶν.

Τοῦ σκοπὸς) ὅτι τὸ σκοπὸς οὐχ ἑτέρωθεν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς φωτὸς γινώσκειται.

Καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς οὐσίας) ὅρα πῶς φησὶ τὸ θεὸν εἶδέναι ταῦτα ἐκ τῆς πάντων γνώσεως, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἰδέας, ὡς πρὸς τὸ

φως οἶδε τὰ τῶ σκόποις, οὐδὲν τῶ σκόποις ἔχων ἐν ἑαυτῷ ταῦ-
τα ἢ πολλαχῶς ἐν τῷ πέμπτῳ κεφδαίῳ εἶρη), πῶς ὁ θεὸς ἐ-
αυτὸν γινώσκων, ἢ ποιῶν, νοεῖ καὶ γινώσκει τὰ ὄντα ᾧ ἄρα δὲ
γμαπκῶς.

Οὐκ ἄρα ὁ θεὸς) ἐν ἑδεμῶ γὰρ διπλὴ τὸ εἶον πάντι ἀ-
πλουῶ ὄν, ἔ ἕως πᾶν ἀπλουῶ.

Καὶ γὰρ καὶ τοῖς ἀγγέλοις) τὸ τοῖς ἀγγέλοις εἰδέναι τὰ ἔπι
γῆς, ἔ δι ἀδησεως πρὸς βόηοντας τοῖς ἀδητοῖς, ὡς ἡμεῖς
ἄμα δὲ ἀδυναμειως ἐπαναβεβηκίας ἔπι βάλω νοεῖσαι,
ἐκ δὲ φόρων λογίων, οἷς ὡς ἐν τῷ τῶ βίῳ, ὅπου εἶρηται, ὅπ ὁ
εἶος ῥαφὰ ἡλό ἀγγελος εἶπε τῷ ἡῶ τῶ τῶ βίου λαβεῖν τιῶ
χολιῶ τῶ ἀελθόντος ἰχθύος, ὡς ἀφαιροῦσαν λελκώματα
ὀφθαλμῶν γινόμενα ἀπὸ ἀφοδευμῶ χροουσίων· οὐ γὰρ αἱ πρ
ἕποντο ἴσεν, ὅπ παθῶν ἔμαθε τιῶ ἰατρείαν. ἄμα καὶ ὁ ἐν
τοῖς κριταῖς ἀγγελος ἔπι τῶ γεδεῶν εἰς τιῶ θυσίαν ἐκβόηων
ἐκ τῆς πέτρας πῦρ, ἐκ ἀδησεῖς οἶδεν, ὅπ τὸ πῦρ καυστικόν, ὡς
ἡμεῖς, ἄμα ἀνώτερῳ ἔπω πρὸς φόρῳ. οὕτω καὶ τὰ λοιπά. εἰ δὲ
ἕς εἶποι, καὶ πῶς τῶ ἀωνίου πυρὸς ἀδησεται ὁ δὲ βολος, καὶ
οἱ ἀγγελοι αὐτῶ, ἐν τῷ πρὸς φόρῳ τῶ πῶ λεχθήσεται. ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ δαυὶ ἡλ ἐν τῷ κεφδαίῳ τῶ βαλτάσαρ, οἶδεν ὁ χράφων,
χράμματα μὴ μαθῶν· σημείωσαι ἢ, ὅπ ἔ κατ' ἀδησε τῶς
ἀγγέλοις ἢ γῶσις ἢ ἀδησε τῶν· οὐδὲ γὰρ τοῖς κατ' ἡμᾶς ἀ-
δησε τοῖς κέχλωται· ἄμα νοῖ δυνάμει καὶ φύσει.

Ἐπὶ ἢ τύποις, ζήτησαι χεῖ) συζητεῖ πῶς θεὸν γινώσκοντα
καὶ φησὶν ὀρθῶς, ὅπ θεοῖ μὲν φύσιν, ὅ, ἕποτέ ἔσιν οὔτε ἕνι πῶ
ποτε ἢ ἐν διμεγρία ἐγνώθη, οὔτε ἔπισητῶς, οὔτε ἐποπι-
κῶς· τύποις γὰρ ἔπι βάλω μὲν τοῖς ἀσωμάτοις· ἀλλὰ γινώσκε-
ται ὁ θεὸς ἐκ τῆς ἢ κλισμάτων δὲ τάξεως· εἰ γὰρ κατ' τὸν
εἶον ἀπόστολοι ἢ ἢ δημιουργημῶ καλοῦν, γυεσιουργῶν,

Τούτες τὸν ἴδιον ἐν γυῖσι ποιητικῶ μιμύει, εἰκότως ἢ ἴδιον ὄν-
 των διατάξεις γινώσκεις ὅτι τὸ διατάξαντος. Ἐὰ γὰρ ὄντα, τούτες
 ἔα εἶδη, καὶ αἱ καθ' ἑκάστον κλίσεις, οἷον αἱ ἀγγελικαὶ ἔξεις, ἔ
 ἔα ἀόδητὰ πάντα, εἰκόνες εἰσὶ ἔ ὁμοιώματα τῶν θείων ιδεῶν,
 ἢ ποιητικὰ δείγματα τῶν ἐν τῷ θεῷ, ἄλλα ποιητικὰ δείγματα,
 αἱ αἰδέιοι νοήσεις εἰσὶ τοῦ θεοῦ, δι' αἷ ἔ καθ' αἷ ἅπαντα ἴδιον
 ἐν αὐτῷ, οὐχ ἕτερα ὄντα αὐτῷ, ἔ ποιητικὰ γέρονεν, ὡς
 καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει ὁ θεότατος ἰωάννης φησὶ πινὰ τῶν
 σβυτάτων ἀγγέλων εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι ἔ πάντα ἦσαν ἔ γέρον-
 νασι, τὰς ιδέας λέγων, ὅτι ἦσαν· καὶ τὰς εἰκόνας ἔ ἔ ὁμοιώ-
 ματα τῶν ιδεῶν, ἢ ποιητικὰ δειγμάτων ἔ γέροντα πάντα· τῶν
 γὰρ νοητῶν, ἔ νοερά, εἰκόνες· καὶ τῶν ὑπερβεβηκότων, ἔ ὑ-
 περβεβηκότα· καὶ ἀφάρεσιν οὐκ ἔ τούτων πάντων· ἀφήρηται
 γὰρ τῶν ὄντων ὁ θεός· οὐδὲν οὐκ τῶν ὑπὸ αὐτῷ κλιθέντων·
 ἀλλ' ἀφάτως ὑπερέχων πάντων ὑπεροχικῶς γινώσκειται ὁ
 θεός.

Ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως σημείωσται ἀναγκαῖον πρὸς ἄλλο εἰς
 ὁμοειδίας ἀπολογία.

Καὶ εἰκόνας πινὰς) ἐνταῦθα δεῖα ποιητικὰ δείγματα τῶν
 ποροισμοῖς ἐκληπτόν, ὡν εἰκόνες, ἔ τῆς κλίσεως ἀποτε-
 λέσματα τῶν ποροισμοῖς, ποροισμὸς ἐκάλεσεν ὁ ἀπόσο-
 λος, ὡς ἐν τῇ πρὸς ἐφεσίους εἰπὼν, καὶ ποροισμὸν τῶν αἰώ-
 νων. ἐν πᾶσι ἔ τῶν κλίσεως δηλαδὴ, γινώσκειται, ὡς ὁ τεχνί-
 τῆς ἐν τῶν τεχνιτοῖς. πάντι ἔ κεχώρισται τὸ καθ' οὐσίαν τῶν
 πάντων, καὶ τεῦθεν ἀγνωστοῦ ὡν τῶν τεχνιτοῖς ἐκ τῆς ἀγνω-
 στίας γινώσκειται ὡς πρὸ οὐκ ἔ δια τῆς τῶν κλισμάτων ἐπι-
 σημονικῆς κατανοήσεως τῆς γινώσεως. ταῦτα οὐκ ἔπαναλαμ-
 βάνων σιωπῆς ἔ ἐπόμυρα. εἰς τὸ αὐτὸ. Ἐπειδὴ καὶ ιδέαι
 τῶν ζώων ἐν τῷ θεῷ ἔ πάντων ἴδιον καὶ φύσιν εἰσὶ καθ' ὅλου,

ἀλλ' οὐχ ὡς τῶν καθ' ἕκαστα εἰδῶλα ἢ ὁμοιώματα εἴσι τ' ἐκεῖ τὰ ἐνταῦθα· πάντα γὰρ τὰ ὧδε, εἰδῶλα τῶν ἐκεῖ ἢ γὰρ ψυχὴ ἢ αὐτὴ εἰκὼν ἢ ὁμοίωμα τῆς ἰδέας.

Καὶ διὰ γνώσεως ὁ θεὸς) πῶς διὰ τῶν ἐνανπίων γινώσκειται ὁ θεός, καὶ διὰ τῶν θέσεων, ἢ τῶν ἀφαιρέσεων, δηλοῖ ἐπεξίωσιν αὐτὰ· ἢ γὰρ ἢ αὐτὸ ἐν τῇ περὶ κεφαλῆς εἶπε, μηδὲν εἶ) τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ ὡρασαπκόν, μὴ νόησιν, μὴ ἐπαφίω, μὴ φατασίαν, μὴ δόξαν, μηδ' ὅσα ἔφη ἐκεῖ τὰ ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἡρμιλυδαμὸν ἐν ἐκείνοις, καὶ λέγει καὶ διὰ τῶν ἐκεῖ ἀπηγορευμένων γινώσκεισθαι τὸν θεόν. οὐ μὲν πλὴν οὐσίαν αὐτῆ· τὰ πάλιν μηδὲν αὐτὸν ἔχον τούτων εἰς κατάληψιν· ὡς μὲν οὐκ ἀπὸς ἀπάντων, γινώσκειται ἐκ τῶν ἑξ αὐτῆ· ὡς δὲ μηδὲν ὦν τῶν ἑξ αὐτῆ, μὲν ἀγνοούμενος ὑπὸ πάντων· πῶς δὲ καὶ διὰ τῆς ἀγνωσίας γινώσκειται, καὶ ἐνταῦθα φησὶ, καὶ ἀνωτέρω εἴρηται ἐν κεφαλῆς δευτέρῳ.

Καὶ οὐτε νοεῖται) διὰ γὰρ τῶν δεδημιουργημένων νοοῦμεν· ἐφαπόμεθα τῆς ἐπισημῆς, ἔχοντες ὅτι θεὸς ἐστὶ· τίς ὃ, ἢ ποταπὸς, ἢ πηλίκος αὐτὸς ὁ θεός, οὐτε νοοῦμεν, οὐτε ὀνομάζομεν, οὐτε γὰρ ἡ ἀλήθεια καταλαμβάνομεν· ὁμοιον γὰρ τούτῳ ἐστὶ καὶ τὸ ἐν πᾶσιν ἐστὶν ὁ θεός, καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν πάντων ἐστὶ.

Κατὰ πλὴν ὑπὸ νοῦ ἐνωπν) σημειῶσαι, ὅτι κατὰ τὰ περὶ ὡρατεθιμὸν πλὴν ἐνωπν ἔλαβε τῆς ὑπὸ νοῦ τοῦ θεοῦ θεωρίας.

Αὕτη γὰρ ἐστὶ κατὰ τὸ λόγιον) τὸ καὶ ἐκ τῆς θείας ὁλοφάντος ἐστὶν, ἐνθα λέγεται τεχνίτης ἡ θεία τῶν πάντων· καὶ ἐκ τῶν παροιμιῶν, ἐνθα εἴρηται ἐκ τῆς θείας, Ἐγὼ ἡμῶν ἀρμόζουσα παρ' αὐτῆ· τὰ ὁ δὲ βίβλ, Πάντα ἐν θείᾳ ἐπίησας.

Λόγος ὃ ὁ θεός) ὡς τὸ θεοῦ λόγου, τὰ διὰ τί λέγεται λό-

γος, ἡ δὲ δηλοῦσι τῆς τριαύτης ὀνομασίας. Ἐμὴν ἀπὸ ἐν-
 ταῦτα φησὶ, καὶ ἡ ὀνομάζεται λόγος, διὰ τὸ τὰς ἴσωντων
 πάντων ἀπὸ αὐτῆς ἐν ἑαυτῇ ἔχειν· οἱ γὰρ λόγοι φύσεως ἀπάσης, ἐν
 αὐτῇ εἰσὶν, ὡς ἀπὸ πάσης δημιουργίας· δι' αὐτῆς γὰρ τὰ πάν-
 τα· αἴ τε γὰρ ἰδέαι, καὶ τὰ ὄρα δείγματα ἐν αὐτῇ, οὐχ ἕτερε
 ἐν ἑτέρῳ. δὴ ἀνοήτης αἰδέοι οὐσα, καὶ λόγοι ποιῶντες τὰ
 πάντα, τούτῃ φύσις· καὶ ἡ φύσις γὰρ λόγος, ἀπὸ αὐτῆς ἔχων καὶ φύ-
 σιν, ὡς ἐκ εἰκῆς ἔματι αἱ φύσεις ἴσων ὄντων εἰσὶ. λέγει δὲ
 αὐτὸν λόγον, καὶ ὡς διὰ πάντων χωροῦντα ἀκρολύτως, καὶ πάν-
 τα περιέχοντα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων ὡς ἐν τῇ περὶ ἐβραίου.
 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος καὶ ἐνεργῆς, καὶ τὰ ἴσῃς.

Οὗτος ὁ λόγος ἔστιν ὁ πῶς θεὸς λόγος, ἡ αὐτὸ καὶ τῆς ὄντος
 οὐσα δὴ ἡθῆα, εἰκότως ἔστι ἡ ἀπὸ τῶν ὄντων γνώσις. ἡ δὲ
 ἔστι γνώσις, δι' οὗ ἐπιπλάτῃς διδάσκων.

Εἰ γὰρ ἡ γνώσις ἐνωπική) τὰ περὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως
 ἀφωρίζων, αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος χριστὸς ἰησοῦς, περὶ οὗ ὁ λό-
 γος· καὶ ὅτι ἡ γνώσις ἀληθῶς ἐνωπική ἔστι τῶν ἐγνωκῶν καὶ
 τῶν ἐγνωσμένων φησὶ, Καὶ γὰρ γνώσκω τὰ ἐμὰ περὶ ἑαυτά, καὶ
 γνώσκομαι ὑπὸ τῆς ἐμῆς κατὰ τὴν γνώσκῃ με ὁ πατήρ, καὶ
 γὰρ γνώσκω τὸν πατέρα· ὡς περὶ γὰρ ἡ γνώσις γούσα ἐκεῖνο ὁ
 γῶναι ἠθέλησεν, ἐνοῦται ὡς γῶθεντι, ἐκ ἐπ' ἀμφιβολίαν ἔ-
 χουσα περὶ αὐτῆς, οὐδὲ διὰ τὴν ἀμφιβολίαν χιζομῆν εἰς ἑ-
 τέρας ἐνοίας καὶ ἀσατοῦσα, καὶ ἀγνοία διὰ τὴν ἡμομῆν, διὰ
 τὸ μὴ παιδιῶναι ὅτι ἐγνω· οὕτως οἱ πιστοὶ τῆς γνώσεως ἐνωθέντες,
 τῆς γῶθεντι χριστῷ, ὅς ἔστιν ὁ θεὸς λόγος, καὶ τὴν πίσιν εἰς αὐ-
 τὸν ἐρείσαντες, μονιμοτάτῃ καὶ ἀσαλεύτῃ τῶν ἐγνωσμένων
 τὴν πίσιν ἔχοντες, ὅτι θεὸν ἐγνωσαν καὶ ὑπὸ θεοῦ ἐγνώθη-
 σαν, ἔξεσηκασαν μὲν τῆς ἀγνοίας, καὶ εἰπομῆν διαρεῖν, καὶ χιζομῆν
 καὶ ἀσαλεύειν εἰς δὴ ὅτε ἀλλας ἀμφιβολίας, ὡς μὴ γούσα

ὁ δὲ γῶναί. ἐφροσέκασι ἢ τῆ βεβαιότητι τῆ πίστε πληροφορηθέντες, ὅτι ἐγὼ καὶ λυώθησαν διὰ τὸ τοῦ γωθενί. ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ σκοτῷ τῆς ἀγνοίας, καὶ τὸν ἀπόστολον, ὡν, ὑπὸ τῆς πλάνης αὐτῆς (αὐτομόμος, ἀποφέρεται παντὶ ἀνέμῳ τῆς κυβείας τῆς ἀνθρώπων, ὡς τῶ οἱ ἐν πελάγῃ κλυδωνιζόμενοι καὶ ταῦτα γὰρ φησὶν ὁ ἀπόστολος, καὶ νομίζει τοὺς γωστικούς μάνεσθαι, ὡς ἔοφῆτος ἔφη τῷ παύλῳ κηρύττειν ἢ θείῳ γῶσι, Μαίη παύλῳ. ὁ δὲ γωστικός καὶ ὡς οἱ χριστιανός, ἀπετῆ ἀληθείας γῶσι, καὶ δι' αὐτῆ τὴν θεογνωσίαν κηρύττει, πῶ ἐνιαίαν λέγω τῆς ἀληθείας γῶσι. ἐνιαία δὲ ἔστιν ἡ ἀπλή καὶ ἀπύθετος γῶσις. ἔξεστηκε μὲν τῷ κόσμῳ, μὴ ὡν ἐν τῇ κοσμικῇ τῆς ἀπίστων γνώμῃ ἔπλανη. ἑαυτὸν δὲ γνώσκειν ἠφροντα καὶ ἀπιπλαγμένον τῆς πολυπλανοῦς ἀπίστεως. διὸ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῆς ἀληθείας, οὐ μόνον μέχρι θανάτου κινδυνεύοντες ἑκάστοτε διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἔτι τῆ ἀγνωσίᾳ τελευτῶντες πάντοτε, τῆ ἢ γνώσεως ζῶντες, καὶ χριστιανοὶ μάρτυρές εἰσι.

Διαρέσεως ἀπία) διαίρεσιν ἐν ταῦτα τὸ τῆς γνώσεως ἀί-
δρυτοι ἔεις πολλὰ μεριζόμενον ἔφη.

Ἐσίας) μονῆς, οἰκίσεως.

Τῆ ἐνιαία τῆς χριστιανῶν) ἐνιαίαν πῶ καθ' ἡμᾶς πίστιν ὠνόμασεν, ὡς ἀπλή καὶ ἀπλανῆ πῶ τῷ ἔντος ἀληθῶς ἔχουσαν γνώσιν.

ΚΕΦΑΛ. Η.

ΑΙ ὡς δυνάμιν) κατὰ τὴν λέγεται δύ-
ναμις ὁ θεός.

Καὶ πάλιν κυρείαν αὐτῆ) ὡς τὸ, Κύ-
ριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ὅστιν ὁ βα-
σιλεὺς τῆς δόξης.

Δυνάμεων ἀφορίζουσα) ἀφορί-
ζουσα, τούτῃσιν ἀποδιδέμεναι τὴν χεῖρῃσιν.

Κατὰ δυνάμιν ἀκλιτον) ἀκλιτον ἔφη, τούτῃσιν τῆς οἰκείας
ἀκρότητος μὴ ὑποκαποῦσαν· ὅτι γὰρ κλινοῦμενος εἰς δυνάμιν
δημιουργεῖ, ὅμῃ ἀκίνητος καὶ ἀκαμπτος ὑπάρχων τῆς ἰδίας ἰ-
σχύος ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας. Τάχα ἢ λεκτέον ἀκλιτον καὶ τὸ οἷον μὴ
κλειόμενον· διὸ ἐπάγει καὶ ἀποδείξεισιν· ὅτι γὰρ κλείεται, ὡς ἀδύ-
ναμοῦσα ἐν ἑαυτῇ· ἀλλ' αἰεὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας αὐτῆς δυνάμει τῆς πάντα
ποιεῖν, ἢ τῆς θεοῦ δυνάμει.

Καὶ πάλιν ἀδένειαν δυναμοῖ) ἀδένειαν καλεῖ, τὰ ὑλικά
ταῦτα καὶ πλείονα ὄντα, ἀ ἵνα τὰ ἕλατα ἀπιχίματα φη-
σὶ, καθὰ πολλάκις ἀνωτέρω ἔφημεν, διὰ τὸ ἀμυδρῶς τὴν
πάλιν οἰκείαν ἐπιτηδεύουσα μετέχουσα τῆς δυνάμεως τῆς θεοῦ.
καὶ πάλιν μὲν τῶν κατὰ ἡμᾶς ὁμοίως εἴρηται, πάντα ἰσχύω ἐν
τῇ ἀδυναμοῦσιν με χριστῷ. θεωρητέον ἢ τῆσιν τὸ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ζώοις, ὡς ἐπὶ τῶν ἐμπίδων, καὶ τῶν μεγάλων, καὶ τῶν τοιούτων,
ὅποσον ἰσχύοισιν ἐν τοῖς οἰκείοις κέντραις, τὰ οὕτως ἀδένειαν τὴν ἐ-
ξουθενημένην ζῶα, ἐνδυναμοθέντα ὡς ἀπὸ τῆς ποιήσαντος
θεοῦ· ὅθεν καὶ ἐν ἰωὴλ τῇ τρίτῃ περὶ τῆς φησὶν ὁ θεός· ὡς
ἀκρίδος, καὶ βρούχου, τὴν κάμπης, Ἡ δυνάμις μου ἡ μεγά-
λη· καὶ πῶς ἀπὸ τῶν τούτων τὸ ἀπειροδύναμον τῆς θεοῦ φθάνει,
φησὶν εἰκόνας θαυμασῶν καὶ ἀληθεστάτας· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀ-

ψυχῶν τὸ αὐτὸ δὴ ῥήσας, ἐν πόαις καὶ βοταΐαις, καὶ μετὰ λοιπὴν
θεωρῶν δυνάμεις βλαπτικὰς καὶ ὠφελίμους καὶ δὴ ἄρρηκτα τὰ
πλείω, καὶ ἀναίχουρα, καὶ ἀένδοτα, ὡς πὴν ἀδαμαντα.

Ἄλλως. Ἀδένει καὶ δυναμουδύω ἐν τύποις τὰ ἀδένεστα-
τα τῶν ζώων φησὶ, τούτῳ ἔχοντα τὸ ὄντος (εἶ) πῶ δυνά-
μιν ἢ ἀδένειαν οἷητέον, πῶ ἀψυχον καὶ πάντα ἀκίνητον φύ-
σιν, ἢ πῶ οὐσιώδη, τούτῳ πῶ τὸ ὕλως (εἶ) δυνάμιν, εἰ-
ληφεν ἐκ θεοῦ.

Καὶ αὐτὸ ὅ, εἰ θέμις) τούτέστιν, ἐκ ἡν δυνάτ' (εἶ) πῶ λως,
μὴ τὸ τοῦ τῆς θείας δυνάμεως ὑποσησαμένης.

Δυνάμιν εἰς τὸ (εἶ) ἔχ) πῶ δυνάμιν, οὐ μόνον πῶ εἰς
τὸ σωεσάναι ἰχμὸν νοεῖ, ἀλλὰ καὶ πῶ ἐπιτηδεύουσα εἰς τὸ
θεῶς δὲ (εἶ) δυνάμιν σημαίνει. διὰ δὲ τὴν ὅ καλεῖ δυνάμεις,
πῶ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὰ ὄντα πρὸς ὅσον τῆς πρηνείας ἢ θεοῦ
καὶ ἀγαθότητος, εἰς τὸ (εἶ) τὰ ὄντα καὶ πρὸς ἄλλω αἰ. καὶ πρὸς
πῶ μὲν δυνάμιν φησὶ, πῶ τῶ ὄντων. ταῦτα δὲ εἰς τὰ νοη-
τὰ, καὶ ἀσώματα ὄντα λεγόμενα, ὡς ἀθάνατα. τοῖς δὲ γενοῖ-
ποις καὶ τὰ νοερά συγκατατακτέον, ὡς ψυχικὰς τὰς καὶ λογ-
κὰς καὶ λεγόμενα: ὁ γὰρ λόγος νοεῖ ὅτι, κατ' ὄν ἢ ψυχὴ κα-
τ' ὑπόθεσιν μὲν τοῖς ἀγγέλοις νοερά λέγεται: εἶτα καὶ ταύ-
της ὑφειμένη δυνάμεις ἢ ἀθηπική, ἢ τῶ ἐμψύχων ἀλόγων·
εἶτα ἢ ζωπική, καὶ ἢ φυπική, ἢ τῶ φυτῶν ἀπάντων καὶ βοτα-
νῶν, κατ' ἡν φυπικήν ζωὴν ἀντιῦσι· μὲν ὅ πάσας ἢ ἐπιώ-
δης δυνάμεις, τούτέστιν ἢ τῶν ἀψύχων, ὅτι τῶ μεταλλικῶν, καὶ
ζωοθεσέρων, ἢ πῶ δυνάμεις ἢ σωισῶσα, καὶ εἰς τὸ (εἶ) διαρ-
κεῖν ποιούσα, καὶ πῶ τῶν ποιότητων δυνάμιν δίδωσι θερ-
μῶν ἢ ψυχῶν, ἢ τῶν ἕξις κράσεων καὶ ἢ ποι ὠφελῆν, ἢ τοῖς
δε ὠφελῆν. καὶ τὰς ὀρεκτικὰς ὅ δυνάμεις, τὰ θέλειν αἰεὶ δύ-
νασθαι καὶ ἐπιθυμεῖν, ὁ χρηζῶν ὅτι θεός, καὶ δυναμοῖ πρὸς

φιλίαν τὰ λυώματα, καὶ πρὸς κοινωνίαν, τούτοις τὰ σπέρματα
παίτων, ἢ τοὶ τὰ σοιχία συμμέτρως πρὸς σωόδοτον ὀδεύον-
τα, καὶ πρὸς ἀλληλα μίγνυμα, καὶ πλησιάζοντα πρῶτος, ἕως
δυνάμιν ἀρχῆς τῶν ἀειδητῶν ὁμοία γυναικῶν. τῆς γυναικῶν ἐνώσεως
ταύτης, καὶ τῶν μίγματος τῶν λυώματων, εἰς φιλίαν ὡς ἐφημερῶν
σοιχίων τρεπεμῶν εἰς διαφοράν καὶ χειρισμόν, διακρινό-
μενα τὰ μέρη χωρίζεται εἰς γνέσεις καὶ ζώων, καὶ φυτῶν, καὶ
τῶν ἕξῃς. καὶ λαμβάνει θεόθεν ἢ διάκρισις αὕτη, ἢ τοὶ ὁ χει-
ρισμός, δυνάμιν εἰς τὸ εἶναι καὶ πρῶτα γινώσκον τὸ εἶναι τὰ κα-
τ' εἶδος γινόμενα. τὰς οὖν συγκρίσεις καὶ διακρίσεις, ἐνώσεως τῆς
φιλίας ἐφη, καὶ ἀσύγχυτα τὰ ἀσύμφυρτα τὰ εἶδη διάκριαν
ὠνόμασε.

Καὶ τὸ εἶναι ταῦτα) ἢ τῶν ὄντων φύσις τὸ εἶναι ἐπιζητεῖ, οὐ
παραρεπῆς, ἀλλὰ τὰ ἀναγκασίω τε τῆς χρησίμω τῆς ὑπάρ-
ξεως καὶ τὸ οὖν φησὶ τὸ οὕτως εἶναι, καὶ πῶς δυνάμιν ἐπι-
ζητεῖται, ὡς ἀναγκασίον τὸ εἶναι πρῶτα τῆς θύρας καὶ ἀπειροδυ-
νάμου οὐσίας.

Καὶ δὴ δημοσιώας) δὴ δημοσιώας φησὶ, τὰς δὲ ἐχούσας
θέσεις καὶ τάξεις δὴ θεοῖς καὶ δὴ γήμοις δημοσιώας. ἀγγελικῶν
δὲ ἐνάδων, τῶν ἀπλοτήτων φησὶν. ἢ ἐνάδας καλεῖ, τὰς τῶν
οὐσιῶν αὐτῶν ἀπλοτήτας, καὶ ἀσωματίας, τῆς αὐλίας. σημείω-
σα δὲ, ὅτι τοὺς ἀτέρας διαγωνίζει λέγει.

Καὶ τάξεις ἀνδρομοιώτοις) ἀνδρομοιώτοις, τὰς οὐρανίας οὐ-
σίας. μὴ κατὰ τὸ αἰδίως εἶναι νοήσης· αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον, λειτουργικὰ πνεύματα εἰσιν· ἀλλὰ πρὸς τὴν φυλακὴν
τῶν εἰς ἀρχῆς αὐταῖς ὑπὸ θεοῦ τεταγμένων ὄρων, τὸ ἀναλ-
λοῖωτον νοήσιν. πρῶτος ἔστι τῆς χρόνου τὸ μήκος τύπου, τῆς
ἐπι τὸ πρῶτον φεραν λέγει. διάκρισιν ἔτι, πῶς διὰ τῆς ἀνδρο-
μοιώσεως τῶν κερῶν, ἢ τοὶ ὠρῶν σημείωσιν πρὸς τὰ αὐτὰ πάλην

ἀποκαθιστάμεν· διό καὶ σπευδίζεις ἐκάλεσε, τὸ χρόνου
πρὸ κινήσιν· ἢ περὶ ὁδοῖς χρονικὰς φησὶ, τὰς τῶν πλαυήτων
ἀστρον κινήσας, ἐπὶ ἕνα ἀειθρὸν χρόνου διερχούσας τὰ ἰβ̄.
τῶν λεγόμενων οἰκῶν διασημάτα· ἀποκαταστάσας ὅ, τὰς ἀπὸ
σημείου ἕως ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐπαναδρομαί, ὅ, ὁ ἥλιος
δι' ἐνιαυτοῦ περιπολεῖ τὰς ἰβ̄ οἰκοὺς ἀπὸ τῆς λεγόμενης κριοῦ
ἐπὶ τὸν αὐτὸν κριὸν διερχόμενος· ἢ σελήνη διαμύσας, καὶ οἱ
ἐξῆς ἐοῦτως· ἐκ γὰρ τούτων οἱ χρόνοι μετροῦνται.

Καὶ τὰς τῶν πυρὸς δυνάμεις) τῆς αἰθέριου δηλονότι· φησὶ
δὲ περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἔσ' ἢ ἡ γῆ ἐπ' οὐδενὸς τετε-
μερίωται· ἢ ὅ, γραφὴ φησὶν, ἐπὶ ὑδάτων ἐτεμερίωσας.

Τὰς οὐσιώδεις) ἴσως οὐσιώδη λέγονται, ἔσ' ἢ πάντα ἀ-
ψυχα καὶ ἀψύχιστα, δηλονότι ἀπὸ τῆς εἰ) οὕτω λεγόμενα.

Καὶ πρὸς θεῶσιν) ἐκθεοῦνται οἱ δῖοι καὶ οἱ ἀγγελοὶ καὶ
τὸ, ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ.

Παυτελῶς θεοὺς) θεοὺς καλεῖ, πρὸς εἰς τὸ εἰ) ὡς ἀγαθῶν,
αὐτὸ τὸ ὁ μὴ μετέχει δυνάμεως, οὐδὲ ἐν δημιουργίᾳ ἐστί.

Καί ποί φησὶν ἐλύμας ὁ μάγος) δείκνυται ἐντεῦθεν, τῆς ἀ-
γίου τύπου ἀνδρὸς ἢ ἀρχαίου· ἀ γὰρ εἶπεν ἐλύμας ὁ μάγος,
ὅς καὶ ἀπέστη τῆς ἀγίου παύλου ἐν κύρω, γνώσκεις, ἔσ' ἢ περὶ
ξίς τῶν ἀγίων ἀποστόλων μέμνηται, ὁμῶς πολλοὺς ὁμοίους
τῆς ἐλύμας ἢ ἀρεβία ἔχει, οἱ φησὶ, περὶ ἡμᾶς λέγοντας, ἰη-
σοῦ χριστὸν τὸν θεὸν λόγον σὰρκι παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ
θεότητι, ὅ, π' εἰ μὴ δέχεσθε αὐτὸν θεότητι παθεῖν ὡς ἡθέλησεν,
ἀδυνάμον ποιεῖτε τὸν θεόν, φάσκοντες μὴ δυνάσασθαι θεότητι
παθεῖν εἰ ἀτέλοισι περὶ οὓς λεκτέον, ὅ, π' αὐτὸ ἐκ ἡβουλήθη ὁ
θεός, ἔχων εἰς ἑαυτοῦ, τὸ ὡς ἀφύσιν γινέσθαι, ἵνα ἡ θεότης
πάθοι ἢ καὶ φύσιν ἀπαθείς· ὅ, π' ὡς ἐρμηνεύει τὸ ἀποστολι-
κὸν ῥητὸν, ὅ, ὑδυνάσασθαι ὁ θεός ἑαυτὸν ἀρνήσασθαι.

Η γὰρ ἐαυτῶ ἀρνήσις) ὁ ὡς ἐφίλω, ἐλύμας ὁ μάγος σκώ-
 φας τὸν θεὸν παύλων εἰπόντα, μὴ δυνάσασθαι ἀρνήσασθαι ἐαυ-
 τὸν τὸν θεόν, καὶ τὸ γε ἐπὶ παύλῳ ἀδυνάστον δείκνυσθαι τὸν
 θεὸν δυνάστον ἀβούλεται, τούτεστιν ἀρνήσασθαι ἐαυτὸν, φι-
 λοσοφώτατα λύει ὁ μέγας διόνυσος· φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ θεὸς ἀ-
 λήθεια ὅτιν ἢ δὲ ἀλήθεια, ὃν ὅτι τὸ ψῦδος ὡς ἀνυπόστατον,
 οὐδὲ ὃν ὅτιν. ἐὰν οὖν ἀρνήσῃται ἐαυτὸν ὁ θεός, ἢ ἀλήθεια ψευ-
 σαυρή, μὴ ὃν γίνεται, καὶ πῶς οἷς τε τὸ συμβῶναι τὸ οὖν
 μὴ δυνάσασθαι ἐπὶ θεοῦ ταπρόμυρον, ἀφάτου δυνάμεως ὅτι
 σημειῖον ὁμοιον γὰρ ὅτιν εἰπεῖν, ὅτι δυνάσθαι ὁ θεὸς ἐαυτὸν ποιῆ-
 σαι μὴ εἶναι θεόν, ἀλλὰ χωρῆσαι εἰς ἀνυπαρξίαν, ὁ μὲν τὸ ἀ-
 δυνάστον καὶ τὸ βλάπημον ἔχει πῶς τὸν ἄνθρωπον λεχθήσεται ὁ ὢν
 ἔσαι μὴ ὢν. οὐ δυνάσται τὸν θεὸς, τούτεστιν ἀναχώρητον
 ὅτι μὴ εἶναι αὐτὸν, ἢ γινώσκον ἀνένδεκτον μὴ εἶναι αὐτὸν. οὐκοῦν ἔ-
 τὸ μὴ δυνάσθαι τὸν θεόν, τούτεστι τὸ ἀδυνάστον εἶναι τὸν θεόν,
 οὐ δυνάστον γινώσκον ὡς ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ φῶς, ἔδυνάσθαι
 σκοτὸς γινώσκον. οὐτῶν ἔταυτα ἀδυνάστα τῶν θεῶν, διὰ τὴν
 αὐτοῦ βλητὸν ἀλήθειαν. οὐτῶς οὖν ἔκ οἶδεν ὁ θεὸς καὶ γένη-
 σιν τὸ μὴ εἰδέναι, οἷς οὐ πεπείραται ὁ θεός, ὁ ὅτιν, ἔκ οἶδεν ἔ-
 ὅτιν αὐτὸ τὸ μὴ εἰδέναι. ἢ τοι ἀγνοεῖν ἔκ οἶδεν καὶ γένησιν δὲ οὐκ οἶ-
 δε τὸ ἀγνοεῖν· γένησις γὰρ ὅτιν ἢ ἀγνοεῖν, οὐχ ὑπόστασις, ἀλλ-
 ἔξωθεν τῆς οὐσίας, ὡς ἂν συμβαίνει ἢ γένησις· ἔλλειψις γὰρ
 ὅτι τὸ ὀφείλοντος παρεῖναι. οὐκοῦν ἐγένηται ὁ θεός τὸ ἀ-
 γνοεῖν, ἔκ οὐδέποτε οἶδεν τὸ μὴ εἰδέναι· εἰ γὰρ μὴ καὶ γένησιν εἰ-
 ποιμὸν μὴ εἰδέναι τὸν θεὸν τὴν ἀγνοεῖν δύεσκεται τῆς οὐ-
 σίας αὐτῆς τὸ μὴ εἰδέναι· καὶ ἡ αὐτῆς ἐσιώδης αὐτῆς ἢ ἀγνοεῖν,
 καὶ δύεσκεται ὁ θεός σκοτὸς ἢ γὰρ ἀγνοεῖν, σκοτὸς ὅτιν ἔτῶς
 ὑψηλῶς νοήσας καὶ τὸ, ἀδυνάστον ψύσασθαι θεόν· καὶ τὸ,
 οὐ δυνάσται ποιεῖν ὁ θεός οὐδὲν ἀφ' ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ ἔκ βλε-

πῆ τὸν πατέρα ποιῶντα, ὅπως ὁμοιον ὅτι τῷ εἰπεῖν, ἀμὴν ἁ-
 νόν ὅτιν ἔπερα βουλομένου τῆ πατρὸς, ἔπερα βουληθῶσα
 πὸν ἕόν· ἐν γὰρ θέλημα τῆς μόνης προσκυνητῆς τριάδος κτ'
 πῶ θεότητα· οὐδὲ γὰρ ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὡς ὁ ἕός ἔθεός, καὶ θεός,
 ὁ εἰς τῆς πανυμνήτου καὶ παναχράτου τριάδος ἡμόμορος
 ἀνθρώπος, προσέλαβεν ἀνθρώπινον θέλημα φυσικὸν ἔα ἀνα-
 μάρτητον.

Καὶ τὸ μὴ εἶ) ἔκ ἐστιν) ἀποφασίς κτ' ἀποφάσεως ἡθεμέ-
 νη, κατὰ φασιν ποιεῖ. ὁ οὐκ ἔλεγον, ὅτι τὸ μὴ εἶ) ἔκ ἐστιν ἐν θεῷ
 τὸ εἶ), αὐτὸν σωάγει. οὕτως οὐκ φησὶν, οὐ δύναται μὴ δύ-
 ναται, ὡσαύτως ἔ τὸ μὴ εἰδέναι ἔκ οἶδεν, ἔξ ὧν σωάγεται
 τὸ πάντως αὐτὸν εἰδέναι καὶ δύναται. καλῶς δὲ προσέθη-
 κεν ἐν ταῦτα τὸ κτ' ἐρησι· οὐ γὰρ ὑποχρησθῆς ταῦτα λέγεται,
 ὅμως ἐρηπικῶς, τὸ ἔ δύναται, καὶ ἔκ οἶδε.

Δικαιοσύνη ἢ ὑμνήται) κτ' ἡ δικαιοσύνη ὅτιν, ὁ θεός. ὁ-
 ρος ἢ δικαιοσύνης ὅτιν, ἀρετὴ διανεμητικὴ ἔ καὶ ἀξία· ἢ ἰ-
 διοπραγίαν ἢ ψυχῆς μερῶν ἢ μεσοῦτης πλεονεξίας καὶ μειο-
 νεξίας ἢ ἕξις ἀπονεμητικὴ ἰσότητος ἢ ἕξις ἔ κοιτῆ συμφέρον
 τος ἐσοχασμένη ἢ ἐπιστήμη ἀπονεμητικῶν, καὶ μὴ, καὶ ἔδετέρων.

Διαλοισδουῶνται) ὡς τῷ λαλοῦντων κτ' τῆ θεοῦ ἀδι-
 κίαν, ὡς φησὶν ὁ ψαλμωδὸς ἐν ταῦτα βυ καίρως εἶπεν, ὁμο-
 κота τὰ αὐτῶν δὲ κινεῖς ῥήματα· αὐτοκίνητοι γὰρ ὄντες, τουτέστι
 αὐτεξούσοι, καὶ τῷ ἰδίῳ ὀρμῶν ἀρχόντες, διὰ τῆ, φασὶν,
 αὐτεξούσοι γεγονάμεν· καὶ οὐ μάλλον καὶ ἀκόντες κερλυό-
 μεθα ἀμάρτανειν, ἀγνοοῦντες ὅτι λίθοι ἑτεροκίνητοι βούλον-
 ται εἶ) ἔ γήϊνα σώματα ἔχοντες, διὰ τῆ μὴ ἐν ταυτότητι, φα-
 σὶ, ἡμόμορος, τουτέστιν ἀτρεπῆσι, ἀθάνατοι ὄντες καὶ χρώμενοι τοῖς
 ὑλικοῖς καὶ προσκαίροις· ὅπως ἀγνοοῦντων ὅτι φύσιν ἀθά-
 τῶν καὶ ἰουτῶν ἔ περὶ ἀλογίαν νοσοῦντων· τὸ γὰρ σώμα

ἡμῶν ὑλικῶν καὶ πρὸς καιροὺς ἐπεὶ ἐπὶ τὸν ὑπάρχον, εἰκότως ἐ-
 δέετο τῶν ὁμοίων, πρὸς καιρῶν φημὶ καὶ ὑλικῶν· ἢ τὴν ψυχὴν αὐ-
 λος καὶ ἀθάνατος κλιθεῖσα, εἰκότως τὸ αὐτεξούσιον ἔχει, διὰ
 τὴν πρὸς τὸν δημιουργὸν ὁμοιότητα, ἀπὸρ μὴ νοουῦντες ἐν
 ἑκατέρῳ οἱ λοῖδοροι μέμφονται τὴν θῆαν πρὸς νοῦν, ὅσα ὁ-
 πῶν ὁρῶντες βύτα ξίαν· ἔπο γὰρ δηλοῖ τὸ, καὶ ὅλως τὰ ἄλλων δὴ
 λοις ἀποδιδόασιν.

Αὐτοκινήτοις) αὐτεξουσίοις.

Αλλ' εἴπι αὖ πρὸς τοὺς λέγοντας πῶς ἐκ ἀδίκου ὁ
 θεὸς ὁ συγχωρῶν τοὺς δικαίους ὑπὸ τῶν φάτων κακοῦ θάνα-

Αλλως. Ἐνταῦθα ζητεῖ κεφάλαιον πρὸς τὸν ἡμῶν ὑπὸ
 ἐτέρου φησὶ γὰρ, εἴποι αὖ πρὸς, ἐπεὶ τὰ λοιπὰ, λυόμενον βύσεως καὶ
 θεοφιλῶς· λέγει γὰρ, διὸ μὴ ἀπίαν συγχωρεῖ ὁ θεὸς δικαίους
 ὡν, ἀδικεῖσθαι τοὺς ὁμοίους ἀνδρας ὑπὸ ἀδίκων καὶ πλεονε-
 κίων· πολλοὺς γὰρ ὁρῶμεν δικαίους, ζημίας ὑπομύοντας, ἢ ἐν
 χρήμασι, ἢ ἐν πράγμασι πρὸς τῶν ἀδίκων καὶ πλεονεκίων·
 καὶ ἀπολογεῖται δεξιῶς· λέγει γὰρ, ὅτι οἱ ὅσοι ἐκ ὀφείλοισι τοὺς
 γήνους ἐπὸς καιροὺς πρὸς πάραν, ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ ὅσοι πρὸς-
 πμαῖν γὰρ ὀφείλοισι τὰ ὄντως ἐρεσά καὶ θῆα· χεῖμα γὰρ ἐφίε-
 μνοι, οὐκ ἐπὶ ὅσοι· καὶ λέλυ) ἢ ἐρώτησις· τὸ γὰρ ὁ θεὸς παῦ-
 λος φησὶ, Διὰ τί γὰρ μὴ μάλλον ἀδικεῖσθε, λέγοντες μὴ πρὸς τὰ
 κοσμικὰ ἐπισηῖσθαι· καὶ πάλιν τὸν θεῖον ἔρωτα εἰσηγούμενος,
 πρὸς ὃν οὔτε ἀδικία, οὔτε πλεονεξία δυνάσται γινέσθαι, φη-
 σὶ, Τίς ἡμᾶς χεῖρος ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς χειρὸς, θλίψις, ἢ σε-
 νοχωεῖα, καὶ τὰ ἄλλα· πρὸς τοὺς δὲ φησὶ τοὺς ἐμπαθεῖς, καὶ
 μόνοις τοὺς γήνους πρὸς κειμένους· παρὰ δοκιμαῖσθαι δὲ ὅτι,
 τὸ ἡπτόνως βύδοκιμον φαίνεσθαι.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀρεταῖς) ὅτι καλῶς λέγεται καὶ ἐπὶ ἀγ-
 γέλων ἀρετῆ, ὡς πρὸς καὶ ἐπὶ θεῶν, καὶ τὸ, Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἢ

ἄρετή αὐτῆ· καὶ ὅτι ἀδικεῖσθαι τοῖς καὶ τὰ ὑλικά παραγμά-
τα, τῆς θῆας ὅτι περινοίας σωεφίζουσης αὐτοῖς τῶν θεοτέρων
ἐφίεσθαι.

Τῆς τῶν ὑλικῶν παραπάθαι) ὅρα πῶς φησὶν, ὅτι τὸ μὴ
παραπάθει τοῖς ὑλικαῖς παραγμάσιν ἀρρενότητα δηλοῖ, του-
τέστιν αὐδρίαν· οἱ γὰρ δουλοῦντες κοσμικοῖς καὶ σοματικοῖς
πάθεσι, θηλυδραία εἰκότως παραπαροῦνται· καὶ ὅτι ἡ θῆα
δικαιοσύνη, οὐ βούλει) διὰ τούτων ἡμᾶς θέλησιν καὶ ἀπολύειν,
ὅσα σωεφίζει πρὸς τῶν τούτων περιφρονησιν, καὶ τὸ εἰρη-
μῶν, ὅτι γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παρδύει· μασιγῆ δὲ πάντα
ἕον ὅτι περιφρονησιν). ἢ οὐκ, οἱ τὸ πλεῖστον ἔχοντες, ὅτι ἀγαπῶν-
ται ὑπὸ τῆς θεοῦ. ἐρεῖς ὅτι, περιφρονῶν μὲν οὐχ ὁ πλοῦτος κα-
θ' ἑαυτὸν κακός, ἀλλ' ἡ καὶ τούτων παραπάθει, καὶ ἡ κακὴ
χρησις· ἐπειτα, οἶδεν ὁ θεὸς τοῖς ἐν ἡμῖν ἀδυνεῖς, ἔβουλό-
μηνος αὐτοῖς περιφρονησιν εἰς περιφρονησιν, καὶ χεῖματα ἴσως
καὶ βίου περιφρονησιν δίδωσιν αὐτοῖς, οὐκ ἀνοῶν ὅτι εἰ-
σι· πῶς γὰρ, ὅτι γνώσκων πάντα πρὶν γένεσθαι αὐτῶν· ἀλλ' ἵ-
να μηδεμίαν ἔχω μὲν ἀπολογίαν καὶ τὸν ἀπόστολον, διὰ τῆς
αὐτολόγητος εἰ, ὡς αὐθροπτε· καὶ πάλιν, Εχω μὲν ἀρχιερέα
μέγαν, δυνάμην συμπαρήσασιν τῆς ἀδυνείας ἡμῶν.

Τὸ μὴ θέλησιν) θέλησιν ὅτι τὸ δι' ἡδονῆς ἀπατᾶν. λέγεται ὅτι
ἔτι τὸ ἀπλῶς ἡδυνεῖν.

Τῶν ἀείρων) τῶν ἐπιθυμητῶν.

Ἀμειλίκιω σάσει) ἀμειλίκιον σάσει φησὶ, πρὸς ἀένδοπον
πρὸς τὸν γοργαλισμὸν τῶν γίνων ἐνστασιν, ἔτι τὸ μὴ κάμπιε-
σθαι πρὸς τὰ ὑλικά διὰ τῶν πειρασμῶν.

Τῆς ἐν τοῖς ὅλοις ἰδιοπαραγίας) ἰδιοπαραγία ὠνόμασε, ἢ
ἐκάστου τῶν ὄντων καὶ φύσιν ἰδιάζουσαν κίνησιν· οὐδὲ γὰρ τὰ
ἀγγέλων ἀνθρώποις παρατίθει δυνάμην, ἢ τὰ πρὸς ὑδάτι,

καὶ τὸ ἔμπαλιν.

Καὶ ὡς ἐκ τῆς χείρω) τὰ χείρω ἐνταῦθα μὴ νοήσης πρὸς τὰ ποιήματα· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς κακόν· ἴμα πρὸς τὴν ἀμάρτιαν, ἢ πρὸς τῆς ἡμῶν πραιρεσεως κτ' ἐρησιν ἀγαθοῦ παρυπέση· ἀνὰρπάζει γὰρ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐξ αὐτῆς ἐκόντας, εἰ πρὸς δράμοι μὲν αὐτῶν.

Καὶ ἀρρεπῆ πρὸς τὰ χείρω) ταῦτα πρὸς τῆς αἰδητῶν ἐκ ὑποπτικῶν κλίσεων ὄντων νομίζε λέγειν αὐτὸν, ὅτι πάντα ἐν τῇ οἰκείᾳ οὐταξία δὲ φυλάττει· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν μετετεσάπη, ἀλλ' οὕτως ὡς ἐκπέδησαν, ἐμεινδρ· τὸ το δηλοῖ τὸ ἀμετάβλητα· ἀρρεπῆ δὲ πρὸς τὰ χείρω, ἢ ὅτι πραιρεταὶ αὐταὶ πεποίηκεν, ἢ ὅτι οὐδὲν ἐξ αὐτῶν τῆς οἰκείας ἐξέση κατασάσεως, ἢ πρὸς τὰ ὑποδέεσερα μετῶχθη· ὁ γὰρ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐμεινδρ, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ὡσαύτως ἔχοντα· τὸ δὲ τὴν ἀλοπελοπραγίαν ἐξοείζειν, καὶ ἀμεταπώτους φυλάττει τὰς ἐκάστου ιδιότητας· οὕτω νοήσιν, ὅτι τὰ σιχία ἐναρπία μύροισιν ἀλήλοισι, οἷον τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ ὑγρὸν καὶ ξηρὸν, καὶ ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ ὁλότητι ἐναπομύει, καὶ ἐμείσεται πρὸς τὸ ἐναρπίον· οὐδέποτε γὰρ τὸ πῦρ ὕδωρ γίνετα, οὐδέ τὸ ὕδωρ πῦρ· εἰ δὲ καὶ σιωέλθοιεν κτ' τὴν τῆς δημιουργοῦ κέλθουσιν, μύει ἕκαστον αὐτῶν, σῶζον τὴν οἰκείαν ιδιότητα.

Καὶ τὰς ἀναλογίας) ἀναλογίας φησὶ, τὰς ἀρμεθιότητας ἐκάστης φύσεως καὶ συμμετείας.

Οὐκ ἀπὸ σκοποῦ) ταυτέστιν οὐκ ἔξω τοῦ σκοποῦ τῆς γραφῆς.

Υπέρειδουσα) ὑπερσφίζουσα.

Τῶν λελωβημένων) βεβλαμμένων, τῶν λώβω ἐκ ἀχρείωσιν πρὸς ζενοῦτων.

Καὶ πᾶσα ἀνισότης) οὐχ ἀπλῶς φησὶ πλὴν ἀνισότητά
ἕξορίζειν, ἀλλ' ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον, τουτέστι τὸ μὴ ἴσως ἔο-
μοίως ἑκάστον τῶν γεγονότων ἐν ταύτοτι τῆ κατ' φύσιν δια-
φορῆν διὸ ἔτι τῆ σέρισιν προσέθηκεν, ἐπεὶ κατ' τὸ ἀδιάφο-
ρον εἶ) τὰ ὄντα καὶ ἀίσα, ἢ ἀνισότης ἐκ ἐκβάλλεται.

Τῆς ἐν αὐτοῖς ἐκάστοις ιδιότητος) δύο τρόποις καθ' οὓς ἀ-
νισότης λέγεται εἰδώς, τοῖς δύο τριμοῖ, καὶ φησὶν, ὅτι δικαιο-
συμῆ κατ' τὸ πᾶν λέγεται ὁ θεός, καθ' ὃ καὶ πλὴν ἰσότητα πάντων
ἔπιμετρῆει, καὶ πλὴν ἀνισότητα πάντων ἕξορίζει. ἀνισότητα
δὲ γὰρ φησὶ, πλὴν κατ' εἰρησιν τῆς ἰσότητος συμβαίνουσαν, του-
τέστι πλὴν πλεονεξίαν τὸ γὰρ ἴσως νέμειν ἑκάστοις τὰ κατ' ἀ-
ξίαν, τὸ το σὺγκρατῆ πάντα καὶ ἴσως. ταῦτα φήσας ἔπιφέρει καὶ
τὸν ἕτερον τρόπον, καθ' ὃν ἀνισότης λέγεται. ἔτι οἶδε ἕνας,
τὰ μὴ νοητὰ καὶ ἀσώματα εἶδη, καὶ τὰς πρῶτας τῶν ὄντων ἀρ-
χάς, φησὶ δὲ πλὴν ἀθάνατον διμυρρίαν, τὰς ἐνάδας, τουτέστι
τὰς ἀπλᾶς οὐσίας, ἰσότητα ἔτι ταύτοτητα ὀνομάσαντας. τὰ δὲ
ἀόδητὰ, ἀ ἔτι μετὰ εἰσὶ, ἔτι ἐν μεταβολῇ, καὶ διαφορα, καὶ
ἄλλοτε ἄλλως ἔχοντα, ἀνισότητα καὶ ἕτερότητα καλέσαντας.
λέγει οὖν, ὅτι κατ' ταύτω πλὴν ἀνισότητα νοήση τις, πλὴν τῶν
ἀόδητων εἰς εἶδη διαφορᾶν, δι' ἧς αἱ τῶν ζώων, καὶ τῶν φυ-
τῶν, ἔτι τῶν ἐξῆς γένεσες ὑφίστανται, ἀλλὰ καὶ ταύτης τῆς ἀ-
νισότητος ὁ θεός φύλαξ καὶ φραγρός ἐστὶ, μὴ ἐὼν τὰ ἐναντία εἰς
ἐν συμμιχθῆναι, ἔτι σιωδραμόντα διατ' φουράσεως εἰς φθο-
ρὰν ἐλθῆν ὡς γὰρ παρήγαγε πάντα, οὕτω σωτηρεῖ αὐτὰ, καὶ
εἰσὶν ὡς ἕξ ἀρχῆς ἐγγύοντο.

Πλὴν γὰρ ἀνισότητα) σημείωσα, ὅτι πλὴν ἀνισότητα φησὶ,
ἔτι πλὴν ἐν τῷ ὅλῳ πρὸς ὅλα διαφορᾶν τῶν ὅλων, καὶ ὅτι πλὴν
ταύτω ἀνισότητα ἢ τῶν θεῶν δικαιοσύνη φραγρεῖ. σημείωσα
δὲ, ὅτι ἔτι καὶ φυσικὴ ἀνισότης.

ΚΕΦ.

ΚΕΦΑΛ. 5.

ΟΥΤΩΝ τῶν θεωνυμικῶν) ὁφώτα-
 τα φησὶ θεωνυμικῶν ἀγάλματ'· ἃς ἐλ-
 λιώων ἐπὶ τὸ ἀληθές μετάρρον· ἐκεῖνοι
 γὰρ οἱ ἀλίνας ἀνδριάτας ἐπίουω, μήτε
 χίρας, μήτε πίδαας ἔχοντας, οὐδ' ἔρμας
 ἐκάλεω. ἐπίουω δ' αὐτοὺς δὲ κένους

θύρας ἔχοντας, κατὰ τῶν τοιχοπυργίσκουσ. ἔσωθεν οὖν αὐ-
 τῶν ἐπίθεσαν ἀγάλματα, ὧν ἔσεβον θεῶν· ἔξωθεν δ' ἀπέκλεσον
 τοὺς ἔρμας. ἐφαίνοντο οὖν οἱ ἔρμαϊ βύτελεῖς, ἔσωθεν δ' οὐ-
 τῶν, θεῶν αὐτῶν καλλωπισμοὺς εἶχον. οὕτως οὖν καὶ τῶν σα-
 νοήσεσ, τὰ μὲν περὶ τοῦ ὄντος καὶ ἀληθινοῦ θεοῦ μόνου ἐν τῇ
 γραφῇ ὀνόματα ἀνάξια εἶναι περὶ θεοῦ λεγόμενα, ὡς τὸ μι-
 κρόν, καὶ τὸ καθ' ἑαυτῆσ, καὶ τὰ δὲ ἀναπνευστόματα δ' ὀνόμα-
 τα, καὶ ἀξίως θεοῦ ἔρμιωδύομα, ἔχουσιν ἔσωθεν τὰ ἀγάλμα-
 τα καὶ τοὺς θύοις τύποισ τῆσ περὶ θεοῦ δόξεσ.

Μέγας μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐν τοῖσ λόγοισι ὑμνεῖται) οὐ περὶ
 ἀπὸ τῶν ἀθεσιν ὁ θεὸς μέγας φησὶν ἑτέρου, ὡσπερ βοῖς μεί-
 ζων περὶ βότου, ἢ κύαμος κείχεσ· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἀθεσιν
 καὶ ὄντως ἀκατάληπτον τῆσ θείασ μεγαλειότησοσ· τὸ γὰρ ἐση-
 μαιε τὸ ἰδίωσ, ἢ γνωσὶδιότητα εἰπῶν.

Μέγας μὲν οὖν ὁ θεὸς ὀνομάζεται) εἰ καὶ ἔρμιωδίε τῶν
 ἐπὶ θεοῦ κατηγερομένων τὰσ περὶ σιγείασ, ὅμη' ἀνάξια
 γραφικῶσ μάρτυείασ ταύτασ τελεῶσαι. μέγας μὲν οὖν εἶ-
 ρηται, ἐνθα γέγραπται, Μέγας ὁ κύειοσ ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ
 ἰσχὺσ αὐτοῦ, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐν τῇ γραφῇ. τὸ δὲ εἶναι καὶ μικρόσ, δη-
 λούται ἐν τῇ περὶ τῶν βασιλειῶν, ἐνθα φησὶ περὶ ἡλίου τὸν
 περὶ φῆτω, ἰδοὺ φωνὴ αὐρασ λεπτήσ, καὶ ἐκεῖ κύειοσ· δηλοῖ

Rr

γὰρ ὡς περιεχόμενον αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὔρας, ὅ ἐστι μικρότη-
 τος. τὸ δ' αὐτὸς, ἔχει ἐνταῦθα, καὶ ἐν ταῖς, Εγὼ εἰμὶ, καὶ ἐκ ἡλ-
 λούωμαι. τὸ δὲ ἕτερον, ὅτε ταῖς ἰεζεκιήλ ὠφθη ὡς ἀνθρώπος
 ἐκ πυρός καὶ ἡλέκτρος, καὶ ἐτέρωθεν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὡς λαμ-
 πάδες, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἶδος χαλκοῦ καὶ κλιβαίου, ὅπως φη-
 σὶν ἰωάννης ἐν ἀποκαλύψῃ. καὶ ὁμοίως, ὅτε καθ' ὁμοίότητα
 αὐτῆς λέγει δημιουργεῖν τὸν ἀνθρώπον. ἀνόμοιος δ' ἐν ἰσάϊα,
 ὅταν λέγῃ. Τίτι με ὁμοιώσατε, λέγει κύριος, ἅτε οὐδὲν ἔχω
 ὁμοιον. καὶ ἐστὼς καὶ ἀκίνητος, ἐν ταῖς λέγειν μωσῆϊ πρὸς τῆς πέ-
 τρας, Ωδὲ ἐγὼ ἔστηκα πρὸς τὸ σε εἶ) ἐκεῖ καὶ τὰ ὅμοια. καθή-
 μνος δὲ, ἐνθα ὁ βαρὺ οὐ χφισί, Σὺ καθήμνος εἰς τὸν αἰῶ-
 να, καὶ ἡμεῖς ἀπολύμνοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πάλιν, Ο καθήμ-
 νος ἐπὶ τῶν χερουβίμ. κινούμενος δὲ, ὡς ὅταν λέγῃ. Καὶ ἐπέ-
 βη ἐπὶ χερουβίμ, καὶ ἐπέτασθη καὶ πάλιν, Δεῦτε καταβά-
 τες, συλχέωμεν ταῖς γλώσσας αὐτῶν. καὶ, Εκλινεν οὐρανὸς
 ἔκατεβη, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπὶ ταῖς κτ' μέρος ἐξηγήσει, τὰ
 δεόντα ἀφ' ἑωιδήσεται.

Τὸ μέγεθος τῆς τοῦ ἀπειρόν ὅσιν) ἐπειδὴ παντὲς λειον πέ-
 ρας ἔχει ὁ θεός, καὶ ὑπερτέλεος ὢν, ἔχει ὑπεράπειρός ὅσιν, ὡς τὸ,
 Καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐκ ἔσαι πῶρας. ὁμῶς καὶ ὑπερ πάντα
 ὅσιν ἀειθμόν. εἰ γὰρ λέγειτο ὁ θεός εἰς καὶ ἐν, ὁμῶς οὐκ ὑπερ τὸ
 ἐν ὅσιν. κρείως μὲν γὰρ τὸ ἐν, ἄξιον δηλοῖ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῆς
 πολλοὺς ἀειθμοὺς, καὶ οἶονεὶ ἀρχὴ πλῆθους ἀειθμῶν εἶ) δοκεῖ
 ὁμῶς ἠξίωσεν ὁ θεός καὶ τὸ ἐν ἐκ τῶν ἐξ αὐτῆς δέξασθαι, ἐπι-
 δὴ τὸ ἐν, ἀπλουῶν ὅσιν καὶ ἀμερές καθ' ἑαυτὸ, ἔχει ἀσυνήθη
 ὁμῶς ἔστως ὑπερῷωται, ἀπὸ τῆς ὑπερ τὸ ἐν ὅσιν. διὸ εἴρηται,
 Καὶ τῆς σωέσεως αὐτῆς ἐκ ἔστιν ἀειθμός.

Οὕτως οὐκ ὅσιν τὸ μικρόν) πάντα γὰρ τὰ ὄντα, καὶ
 τὰ λίαν μεγάλα, καὶ τὰ ἄγαν μικρά, μετέχουσι τῆς τῆς μικροῦ

μετοσίαις· οὐδὲν γὰρ ἴσῳ ὄντων διέφυγε τὸ μικρὸν ἐν πᾶσιν
ἀναφανόμενον· ἢ ὅτι ἐκ μικροῦ πρὸς τὸ μείζον πρὸς τὰ
ἐν αὐξήσει, τὸ φησὶν ὁ πατήρ· ἢ ὅτι ἐν ταῖς μείζονι τὸ μικρὸν
ἐν θεωρεῖται, ἔσθ' οὐκ ἐν ταῖς μικρῶν τὸ μείζον κατ' αὐτὸ τὸ μεί-
ζον (εἶ).

Καὶ διϊκνούμερον) τὸ ὑπεροξυπερον τῆς τῆ θεοῦ καὶ ὅτι
τὰ ἀσώματα χωρήσεως, ἐντεῦθεν δηλοῦται τὸ γὰρ διϊκνεῖσθαι
ἀκρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνύματος· οὕτω γὰρ ἔχεν δοκεῖ τῆ-
πο ἀποφαίνει, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἀσώματον τῆς ψυχῆς ἐνοειδὲς
ὑπὸ τῆ θεοῦ διαρρίθται δυνάται· διὸ καὶ τὰς ἐνοίας ὁ θεὸς
νοεῖ, ἀσ' ὁ νοῖς κινέμενος καὶ ἐργῶν νοεῖ, καὶ τῆς ὁσώτης ἀσω-
ματίας ἔσθ' ἀδιαρρείσας· ἔσθ' γὰρ μεταξὺ νοῦ καὶ νοήσεως, ὁ θεὸς
μέσος χωρεῖ, ὡς ἔσθ' εἴρηται, Σὺ σωῆκας τοῖς δὲ λογισμοῖς
μου ἀπὸ μακρόθεν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῆς ψυχῆς καὶ τῆ πνύμα-
τος, τουτέστιν ἐν ᾧ τὰς ἀσώματας ἐπιχειρήσας ἔχοντες, δι' οὗ
καὶ τοῖς ἀσώματις ἡ ψυχὴ πρὸς βάλλει, καὶ τὸ δὲ νοητικὸν ἴσῳ
σκέψων ἔχοντες, ἀκωλύτως χωρεῖ ὁ θεός· τὸ δὲ τὸ πνύμα
δυνάμιν καὶ οἶονεὶ δευτέρῳ ψυχῶν ἀσώματικὴν τῆς ψυχῆς οἶ-
παρ' ἔλλησι θφοὶ καλοῦσιν· ἢ οὐκ ἀσώματικὴ αὐτὴ ψυχὴ ἔστιν· ἢ
μέχρι μυελῶν, καὶ φλεβῶν, καὶ ἀρτηριῶν, καὶ ὁσέων, καὶ ὅλα τὰ σώ-
ματος διήκουσα.

Α μείωτον, ἀγλήητον) σημείωσαι ποσαχῶς λαμβάεται
τὸ ἀγλήητου ἢ ὁσώμασια, ἢ τὸ μήπω γηόμενον, γηισόμενον
δὲ, ὡς ἡ ἄρρα εἶπε τὸ, Οὐπω μὲν ἐμοὶ γέρονεν· ἢ ὡς ἀτε-
λείωτον, ὡς ὁ ἐν χαλαρῇ πύργος· ἢ ὑπὸ τῆ ὡς τὸ, Παῦλος
ἀπόστολος, ἐκ τῶν ἀνθρώπων· ἢ τὸ δὲ, ὡς ἰούσος εἰς τῆ δώδε-
κα· ἢ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄν, ὡς ὅσα τερατεύονται ἐκλίωες,
σκύλακ, καὶ χίμαραν, καὶ τὰ ὅμοια· ἰδίως οὐκ καὶ ἀπολύτως
τὸ ἀγλήητον ἔσθ' ἰσῳ· Εἰπὼν ἀγλήητον τὸν θεόν,

ταὶ παλινφήμοις ἐρμηνείας τῆς ὀνόματος ἀποκαθαίρει, καὶ φησὶν, ὅρα μὴ εἰς τὸ γεγενῆσθαι δέξῃ τιμὴ λέξιν, ὡς τὸ θεοῦ ἔχοντος τὸν ἵππὸν αὐτὸν, ἵνα ἐκ τῆς παρὰ αὐτῷ γῆνται τὸδε, οἷον δημιουργός, ἢ ἀγαθός, ἢ πνεῦμα, ἢ πῦρ, ἢ πνεύματιον, ἀλλὰ μηδὲ ἀγῆνητον ὑπελάβῃς τὸν αὐτὸν, μηδὲ ὄντα παντελῶς, μήτε ἐν γῆσιν, μήτε ἑτερόν τι. πῶς οὖν δεῖ τὸ ἀγῆνητον ἀκούειν, φησὶν ἐφεξῆς. Ταῦτα δὲ καὶ ἀρειανῶν καὶ δυνωματιῶν ποιεῖ τῶν ἐκ γῆνται καὶ ἀγῆνητου τὸν θεὸν βλασφημούντων.

Αλλ' ὡς παρὰ παναγῆνητον) ἐπειδὴ ὡς φησὶν ἵππὸν πᾶν ἀγῆνητον ὄντα τὸν θεόν, ποιεῖ νομίζεσθαι, καὶ λέγειν αὐτὸν ἐκ τούτου (εἶ) ἵνα καὶ τιμὴν ἀγῆνητα ἐν τῇ κλίσει, φέρεται ἀφ' ἑσῶ ποιήσωμεν τὸ σημαίνον. Ἐτέως δὴλος ὅτιν δὲ ἀρχῆς ὁ θεὸς διονύσιος, ἄτε μάλιστα τότε ἐν ἐφέσῳ ἀκμαζόντων τῶν φιλοσόφων, ἔνθα καὶ ἡ ἰωνικὴ φιλοσοφία σωματικῆ, τῆς ἀγῆνου ἡμῶν θεοῦ ἐπισκοποῦ οἴτου, σπουδαζῶν πάντα τὰ ἐκείνοις ἐσσημῶνως λεγόμενα, ἐπὶ τιμὴν ἀλήθειαν μεταγαγεῖν. ἠδὲ οὖν (εἶ) δόγμα ἡμῶν αὐτῶν λεγόντων τὰ νοητὰ πάντα καὶ ἀθάνατα, καὶ νοερά γῆνται πάντα καὶ ἀγῆνητα. γῆνται μὲν, ὡς εἰς αἴτια τῆς θεοῦ ὑπερσάντα καὶ παρὰ ὄσον ἐλάμψως ἀγῆνητα ἵ, καθ' ὃ μὴ ἐν χρόνῳ, ἀλλ' αἰώνως, τούτῃ ἐν τοῖς αἰῶσι παρῆλθον καὶ γὰρ ἐφημερῶν αἰῶν τὰ αἰδητὰ, τὸν χρόνον ἔχον τὰ ἵ νοητὰ, τὸν αἰῶνα, ὅθεν καὶ αἰώνια λέγονται. ὡς οὖν ἐκ παρὰ ὄσου λάμψαντα καὶ ἀγῆνητα αὐτὰ εἶπον, πάλιν ἠδὲ ἑτέροις ἔτι πόνδε τῆς ὄρατος εἰπόντας κοσμὸν καὶ γῆνητον, ἔτι ἀγῆνητον καὶ γῆνητὸν μὲν, καθ' ὅσον εἰς πόνδε τὸ πᾶν, ἢ εἰς ἑνὸς ἐπὶ πολλαὶ ὁδεύει, ὅρα ὅτιν ὅτι τὰς γῆνταις τῶν κατ' εἶδος ζώων, ἔτι φυτῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἢ ἐκ τῶν πολλῶν ἐπὶ τὸ ἐν, καὶ τῶν, ὅταν ἐπὶ φθορᾷ ὁδεύει, εἰς τιμὴν ὅτι τὰ σοιχεῖα

αὐάλιον. ἀγύητον ὃ αὐτίς τὸν αὐτὸν λέγοντας κόσμον, ἢ τοῖς
αὐτίον, καὶ ὅσον τῶν κινήσεων τῶν ἐπιγυέσιν, καὶ τῶν ἀποκα-
ταστάσεων τῶν ἐπιφθορῶν, οὐδέποτε κατ' αὐτοὺς ἐφίσαται.
φησὶν οὖν ὁ μέγας διονύσιος, ὅπως ποτ' αὐτὸν λέγοιτο τὸ ἀγύη-
τον, εἴτε ὡς ἐφίω, εἴτε ὡς οἱ ἐλλίωες, μὴ ἐπιτῆ θεοῦ τοῦτο
δέξι, τὰ μὲν ἄλλα ἀπατῶς λέγεται ἀγύητα· ὁ θεὸς δὲ, ἀ-
γαπίως καὶ ἀπολύτως· ἴς γὰρ ἀγία θεῶ πάντων ἀπαξιαπλῶς
ὑπερέχοντι.

Μονοειδῶς καὶ ταύπειδῶς) μονοειδῶς μὲν ἔφη, διὰ τὸ παν-
τελῶς ἀποφράβλητον τῆς θῆας φύσεως· ταύπειδῶς ὃ, διὰ τὸ
ἀνδροίωτον καὶ ἀμετάβλητον· ἀφροειζόμενον ὃ, τὸ δεικνύμενον,
ἀπὸ τῆς οὐραίνης ἢ τὸ Ἰξηριώμενον ἔκκεχρωσμένον.

Καὶ τὸ ταύπὸν) τὸ αἰεὶ ταύπὸν καὶ ὡσαύτως ἔχον, ἐπιμόνης
τῆς τῶν ὄλων ποιητικῆς ὁραταί ἀγίας, Ἰξῆς καὶ τοῖς κλίσμασι
τὸ ἐν ταύπότητι διαμύειν δεδωρηται, καὶ ἡ τῶν ἐνανπίων, ἢ γυναι-
ἐπεροίως ἔχόντων πρὸς ἀλληλα σὺταξίς. ταύπῶς οὖν ἀπα-
τα καὶ μὴ ἐν ταύπότητι φύσεως, ἐν τῇ θεῷ θεωρεῖται· πάν-
των γὰρ τῶν ὄντων ταύπῶς, ἢ γυναι ὁμοίως, ἀγίος ὁ θεός.

Κατὰ τὴν μίαν (ἔνικὴν) τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ ἀνδροίω-
τως ἔχον ὁ παρ' ἐπι ταύπὸν, ὁ θεός ἐπι καὶ ὑφ' ἐτέρου μὲν αὐτὸς
οὐ περατοῦται, οὐδ' ἐστὶ π' αὐτῆς πρῶτας, εἰς αὐτὸν ὃ τὰ πάν-
τα περατοῦται· καὶ ἐστὶν ὁ αὐτὸς αἰεὶ θεός, ὡς μονὰς ὢν, καὶ τὸ
ἀληθῶς ταύπὸν, καὶ ὅρος ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ἀπάντων ὅρος, ἐκ
πάντων ἀφωρισμένος καὶ ὑπεραναβεβηκῶς μονοειδῶς καὶ
ταύπειδῶς, τουτέστι κατὰ τὸ μονὰς ἐστὶ ἢ πάντων ἀμυγῆς καὶ ἀ-
πλῆ καὶ κατὰ τὸ ταύπὸν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ὡσαύτως ἔχον· οὐδὲν γὰρ
διαφέρει, μονάδα εἰπεῖν, ἢ μονοειδῆς· καὶ ταύπὸν, ἢ ταύπειδῆς·
τὸ γὰρ αὐτὸ σημαίνει μεταδίδοσι ἔκ τῶν ἐξ αὐτῆς κλίσμασι τῆς
ταύπῆς ὁ θεός, ὅθεν τὰ πάντα κατὰ τὰ αὐτὰ ἔκ ὡσαύτως κα-

ὡς ἔχοντο ἐν τῇ συμπνοίᾳ καὶ ἑσθιείᾳ καὶ συμπαθείᾳ
 μύουσι, ὡς δυνάμει τούτου μετέχοντα. οὕτω ἔτι ἐτερό-
 τητας, τούτῃσι τὰς ἑξ' αὐτῆς τῆς δημιουργικῆς διαφόροις παρο-
 δούσι, ἐν ἑαυτῷ ἑξομύνας ἔχει ἔτι σωτεταγμένας, ὁμοίους τῆς
 ταυτότητος ἑαυτοῦ ἐξομύνας, ἔτι εἰς ἐτερότητα μὴ ὁμοιόμο-
 ρος, μήτε εἰς ἀναντιότητα, καὶ τοὶ ἔτι ἀντιὰ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 σωέχων.

Ἐπειδὴ πᾶσι παρονοητικῶς) καὶ ἔτι ἑσθιείᾳ τὸν ὄντιν ἢ σω-
 ταξίς, παρὰ τὸ οἰητέον ἔχουσα πῶς ἀπόδοσιν, ἵνα ἢ, τὸ τέλος
 οἰητέον, ἔπειδὴ πᾶσι παρονοητικῶς παρέστιν ὁ θεός, καὶ τὰ
 ἑξῆς.

Ὡς γὰρ εἰ πῶς ψυχῶν) ὅρα πῶς ἐνεσι πῶς ψυχῶν ἑσθι-
 κῶς νοήσας, ἔτι πῶς νοεῖ μέρη ψυχῆς (ἔτι) ἑσθι κῶς καλῶς
 γὰρ αὐτῶν διαπλάθει τὰ λόγῳ.

Τῆς ἀμερεί) ἀμερῆς ἢ ψυχῆ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς παρὰ
 σῶμα ἀμερῆς· μέρη γὰρ αὐτῆς καὶ τὰς δυνάμεις φησὶν, ὡς εἰς
 εἰκόνα τὰ μέρη τῆς σῶματος ἔστι ὅτε παρὰ λαμβάνεται.

Ἀναπύξεσιν) ἀπύξις ἢ λέξις, ἑξ' ἀπλῶσιν ἢ τοὶ ἀφῆ-
 νειῶ τῆς ἐκκεκρυμμένης ἐν τῇ λέξει ὀνοσίας. τὸ δὲ ἀνακα-
 τάρεσθαι, τὸ παρονοῖως τῷ ἑσθι κῶν ἀπαλλάξαι τὸ θεω-
 ρούμενον.

Τὰ τελετὰ τῷ ἑσθι κῶν) τελετὰ ἀρχήματα τῆς σω-
 μάτων φησὶ, τὸ τελετῆ διαστάσιν, ὡς δι' οὗς ἀφῆνιζει. ἔτι κα-
 λῶς ὀντεῦθεν νοήσας τὸ εἰρημύον τῶν ἀποσώλων, ἵνα γῶτε, ἔτι
 τὸ βάθος, καὶ ἔτι τὸ ὕψος, καὶ τὰ ἑξῆς, ὅρα ἑνὲς εἰς τὸν ἑσθι κῶν
 σαυρὸν ἐδέξαντο. σημειώσας ἔτι, ἔτι μήκος, ἔτι βάθος, καὶ πλάτος
 ὅτι θεοῦ.

Νῦν δὲ αὐτὸ πῶς θείας) τὸ ἐνότητα, ἔτι ταυτότητα, ἔτι ἰσο-
 τητα, καὶ ὁμοιότητα, τὸ ἀπῆνον τῆς τῷ ὅλων συμπαθείας, καὶ

πρηνοίας, καὶ ὄψις ἐκάλεισαν οἱ παλαιοὶ, ὁ ὄψις καὶ ἐν ἔλε-
 γον· ἑτερότητα δὲ, καὶ ἀόμοιότητα, ἔα ἀϊσότητα, πῶς εἰς τὰ
 μερῶν, ἔα μεταβλητὰ, καὶ ἀόρητὰ, καὶ πῶς εἰς τὰ ὄντα δὲ, ἡ-
 ποινοῦντὰ δημιουργικὴν πρηνοίαν ἐκάλεισαν, ἀναλόγως τοῖς
 δηλουμένοις, νοοῦντες καὶ τὰ ὀνόματα, ὡς καὶ ἀπὸ διαφο-
 ρως εἰρήκαμεν. ἀλλοι δ', πῶς τὸ ἴδιον καὶ ἑτερότητα, ἡ ποι-
 τῶν τὸν καὶ ἑτερον εἶδος καὶ σέρισιν εἶπον. ἑτεροὶ δ', ὄψις καὶ ἀπει-
 ρον. ἐνιαῖον δὲ πολλαπλασιασμὸν φησὶ, τὸ ἐν οἰκείᾳ ἀπλότητι
 μένοντα τὸν θεόν, τὰ ποικίλα καὶ παντοδαπῆ εἶδη τῆς κλίσεως
 ὡραγαγαίν· πρηνοίαν γὰρ λέγει, πῶς πρηνοίαν τὸ κτίσασθαι τὰ ὄντα,
 οἷον κίνησιν καὶ ὀρμῶν.

Ομοίον δὲ τὸν θεόν) ἐφ' ἡμῶν ἔκ ἐστιν εἰπεῖν ὁμοίον· τὸ γὰρ
 ὁμοίον ἡμῶν ἔξ ὁμοιομερῶν καὶ ἀόμοιομερῶν συστήκεν, ὡς
 καὶ ἀεὶ τὸ τέλει δεικνυσὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρηνοῦς ζώων γένεσεως
 πρηνοματείας· ὁ δὲ θεός, ὁ ὅστις ὅλως ὁμοίως ὅστις, ἐπεὶ ποιη-
 ῆ ὄψις γραφῆ, ὡς ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἀόμοιότητος ὄντα ἀόμοιον
 πᾶσι φησὶν, ὡς τὸ, Τίς ἐν θεοῖς ὁμοίος τοῦ κύριου· καὶ πάλιν,
 Τίμι με ὁμοιώσατε λέγει κύριος· καὶ αὐτοῖς, Ἐγὼ ὁ θεός εἰ-
 πλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ τῶν πρηνοῦντων ὁμοιώθην, τούτῃσιν αὐ-
 τὸς ἐγὼ ἐμαυτῷ, ὡς εἰρῶντος λέγει ἐν τοῖς κατὰ ἀίρεσεων.

Τῆ καὶ δυνάμιν μιμήσθ) ἐστὶ μὲν πῶς μίμησιν λαβεῖν ἐν
 τύποις ἐπὶ τῆς νοεραῖς καὶ λογικῆς φύσεως πρηνοῦς τὸν θεόν ἐπι-
 στροφουμένης, καὶ τὸ, Γίνεσθε τέλειοι, καὶ γίνεσθε οἰκίρμωτες, ὡς
 ὁ πατὴρ ὁμοίος ὁ οὐρανίου· ἀπὸ, ἐπὶ θεοῦ μὲν κρείως, καὶ
 ὑπὸ πάντα ὄρον καὶ λόγον· ἐπὶ δ' ἡμῶν κλισιάτων καὶ πῶς ἐκά-
 σου δυνάμιν ἀναλόγως τῆ φύσεως ἐστὶ δ' μίμησιν ἐν τύποις νοῆ-
 σαι καὶ πῶς μετοχῶν τῆς ἐν θεῷ θεωρουμένων ὑπομοίως, ὡς
 τὰ ὡραγαγαίντα πρηνοῦς γένεσιν εἰληφε τὸ εἶναι, καὶ τῶν λοιπῶν
 μετέχοντα ὡν διεξήλθον ἐν τοῖς πρηνοῦς τύπων. τὸ δ' εἰπεῖν ὁμοίον

θεῶν καὶ πῶς θῆσαν εἰκόνα, ἐκ ἀναιρουῦ τὸς ὅτι τὸ ἔπι τῆ ἀν-
 ἄνθρωπου τῆτο εἰρηθεῖαι, ὁμῶς καὶ τὸν τῆς μεταχῆς λόγον καὶ ἔπι
 ἄλλοι λοιπῶν πῶς λέξιν παρῶδισε.

Καὶ καὶ θῆσαν εἰκόνα) πῶς τὸ κατ' εἰκόνα ἔομοίωσιν νοη-
 τεον, ἐνταῦθα φησὶν, ὅτι οὐ κατ' εἶδος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπεσρά-
 φθαι, καὶ τὸν νοῦν ἀνατεταμένον ἔχιν πρὸς τὸν θεὸν τ' ἀν-
 πον τῆ εἰ) καὶ δὲ εἰ), ὅπως ἕτεροι τὸ ἀντεξούσιον ἐνόησαν, ἐπεὶ
 οὐ καὶ πῶς οὐσίαν ὁ θεὸς ὅμοιος τοῖς λογικοῖς· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
 ὅμοιοι ταῖς εἰκόσιν ἡμῶν ταῖς ἐκ κηροῦ τυχόν ἢ χαλκοῦ, ἀ-
 ἵνα ἐπερούσια ἡμῖν ὅτι καὶ ποσῶς ὅμοια· τὰ μὲν γὰρ ὁμοτα-
 γῆ, τοῦτέστι τὰ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ οὐσίας, ὡς τὰ χερσὶ μ-
 καὶ σεραφίμ καὶ αἱ λοιπαὶ τάξεις, ὁμοιοῦνται ἀλλήλοις καὶ
 τὸ πρῶτον εἶδος· ὅπως εἶδος ἔπι ἄλλοι νοητῶν ὅτιν· οἷα
 ἵς ὑποκειμένη ὑλὴ αὔλος ζωὴ οὐσα, καὶ αὐτὸ τὸ εἶδος ὁ ὅτιν
 ἕκαστον τῶν νοητῶν· ὁ δὲ θεὸς οὐχ οὕτω πρὸς τὰ ἕξ αὐτῶν· οὐ
 γὰρ ὅμοιον τὸ ἀπὸν τοῖς ἀπαιτοῖς· ὁ δὲ εἶπον ἔπι ἄλλοι νοητῶν,
 γόησον ἔπι ἄλλοι νοερῶν ἡμῶν ψυχῶν.

Επὶ μὲν γὰρ τῶν ὁμοταγῶν) ὁμοταγῶν φησὶ τῶν ὁμοφυῶν,
 ἕξ ὧν ἢ ὁμοιότης ἀπέρχεται, οἷον πέτρῶς παύλῳ ὅμοιος καὶ
 πῶς φύσιν, καὶ ἀπέρχεται παύλῳ πέτρῳ ὅμοιος· ἔπι δὲ
 τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆς τύπου εἰκόνας, οὐχ ὁ αὐτὸς λόγος· οὐ γὰρ
 ὁ τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτὸς ἐπ' ἀμφῶν, ὅπως ἐκάλεσε πρῶτον
 γρῦ μῦθον ὁμοίου εἶδος· ὁ δὲ ἀνθρώπος καὶ ἕτερος λέγεται, οὐχ
 ὅμοιος τῆ ἰδίᾳ εἰκόνι, ὅτι ἢ εἰκὸν μὲν πρὸς πῶς τῆ ἀνθρώπου
 γέγονεν ὁμοιότητα, καὶ οὐχ ὁ ἀνθρώπος πρὸς πῶς ταύτης.
 οὕτως οὐκ καὶ ἔπι τῆ ἀπ' οὐ, καὶ τῶν ἕξ αὐτῶν, μὴ δεκτὸν εἶ)
 τὸ ἀπέρχεται. ἀπέρχεται δὲ ὅτιν, ἀλλὰ τοῖς τὸν ἀνθρώπον χ-
 εἰζοισι λόγον, ἔπισης ὅτιν εἰπεῖν, οἷον εἰζῶν τὸ καὶ γαστρός, ἔ-
 τὸ ἀναιπὸν, εἰ οὐ ζῶν τὸ καὶ γαστρός, οὕτω φησὶν ὁ κλήμης

ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτης ἑρωματέως, ὡς πρὸς οὐκ ἐνταῦθα. εἰ οὐκ ὅμοια τὰ ὁμοταγή, καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας, εἰ οὐχ ὅμοιον τὰ ὁμοταγή.

Τῆς ἀπομοιότητος) ἔθος ὅτι τῷ μεγάλῳ διονυσίῳ, τὸν θεὸν λέγαν ἔπι τῶν ἀπατῶν, αὐτὸν εἶ) τὸ αὐτὸν ἔτῃ αὐτοεἶναι ὑποσάπτω καὶ αὐτὸν εἶ) πλὴν αὐτοζωίῳ, καὶ τῆς αὐτοζωῆς ὑποσάπτω ὡς καὶ νῦν αὐτὸν εἶ) πλὴν ἀπομοιότητα, καὶ τῆς ἀπομοιότητος ὑποσάπτω. φησὶ ὅτι ταῦτα, οὐχ ὡς ἑτέραν μὲν φάσκων ζωίῳ αὐτὸν τὸ θεόν, ἑτέραν ὅτι παρῆχθαι ζωίῳ οὐσιώδη, καὶ οἷον εἶναι ἐνυπόστατον πρὸς τὸν θεόν, ἢ μετέχει τὰ τῆς ζωῆς μετέχοντα, ὅμῃ ὡς αὐτὸς ἑαυτὸν ἐρμηνεύει ἐν ᾧ ἐνδεκάτω κεφαλαίῳ, αὐτοζωὴ καὶ αὐτοδύναμις, καὶ ἀπομοιότης, καὶ τὰ ταῦτα λέγεται ὁ θεός, ὡς ἀρχικῶς τῆς πῶν, καὶ θεϊκῶς, καὶ ἀπαπικῶς. τῆτον γὰρ αὐτὸς τῷ ὄντι πιναχίος ὅτι τῆς δὲ αὐτοζωῆς ὅτι ὑποσάπτω, καὶ ἀπομοιότητος, καὶ τῶν τοιούτων, ὡς μεθεκίως αὐτοῖς τοῖς πρῶτως ἐν τοῖς οὐσι τῆς δωρεᾶς ταύτης μετέχουσι χορηγῶν. πάντα γὰρ οἰκείως ἑαυτοῖς μετέχει τῶν τοιούτων. ἀλλὰ πρῶτον καὶ ἀνώτατα τῶν νοητῶν κλίσης, ἀρχηγικῶς. τὰ ὅτι ἕξῃς, ὑποβαπικῶς. ὁμοιότητα δὲ ἔτι αὐτὸν ἐφημερῶς, πλὴν τῶν ὅλων ἐνόητα, καὶ τὸ μὴ τὰ ὅλα τῷ καὶ τὸ ὡσαύτως ἔχοντος ἔτι τὰ αὐτὰ εἰς σύμπτωσαν μετέχει, καὶ μετρίαν τῆς πρῶτου ἀπίου. ἐνδεχόμενον δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ τελείως, οὐδὲ καθ' ὅλου ἡμίμησις.

Τὸ ἀποδέον) ἀπολείπον.

Τί δὲ καὶ πρὸς τῆς θείας γάσεως) πλὴν γάσιν, καὶ πλὴν καθέδραν τὸ αὐτὸ δέχεται. γάσιν γὰρ οὐ πλὴν εἰς τὸ ὀρθὸν γυμνάσιον, ἀπὸ τῆς συσκευασίας ἐν τῇ καθέδρᾳ ὑπόνοιαν φησὶν, ὅμῃ τὸ ἀκλόνητον καὶ ἀμετάπτυστον ἔστι θεός, βεβαίαν, γάσιν ἐκά-

λεισεν, ὡς καὶ τὸ καθῆσθαι τὸ ἐν ἀνόνομῳ βασιλείᾳ καὶ ἀνα-
παύσει διαρκῶς καὶ ἀκαταλήπτως ἔχῃ. Ἐ μὲν ἐν τῇ γραφῇ,
ὡς ἀπὸ τῆς καθῆσθαι ἀνισάμηνος εἴρηται, ὡς ἐν τῷ, Ἀνάστηθι
κύριε, πρὸ φθασον αὐτοὺς· καὶ πάλιν, Ὡς ἀποστάσεως ἐπὶ τῷ
καθῆσθαι μεταβάλλον, ἐν τῷ, Ὁ πᾶσι βῆσθαι ἐπὶ τοὺς ἵππους
σου· καὶ, Ἡ ἵππασία σου θρησκεία καὶ αὐτοὶς, Ἐπέβη χερσὶν,
καὶ ἐπετάθη μάλιστ' ἢ τὸ, Ἐκάρησας ἐπὶ θρόνου, ὁ κρῖνων δι-
κασιωγῶν καὶ, Ὁ θεὸς κἀθήται ἐπὶ θρόνον ἀγίον αὐτοῦ· ταῦτα ἢ
ἐσδρηνικῶς, δηλὰ θεοειδῶς.

Καὶ ἐπὶ πάντα περιόντα) ἐπὶ πάντα περιόντων ἔκινου-
μενος λέγεται ὁ θεός, ὡς ἐν τῷ ἱερῆμῳ, Ἐγὼ θεὸς ἐγγίζων, ἔ-
συχὴ πόρρωθεν· καὶ πάλιν, Ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων· ἔ-
μάλιστ' ἔβη ἀναβῶ εἰς τὸ οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ, καὶ τὰ ἔξῃς· ἐν
δὲ ταῖς θεοφανείαις, Κλίνον οὐρανοὺς σου, καὶ κατέβηθι· καὶ
Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

Οὐ κατὰ φοράν, ἢ ἀμοιῶσιν) διδάσκων δισεβῶς νοεῖν τὰ
περὶ θεοῦ λεγόμενα, φησὶν, ἀκούων κινεῖσθαι τὸν θεόν, μη-
δέποτε νοήσης κίνησιν πρὸς ἐπὶ τῶν κλισίων νοουμένων καὶ μάλι-
στα τῶν αἰσθητῶν· τὰ γὰρ ὑλικά, κινεῖται μὴ κατὰ φοράν· φορὰ ἢ
ἔστιν, ἢ κατὰ ὅλον τὸ πᾶν ἐνδημαγῆ, καὶ μάλιστ' ἢ μὴ δυναμένη
ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι, ὅταν ἐτέλη· κίνησις δὲ ἔστιν, ἢ κατὰ ἀμοιῶσιν·
ἀμοιῶσις δὲ ἔστιν, ὅταν μῦροντος τῆς ὑποκειμένου αἰσθητοῦ ὄν-
τος μεταβάλλῃ ἐν τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἐναντίοις οὖσιν, ἢ καὶ με-
ταξὺ ἐναντίων ἔκ μὴ, οἷον τὸ σῶμα ὑγαίνει, καὶ πάλιν κάμνει·
τὸ αὐτὸ ἔκ ὀχάλκῳ ποτὲ εὐρογγύλος, ποτὲ γανοειδής, τοῦτέ-
στιν εἰς γωνίας μεταχρημαθεῖς· ὅταν ἢ ὅλον μεταβάλλῃ, μὴ
ὑπομῦροντος αἰσθητοῦ ἑνός, ὡς ὑποκειμένου τῆς αὐτοῦ, ἀλ-
λ' οἷον ἐκ γῆς πάσης αἷμα, καὶ ἐκ ὕδατος αἴθρ, ἢ ἐκ αἵματος παν-
τὸς ὕδατος, ἢ ὡς ἢ ῥαβδος μυσσεῶς εἰς ὄφιν, ἢ τὸ ὕδωρ εἰς αἴ-

μα, τὸ πρὸς καὶ ἄνω, καὶ ὑμέρις, ἔφθορα, μετακινήσεων τῶν
 πρὸς τῶν, ἀπὸ ἐστὶ καὶ κατ' ἑτεροίωσιν κινήσεις εἰς τὸ ἀνόμοιον,
 καὶ ἀπὸ χρώματος εἰς χῶμα. πάλιν ἑπιπέδους ἔστι κινήσεις, ἢ
 ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταστάσεις ἢ πρὸς κινήσεις ἢ κατ' ἑπὶ εἰς ὀρ-
 θὸν πορείαν γίνεται, ἢ κατ' ἑπιπέδου, ὡς ὁ ἄστρος κινεῖται
 κατὰ ζῦνας δὲ ἔστι οὐρανός. ἢ κατ' ἑπὶ μικτῶν ἔστι βύθειας ἔ-
 κυκλικῆς, ὡς ἡ ἑλικοειδῆς πορεία, οἷα ἔστιν ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστὶ καὶ
 νοητῆς κινήσεις, καθ' ἃς ἡ οὐρανὸς ὀνεργῶν, ἢ ἔστι οἱ θεοὶ νοεῖσι
 τὰ ὄντα. ἐστὶ καὶ ψυχικῆς κινήσεις καθ' ἃς εἰς νοήσεως κινεῖται,
 ἔστι εἰς τὸ κινεῖν τὰς ἀσθενείας. ἐστὶ ἔτι ἄλλη κινήσεις φυτικῆς, ἢ εἰς
 αὐξήσιν ἔστι τῶν κινουμένων τὰ ἐπιπέδου. ὁ οὐρανὸς θεός οὐ κατ'
 μίαν τούτων κινεῖται, ἀλλὰ κινήσεις τῶ ἀκινήτου ἔστι αἰεὶ ὡσαύ-
 πως ἔχοντος λέγεται ἢ εἰς τὸ ἡμέτερον τὰ ὄντα, βύθειας αὐτῶν,
 ἔστι πρὸς τῆς εἰς πάντα πρὸς οὐρανὸς αὐτῶν.

Οὐ πῶς ἔστι ἀμφοῖν) κινήσιν πῶς μεταβατικῶν λέγει, ἡ καὶ
 ἑλικοειδῆ ὀνομάζει. ἀχέτω δὲ, τούτεστιν ἀπολύτως καὶ ἀ-
 σωμαφεῖ.

Ἀλλὰ καὶ κινήσεως θεοῦ) ἀπαγορεύσας τὰ τῶν ἑπιπέδων
 κινήσεων ἐπὶ θεοῦ, ὅπως καὶ θεοπροπῶς νοεῖν κινήσιν ἐπὶ
 θεοῦ ἀφωρίσας, τὰς ἀσθενείας ἐν τῶν παντὶ κινήσεως ἀναγωγ-
 κῶς ἐρμηνεύων.

Καὶ τὸ μὲν δὲ) πῶς ἢ κατ' ἑπιπέδου, καὶ ἢ κατ' ἑπιπέδου, καὶ
 ἢ ἑλικοειδῆς κινήσεις ἐπὶ θεοῦ νοεῖται, ἀνάγνωθι τὸ τέταρτον
 κεφάλαιον, μετ' ὀλίγα φύλλα τῆς ἀρχῆς τῶ κεφαλαίου, καὶ
 μαθήσῃ, πῶς ἐπὶ ἀγγέλων, καὶ ψυχῶν, καὶ ἑπιπέδου αἰετῶν
 νοεῖται.

Τὰ μέσα καὶ ἄκρα) αἰετῶν ἑπιπέδου πρὸς τῶν ὑ-
 ποβυθικῶν. ἄκρα μὲν οὐρανὸς καλεῖται τὰς ἀνωτάτω δυνάμεις
 καὶ πελαζούσας θεῶν. μέσα δὲ, τὰς μετ' ἐκείνας μὲν, τῶν δὲ αἰ-

ἀθητῶν ἀπάντων ὑπερκειμένης. αἱ μὲν οὖν ἀνώταται πᾶσι
 χροισταὶ μέσας· αἱ δὲ μέσαι, τὰ ἀιδητὰ· διὰ τὸ γὰρ καὶ τὰ
 ἕξαις ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγγέλων εἶπεν ἡ γραφή· ὁ μὲντοι θεὸς ἀ-
 πάντα πᾶσι, ὡς ὁ κύκλος ἐν τὸς αὐτῆς πάντα, καὶ εἰς ἑαυ-
 τὸν ὡς πρὸς αἴτιον ἔπιτρέφει. σημείωσα δὲ, ἵνα τὸ αὐτὸν, καὶ
 δικαιοσύνη ἐπιτὲ θεοῦ, ἐπὶ ἴσον.

Ομοίαν χωρητικὴν) ὁμοία χωρητικὴ δι' ἀμμήλων ἐπὶ τῆς
 σοιχείων· ἡ γὰρ ἐπισημειωτικὴ τούτων, καὶ τὸ μὴ ὑπερταλαμ-
 πύειν ἐν τοῖς συγκρίμασι τὰς γνέσεις τῆς κόσμου ποιεῖ· εἰ γὰρ
 ἐπὶ τῆς σοιχείων πλεονάσει, φθίρεται τὸ γινώσκον.

Καὶ κατὰ τὸ πάνανισότητα, νοητικὴν ἴσέον ὅτι, νοητὸν μὲν ἔστι
 τὸ τῆς ἀιδησίας οὐχ ὑποπίπτον, οὐτε τὸ νοερὸν ἔχον ἐν ἑαυτῷ,
 ὡς αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀιδησιῶν νοερὸν δὲ, τὸ ἀ-
 πλάς καὶ ἀπολύτως ἔχον τὰς νοήσεις, ὡς ἀγγελοὶ λογικὸν δὲ,
 τὸ διὰ λόγου ἐκείνης τὰς τῆς ὄντων γνώσεις δεχόμενον, ὡς
 ὁ ἀνθρώπινος νοῦς· ἀιδητὸν δὲ, τὸ τῆς ἀιδησίας ὑποπίπτον, ὡς
 τὰ μέρη τῆς κίσεως, ἀπὸ διαρροῦται εἰς οὐσιώδη ἐφισ-
 κα, τούτεσιν εἰς τὴν ἀκινήτως ἐπαίτη ἀιδητήτως ὄντα, ἐ-
 εἰς τὰ πᾶσι ὅποιανου ἔχοντα κινήσειν· πᾶσι γὰρ φύσιν, ἀρχὴν
 κινήσεως καὶ ἡρεμίας ὀρίζονται· θελητικὴν δὲ ἴσότητα, πᾶσι
 πρῶταρεπικὴν· ἐκ ἀγνοῶ μὲντοι, ὡς καὶ καταχρηστικῶς καὶ ἐπι-
 τῆς τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς νοερά τε καὶ λογική.

Γάσης ἴσότητος ποιητικὴν δυνάμιν) ἔστι ἴσότης ἢ ἐν ταῖς
 φύσεσιν ἐκ θεοῦ τῶν πάντων ποιητοῦ διδόμενη, ἐπὶ ἴσότης
 θελητῆ, ἢ ἐθέλοντες καὶ ἐκ πρῶταρεσεως κατορθύουσιν οἱ τὸ δὲ
 καὶ τὸ πᾶσι τὸν βίον ἰσονομικὸν μετᾶσι· καὶ αὐτὴ οὖν ἡ
 ἴσότης, ἐκ θεοῦ σωέση· πᾶσι γὰρ ἰσονομίαν καὶ δικαιο-
 σύλω ὁ θεὸς ἐν ἑαυτῷ ἀπλάς καὶ ἀμερῶς, ὡς ἐν ἰδέαις
 καὶ πρῶταδείγμασιν ἐν ταῖς αἰδέσις αὐτῆς νοήσεσι πρῶτα-

χί, ἥτοι πειράσθαι κρείως εἰπεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Σ παντοκράτορα, καὶ ὡς παλαιόν) πολίος
 μὲν ὡφθη ὁ θεὸς πρὸ δαυὶδ, λυκὸν ἔχων
 πρὸ κεφοδύω, ὡς ἔειπον, κατὰ τὸ παλαι-
 ὸς ἡμερῶν ὠνομάσθη νεώτερος ὅτι τὸ πο-
 λιὸς γέροντος, ὅταν ὡς αἰὴρ ὡφθη πρὸ αἰ-
 βραμ μὲν τῶν ἀγγέλων. Ἐνεαίσιμος, αἰ καὶ θεωρῶν ἀπέ-
 λυσεν. ὡς δὲ, πρεσβύτιω μὲν, ὡς πάντων ἐκ θεοῦ τε ὄντων καὶ
 μετ' αὐτὸν διὸ Ἐνεωτέρων αὐτῶν νέον ὅτι, ὡς αἰεὶ ἐν ἀκμῆ
 καὶ βύσταθι μακαριότητι ἀπαλαίωτον ὄντα. εἰ ὅτι καὶ εἰποῖς
 τὸ σωμαφόρον, τούτῃσι τὸ γρηγορότερον καὶ νέον ἅμα ὡς ἀ-
 πὸ ἀρχῆς αὐτῶν δηλοῦν ὅτι πάντα διήκοντα καὶ παροῦντα ἀ-
 χειτέλους διαγωνίζεσθαι, ὅτι τέλος τῆς ἀρχῆς ὅτι νεώτερον, ἔξ
 φησὶ καὶ τὸ λόγον. εἶτα πρὸς ἀρχὴν καὶ γνάμω ἱεροθέου τοῦ
 θεοῦ. πρὸ τούτου γὰρ ὅτι βλάβω λέγειν αὐτὸν σικαῖον ἱεροτελε-
 στήν, ἅτε διδάσκαλον ἑαυτοῦ ἀποκαλοῦνται.

Καὶ πολίος καὶ νέος) πῶς, ποτὲ μὲν πολίος, ποτὲ ὅτι νέος, ὁ
 κρείως γράφεται, ὡς τὸ, Ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ
 αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ γουὺ σήμερον, τὸ χθὲς νεώτερον.

Ἐπειὸς ἡ μονάς) ἐπειδὴ ὅτι ἡ ἀειθμιπική, τὸ ἐν ἀει-
 θμοῖς διαίρεσιν ἔχον πλῆθος εἰς τὰς ἀειθμίας, μονάδα μὲν
 ἀρχὴν θεωρεῖται τὸ παντὸς ἀειθμοῦ. δυνάδα ὅτι, ἀρπίων, καὶ τῶν
 ἄλλων εἰς μέγθος παροῦντων ἀειθμῶν καὶ πρὸς ἀειθμίας μονά-
 δων, ἐπειδὴ τὸ πλῆθος, τούτῃσι ἡ κτίσις ἐκ τῶν θεοῦ ὅτιν. ὅτι
 ἀειθμὸς ὅτι, πρὸ πλῆθος ὅτιν. εἰκότως τὸ κατ' ἀειθμὸν, νεώ-
 τερον ὠνομάζεται τὸ γὰρ πλῆθος, τὸ καὶ ἀειθμούμενον, μὲν τὸν

θεὸν ἀφάτως καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ παρήχθη ἔμφα καὶ τὸ νεωτέρου
τύπου ἀειθμοῦ τῆς κτίσεως· ἀρχηγικώτερον ὅστιν ἢ μονάς, ὡς
ἔφλω, ἢ καὶ τῆς ἀριθμῆς αἰπία, καὶ ἔχουσα σχέσιν ἑνὰ πρὸς
τὰ ἴξ αὐτῆς πλά. ἔκοιῦ ὁ θεός, ὡς καὶ τούτων αἰπός, καὶ
μονάδος λόγῳ ἐπέχων νεώτερος κτ' πλὴν εἰρημύνην θεωείαν
ἐκ τῆς ἴξ αὐτῆς πρὸς σαχρδύεται. εἰσὶ δὲ οἱ τὰ σώματα ἀρι-
θμὸν ὠνόμαζον.

Καὶ ἀπολύτως ἀγγήτα) αἰὼ μὲν ἐν τῷ πέμπτῳ κεφα-
λαίῳ, πρὸς αἰῶνος καὶ χρόνου πλατέως διελάβομεν τιῶν δὲ
τὰ ζητούμενα σαφιλωισέον· ἔμνον γὰρ ἡ γραφή, φησὶν, αἰῶ-
νιον καλεῖ τὸν θεόν, ἐν τῷ λέγει, Ὁ θεός ὁ αἰώνιος, ὁ κατα-
σκυάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· τὸν γὰρ θεόν λέγει ἀπολύτως ἀ-
γγήτοι, ἄτε καὶ αἰαπίως ὄντα τοῦτο ὄμνα καὶ τὰ μετέχοντα
ἀφθαρσίας καὶ ἀαλλοίωτα πρὸς αὐτῶν πλὴν οὐσίαι αἰῶ-
νια λέγει, εἴτε ἀγγέλοις, εἴτε αἰώτερον ἔρανόν, ὡς τὸ, Ἐσθισιν
αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶνος, καὶ τὸ, τὰ
μὴ βλέπομενα, αἰώνια. ἀαλλοίωτα δὲ φησὶ μείναι τὰ ὡς
ἐγγύοντο· καὶ πύλας αἰωνίας καλεῖ εἴτε οὐρανοὺς, εἴτε τοὺς ἐ-
φροκότες τοῦτοις ἀγγέλοις, οἷα πυλωροὺς· καὶ τὰ ἀρχαῖα
δὲ αἰώνια καλεῖ, ὡς καὶ τὸ, Ἐτη αἰώνια ἐμνήσθην· καὶ τὸν
κατ' ἡμαῖς χρόνον, αἰῶνα φησὶν, ὡς τὸ, Ἐως τῆς σιωπλείας
τῆς αἰῶνος· καὶ τὸ, Ὅπως ἴξέληται ἡμαῖς ἀπὸ τοῦ ὄνεσῶτος
αἰῶνος ποιηροῦ· καὶ ἀάπαλιν, τὸν αἰῶνα, χρόνον λέγει, ὡς
τὸ, Ἐγὼ ἀασήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· αἰὼν γὰρ, ὄμνα
οὐχ ἡμέρα, τὰ ἐν τῇ ἀασάσῃ· καὶ πάλιν, ἐν οἷς ὁ θεός τὸ
αἰῶνος τύπου ἐλύφλωσε τὰ νοήματα τῆς ἀπίστων· καὶ τὸν χρό-
νον δὲ, αἰῶνα φησὶν, ὡς τὸ, Αἱ ἡμέραι τῆς αἰῶνος, καὶ μραβί-
της, καὶ ἀμανίτης ἐκ εἰσελδύσσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου, ἕως
δεκάτης γηραῖς εἰς τὸν αἰῶνα· τὰς γὰρ δέκα γηραῖς, αἰῶνας

φισίν. Αλλως. Οὐ γὰρ, φισίν, ἔνθα ἡ γραφή αἰώνιον λέ-
γει, πάντως τὸ θεῖον νοεῖν· τοῦτο γὰρ ὅτι τὸ πάντα καὶ ἀπολύ-
τως, πούτέστιν καὶ πᾶσαν ἐννοίαν, ἀγύητον καὶ αἴδιον· ὅμοια ἔ-
στὶ ἀγγέλοις τῆ ποιαύτη λέξι σημαίνεσθαι, ὡς τὸ ἐν ταυτότητι
ἴσχυα μένειν ἔχοντας.

Αἰῶνος μεθέξαι) ὅτι καὶ οὗτος ὁ πατήρ αἰῶνα λαμβά-
νει καὶ τὸν θεολόγον γρηγόριον, τῷ διλωκοῖς, ἡ γου τῷ αἰεῖ εἶ-
πω δὴ λωσιν.

Καὶ ἔγχρονος αἰῶν δοξάζεται) ἔγχρονος αἰῶν, τὸ ἐν ψαλ-
μοῖς, Εκοπίασεν εἰς τῷ αἰῶνα καὶ ζῖσεται εἰς τέλος. αἰώνιος
δὲ χρόνος, τὰ πᾶσα τὰ ἀπόσολω, οἷον τὸ πρὸ χρόνων αἰώ-
νιων, καὶ χρόνοις αἰώνιοις σεσημημένου· καὶ ἐν μωσεί τῷ, ἔσα
θι κατόχμος εἰς τὸν αἰῶνα. σημείωσαι ὅ, ὅτι ἀφθαρτος καὶ
αἰεὶ ὡσαύτως ἔχων ὁ μέλων αἰῶν.

Ἡ καὶ μάλλον ἴσμεν αὐτοῖς) αὐτοῖς τοῖς ἀγίοις δηλονότι.
σημείωσαι ὅ, ὅτι τὰ νοητὰ, ὄντα καλεῖ, οἷς καὶ τὸ αἰῶνα σωμα-
ειθμεῖ. τὰ ὅ αἰσθητὰ, γῆρεσιν λέγει, ὡν καὶ τὸ χρόνον εἶ-
νει. ταῦτα τελείως ἔχεις ἐν κεφαλῆ αἰὼ πέμπτω.

Οὐχ ἀπλῶς σωμαίδια θεῶ) ὁφώτατα κατασφαλίζε-
ται τὸν ἀκροατὴν εἰς δισέβειαν, φάσκων μὴ χεῖρα ὑπο-
νοεῖν τὰ λεγόμενα αἰώνια, καὶ τὸ καὶ σωμαίδια εἶ-
πὼ πρὸ αἰώνων. ἔστι ἡ δὲ μὲν γὰρ αὐτῷ εἰρήκα μὲν αἰώνιον λέγεσθαι
κρείως, ἔκ αὐτὸν τὸ αἰῶνα, ὅμοια τὸ αἰῶνος μετέχον. ἔκοιῦ
τὰ νοητὰ κρείως καὶ ὄντα ὡς ἀθάνατα γῆρομδρα καὶ αἰώνια ὡς
ἀτελδύτητα βουλήσθαι θεοῦ ἴσχυα μόνοντα γρη λέγειν, ἅπε καὶ πα-
ραχθέντα ὑπὸ θεοῦ ἔσπερον ὄντα. κωριολεκίων ὅ μα-
λιστα, τὰ τῷ παρ' ἑλλησι φιλοσόφων σεμνὰ μετὰ γὰρ ὅτι ἔ-
δυσέβειαν ἀπραλῶς φισίν οὐκ, ὄντα μὲν εἶ-
καὶ αἰώνια, τὰ
ἔστωμα τῶ δὲ δυνάμεις ὑπὸ θεοῦ δημιουργηθείσας, ἔμνω

σιωαῖδιους θεῶν, ὡς ἐκλίωες ληρωδοῦσιν, ἅμα θεός, ἅμα
παῖτα, λέγοντες. εἰσὶ ὃ καὶ τὰ γινόμενα ταῦτα, φησὶ, τὰ πρὸς-
γὰ σώματα, αἶ καὶ γῆ εἰσὶ καὶ φθορὰ ὀνομαζοῦσιν, ὡς τῆς
ὑποστάθμης ὄντα τῆς ὕλης, καὶ παχύτερα πάντα τὰ μὲν σε-
λιώω. εἰσὶ ὃ μέγα ὄντα, ἢτοι αἰώνων καὶ γυρομένων, ἢτοι πα-
χυτέρων τῶν πρὸς γαίῳ σώματι, τῶν γυρομένων τε καὶ ἀπογυρο-
μένων πυκνῶς εἰς γῆ εἰσὶ τῶν φθορῶν, ἅτινα μέσα τούτων,
σώματα μὲν εἰσὶ καὶ αὐτὰ, πλὴν καὶ αἰῶνος μετέχουσι, καὶ χρο-
νου ποσῶς, τὰ ὃ μέσα εἰσὶν, οὐρανός καὶ ἀστέρες πάντες. Σώ-
ματα γὰρ καὶ ταῦτα, εἰ καὶ λεπτομερέστερα, τῆς ὕλης τὸ εἰλι-
κρινέσασθαι, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, σώματα ἐπουράνια καὶ
σώματα ἐπίγεια· εἴτα ἀφωρίζων, ποῖα εἰσὶν, ἐπάγει, Ἄλλη
δόξα ἡλίου, καὶ δόξα σελήνης, καὶ δόξα ἀστέρων. ὁ μὲν
οὖν ἀνώτερος οὐρανός, ἐν τοῖς αἰῶσι γέγονε καὶ ἡ γῆ. πρὸ γὰρ
τῆς κτισθέντος φωτὸς τῆς καὶ ἡμέρας κληθέντος ἐδημιουργήθησαν,
ὡς φησὶ μαῦσῆς. ἐν ὃ τοῖς χρονικοῖς διαστήμασι, τὸ στερέωμα
τῶν ἀστέρων, πλὴν καὶ σώματα καὶ ἔγχρονα· εἰσὶ γὰρ τὰ ἀπία καὶ
ὄρατα, ὅμως αἰώνια ἔσονται, μετέχοντα τῶν αὐτῶν αἰῶνος, ὡς
καὶ τὰ σώματα ἡμῶν μεταχηματίζόμενα εἰς ἀφθαρσίαν, ὡς
τὸ ἀπόστολος δηλοῖ, τὸ χῆμα λέγον πρὸς ἀρχὴν τῆς κόσμου τού-
του, οὐ πὸν κόσμον διὸ τῶν πρὸ τῶν μέσων τούτων σώματι εἴρη-
ται ἐν ψαλμοῖς, Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, τῶν εἰς τὸν αἰῶνα τῶν
αἰῶνος· πρὸς ἀρχὴν ἔθετο, καὶ οὐ παρελθύσεται. σημεῖωσται οὖν
ὅσοι ἀστέρες, καὶ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ὁ οὐρανός, σώματα
μὲν εἰσὶ λεπτομερέστερα· ἀθάνατα ὃ, θεοῦ βουλήσιν ἐγγύοντο,
ὡς τῶν σώματα ἡμῶν γίνονται μὲν πλὴν ἀθάνατον. Ἄλλως.

Μέσα ὄντων καὶ γυρομένων, ἀγγέλους ἔφη τῶν ψυχῶν, πᾶσι μὲν
αἰῶνος μετέχοντα, διὰ τὸ ἀφθαρτὸν καὶ ἀθάνατον· πᾶσι ὃ,
χρόνου, διὰ τὸ ἐν γῆ εἶσθαι· διὸ ταῦτα ἔγχρονα τῶν αἰώ-
νων

για φησὶ· περὶ γὰρ τὰ μύθοντα, τῷ αἰῶνι δηλοῦσθαι, τυ-
τέστιν ὅσα πρὸ θεοῦ λέγεται· τὰ δὲ ἐν γένεσι, τῷ χρόνῳ· εἰ καὶ
ἀκούοντας αἰώνια καὶ ἔχρονα, οὐχ ἀπὸ οὕτω ταῦτα λαμβάνειν
χρὴ, ὅμῃ καὶ τοῖς συνεγνωσμένοις αὐτοῖς ἔσποιν φη-
σὶν, ἡγοῦντο τὰ ἀφ᾽ ἑσῶς πτενομήτους,

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ.

Ρχισω ἀρχον εἰρλίω) σημείωσαι ὅτι
τὸν θεὸν ἐκάλεσεν ἀρχισω ἀρχον· τὸ δὲ
μερισὸν πλήθος, νοήσον τὸ ἀμῶν τόν.

Εἰς τὴν ὄλιω ἐνόηται) ὄλιω ἐνόηται,
οἱ μὲν ἔλαβον, τὴν ἀπλίω καὶ ἀμερῆ τῆς
ὄντων ἀπῆλυ, πρὸς τὴν τὰ πάντα ἐπέ-
γραπται, ὡς ἐν αὐτῇ σιωπάμεθα· οἱ δὲ, τὴν τῶ πάντες ἀρμο-
νία καὶ ἐπροφυῶν τῆς σοιχείων συγκεκραμένω· διὸ καὶ πό-
λεμον ἐμφύλιον ἀνόμασε, τὴν τῆς ἐν αὐτοῖς ποιότητων ἐναρ-
πτότητα, θερμὸν πρὸς ψυχρὸν, καὶ ὑγρὸν πρὸς ξηρὸν, ἃ τῆς
διῶν ὁμοίως, ἀπὸ εἰς ἐνὸς κόσμῳ συμπλήρωσιν ἰσώται.

Ενοῦσης εἰς ὁμοειδῆ σιωοικία) μὴ νοήσης, ὡς οἱ ἄθεοι μά-
νηχῶσι, ὅπ σασιάζουσα πρὸς ἑαυτὴν ἢ ὑλὴ ἀπειώησε τὰ δαι-
μόνια ταῦτα· ὅμῃ ὅπ φύσι τῷ ξηρῷ τὸ ὑγρὸν πολέμιον, ἃ τὸ
ψυχρὸν τῷ θερμῷ· θεὸς γὰρ καὶ τὰ οὕτως ἔχοντα, σιωάπειν
πρὸς φιλία καὶ σύστασιν ὅ πάντες· τὸ ἐμφύλιον οὖν, ἐμφυτον
νοήσον.

Αἰγοῦν πρεσβύτεραι) πρεσβυτέρας δυνάμεις, οὐχ ἀ-
πλάως τὴν τῆς σεραφίμ ταξιαρχίαν φησὶν, ὅμῃ πρὸς τὸ σι-
τά γῆν, ἡγοῦν σιωάπειν, ταῖς θῆαις ἐλάμψισι τὰς ὑφ᾽ ἐμῶν
τὸ πρεσβεῖον ἔχουσαν· τὴν γὰρ πρὸς τὴν αὐτὰ δέχονται θε-
σι

φάειαι. ἀμερῶς δὲ, τυτέσιν, ἐκ ἐν μέρει τισίν, ἤμ' ἀθρόως
τοῖς ὅλοις.

Χυθῆναι πρὸς τὸ ἀπειρον) μεγάλας πλάνας φιλοσόφων
ἐκλήων διελέγχων, καὶ πρὸς τὴν δυσέθειαν μεταγῆ·
πολλῶν γὰρ ἐν ἐκείνοις σασιαζόντων, καὶ τῶν μὲν ἄλλ' ἐν ἀστυπώσεως
ἐ πολέμου πάντα δι' εἰδος καὶ μάχης λεγόντων γυνᾶσαι·
τῶν δ', ἐκ φιλίας καὶ συμφωνίας μόνον δημιουργίαις τὰ πάν-
τα, θεοὶ δὲ μὴ κατ' ἀξίαν μὴ φρονιζόντων, εἰς τὰς ἐκεί-
νων ὀνοματοποιίας εἰς ὀρθότητα μεταφέρων, θεὸν ἐφίσησι τῶ
παντὸς ἐ ποιητῶν καὶ συναγωγῶν, ἐμφύλιον μὲν πόλεμον τοῦ
παντὸς νοῦν, τῶν ἀσωμῆχ' καὶ αὐλῶν καὶ νοητῶν πρὸς τὴν τῶν
σωμῆχ' καὶ ὑλικῶν καὶ αἰσθητῶν φυσικὴν ἀσυμφωνίαν· ἀνό-
μοια γὰρ ταῦτα ταῖς οὐσίαις ἐ ἀσύμφωνα· ἢ γὰρ σφρῆξ ἔπι-
θυμῆ καὶ τῶ πνδύματος, καὶ τὸ πνδύμα καὶ τῆς σφρῆξ· οὐ
μόνον δὲ τῆτο, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ πάντα, ἢ ποιήματα, ἀ-
πειρα λεγόντων ἐπίων καὶ εἰς ἀπειρίαν φθέρεσαι, καὶ τὸ μί-
γμα τῶν ἀπάντων, ὅσῳ φησὶν ἀπειρίαν, τρεπόμενον εἰς δια-
φορὰν, ἐ χειρισμὸν, καὶ μέρη, διακρίεσθαι καὶ χωρίζεσθαι
εἰς γνέσεις, καὶ ἐκ τούτου μᾶλλον ἀξιομετρῆς τῆς διαστά-
σεως· καὶ μὴ μόνον τὰ μεμιγμένα τῶν ἀσυμφωνῶν καὶ ἀλλο-
πειῶν ἀποκαθαιρούσης· ἀλλὰ καὶ εἰς τομῶν καὶ θραύσιν ἢ δι-
τῶν συμφωνῶν φερομετρῆς, καὶ εἰς ἀνομοιότητα πᾶσαι καὶ δια-
φορὰν τὰ συγκρίματα ἀγούσης, λύεσθαι καὶ φθέρεσθαι πάν-
τα, πλὴν τῶν ἀπλῶν, ἢ ποιητικῶν, καὶ τῆτο πόλεμον λεγόν-
των, τὸ μὴ ἐὼν λύωσθαι τὰ ὅλα, ὁ μέγας διονύσιος, ἄτε τῆς
δηθῆς φίλος τυλχαίων, τὸ τοιοῦτον ὡς ἐφίλω, φυσικὸν πόλε-
μον τῆτον γὰρ φυσικὸν καλεῖ, τὸ ἐμφύλιον ὡς καὶ σύμφυλον, τὸ
ὁμοφυᾶ, λύειν φησὶ τὸν θεόν, ἀπὸ τῶ ἐμφυλίου πολέμου, εἰ-
ρήνην καὶ ἁρμονίαν ἐ σύμπνοιαν τῶ παντὶ δωροῦμενον, καὶ

ἐν ἑαυτῷ σωέχοντα πάντα ἢ ἀποκαλαμάτιοντα, ὡς φησὶν ὁ ἀποστόλος, καὶ ἀποκαλαμάζει τὰ ἐπουράνια τοῖς ὑπερίστοις, δι' ὧν, τὰς μὲν ὑπεταγμένας τοῖς καθ' ἕκαστον δυνάμεις ἔδουκονικῶς διοικούσας τῇ ἀγάπῃ τῶν ὑπεταγμένων, ἐν ὧν τὰ ἵ πάντα πρὸς ἑαυτὸν ὑπερέχει, πηδαλιεχῶν ἔσωέχων τὰ πάντα.

Ἡν ὁ ἱερός ἰουσοῦς ἀφθεγξίαν καλεῖ) πρὸς ἰουσοῦ, ἔστι πρὸς τὸ θεοῦ εἰρήνω, ἀφθεγξίαν ἔστι ἀκνησίαν ὀνομάζει. τούτου ἵ τὸ ἀγίου ἰουσοῦ μέμνηται αἱ περὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων, φάσκουσαι αὐτὸν ἔστι ἰωσήν καλεῖσθαι. μάλλον οὖν ἔσωέχερα ψέζει, ἢ ἢ ἀρχαίους διδασκαλίαις ἐχρήσατο. καὶ τὸ τοιοῦν πρὸς ἀπὸ τῆς ἀγίου διονυσίου πρὸς ἀρχαιότητα, ἢ ὅτι τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῖς ἔστι ἀποστολικῶς ἀνδράσι σωήκμασε. σημείωσαι δὲ, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ ἐκεῖνοι ἀνδρες φιλοσόφοις λέξεσιν ἐχρῶντο, ἀφθεγξίαν ἢ ἀκνησίαν, πρὸς τὸ θεοῦ εἰρήνω ὀνομάζοντες.

Ἀπολύπει τὴν ἑαυτῆς ἔνωσιν) ἔνωσιν ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἀπλοῦν ἢ ἐνιαχόν, ἢ ἢ ἀδιάρετον φησὶν.

Εἰδὸν ὅλη μέρουσα) τούτοις πρὸς ἑαυτοῦ κρυφιοῦτητα παρεξιοῦσα ἢ ἀπολείπουσα.

Τὰς νοητάς αὐτῆς ἢ ῥητάς) νοητάς ἢ ῥητάς μετοισίας φησὶν, ὅσα δὲ τῶν εἰρημῶν τῇ γραφῇ, ἐφείτα νοεῖν ἡμᾶς.

Κατὰ πρὸς ἀσύγχυτον αὐτῆς ἔνωσιν) ὅτι καὶ τὰ εἰς σωθῆσιν ἰόντα, ἔνωσιν καλεῖ. καὶ ἢ ἀόμοια, καὶ ποῖον φησὶν ὅτι πρὸς ἐμφύλιον πόλεμον.

Ὁμως ἀκραφνῆ) εἰ καὶ τὰ σοιχεῖα φησὶ, πρὸς ἀλλήλα καὶ μίξιν ἔστι συμπλοκῶν, ἀδιάρετον ἔχουσιν. ἀλλ' ὅμως αἱ τούτων πειοῦτες, πρὸς ἀκρότητα αὐτῆς οὐ πρὸς πολυούσιν, ὅτι τὸ θερμὸν, τὸ ξηρὸν, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ τῆς ἐπεροφῶν

κράσι πῶ ἐν τῇ παντὶ θεωρουμένη.

Πρὸς τὰ ἀπὸ κείμηνά κρᾶσεως) κρᾶσιν ἐνταῦθα νοητέον, οὐ πῶ ὡς ἐπὶ τῆ ὑδροῦ φύρασιν, κὶ πῶ ἀφανίζουσιν τὰ ὑποκείμηνά· ὅμῃ πῶ σύμπνοια καὶ ἀμηλουχίῃ, πῶ ἐν ἀρμονία φυλάττουσαν τὰ ἐφεστῶτα καὶ τὰ ὑποπεταγμένα, νοητὰ φημὶ καὶ ἀάθητὰ, τούτῃσι τὰ ἐν γυῖσι, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἐναντία, οἷον εἰρηνόοντα πρὸς ἀμηλα, ὡς τὸ ὕδωρ ἐ πῶ γλυῖ, ὅ ὡς εἰς ἐβλημένη ἢ γῆ συλύεται· καὶ ὁ οὐρανὸς ἔξ ὕδατος ὦν, καὶ ὁ ἀήθρ' οὐλύων τὸν οὐρανόν· καὶ οὕτως ἔστιν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ὃν οὐ μόνον ὁ δημιουργὸς σοφῶς ἔξδύρει, ὅμῃ καὶ σοφωτέρως εἰς φιλίαν καὶ ἀρμονίαν ἀγὰ τὰ πάντα δι' αὐτῶν τ' ἀπλῶν σοιχάων. κτ' τὸ εἰρημόον, Θέρος κὶ ἔαρ σὺ ἐπίησας.

Καὶ ἀμυγῆ) ἀμυγῆ καὶ συγκεκράμμένα εἶπε κτ' πῶ περὶ τεθῆσαν ἐκδοχῶ.

Δι' ἡσὶ θῆσι νόες ἐνέμηναι) ἔπειτα καὶ αὐτῶ τῶς θῆσι νόας, καὶ ἑαυτοῖς νοεῖν, καὶ τῶς ἐπαναβεβηκότας, καὶ τὰ ὑποδέεσθαι· καὶ μὴ ἐν μὲν ἐν ἑαυτοῖς, ὅταν τὰ ἑαυτῶν ἐργῶσι ταῖς ἑαυτῶν ἐνούμηναι νοήσῃσι· εἰς δὲ τὰ ἔξω δοκεῖν περιεῖναι, ὅταν καὶ τὰ ὑποβεβηκότα νοῶσι, καὶ τὰ ὑπερκειμμένα· ἐ οὕτως ὡς ἐφικτὸν ἔς τὸ νοεῖν, ἐ τῶν πάντων ἀπὸν ἐπανίωσι. οὕτω δὲ νοοῦντες οἱ θῆσι νόες, ὁμολογουμένως ἐνοῦνται τῶς νοουμένοις· τὸ γὰρ νοοῦν τῆ γνώσε ἐνοῦνται τῆ γνωσθέντι καὶ νοηθέντι, ὡς καὶ ὁ ἀγνοῶν σκεδάννυται, μὴ καταλαβὼν ὃ ἠγνόησε· νοῶν θῆσι ὁποιοῦτος νοῖς ἔς ἑαυτὸν ἀνακάμπτει, οὐ σκεδαζόμενος ἔξω ἑαυτῶ, ὅμῃ ἐνούμηνος ἑαυτῶ, δι' ὧν ἔς ἑαυτὸν ἀνέσχεψεν· ὅμῃ δὲ πρὸς τῶς ἀγίοις νόας, ἢ πῶ ψυχῆς ἔστι νοητικὴ ἐνωσις· οἱ μὲν γὰρ νοητοί· ἢ δὲ, νοεραὶ, πάντων ὑποβεβηκῶν τῶν ἀγγέλων· νοεραὶ δὲ μόνον ἔστι, δι' αὐτῶ εἰρήκαμηναι

αὐωτέρω αἰπίας, ἔνθα καὶ πλατέως διεξήλθομεν περὶ τῆς
ὠνταύθα λεγομένων, ἐν κεφαλ. περὶ τῷ.

Διὰ τῆς αὐλοῦ καὶ ἀμεροῦς) ὅπ καὶ ὅπ τῆς ἡμετέρων
ψυχῶν ἐνδέχεται ἀμερῆ καὶ αὐλον δύρεθι αἰ νόησιν, ὅταν τοῖς
παντοδαποῖς αὐτῶ λογισμοῖς πρὸς μίαν νοεράν καθαρό-
τητα συνάγῃσι· τότε γὰρ καὶ ὅπ τῆς ἐνωσῆσιν ἐνωσῆσιν οἰκείως
ἐαυταῖς ὁδῶ πνὶ καὶ τῶς πρὸς αἰνοῦσι.

Συμφωνία παντελῆ καὶ ὁμοιοῖα) παντελῆ ἐρλώλυ λέγει, ἢ
πάντων τελείαν τῶ ἀγαθῶν, τουτέστι τὸν θεόν.

Καὶ συνδέσσει τὰ ἄκρα) ἄκρα φησὶ, τὰς αὐω δυνάμεις
καὶ τὰς κάτω, καὶ μέσα, ὡς περὶ φημῶν, τὰ ἐκ τῆς καθα-
ρωτάτης ὑλης, οἷον οὐρανοῖς, καὶ ἀσέρας, καὶ τὰ ἕτερα ἄκρα
τὰ ὅπ τῆς ἐγώδη αὐτά· ἄκρα μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς αὐω ὅπ τῆς
κάτω, τὰ νοητά· πάλιν δὲ ἄκρα κάτωθεν ὅπ τῆς αὐω, τὰ
γῆνα ταῦτα, ἃ καὶ συνάπτονται τοῖς μέσοις· ὁμόγνια δὲ, τὰ
συγγενῆ, καὶ ἐκ τῶ πάντων αἰπίου παρελθόντα.

Καὶ ταῖς ἐράταις) ἐράταις τῶ πάντος ἀποφρατώσεως,
ταῖς ἀψύχοις οὐσίας φησὶ, τουτέστι ἐν αἷς οὐδεμία κίνησις
αὐξήτικῆ, ἢ θρεπτικῆ, ἢ τῶν δῆλων περ θεωρεῖται· ὁμόγνια δὲ,
τὰ ἀδελφὰ τῶ ὁμόσοιχα· ὅρα φέρει ἡ ἐνότης ἐνώσεως· ἡ μὲν γὰρ,
τὸ ἰδιάζον καὶ αἰμγῆς τῆς καθ' ἑκάστον δείκνισι φύσεως· ἡ δὲ
ἐνωσις, πλὴν πρὸς ἕτερα σύγκρασιν, ἢ ἀπλῶς μετοισίαν.

Ὅλη πρὸς ὅλῳ) καὶ γὰρ πλὴν οἰκείαν ἀκρίβειαν φυλάττει
εἰπὼν γὰρ ὁμόγνια, τουτέστι συγγενῆ, καὶ τῶ αὐτῆ γῆνοις, ἅτε πα-
ρὰ τῶ πάντος γῆναρχου θεοῦ παρεληλυθότα, καὶ τὸν χρῆ-
σάμενον τῶ ῥήματι ἀπόστολον· τοῦ γὰρ τῶ γῆνος ἐσμέν· λέγει ἢ
καὶ πλὴν αἰπίου, καθ' ἑκαστὸν ὁμόγνια τὰ πάντα· καὶ φησὶν, ὅπ τέως
τὰ νοητά ταῖς ἐνότησι, τουτέστι καὶ τὸ ἀπλοῦ καὶ ἀσιώγητον τῶ
οὐσιῶν, τῶ καὶ πλὴν ἀθανασίαν, καὶ ταῖς ἰσότητα λέγουσιν οἱ πε-

εἰ τούτων ἔλα λελθέντες, συγγενῆ ποιῆι ὁ θεός, καὶ ὁμοσοιχα-
 ῶς ὡρ οὐκ ἔτα ἀδητὰ ταῖς ἐκ τῶν ἔλα φόρων σοιχείων ἐ-
 νώσεων, ἢτοι συγκρίμασι, καὶ ταῖς συναγωγαῖς τῶν τούτων
 μιγμάτων εἰς γῆρας ἀγρον τὰς ἀμηλουχίας, οἷ' ἵνας συγγε-
 νείας ἀποτελεῖ.

Πῶς δὲ, φαίη τις) ἀνπίθεσις πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ ἐφίε-
 δαι πάντα εἰρήνης, ἔτι ἕστιν ἑτερότης.

Τῶν ὄντων ιδιότητα) σημείωσα τι φησὶν ιδιότητα· ὅτι τὸ
 εἶ) ἕκαστον, ὡς ἔχει φύσεως, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς γένηε. Ταῦτα
 κατὰ ἀκεφάλων, τῶν καὶ ἀγροουμένων, ἕστιν ιδιότης. Ἐπι πολὺ
 δὲ κατεξετάζει τὴν πρὸς τῆς ιδιότητος κωμολοξίαν, ἀφη-
 σίζων αὐτὴν.

Ἀλλὰ ἔτα τῶν εἰρήνης ἔφεσιν) ἀντεῦθεν ἡ λύσις. Ἐαυ-
 τῶν δὲ φησὶν, ἀπὸ τῆς τῶν ιδιωμάτων.

Ἀκινήσις) ἀκινήσις φησὶ, τὸ μὴ μεταπίπην τῆς οἰκείας
 φύσεως καὶ κινήσεως.

Καὶ εἰ τὰ κινούμενα πάντα) καλῶς εἶπε τὰ πάντα κινεῖσθαι,
 οὐ μίαν κίνησιν, ἀλλ' ἰδίαν ἵνα ἔτα κατάλληλον κίνησιν· τὰ μὲν
 γὰρ, τοιαῦτα ἔνοερα ἄλλως· τὰ δὲ ἀδητὰ, τὴν εἰς γῆρας, ἢ
 καὶ ποιά ἵνα κίνησιν κινεῖται, πρὸς ὧν ἐν τῶν ἐνάτω κεφα-
 λαίῳ διεξήλθομεν τελειότερον.

Καὶ τὴν πάντων τῶν κινουμένων ιδιότητα) ὅτι ιδιότης ἕστι καὶ
 ἡ κινήσις τῶν κατὰ ἕκαστον.

Εἰ δὲ τὴν κατ' ἐκπίωσιν) πρὸς τοὺς λέγοντας ἑτερότητα
 εἶ) τὴν κατ' ἐκπίωσιν τῆς εἰρήνης, ἔτα ἀντεῦθεν ἰσχυρίζομεν
 μὴ πᾶσιν ἐραστὴν εἶ) τὴν εἰρήνῳ, σημείωσα τὰς δύο ἑτε-
 ρότητας· μίαν μὲν, τὴν κατ' ἐκπίωσιν εἰρήνης· καὶ ἑτέραν, τὴν
 τῶν ὄντων ἕκαστου ιδιότητα.

Τὸ γὰρ πάντι ἄσατον) θαυμασίως ἀρετῆ τὰς τῶν ἐλή-

των κὲ τῶν τοιούτων αἰρετικῶν γνώμας, οἷς ἑαλεν πνιγῶν ἔ-
 μανιχῶν, τῶν πλὴν ὑλῆν ὑποθεμῶν ἀρχῶν, τὰ ἑαυτὰ
 φέρουσιν ἐν ἑαυτῇ τοῖς τῷ θεοῦ· ἀσασίην γὰρ ἔπειθοραί,
 κὲ ἀπειρίαν, κὲ ἀοριστίαν, καὶ ταῦτα πάντα δι' ἡμετέραν ἢ ὑλῆν
 ἔφησαν, ὅπως ἀποδείκνυται ψευδὲς ἀληθῶς παντελῶς· ἔδειν
 γὰρ ἔσθιν, οὐδὲ γέγονεν, ὃ μὴ ἀφ' οὗ παρήχθη, ἔδει κεκοσμη-
 μένον ὑπὸ θεοῦ παρήχθη, εἰς εἶδος κὲ τῷ ὄντος ἔχιν ὡς πα-
 ρήχθη προνοίας ἔτυχεν ἀπὸ θεοῦ.

Αμαυροῖς εἰδώλοις) ἀπὸ τῶν ἀμυδροῖς εἰκονίσμασιν· ἐ-
 φείνται γὰρ τῆς πρὸς τὰς ῥεούσας καὶ φθαρτέας ἡδύπα-
 θίας, ἀπολαύσεως, κὲ σωμαφείας, καὶ τὸ πρὸς ταύτας ἀσα-
 σιάτως ὁραῖν αἰρούμενοι, ἡγεῖται τούτων μετέχον, διὰ τὸ μὴ
 τῷ αὐτοῖς φησὶ, κτ' ἡ νοῦν χωρεῖν ἐκταρασσονται.

Καὶ ταῦτα ἰσαῖ) οὕτω δεῖ τὸ ῥητὸν τῷ σιωθῆναι, ὅτι ἔ-
 σθι φιλέειδες κὲ ἀσασι, ἀμαυροῖς ἔσθι εἰδώλοις τῷ ἀγα-
 πῶν εἰρήνῃ κατέχονται· ὑπὸ γὰρ παθῶν ἐνοχλοῦμενοι, καὶ
 τὰ πάθη κτ' ἀγνοῖα, ὡς καλὰ θέλοντες ἰσαῖ, δοκοῦσιν εἰρή-
 νης ὀρέγεσθαι ἐφειόμενοι ἀδελφῶς ἑαυτοῖς ἀπολαύειν τῶν ῥου-
 τῶν κὲ κακῶν παθῶν, ἐκταραπτομένοις ἐὰν ἀποτύχῃσι τοῦ
 ἀπολαύειν τῶν νομιζομένων καλῶν, ὄντων ἢ παθῶν. κτ' κοι-
 νοῦ οὐκ ἐαυτοῖς τακίον, ἵνα ἢ, ἐφειόμενοι ἑαυτοῖς, ἄτε ἐκ-
 ταραπτομένοις ἐὰν ἀποτύχῃσι τῶν παθῶν, εἰρηνεύειν ἑαυ-
 τοῖς εἰς τὸ ἀπολαύειν τῶν παθῶν· οὕτω νόησον ἔτι πάντας
 ἐφείεσθαι εἰρηνῆς, ταυτέστι τῷ ἀγαθοῦ.

Τί ἀν' πρὸς εἶποι πρὸς τῆς κτ' χριστὸν) πῶς εἰρηνῆ ἰησοῦς
 χριστὸς ἡμῶν ἔσθι ἀγγέλων, παύσας τὸν πόλεμον, ἔτι μεσοποι-
 χον τῷ φραγμοῦ λύσας, κὲ εἰρήνῃ μετὰ ξὺ ἡμῶν βραβεύ-
 σας ἔσθι ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν, ὡς ὁ θεὸς ἀπόστολος ἐν τῇ
 πρὸς ἐφεσίους φησὶν.

Καθ' ἡμῶν μὴ μάθωμεν ἐπὶ πολεμῶν) ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ μὴ ἐξ
αυτῶν πολεμῶν, ὁ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν καθυποτάξας τῷ λό-
γῳ. εἰρηνόβειός τε καὶ πρὸς ἀνθρώπους ὁ πρὸ γνώμῳ μίση
πρὸς πάντας κηισάιδρος. ὁ δὲ τὸν ἑαυτοῦ νοῦ πρὸς τὰ θεῶν
τῶν ἀγγέλων κινούμενα πρὸς αὐτῶν πειθώϊον, εἰς καὶ μὲν τῶν
ἀγγέλων πρὸ εἰρήνῳ ἐκλήσατο.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς (τὰ θεῶν) τούτῃ πρὸ αὐτῶν αὐτοῖς πε-
ρὶ τὸ θεῶν σεβας λατρεῖν καὶ προσκυνοῦσιν ἐπιτελέσωμεν.

Ἐν ταῖς θεολογικαῖς) σημείωσαι, ὅτι ἐστὶν αὐτῶν (τὰ θεολο-
γικῶν ὑποτιπώσεων σμύταγμα. τὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ τῷ πρὸ τῶν
κεφολαῖς φησί.

Δι' ἐπιτολῆς ἐπύθου) πῶς νοεῖ τὸν θεὸν αὐτοζωῶν (εἶ), καὶ
τῆς αὐτοζωῆς ὑποστάτω, καὶ τὰ ὅμοια. καλῶς δὲ αὐτὸ φησί
καὶ μὲν τὸ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς, μάλιστα τῇ δευτέρῃ.

Ἐκ τῶν πρὸ τῶν ὄντων) πρὸ τῶν ὄντων οἶμαι αὐτὸν εἰ-
ρηκεῖναι, τὰς ὑπερκοσμίους φύσεις, ὡς πρὸ τῶν καὶ ἀκραφινῶν
τῶν θεῶν δωρεῶν μετεχούσας ζωῆς, (τὰ τῶν λοιπῶν. ἐκ τῶν
ὄντων τίνῳ, τούτῃ τῶν ἐν τοῖς οὐσι θεωρημένων, λέγεται
ὁ θεὸς τῆς αὐτοζωῆς, ἡ γὰρ τῶν αὐτῶν πρὸ τῶν καὶ τῶν εἰ-
δοῖς αὐτῆς ὑποστάτης καὶ πρὸ τῶν καὶ τῶν ἐξ ἐνός γὰρ τῶν τῶν ζωῆς
τὰ πρὸ τῶν ὁμοίων, ἡμᾶς ὁμοίως νοεῖν δεῖ. ὅταν δὲ ὁ θεὸς αὐ-
τὸς λέγεται αὐτοζωῆ, τὰ πρὸ τῶν πληθῶν, ὡς τῶν ταῦτα ὑπάρ-
χων ὑπερ φύσιν πᾶσαν λέγεται, ἡ γὰρ καὶ ὑπερ ἀγγέλους, τὰ
πᾶσαν νοεραὶ οὐσίαν.

Ἐκ τῶν πρὸ τῶν) πρὸ τῶν ὄντων οἶμαι τὰς νοητὰς φησὶ δημιουργίας,
τὰς καὶ ἀσωμάτους, τούτῃ τῶν ἀγγέλους. σημείωσαι τὸ
ἀρχηγῶς, ὅτι πρὸ τῶν ὑφέθηκε, φησὶ τὸ ὑπερούσιον ἀπὸ τῶν,
ὁ θεὸς ὁ μόνος γὰρ ποιητὴς νοητῶν καὶ ἀσθητῶν οὐ γὰρ δεῖ πείθε-
σθαι τοῖς λέγουσι τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις τῶν θεῶν, θεοῖς

ἔστι, ὅπως ἐκ ἑστί· μόνος γὰρ ὁ θεὸς δημιουργὸς σημείωσαι, ὅτι
 μόνος ὁ θεὸς ποιητὴς πάντων νοητῶν καὶ ἀνοητῶν.

Αἰκώλον) ἄπικαμπές.

Καὶ θεοὺς τῶν ὄντων) ὅτι ἐκ εἰσὶ θεοὶ, ἢ δημιουργοὶ ἄγγελοι,
 ἢ δὲ ἄλλο πᾶσι τὸν θεόν.

Αληθῶς ἔκκειώς) σημείωσαι ὅτι ἔδὲ ἔστι ὁ θεὸς ἀνὴρ
 ἄφορος ὁ δὲ ἔκκειώς ἔδηθῶς.

Τὴν ἀυποισίωσιν) ὅτι τύποις ἀφέτερον τὴν λύσιν ἐποίη-
 σατο τῷ περὶ θεόντος περὶ βλήματος, ὅπως χρὴ λαβεῖν τὸ
 ποτὲ λέγεσθαι μὴ αὐτὸν αὐτοζωὴν, καὶ τὰ σὺν αὐτῷ τὸ θεόν·
 ποτὲ ὅτι τούτων ὑποστάτω, ἢ γινῶσκει τὰ ὑποστήσαντα, ὅτι
 ὁ μὲν ὡς ἀπὸς τούτων καὶ ἀρχὴ ὑπεράρχος, οὕτω τὰ ὑπο-
 γέ) τὰ ὅτι ὄντα τούτων μετέχοντα, καλοῦνται ἕξ αὐτῶν ζῶν-
 τα, καὶ ὄντα, καὶ ἔνθεα. τὴν ζώωσιν γινῶσκει, τὴν οὐσίωσιν αὐτῷ τῷ
 τὰ πράγματα, ὑπέστησεν ὁ θεός. περὶ τῶς οὐκ ἐννοούμεθα
 αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· εἴτε οὕτω τὴν καθολικὴν αὐτῷ ἐννοίαν·
 οἷον τὴν παντοίως θεωρουμένην ζωὴν ἢ οὐσίαν· ἔπειτα τὰ με-
 ρικὰ, τούτεστι τὴν τῷ καθ' ἕκαστον εἶδος ἐννοίαν λαμβανό-
 μεν, οἷον τῆς ἀγγελικῆς ἢ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καὶ τῶν λοι-
 πῶν οἷς σωματικὰ, καὶ αὐτῶν τῶν μετεχόντων ἢ μνήμη·
 ἐπαγαγὼν ὅτι εἴτα τῶν ὄλων αὐτῶν μετεχόντων, ἐδήλωσεν ὡς
 ἔκ πάσα πάντων μετέχοισι· τὰ μὲν γὰρ, οὐσίας μόνης· τὰ δὲ,
 ζωῆς· τὰ ὅτι, καὶ νοήσεως, ἢ καὶ νοερότητος· τὰ ὅτι, περὶ τούτοις καὶ
 θεώσεως.

Ὡν τὰ ὄντα οἰκείως ἑαυτοῖς) τὸ δοκοῦν ἀσαφέτερον, ἀ-
 φημισέον οὕτως· ὁ θεός πάντα εἰς ἑαυτὴν ἐν ἑαυτῷ περὶ ἐ-
 χον ὑπερβυωμῆως καὶ ἀσυντέτως, καὶ ὡς πηγαία ἀρχὴ ἀ-
 γαθότητος ὑπερβολῆς, ἔπειτα ἕξ αὐτῷ δημιουργικῶς ὑπο-
 στασι, κατὰ τὸν ἀκτῆνας ἕνας ἀφιεῖς, μόνων ὄλων ἐν ἑαυτῷ

μεταδίδοσι μετεκλιῶς ἐκάστω οἰκείως τῶν μεγάλων αὐτῶν
 περιημιχ. αἱ οὖν ἐκ τῶν ἐόντων αὐτῶν ἀγαθῶν εἰς με-
 τὰ δόσιν ἐλάμψας περιποτύπως λέγονται, καὶ αὐτοεῖναι καὶ
 αὐτοζωώσεις, καὶ αὐτοθεώσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα καὶ μίμησιν
 τῶν ἀρχῶν, τοῦτέστι τῶν αὐτῶν δὴ ἔθεο ὄντων, φημὶ τῆς αὐ-
 τοθεότητος, καὶ αὐτοαγαθότητος, καὶ αὐτοζωῆς. δευτέρως ὅ
 καὶ ὅλα αὐτὰ ὑποστῆαι λέγεται, διὰ τῶν καὶ περιόδου ὑπο-
 στασῶν ὑπὸ αὐτῶν ἐπιῶν, ζώων οὐσῶν οὐσιωδῶς, καὶ διδομέ-
 νων μετεκλιῶς τοῖς ἀξίοις. πλείως ὅ, τῶν μερικῶν τούτων μετα-
 δόσεων. ἵνα γὰρ μετέχῃ ζωώσεως μόνης, ἵνα ὅ καὶ θεώσεως,
 ἵνα ἔῃ ὅλων ὁμῶς τούτων, ὡς αἱ ἀνώτατον νοηταὶ δυνάμεις.

Τῶν μερικῶν) μερικὰ φησὶ, τὰς διὰ δόχαις τῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς αὐτοαγαθότητος) ὅτι ἔῃ τῆς αὐτοαγαθότητος καὶ
 θεότητος ὑποστάτης ἔστιν ὁ ὑπεράγαθος καὶ ὑπερθεός. σημείω-
 σαι οὖν, ὅτι ἐκ ἐστὶν ἐστὶα θεοῦ τὰ τοιαῦτα. ἀνάγνωθι ἐν τῇ β.
 πρὸς Γάϊον ἐπιστολῇ.

Προνοίας καὶ ἀγαθότητας) προνοίας ἔῃ ἀγαθότητας φη-
 σὶν, ἅψα περιεπέπιν ἐπίωσιν, ζώωσιν, ἀγαθότητα, θεότητα,
 κάλλος, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἐκ θεοῦ τῆς ἀμετέκτου) πρὸ βραχέος εἰπὼν μετεκλιῶν
 τὸν θεόν, καὶ ἀμετέκτον ἀπὸν φησὶν εἶ). μετεκλιῶς μὲν ἔν ὃ
 θεός καὶ τὰς φιλοδώροις αὐτῶν μεταδόσεις. ἀμετέκτος ὅ, καὶ
 τὸ ἀπὸν ἀπὸν ὄντα, καὶ τὸτο ὑπερ πάντα ἐχθρὸν ἰδίως, ὡν παύ-
 τα περισφύτως μετέχῃ ὅμοιον γὰρ ἔστι τὸτο τῶν εἰρημνῶν αὐτῶν
 τῶν κεφαλῶν πέμπω, ὅτι τὸ ὄν καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ἔστι, καὶ οὐδὲν ἔ
 πάντων ἔστι. διὰ γὰρ τὸ σωέχθῃ καὶ ζῶειν καὶ φιλάττην λέγει ὃ ἐν
 τοῖς πᾶσιν εἶ). οὐδὲν ὅ τῶν ὄντων ἔστι, κατὰ τὸ ἀπὸν τῆς πάν-
 των περιεπέπιν, ἔκ αὐτῶν τὸ ἀπὸν ἐκ τῶν ἀπατῶν εἶη. ἔτω
 καὶ ἐν ταῦτα, μετεκλιῶς μὲν ὁ θεός κατὰ τὸ πλείστα τὰ ὄντα αὐτῶν

μετέχα, καὶ δι' αὐτῆς σωέθηκε· τὸ γὰρ αὐτῆς μὴ μετέχον, οὔτε
 βεῖν, οὔτε ἔσθαι, οὔτε ἰῶ ἀμέθεκλος ἢ πάλιν, ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς
 ἑσθίας ἔδεν τῶν ὄντων μετέχα· ὑπὲρ τὰ ὄντα γὰρ ὁ θεὸς καὶ πῶ
 ἰδίᾳ φύσιν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ΄.

Ω διπλασιασμῶ τῶν ὀνομαζῶν) διπλα-
 σιασμὸν ὀνομαζῶν φησὶ, τὸ πρὸς τὸ ἀ-
 πλουῦ ὑπερθετικόν, οἷον ἅγιον ἁγίων, κύ-
 ειον κυρίων, θεὸν θεῶν, καὶ τὰ ὅμοια
 πύτων,

Διὸ καὶ κυριότης) ταῦτα φασὶν οἱ δύο
 γρηγορέιοι, ὁ, τε θεολόγος καὶ ὀνόματις.

Ἀπολύτως ὑμνητέον) ἀπολύτως, πούτεσιν, ἢ κατὰ ἕμῃ,
 κατὰ ἕμῃ δὲ ἢ ὡς πρὸς ἕτερον, ὅμοια καὶ ἀπλῶ ἔννοια,
 πούτεσι κυρίως.

Καὶ ἀνισότητα) αὐτῆς βεῖν ἢ ἐνότις, τὸ τῆς ἰσότητος καὶ
 ταυτότητος λέγω· πούτο γὰρ βεῖν τὸ ἀπὸ τῆς συμπνοίας, καὶ τῆς
 συμπαθείας, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ὅλων· ὁ γὰρ τῆς ἐνότις λό-
 γος, ὁ καὶ ταῦτα καὶ ὡσαύτως ἔχων, ἐν ἑκότης ἀπὸ πρῶ-
 σαγερούσιτο· ἔτι γὰρ τὸ ἐν τοῖς καὶ μέρος ἐν, τοιοῦτον ὑπάρ-
 χει, ἰσῶμῶν τοῖς μέρεσι, καὶ συμπνοῶν καὶ μετουσίαν τῆ
 πρῶτου ἀπίου. καὶ τῆτον τὸν λόγον καὶ ὁ κύριος ὑπὲρ τῆ
 μαθητῶν ἀπεί, ἵνα ὡς καὶ αὐτοὶ ἐν, ὡς ἔμεῖς ἐν ἐσμέν,
 ἵνα ὡς τετελειωμένοι ἕως τὸ ἐν. γάννυται δὲ, ἢ τοι βύφραίνε)
 ἐπὶ τοῖς ἰδίᾳ ποιήμασιν ὁ θεὸς, καὶ τὸ ἐν ψαλμοῖς, Εὐφραν-
 θήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἀμέθεκλος ἀπὸς) ἀμέθεκλος ὁ θεὸς καὶ τὸν τῆς φύ-
 σεως λόγον.

Αγιος ἀγίων ὑμνεῖται) πῶς ἅγιος ἀγίων, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑμνεῖται ὁ θεός, θαυμασίως ἐπεάνωσε, καὶ φησὶ, καθ' ὅσον διαφέρει φύσις ἀκραιφνῆς καὶ αἰπία ποιότητος ἐκ αἰπατῶ τῆτο γὰρ ὅτι τὸ ὄν πρὸς τὸ μὴ κρείως ὄν, ἢ καθ' ὅσον τούτου μετέχοντος αὐτὸ τὸ μετεχόμενον, καὶ τοσοῦτον διαλλάττει ὁ θεός τοῦτα λεγόμενος, ἢ καὶ μέγεξιν τῆτο ἐχνηκῶτων. τὰ γὰρ πάντα ἐκ θεοῦ ὅτι, ἐ λέγεται, καὶ ἔχει ὁ δὲ θεός, ἕξ οὐδενός.

Αγίους δὲ, καὶ βασιλεῖς) θῆας ἐπιπνοίας ὁ μακάριος οὗτος ἡξιωμένος, δι' ἑσῶς τὰ ὡσαύτως ἴσιν ἕξ πολυθείαν ἐκπεσόντα φιλοθέως μυσταγωγῆ, καὶ τὰς ἐφρηκῆας τῶν ὑποβεβηκῶτων ἀρχαῖς καὶ ἕξοχλῶ ἀγίους, ἐ βασιλεῖς, ἐ κρείους, καὶ θεοὺς λέγουσιν φησὶ, ὡς ὡρ καὶ ἐν ἀνθρώποις, οἱ ἕξοχῶτατοι οὕτω προσαγορεύονται, καὶ ὡς ὡρ ἐν ἡμῖν οἱ ἐν ἀρετῇ πρὸς ἄλλους διδάσκαλοι, πῶς ἀρετῶ ἐν τῇ ψυχῇ ἐνιαίως σιωπῆσι μετῶ ἔχουσι. διὰ δὲ τῆς διδασκαλίας ἑτέροις τὰς ἀρετὰς μεταδιδόντες πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς πλείους τῶν διδασκαλῶν πληθύνεται καὶ ἡ μεταδιδόμενη παρ' αὐτῶν ἀρετῆ οὕτως ἰσχυρότερῶ ἴσιν καὶ θοτέρῶ ἔστω ὅτι τῶν ἀσωμάτων τάξεων θεωρητῶν. καὶ διὰ τῶν ἀνώτερῶ καὶ πλησιαιτέρων θεῶν αἱ ὑποβεβηκῆαι τάξεις μετέχουσι τῶν δωρεῶν τῆς θεῶ, ὡς ὡρ ἐκ κρατῆρος ὑπερβλύζοντος καὶ πιγάζοντος, τὰ μὲν πλησιάζοντα σκδύη, πρῶτα πληροῦνται, δεχόμενα τὸ ὅτι τὰ αὐτὰ φερόμενον. εἶτα καὶ αὐτῶν ὑπερβλύζόντων διαχῆται εἰς ἑτέρα ὑποκείμενα σκδύη, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δεχόμενων, καὶ πῶς διαφορὰν, εἴτε μικρῶν, εἴτε μεγάλων, οἷ διαρῶν πῆζεται τὸ ἐκ τῆς κρατῆρος ἀναελύζον τῶν πρῶτων σκδύων ἐν ἑαυτοῖς ἐχόντων καὶ πῶς ἐνόητα τῆς πληρώματος τὸ πρῶτως ἐκ τῆς κρατῆρος ἀνεχθῆν, οὕτω παχυτέρῶ λόγῳ πῶς ἀφρονία τῆς μεταδόσεως τῶν θῆων δωρεῶν μετῶ.

ἐδύλω εἰς ἅπαντας διὰ τῶν περὶ τῶν διακόσμων νοητέον.
καὶ ὁ ἀπόστολος· σκεῦος γὰρ ἐκλογῆς ὠνομάσθη· σημείωσαι
δὲ ὅτι ἀμέτεκτον ναὺ τὸν θεὸν καὶ τὴν φύσεως λόγον φησί.

Διαφορὰς πληθύουσι) τουτέστι πλείους δεκνύουσιν· ὅσοι γὰρ
διάφορα τὰ μετέχοντα, τοσοῦτον καὶ αἰδωρεαὶ πολυειδεῖς
διὰ φαίονται.

ΚΕΦΑΛΑ. 17.

Φ' ἐαυτῷ μονοειδῶς ἀφοειζόμενον) ὁ θεὸς
ἐαυτῷ καὶ ὄρος καὶ τόπος, καὶ ἕδρῃ ὑπερεκ-
λείνε) τῷ θεῷ· ὁμῶς καὶ τὰ ἀπειρα αὐ-
τὸς περατοῖ· τοὺς γὰρ αἰῶνας ἀπίρους
ὄντας· οὐδὲ γὰρ ἔχουσι ὄρας· αὐτὸς τῷ
ἀπείρῳ μεγέθει ὑπερέχων τῷ ἐαυτῷ ἀ-
πειροπλασίῳ περιέχει καὶ πᾶσαν ἀορισίαν ζωῆς, ὡς ἐπὶ τῶν
νοητῶν· οὐ γὰρ ὤρισται πύτοις ὁ βίος, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων· δι-
ὰ ἀθανάτου ἐκπέδησαν· ὁ δὲ θεὸς ἐν τῷ ὑπερανωτῷ ἐν τῷ
ιδίᾳ αἰδιότητι οὐ εἴζεται.

Εν δὲ, ὅτι πάντα) πολλὰ τῷ ἀειθμῷ, ἐν δὲ τῷ ἔδει, τὰ νο-
μίματα, καὶ τὰ ἀργύρια, καὶ οἱ ὀβολοὶ· τὸ γὰρ ἔδος ἐν, ἢ χαλ-
κός, ἢ χρυσός, ἢ ἀργυρός· τὸ δὲ πολλὰ ταῖς δυνάμεσιν, ὡς
αἰ πόαι, ἐν δὲ τῷ ἔδει· πᾶσαι γὰρ χόρτοις· τὸ δὲ πλά ταῖς ἔδει-
σιν, οἷον ἵπποις, βοῦς, ἀνθρώποις, καὶ τὰ νοητά· ἐν δὲ τῷ γήρει, ὅτι
ταῦτα ζῶον εἰσὶ· τὸ δὲ πολλὰ ταῖς περὶ ὁδοῖς, αἰ δημιουργίαι,
ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ· ὁ θεὸς γὰρ αἴπιος πάντων.

Αλλ' ὡς ὅτι ἀπας ἀειθμός) καλῶς ἀποδείκνυσιν ὅτι καὶ
βούλεται σκοπὸς γὰρ ὡς θεῶν πύτω ἀνδρῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀειθμη-
τικῆς συστήσαι τὰ ἐαυτῷ· λέγει γὰρ, ὅτι οὐδὲν ὅτι τῶν ὄντων

ἀμέτοχον τῷ ἐνός, τουτέστι τῷ θεοῦ· διότι καὶ πᾶς ἀειθμὸς μονάδος μετέχει· ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο ἀρῆζεται τις, μίαν δυάδα θεωροῦν ἀειθμῆ, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ὁμοίως, τὸ πλεον φησὶν, ὅτι καὶ ἐκ τῶν λεγόμενων πολοσημερίων ἀρῆζεται τις θεωροῦν ἀειθμῆ ἡμισυ ἐν, καὶ τεῖτον ἐν, δέκατον ἐν, ἵνα οὕτως ἐφεξῆς, ὥστε μὴ εἶναι ἀειθμὸν μὴ μετέχοντα τῷ ἐνός, ἢ πῶς τῆς μονάδος· καὶ γὰρ μείρα ἑπταμηθῆς, ἐρεῖς ἡμισυ ἐν, ἵνα τεῖτον ἐν, ἵνα δέκατον ἐν, καὶ ἐφεξῆς· καὶ ὅτι μία δυάς, καὶ μία δεκάς λέγεται, ὡς καὶ τούτων ἕξ αὐτῆς συμπληρωμάτων.

Τὸ πάντων ἀπὸ ἐν) ὁ σκοπὸς δήλος, ὅτι ἐν λεγόμενος ὁ θεός, οὐχ ὁμοίως πῶς ἀειθμητοῖς ἐν λέγεται· ὁ μὲν γὰρ θεός ἐν ἔστι, καθὸ ἀπλοῦς τε καὶ ἀμερῆς, καὶ τῆς κατ' εἶδος διαφορᾶς ἀμοιρος, καὶ πάντων παθημῶν καὶ συμβεβηκότων ἰσότητος λέγεται καὶ ἐν, ἀρχὴ τις ὡς πᾶρ καὶ συγχῆον, τῶν ἐσομένων νοούμενος. τὸ δὲ τῶν ἐπὶ, ἢ ἔπερον, ἢ μίζον, ἢ ἐλατῆον, ἐπὶ τῷ ἀρῆον ἢ ἀειπῆον, ἢ ἴσον ἢ ἀἴσον, ὅτι ἐν πῶς ἀειθμοῖς θεωρεῖται, ἐκ αὐτῆς διλόγως ἐπὶ τῷ ἀρχῶν ἀναφέροι, ἀρχῶν αὐτῶν πιούμενος· τὰ γὰρ τῶν αὐτῶν πάθη καὶ συμβεβηκότα, ἕξ ἀνάγκης εἰσὶ· τῶν μὲν οὖν ἐν ἀειθμοῖς διαρῆσεων εἰς πλῆθος τὸ πᾶρ, εἰς μονάδα ἀνάγεται· ἢ τῷ ἀρχῆ ἐν ἐκάστῳ γῆρι ἀπλούσα τὸν ἔστι, καὶ ἐν πῶς οὐ πιν οὐκ, ἢ τε τὸ ἐν πολλὰ ἔστιν, ἢ τε τῶν πολλὰ ἐν, ἀρχὴ τις καὶ συγχῆον τὸ ἀπλούσα τὸν ἔστι καὶ πάντων ἀμέτοχον ἐν, ἕξ οὐ, ὡς πᾶρ ἐκ τῶν δειγματικῶν καὶ ιδέας καὶ τὸ ἐν τῶν οὐσιν ἐν, οἷον καὶ τὸ ἀειπῆον φῶς πλῆθος ἢ τῶν μέρεσιν, ἀπὸ τῶν τῶν ἀστροῖς πᾶσιν· ὅλον σιμλεγόμενον, ἐν φῶς ἔστι καὶ πολλὰ τῶν συμβεβηκόσιν, οἷον ὁ τῶν ἕξ γὰρ ἵνα χρυσίζοντα, καὶ κυάεα, καὶ λυκά, ἐν τῷ ὑποκειμένῳ σώματι ἔστιν οὕτω καὶ τὰ ἕξ ἡς νοητέον.

Οὐδὲ γὰρ ἔστι πλῆθος) ὅτι δὲ ἕξ ἀειθμητικῆς θεωρεῖται τῷ

λεγόμενου. σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς λέγει (εἶ) τὸν θεὸν
ἐκώτως, ἐπειδὴ πάντων ὑπάρχει, ὅταν καὶ τὸ ἀειθεοῦ δι-
μιεργός, ἢ τοι ἐφδύρετης βεῖν.

Ἀλλὰ τὸ μὲν πολλά) περὶ συπακουσέον ἐφ' ἐκάστου τούτων
τὸ ὑπάρχον, ἴα ἢ τὸ λεγόμενον ποιούτων, τὸ ὑπάρχον τοῖς μέ-
ρεσι, πολλά, ἐν βεῖ τῷ ὄλω, οἷον τὸ σῶμα, οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ ἐν
τῷ ὑποκειμένῳ βεῖν ἢ οὐσία. ἀλλὰ πολλά τοῖς συμβεβηκό-
σιν, οἷον ὁ ἀνθρώπος. συμβεβηκότα δὲ, τὰ μὲν χρεῖστα, ὡς τὸ
καθέζεσθαι, περὶ πατεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ ἀχρεῖστα, ὡς τὸ
γλαυκόν, ἢ χρυπὸν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πάλιν, ἐν μὲν εἶδος ἵππος,
ἢ βοῖς, ἀλλὰ τὸ πολλὰ ὑπάρχει τῷ ἀειθεῶ. πολλοὶ γὰρ ἵπποι,
καὶ πολλοὶ βόες. ἀλλὰ καὶ ταῖς δυνάμεσι ταῖς φυσικαῖς πολ-
λά ὑπάρχει, καὶ αὖθις τὰ πολλὰ εἶδη, οἷον ἀνθρώπος, ἵππος,
κύων, καὶ τὰ ἄλλα, ἐν εἰσι τῷ γῆι. ζῶον γὰρ πύτιν ἐκαστον
ἔτω γούμῃ καὶ τὸ πολλὰ ὑπάρχον ταῖς περὶ ὁδοῖς, ἢ γούμῃ τοῖς
βουλδύμασιν, ἢ καὶ τοῖς ἔργοις, ἐν εἰσι τῇ ἐρχῆ.

Πάντα καὶ ὅλα πάντα) πάντα λέγεται, ὅταν εἶδη, καὶ μέ-
ρη, καὶ διαφορὰ ἐν ταῖς διακρίσεσι ὧσιν. ὅλον δὲ, ὅταν τὰ
μέρη συμμετρώμενα ἐν ὁλόκληρον ἀποτελώσιν, ἢ τὰ εἶδη ἐν
γῆος, ἢ καὶ τὰ ἐναντία καὶ ἀντικείμενα εἰς σύμπλοια καὶ
συμπάθειαν ἢ συχάζη, ὡς ὕδωρ ὁμοῦ, καὶ γῆ, καὶ αἶρ, καὶ
τὰ πυρώδη ἄστρα, καὶ οὐρανός. λέγεται γὰρ ὅλα ταῦτα
κόσμος.

Καὶ ἀνδρὶ τὸ ἐνός) ἐπειδὴ τὸ ἐνδοκεῖ πως ἔχιν ὁμοῖον
περὶ ἀειθεῶν, ἀνδρὶ ἐνός ἐκ ἀνδρῶν πλῆθος. πύθεις γὰρ μο-
νάδος εἰσὶν οἱ εἰς πλῆθος ἀειθεῖς, ὅπως εἶπεν ἀνδρῶν, ὅτι πολ-
λαπλασιάζεται ὁ θεός, ὡς ἀπὸ ἀειθερικήν νοοῦμενος. τὸ δὲ
ἐν καὶ καθ' ἑαυτὸ ὑφέστηκε καὶ ἐστ.

Καὶ εἰ πᾶσι πᾶ πάντα) τὸ ὑποδοῖτό τις, καὶ τὸ καθ' ὑπόθε-

σιν λαμβάνεται ἕπι τῶν πραγμάτων ἕκ ὄντων, ἄλλὰ λό-
γω τυπουμένων· ἐνταῦθα μὲν τοιοῦτο οὕτω ληπτόν, ἄλλὰ τῶν
καὶ ἕπινοια λόγῳ τῷ τοῦ τετέον, διὰ τὴν τῶ ἐκπέδαι τωτότη-
τα, καὶ τὸ ὅλον ἐν τοῖς μέρεσι θεωρεῖται, καὶ ἐν τῶ ὅλῳ τὰ μέρη.

Ὅτι καὶ τὸ ἐνὸς ἐκάστου (παραπεινοοῦ μῦθον) εἰ μὴ παραπει-
νοηθῆναι, φησὶ, τὸ τῶ ἀνθρώπου εἶδος, ἢ γένος ἢ φύσις, ἕκ ἄπαι
εἴπη τοῖς ἀνθρώποις ἢ ἰώδαι ἀμύηλοις· δῆλον δὲ ὅτι κατ' αὐ-
τὸν τὸν τῆς φύσεως λόγον.

Καὶ εἰ ἀνέλοις τὸ ἐν) οὕτω τὸ ῥητὸν σωτετέον, ὅτι λυώδαι
λέγεται τὰ λυώμῃα κατ' εἶδος παραπεινοοῦ μῦθον ἐνὸς ἐκά-
στου παραπεινοῦ γὰρ, ὅτι τὰ εἶδη καὶ τὰ πολλὰ σοιχῆ ὄντι καὶ ἀρ-
χὴν τὸ ἐν ἕπιγράφοι, εἰς γένος ἐν ἀναγόμενα, ἕ γένους εἶδη
εἰσὶ ταῦτα γὰρ λυώμῃα αὐτῶ τῶ εἶδη, οἷον ἵπποι, βόες, ἕ τῶ
ἕξῃς, ἀπὸ εἰς εἰς γένος ἀνάγνται, τὸ καλεῖται ζῶον.

Τὴν ὅλην δεαρχίαν) ὅλην δεαρχία, ἢ παραγία καὶ παρασκευ-
τητή τελας· διὰ τὴν τῶ ἀνέκφραστον τῆς φύσεως ἐνωσιν, ὅτι εἰς
καὶ ἐν χημαπίζει.

Υφ' ἧς, καὶ ἕξῃς) τῶ ὑφ' ἧς σωτάξον τὸ ἐστὶ καὶ τῶ ἕξῃς,
τὸ σωτέτακται καὶ τῶ δι' ἧς, τὸ μῦθαι καὶ τῶ ἐν ἧ, τὸ σωέ-
χεται, ἢ γένος φυλάττεται καὶ τῶ εἰς λῶ, τὸ ἕπιγράφεται, εἰ καὶ
ὁ πατήρ ἰδίως καὶ ὑφ' ἐν τῶ ῥήματα ἕταξε καὶ τὸ πάντα τῶ,
ἀπὸ κοινού· καλῶς δὲ εἶπεν, ὅτι εἰ ἀν' ἀνέλης τὸ ἐν, οὐτε ὀλο-
της, οὐτε πολλοσημῶνον, οὐτε ἄλλο οὐδὲν· τῶ γὰρ παραηνίζα-
το καὶ αὐτῶ εἰπὼν, καὶ ἡμῶν ἐν, καὶ τελεῖτον, καὶ δέκατον, δηλονότι
καὶ τὰ μῦθαι τῶ ἐνὸς μετέχουσι.

Τὸ πάντα ἀπὸν ἐν) ἕκ ἀπολύτως ἐνὶ παντὶ τὰ πάντα
σωέστηκεν, ἄλλ' ἐκείνῳ μόνῳ ὡς ἐνὶ, καὶ τὸ ἐν, ὁ θεὸς καὶ εἰς, καὶ ἐν
ὄνομα ζεται· τούτω γὰρ μόνῳ τῶ ἐνὶ τῶ ὄντα ἕστίν· αὐτὸ γὰρ τὸ
ὄνομα τὸ ἐν ὀλέγων, καὶ ἀπόφρασις ἕ πολλαπλῶς τῶ σημαί-
θει τῶ

ἕξ· τὸ μὲν ποῖ, ἐν ἀυτοαρχῇ καὶ περὶ τὸν ὅτι τῶν περὶ τὴν πῶς
 ἔχει· τῶν γὰρ ἕξ αὐτοῦ πολλῶν ἐννοιαῶν εἰσαγά. ταῦτα δὲ ἐκ
 ὁπτιήδρα ὁπτι θεοῦ. πρῶτον δὲ ὄν μόνον τὸ ἐν, παντελῶς ἀ-
 παθές, καὶ ἀδιαίρετον, καὶ αὐταρκέστα τὸν ὅτι· καὶ γὰρ τῶν αὐτῶ
 φύσιν ἐτέρῳ συμπλέκεσθαι οὐ πέτυκεν, ὡς τῶν τὸ ἀειθμῶν
 ἐν. ἀπὸ τῆς γὰρ τὸ πλῆθους, καὶ πᾶσαν σωθῆσιν, καὶ διαίρε-
 σιν αὐτὸ τὸ κρείως ἐν, ἔπερ παντὸς ἐνός. τῶν γὰρ οὔτε μι-
 κρόν, οὔτε μέτερον καλεῖται. εἰ δὲ δεῖ ἔπερ πληθῆσαι, οὔτε κα-
 λόν, οὔτε ἀγαθόν. ταῦτα γὰρ πάθη πῶς, οἷς εἰσι καὶ ἄλλοι καὶ
 συμβεβηκότα. αὐτὸ δὲ τὸ ἐν καὶ ὑπερ πάντα νοεῖται. τὰ δὲ
 πάθη, ὡς τὸ μικρόν, καὶ μέτερον. καὶ σωθῆσιν νοουῖται, καὶ
 οὔτε ἀπλᾶ δὲ τῶν, οὔτε σοιχῶδη τὸ ἐν οὐ ὡς εἴρηται,
 ὅπερ ἀπλουῦ καὶ ἀπαθές, μὴ ἔχον τὰ λεχθέντα, οὔτε ὡς γέ-
 νος δετέρον τῶν ὄντων. τὰ δὲ γῆν πάντως διαρεῖται εἰς τὰ εἶδη,
 ὅμη οὔτε σιμῶν, ἢ μονάδα κρείως· ἄλλοι γὰρ ἔχει ταῦτα
 περὶ τὰ ἐφεξῆς. τὸ δὲ, ὅτι ἀπλούστατον, ἔπερ οὔτε μίση δὲ
 φερῶν ἔχον· οὔτε γὰρ κίνησιν ἔχει, καὶ στασιν, οἷς ἡρεμίαν ἔχει· ὅμη
 οὔτε ὄν δετέρον αὐτὸ τὸ ἐν, ὅμη ἀρχὴν ὄντος ἔπερ σπέρμα. τῶν δὲ
 ὄντων πλῆθους ἕξ ἀνάγκης παρέπετα, τῶν πλῆθους τὸ ὄν περὶ τῶν
 νέται, ὅπερ ἐκ εἰσιν ὁπτι θεοῦ. τὸ γὰρ ὄν, οὐσια ὅτιν, ἀπὸ τῆς εἰς.
 ὁ δὲ θεός, καὶ ὑπερούσιος, καὶ ὑπερ τὸ ὄν, καὶ ἐνικῶς ἀπὸ τῆς ἕξαι-
 ρέτως καὶ ἀμμήτως ὑπερ τὸ ὄν. ὁ γὰρ θεός τὰ πάντα ὅτι καὶ
 ὑπερ πάντα. θαυμασιῶς οὐκ τὰ περὶ ἀειθμῶν φυσιολογη-
 σαι ἐπάγει, καὶν τελας, καὶν μονας ὑμνήται ἢ ὑπερ πάντα
 θεότης, οὔτε τελας, οὔτε μονας ὅτιν, ἢ παρ' ἡμῶν δι' ἀειθμῶν
 γνωρίζομεν, ἢ παρ' ἐτέρου· ὅμη ὑπερ πάντα νοεῖται καὶ εἰς ἔπερ
 ὀνομάζεται ὁ θεός· ὅμη γὰρ τῶν εἰπεῖν ὅπερ ἐκ εἰς, νοουῖται
 ὅπερ ὅτιν ὁ θεός.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ὄν ὀρίζον ὅπερ καὶ ὑπερ τὸ ἐν, ὁ θεός, ὡς παρ-

Τε

τα ὑπάρχων καὶ αὐτὸς τῷ ἀεθμοῦ ποιητῆς καὶ ἐφδυρετῆς ὑπάρχων.

Ἐν ἀεθμῷ ὅστις) σημαίωσα ὅτι τὸ ἀεθμον, ἀεθμοῦ δήλωσιν σημαίνει. ὅτι τῆς ὄντων τίνω, τουτέστι τῆς κλισιάτων, τὸ ἐν ἄνθρωπον καὶ ἀεθμοῦ ἐννοιδυ ἕτετα.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ μοναῖς) μὴ ἀπὸ ὧς τοῦ ἔστι μοναῖς, οὐδὲ πειρᾶς Ἰσακούσης, ὅμω πρὸς τὸ διεγνωσμένη πτώταξον τὸ ἔστι οὐ γὰρ ἀνέειν τῆς τῆς αὐτῆς ὁμολογίας, ὅμω τὸ ἀνεξιχνίασον ὁ λόγος διδάξαι βέλεται.

Καὶ τὸ θεογέννητον ἀνθρώπων) τὸ θεογέννητον φησὶ δηλοῦσθαι ἐκ τῆς ὀνομασίας τῆς τριάδος ἵνα γὰρ πρῶτα τῆς ἀνεκκαλήτων ὑποστάσεων ἢ πρὸς κωνητῆ ἐκφασίς, ὁ ἀεθμοῦς ἐπενοήθη, καὶ τὰ φησὶ βασιλείος ἔοι τῆς ἰσχυροί. γέννημον δὲ τὸν πατέρα καταχρηστικῶς ὠνόμασεν, ἅτε καὶ πρὸς κωνητοῦ ἑοῦ πατέρα, ἔτε τῆς συμπεροσκητοῦ αὐτοῖς παναῖς πνύματος πηγῶν γέννημοῦ οὐκ ἢ ἕτερόν τι ὄνομα τῆς σπεγνωσμένων ἀνθρώπων, ἢ καὶ αὐταῖς τῆς νοητῶν δυνάμεσιν. ἔκαστος πρῶτα τῆς θεοῦ πῶς γὰρ δυνατὸν ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς ὄντων τὸν θεόν, μήτε τι τῆς πάντων ὄντα, ὅμω ἔτι ὑπὲρ πάντα τὰ ὄντα.

Οὐδὲ ὄνομα αὐτῆς ὅστις) καλῶς ὁ θεός ἔστι ἀνὴρ λέγει, ὅτι οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς ὅστις, οὐδὲ λόγος, ὅμω ἐν ἀβάτοις ἔξήρηται, οὐ τῶποις, μὴ γῆμοις, ὅμω λογισμοῖς καὶ ἐνθυμήσεσιν ἀβάτος γὰρ παντὶ νῶν καὶ ἐνθυμήσθαι ὁ πρὸς θεοῦ λόγος. τὸ δὲ μήτε ὄνομα αὐτῆς ἔτι) καλῶς καὶ διὰ παλάκῃως νοήσοντα γὰρ ὄντα πάντα. καὶ δι' ὀνομαστικῶν καὶ διὰ πραγμάτων γνωστικῶν σημαίνονται. πῶς τίνω ὄνομα, ἢ πρῶτα δυνατὸν ὅτι τῆς τῆς θεοῦ, τῆς ὑπὲρ πάντα τὰ ὄντα ἔξήρησθαι, καὶ πρῶ-

ποιηκόπι τὰ πάντα, καὶ ἀπίω τῶν πάντων· διὸ καὶ τὴν ἀγαθότη-
 τα αὐτῶν, ἢ τὸ καλὸν φησὶν ὁ θεὸς οὕτως διονύσιος μὴ κω-
 εῖως ἐφαρμόσαι αὐτῶν τῷ θεῷ, ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς οὖσι βύ-
 εῖσκονται ταῦτα· καὶ αἰωτέρω οὕτως βύρησες, ὅτι ταῦτα τὰ
 πάθη καὶ συμβεβηκότα λογίζονται ἐν τοῖς οὖσι, ὅθεν οὐκ ἔστιν
 ἔπι θεοῦ τῶ ὑπεραναβεβηκότος πάντων.

Ἀλλὰ πόθω τῶ νοεῖν) σημείωσαι, ὡραῖον φησὶν, ὅτι διὰ τὸ
 ὅλως νοεῖν καὶ λέγειν πρὸς θεῶν, τῶ πρὸς αὐτὸν πόθω κατεχό-
 μνησι, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄνομα ἐπέβαλον τῷ θεῷ οἱ θεολό-
 γοι, ἐπεὶ κωεῖως καὶ ὑπεραγαθος, καὶ ὑπερούσιος ἔστιν ὁ θεός·
 ἢ δὲ ἀγαθότης, ὡς φησὶν ἑστῶς, σεμνότατον ὄνομα τῶν πάντων·
 αἱ δὲ ἀποφάσεις, ἢ τοὶ ἀρνήσεις καὶ σερήσεις, ἔπι θεοῦ, οὐχ ἀ-
 πλῶς εἴρωται τοῖς θεολόγοις· οὐ γὰρ ὡς λέγονται, νοουῦται,
 ἔμψα ὑπεραναβεβηκότως θεωροῦνται· τὸ γὰρ ἀθάνατος, καὶ
 ἀόρατος, καὶ ἀφθαρτος, καὶ ἀειδέης, καὶ ἀαμάρτητος, οὐκ ἀπ-
 τις σοφίας μετέχων, δημωδέστερον ὑπολάβοι· οὐτε ὅσα ἔπι
 θεοῦ ποιαῦτα λέγεται, ἔμψα τῶν δηλουμένων ἔξιζα μνησὶ ἔπι
 τὰς σεσημηδύας καὶ θεοτέρας ἐννοίας ἀναβύσας· διὸ καὶ θεοτέ-
 ρας θεωνομίας ἐφεξῆς αὐτὰς καλῶς προσαγορεύει· ἔξιζα-
 μνησὶ γὰρ ἢ ψυχῆ τῶν σωματικῶν πασῶν ἀσθησῶν καὶ κοσμι-
 κῶν ταῦτα γὰρ ἑαυτῆ ἐποίησε σύμφυλα· οὕτω σωμαπύεται τῶ
 ἀκραφνεῖ τῆς γνώσεως τῶ θεοῦ, κατ' ὅσον δυνατὸν ἔστιν ἀν-
 θρωπίνῃ φύσει, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος ἀνίπεται λέγειν, Καὶ οὕτω
 πάντοτε σὺ κωεῖω ἐσόμεθα· καὶ πάλιν, Νυνὼ ὡς ἐν ἀνίγμα-
 τι καὶ ἐν ἐσώπρω ὀρώμνη· τότε δὲ, τὸ πρὸς ὁπὼν πρὸς πρὸς
 ὁπὼν ὀψόμεθα.

Τὸ τῶ ὀνομάτων σεπτότατον) σημείωσαι, ὅτι πάντων ὀνο-
 μάτων σεπτότατον ἢ ἀγαθότης· διὸ καὶ πρὸς τῶν θεῶν ἀ-
 φιέρωται.

Τε 2

Τῶν ἐαυτῆ συμφύλων) συμφύλων φησὶ, τῆς συμφύωι, ἔγωγε ἴμενοι, καὶ τῆς κλίσεως ἰδίωι.

Τοῦτο γὰρ δὴ ἡθῶς καὶ ἄγγελοι) ὅτι καὶ ἀγγέλοις τὰ πρὸ θεοῦ ἀκατάληπτα, καὶ ὅτι καὶ ὁ κατώτατος τῆς ἀγγέλων μείζων πάντων τῆς ἐκκλησίας θεολόγων πρὸ θεοῦ θεωρεῖ, οὐκοῦν καὶ τῆς ἀποστόλων.

Καὶ εἴπῃ τῆς ὁμοθυμάμων) ὅτι καὶ ἕτεροι ὁμοθυμάμων θεωρούμενοι ἐν τῇ γραφῇ δι' ἡμετέρας, καὶ καὶ ταύτας καὶ ταῦτα αὐτῶν ἐκφαντορικῶς μεθόδοις προσυπακούειν.

Καὶ ὑμῖν, καὶ ἑτέροις ἱεροῖς ἀνδράσι) ὅτι οὐ πάντων ἀζητήτως μεταδοτέον τῆς μουσικῆς, ἀλλὰ τοῖς ἱκανοῖς καὶ ἱεροῖς ἀνδράσι ὅσοι καὶ ὁ θεὸς παῦλος πούτω τῷ ἱερῷ ἀνδρὶ πρὸς θεὸν γράφει.

Ἡμεῖς πείπειν ἱκανοὶ) ταῦτα ἀγνοοῦντες μετελάζων φησὶν ὁ πατήρ, ὡσαύτως ἔτα ἕξῃς πάντα.

Ἐπὶ δὲ πρὸ συμβολικῆς θεολογίας) ὅτι θεολογία συμβολικῶς λέγεται πρὸς μὴ φερομένην, ὡς καὶ ἐν ἡμῶν κεφαλῶν φησὶν. εἰδὲ βούλει πρὸς διὰ φορὰν εἰδέναι τῆς θεολογικῆς ὑποτυπώσεως καὶ τῆς συμβολικῆς θεολογίας, ἀνάγνωθι τὸ πρὸς κεφάλαιον τῆς πρὸς μουσικῆς θεολογίας λόγου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟ- ΓΙΑΣ ΓΟΛΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΝΘΑ (τὰ ἀπλά) ἀπλά κὶ ἀπό-
λυτα εἰσι, τὰ δίχα συμβόλων
τοούμδρα κὶ ἐποπιθούμδρα ὡς ἔ-
χρουσιν, ἔμιν ᾠδαβολικῶς ἀ-
πόλυτα οὐκ ἔφη, τὰ μὴ κτ' ἀνά-
πιξιν ὀνομαζέτω ἢ συμβόλων λε-
γόμενα, ὅμῃ τῆ ἐκ πάντων τῶν
ὄντων κὶ τῶν τῶν νοήσεων ἀποπαύ-

σι κὶ ἀπολύσι συναζόμενα, ἵνα ἀνεργησίου τῆς ἱεραῆς
κιτήσεως, ἐν μὲν τοῖς περὶ πύπου ἀνοησίου ἐκάλεισεν. ἐνταῦθα
δὲ, σκόλεινότατον γόφον κὶ ἀόρατον κτ' τὸν ψαλμαδόν, Νε-
φέλι κὶ γόφος κύκλω αὐτῶν, κὶ ἔθετο σκόπος ἀποκρυφίω αὐτῶν.

Τοῖς ἀνομμάτοις νόας) οὐ γὰρ ἀϊδητῶν ὀφθαλμῶν εἰσι
μεσοί, ὅμῃ ἔστιν αὐτῶν ἢ οὐσία, ἄτε ζῶν νοῖς, ὅλη ὀφθαλμῶς
ὄξυδερκέστατος ὅθεν κὶ πολυόμματοι λέγονται ἐν τῇ γραφῇ.

Καὶ τὰς ἀϊδησῆς ἀπόλειπε) ἐκ ᾠδα μῆλες τὸ αὐτὸ δη-
λοῦται. τὰ γὰρ ἀϊδητὰ αὐτὰ καλοῦσιν οἱ παλαμοὶ ὄντα, ἄ-
τε μεταβολῆς ἀπάσης μετέχοντα, κὶ μὴ ὡσαύτως αἰεὶ ὄντα.
τὰ ὄνοητὰ, ὡς αἰεὶ ὄντα ἀθάνατα βουλήσῃ τῶ ποιήσαντος, ἔ-
πιὸν ἔσταν μὴ μεταβάλλοντα λέγουσιν ὄντα. ταῦτα ὄνομα-
ζεις ᾠδα πεθήκαμδρ ἐν τῷ περὶ θῶων ὀνομαζέτω λόγῳ.

Ἐπεὶ πᾶσαν οὐσίαν) τὴν ἀπλότητα ἔχει ἕως πᾶσαν ἐνά-

δα. πῶς ὁ ἀγνώστως ἀναπέιναται πρὸς θεόν, ἔν τῃ πε-
 εὶ θεῶν ὀνομασίᾳ κεφθαίῳ πέμπῳ εἴρηται, καὶ ἐνταῦθα μὲν
 βραχέα δὴρήσας.

Αχέτω (ἔσπολύτω) ἀχεπιν ἐκίασιν φησὶ, πῶ ἀναχώ-
 ρησιν πάσης οἰσεως, ἀπὲ τῆ ἴνα μηδεμίᾳ κατέχρητο οἰσε,
 μήτε πρὸς αὐτὸν, μήτε πρὸς ἡ τῶ κλισμάτων.

Σκόποις ἀκπῖνα) καὶ ἐνταῦθα σκόπος, πῶ παντελῆ ἀκατα-
 ληψίαν ἔφη.

Μηδεὶς τῶ ἀμυήτων) σημείωσαι, ὅπ ἀμυήτοις φησὶ, τοῖς
 ἐδὲ τῶ μουσικῶν ἀμετόχοις, τοῖς δὲ αἰδητοῖς ἐνειλουμένοις,
 καὶ οὐδὲν ὑπὲρ τὰ ὄντα εἶ) φανταζομένοις. ἀμέλει πρὸ τῶ
 καθόλου ἀμυήτων διδύς πρὸς ἀκαπῶν φησὶ. καὶ σημείωσαι,
 ὅπ ἄλλοις τοῖς ἀμυήτοις λέγει, καὶ ἄλλοις τοῖς ἀμύσοις, ἢ γρῶ
 ἀμυσταγογῆτοις.

Εἰ δὲ ὑπὲρ τούτοις εἰσὶ) τὰ μὲν πρὸ πύτων ἔφη, πρὸ τῶ
 πιστευσάντων μὲ πῶ ὀνόματι τῆ χριστοῦ, μὴ μὲν ὅπ πῶ τε-
 λεωτέρων ἐλθόντων γῶσιν, ἀλλὰ συμμετρῶτων τῆ οἰκεία
 δόξη πῶ δηήθειαν, καὶ μὴ εἰδόντων διαφορὰν ὄντων κρείως καὶ
 ὁμοφύμοις ὄντων οὐσιῶν, καὶ αὐτὰ τῆ ὑπὲρ τὰ ὄντα, διὸ καὶ
 ὑπὲρ οὐσίῳ. οἱ γρῶ τοιοῦτοι, ὡς ἀμυήτοι, πῶν ὑψηλοτέρων
 ὑπολαμβάνοις καὶ ἀλήθειαν σκόπος εἶ) τὸ ἀφενγές τούτο
 τὸ παρ' ἡμῖν σκίασμα καλύπτον τὸν θεόν, καὶ ἀποκρύπτον αὐτὸν
 τῆς ἀπάντων θεῆας, ὅπ ὡς ἀληθῶς νοσοῦσι πολλοὶ καὶ ἐν ἡ-
 μῖν, ἄτε μὴ γινώσκοντες τὸ ἀνυπὲρ βλητον φῶς πᾶσαν ὄψιν
 σκοπίζειν. εἰ οὖν εἰσὶ φησὶν ἐν ἡμῖν τοιοῦτοι, ἔαν εἰπιμῶ
 πρὸ εἰδωλολατρῶν πῶν παντά πασι πάντων μουσικῶν ἀμε-
 τόχων ἔξόανα τεθηπότων: κρείως μὲν οὖν ὄντα, τὰ νοητά
 ὁμοφύμοις ὁ, τὰ αἰδητά. τὸ ὁ ὑπὲρ τούτοις, τοῖς πιστοῖς δι-
 λονόποις ἐν τοῖς φθαρτοῖς ἐνειλουμένοις.

Δέον ἐπ' αὐτῇ) ὡς πάντα οὐσις θεοπαρεπῶς ἢ μηδὲν ἔ-
σης ὑποροισίως· αὐτὴ γὰρ ἢ θεοσις ἐστὶ ἔξ ἀποφάσις, ἐπεὶ καὶ
κρείως ἀμφοτέρω ἐπὶ τῆς θῆας λέγονται μεγαλειότητος.
Ὡς ἵ εἰσὶν αἱ ἀποφάσις τῶν ἀφαίρεσεων ἢ αἱ καταφάσις τῶν
θέσεων, καὶ ἢ αἱ σερήσις, ἢ ἐν ταῦτα σαφηνίζεται, ἢ μάλιστα
ἐν τῷ πλείω κεφαλῶν ἔστι ἐν τῷ ὡς θῆων ὀνομαζόμενον λόγῳ, διγα-
φόρως ἢ πλατέως παρεθέμεθα.

Αὐτοκλειδρίας (εἶ) ὅτι ἐπὶ θεοῦ ἐκ ἀπὸ κείνται αἱ ἀποφάσις
ταῖς καταφάσεσιν· ὑπὸ πᾶσαν γὰρ ὅτιν ὁ θεὸς ἢ ἀφαίρεσιν
ἔθεσιν. αἱ ἀγνωσις ἢ ἐν τῷ ὡς τῆς ἕρανίας ἱεραρχίας με-
τ' ὀλίγον τῆς ἀρχῆς.

Οὕτω γινώσκῃ ὁ θῆος βαρδολομαῖος) σημείωσαι ἢ ἐντεῦθεν
τὸ ἀπλαστον τῆ (εἶ) ταῦτα ἔα θῆα σιωτάγματα τῆ μεγάλου
διοῦσιου. πρὸς οἷς γὰρ ἐν τοῖς προτέροις λόγοις ἱνῶν τῆ
σιωοίτων τοῖς ἀποστόλοις μνήμην χηῆσεων ἐποίησατο, νῦν
ὡς πλησίως τῆ θῆου βαρδολομαῖου χηῆσιν ἀγῆ, ὡς δηλοῖ
τὸ φησὶν· εἰ γὰρ ἀγῆ φως ἡ διδάξας, εἰρήκει δὲ, ἔφη· ση-
μείωσαι δὲ, ὅτι τῆ ἀγῆου βαρδολομαῖου χηῆσιν προφέρει,
πῶς πολλή ἢ ἐλαχίστη ἡ θεολογία.

Ὅτι ἢ πολυλόγος) πολυλόγος παροξυτόνως, ὁ πολλὰ λέ-
γων· πολυλόγος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ πολλῶν λόγων θεό-
μυθος· ὡς καὶ προπτόκος προπαροξυτόνως, ὁ πρῶτως
τεχθῆς· προπτόκος δὲ παροξυτόνως, ἢ πρῶτως τεκοῦσα
γυνή, ὡς ἢ ὁμηρος.

» Πρωτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἰδῆα τόκοιο.

Ὡς οὐτε λόγον) δηλαδὴ τῆς οἰκείας φύσεως ὡς παπκοῦ,
ἐν τοῖς ἔξωθεν ὁμοίως ἢ ὡς νοήσεως νοητέον.

Πάντα θῆα φῶτα ἢ ἤχους) ἤχους ἢ λόγους ἕρανίους φη-
σὶ, ἔα ὡς θεοῦ ἐν ταῖς γραφαῖς εἰρημύα, ὡς μὴ κτ'· πλὴν

Τε 4

ἀνθρώπινω καὶ γιγίνω ὀπίνοια, ὅμῃ καὶ θῆαι ὀπίνοια λε-
χθέντα καὶ ὡραδοθέντα.

Ὁ θῆος μωσῆς) σημείωσαι, πῶς διεξέρχεται τὰ ὡρὰ μω-
σέως, ὅπ ἐν τῷ ὄρει ἀνῆλθὼν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν γόφον, εἶδεν,
ὡς ἐφικλὸν ἀνθρώπῳ, τὸν θεόν. σημείωσαι καὶ τὴν τάξιν τῆς
τελεθέντων ὀπί μωσῆ, ὡρὴν ἀξίω θύωαι εἰσελθὼν εἰς τὸ θῆον
γόφον.

Ἀλλὰ τὸν τόπον οὗ ἔστι) ἴς ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔστι ὁ θεός ὀπί
μωσέως, καὶ ἴς ὅσιν ἀκρότητες νοιτῶν, ἔ ἴς ὄρα τῶν, ἐν τῷ
ὡρὰ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχίας εἰς τὸ τέλος τῆς ὡροῦ του κε-
φθαίς διεξήλθομεν.

Υποθετικοί) ὑποθετικοί λόγοις φησὶ, τοῖς ὑπογραφι-
κοῖς, ἢ ὡς θεωρητικοῖς τῶν ὄντων, ἄ ὡρ ὑποβεβλημένα ἔφη
τῷ θεῷ (ἔ) δι' αὐτῶν γ', ἡ γου τῆς τούτων διαμονῆς, ἔ σιω-
τηρήσεως, τοῖς πᾶσιν αὐτὸν παρεῖναι διδασκόμεθα, οὐ μετα-
βατικῶς, ὅμῃ ὡρονοηκῶς νοιταῖς ὃ ἀκρότητας, τὰς ἔρα-
νίας καὶ νοερας οὐσίας, τὰς ὡρὰ θεὸν οὐσας καλεῖ, αἶ καὶ
τόποις αὐτὰ ἀγνωτάτοις ὠνόμασεν ὦν καὶ αὐτῶν ὑπάρκειται,
ἢ ὡς ἀπολύεται, καὶ μὴδὲν αὐτοῖς ὅλως ὡροσεοικῶς.

Καὶ τότε καὶ αὐτῶν ἀπολύεται) τὴν καὶ σιωτῆσιν τῆ ρητοῦ
ἔξήγησιν οὕτω νοιτέον, ὅπ ὁ μωσῆς θεωρήσας τὸν τόπον αὐ-
εἰσῆκει ὁ θεός, ἔ τότε ἀπολυθῆς τῶν τε ὄρωμένων, τούτεσιν αἰ-
δητῶν ἀπαίτων καὶ τῶν ὄρώντων, ἀπὲ τῆ λογικῶν ἀπαίτων,
νοιτῶν τε φημὶ καὶ νοεραν ἔσαν, μετ' ὧν ἔ τῶν ἡμετέρων ψυ-
χῶν τῶν καὶ εἰς τὸν γόφον εἰσῆλθε, τούτεσιν εἰς τὴν ὡρὰ
θεοῦ ἀγνωσίαν, εἶτα πᾶσας ἀπομύσας τὰς γνωσικὰς ἀπ-
λήψας ἐχέετο ἐν τῷ ἀναφῆ τῷ νῶ καὶ ἀοράτω, πασῶν ἀπ-
πλήψων γνωσικῶν τῆ πέρα πάντων θεοῦ, ἔ ἐνωθῆς δὲ τῆ
τοιοῦτου ὡροῦ τῆ ἀγνωσία καὶ ἀνεργησία, οὐ λέγω τῆ ὡρὰ

αὐτὴ ἀνεργησία τοῦ ἰδίου νοῦ, οὔτε τῆ ἑτέρου ἀνεργησίας
 ἐν τῷ μήτε αὐτὸν, μήτε ἑτερόν τι νοεῖν, ὅμῃ ἐνωθὴς τῷ παντε-
 λῆς ἀγνώστῳ πάσις γνώσεως τῶ πάντων ἐπέκεινα τότε τῆ ἀ-
 γνοῖα τὸ πᾶν ἔγνω. σημείωσα ὅ, ὡς γόφον πρὸ ἀγνοσίας
 ἐποίησε. πῶς δὲ ἀγνοσίας ὁ θεὸς γνώσκειται, καὶ ὡς φησί,
 καὶ ἐν τῷ πρὸς θεῶν ὀνομαζόμενον λόγῳ, πλατύτερον διεξήλθο-
 μεν ἐν κεφαλῇ αἰω β. χη ὅτι εἰδέναι, ὡς ἐν τῇ ἑξόδῳ ἐνθα γέ-
 γραπται, ὅτι εἰσήλθε μωϋσῆς εἰς τὸν γόφον οὗ κυ ὁ θεός. τὸ
 μὲν ἑβραϊκὸν ἔχει ἀεραφέλ. οἱ δὲ ἑβραῖοι λέγουσι, καὶ ἀκύλας, καὶ
 θεοδόπων τὸ ἀεραφέλ, γόφον ἑξέδωκαν. σύμμαχος μὲν τοῖ
 ὀμίχλω τὸ ἀεραφέλ ἠρμωδύσεν. ὁ δὲ ἑβραῖος λέγει τὸ ἀ-
 εραφέλ, ὄνομα ἔστι σφραγίσματος εἰς ὃ ἔφθασε μωϋσῆς. ἐπὶ αἰ-
 γὰρ σφραγίσματα φασὶν, ἀ καὶ οὐρανοὺς καλοῦσι, καὶ τὰ ὀνό-
 ματα λέγουσιν ὧν μνημονόβουσαι κυ ἐκ αἰαγκῶν. ἀνεργῶν
 δὲ τὸ ἐπὶ αἰαγκῶν ἐστὶν ἐν τῇ συγγραμμένῃ αἰετῶνι τῷ
 πελαίῳ δὲ λέξει παπίσκου καὶ ἰάσωνος, κυ κλήμης ὁ ἀ-
 λεξάνδρως ἐν ἐκτῷ βιβλίῳ τῷ ὑποτυπώσεων, τὸν ἀγῶν λέ-
 καὶ φησὶν ἀαζάψα. ὅμως τὸ πρὸς ἑξόδου, εἰς πρὸς θεῶν
 ἀγνοσίᾳ θεωροῦμενον, θεότερον πεφιλοσόφηται καὶ ἐν ταῖς
 ὀπισθολαῖς αὐτῆ ἐν τῇ πέμπτῃ, τελείως πρὸς τούτου γράφει.

Τῆς πάσις γνώσεως ἀνεργησίας) σημείωσα ὅτι τῆ πά-
 σης γνώσεως ἀνεργησίας, τῷ ἀγνώστῳ ἐπέκεινα.

ΚΕΦΑΛ. Ἑ.

ΑΤΑ τῶτον ἡμεῖς) καὶ ἐνταῦθα πρὸς
 θεοῦ γόφου ἔτις ἀγνωσίας λέγει. καὶ
 σημειώσαι, ὅτι τὸ ὄσι τὸ ὑπὸ τῷ θεῷ
 γόφον γνέσθαι, τὸ δὲ ἀβλεψίας καὶ ἀ-
 γνωσίας ἰδεῖν καὶ γνῶσαι τὸ ὑπὸ θεοῦ
 γνῶσιν, κατ' αὐτὸ τὸ μὴ ἰδεῖν μηδὲ
 γνῶσαι. τῶτο γὰρ ὄσι φησὶ, τὸ ὄντως ἰδεῖν ἔγνωσαι. οὐδαμοῦ
 δὲ ἔπος ἀφωρίζεται πρὸς ἀγνωσίας γνῶσιν. ἀνάγνωσις ἢ καὶ
 πρὸς εὐδωρότερον ὄσι πρὸς ἡμῶν.

Διὰ τῆς παύτων τῶν ὄντων) τούτῃσι, δηλ. τῶν μηδὲν τῶν ὄν-
 των πρὸς αὐτῶν νοεῖν. τῶτο γὰρ ἀφαίρεσι ὠνόμασεν. αὐ-
 ποφυές ἢ ἀγαλμα φησὶν, ὁ γίνετο ἐν ὑλῇ ἀτμήτω, ὅτι ἐν πέτρᾳ
 ὁλοκλήρως ἐν ὅσῳ ἔστηκεν, ὅτε γλύψεται ζῶον πρὸς δηλοῖ ἔ-
 δειπίδης ἐν ἀδρόμεδα,

» Παρτένης τ' εἰκόνα ἡλιά

» Ἐξ αὐτομόρφων λαίνων περιχισμάτων,

» Σοφῆς ἀγαλμα γρός. αὐτομόρφον γὰρ ἀγαλμα τῆς
 πέτρας, τὸ αὐτοφυές εἶπεν. δηλ. ἔστι μέρους πρὸς δένδρου
 γλύψεται ζῶον καὶ αὐτοῦτος, καὶ μέρος κλίνης ποιήσῃ, ὅπως
 ὡς φησὶν ὁ μῆρος ἐν ὀδυσσεῖα ἐποίησεν ὀδυσσεὺς ἢ καὶ ἐν ὠτοι-
 ούτω δένδρῳ ἐγλύψετο πρὸς νίκης. φησὶ ἢ καὶ ἡμῶν λίθου
 ἀγάλματα, ὅτι ὅτε ἡ σμαράγδος ἀποκαθαρθῆσα τῶ πρὸς ἑ-
 χοντος γρόδου, αὐτὴ ἀναφανῆ ἀγαλμα, τούτῃσι ἀλλάτ-
 σμα, πρὸς ὁ μάλιστα νῦν βλέπων εἶπε τὸ πρὸς κείμηνον, ὡς
 διονύσιος ὁ πεινήτης ἐν β. λιθικῶν,

» Τῆς βαθυχλοάοντος ἰάσπιδος, ἢ ἀμεθύουτου

» Πορφυρόεντος ἀγαλμα, μελαγκρατέτης ὑάκινθος. ταῦ-

πα γὰρ πάντα δείκνυσι τὸ πολυμαθὲς τῷ ἀγίῳ τύπου ἀνδρός.

Χρὴ δὲ ὡς οἶμαι, τὰς ἀφαιρέσεις) τὸ παρὸν χρεῖον, ἐν
τοῖς Ἰζήσιν αὐτὸς ὁ πατήρ ἀφωλύζει. θέσεις μὲν οὐκ εἰσὶν, ὅσα
οἰκείως ἐπὶ θεοῦ λέγεται, οἷον τὸ ὄν, τὸ ζῶν, τὸ φῶς, καὶ τὰ ἄλ-
λα ἀφαιρέσεις ἧ, ὅσα ὡς ἀνόμεια θεοῦ ἀποφάσκειται. οἷον,
ὅτι οὐ σῶμα ὁ θεός, οὐ ψυχὴ, οὐδέ τι τῶν γινωσκῶν, ἢ τῆ νοήσῃ
ὑποπιπτόντων. Ἄλλως. Τί εἰσὶ θέσεις καὶ αἱ ἀφαιρέσεις, ἐν
τῷ κατὰ θεῶν ὀνομαζόμενῳ λόγῳ διὰ φόρως ἐγνωμένῳ.

Ἐν πᾶσι τοῖς οὗσιν) αἱ τῶν ὄντων γνώσεις φησὶ, τὸ κατὰ θεῶν
ἀγνωστον ἐκ ἐκκαλύπτουσι, καὶ εἰς φανέρωσιν ἀγειοῖν. ὁμοί-
μαλλον συγκαλύπτουσι καὶ ἀποκρύπτουσι. τὸ ἧ ἐν τοῖς Ἰζήσιν φῶς
ὑποληπιέον τὸ γῶνα τὰ ὄντα ἢ ὄντα ἐστὶ, καθὼς καὶ ἐν τοῖς
Ἰζήσιν δὲ εἰσκομδῶν.

ΚΕΦΑΛ. γ.

Ως ἡ θεία καὶ ἀγαθὴ φύσις) ἡ κατὰ θεῶν
ὁ λόγος τῶν θεολογικῶν ὑποτυπώσεων. ἰ-
δοῦ θεολογίας ὑποθήκη καὶ ἀφορμὰ,
πάσης ἐχόμενα θείας καὶ πεφωτισμένης
γνώσεως καὶ ὀρθοδοξίας. τὸ εἰδέναι, πῶς
ἐνικὴ ἡ θεία φύσις, οἱ νεώτεροι πατέρες
γενέσ ὁμοούσιον προσεῖπον. πῶς τελαδική, ὁ φανερὸν τελευτῶ-
σατον, καὶ τὸ εἰδέναι τῶν προσώπων τὰς ἰδιότητας, καὶ ἡ δι-
λοῦσιν. οἷον πατρῴτητα, καὶ υἱότητα. καὶ ἡ τῷ θεῷ πνδύματος
ἀγαθὴ δυνάμις καὶ θεολογία, καὶ πῶς εἴρηται τὸ, Ἐξηρδύ-
ξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. καὶ πῶς κατὰ θεῶν προσκυ-
νητοῦ πνδύματος εἴρηται, ὅτι ἐκ τῶν πατρῶν ἐκ πορδύεται. καὶ
πῶς ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν ἀλλήλοις, ὁ υἱός, καὶ τὸ

πνύμα σωμαίδως ή ἀχίτως καὶ ἀδυναρέτως ἐν μονῇ εἰσὶν
αἰεκφοιτήτω. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μονὴ καὶ γάσις τῶν εἰσὶ κί-
νησις δὲ, ἕτερόν ἐστι τῆς μονῆς. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ ἐν μονῇ
αἰκινήτω αἰεὶ οὐσα ἡ θεία φύσις, δοκεῖ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἐν ὁμη-
λοῖς χωρήσει.

Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτοῖς) οὗτος ὁ νοῦς τῶν εἰρηιδύων,
σωμαίδως φησὶν, ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀγίας τελάδος, καὶ οὐχ ἐπέ-
ρως ὑπὲρξεν, ἐτέρως δὲ μὲν τῶν τα κατέστη ἢ χειρισμόν
πνὰ ἢ μεταβολὴν ἔχηκεν, ἀλλὰ ἅμα καὶ κατὰ τῶν, τὸ τε ἐκ τῆ
πατρὸς εἶ) τὸν υἱόν, καὶ τὸ πνύμα τὸ ἅγιον, καὶ οὐ μετ' αὐτόν.

Πῶς ὁ ὑπερούσιος ἰησοῦς) σημείωσαι κατὰ νεσοειανῶν καὶ
ἀκεφάλων.

Γῶς ἀγαθός) πῶς ἐχέει ὁ πῶς θῶν ὀνομάτων λόγος.

Καὶ γὰρ ἐχέει) διὰ τὴν αἰ θεολογικὰ ὑποτυπώσεις, καὶ ὁ
πῶς θῶν ὀνομάτων λόγος, ὀλιγὸς ἰχί εἰσι μᾶλλον ἢ ἡ συμ-
βολικὴ θεολογία.

Τῆς συμβολικῆς) τῶν πῶς τῶν τῆς συμβολικῆς θεο-
λογίας φησὶ.

Ταῖς σιωόψισι τῶν νοητῶν) σιωόψις τῶν νοητῶν, τὰς τῆ
αὐτῶν αὐτῶν ἀπλότη πῶς πῶς θεωρίας ἐκάλεσε. τὸ δὲ
πῶς ἐλλογεται, ἀπὸ τῆ συσέλλογεται τέθηκεν.

Ἀλλ' ἀλογίαν παρτελή) ἀλογίαν φησὶ, τὸ μὴ δύνασθαι λό-
γῳ πῶς εἶσθαι τὰ ὑπερ λόγον. καὶ ἀποσιδῶ οὖν τὸ ἀεννοήτον,
καὶ ὁ μὴ δύνασθαι ἴς νοῆσαι, ὡς ὑπερ νοῦν.

Κακεῖ μὲν, ἀπὸ τῆ ἀνά) ἐπειδὴ τὰ νοητὰ καὶ ὑπερ νοῦν τὰς
θεοῦ ἐνάδες εἰσὶ, καὶ ἐν ὁ θεός, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερ τὸ ἐν εἰκότως
σιωέσθαι, ἀπὸ καὶ ἀμερές καὶ ἀπλήθυντον. τὰ δὲ μὲν θεόν, ἴσθαι
μᾶλλον καὶ τὴν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ, ποσύτω μᾶλλον ὁμιλιω-
τα τοῖς μεριστοῖς, καὶ σκεδασοῖς, καὶ πεπληθυσμένοις συμπλη-

ἔνεται αὐτοῖς πρὸς τὸν μερισμὸν, καὶ τὸ πολυχιδές τῶν ἀν-
 θητῶν. πρὸς τὰ ἔχρατα δὲ, τούτέστιν ἀπὸ τῆς θεολογικῆς ὑ-
 ποτυπώσεως.

Ἀπὸ τῆς προπίπτου) προπίπτου φησὶ τὸ μᾶλλον οἰκειότερον
 ἔτι ἐννοίᾳ προεισβάλλοντος, οἷον ὅτι ὁ θεὸς, ὅπως ἑαυτὸν
 ὠνόμασεν.

Ὅτι τὸ ὑπερῷον) πῶς δεῖ κεχρησθῆαι ταῖς θέσεσι ἔτι ταῖς
 ἀφαιρέσεσιν ἐπὶ θεοῦ. καὶ ὅτι, ταῖς μὲν θέσεσιν ἀπὸ τῆς προ-
 πίπτου καὶ μᾶλλον συγγενούσιν τῷ θεῷ ποιούμεθα. ταῖς δὲ ἀφαι-
 ρέσεσιν, ἀπὸ τῶν ἐχράτων, καὶ μᾶλλον αὐτὰ διεστηκότων.

Ἐν τῷ ὑποθετικῇ κατάφασιν) κατάφασιν ἐστὶ λόγος ἀ-
 ποφαντικός, ἢ τῶς καθόλου, ἢ τῶς μαχομύου, ἢ συμπλεκο-
 μύου πρὸς, ἢ συγκρινομύου, οἷον ὁ θεὸς ζῶν ἐστίν, ὁ θεὸς ἀγα-
 θότις ἐστίν. ὑποθετικὴ δὲ ἐστὶ λόγος ἀποφαντικός, ἢ τῶς κα-
 θόλου, ἢ μαχομύου πρὸς, ἢ συμπλεκομύου δηλωτικός. ἢ
 οὕτω ὑποθετικὴ κατάφασιν ἐπὶ θεοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ζῶν ἐστὶ καὶ
 ἀγαθότις μᾶλλον ἢ αἴρ, καὶ λίθος. αἱ δὲ ἀφαιρέσεις κτ' ὑπο-
 θέφασιν λέγνται ἐναντίως τῇ θέσει. ἢ μὲν γὰρ θέσις, κτ' ὑπο-
 θετικὴν ὡς εἴρηται κατάφασιν λέγει, ὅτι ζῶν ὁ θεὸς, ἢ αἴρ
 ἢ δὲ ἀποφαντικὴ ἀφαιρέσεις, οὐ μεθύσκειται ὁ θεὸς, οὐκ ὀργί-
 ζεται. καὶ ἐπὶ τῶν θέσεων ἐκ τῶν συγγενεσέρων ἀρχόμεθα. οἰ-
 κειότερον γὰρ θεῷ ζῶν, καὶ ἀγαθότις μᾶλλον ἢ αἴρ, ἔτι λίθος.
 ἐπὶ δὲ τῶν ἀφαιρέσεων καὶ τῶν ἐχράτων ἀντιμῶν, οἷον τὸ μὴ λό-
 γῳ δηλοῦσθαι τὸν θεόν, καὶ τὸ μὴ νοεῖσθαι, οἰκειότερον μᾶλ-
 λον τῷ θεῷ, ἢ τὸ μὴ κραπαλαῦ, μηδὲ ὀργίζεσθαι, καὶ ὅλως
 ἐκ τῶς δευτέρου τῆς ἀφαιρέσεως ἀρχόμεθα οἷον, οὐ μεθύει
 μᾶλλον ὁ θεὸς, ἢ οὐ λέγεται. καὶ οὐ μιλῶ μᾶλλον ὁ θεὸς, ἢ
 οὐ νοεῖται. κραπαλὴ μὲν οὕτω ἐστίν, ἢ πολλή καὶ σφοδρότατη
 μέση, οἷον εἰ κραπαλὴ τις οὕσα, ὅτι ἐστὶν ἢ τὸ κάρα, ἢ τὸ τιπῶν

κεφαλῶν παύλουσα ἢ παύου κινούσα. μήνεις δὲ, οὐχ ἢ τυ-
 χούσα ὄργη, ὁμῶς ἢ ὀπίμονος. ἀπὸ γυναικῶν αἰσθητῶν αἰσιν-
 τας ἐπιταύται, πάσαις ταύταις τὰς ἀσωμάτους ἀφαιρέσεις
 μὴ ταπεινῶς νοεῖν χεῖρ, ὁμῶς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν εἰρημῶν παρο-
 συπακούειν, ὅπως αὐτὸς ὁ μακάριος διονύσιος εἶπεν· οὐδένα
 γὰρ ὄβειν ὁ θεὸς τῶν εἰρημῶν, ὡς ἡμεῖς γινώσκοντες, ἢ νοού-
 μεν· ὁμῶς οὐτε ὡς γινώσκουσιν αἱ νοηταὶ δυνάμεις πᾶσαι·
 πάντα γὰρ τὰ εἰρημῶν, κατὰ παῖδες ἐκ θεοῦ εἰσι τὰ αὐτὰ δω-
 ραί. καὶ πῶς αὐτὸς ἔξ αὐτῶν ὁ παρονοούμενος αὐτῶν κυ-
 εῖως· πάντα ἢ δὲ φόρως διεξήλθομεν ἐν τῷ παλαιῷ νόμῳ οἰο-
 μάτων· πάντα γὰρ ταῦτα, ὡς συμβεβηκότα, καὶ ἐν οὐσίαις τῶν
 μετ' θεόν. ὁ ἢ θεὸς καὶ ὑπερῷοισι, τὰ τούτων ἀπὸς, ἔκοιτο καὶ ὑπερῷο
 αὐτά. Ἀλλως. Ζωὴ καὶ ἀγαθότης, κατὰ φασίς, ἢ τοι θεσίς,
 οὐ κραπαλαῖ οὐδὲ μιλιαῖ. ἰδοὺ ἀπόφασίς, ἢ τοι ἀφαιρέσις.

Ἡ αἴρ (τὸ λίθος) αἴρ μὲν, καὶ τὸ ἐν βασιλείαις εἰρημῶν,
 ἐν αὐρα λεπίη. λίθον δὲ ὁ παροφήτης εἶπε. τούτων οὐκ οἰκειό-
 τερον μάλλον θεσίς τὸ δηλώσει ἐπιθεοῦ ἢ ζωὴ καὶ ἢ ἀγαθό-
 τησ. ὡς παρ οὐκ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ἐπιταύτου, οἷον τὸ
 κραπαλαῖ καὶ μιλιαῖ, πόρρω θεοῦ τὸ ὁμοίεια. τὸ δὲ μήτε
 λέγειται μάλλον παρῶν θεοῦ τὸ ἐγγυτέρω, δὲ τὸ ὑπερῷο πάντα
 νοεῖν καὶ λόγον.

Κ Ε Φ Α Λ. ε.

Υ Δ Ε ἐν τῷ ὄβειν) αἰατικῶς ὁ πα-
 τὴρ δὲ τούτων παροσησφάμισατο τὸν ἀ-
 κροατικῶ, ὡς τε μὴ ταῖς ἔξῃς ἀποφάσε-
 σιν οἰεῖσθαι ὅπως μὴ εἶ) τὸ θεόν· ἀλλ' ἐν
 τούτοις μὲν, τὸ εἶ) αὐτὸ ὑπέχετο· ἐν ἐκεί-
 νοις ἢ, τὸ καὶ μὴδὲν τῶν οἰτων εἶ), ὁμῶς ὑπερῷοισιν.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Σ οὔτε ψυχὴ ὄσιν, οὔτε νοῖς) διαφέρει ταῦ-
 τα ἀγγέλων, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω δεδήλω-
 ται, φαντασία, δόξα, λόγος νοήσις, ἃ κτ'
 τὸν νοῦν θεωρεῖται. περιποιητικὸν δὲ, τὸ
 κτ' τὸν ἡμέτερον λόγον μὴ ἔχον λόγον, ὁ-
 μοίως καὶ νόησιν κτ' πῶς ἐν τοῖς νοεροῖς κλίμασι καὶ τὰ ἄλλ'
 δὲ οὕτως ἐκδέχεται χεῖρα πῶς. Καὶ ὅτι ταῦτων ὁμοίως τὸ
 ὡς ἡμᾶς εἰδέναι θετέον πῶς μετ' αὐτῶν ἢ δηλαδὴ πῶς θείαν
 φύσιν, ταῦτα πῶς κλίματων ταῖς θέσεσιν ποιῆσαι φησὶν ἐν τῷ
 λέγει ζωὴν ἢ φῶς κτ' τὰ ἐν τοῖς γνητοῖς θεωρούμενα, ἄλλ'
 ὡν τὸν ταῦτα ὑποστήσαντα ἐνοούμεν, καὶ οὐ τῆς αὐτῆς φύ-
 σεως, διαὶ ταῦτων θέσιν πῶς εἰσαίμεν, καὶ πάλιν ἀφαίρε-
 σιν ποιούμεν τῶν κτ' μηδὲν ταῦτων εἶναι λέγει τὸ θεόν.

Οὐδὲ ἐν, οὐδὲ ἐνότις) διαφέρουσιν ἀγγέλων, ἐν τῷ ἐνότις
 τὸ μὲν γὰρ, δηλοῖ τὸ ὑπερκείμενον τὸ δὲ, πῶς ταῦτα πῶς ποι-
 οῦνται, ὡς πῶς λευκόν, καὶ λευκότης ἀγαθόν, καὶ ἀγαθότης ση-
 μείωσαι δὲ, ὅτι οὔτε ἢ θεότης οὐσία ὄσιν τοῦ θεοῦ, ὡς πῶς οὐ-
 δὲ ἐν τῷ εἰρημῶν, οὐδὲ πῶς ἐναίπων αὐτοῖς. διὸ οὐδὲν
 αὐτῶν ὄσιν, οὐ γὰρ ὄσιν ταῦτα οὐσία αὐτῆς, ἀλλὰ δόξα πῶς αὐ-
 τὸν. οὐ πῶς καὶ σέξπῶς ὁ ἐκκλησιαστικὸς φιλόσοφος εἶπε, καὶ ὁ
 θεολόγος γρηγόριος ἐν τῷ τρίτῳ πῶς θεολογικῶν αὐτῆς, ὡς
 οὔτε ἢ θεότης, οὔτε τὸ ἀγγέλιον, οὔτε ἢ πατρῴτης οὐσίαν ση-
 μαίνουσι θεοῦ.

Οὐδὲ θεότης, ἢ ἀγαθότης) σημείωσαι δὲ, καὶ ὅτι οὐδὲ
 πῶς μα ὄσιν, ὡς ἡμᾶς εἰδέναι, οὔτε ἢ θεότης, οὔτε πατρῴτης. ὅτι
 τὸ ὡς ἡμᾶς εἰδέναι, ὅτι πάσης τῆς ἐν τοῖς περὶ κειμένοις ἀ-
 ποφάσεως λάβει. δηλοῖ δὲ τὸ κτ' πῶς ἡμετέραν εἶδησιν.

Οὐδὲ τὰ ὄντα αὐτῷ γινώσκει) μή σε ταρασέτω τὸ κεφα-
 λαῖον τοῦτο, καὶ νομίσης βλασφημεῖν τὸν θεὸν τοῦτον ἀνδρα-
 σκοπὸς γὰρ αὐτῷ δεῖξαι τὸν θεὸν μηδὲν τῶν ὄντων ὄντα,
 ἅμ' ὑπὲρ τὰ ὄντα· εἰ γὰρ τὰ πάντα αὐτὸς δημιουργήσας πα-
 ρήγαγε, πῶς ἔχει δύρεθῆναι ἐν πῶν ὄντων· εἴτε γὰρ, ὅπ' οὐδὲ
 τὰ ὄντα γινώσκει τὸν πάντων ἀπὸν θεόν. τοῦτο δὲ ἀπώλεια
 σαφῆς, τὸ μὴ γινώσκειν θεόν· ἅμ' αὖ τὰ χέως αὐτὸ ἐσαφιλῶσει,
 εἰπὼν ἢ αὐτὸς ὅτι, τοῦτέστιν, οὐδὲν τῶν ὄντων γινώσκει θεόν,
 καθ' ὃ αὐτὸς ὅτιν, αὐτὸς τὸ πῶν ἀνεγνόητον καὶ ὑπερούσιον οὐ-
 σίαν αὐτῷ, ἢ ὑπαρξίν καθ' ἑαυτὴν ὑπάρχουσαν εἶρη γὰρ, οὐδεὶς γι-
 νώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα υἱὸς ὅτι γινώ-
 σκει, εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ἐκ τῆς ὀντοπίας ἐπάγεται ὁ μέγας διονύσιος,
 καὶ φησὶν, ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς γινώσκει τὰ ὄντα ἢ ὄντα ὅτι, τοῦ-
 τέστιν ἐκ οἴδεν ὅτι βάλειν τοῖς ἀσθητοῖς ἀσθητῶς ἢ ταῖς οὐ-
 σίαις ὡς οὐσίαις ἀσθητοῖς γὰρ τὸ θεῶν· οἱ γὰρ ἀνθρώποι τὰ
 ἀσθητὰ, ἢ δὲ θεῶν, ἢ γένεως, ἢ ἀφῆς τοῦ οὐρανοῦ εἰσὶ· τὰ ὅ-
 νοητὰ δὲ ἀπὸ μαθήσεως, ἢ διδασκαλίας, ἢ ἐλάμψως κατα-
 λαμβάνονται· ὁ δὲ θεὸς οὐδὲ ἐξ ἐνός τρόπου τοιούτου οἶδε τὰ
 ὄντα, ἅμ' αὖ γινώσκειν ἔχει πῶν αὐτῷ ὑπέπουσα· τὸ γὰρ αἰνίτι-
 σται τὸ ῥητὸν τὸ λέγειν, οἶδως τὰ πάντα πρὶν γένεως αὐ-
 τῶν, ὅτι δηλοῖ ὅτι ἐκ τῆς πῶν λόγον τῆς γένεως τῶν ὄντων
 οἶδεν αὐτὰ ὁ θεός, ἅμ' αὖ καθ' ἕτερον γινώσεως τρόπον· οἱ ἀγ-
 γελοι δὲ γνωστικῶς αὐτὰ καὶ αὐλῶς γινώσκουσιν, οὐχ ὡς ἡ-
 μεῖς ἀσθητῶς· οὕτως οὐκ καὶ ὁ θεὸς ἀσυκρίτως καὶ ὑ-
 περμαθευτικῶς, οὐ μὴ ταῖς οὐσίαις ὅτι βάλων οἶδε τὰ
 ὄντα. Ἄλλως. τὰ ὄντα, ἢ γινώσκονται ὑπὲρ πῶν ἐ-
 αὐτῶν φύσιν ἐκταθῆναι ταῖς νοήσεσιν ὅτι δυνάτα· εἰκότως
 οὐκ εἰς ἑαυτὰ βλέποντα ἀγνοεῖ πῶν θῆλυ φύσιν, καθ' ὃ αὐ-
 τῆ ὅτιν· οὕτως οὐκ καὶ ἡ θῆλυ φύσις ἑαυτῷ βλέπουσα, ἐκ οἴ-
 δει

δὲν ἐν ἑαυτῇ εἶ) τὰ ὄντα κτ' πὸν τῆς οὐσίας λόγον· τὸ πορὸ ε-
 δήλωσεν εἰπὼν, ἢ ὄντα ἔσιν, ἐπειδὴ ὑπὸ πάντα τὰ ὄντα καὶ
 αὐτὸ πορὸ εἶ) κέκλιται ὑποκεισίου· ἐτέρως γὰρ ἔκ αὐτοῦ εἰποι ἀ-
 γνοεῖν τὸν θεὸν τὰ ἑαυτοῦ κλίσηματα. εἰς τὸ αὐτὸ οὐδεὶς
 γινώσκει πλὴν ἀχραιπὸν τειάδα, καθ' ὃ αὐτὴ ἔσιν, ἀντὶ τούτου,
 οὐδὲν ἔσιν ὡς αὐτὴ, ἵνα ἔγινώσκη αὐτὴν ὡς αὐτὴ ἔσιν· ἡ-
 μεῖς μὲν γὰρ γινώσκομεν, ἢ ἔσιν ἀνθρώπινης, ἐπειδὴ ἀνθρώ-
 ποι ἔσμεν πλὴν ὅτι ὑπαρξίν τῆς ἀχραιπὸν τειάδος, ἐκ ἴσμεν
 ἢ ἔσιν· ἔγδ' ἔσμεν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς· οὕτως οὐδέ ὁ θεὸς
 εἶδε τὰ ὄντα ἢ ἔσιν, καθὼς ἡμεῖς· ἔγδ' ἔσιν ἢ τῆς ὄντων ἢ
 κατ' αὐτὰ καὶ γὰρ αὐτὸς πνεῦμα ὁ θεὸς, καὶ τὸ ἅγιον μὲν τοῦ
 πνεῦμα οὕτως ὠνόμασαι, ὅτι ἔστι πνεῦμα ἔγνωμεν ἡμῖν,
 ἢ ἀγγέλοις. ἢ δὲ ἀνωτέρω εἰπὼν, ἐκ ἔστι φῶς, οὐδὲ δὴ ἡθία,
 ὑποκαταβάς πάλιν λέγει, ἐκ ἔστι σκοτός, οὐδὲ φῶς, οὐδὲ
 πλάνη, οὐδὲ δὴ ἡθία. διωατὸν οὖν ἔπι χροῦντα εἰπεῖν, ὅτι τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς τὸ ἀπολύτως φῶς λέγει, οὐδὲ πλάνη ὡς
 ἐν οὐσίαις τῆς ἀγγέλων καὶ ἀλήθια πλὴν αὐτὰ πολελυμῶς
 ἔσιν ἀναπίως ἀλήθια· τὰ ὅτι ἐφεξῆς, ὅτι οὐτε τῆς πρῶτος, οἷον
 ἐκ σκοτὸς μεταβάλλων φῶς, ὡσαεὶ ἐκ τῆς διωάμει φῶς
 εἰς τὸ ἐνεργία φῶς μεταβάλλων ἐκ τῆς οὐρανῶν εἰς δὴ ἡθια
 φῶς καὶ σκοτός· οὐτε γὰρ γνόφος ἔσιν, οὐτε πολὺ φῶς ἔστω ἔτε
 ἐκ τῆς ἀναπίου ἐκ τῆς κτ' διωάμει πλάττω εἶ) εἰς ἀλήθια
 ἐνεργία μετέβη· πάντα γὰρ ταῦτα, δεύτερον αὐτῶν, ἔξ αὐτῶν
 θεωρητικῶς ἐκφοιτήσαντα· ἔδεν οὖν ἔσιν τῆς ἔξ αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΥ- ΤΟΥ Ὀπισθολαίχου.

ΓΑΙΩ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗ. ᾱ.

ΓΙΒΑΛΛΩ γάϊον ἔπον ἔϊ, ὡ
ἢ πείτω Ὀπισθολαίχου ἔγραψεν ὁ
ἁγιος ἀναγγελιστὴς ἰωάννης, πε-
μαρτύριος καὶ ἐκ τῶν ἀμύων, οἷς συλ-
γέρονε μὲν ἦν ἀποστόλων ὁ ἁγιος
Ἰωάννης ἀνὴρ. θεραπευτὰς ὃ ἔφη κα-
λεῖται ἐν τῷ πάλαι τῆς ἐκκλησια-
στικῆς ἱεραρχίας κεφαλῆς 5. Ἰδὲ

μοναρχίαι, εἰπὼν ἐκεῖ καὶ πῶς καθίστανται μὴ ὄντες κληρικοί,
ἀλλὰ ἀνώτεροι τῶ λαοῦ. Τούτοις δὲ ἔοικε θαυμάζειν φίλων ὁ
ἰουδαῖος ἐν τῷ πάλαι θεωρητικῷ, ἢ ἱκετῶν σωτάρματι, θε-
ραπευτὰς αὐτοὺς καλεῖν, καὶ ἢ διαταῖν αὐτῶν διηγεύμενος.
ὡς ὀλίγου τῶ τέλους τῶ βιβλίου τούτου, ἀνάγνωθι τὰ τῶ αὐτοῦ
φίλωνος.

Ἀλλὰ μὴ κτ' ἐρήσιν) τῶ φησὶ, μὴ κτ' τὰς κοινὰς ἐν-
νοίας ὑπολάβης, ὅτι ὡς πρὸ σκοπὸς λύεται φωτὶ, καὶ μά-
λισα πολλῶν, ἢ ὡς πρὸ ἠ ἀγνωσία, ἢ πρὸ καὶ αὐτῆ σκοπὸς ὅτι,
παύεται γνώσεων, καὶ μάλισα πολλῶν ὀπισημομένων οὕτω καὶ
ἢ κτ' θεὸν ἀγνωσία, ἔοικε τῆ κτ' ἀμαθίαν ἀγνωσία ὡς ἔφη-
μεν, ἀλλ' ὅσοι φωτίζεται ἕως πάλαι θεοῦ, καὶ ὅσοι πρὸ σωτάρματι
Γνώσιν ἦν ὄντων, τούτοις πάλαι πάλαι ἦν νοητῶν ἐνοερῶν, τῶ-
σοῦτω μᾶλλον ἀβάτων πάλαι πάλαι Γνώσιν, πάλαι πάλαι θεὸν
Γνώσιν) πάλαι ἀκαταληψίαν, ἢ πάλαι πάλαι ἀγνωσίαν πάλαι πάλαι θεὸν

φως εἶ), καὶ γὰρ ἴσως πάντα τὰ γνωθέντα· καὶ λοιπὸν σι-
 γῆ ἡμᾶς πρὸς θεὸν ἀφασίαν. οὐκοῦν οὐκ ἔστιν ἐρησιν γνώ-
 σεως λέγεται ἢ πρὸς θεοῦ ἀγνωσία, ἀλλὰ κατὰ ἴσως ἰσχυρῶς καὶ
 ἴσως ἰσχυρῶς γώσεως, ὅτι ἔγνω πρὸς τὸν πᾶσι καὶ ἑαυτῶν ἀγνω-
 στον καὶ ἀκατάληπτον. ταῦτα καὶ ἐν τῷ πρὸς μυστικῆς θεολο-
 γίας κεφαλαίῳ α. εἴρηται, καὶ ἐν τῷ πρὸς θείων ὀνομάτων
 κεφαλαίῳ β.

Αλλὰ ἡ τῶν αὐτῶν ὄντων) ὅσον ἡς ἔχει φησὶ, τῶν ὄντων
 πρὸς γὰρ, καὶ τὸ ὄν φως, τοῦτέστι τῆς ἀληθείας πρὸς νόησιν, το-
 σούτων τὰ πρὸς θεοῦ ὄψεται ἀγνωστα· οὐ γὰρ ὡς φησὶ, ἢ τῆς γνώ-
 σεως φανεροῦνται, ἀλλὰ μάλλον τοῖς ταῦτα ἔχουσι λαμβάνει
 καὶ ἢ ἐν τοῦτοις ἐπίδοσις τε καὶ αὐξήσις, τῶν φωτῶν φημὶ, καὶ
 τῆς γνώσεως τὸ θεῖον δὲ κινεῖ ἀλέατὸν τε καὶ ἀγνωστον, ὅτι ὁ θεὸς ὄν
 θεασάμενος καὶ νοήσας ὁ εἶδεν, αὐτὸν μὲν οὐχ ἑώρακεν, ἀλλὰ
 πρὸς αὐτῶν ὄντων καὶ γνωσκομένων.

Αὐτῶν τῶν κατὰ τὸν) προσεπινοεῖν δεῖ καὶ ἐπὶ τοῦτοις τὸ
 κατὰ τὰ ὄντα καὶ γνωσκομένα. τὸ δὲ μὴ εἶ) προσκεῖται, ἐπει-
 δή τὸ ὄν τῶν κλίσεων ὄντι· ὁ δὲ θεὸς καὶ ἴσως τὸ εἶ), διότι ἀκλίσιτος.

Τ Ω Α Υ Τ Ω Β.

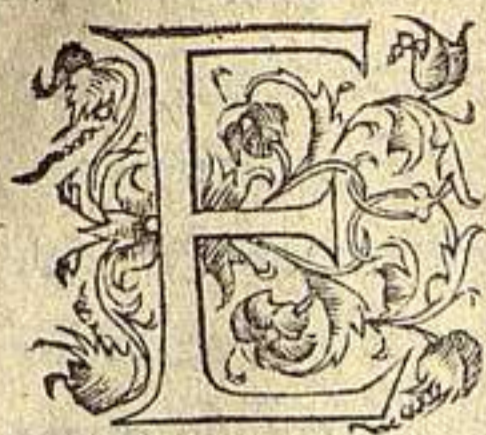
Ως ὁ πάντων ἐπέκεινα) ταῦτα πολλακίς
 μὲν καὶ ἐν τῷ πρὸς θείων ὀνομάτων δι-
 φόρως εἴρηται· κατὰ δὲ αἴρετον δὲ αὐτὰ
 ἠρμηνεύσει ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ κεφα-
 λαίῳ ιε. πρὸς τὸ τέλος, λέγουσιν, πῶς ὁ
 πάντων ἀπὸς, καὶ θεότης καὶ ἀγαθότης
 καὶ θεότητος ὑποστάτης, καὶ ἴσως ταῦτα. οὕτω δὲ ἀναγνω-
 στέον, ἐρωτᾷς πῶς ὁ θεὸς ἴσως θεότητος ἀρχῶν· εἶτα ἀποκρί-
 νει

νεταί, εἰνοήσεις, ὅτι θεότης αὐτὸ τὸ ἐκ θεοῦ δῶρον ὅτι καθ' ὃ
 θεοῦ μετὰ, οὐ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ἔχει τὴν λύσιν· ὁ γὰρ θεός,
 αὐτὸ φημί καὶ ὑπερούσιος οὐσία ὑπερὶ τὴν παρ' αὐτῆς δω-
 ρουμένην καὶ χειρομένην θεαρχίᾳ, τούτῃσι θεώσιν ὅτι, καὶ τῆ
 ὁμοίως. εἶτα λοιπὸν συλλογίζεται, φάσκων ὅτι, εἰ τὸ ἐκ
 θεοῦ δῶρον ἀρχὴ γίνεται τῆ θεοῦ δαίμῃ ἡμᾶς, δῆλον ὅτι πάσης
 ἀρχῆς ἀπὸς καὶ ἀρχῆς ὧν, μάλλον δὲ, ὑπεραρχος. οὕτω καὶ τῆς
 λεγομένης θεότητος, ἢ ὡς θεαρχίας ἐπέκεινα ὅτιν· ὁ μὲν γὰρ
 θεός, οὐ κατ' ἄλλο ὡς ἡμεῖς, κίβηται τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἀσχετῶς
 ἔχει· ἡμεῖς δὲ σχετῶς· τρεπτοὶ γὰρ, ἐκεῖνος δὲ ἀτρεπτός.

Εἰ θεότητα καὶ ἀγαθότητα) ἐκ αὐτῆς φησὶ τὴν κατ' οὐ-
 σίαν θεότητα καὶ ἀγαθότητα, ὅτι ποτὲ ὅτι λέγω, ἀλλὰ τὴν ἀγα-
 θοποιὸν καὶ θεοποιὸν δωρεὰν τῆ ὄντος θεοῦ ἔκ ἀγαθοῦ. τοῦτο γὰρ
 ἢ ἀρχὴ ἔκ ἀπὸς τῆ θεοῦ δαίμῃ καὶ ἀγαθύνεσθαι, ἔκ κατ' τῆτον τὸν
 ἔσπον φησὶ λέγεσθαι ὑπερὶ θεαρχίᾳ ἔκ ἀγαθαρχίαν τὴν οὐ-
 τῶ διλαδὴ νοουμένην σημεῖωσθαι δὲ ἔκ ἐντεῦθεν, ὅτι ἢ θεότης
 ἔκ ἢ ἀγαθότης, ἐκ αὐτοουσία ὅτι τῆ θεοῦ· ἔκ γὰρ ἔκ τοῦτο ἐπέ-
 κεινα ὁ θεός, ἐκ τῆς πρὸς θεῖων ὀνομάτων κεφαλῆ ἰα. πλα-
 τύτερον εἴρηται.

Ἀμίμητος καὶ ἀσχετος) ὁ κατ' ἄλλο ἔκ ἔχων ἔκ, ἀλλ' ὅτι εἰ αὐ-
 τοῦ μίμησις καὶ σχεσις αὐτὰ τὰ πράγματα. μετέχοντες δὲ
 καὶ μιμούμενοι, πρὸς οὓς τὰ αὐτὰ ὀρῶνται. ἀμίμητον δὲ καὶ
 ἀσχετον ἔφη τὸ θεῖον, ὅτι ὅσα ἔκ πρὸς μίμησιν καὶ σχεσιν θεοῦ
 πρὸς κόπῃ, ποσῶν καταλαμβάνει τὸ ἀνέφικτον τῆς μιμή-
 σεως καὶ σχεσεως.

ΤΩ ΑΥΤΩ. γ.

Ξαίφνης ὅτι τὸ παρ' ἐλπίδα) ἐφίσημι, ὡς ὅτι μᾶλλον ἐκεῖνο τὸ παροφεικὸν τῷ ἱβ. παροφίτου, ἠρώτησεν ὁ γάϊος, τὸ ἔχρον, καὶ ἔξαίφνης ἤξει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς ὀπιποθεῖτε. ἔδοξε δέ μοι τοῦτο ἠρωτῆσαι ἐκ τῆ ἐπαγαγῆν, πῦτο οἶμαι πῶς θεολογῆ ἀνιτίθεσαι, θαυμασίως ἐν ταῦτα θεολογῆ τὰ παρ' τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. σημείωσα δὲ πῶς ἐπιμολογῆ τὸ ἔξαίφνης· σημείωσα καὶ τὸ ἀνθρώπινως οὐσιωθῆναι χριστόν.

Κρύφιος δὲ ὅτι) τὸ κρύφιος, πολλάκις ἀπὸ τῆ θεός, εἶπε, καὶ κρυφίότητα, πῶς θεότητα, ὡς ἐν τοῖς ἀνω λόγοις. τὸ κρύφιος οὖν ἐν ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὁ θεός εἶρηται, ὡς ἀόρατος.

ΤΩ ΑΥΤΩ. δ.

Ως, φῆς, ἰησοῦς) ἐπερωτῆσθαι φησὶ, πῶς τῷτο. σημείωσα δὲ τὸ ἐν ταῦτα, τοῦτέστι ἐν τῇ οἰκονομίᾳ, ἐπεὶ διὰ ταύτης, καὶ ὡς ἀπὸς ἀνθρώπων, λέγεται ἀνθρώπος, ὡς ποιητῆς ἀνθρώπων.

Οὐ γὰρ ὡς ἀπὸς ἀνθρώπων) τοῦτο φησὶ καὶ ἀφεικᾶνός ἐν ταῖς χρονογραφίαις· λέγεται γὰρ ὁ μωνύμφος ὁ θεός πᾶσι τοῖς ἔξ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐν πᾶσιν ὅσιν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ὡς καὶ πῶς οὐσίᾳ ὄλλω οὐσιωθῆς ἀνθρώπος λέγεται, καὶ τὸ εἰρημύον, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τῆς θεότητος τὸ

Vv 3

πλήρωμα σωματικῶς. πᾶσαν ἡ λέξιν τῆς ὀπισθολής σημείω-
σαι· ἐστὶ γὰρ καὶ πάσης ἀρέσεως πρεσβυτέρας τε καὶ νεωτέρας.

Ἡμεῖς ἡ τὸν ἰησοῦν) οὐ διὰ τὸ ἀνθρώπινον φησὶ τὸ χει-
σοῦ, αὐτὸν ἀφορίζομεν, ἡ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπου λέγομεν, ὡς
ξένον τὸ καὶ τὸν τῆς ἑσίας λόγον τὸ κοινὸν τῆς φύσεως ὀρι-
ζόμενοι· ἀλλὰ πρὸς δὴλως καὶ τὸν τῆς θεότητος λόγον· ἐπήγαγε
γὰρ, οὐδὲ γὰρ ἀνθρώπος μόνος, ἀλλὰ καὶ θεός. εἰ καὶ ὄλλω
οὐσίαν ἀνθρώπου ἀπέλαβε φησὶν, ἀλλ' οὐ διαροῦμεν αὐτὸν
ἀπὸ τῆς θεότητος· ἐπάγει γὰρ, οὐ γὰρ ἀνθρώπος μόνος· εἶπα
τοῦτο εἰπὼν ὀπιφέρει, οὐδὲ ὑπερούσιος μόνον, κατ' ὃ καὶ
ἀνθρώπος.

ὑπὲρ ἀνθρώποις) ὑπὲρ ἀνθρώποις μὲν, διὰ τὸ ἐκ παρθένου·
κατ' ἀνθρώποις δὲ, διὰ τὸ ἐκ μήτρας χεῖρον, ἢ ὡς τοῖς νό-
μοις τῆς κινήσεως· ἐκ τῆς ἀνθρώπων ἡ οὐσίας, ὅπως αὐτὸς
ὁ ἅγιος πατὴρ ἔφη, ἐκ τῶν παρθενικῶν αἱμάτων τὸ ἅγιον
σῶμα χριστοῦ.

ὑπὲρ ἑσίας οὐ σώθη) καὶ μὲν πᾶσι ἀνθρώποις, ὑπερ-
σίοτητα ὠνόμασε πᾶσι θεότητα· τὸ δὲ ταύτης ὑπερούσιον, τὸ
ὑπερέβαλλον τῆς οὐσίας, καὶ θείας, καὶ δυναμείας.

Καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων) ἀνθρώπου μὲν, τὸ ἐκ γυναικός· ὑπὲρ
ἀνθρώπων δὲ, τὸ ἐκ παρθένου· σημείωσαι ἡ, ὅπως γήϊνον τὸ σῶ-
μα τὸ χριστοῦ, καὶ ἔχει οὐράνιον, ὡς ἱνὲς ὠήθησαν.

Δυνάμιν ὑπεροχικῆς) ἰδοὺ καὶ ἐν ταῦτα ὑπεροχικῶς εἶπε
πρὸς ὀπισθοκαταλήξιν τῶν καὶ εἰρησιν λαμβανομένων· οὐδὲ
δὲ διὰ τῶν ἐπαγομένων ἑαυτὸν ἐφερμιλωθεί. ἡ δὲ ὅτι κα-
ταφάσις, εἶπομεν ἄνω ἐν τῷ πρὸς μουσικῆς θεολογίας, κεφα-
λαίῳ γ· πῶς ἡ ὀπί τὸ κλείου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ αἰ κατα-
φάσις δυνάμιν ἔχει, ὑπερχούσης ἀποφάσιως, τὰ καὶ ἀν-
θρώποις ἐξηγῆται· εἰ γὰρ καταφάσκομεν χριστοῦ λέγοντες

ἄνθρωπον εἶη, ἔκ παρθένου μητρὸς κατ' οὐσίαν ἡμῶν, ἀλλὰ
 κεκρυμμένῳ ἐχθρῷ ἢ ὑπὸ νοῦ πρὸ τῆς ἀποφάσεως δυνά-
 μιν ἐρεῖ γὰρ ὁ ἀκούων, ἔκ ἀνθρώπου, ἐπειδὴ ἔκ παρθένου, ἀλ-
 λ' ὑπὸ ἀνθρώπου, εἰ ἔστι τὰ ἀνα ἄνθρωπος· ἔξ ηὐγαίται ἢ ἢ
 ἔπο, φάσκων, ὅτι τὸ λέγειν αὐτὸν ἄνθρωπον καταφαπκῶς, ἔπο
 δηλοῖ, ἔκ εἶη αὐτὸν ἄνθρωπον ἀποφαπκῶς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνθρώ-
 που, δηλονότι διὰ τὰ σημεῖα τὰ γνόμματα παρ' αὐτῷ.

Οὐκ ἔστι θεὸν τὰ θεῖα δράσαι, ἔκ ἔστι θεὸν μὲν δράσαι τὰ θεῖα
 λέγει τὸν χριστὸν, ὅτι μὲν σὰρκος, ἢ οὐ γυμνῆ τῆ θεότητι· ὅμως
 εἰ οὐκ ἔστι θεῖα, οὐτε τὰ ἀνθρώπινα κατ' ἀνθρώπου· ἐν ἔξοισία
 γὰρ θεϊκῆ, ὅτε ἐβούλετο, διδοῖς καιρὸν τῆ σαρκὶ τὰ ἐαυτῆς ἐν-
 γαῖν· ὅμως εἰ οὐκ ἔστι ἀνθρώπινα. τὸ δὲ ἀνθρώπενος, δηλοῖ τὸ
 ἐνανθρωπήσαντος. ἢ ἢ θεανδρική ἐνέργεια σημαίνει θεῖον καὶ
 ἀνθρώπινον· ἔτω γὰρ ἡμῖν, ἢ γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς δηλαδὴ,
 πεπολιτευμένος, ἔδρασεν ὡς περὶ κείται τὰ θεῖα ἢ τὰ ἀνθρώ-
 πινα. σημεῖωσα ἢ πρὸ ὑπὸ φουῆ ἔκ ἀφραστον τὸ κρείου ἐνω-
 σιν, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸν τὰ θεῖα ἔδρασεν· ἢ γὰρ ἀνθρώπος, οὐτε ἔστι
 ἀνθρώπου τὰ ἀνθρώπινα· ἢ γὰρ καὶ θεός· ὅθεν θαυμαστῶς ὁ
 θεὸς γρηγορίου ὁ θεολόγος φησὶ, κυρναμμένων ὡς περὶ τῶν φύ-
 σεων, οὐτω δὴ ἢ τῶν κλήσεων ἢ περὶ χωριστῶν εἰς ἀμήλας τὰ
 λόγῳ τῆς συμφύσεως. πῶς ἢ οὐκ ἔστι θεὸν τὰ θεῖα ἔργα πεποίηκε,
 δηλοῖ τὸ καταφαπκῶς ποσὶν ἐπὶ θαλάσσης βαδίσει· θεοῦ μὲν
 γὰρ τὸ συμπλήσει ὑδῶρ, οὐ θεοῦ δὲ τὸ σαρκικοῖς ποσὶ περὶ-
 πατήσει· οὐδὲ θεότητος σαρκὸς ποδῶν ἢ ὅσα. θεοῦ πάλιν παρ-
 θένον τὸ κύνει ποιήσει, ἀλλ' οὐ θεότητος τὸ διὰ μεμορφῶσθαι
 ὅτι ἢ ἢ τῶν λοιποῖς ἀνθρώπινους μέλεσιν· οὐτω ἢ ἔκ τῶ ἐναν-
 πίου τὰ αὐτὰ· οὐ γὰρ ἔστι ἀνθρώπου τὰ ἀνθρώπων ἐποίησεν·
 ἀνθρώπος μὲν γὰρ ἢ ἔκ τῆς παρθένου, ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀνθρώπου
 τὸ ποῖος γὰρ ἀνθρώπος ἔκ παρθένου. πάλιν τὸ ποσὶ βαδί-

ζην, ανθρώπου ὄσι· τὸ ἴ ἐπὶ ὕδατος, ἔκ ανθρώπου· ποῖος γὰρ
 ἄνθρωπος τὸ το πεποίηκε.

Και νῦν (να) μηδεὶς εἰς μαρολογία τραπεῖς, λεγέτω, ὅτι
 θεανδρίτιον τὸν κύριον ἰησοῦ φησὶν· οὐ γὰρ θεανδριτικὴν εἶ-
 πει, ἀπὸ τῶ ὁ θεανδρίτης χηματίσας, ἀλλὰ θεανδρικὴν ἐνέρ-
 γειαν, οἷς θεοὺ καὶ ἀνδρὸς συμπεπλεγμένῳ ἐνέργειαν· ὅθεν καὶ
 ἀνδρωθέντα φησὶ θεόν, ἀλλὰ τὸ θεὸν ἀνδρα γυρόμενον· νῦν δὲ
 πῶ μὲν ἐνέργειαν μόνῳ θεανδρικὴν ἐκάλεσεν· ἐνήργησε
 μὲν γὰρ ὡς θεὸς μόνον, ὅτε ἀπὸν τὸν τῶ ἐκατοντάρχου παῖδα
 ἰάσατο ὡς ἄνθρωπος δὲ μόνον, εἰ καὶ θεὸς ἴω, ἐν τῷ ἐδίειν
 καὶ λυπεῖσθαι· μὲν ὡς ἴ ἐνήργησε τὰ θαύματα, πηλοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς διὰ χεῖρας δημηργῶν, καὶ τῆς ἀιμορροῦσης τῆ ἀφῆ συ-
 στέλων πῶ ῥύσιν.

Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ω Λ Ε Ι-
 πουργῶ· ἔ.

Ν Τύτω γίνεται) τὸ εἰρημνόν ἐνταῦθα
 τῷ πατρὶ, λάβε μοι ἀπὸ ὑποδείγματος
 τῶ καὶ τὸν ὁμαπκὸν ὀφθαλμόν· ὅπως γὰρ
 πιεῖ φωτὸς ἀποισία, αἰνεργησίαν τῶ ὁ-
 πικθὸν δυνάμεων ἐργαζομένη, τὸ το καὶ ἡ
 πρὸς ἥλιον ἐν μεσημβρίᾳ ἀτενῆς ἀπὸ τ
 ὀλεψις ἀποτελεῖ.

ΤΩ ΣΩΠΑΤΡΩ ΙΕ-
ρει. 5.

ΥΝΑΤΟΝ γὰρ καὶ) δυνάται φησὶ
ἕως ἐν πολλοῖς περφαῖες ψεύδος ἐλέγ-
χων αὐτὸς διὰ μάρτανειν τῶ δήμοις, ὅ-
πως ἐν ὅτι· μία γὰρ ὅτιν ἢ δήμοις· κρυ-
φίον δὲ, διὰ τὸ μυστικὸν τῶ δογματῶν,
ὅτι πολλῆς ἐρβύνης μὲ τῆς θῆας δέομα-
νον χάρειτος, οἷ νεστέιος τὰ ἀρείου καὶ ἀπολιναίεισ διὰ σείων ἢ
ἕτεροι τοιοῦτοι ὁμοίωι ἐτέρων εἰς ἕτερας ἀτόποις αἰρέσεσ ἐ-
νέπεσον. μηδεῖς ἢ ἐκ τούτων πῶρα κρεέσω ἀποβάλλεσται τὰ
καὶ τῶ ἐπεροδόξων πονήματα τῶ πατέρων· οὐ γὰρ τῶ το φησὶ,
τὸ μὴ ἐλέγχῃν καὶ αἰατρῆ ἐπειν τὰς τῶ ἀσεβῶν δόξας· ἐπεὶ
πῶς αὐτὸς ἐν τῶ πῶρα θῆων ὀνοματῶ φαίνεται τὰ τῶ ἐλύμα
διὰ σαλεύων· ἀλλ' ὅπ' ἔχῃ καὶ περηγούμυρον λόγον εἰς τῶ το
ἐναχολείσται τὸ κατ' ἐτέρων λέγῃν, ἀλλὰ διδασκαλικῶς
τὸν τῆς δήμοις ἐκλίθεσται λόγον ἢ κριβωμύως τῆ ἀνπρήσῃ
δὲ καὶ πῶρασιν τῆς τῶ ἀσεβῶν ἐπαιασάσεως χρῆσται.

Ἄλλως. Οὐ οὐ δεῖ τὰς τῶ ἐτέρων δόξας διὰ βάλλειν, δι-
λά πῶ ἰδίαν κρατύνειν. δὲ οὐδὲ καὶ δόξης ἢ θρησκείας οὐκ
ἀγαθῆς φαινομύνης γράφειν, δὲ ὑπὸ ἀληθείας· πῶς ἢ τῶ το
φησὶν, ἢ ἕξῃς ὅπισθολὴ ἀφρωίσει.

Ἐπὶ ἀληθείας) σημείωσαι ἢ, διὰ ἕως ὑπὸ ἀληθείας μόνον
συγγραπτόν, ἢ μὴ κατ' ἐτέρων.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΩ ΙΕΡΑΡΧΗ. Ζ.

ΑΓΙΟΣ ^Ζ πολυκαρπος σμύρνης
 τῆς ἐν ἀσίᾳ γέγονεν ἐπίσκοπος, ἀκροα-
 τῆς γυμνῶν τῶ ἀγίου ἰωάννη τῷ ἀγ-
 γελιστοῦ, ὡς φησὶν εἰρῶ αἴος ἐν τῇ περὶ
 τῶ βιβλίῳ τῷ κτ' τῆς ψευδωνύμου γνώ-
 σεως· καὶ μαρτυρεῖται ὅτι ἐτελειώθη διὰ πυ-
 ρός· ἔχῃ δὲ ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς θεῖος πολυκαρπος πρὸς φι-
 λιππισίους· πρὸς ἔχῃ δὲ ἡ τῶ μακαρίου διονυσίου αὐτῆ ἐπι-
 σοπῆ πολλὰ θαυμασὰ καὶ ξένα ἐπὶ τῆ κτ' τὸν σαυρὸν ἔχῃ
 ἡλιακῆ ἐκλείψῃ.

Εξελεγχθήσεται) κτ' κοινὸς τὸ ἐξελεγχθήσεται· οὕτω γὰρ καὶ
 ἡ σωτήρις.

Τον θφισὴν ἀπομῶφάη) πρὸς ἀπομῶφάη τῶ θφιστοῦ,
 ἐταίρου γεγονότος τῶ μεγάλου διονυσίου, καὶ λοιδοροῦτος
 αὐτὸν, ὡς χριστιανὸν γυμνῶν, καὶ καθ' ἐπιλήτων λέγοντα.

Καὶ οὐ πῶ τῷ πομῶν) τὸ ῥητὸν οὕτω σωτακλίον, καὶ ἔ-
 πῶ τῷ πολλῶν ἐργῶν λέγει δόξαν, τῷ πρὸς ὕλως καὶ ἐμπα-
 θῶς ἀναπομῶντων τοῖς τῷ ποιητῶν λόγοις ἢ πάθεσι.

Τῆ γὰρ τῷ ὄντων γῶσι) τῷ ὄντων γῶσιν ἐκάλεσε, τὸ
 ἐπιπετηριωδῶν τῆς κινήσεως τῷ οὐρανίων, καὶ πῶ θεωρίαν
 τῷ ἄλλων τῆς κίσεως μερῶν, κτ' τὸν ἕνα τῷ τῆς θφίας ὀ-
 ρων τὸν λέγοντα, ἰνῶναι τὰ ὄντα ἢ ὄντα ὅσι. τῶ δὲ ἀποσώλου ἡ
 φωνῆ, τὸ εἰπεῖν ἐν τῇ α. πρὸς κορυθίους, Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ θ-
 φία τῶ θεοῦ ἐκ ἔγω ὁ κόσμος, διὰ τῆς θφίας τὸν θεόν, τυ-
 πέσι τῆς ἐμφαντοῦν τῶ ἀναρμονίῳ καὶ τεταγμένῳ τῆς κί-
 σεως, τὸ σωτῆκε. σημεῖωσαι οὐκ, ὅπῃ τῶν ὄντων γῶσις, φι-
 λοσοφία λέγεται· ἐ ἵνα καλεῖ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ α. τῆ πρὸς

κρεντήους, ὅφιν θεός.

Ἐδξ̄ σωιδείν τὸν ἀπολλοφάνη) ἀπὸ τῆς παρ' ἑλλησιν ὁμο-
λογουμένων τὴν δξατάξιν τῶ πάντων ἀπίου θεοῦ ὡραπί-
θετα φήσας, ἐκ τούτου ἀξίον ἔπιγῶναι τὸν πάντων ὄροθέ-
τιω θεόν, ἐκ τῶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελιώλω τοῖς δξαταγμέ-
νοις τῆς ἡμέρας ἔχῃ ὄροις, καὶ τὰ παντὶ τοῦ οὐρανοῦ κύκλω
συμπεριτέειν, τούτεσιν ἔξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμας, εἴτε μὴ
συμπεριφέροιντο τὰ περιέχοντα αὐτοῖς ἔρανῶ, τῶ μὴ ἔρανῶ
καὶ τ' ἀπλανῆς τῆς ἀκινήτων ἀστέρων σφάρας, ἀπὸ ἀνατολῶν
εἰς δυσμας κυκλικῶς σχεφομένων· αὐτῶν δὲ ἡλίου ἔ σελή-
νης, τὴν ὄναντίαν ὡ παντὶ τρεχόντων, ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατο-
λας. καὶ οὕτω μάλισα γωείζεσθαι καὶ θαυμαζέσθαι δίκαιος
ὁ τῶ παντὸς δημιουργὸς καὶ δξατάκτις θεός. ταῦτα ἡρμιωδύ-
σαμδρ κατ' ἀπολλοφάνη τὸν λέγοντα, μὴ σὺ τὰ ἥλιῶ καὶ τὸν
οὐρανόν ἐσάναι τότε, ἐπεὶ ἐν τῇ περὶ ταύτης περιγραφῇ τὸ ἀ-
κριβῆς περιήκαμδρ.

Ὁταν ἥλιος ὑπὸ αὐτῶ) ταῦ τῶ ἱησοῦ ἔναυῆ, ἐν τούτοις πα-
ραπίθετα καὶ ἀναμνηστικῶ τὸν ἅγιον πολὺκάρπον τῆς ἰσο-
είας ταύτης, ἵνα ταύτῃ ἀπὸ τῆς ἀπολλοφάνει. φησὶν
οὐῶ, εἰπὲ αὐτῶ, μάτε πῶς ὁ θεός τὸν ἥλιον ἔ τὴν σελιώλω
κατ' ἀξίμετρον ὄντας, τότε ἀπὸ κρυπτοῦ ἀμῆλων, δουιδρῶν ἡδὴ τοῦ
ἡλίου, ἔσησεν ἐπὶ τόπου τοῖς φωστῆρας, εἰσὶν ἱνα κατ' ἀξίμετρον
ἱνα ἀφάτων τῶ ἀπίου αὐτῶν θεοῦ· καὶ ἔση τὸ πᾶν ἀκίνητον
μὲν τῆς δύο φωστῆρων· οὐτε γὰρ οὐρανόσ, οὐτε οἱ λοιποὶ ἀστέ-
ρες περιεπόλουσ, ἀμὰ σμεισηκείσαν τοῖς δύο φωστῆρσιν ἀκί-
νητοι, καὶ οὐτε ἐπὶ ὀλίγον ὁ δρόμος τῶ παντὸς, καὶ ἡ κίνησις
ἔση μόνον, ἀμὰ ἐφ' ἡμέραν ὀλοκλιρον, ὡς γημέσθαι ἐπὶ ἱησοῦ
τῶ ναυῆ ἡμέραν διπλῶν, κατ' ὡρών, ὡς σαφῶς τοῦτο φη-
σὶν ἱησοῖς, ὁ τοῦ σειράχ ἐν τῶ ὕμνῳ τῶ πατέρω. εἴτα ἐπάγξ,

εἰ δὲ εἴποι ἀπολλοφάνης ἀδυνάτων· οὐ γὰρ ἔστι μὲν τῶν δυνά-
 φωστῶν οὐρανός κ' οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐκινουῦ-
 πο, οὐ πρὸς δὲ ἴσα τοῦ ἀποκρίναι αὐτῶν, ὅτι μάλιστα τοῦτο χεῖρα
 ὅπως ἐφαπτομένους τὸν ἀστέραν θεόν, καὶ τὴν αὐτῶν γῶσιν, ἔτι
 κινουῦντες μὲν τοὺς ἀστέρας τοὺς φωστῆρας οὐρανόν· ἴσάντες
 δὲ ἀκινήτους τοὺς ἀστέρας τοὺς φωστῆρας· τοῦτο γὰρ μείζονός
 ἔστι δυνάμεως, τὸ κινουμένου οὐρανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέ-
 ρων εἶναι ἥλιον κ' σελιώω ἀκινήτους, ἔτι μὴ τὴν αὐτῶν φο-
 ρὰν συγκαταστήναι τῶν πάντων, μετ' οὗ αἰεὶ συμπεριήχοντο.

Ἐπιφύσει αὐτῶν ἀμα τῶν πάντων λέγει μὲν, ὡς ὁμοίαν τῶν πό-
 λων ἀκινήτων μείναντι· τοῦτο γὰρ ὠνόμασε τὸ πᾶν ἢ τοῦ ἡλίου
 καὶ τῆς σελιώης ἐγένετο σάσις· μᾶλλον δὲ φησὶ, πολλὰ θαυ-
 μασιώτερον, εἴπωρ ὁ μὲν πόλος περιήχοντο· τοῦτον γὰρ ἐδήλω-
 σεν, εἰπὼν τῶν ὀλων, κ' κρείττωνων, κ' ἀστέρων· ἥλιος δὲ ἔτι
 σελιώη· ἔτι γὰρ ἀστέρας ταῦτα· οὐ συμπεριήχοντο τῶν πε-
 ριήχοντι.

Κατὰ σὺν ἡμέρῳ ἀστέρας περιήχονται) τὸ ἀστέρας περιή-
 χονται, ἐπειδὴ περιήχοντο κ' τὸ πλήρες ἐκ ἐγένετο ἢ ἡμέρα ἐ-
 κείνη· ἄλλ' ὅτι ὡρῶν γέγονε τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς, μέχρι τῆς ἑσπέρης
 ἐν ᾧ ἡμέρῳ ὅτε τὸ σημεῖον ἐδόθη, καὶ δεκά ἐκεῖθεν ὅτι ἀνατο-
 λας, κ' δεκά μέχρι τῆς τελευταίας δύσεως· τῶν αὐτῶν δὲ
 ἡμέρα τῶν λόγων, κ' ἐν ταῦτα ἐχρήσατο, ὅτι ἢ ὁ πόλος αὐτὸς
 σὺν τῶν ἡλίου ἐν τῶν τῶν· κ' ὡρῶν ἀστέρας τῶν ἐπιφύσει
 ἐκείνῳ ἀπὸ περιήχοντι ἐποίησατο, ἢ μόνος ὁ ἥλιος.

Ἡ τὸ πᾶν τοσούτου χρόνου) τὸ ῥητὸν οὕτω σὺν ἡμέρῳ κατὰ ὑ-
 πόθεσιν ὄν, ἢ τὸ πᾶν ἐπαναστρέφεται ἐναντίας ταύτας φα-
 ράς, τοσούτου διάστημα χρόνου ἀναποδίξων ταῖς ἐπιφύσει
 ταύτας περιήχοντι· ταῦτα δὲ κ' ἐν τῆς δ'· τῶν βασιλειῶν
 δηλοῦται, ἔτι μάλιστα ἐν τῆς κ'· σύμμαχον ἐκδόσθ, κ' ἐν τῆς β'.

τῶν ὄρα λειποιδρών.

Ἡ ὁ ἥλιος ἐν ἰδίῳ δρόμῳ) ἢ τοῦ ἡλίου ἐνιαυτός κινήσις πέντε ποιεῖ) Ἑσπας, ἀπ' ἀβασιν βορείου, τουτέστιν ἀπὸ ἰσημεριῆς ἐν τῷ ἑαεῖς πὸν θερινὸν Ἑσπικόν· καὶ κατὰ βασιν βορείου ἀπ' αὐτῆς ἐπὶ πὸν ἰσημερινόν τῷ μετοπώρῳ· καὶ κατὰ βασιν νοτίου, ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἐπὶ πὸν χειμερινὸν Ἑσπικόν· καὶ ἀπ' αὐτῆς πάλιν ἀπ' ἀβασιν νοτίου, ἐπὶ πὸν ἰσημερινόν· καὶ πέμπτῳ, πλὴν ἐναντίου τῷ παντί· εἰπὼν οὖν αὐτῆς πλὴν πεντάῃ Ἑσπον κινήσιν ὅσα τῆς περὶ ἀρκτικῆς τῆς ἀρκτικῆς, καὶ τῆς περὶ ἀρκτικῆς αὐτῆς, πλὴν γῶνιμον καὶ σωήθη ὑπέφλεε· πῶς ἐν τύποις λεγόμενον ὑπὸ τῆς πατρῆς, νοήσωμεν οὕτως· ὑποθέμεθα πὸν ἥλιον εἶ) καὶ πλὴν ἡμέραν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς ἀνατολῆς ἐν περὶ ἀρκτικῆς μοίρᾳ τῆς κριού πλήρει, μὴ ἐχούση λεπιά· εἰς πλὴν αὐτῆς οὖν μοίρᾳ αὐτὸν ἐπαυελῆν, ὅτι πλὴν, μὴ τελέσαντα πλὴν περὶ ἀρκτικῆς πλὴν πεντάῃ Ἑσπον κινήσιν, ἢ ὡς δι' ἡμερῶν τξε· καὶ πέταρτη μοίρᾳ ἐν ταῖς ι· οὖν ὥρᾳς ταῖς ἀπὸ ιβ· ἐν ἣ ἦν μέχρι τῆς τόπου ἐν ᾧ πλὴν ἀνατολῆς αὐτῆς ἐπιήσατο, τουτέστι τῆς περὶ ἀρκτικῆς μοίρᾳ τῆς κριού, ἀναποδίσατος ἐν αὐτῇ τῆς πεντάῃ Ἑσπου κινήσεως, ἢ γῶνι τῆς ἐνιαυσιαίας περὶ ἀρκτικῆς ἐπλήρωσε, καὶ ἐν ταῖς ὁμοίαις ι· ταῖς μζ' πὸν ἀναποδισμόν καὶ πὸν τόπον γῶνιμον, ἐν ᾧ πλὴν, ὅτε τὸ σημεῖον ἐδόθη, ὡς ἐν ὑποθέσει εἰπεῖν ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ μοίρᾳ τῆς κριού· ὁμοίως τῆς αὐτῆς πεντάῃ Ἑσπου κινήσεως ἐπλήρωσε καὶ ἀναλύσιν, ὅπως ἀναλυτικῶς ἐκάλεσεν ὅτι πλὴν γῶνι αὐτὸν πάλιν ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ μοίρᾳ τῆς κριού, γῶνι ἀπαξ ἀποσάντα ἀπ' αὐτῆς, μὴ ὅσα τῆς ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν, ὡς εἴρηται.

Ἐμφέρεται φήμας) ἀπὸ τῆς ἰσοείας.

Μίθρου τελοῦσι) μίθρα πὸν ἥλιον ὄρα καλοῦσι· τὸ παρέκταμα οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης διὰ τοῦ τετραπλά-

οίου ἐσημαίε. σημαίωσαι ὅτι πρὸς τούτω ἔπει τὸ ἀπὸ ὥρας
ἑκλῆς ἕως ὥρας 7. γηομῆρου σκότοις, ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν
τῆς κραιπνῆς τῆς κρείσσαν ὥσεως, ἡ λέξις ὁ πατήρ.

Κατὰ τὴν ἡλιούπολιν) τὴν ἐν αἰγύπτῳ ἡλιούπολιν ἴσως
φησὶν· ἐπὶ γὰρ ἀνεγίνωσκον ἐκεῖ ἅμα.

Γαλαδοξως) φασὶ γὰρ, μὴ ἑτέρως γινέσθαι τὴν ἑκλείψιν,
εἰ μὴ σωμαπέσοι ἢ σελήνη τῆς ἡλίου.

Αὐτὴς τε αὐτῶν) σημαίωσαι ἐντεῦθεν τὴν λύπην τῆς πα-
ρα τῆς ἀγγελιστῆ λουκᾶ ἀπορήματος. οὐδεὶς δὲ τὸ ξέρον τῆ
ἔθρου καὶ τῆς θαύματος διηγήσατο, εἰ μὴ μόνος οὗτος· τῆ γὰρ
θεοῦ λουκᾶ εἰπόντος, ἀπὸ 5. ὥρας σκότος ἐν τῆς κραιπνῆς
κρείου γινέσθαι, τῆς ἡλίου ἐκλείποντος, ὡς αἰ πᾶσιν ἀμφε-
βάλλετο, πῶς ἑκλείψιν ἐκάλεσε ταύτην τῆς σελήνης πωσα-
ρες καὶ δεκαταίας οὔσης, οὐ μὴν σωμαπέσοι οὔσης ἡλίου καὶ σε-
λήνης· οἱ γὰρ ἔζηγηται σχεδὸν πάντες μεταγινέσμεροι πολλὰ
τῶν χρόνων τούτων ὄντες, ὑπέλαβον τὸν ἥλιον αὐτὸν ἀποβλεψέ-
σαι ἀκτῖνας ταῖς πρὸς ὥρας, ἕως τῆς ἑνάτης· ἐνταῦθα μὲν-
τοι καὶ ὁ ξένος ἔθρος εἴρηται τῆς ἐκλείψεως. φησὶν οὖν ὅτι
αὐτὸ ἀνατολῶν πωσαρες καὶ δεκαταία οὔσα· οὐ γὰρ ἴω συ-
νόδου κραιπνῆς ἔφθασεν ὥρας 5. τὸν ἥλιον, καὶ ἐμπροσθῆς εἰς
αὐτὸν ὑπέδραμνεν, αὐτὸν εἰς βάλλουσα εἰς τὸ πρὸς ἀνατολῶν
τῆς ἡλιακοῦ δίσκου μέρος. ὅθεν καὶ ἦλθεν ἡ σελήνη, καὶ εἰσεβῆ
ὑποπρὸς ἔχουσα αὐτὸν καὶ ἀναποδίξουσα, ἕως οὗ ὅλοι τὸ αὐτῆς
δίσκον ἐσκίασεν. ἔδξ οὖν, εἰ ἴω καὶ τὸ σωμαπέσοι ἑκλείψιν, ἐκ
τῆς αὐτῆς μέρους καὶ τὴν ἑκλείψιν, ἔπειτα ἀνακάθαρπιν γινέ-
σθαι, ὅτι ὅτε ὑποπρὸς ἔχῃ ἡ σελήνη τὸν ἥλιον, φέρε εἰπεῖν, ὅτι
ἀνατολῶν πρὸς τὸν ἀπὸ φραγίτηι μέρος τῆς ἡλιακοῦ δίσκου
τὸ ἀνατολικὸν, ὅπως καὶ ἦρξατο ὑποπρὸς ἔχῃ. ἐκεῖθεν οὖν ἐκ τῆς
ἀνατολικῆς μέρους ἔπειτα ἀνακαθάρπιν ἀρχεται ὁ δίσκος τῆς

ἡλίου, τῆς σελήνης ἔπι δυσμας τρεχούσης καὶ ὡροῦτον ἀ-
 νακαλυπτούσης μέρος ἐν τῇ παρειάει καὶ ὡροῦται ἐχάν τὸν ἡ-
 λιον, ὃ καὶ ὡροῦτον ἐκάλυψε, τουτέστι τὸ ἀνατολικόν ἔπι δὲ τοῦ
 ὠπτηίου πάθους οὐχ οὕτω γέγενεν, ἀλλὰ τοῦ ἀντίον ἕξ ἀ-
 νατολῶν γὰρ ἐλθοῦσα ἡ σελήνη ὑπέδραμε τὸν ἡλιον, καὶ ἔφρα-
 ξεν ὅλον τὸν δίσκιν αὐτῆ· εἶτα οὐκέτι ἔπι δυσμας παρήλ-
 θεν, ἀλλ' ἀνεπέδισε πάλιν ἔπι ἀνατολάς, ἔ ἐγύμνωσε ὡροῦ-
 τον μέρος τὸ δυτικόν τῆς ἡλιακοῦ δίσκου· εἰς τουτίσω γὰρ ἀ-
 νέδραμεν ἔπι τὸ ἀντίον ἀλάμετες ὅν τῆς ἡλίου ἔπι ἀνατολάς·
 ὥστε μηκέτι πῶ ἐμπύωσιν καὶ πῶ ἀνακαθάρασιν ἐκ τῆς αὐτῆς
 μέρους γυμνάσαι. μέμνηται μὲν ἔ φλέγων ὁ ἐκλιωκὸς χρο-
 νογράφος ἐν τρισημδεκάτῳ χρονογραφίῳ ἐν τῇ σγ· ὀλυμ-
 πιάδι, τῆς ἐκλείψεως ταύτης ὡροῦ τὸ εἰωθὸς αὐτῶ λέγων
 γυμνάσαι ἔ μὲν τῆς ὡροῦ ἀρέγραψε καὶ ἀφεικάνος δὲ ὁ ἡμέτε-
 ρος ἐν πέμπτῳ χρονογραφίῳ, καὶ Διόδοτος ὁ πᾶμφίλου ἐν τῇ
 αὐτῆς μέμνηται τῆς αὐτῆς ἐκλείψεως.

ΔΗΜΟΦΙΛΩ ΘΕΡΑ-
 πευτῆ· ἡ.

ΗΜΟΦΙΛΟΣ ἑὸς μοναχὸς ἰω,
 ὡς δηλοῖ ἡ ὄπιγραφή θεραπευταί γὰρ,
 τοῖς μοναχοῖς ἐκάλουεν περὶ τῆς δὲ
 καὶ ὡροῦτον αὐτῆ καὶ ἀνακαθίσεις
 ὅπ ἐδέξατό ἵνα ἐν μετανοία ὄντα ἀ-
 μαρτημῶν, ἕξ ἔβαλε, τυπήσεις τὸν με-
 πανοοῦ πα· τὸν ἡ ὡροῦτον ἕξ ὡθησε, ἔ ἐκάλουεν αὐτοχ-
 ροτόνητος ὡροῦτον σιμείωσι οὐκ, ὅπ τὰ κακά ταῦτα
 καὶ ἔπι ἐκείνων τῆς χρόνων ἐγγύετο· εἰκότως οὐκ τὸ, ὡ γυμνάσαι

δημόφιλε, φησὶν ἰσχυρὰ ἀτακίον καὶ οὐκ ἐβλάβετο ἐν θεῶν ὀνειδί-
δίζων αὐτῷ, ἐξ αὐτῆς διασύρων τὸν μοναχόν.

Καὶ εἶπετε αὐτὸν ἕξω) τυτέστιν, ὅταν αἱ γραφαὶ λέγωσιν
ἐν ἀθανακλήσει θεοῦ γεγονέναι αὐτὸν, καὶ ἐν ἀποστοφῇ ἕξω
σώπου αὐτῷ. περὶ τὸν δὲ φησὶ, δὴ κενύουσιν αὐτὸν ἕξω
τητος ἕξω γεγονέναι. καὶ εἶπ' οὕτω παρῆν τὸ ἀπὸ ὀψείως
ἠγνέσθαι τῷ θεοῦ.

Ἐκ τῆς περυσυχούσης) σημείωσαι, ὅτι ἕξάρετον ἐπερυσυ-
χον εἰς μίμησιν θεοῦ ἢ περυσυχούσης, ἐπεὶ διὰ τὴν περυσυ-
χότητα λέγεται περυσυχόν θεοῦ.

Φιλοπρέπεια) φιλοπρέπεια κρείως, τὸ ἱμῆς ἐφίεσθαι καὶ ἐρᾶν.
θεοκρίτω δ', οὐχ οὕτω ἱνὶ καλουμένῳ, ἀλλὰ τῷ ἐκ θεοῦ εἰς
τὸ ἀρχὴν κρινόμενῳ καὶ ἐπιτηδεύῳ.

Τί δὲ τὸν θεοπάτορα) ὅτι θεοπάτορα καλεῖ, διὰ τὸν χρι-
στὸν τὸν δαβίδ. φησὶ γὰρ ὁ θεὸς παῦλος, Αφωρισμένος εἰς
δυσχελεῖον ὃ περυσυχέλατο ἐν γραφαῖς ἀγίας περὶ τῷ
ἑοῦ αὐτῷ τῷ ἠγομένῳ ἐκ σπέρματος δαβίδ καὶ σαρκῶ. εἰ-
κότως οὕτω θεοπάτωρ ὁ δαβίδ.

Καί ποί καὶ θεσμός) γέγραπται γὰρ ἐν τῷ νόμῳ, ὥστε καὶ τὸ τῷ
ἐχθρῷ ὑποζύγιον καταπίπτον ἐκείρειν.

Ἀλλ' ἐπι τὸ αὐαυτεῖς) ἐπι τὸ ὑψηλότερον. σημείωσαι δὲ τὸ
φιλανθρώπων ἀγγέλων, καὶ ὅτι δέονται ὑπὸ ἐθνῶν, τῷ θεοῦ, καὶ
ὅτι ταῖς ἀποστασιαῖς ἐπιπημῶσι διωάμεσι, τυτέστι τοῖς δαί-
μοσιν.

Ἀλλὰ τῷ ὄντως ἀγαθῷ) περὶ ἀγαθότητος τῷ κυρίου ἢ
μὲν ἱησοῦ χριστοῦ τῷ ἀληθινοῦ θεοῦ.

Καὶ πάντα βούλεται αἰετῶν ἠγνέσθαι) ἐπειδὴ πάντα εἶπει, ἐν
δὲ τοῖς πασὶ καὶ ἀψυχα καὶ ἀλογα, περυσυχὸς καὶ τὴν ἐκάστων
ἐπιτηδεύουσα, τὴν ὑφορμῶσαν ἀπὸ θεοῦ περυσυχέπεισε.

Καὶ φησὶ

Καὶ φιλονεικίᾳ) πῶς ἐρᾷ πάντων ὁ κύριος, καὶ ὡς ἀκα-
 λεί ἡμᾶς μὴ ἐκπείν αὐτὸν, ὅθεν καὶ ὡς ἀκλιητος ἀκούει.

Καὶ θρυπιδίων) θρυπιδία κρείως τὸ κατακλᾶσαι.
 λέγεται ὅτι ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν ἐρωιδίων, οἱ τινὲς πρὸς τοὺς ἐ-
 ρῶντας ἀναβαλόντες στυγίᾳ τοιούτῳ τῷ σωματικῷ,
 τοῦτέστι κατακεκλασμένῳ κέχρηται ἢ ὅθεν λαμβάνεται ἐ-
 ἐπὶ ὁμῶν ὁμοιοῦσιν ὡραγμάτων.

Ομοῖα περὶ τοῦσι περὶ τρέχῃ) τὰ τῆς διαγγελικῆς πα-
 ραβολῆς ἕκαστου ὑποπίθεται ἐν τύποις, ἐὰν ὁμοιοῦσιν
 μασίως ὅτι καὶ τὸ ὅλος ὅλοις, φησὶ, κατακλῶν τοὺς τότε ἀρε-
 πκοὺς, οἱ πρὸς ψυχῷ μόνῳ σώζεσθαι ὑπὸ θεοῦ, καὶ οὐ σώ-
 μα ἔχον. ὅλος οὖν φησὶν, ὁ κύριος, ὡς ψυχῷ καὶ σώμα λα-
 βῶν, ὅλοις ἡμᾶς τοὺς ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος σέσωκεν. ἦσαν δὲ
 τότε ἀρεπκοὶ ἀπὸ σίμωνος, ὡς δηλοῦσιν εἰρηωαῖος καὶ ἰππό-
 λυτος καὶ οἱ τὰ ὡραγμοὺς ὅτι δογματίζοντες, τὰ αὐτὰ φρονού-
 σι. ὡραγμῶς ὅτι, ἀπὸ τῆς ὡραγμῶς.

Δηλαδή τοὺς ἀγαθοὺς) σημείωσαι ἵνα φησὶ τοὺς συγκα-
 λουιδίους φίλους μετ' ὀλίγα ὅτι τοὺς ἀγαθοὺς ἀγγέλοις εἶ) τύ-
 ποὺ νοεῖ. ὅρα ὅτι, πῶς νοεῖ τὸ, ἵνα ἢ πάντων δι' φραγμοῦσιν ἢ
 καποικία.

Σὺ ὅτι ὡς τὰ γράμματα (ὁ δηλοῖ) σὺ ὅτι, φησὶν, ὡς δημόσι-
 λε, καὶ τὸν ἱερέα ὑβριστῶν, εἰπόντα ἐλεειτὸν, τοῦτέστιν ἐλέους ἀ-
 ξιον, τὸν ἀσεβῆ καὶ μετανουῶντα. δοκεῖ δέ μοι ὁ δημόφιλος
 ὑπερβύπερον ὑβρίσκειν. τοὺς γὰρ ἱερέας ὑπερβυτέροις εἶωθε
 καλεῖν, ὡς ἐν τῷ πρὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας διεβί-
 νωσεν καὶ ἐνταῦθα δὲ μὲν βραχέα ὑποκαπῶν, τὸ εἰρηιδίον
 μοι σωίστησι. καὶ τὸ ὑβρίσκειν ὅτι ἡ σιωπῆσις, ὑβρίσκει τὸν ἱε-
 ρέα δικαίως, τὸ καὶ τὸν ἀσεβῆ ἐλεειτὸν ὑπάρχειν, ἢ γὰρ ἐ-
 λέους ἀξιον.

XX

Τὰ ἅγια τῶν ἁγίων σωέσθλας) σωέσθλας, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
 πίνωσας, καὶ ἐσμίκρωσας· ἢ οὐ τὸτο, ἀλλὰ πωέσθλας, ἀντὶ τοῦ
 σωῆζας, ὡς εἴρηται οἰονεὶ ἐπῆρας, ἐκ τοῦ θυσιαστικοῦ βα-
 ράσας, καὶ τοὶ δεκάκωνων ἔπρεσβυτέρων τὸτο ποιεῖν ἔπιτε-
 τραμμένων τῷ νόμου λέγοντος, Καὶ ἱερεῖς ἀγγελοῦσι τῷ
 ἁγίῳ, ὡς ἔστι ἐν τῷ ἕξῃς φύνω φησὶν.

Οὐ δεμίτον ἱερέα) ὅτι δὲ πρεσβύτερον καὶ ἀμδρταίνῃ
 ὑπὸ δεκάκωνου ἢ μονάζοντος ἐκθύεσθαι, μή πνε ὑπὸ λαϊ-
 κῶν. ταῦτα δὲ, δεκά ἀρέσεως· ὑπὸ γὰρ πνε τὰξιν τῶν μονα-
 χῶν, ἢ τῶν λειτουργῶν, ἢ τοὶ δεκάκωνων· καὶ εἰ τὸτο, πολλὰ μάλλον
 εἰδὲ ἐπίσκοπον κατηγρεῖσθαι θέμις ὑπὸ ἱεροῦ.

Οἱ δὲ ἱερεῖς ἀγγελοῖ) σημείωσαι, ὅτι καὶ ἱερεῖς ἀγγελοῖ καὶ
 ὑπὸ φῆται, ταῦτα δὲ διδάσκαλοι τῶν θείων κριμῶν εἰς μὲν
 τοὺς ἱεράρχας· καὶ ὅτι πνε πρεσβυτέρου διωχθέντος καὶ ὑβρι-
 σθέντος πνε μονάζοντος ἢ ἐπιστολῆ ἐγράφη, ἐν πνε μάλ-
 λις δηλοῦται.

Διὰ μέσων τῶν λειτουργῶν) σημείωσαι, ὅτι οἱ τὰ θεία ζη-
 τωῦτες πνε πρεσβυτέρων μαθῆν, εἰ δὲ ἐαυτῷ τὸτο πρεσβυ-
 τειν ὀφείλοισι, καὶ ὑπάρχωσι μοναχοί, ὅμῃ δὲ μέσων δεκά-
 κωνων, καὶ τὸτο ὅταν ἀρμόδιος παρῆ καρρός.

Δι' ὧν καὶ τὸ εἶ) ὡς πνε εἴπομεν ἀνω ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
 ἱεραρχίᾳ, ἐν τῷ πνε μοναχικῆς τελειώσεως κεφαλῆ, δεκά
 πρεσβυτέρων αὐτοῖς δίδοται τὸ μοναχικὸν ἄμῃμα.

Ἡ δεκάκόσμησις) πνε τῶν ἐκκλησιαστικῶν δεκάκόσμων, ἔ-
 ρως ἢ τῶν μοναζόντων λειτουργία· αὐτοῖς γὰρ καλεῖ θεραπυ-
 τας. ταῦτα ἔστι ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ φησὶν.

Αἱ πύλαι τῶν ἀδύτων) δεκάκόνοις γὰρ ἡ φυλακὴ τῶν τῆς
 ἐκκλησίας πυλῶν ἀφώεσθαι, ὡς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρ-
 χίᾳ, ἐν τῷ πνε πνε ἱεραπκῶν τελειώσεων κεφαλῆ φησὶν,

μετ' ὀλίγα τῆς ἀρχῆς τοῦ κεφαλίου.

Τῶν θείων ᾠραπετασμάτων, ὅπῃ ἢ τότε ᾠραπετάσμα-
τα ἴω παρὰ τὸ θυσιαστήριον.

Οὐτε ἔχασ πῶν περσικόντων) σημείωσαι, ὅπῃ ὁ ἀτά-
κτως ἢ ᾠρα τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς τοῖς ἀγίοις ἐπεισπιδῶν, ἔ-
δει ἔξ αὐτῶν, οὐτε ἰδεῖν, οὐτε ἀκούσαι, ἔτε ἔχιν πιστεύεται, εἰ
ἐταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπίζεται.

Ἐπόλμισεν οὐπω γὰρ) καὶ κοινὸς τὸ ἐπίδηρος ἐπιμφορεῖτο,
ὡσανεὶ ἐὺπος.

Ὅταν ὑπὸ ἀξίαν πρὸς εἰς χέρων) ὅπῃ εἰς τὰ εἰκότα ἕως ποιῆ,
ᾠρα πρὸ οἰκείαν δὲ τὰ ξιν τε καὶ ἀξίαν, καὶ εἶτα τὸ ἐφικλόν
ὑπὸ βάνει.

Δαίμονες ἀληθῶς θεολογοῦντες) παρὰ τῶν θεολογοῦν-
των τὸν ἱησοῦν δαμόνων.

Ἀπὸ ἐκκήρυκτος) ὅπῃ ἐκκήρυκτος τῆς θεολογίας πᾶς ὁμο-
πειπίσκοπος.

Καὶ οἱ ἱερεῖς παρὰ τῶν) ἕνεκ συνάγην ἢ ἐπαίρειν δύ-
ναται τὰ ἀγαθὰ, ἢ ὅπῃ ἔπᾶσιν ἐφικλόν.

Καὶ μαριὰμ λεπερῶται) σημείωσαι πρὸς αἰπία δὲ ἴω
ἐλεπερῶτη μαριὰμ ἢ τῆς μωσέως ἀδελφῆ.

Καὶ ὅπῃ τοῖς σκδῶ ἢ ὑοῖς) ὅπῃ τοῖς ὑοῖς δὲ τῆς σκδῶ ἢ τὰ
δαμόνια ἐφήλατο, ὅπῃ μήτε πιστεύοντες εἰς χριστὸν, μήτε κε-
χαροτονημένοι ἔξωρρίζον τοῖς δαίμοινας, ὅπῃ τοῖς ὅπορκι-
σταῖς μόνοις θεμιτὸν ἴω. τὸ ἐν ταῖς παρὰ ξέσοι τῶν ἀγίων ἀ-
πιστόλων κεῖται.

Οὐδὲ τὰ δίκημα μὴ κατ' ἀξίαν) σημείωσαι ἕβει, δι-
κῶς διώξεται τὸ δίκημον, ὅφησι μωυσῆς. καὶ ὅπῃ οὐδὲ τὰ
δίκημα θεμιτὸν μὴ κατ' ἀξίαν διώκειν. ἔχασ ὅ τῆτο ἢ ἐν τοῖς
ἔξῃς. πλατέως δὲ διαγυμνάσει ὡς γρηγορῶς ἐν τῷ ἰ. τῶν εἰς

Τοῖς ἱερεμίου θρῦνοις.

Τί οὐ φῆς) ἀπίθεσις ὡς ἐκ δημόφιλου, ὅτι ὅτιν ἀσέ-
βεια ἐν τοῖς ἱερῶσι μὴ δύστυχομένη.

Εγὼ ἢ ἀπολογήσομαι (οἱ) ἀπολογία πρὸς τὴν ἀπίθεσιν
πρὸς ἰδιοπραγίας.

Καὶ μὴ τοπικῶς) ὅτι τὰ πρὸς τῶν ἀγγελικῶν ὑποβάσεων
ἢ τὰξων, οὐ τοπικῶς δεῖ δεχεσθαι, ὅτι πλησιάζουσι θεῶ, ἀλ-
λά πρὸς τὴν ἐκάστου ἐπιτηδεύουσα ἔργα ἐν τῷ ὁ θεός. εἰ-
κότως οὐκ οὐδ' αἰνοῦνται δυνάμεις.

Σύμβολα χριστιδῶς) τούτοις τὴν πῶν μυστηρίων τελε-
σιουργίαν. χριστιδῶς ἢ, διότι οἱ ἱερεῖς τοῖς θεοῖς ἐπευχόμενοι
δώροις, ἢτοι συμβόλοις, τὴν τῆς χριστοῦ τὰξιν ἐπέχουσιν.

Ἀλλ' οὐ δημόφιλω) οὐ γὰρ ἔξεστι φησὶ, δημόφιλω θερα-
πευτῇ ὅτι, ταῦτα δύστυχον τὰ ἀμάρτηματα.

Δίκαια δέ ὅτι) ἢ ὅτι, Δικαιῶς τὰ δίκαια μεταδιώκειν, ὅ-
τι ἀγγέλοις τὸ δίκαιον ἀπονέμεται.

Δημόφιλος δὲ λόγῳ) τούτοις τὴν ἑαυτοῦ ἀλογίαν, καὶ τὴν
θυμὸν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἑαυτοῦ φιλαρχίας κολαζέ-
τω ὁ δημότιλος σημείωσαι ἢ, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς οὐσι διὰ τῶν
πρῶτων τοῖς δευτέροις ἀπονέμεται τὰ κατ' ἄξιον.

Ἀλλ' ἐπαρχέτω) κρατεῖτω, φησὶν, ὁ λόγος, θυμὸς ἢ ἐπι-
θυμίας. ταῦτα γὰρ τὰ ὑφειδμένα ἐν τῇ τούτων γὰρ ἐποχῇ ἢ λο-
γικῇ φαίνε) ἔξουσία ἢ δυνάμεις, ὡς τε μὴ ἀπλάως, ἀλλὰ πρὸς
τὴν χρήσιμον κεχρησθαι αὐτοῖς.

Ἐκ θεοῦ νομοθέτης) τὸν θεὸν παῦλον φησὶν.

Οὐκ ἄξιοι τῆς ἐκκλησίας) ἐκ τῆς πρὸς ἑμὸν θεὸν ἐπι-
φυλῆς.

Τὰ κατ' ἄξιον ἀφ' ὧν) σημείωσαι τὰξιν ἐπαμνημονεύω
ἐκκλησιαστικῆν, ἵνα τοῖς μονάζουσιν οἱ διάκονοι, καὶ τούτοις οἱ

πρεσβύτεροι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις οἱ ἐπίσκοποι ἐπιπιμῶσι·
τοῖς δὲ ἐπισκόποις, οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ τούτων διάδοχοι. ὃν δὲ
τοῖς τῶν ἀποστόλων διάδοχοις ὡσαύτῃ τῶν ὁμοταγῶν ἢ ἐπι-
πίμωσις.

Καὶ τοῖς ἱεραρχαῖς, οἱ ἀπόστολοι) σημείωσαι, ὅτι καὶ ἐπισκό-
πων μείζους οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ τῶν ἀποστόλων διάδοχοι. καὶ
ὅτι ἕκαστος ὡσαύτῃ ἀγιωτέρου τῆς αὐτῆς τάξεως δύσθύνεσθαι
ὀφείλει. ἀποστόλων ἢ διαδόχοις, τοῖς νυνὶ πατριάρχασι ἢ ἡγού-
μαι (εἶ).

Οὐκ οἶδ' ὅπως κλαύσομαι) σημείωσαι τὸ πικρίδιον, ἢ μάλ-
λον συμπάθειαι τῆ πατρὸς.

Καὶ γὰρ εἰ μὴ τῆ ἀγαθοῦ) ἔτι γὰρ εἰ μὴ νομίζεις φησὶ, τοῦ
ἀγαθοῦ θεοῦ (εἶ) τῆ παρ' ἡμῶν θεραπευτῆς, πάντως καὶ ἡμῶν
ἔσθ' ὅλης τῆς ἐκκλησίας ἀμώτερος ὑπάρχας. σημείωσαι ἢ ὅτι
τάχα ἐν παροιμίᾳ τῆ τοῦ μεγάλου διονυσίου ἡμάρτηθη, καὶ
ὅτι τὸν δημόφιλον αὐτὸς μοναχὸς τῆ ἐκκλησίας ἔταξεν.

Ἡ τὸ διπλῶ ἀμάρτια) σημείωσαι ποῖαι καλεῖ διπλῶ
ἀμάρτια, ὅταν ἀμάρτανων ἴσ' ἀγοῆ, ὅτι ἡμάρτε. τῆ τοῦ τοῦ
ιερεμίου βῆν, ὡς ἐφεξῆς ἀφωρίζῃ, ὅτι δύο ἡμάρτεν ὁ λαός·
ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγῶν ζωῆς, καὶ τὰ ἔξῃς.

Ὁπὶ δημόφιλος οἶεται) πολλὴ καὶ μεγάλη καὶ συμπάθειαι πα-
ρακλήσις τοῖς ἀμάρτωλοις.

Ἀλλ' ὁ θεαρχικός ἱεροτελεστῆς) τὸν κύριον λέγει, ὅτι οὐχ ὁ-
μοια διατάσσεται τοῖς ὑπὸ δημόφιλον γεγενημένοις.

Καὶ ταῦτα τῶν ἀμάρτωλων) ἀμάρτια γὰρ ἐκ ἐποίησεν, οὐ-
δὲ δὴ ῥέθη δόλος ἐν τῆ σῶμα π' αὐτῆ, τὸ τοῦ ἀποστόλου λέγειν
ἀπικρὶς τὸ, ἀφωρισμένος ἀπὸ τῶ ἀμάρτωλων, καὶ ὑψηλότε-
ρος τῶν ἔργων ἡμάρτων.

Διηγοῖ δὲ τῆ οἰκείων ἀπολαύειν) τοῦτέστι τῆς οἰκείας φι-

λανθρωπίας ἢ μὴ τῶ σκοποῖς ἢ πμορείας.

Καὶ γὰρ καὶ τοῖς εἰς αὐτὸν) ἐν τῷ κτ' τὸν λοῦκαῦ κείτῃ
δὲ ἀγγελίῳ.

Απαγε, ἐκ ἐχομῶν) πολλαὶ σὶ ἀγαθὰ γήοιτο, πάτερ συμ-
παθεῖσατε.

Καὶ γὰρ ἐὶ ὁ θότατος) σημείωσαι, ὅτι ἀμετόχοις λέγει τοῖς
μαθηταῖς τοῦ κυρίου, πνδύματος τῶ ἀγίῳ, ζητοῦντας πῦρ ἐ-
πομβρῆσαι τοῖς σαμαρείταις, ὡς ἐν τῷ δὲ ἀγγελίῳ δὲ εἰσκο-
μῶν. πῶς οὖν πρὸς αὐτοὺς ὁ κύριος φησὶν, Οὐκ οἶδατε πῶς
πνδύματος ἐσε. ἄμ' ἴσως τοῦτο εἶπε, δεκνὺς ποία χεῖρ δια-
κονεῖσαι ἐξελέγησαν. ἴσως ἢ ἢ ὁ πατήρ πρὸς τὸ τελειὸν τῆς
δωρεᾶς ἀπιδῶν, ἧς ἔλαβον μτ' πλὴν ἀνάστασιν τοῦτο εἶρηκε,
δὲ τὸ γεγραμμένον, Οὕτω γὰρ ἡ πνδύμα ἅγιον, ὅτι ἰησοῦ ἐ-
δέπω ἐδοξάσθη. ἱεροθέτῳ ἢ καλεῖ, τ' ἅγιον ἀπόστολον πᾶ ὑ-
λον, ὡς χροπονήσαντα αὐτῷ πλὴν ἀρχιερωπύλω τ' ἐκκλη-
σίας τῶ ἀθῆνῶν, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶ ἀποστόλων γε-
γραπῆαι δεῖται γαῖς.

Διδάσκεισθαι γὰρ, οὐ ἔμφορεῖσθαι χεῖ) σημείωσαι ὡραῖον
καὶ μάλισαν ἡ χεῖσιμον, ὅτι διδάσκεισθαι χεῖ, καὶ οὐ κο-
λάζεσθαι τοῖς ἀγνοοῦντας, ὡς πρὸ καὶ τοῖς τυφλοῖς ὁδηγεῖ-
μῶν, οὐ κολάζομῶν. τὸ δὲ κτ' κόρρη, ἕνός μὲν τὸν κρόταφόν
φασιν, ἔνιοι ἢ πλὴν γάθον, ἄμμοι ἢ μέρος ἕ τῆς κεφαλῆς. βέλ-
πον δὲ κόρρῳ, ὡς ἔφλω, τὸν κρόταφον λέγειν. ὁ μῆρος μὲν τοῦ
κόρρη αὐ πλὴν καλεῖ. παροξυτονεῖται ἢ ἡ κόρρη. εἰς τὸν κρό-
ταφον οὖν ἔτυψεν ὁ δημόφιλος τὸν μετανοοῦντα.

Οἱ μὲν γὰρ ἀδικεῖν) σημείωσαι οἷα φησὶν ἐπακολουθεῖν τοῖς
ἀδικεῖν ἢ δὲ ἐργατεῖν ἕνας βουλομῶν, καὶ μὴ πρὸς ἔργον
ἡ ἐγκαλᾶ ἐβουλόσαντο.

Ἐπιχρῶντες) ἐκείνοις δηλαδὴ οἷς πρὸς ἡρέθησαν ἀδικεῖν-

σαι ἢ δὲ ἐργετήσαι, οὐ πάντως, φησὶ διέθηκαν, καθὼς ἡβου-
ληθησαν. πρὸς δὲ ἄλλον δὲ, ὅτι, τὸ μὲν ἀβέβητον, τῷ δὲ ἐργετου-
μένων τὸ δὲ πρὸς τὸ ἀδρανές, τῷ ἀδικοῦτων.

Καὶ ἐνθάδε καὶ ἐκεῖ ὅτι οἱ δίκαιοι οὐ μόνον ἐν τῷ μέλλοντι
αἰῶνι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ νῦν βίω ἀγγέλων ἀγαθῶν ὁπαδοί, ἡρώων
εἰκόλουθοι, καὶ σωοδοιπόροι εἰσὶ.

Τὸ πάντων ἀγαθῶν μέγιστον) ὅτι τὸ πάντων τῷ ἀγαθῶν
μέγιστον ὅτι, τὸ αἰετῶν μὲν θεοῦ.

Καὶ ἐνθάδε καὶ μὲν θάνατον) ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἐν τῷ
βίω πύτω, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡμιωροῦνται, μὲν τῷ δαιμόνων
εἰ) κατακρινομένοι, ὑπὸ τῷ ἰδίων παθῶν ἀπερεπίμησαν.

Επιμνησθήσομαι) σημείωσαι τὴν ὄρασιν τῆς ἀγίου κάρ-
που, πόσης φρίκης ἐστὶ πρὸς κλήσεως γέμει.

Γενόμενόν με ποτὲ) διήγημα ὡραῖον, ὅτι οὐ χηρῶν ἁμαρ-
τάνουσι, εἰ καὶ πρὸς θεὸν πλάουσι, ἐπαρξάσθ. σημειωτέον
οὐκ ἐστὶν ἰσοεία, πρὸς ἐχούσαν ἀνεκλάλητον δὲ σπλαγχνίαν
τῆς κρείου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ πρὸς μετανοοῦτων. λέγει
δὲ καὶ πρὸς τῆς ἀγιότητος τῆς θείου κάρπου. ἐστὶ ὁ οὗτος ὁ κάρ-
πος, ὅς μὲν ἡ) ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ β. πρὸς ἡμιόθεον ἐπιστολή.

Κατὰ τὰς προτελείους διχάς) προτελείας μὲν ἐκάλουσι
ἀθνηταῖοι, τὰς τῶν γάμων μὲν τῷ θυσιῶν διχάς. τὸν γὰρ γάμον,
τέλος ἐκάλουσι, ὡς τελειοῦν τὰ πρὸς τὸν βίον τὸν ἀνθρώπου.
καὶ τοῦτο ἐκ πολλῶν κωμωδίας ποιητῶν διηγουμένη δυνάστων.
μυστήριον γὰρ εἶχον τὸν γάμον. ἔλεγον δὲ προτελίζεσθαι καὶ
τὸ προμυθεῖσθαι, καὶ σιόνει προκαθαίρεσθαι εἰς ἐποίμασίαν
μυστήριου, ὡς κρᾶππος δηλαδὴ ἐν πυλαίᾳ δράματι. μάλιστα
γὰρ τὰ μυστήρια πρὸς τῷ ψευδωύμην αὐτῶν θεῶν τέλη καὶ
τελετὰς ἐκάλουσι, ὡς τελειούσας καὶ εἰς τὸ τέλειον ἀγούσας
τοὺς τελομενοίς. τὸ γὰρ παρ' ἑλλησιν ἀσεβῶς λεγόμενον, εἰς

τὸ τῆς ἀληθείας μυστήριον ὠνόμασεν ὁ μέγας διονύσιος· καὶ
 περὶ τελείους εἶπεν ἄλλας, τὰς περὶ τὸ ζῶοποιῦ τῆ μυστηρίου
 τελειότητας δεικνύσας ὑπὲρ καθήκεον καὶ ἀκατακρίτου μετα-
 λήψως τῆ τελειότητος καὶ τελειοποιῦ ἢ δὲ θυσιῶν δώρου.
 ἔξαναγώγησε δὲ, αἰτὶ τῆ ὡς ξένον ἐδέξιώσατο.

Ἐπὶ τῆ ἰλαρίων ἡμερῶν, ἦσαν πνές ἡμέραι πῖς εἰδωλο-
 λάτραις, αἱ ἰλαρίας ἐκάλουον, καὶ αἱ μὲν ἦσαν ἴδια καὶ ἰλά-
 ριοι, ὡς ὅταν πῖς ἔγνηον, ἢ ὑόν ἐκτὰ τὸ αἰ δὲ κοινὰ καὶ δημό-
 σια ἰλαρία ἐκλουῦτο, ὡς ὅταν βασιλεὺς ἀναγερθὺ ὄμνος
 τὰς δημοσίας ἰλαρίας παρήχε, καὶ οὐτε πένθημα ἐν ταύταις
 φορεῖν ἔξῃν, ἀλλὰ καὶ θέαι καὶ θυσίαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν διε-
 τελοῦτο δημοσίαι, καὶ οἱ πένθου τῖς ἐπαύοντο, καὶ ἐθεώρουον,
 καὶ ἐν δὲ ὡχίαις ἀπαύσοις διήγον τὰς ὠρισμένας ἡμέρας τὰς
 ποιαύταις ἰλαρίαις. Ἰὼ δὲ καὶ ἰλαρία, ἑορτὴ ἰδίκα ῥωμαίων
 εἰς ἡμίω τῆς μήτρῃς τῆς θεῶν αὐτῶν, μᾶλλον δὲ δαυμόνων,
 ὡς φησὶ δημόφιλος ἐν τῇ περὶ τῆ παρ' ἀρχαίοις θυσιῶν
 καὶ ἑορτῶν.

Διὰ βίου παντός) πούτεσι μέγιστοι τῆς παρουσίας ἐνέστηκε
 ζωῆς. σημειωτέον δὲ, ὅτι δεῖ πῖς θεοφιλεῖς δεῖ βίου παν-
 τὸς νοουθετεῖν τοὺς πεπλανημένους καὶ εἰς ἄπληρωσιν ἀληθείας
 ἔλκειν. σημειώσαται οὖν αὐτὸ· πνές γὰρ ἀμαθῶς τὸ ἐναντιὸν
 λέγουσι κεχημένοι τῇ ἀποστολικῷ ῥητῇ τῇ λέγοντι, Αἰρεσι-
 κὸν ἀνδρῶν μὲν περὶ πῖς καὶ δευτέρου νοουθεσίαν παραποῖ,
 μὴ νοουῦτες τῆς εἰρημῶν πῖς δυνάμιν, ἐκ τῶν ἐποιδῶν
 ῥητῶν μάλιστα σαφῶς ἰσομῶν· τότε γὰρ βύλογοις ἡ μὲν περὶ
 πῖς καὶ δευτέρου νοουθεσίαν παραίτησις, ὅταν ὁ διδάσκων
 περὶ πῖς παραίτησιν ἔλθῃ, εἰδὼς ὅτι ἔξέσραπται ὁ ποιῶ-
 τος, καὶ λαοθάγει ὡν ἀποκατάκρῖτος· δῆλον γὰρ ὡς ἐπὶ τῖς ἱε-
 ροῖς διδασκάλοις ἀποκαλύπτεται ἡ τῶν περὶ σιόντων καὶ

πάσαις ἕτεροι δὲ τὸ μὲν πρῶτον καὶ δευτέρου νοουθεσίᾳ οὕτως ἐνόμισαν, αὐτὴ τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης διδασκαλίᾳ.

Εἰώθη γὰρ εἰς τὴν δέ) σημείωσαι, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ πρῶτος οἰκίᾳ τοῖς κυκλιεμένοις τῶν ψαλμοῦν κανόνας παρέδωκεν.

Ἐξω παραχῆς) τὸ ἐν ἀρήπικόν μόριον πρὸς τὸ ἔξω παραχῆς σωτακίεον, ἵνα ἡ τὸ ὅλον ποιῶν, διαγίγεται οὐδὲ τῶν ὑπῶν πολλῶν ὄντων διὰ τὸ ἐγκόπιδαι αὐτοῖς, ἀπολαύσαι, οὐδὲ ἔξω παραχῆς ὑπάρχων, διατὸ καὶ τοῖς ὑπῶν ἐγκόπιδαι.

Ἐδεῖτο τὸ θεοῦ πρῶτος) πρῶτος ἔστιν ἐλικειδῆς κινήσεις αὐτῶν καὶ τὸ αἶρος διαπύρα καὶ εἰς τὸ ποιῶν, ὅθεν τὸ πρῶτον λέγεται.

Ἀπείρων ἀνθρώπων) σημείωσαι, ὅτι καὶ ἀνθρώπων τοῖς ἀγίοις ἀγγελοὶ ἐπιφαίνονται.

ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν) σημείωσαι τὸ ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν ἀσασίας, ὅτι δηλοῖ τὸ διὰ πρῶτον τὸ πρῶτον μὴ βυλόμηνον γὰρ, ἐκ ἐπιπίον.

Εἰς τὸ ἀχανές) σημείωσαι, πῶς ὁ διαβολὸς ῥίπτει τοῖς ἀνθρώποις εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον, ὅπως ἐνταῦθα ἀχανές καλεῖ, τοῦτέστι βάρβαρον, ἢ ἀπατῶν, ἢ ὠθῶν τοῖς πειθομένοις αὐτῶν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀσελγῆς ἀνθρώποις σμυερχοῖς αὐτῶν λαμβάνει εἰς τὸν ἑτέρων ἀπάτιν, ὡς καὶ τὸν εἰδωλολάτριν ἐπὶ τὸν νυῦ ἀπατηθέντα, πρὸ οὗ ὁ λόγος. διὸ καὶ ἐν τῇ ὀπίασῃ ἀνδρας ὅρα μεταξὺ τῶν ὄφρων, τοῦτέστι τῶν δαμόνων, ἔλκοντας τοῖς ὑπὸ τῶν διαβολῆνικηθέντας, ὧν ἡμᾶς ὁ κύριος ἐλευθερώσῃ.

ὑπὸ τῆς κακοῦ) σημείωσαι τὸ ὑπὸ τῆς κακοῦ, τοῦτέστι τῆς ἀμάρτιας, ὅπως κρείως κακὸν ἐν πρῶτον τῶν κυκλιόμενον φα-

μὲν τὸ δὲ ἄκοντες ἔβιαζόμενοι, μὴ ἀναγκαστικὴν ἵνα δυνάμειν, τυτέσι τὸν δὲ βολον νοητέον, ὡς μαχηταῖς ἢ μεσαλιανῶσι δοκεῖ· ὅτι πειθόμενοι τὸ κακὸν πορᾶσαι τῶν ἀπατῶν πῶραν διδόμενοι συνεχῶς ἡμῖν ἐπιπέθεσθαι ὅξ ἡμῶν κατ' ἡμῶν λαμβάνοντα πῶ ἰχμῶ ἀδυνατήσῃ δὲ μὴ πειθόμενων ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐγγὺς ἐστὶν ἡμῶν ἢ βοήθεια τῆ θεοῦ συνεπιλαμβανόμεν, ὡς δηλοῖ τὰ ὅξῃς.

Καὶ χεῖρα ἀγαθῶν ὀρέξαν) σημείωσαι πῶ ἀφατον ἔκκει εἰς δύσπραχίαν.

Τῆς χεῖρος ἡδὴ πορτεταμένης) τῆς χεῖρος τῆ κάρπου δηλοῖ.

Μὴ ἄνων) τῶν σαυροῦτων δηλαδὴ, τῶ κάρπω φησὶν ὁ κύριος.

Αγαθῶν καὶ φιλανθρώπων) σημείωσαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἀγαθοῖς ἢ φιλανθρώποις καλεῖ, τοῖς ἀγγέλοις.

ΤΙΤΩ ΙΕΡΑΡΧΗ ΕΠΙ-
στολή. 5.

ΑΓΙΟΣ ΠΙΤΟΣ ΟΥΤΟΣ ἔστιν ὁ τῶ ἀποστολῶ γώριμος, ὃν ἔκρητῆς κατέστησεν ἐπίσκοπον, ὡς ἡ πορὸς αὐτὸν πῶτον γραφεῖσα ἐπιστολή πορτὰ τῶ θεοῦ παύλου φησὶν.

Αμ' ἐν τῆ συμβολικῇ) ἡ πορτεία ἢ συμβολικὴ θεολογία τῆ μεγάλῃ διονυσίου.

Εναπομόργωνται) ἀπομόρξασαι ἐπὶ τὸ ἐναπομάξασαι. καὶ ἐμβολῆν πῶ εἰς πῶ ἑαυτοῦ δὲ ἀνοίαν. ἐκ μεταφορᾶς τῶ ζωγράφων οἱ πορσέχοντες τῆ ἀληθείᾳ, γραφοῦσι τὰς εἰκόνας.

τῆς ἀπορρήτου δὲ Θφίας πατέρας, τοῖς παροφήταις φησί.

Οὕτω γὰρ αἱ θεώμενοι, σεφθήμεν) σεφθήμεν, αἱ πὶ εἴ ἐν τε-
 βασιμῶ ποιησοίμεθα, ἑμῆσοιμεν, θαυμασοίμεν, ἐκπλαγείη-
 μεν. σημείωσαι ἡ ἐπι τῆς ἀγίας καὶ παροσκωπητῆς τελείδος, τὸ
 πηγμὴ ζωῆς εἰς ἑαυτὴν χειρομύλω, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἐστῶσαν·
 δείκνυται γὰρ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὁμοῦσιον, καὶ ὅτι ἡ μοναὴ εἰς τελεί-
 दा παροφθούσα, μέχρις αὐτῆς ἴσεται. οὕτω καὶ ὁ θεολόγος
 γρηγόριος ἐν τῷ παρότῳ παρὰ ἡοῦ λόγῳ φησί, Ἐ ἐν τῷ δευ-
 τέρῳ εἰρλιτικῶ. σημείωσαι ἡ τὸ αἰεὶ δι' ἑαυτῆς ἑαυτὴν θεω-
 μύλω. παρὰ τῆς ἀγίας ἡ τελείδος καὶ τὸ φησί.

Τα γὰρ ἐκλὸς αὐτῆς) τῆς αὐτῆς, δηλοῦσι συμβολικῆς
 πλάσεως. κείται ἡ καὶ ἐνταῦθα, τὸ μὲν ὀπίσης, αἱ πὶ τῷ πολ-
 λῆς· τὸ δὲ τὰ ἐκλὸς, ἡ τοῖς παροφθίως, ἐκ τῆς λέξεως ὑπα-
 γροῦ ὀμενα.

Γαστέρα θεοῦ (θηματικῶς) γαστέρα θεοῦ, διὰ τὸ ἐκ γασ-
 τρὸς παρὰ ἐωσφόρα. λόγον εἰς ἀέρα, διὰ τὸ, Ἐξηρβύξατο ἡ
 καρδία μετὰ λόγον ἀγαθόν. πνεῦμα ἐκπνεόμενον, διὰ τὸ, Καὶ
 τῷ πνεύματι εἴς ἑαυτὸς αὐτῆς. κόλποις ἡ, διὰ τὸ, Μονογενῆς ὁ
 ὢν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρὸς. φυπκὸς ἡ, ἡ γρῶν καὶ τῷ τῷ φυ-
 τῶν ἰδέαν, διὰ τὸ ξύλον ζωῆς ὅτι καὶ τὸ, Ἐκ βλαστοῦ ἡέ μου
 αἰέβης· καὶ τὸ, Ἀνθήσει καὶ ἐκ βλαστήσει ἰακῶβ ἐπι χριστοῦ
 λιφθεν, οὗ ὁ καρπὸς τῆς ἑσθειας, ἐπλήρωσε τὴν γλῶσσην, καὶ τὰ
 ὅμοια. σημείωσαι οὕτω, πῶς εἴρηται ἐπι θεοῦ γαστήρ, καὶ ἐρυγῆ
 τῶ λογον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ πηγὰς ὑδάτων) πηγὰς ὑδάτων καὶ τὸ, Παρὰ τοῖς πηγῶν
 ζωῆς· καὶ τὸ, Ἐμὲ εἴκατέλιπον πηγμὴ ζωῆς ὑδάτος ζῶν-
 τος, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἀπαυγάσματα δὲ, διὰ τὸ, Ὅσων ἀ-
 παύγασμα τῆς δόξης· καὶ, Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῷ παροσώπου
 (συπορβύσει), Ἐ ἐν τῷ φωτὶ ὀψόμεθα φῶς, καὶ τὰ παρὰ πλησία.

Ἐπὶ δὲ τῶν νοητῶν) δηλωπικά, τῶν μὲν περνοισιῶν, τὸ, Ὡς
 αἰετὸς σκεπάσει πτω νοοσιαν ἑαυτοῦ, καὶ τὰ σιω αὐτῶν. τὸ δὲ
 ρεῶν δὲ, ὡς τὸ, Ἀνοίγεις σὺ πτω χεῖρά σου καὶ τὸ, Ὁ δίδους,
 Ἐφίω πάση σαρκί· μάλλον δὲ καὶ τὸ τῆς περνοσίας γνωρισ-
 κόν. ἐκφράσεων δὲ, διὰ τὸ ἐν σχήματι αἰθρώπου ὀφθαλμοῦ
 τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ ἀγίοις, καὶ ἐν εἰδῆ περνοσίας τὸ πτωμα τὸ
 ἀγιον. περνοσίας δὲ, καὶ τὸ τῶν ἀσεβῶν ἡμωρητικόν· εἰρηται
 γρῶν περνοσίας τῆς περνοσίας, ὡς ἀρκίος ἀπερνοσίας, καὶ ὡς παρ-
 δαλις. τῶν μὲν οὖν διωάμεων ὑπογραφικὰ ὀφθαλμοῦ καὶ
 ἑτέρων ἱεροπικῶν μνησὶν ὀνόματα ἰδιοτήτων ἵ, ὡς περνοσίας
 ἀμφοῦ ἀδάμας· ἰδιον γὰρ τῆς θεῆας φύσεως τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀ-
 δάμασον, ὡς περνοσίας καὶ τὸ ἀναλωπικόν τῆς περνοσίας ἕξω,
 καὶ ὁ εἰρηται, Ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον· καὶ τὰ λοι-
 πα δὲ τῶν εἰρημύων, περνοσίας τοῖς φιλοπόντοις. καὶ ἡ τούτων
 ἀναγωγική τε καὶ ἀλληγορική θεωρία, ἐκ ἀσύμφωνον. ἔστι ἵ καὶ
 λαβεῖν, λήξεις μὲν καὶ μονάς, τὸ τῆς θεῆας φύσεως ἀδμοίωτον
 καὶ ἀμετάστατον· ὅπερ διὰ τῶν περνοσιῶν λίθων ὑποδηλοῦ-
 ται. περνοσίας δὲ καὶ διακρίσεις, πτω τῆ φυσικῶς αὐτῶν ἐνυ-
 παρχόντων ἀγαθῶν μετάδοσιν, ὡς περνοσίας ἐν ὑποδείγματι, ἢ ἐκ
 τῆς κρίνου βύοσμια, παρ' ὅ καὶ λέγεται, Ἀνθος τῆς περνοσίας κρί-
 νον τῶν κοιλάδων. οὕτως οὖν νοητέον καὶ τὰς ἐνώσεις τὸ περνοσίας
 αὐτὸν ἑπισηπτικὸν καὶ σιωδέπικόν τῶν κλισμάτων, διὰ τῆ ἀ-
 κροπερνοσίας λίθου δηλοῦμενον. κόσμοις δὲ γνωστικῶις τὰ
 περνοσίας τῆς ἡσάϊα κείμενα, τὸ παντοδαπὸν τῆς θεῆας περνοσίας
 ὑπογράφοντα. ὡς περνοσίας καὶ πτω χωνεία καὶ τὸ χωνδυτή-
 ελον ὑποληπτέον πτω ἀναπλαστικὴν περνοσίας, ἢ πτω διακρι-
 πικὴν τε καὶ κατάρπικὴν διωάμεν· τὰ γὰρ τῆς ὀπλιπικῆς δια-
 σκεδῆς, περνοσίας μὲν ἐνθά καίενται· δηλοῦσι δὲ τὸ κατάρπε-
 πικόν καὶ ἀφαιριστικόν τῶν ἐναντίων· βαρβαρικὰ δὲ ὀπλο-

πίπας ἴσως ἐκείνο τὸ, ἐν ἰματισμῷ διαχρῦσῶ, καὶ πείζωσιν
 πρὸς ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου δυνάτε· ἢ γὰρ ῥομφαία
 βαρβαρικὸν ἔστιν ὄπλον, ὡς ἰσπορεὶ φύλαρχος· ὁμοίως δὲ καὶ
 βαλάντιος ἔστι πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς εργαζόμενος.

Καὶ δαῖτα (ἴνας) δαῖταί πνας τὰς βλώχιας φησὶν, ὡς
 ἐν τῷ δὲ ἀγγελίῳ, ὅτε ὁ μόχος ὁ σιτευτός, καὶ τὰ λοιπὰ γίνεται
 ἐν τῷ ἀσώτῳ ἡμῶν.

Τὰ πολυειδῆ καὶ λοξὰ) ἀμφοτέρων ἐπαγγελίῶν ἐν πύποις
 φησὶ, τὸ ἐν ἑσὶ τῶν περὶ ῥήσεων καὶ τὸ περὶ χρόνον δοκεῖν, μὴ
 τέλος λαβεῖν τὰ ἐπαγγελθέντα, οἷον ἔστιν ὡς ἐκ πολλῶν ὀλί-
 γα πρὸς ἀνάστασιν, τὸ περὶ τὸν ἰακώβ λεχθέν, τίνου κύριος εἶ
 ἀδελφοὺ σου καὶ τὰ πρὸς τῆς διαμονῆς τῆς εἰς πρὸς βασι-
 λείῳ τοῦ ἀσέματος δαβὶδ, ἀπὸ ἐν τῷ περὶ φησὶ διήμδρον
 τῆς ἐκβάσεως καὶ δὲ πρὸς ἀκριβῆ θεωρίῳ οὐδαμῶς· τὸ μὲν
 γὰρ τὸ ἰακώβ διὰ τῆς τῶν ἕξ αὐτῷ ἐπιγραφείας ἐκ τῆς εἰς χρι-
 στὸν ἀνατροπῆς πεπλήρωται, ὡς ἄρ καὶ αἱ περὶ τὸν ἀβραάμ
 ἐπαγγελίαι, πρὸς τῆς κατασχέσεως τῆς γῆς ἐκ τῆς τῶν ἐθνῶν
 βύλογίας. τὰ δὲ περὶ δαβὶδ μόνως εἰς τὸν χριστὸν ἀναφέ-
 ρεται. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πρὸς ἑλὸ μῶντος δοκοῦντα ἐν τῷ οὐ-
 εἰρηδαί φησὶ, τὰς οὐκ ἐν πύποις ἕξ ηγηπικὰς ἀποδόσεις,
 τὸ ποικίλον ἐχούσας, πολυειδῆ ἐκάλεσε θεήματα, οὐχ ὡς
 πρὸς ἀλογιστικῶς τεχνολογίῳ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' ὡς σαφῶς
 ἀναπύουσι τὸ ζήτημα.

Τῶν σωθημῶν) σωθημῶν φησὶ, τῶν συμβολικῶς γνο-
 μῶν, ἀπὸ ἑαυτῶν, πουτέστιν ἑαυτῶν οὕτως νοεῖται αὐτὰ,
 ὡς τὸ φαινόμενον ἔχει, καὶ τὸ χράμμα ψιλῶς ὑπαγορεύει, οὐ
 τυπωθῆναι φησὶν, ἀλλὰ περὶ κάλυμμα εἶ) ἐκ τύπον τῶν βα-
 θυτέρων νοήσεων καὶ ὑπολήψεων. τοῦτο δὲ φησὶν, ὅτι τὰ σύμ-
 βολα οὐχ ἑαυτῶν τὰ σωθήματα τὰ μυστικὰ ἐπενόη-

σαν, ἅμα δὲ τοῖς αἰαξίοις, ἵνα μὴ παρεκείμην αὐτοῖς δι-
καταφρόνητα δοκοῖν.

Τὴν μὲν, ἀπόρρητον) τὴν μὲν ἀπόρρητον ἢ μυστικὴν ᾧ δό-
δοσιν τῆς γραφῆς αὐτῆς ἐπεξηγῆται, καλῶν συμβολικὴν,
ἅτε διὰ συμβόλων χρησιμωδοτηθεῖσαν· ἅμα καὶ τελεστικὴν,
ὡς τὰς τελετὰς τῶν μυσθειῶν ἐν συμβόλοις ᾧ δόδοσιν
διὰ τῆς ἱερατικῆς ᾧ δόσεως ταύτῃ τῆς ἀπόρρητον,
ἢτοι συμβολικὴν φησὶν ἔχειν συμπεπλεγμένον τῆς ῥητῆς, τυ-
τέστι τῆς ῥητῆς αἰετῆς ἀμμένῳ συμβόλῳ, καὶ τὸ ἀπόρρητον
ἢτοι μυστικὸν· σωεσκιάσαι γὰρ ἐν τῆς συμβόλῳ τὸ ἀληθές καὶ
ἀδημοσίβητον, ὡς ἐν τῆς νομικῶς πάρα τὸ ἀληθές, ὅπως εἴρη-
ται, τὸ πάρα ἡμῶν ὅπως ἡμῶν ἐτύθη χριστός. τὸ δὲ δεύτερον
μῶριον τῆς θεολογικῆς ᾧ δόσεως, ἐμφανές ἐστὶ ἢ γνώρι-
μον, οὐ μὲν διὰ συμβόλων, ὅπως καὶ φιλόσοφον καλεῖ, καὶ
ἀποδελκτικόν, ὅτι ἐστὶ τὰ ἠθικά, ἢ φυσικά, ἢ ποικίλα τῆς
δημιουργίας ᾧ δόδον. τοῦτο ἢ τὸ ἐμφανέστερον ἔχει πᾶσι πει-
θῶν ἢ σωδεδεμένῳ τῆς ἀλήθειας τοῖς λεγομένοις· καὶ τοῦτο
γὰρ ἐστὶ καὶ ἀποδελκτικόν. τὸ δὲ συμβολικόν, ὅτι ἔχει τὸ πείθει,
ὅτι ἐνέργειά πᾶσι θεῶν ἀφανῆ ἢ δραστήριον, ἢ τις τὰς μυσ-
ειώδης ἢ θεωρητικὰς ψυχὰς διὰ τῶν μυστικῶν, ἢτοι συμ-
βολικῶν ἀνιγμάτων ἀνιδρύει, καὶ οἷοι εἰ θεμελιῶν εἰς χριστόν,
διὰ τῶν μὴ λόγῳ διδασκομένων μυσθειῶν, ἅμα σιγῆ καὶ
ἀποκαλύψῃ ἐλάμψεων θεοῦ φωτίζει τὸν νοῦν εἰς τὰς τῶν
ἀπόρρητων μυσθειῶν κατανοήσεως· σημείωσαι δὲ, ὡς διπλῆ ἐ-
στὶ τῶν θεολόγων ἢ ᾧ δόσεις, ἢ πῶς, ἢ ποῖα ἐστὶ.

Καὶ τὴν μὲν, συμβολικὴν) συμβολικὴν ἢ τελεστικὴν, τὴν
διὰ συμβόλων τελομένην, οἷα τὰ τῆς νομικῆς λατρείας,
καὶ τὰ τῆς μυστικῆς τῆς παρ' ἡμῶν ἱερουργίας μυσθεῖα, εἰ ἢ
μᾶλλον ὑψηλὰ τε ἢ πνευματικὰ τὰ ἡμέτερα· φιλόσοφον δὲ

καὶ ἀποδελικὴν, πλὴν διὰ τῆς κατανοήσεως τῶν κλισμάτων,
καὶ πινῶν θύων οἰκονομιῶν, καὶ τῆς θεωρητικῆς ἐξηγήσεως τῶν
ᾧ θεοῦ λεγομένων ἐν ταῖς γραφαῖς σωισαυρίων.

Γειθὴ καὶ καταδείτται) πειθὴ καὶ καταδείτται, οἷνε δεσμὸν
ἵνα καὶ σφραγίδα ἐπιπέθῃσι τοῖς λεγομένοις, πλὴν ἰσχυρῶν καὶ
πὸ πιστὸν τοῖς ἀκούουσι δίδωσι. τὸ ὅτι συμβολικόν, διὰ τῶν τε-
λουμένων ᾧ θεοῦ, πραγματικῶν ἔξει τε καὶ τυ-
πώσῃ, ὅπως καὶ ἀδίδακτοις μυσταγωγίας ἐκάλειπεν.

Ἡ τῆς νομικῆς ᾧ θεοῦ) ὅτι οὐ μόνον ἡ νομικὴ πα-
ράδοσις, ἀλλὰ καὶ ἡ τελετὴ τῶν καθ' ἡμᾶς μυστηρίων τῶν ἱε-
ρῶν ἐδέηθη συμβόλων. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, ὅπου καὶ οἱ ἄγγε-
λοι δι' ἀνιγμάτων τὰ θεία μυστήρια ἀπαγγέλλουσι, καὶ αὐτὸ ὁ
κύριος ἐν τῶν συμβολῶν φαίνεται θεολογῶν.

Τῆς τῶν θεολόγων ᾧ θεοῦ,

ἢ μὲν ἀπόρρητος καὶ μυστικὴ,
ἢ πρὸς ὅτι καὶ συμβολικὴ, καὶ
τελεστικὴ, καὶ δραστηκὴ.

ἢ δὲ, ἐμφανὴς καὶ γνώριμος,
ἢ πρὸς ὅτι φιλόσοφος καὶ ἀπο-
δελικὴ καὶ πιστανή.

Συμβόλων) φυσιολογία πλὴν αἰπὴν ἔχουσα, διὰ τὴν, τὰ μὲν
συμβολικὰ, τὰ δὲ ἀχρεῖα τῆς γραφῆς ᾧ θεοῦ.

Δι' ἀνιγμάτων) δι' ἀνιγμάτων, ὡς ὁ ᾧ θεοῦ τῶν ζαχαρίας ἀγγε-
λος τὰ ᾧ θεοῦ τῶν ἰησοῦ τῶν ἰωσέδεκ, καὶ τῆς σοφῆς αὐτῶν τυπῶν
καὶ λέγων καὶ ᾧ θεοῦ τῶν δανιὴλ ὁ γαβριὴλ, τὰ ᾧ θεοῦ χριστοῦ
διηγεύμενος, καὶ τὰ σὺν αὐτῶν μυστικὰ ὑπαγορευμένων, καὶ ἔπε-
ρα τοιαῦτα. θεουργαὶ δὲ φησὶν, ἢ τὰ θεὸν ἀποτελοῦντα πῶν
μετέχοντα αὐτῶν, ἢ τὰ ᾧ θεοῦ εἰργασμένα.

Διὰ τυπικῆς τραπεζώσεως) τραπεζώσιν φησὶ, τὰ ἐν τῇ

θία τραπέζη δια τῶν ἀγίου ἄρτου καὶ τῶν ποτηρίου τῆς δι-
 λογίας τελοῦντα μυστήρια. σημείωσαι δὲ, ὅτι καὶ ἡ παλαιὰ
 καὶ ἡ νέα γραφή πολλά δια συμβόλων ᾧ διαδίδωσι, καὶ διὰ τῶν.

Τὴν ἀνθρώπινω ζωῶν ἀμείρισον οἶμαι εἰρηκεῖαι αὐτὸν
 τὴν ἀνθρώπινω ζωῶν καὶ μεριστὴν, τὸ μὲν, δια τὸ τῆς ψυ-
 χῆς ἀμερές καὶ ἀσώματον τὸ ὅ, δια τὸ τῆς σώματος πικίλον τε
 ἔ πολυμερές. ὅρα ὅ, πῶς θαυμασίως τὰ τῆς ψυχῆς ᾧ δια-
 δίδωσι τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς, ἀμείρισον φησὶν, ὃ καὶ ἀπαθές κα-
 λεῖ. τὸ δὲ ὅτι τὸ τῆς ψυχῆς ἀκραφονέστατον, καὶ αὐτὸ ὡς αὐ-
 τὸς εἶποι, τὸ ἀγῆτος, ὃ ᾧ βεῖν ὀνοῖς, ὃ καὶ τὸ λογικὸν ᾧ δια-
 κατ' ὄνομα καὶ νοερά ἡ ψυχή, ἐν ᾧ ᾧ δια τὰ ἀπλά καὶ ὅτι
 γυμνά συμβόλων χεῖς μυστήρια βπισητῶς ἐποπιδύεται. τὸ
 δὲ αὐτῆς μεριστὸν βεῖν, ὃ καὶ παθητικὸν φησὶ. τὸ δὲ βεῖν, ἡ τῆς
 ψυχῆς δυνάμις ἡ πρὸς τὰς ἀσθήσεις ἐνουμῆν δια τῆς πνδύ-
 ματος τῆς μέσου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος, ἐν ᾧ πνδύματι ἐ-
 ναπεσηγμέναι εἰσὶν αἱ τῆς ἀσθήσεως, καὶ τῶν διαγοήσεων τῶν
 διὰ τῆς σκέψης γωεζομῶν δυνάμεις. τὸ οὖν παθη-
 τικὸν βεῖν τῆς ψυχῆς, ἄτε διὰ τῶν ἀσθήσεων εἰς πρὸς παθῆσαι
 τῶν τῆς ἀσθητῶν καταφερομῆς. τὸ δὲ τὸ μέρος, φέρε
 εἶπῃν, τῆς ψυχῆς, ὡς ὀνοῖς ἔκ ἐστὶ καθαρόν, οὔτε ἐποπιδύσαι
 δυνάται τὰ θία καὶ βπισητὰ καὶ νοητὰ ἀμέσως, ἀλλὰ δέεται
 μέσου ἰνὸς παχύτερου, καθὰ ᾧ δια χεῖρα γωεζομῶν αὐτὸ βπί-
 τὰ ἀπλά καὶ ἀμείριστα. ὃ ᾧ δια πειεῖ τὰ σύμβολα διὰ τῶν μερι-
 στῶν, τούτῃσι τῶν ἀσθητῶν ἔ φαινομῶν βπί τὰ ἀρρήτα ξε-
 ναζοῦν.

Καὶ τὸ μὲν ἀπαθές τῆς ψυχῆς) ἀπαθές τῆς ψυχῆς, τὸ νοε-
 ρόν, οὐχ ὡς πάντι ἀμέτοχον πάθους, ἀλλ' ὡς ἔξωθεν τῶν πά-
 θῶν ἔκ ἔχον τὰς ἀφορμας, ὡς ᾧ δια τὸ σῶμα πλείστοις ἰσο-
 πύπλον κακοῖς συμπλώμασι, ὃ ᾧ δια ἡ ψυχή ἀνδύ τῆς οἰκείας
 ἐκουσίῃ-

ἐκποιότητος οὐχ ὑπομνήσ. παθητικὸν δὲ αὐτῆς, πὸ διὰ τῶν
αἰδησέων ἀν' πληθικὸν τῶν ἕξωθεν, ὡς ἱνὶ συγγενές ἐφη τὸ
διὰ συμβόλων φρασηκῶν πρὸς ἀδίδαχον τὰ θεῖα, δι' ὧν περὶ
τῶν αὐτῶν ἀναγόμενα θεῖα.

Θεολογίας (αφοῖς) ὅτι καὶ οἱ θεολογίας (αφοῖς) καὶ γυμνῆς
περὶ καλυμμάτων ἀκικκότες τύποις ἱναὶ ἐν ἑαυτοῖς ἀνα-
πλάττοισι περὶ νόησιν τοῖς ἀκροωμένοις χειραγωγῶντες.

Αλλως. Θεολογίας (αφοῖς), οἷον ὡφθη κύριος τῆς ἀβελῆς,
ἢ τῆς μωσῆ, καὶ εἶπεν ὁ κύριος, καὶ ἐγένετο ὁ λόγος κυρίου περὶ
τὸν περὶ τῆς, καὶ τὰ τοιαῦτα. (αφοῖς) δὲ, ὡς οὐ διὰ συμ-
βόλων πτωπικῶν. τύπον οὖν φησὶν ἀναπλάττομενον, ὡς ἐπι-
νοοῦμεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ῥητοῖς δι' ἑβραϊστικῆς καὶ τῆς θεῖας
φύσεως κατὰ μίσηλον.

Τύπον ἱναὶ περὶ τῶν νόησιν) ὡς περὶ ὅταν ἐκ δένδρων
ταῖς ὑποστάσεως τῆς περὶ κωπητῆς τελευτῆς παρῆσιν ὁ θεὸς
ἀθανάσιος, καὶ ἕξ ἄλλων οἱ λοιποὶ ἄγιοι. Ἡ καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ
κόσμου δημιουργία τῶν ἀορατῶν τῆς θεοῦ περὶ βέλῃ) τῶν
πονητῶν συμβόλων τὰ ξιν ἐπέχουσα.

Καθὰ περὶ φησὶ παῦλος) ὁ μὲν ἀπόστολος οὕτω φησὶ, Ταῦτα
τὰ ἀόρατα αὐτῆ, ἢ τε αἰδίου αὐτῆ δυνάμεις, ἐν τοῖς πνεύμασι
καθ' ὅραται· ὁ δὲ χριστὸς, τῶν τῶν οἰμα, καλεῖ τὸν ἀληθῆ λό-
γον, ὅταν λέγῃ, Εἰ τὰ ἐπίγραμμα εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε,
πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Διὸ καὶ οἱ θεολόγοι) πολιτικῶς μὲν καὶ ἰσχυρῶς τῶν τῶν κα-
πηρῶν ἀποδοχῆ καὶ δι' ἑβραϊστικῆς καὶ τῶν πλημμελοῦτων τῶν
κακῶν καὶ κατὰ κρίσιν. καθαρτικοὶ δὲ καὶ ἀχρηστικοὶ τὰς νε-
θεσίας τῆς περὶ φυλακτικῆς παραίνεσης· ἀνθρωπικῶς δὲ καὶ
μίσως, οἷον τὰς πύσας, ὡς τὸ, Ποῦ ἀβελ ὁ ἀδελφός σου· καὶ
τῶν Καταβάς ὄψομαι καὶ τὸ, Κύριος ἐξετάζει τὸν δικαίον τῆς

Υγ

τὸν ἀσεβῆ. ἄλλα δὲ μέσως ἔχουσι τῶν τε θεοπροπόντων, καὶ
 ἢ πάντι ἀπεμφάνειν δοκούτων, τυτέστιν ὁμοιώσεως θη-
 είων δὲ ὑλῶν ἀψύχων. ὑπερκοσμίως δὲ καὶ τελεσιουργικῶς
 φησὶ τὰς λόγῳ καὶ μόνῳ βουλήματι ἡρώαδοξοπιίας νόμους
 δὲ φαινομένους, ὡς ὅταν ἀπολογίας ἀξιῶσι πλὴν ἐν ἐρήμῳ βια-
 δεῖσαν παρθένον, καὶ τὰ ὅμοια. ἀφαιεῖς ἰθυσμοῖς, οἶον, τὸν
 ἰακῶβ ἠγάπησα, τὸν δὲ ἠσαῦ ἐμίσησα καὶ ἕτερα τειχῦτα.
 πολυθροπῶς δὲ ἔφη ὁ πατήρ, διότι, τὰ μὲν, συμβολικῶς· τὰ
 δὲ, ἀχραίντως καὶ ὑπερκοσμίως ἠγραφή ἡρώαδεδωκε.

Τὰ μὲν, πολιτικῶς) τῆς φιλοσοφίας, τὸ μὲν, βεῖ προακτι-
 κόν· τὸ δὲ, θεωρητικόν. καὶ τὸ μὲν προακτικόν, τὸ μὲν, βεῖ κοινόν,
 ὃ δὲ πολιτικόν καλεῖται, οἷον τὸ νομοθετικόν· τὸ δὲ, ἴδιον, οἷον τὸ
 ἠθικόν· μέσοι δὲ προακτικόν, τὸ οἰκονομητικόν. ἔξ δὲ θεωρη-
 κόν, τὸ μὲν, ὠνόμασαι φυσικόν, τὸ ἐν ἀίδητοῖς δὲ μεταβλη-
 τοῖς, ὃ καὶ κοσμολογικόν βεῖ· τὸ δὲ, ἐπιπικόν καὶ θεολογικόν, τὸ ἐν
 νοητοῖς καὶ ἀίδητοῖς· ταῦτα γὰρ ἔξετετο ἐν τύποις· μέσον δὲ τὸ
 θεωρητικόν, τὸ ἐν ἀίδητοῖς καὶ ἀίδητοῖς, ὅπως βεῖν ἀστρονομικόν
 δὲ μαθηματικόν, ὅπως, ἢ μὲν γραφή οὐ λέγει, οἱ δὲ ἑβραῖοι ἐν
 τῷ δευτερονομίῳ ἔχουσιν.

Οὐ γὰρ ἴσοιαν ψιλῶ) ὅτι τὰ συμβολικῶς, ἢ πει ἴσοιαν
 τῆ γραφῆ εἰρημῶα, οὐ χίσοιαν ἔχει ψιλῶ, ἀλλὰ ζωπικὴν τε-
 λείωσιν. ζωπικὴν δὲ τελείωσιν λέγει, τὸ σκοπὸν εἶ) τοῖς ἀγίοις
 δια τῶν γραφῶν πρὸς πλὴν αἰώνιοι ζωὴν τελειοῦσαι ποιεῖ
 διδασκομένοις. ταῦτα δὲ φησὶ, δεκτικὴ ἀναγκάως πλὴν αἰα-
 γωγίῳ καὶ ἀμνηστίας ἡρώα λαμβάνεσθαι.

Ἱεροπροπῶς διαβαίνει) διαβαίνει, γράσσεται καὶ δια-
 βάλλει, ὃ βεῖν εἰσβαλεῖν δὲ εἰσελθῆν, εἴσω τε γμῆσθ ἔπρασ-
 ματος ἔτω φησὶ καὶ διογῶιανός.

Τὰ ὑπερούσια φῶτα) ὑπερούσια φῶτα, δὲ νοητὰ, δὲ θῆα,

πῶ πάντα χρόνον καὶ πανάγαν τειάδα φησὶ νοητοὺς δὲ ἀγγέλοις, τοὺς ὑπεραναβεβηκότας· πῶ ἢ διαφορὰ πύτων παρὰ τεθάρκα μὲν ἐν τῷ πῶι θῆων οὐνομῆτε τελείως.

Κατὰ τῶν νοητῶν αὐτῶν θεωριῶν) ἐπὶ μὲν θεωριῶν, ὡς τὸ ἐν δὲ ἀγγελίοις, Γυρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τῷ γλυῶ· λόγων δὲ, ὡς πῶρ τῷ ἱερεμῖα, Οὐχ οὕτως οἱ λόγοι μου ὡς πῶρ πῦρ, λέγει κύριος. πῶ τῷ πυρὸς οὐῶ εἰκόνα δηλονότι, ἐπὶ τῷ θεοῦ δηλῶς δεῖ ἐκλαβεῖν, ἔδηλῶς ἐπὶ τῷ νοητῶν, ἀγγέλων δηλονότι καὶ θεωριῶν θεοῦ ἔ λόγον.

Καὶ πῶ μὲν, κατ' αἰπία) πῶ τῷ πυρὸς εἰκόνα κατ' αἰπία δηλαδή ἐπὶ τῶν λόγων κυρίου· πῶ ἢ κατ' ὑπαρξιν, ἐπὶ θεοῦ· πῶ ἢ κατ' ἐμέθεξιν, ἐπὶ τῶν ἀγγέλων· τὸ ἢ κατ' ὑπαρξιν τῷ κατ' ἐμέθεξιν διαφέρει ἐν τούτοις· τὸ μὲν γὰρ, δηλοῖ ἐσῖαν κατ' ἑαυτῶ οὔσαν. καὶ ἐπίσακλον ἔχουσαν τὸ θεοειδὲς, ὡς πῶρ ἐπὶ τῶν ἀγγέλων· τὸ ἢ, κατ' ὑπαρξιν πῶρ γμα· ἢ λόγον θῆον, πουτέστιν ἐκ θεοῦ πῶραχθέν.

Ὡς ἢ κατ' αὐτὰ θεωρία) ὅτι πῶρ τῷ ὑπερκειμένα καὶ οἱ τύποι νοουῶται, καὶ οἱ αὐτοὶ ὡσιν.

Υφ' ὑμῶν (ἡτήσιν) ἦλθεν εἰς ἐρώτησιν καὶ τὸ τῶν παροιμιῶν πῶρ ὄλημα, ἔ φησὶ πῶρ δυνάμεως Ἐφῆς.

Πῶ δὲ, ὑγραν) σημείωσαι, ὅτι τὸ πίνειν ὑγραν Ἐφῆν ἐκάλεσε.

Κρατῆρ πῶρ φερῆς) θεωρία τῷ κρατῆρος καὶ τῆς αὐτῶ πῶρ φερείας.

Ἀναρχου (ἔ ἀτελευτήτου) ἀρχον φησὶ, τῷ θεῷ ἢ πῶρ νοίαν, οὐχ ὅτι τῶν ὄντων ὡς σωάρχων πῶρ ενόει κατ' οἱς ἀφραίνοντας ἔ λέγοντας, Ἄμα θεός, ἄμα πάντα. δηλ' ὅτι καὶ πῶρ ἢ πῶρ αἰπία τῷ ὄντα ἐν ταῖς ἰδέαις, ἢ τοὶ πῶρ αἰπία γμασι ἔ θεῷ, πουτέστιν ἐν ταῖς αἰδίσις αὐτῶ νοήσεσι, αἰ πῶρ

εισμοίς ὀνομάζειν τὸν θεὸν παῦλον, ἐν τῷ ᾧ καὶ θεῶν ὀνομαζέ-
 ῃ φημι, κατὰ αἰδέας ἐνοήσεις τοῦ θεοῦ, τὰ μέλλοντα ᾧ ἔ-
 γεῖται παρετετύπωτο. καὶ ἡ προνοία τοῦ θεοῦ ἀρχῶς προϋ-
 πῆρχε πάσης κλίσεως· προνοίας γὰρ θεῶν ἴσως, ἢτοι προενοή-
 σεως, τὸ βούλεσθαι ᾧ ἔργα γαίην, κλίσειν τὴν ἀπολαύσουσαν τοῦ
 προνοητικῆς αὐτῆς ἀγαθότητος. καὶ ἔπο οὖν καὶ ἀτελεύτητος,
 ἡ προνοία λέγεται εἰς τοὺς ἀθανάτους ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀ-
 παθανάπησομόμοις ἡμᾶς, καὶ τὰ δι' ἡμᾶς ἀγαθὰ ἐ-
 σομῆ.

Οἰκοδομοῦσα δὲ καὶ ἡ σοφία) ἵνα ὅτι τὸ οἰκοδομεῖν τὴν σο-
 φίαν ἐαυτῇ οἶκον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιμαζέειν, ἃ ἔφη, καὶ ἔξω ἔτι
 αὐτῆς, καὶ ἐν αὐτῆς.

Καὶ ἐν τῷ παντὶ γίνεσθαι) ᾧ τούτου εἴρηται καὶ ἐν τῷ πε-
 εὶ θεῶν ὀνομαζέειν, πῶς ἐστὼς καὶ κινούμενος. σημειωτέον δὲ,
 ὅτι προνοίαν τὸν θεὸν φησὶν.

Ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ ὑποχρῶ) καὶ ἐν τούτοις τὸ κατὰ ὑπο-
 χρῶ πρὸς τὸ μὴ κατὰ ἐρήσειν καὶ ἀνυπαρξίαν λαβεῖν ἡμᾶς τοῦ
 προκειμένου, εἰληπία.

Καὶ ἐσηκῶς) ἐν αὐτῷ σαφηνίζειν, ἵνα ἐστὶν, τυ-
 πῆσιν ἢ ὡς ἐστὶ δξαμονή ἀπὸ τοῦ ὅτι παρηγμένου τοῦ ὀνόματος
 τῆς ἐστίας.

Καὶ οὐδαμῶς ἔξω αὐτῆς) ἐπειδὴ, τὸ μὴ ἐστὼς, ὅτι τῆς κατὰ
 τὸ ἀναλλοίωτον μονιμότητος ἔλαβε· τὸ δὲ κινούμενος, ὅτι τῆς
 εἰς τὰ ὄντα προνοίας, ἐφ' ἑκάτερου τούτων νοεῖν ἡμᾶς καὶ
 προσεπάγειν τὸ κατὰ τοῦ, ἵνα ἡ τοιοῦτον τὸ λεγόμενον, οὔτε
 ἐστὼς κατὰ τοῦ, ὡς μὴ κινεῖσθαι προνοητικῶς· οὔτε κινου-
 μένος κατὰ τοῦ, ὡς τῆς οἰκείας μετρίσασθαι μονιμότητος.

Ἄλλως. Ὅτι τὸ αἰεὶ ἐστάναι καὶ κινεῖσθαι κατὰ θεοῦ λεγόμε-
 νον, τὴν ἐν τῇ μονιμότητι προνοητικῆν αὐτῆς ἐνέργειαν δη-

λοῖ· τὸ δὲ μηδὲ εἶναι, μηδὲ κινεῖσθαι, πλὴν ἐν τῷ προοεῖν αὐτῷ μονίῳ παρίησι. πάντα δὲ τὰ ἐν ταῦτα ἐν τῷ πρὸς θεῶν οἰομάτων πολλάκις διεληλύθαμεν.

Τὴν μὲν οὖν σερραὺν (Ἐφρῶν) ἕξ ἢ σερραὺ Ἐφρῆ, καὶ ἕξ ἢ ἕξ, καὶ ὅπ σερραὺ τροφοῖ βσι ἢ μόνιμος τελειότης.

Καὶ δυνάτω καὶ ἐνιαίῳ) ἐνιαίῳ καὶ ἀδιδάκτεον γῶσιν φησὶ, τὸ ἐν τοῖς πρὸς θεοῦ λόγοις, μὴ πρὸς τὰς ὑλικὰς ἐντοίας καταμερίζεσθαι τὸν νοῦν, ἀλλὰ μονοτρόπως τὸ ὑπὲρ φύσιν καὶ ἀεξιχνίαστον τῆς θεῆς φύσεως λογίζεσθαι τὸν τὰ ἀμαθιότητι ἐν τὸς ἀνθρώπου γυμνασμένα ἔχοντα.

Καὶ μελειῶν) καὶ κοινὸν τὸ σῶθιμα φέρειν οἰομα τῆς δραχυπκῆς, καὶ τὰ ἕξ.

Χειραγωγύσης) οὐχ ἐνὶ γὰρ τῷ τῷ, ἀλλὰ πολυειδεῖ καὶ ποιητικῶ τῶ διδασκομένοις ἐπὶ τὸ τέλειον τῆς θεογνωσίας ἀγαθὰ ἴσμεν.

Δωρεῖται τοῖς προοῦσι) ἕξ δηλοῖ τὰ σύμβολα.

Τὸ ἀνηθῶς βύωχῶν) σημείωσαι, ὅπ τὸ τῆς βύωχῆς οἰομα, ὁ πατήρ, εἰς τὸ δὲ ἔχῶν ἐτυμολογεῖ.

Ζωοποιὸς ἄμα καὶ κουροτρόφος) τὸ τρέφειν νεανίας ἀγαθοῖς, ἕξ ὁμήρου δὲ τοῦτο· κόρος γὰρ ὁ νεανίας καὶ καὶ πλεονασμὸν τὸ ὕ, κουρος, ὅθεν καὶ κουροτρόφος.

Θεὸς μεθύειν λέγεται) σημείωσαι, πῶς μεθύειν λέγεται ὁ θεός, καὶ ἐκ ἕξ καὶ ἕξ ἢ ἐφ' ἡμῶν μέθη, καὶ πῶς λέγεται ἐπὶ θεοῦ ἕκαστος.

ὑπὲρ τὸ νοεῖν ὦν) ὅπ ὁ θεός καὶ ὑπὲρ τὸ νοεῖν ὅτι, καὶ ὑπὲρ τὸ νοεῖσθαι, καὶ ὑπὲρ τὸ εἶναι.

Μεμεθυμένος ἄμα) σημείωσαι ἐν σιωπῷ, πῶς μεμεθυμένος καὶ ἐξεσηκός λέγεται ὁ θεός.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπληρόμεθα) ἕξ τὰ λεγόμενα δεῖπνα,

ἢτοι συμπόσια ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Τὴν αἰάκλιν) ἴς ἢ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν αἰάκλιν, ὅτι αἰάπαυσις, καὶ ἀβλαβὴς ζωὴ, καὶ τὰ ἴξῃς.

Καθ' ἡμῶν δὲ φροσύνης) τὴν δὲ φροσύνην, ἢ τοῖς δὲ φρονεῖν. τοῦτο γὰρ ὅστιν δὲ φροσύνη τὸν ἰησοῦν εἰκότως λέγει.

Καὶ τὸν δὲ φημιούμνον ὑπνοί) πῶς ἔλαβεν ὅτι θεοῦ ὑπνον καὶ ἐξήγησιν.

Τὴν συμβολικὴν θεολογίαν) σημείωσα, ἡ δὲ δεξιὰ ἢ συμβολικὴ θεολογία. διεξοδικώτεροι δὲ, τοῦτέστι πλατυκώτερον, διήρθρωται καὶ δεξτετύπεται.

Ι Ο Α Ν Ν Η Θ Ε Ο Λ Ο -

γω ἑπιστολὴ

ἱ.

ΜΕΝ ἑπιστολὴ ἀξία τῆς ἀρχαιότητος ἐκείνης τῆς ἱεράς, καὶ τοῦ μαθητοῦ ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς, τὴν χάριν ἀπαγγέλλουσα. ἔστι δὲ συμβαλεῖν ἐκ τῆς ἑπιστολῆς ταύτης καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἅγιον πολὺκάρπου ζ. οὐσίας, εἰ) τὴν μέγαν διονύσιον ὅτε ταῦτα ἔγραψεν, ἐπὶ τῶν πλείπων ἐνεγίνοντο· ἐν μὲν γὰρ τῇ πρὸς τὸν ἅγιον πολὺκάρπον φησὶν ἐν τῇ κατ' αἰγυπτιον ἡλίου πόλει διάγων θεάσασθαι τὴν πρὸς φύσιν γρομυρὴν ἐκλειψῆν τῆς ἡλίου ἐν τῇ σωτηρίᾳ σαυρῶ τοῦ χριστοῦ, ὅπως γέγονε τῷ. ιη. ἔπει τῆς ἡβερίου βασιλείας· τῷ γὰρ ιε. ἔπει αὐτὸ ἤρξατο τὸ κηρύγματος ὁ κύριος ἰησοῦς, ὡς ἐν τῷ κτ' λουκανῶν δηλοῦται δι' ἀγγελίᾳ. περὶ δὲ ἔτη μετ' ὀλίγων μιλῶν κηρύξας, ἐκθὸν πάρα ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν, ὡς εἰ) ἡβερίου ιη. ἔπος ἐβασίλευσε δὲ ἡβέρτος ἀμφὶ τὰ κγ. ἔτη, ὡς εἰ) ἀπὸ τῆς σωτηρίου πάθους ἕως πελδύ-

τῆς Ἰβερίου, σχεδὸν ἔτη ἕξ. Ἰξωρίσθη δὲ ὁ ἅγιος δι' ἀγγελιστῆς
 ἰωάννης ἐν παλῆμῳ τῆ νήσῳ, ἢ ἕως ἄρα μία τῆς κωκλάδων,
 πρὶ τὸ τελευτᾶν ἔτος τῆς δομεπαροῦ βασιλείας. εβασί-
 λυσε δὲ εἴκοσι ἔτη ἰε. καὶ μιλῶνας ἐσυνάχοντα δὲ ἀπὸ τῆς ἰθ.
 ἔποισ Ἰβερίου, ὅτε ἠ' ἐκλειψις, ἕως τῆς τελευτῆς δομεπαροῦ
 ἔτη ζδ'. πρὶ που καὶ μιλῶνας ζ'. Ἰστοῦμεθα δὲ καὶ τὸν
 θῆον διόνυσσον, ὅτε τὰ ἄρα τῆς σαυρῶ τῆ κυρίου εἶδεν, εἶ) κε.
 ἑτῶν, ἄτε οἱ μακρὰ ἐπ' ἀναγνώσκοντα, ὡς εἶ) τὰ πάντα ἀμ-
 φὶ τὰ ἐνεήκοντα ἔτη μέμνη) τῆς ἄρα τῆς δομεπαροῦ Ἰξωρίας
 τῆ ἀγῶτάτου ἰωάννου καὶ εἰρῆνῆς ἐν τείτω καὶ πέμπτω
 τῶν κτ' αἰρέσεων, ἐνθα καὶ τὸν χρόνον ἐσημειώσατο, καὶ κλή-
 μης ὁ ἀλεξάνδρου, ἐν τῆ λόγῳ τῆ πρὶ, ἕως ὁ σωζόμενος
 πλούσιος.

Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς αἰῶσι) σημειώσαι, ὅπ οὐχ ὁ θεὸς αἴπιος
 τοῦ ἀφορισμοῦ τοῖς ἀμάρτωλοῖς τῆς ἐν ἀεισεργαίας, ὅτι
 ἀπὸ αὐτοῖς αἴποι τούτων, οἱ ἀμάρτωλοι παντελῶς ἐαυ-
 τοὺς ἀφορίσασαυτες τῆ θεοῦ.

Καὶ θεωνυμία) θεωνυμίαν φησὶν, ἢ τὸ πάντοτε ἐν τῆ ὀνό-
 ματι τοῦ θεοῦ πάντα πρὸς αὐτοὺς, ἢ ὅταν τοῖς ἀπὸ τοῦ
 θεοῦ, ἢ γὰρ τῆ χριστοῦ ὀνομαζομένοις κατ' αὐτὸν πολιτεύε-
 σθαι ὑπάρχη καὶ αὐτοὺς λεγομένοις θεοῖς.

Τοῦ δι' ἀγγελίου τὸν ἥλιον) τὸν τῆ δι' ἀγγελίου ἥλιον, τοῦ-
 τον τὸν θῆον ἰωάννου, ὀνομάζει δικαίως. φησὶν οὖν, ὅπ ἐγὼ
 εἰκότως ἀπώμυρος καὶ μεμφομένους τοῖς νομίζονταί σε τὸν
 τῆ δι' ἀγγελίου ἥλιον πρὸς αὐτοὺς ἐν τῶ, δι' ἡμαρ ὄμφοις ἀ-
 νανῆ ψα καὶ πρὸς δραμειῖν σοι, ἵνα σωθῶσι φωπιδέντες
 ὡς πρὸ μέμνηεν ὁ οἰόμενος τ' ἥλιον τῆτον πρὸς αὐτοὺς τῶ πῶ;
 οὕτω καὶ οὕτοι μεμνήασι, νομίζοντες τὸ φῶς τῆ δι' ἀγγελίου
 σου πρὸς αὐτοὺς ἐν παλῆμῳ τῆ νήσῳ.

Ημαῖς δὲ οὐδὲ πύλαιον) αὐτῶν, οὐδὲ τὸ πρῶτον
 σε γυμνάσιον. σημείωσα δὲ, ὅτι καὶ περιεφύτευεν ὁ μέγας
 Διονύσιος, σαφῶς εἰπὼν ἐκ θεοῦ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ,
 ὡς καὶ τῆς ἰωάννης, ὅτι εἶσω βραχυτάτου χρόνου ἀνα-
 κληθήσεται τῆς ἐν πάμπαν ἰσοετίας· ὃ δὴ καὶ γέγονεν· ὡς γὰρ
 εἴφημεν, πρὸ βραχίος πρὸς τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς δομῆς πα-
 νοῦ βασιλείας, εἰς τὴν πάμπαν ἐφυγαδύθη, διωγμὸν κινή-
 σαντος τῆς δομῆς πανοῦ· εἶτα πρὸς τὴν τελευταίαν τῆς βασι-
 λείας ὅρα τὴν θάλασσαν ἀποκαλύψιν ὁ μέγας ὄρα δὲ ἀγγελί-
 κης ἰωάννης.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΥΓΓΕΛΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΕΡΟ-

σολύμφον, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.

ΥΡΑΝΙΑΝ ὄντως καὶ θεῖον
 ἔδξ παρεῖναι γλωττῶν τῶν θεο-
 πέμπτων ἔπεινων γλωττῶν ἐ-
 κείνων, οἷα τοῖς αὐτόπαις τῶ λό-
 γου καὶ ὑπερέταις διαγενέμεν,
 καὶ φωνῶ ἀγγελικῆν, τὰ ἐγκο-
 μιᾶζειν ἐθέλοντι Διονύσιον τὸ θεο-
 φαῖτορα, τὸν τῆς πάντα θεωμέ-
 νης καὶ ἀγαθότητι παντελεῖ πάντα παρθεούσης ἢ σωεχού-
 σης θεότητος, τῆς ἐν τῇ ὑψοσιῶ καὶ ὑψοθέω, ἢ ὑπεραγά-
 θω πελάδι παροσκουμένης ἢ λατρὸς θυομένης ὑμνήτορα· τὸ
 τῶν θεωνυμιῶν καὶ τῶν ἀπορρήτων θεῖων μυστηρίων θεολο-
 γώτατον ὑψηλῶτα· τὸν τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας ἔξηγητῶν,
 καὶ τῶν οὐρανίων νοερῶν στρατευμάτων ἐπαγνέτω καὶ διακο-
 σμήτορα, καὶ τὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν διακοσμήσεων, ἱεραρ-
 χικῶν τε ἢ παρηγοσίας, ἢ ἱεροτελεσίας, καὶ τελεταρχίας, ἔ-
 πάσης χριστιανῶν θεοσοφίας ἢ ὠραιότητος μύσῃν ἢ μυσταγο-
 γῶν ἢ ἐκφαῖτορα· τὸν διακαθαρότητα βίου, ἢ παντοίας ἀ-
 ρετῆς τελειότητα, παρὰ πάλου τῶ θεασεσίου τῶν ὀφθέντων
 αὐτῶν ἢ ἐνηχθέντων εἰς τείτον οὐρανὸν ἀρπαγῆν πειθεῖται
 καὶ ἀκουσμάτων ἐμπεπιστευμένον πῶ μύσῃν· τὸν τῶ ἀποσο-
 λικοῦ χοροῦ σπηλικιώτῃ καὶ σιωμίλον, ἢ καὶ τοῖς ἱεροῖς
 ἀγῶνας ἐφάμιλλον· τὸν ἐν ἱεραρχίαις πανιερώτατον, ἢ ἐν μαρ-
 τυροῖσι λαμπρότατον, ἢ ἐν θεολογίαις θεοσοφώτατον, ἢ ἐν διδασ-

σκάλους φωτισιχότατον· ὅθεν, ὡς ἦν ἱερατεύμα, καὶ ἔθνος
 ἅγιον, καὶ θεόλεκτον σύστημα, δέδοικα μὴ τοῖς τῆς τοιούτου
 μεγάλου φαισηρος ἐλχράνι ἐλκρομίσις, δράπτις γραφίω ἀπε-
 νέλκρομαι· οὐδὲ γὰρ αἰ εἰ πᾶσαι σὺ ἐλθοιεν ὁμοῦ αἰ τῶν πώ-
 ποτε γερονότων ῥητόρων δι' ἑλκωτίαι, δυνάμιντο τῆς ἀκρότητος
 ἐφικέσθαι τῶν κατ' ἀξία ἐπάντων τῆς δι' φημουιδίου θεορ-
 ῥήμονος· μή π γε τὸ τῆς ἐμῆς δ' α' νοίας πρὸς τοῖς λόγοις ἀ-
 δρανεῖς· ὅμη' οὐκ τῆς περὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καὶ πί-
 σεως εἶκρον, τῶν θεῶν, καὶ τῶν ἀγίων, καὶ ὑμῖν περὶ σοῖστω τὸ κτ' δὴ
 ναμιν· καὶ γὰρ εἰ ἠπληθύνω τῶν περὶ σοῖστων ἐλκρομίω τοῖς τοῖ
 ἐλκρομαζοιδίου πλεονεκλήμασι καὶ περὶ τῆμασι καὶ ἀειστυ-
 μασι, χαίρω λίαν ἠπλώιδμος· ἔ γὰρ ἐλάττωμα τῶν ἐπαυκιδίων,
 τὸ τῆς ἐπαυκιδίου ἐν ταῖς τῆς ἐλκροματικῆς φράσεως ἀρ-
 μονίαις ἠπλημα· πότεν τοιγάρου τῆς δι' φημίας ἀρξομαι· τοῖς
 θεομοῖς τῶν ῥητορικῶν ἐλκρομίω χηήσουμαι, ἐκ τῶν χαμαὶ
 ἐρχοιδίων, καὶ δ' α' λυοιδίων, καὶ ἀλλοθεν ἀνη μεταπιπλόντων,
 καὶ φθεροιδίων· γήσις φημι καὶ πατείδας, καὶ πλούτου, καὶ κο-
 σμικῆς δόξης, καὶ φαντασίας, τῶν τούτων ἀπάντων ὑψηλοτέ-
 ρω καὶ κρείττονι κλέσις δι' παροῖσου, καὶ καυχίσεως ἀνδρωπίτης
 ὑποθέσης ἐραυζοιδμος; ἢ μάλλον ἀπὸ τῶν ἀφθίτων, καὶ ὡς
 ὁμητῶς μακαρίωι, καὶ διαγωνιζόντων αὐχμητῶν, ἀ δ' α' τῆς εἰς
 χριστὸν τὸν ὄντως ὄντα θεόν, ἀπὸ τῆς εἰδωλικῆς δρασκείας,
 ἀεισῆς δι' τῆς καὶ δι' ἀγγελικῆς ἀγρογῆς, ἔ ἀθληπικῆς ἀ-
 γωνίας ἠεραπο; ἔ γὰρ εἰς δι' κλειδὸν ἀληθῆ σὺ ἐισοῖσις γηραλο-
 γία γενέων χαμερπῶν, καὶ πρὸς τὴν ἰλιω ἰλυασωιδίων, καὶ μά-
 λιστα δ' α' σιδαιμότων, τῶν τῆς ὑποθέσης τῆς παμβασιλέως θεοῦ
 κατηξιοιδίων, ἔ τοῖς οὐρανίοις ἀγγελικοῖς σὺ νειθμηιδίων
 τῶν μασι, καὶ τοῖς πρὸς πέτρῶν καὶ παύλων θεοκήρυξιν, ἀμα τὴν
 ἱεραρχικὴν καὶ ἀποστολικὴν πρὸς κειιδίων φαιδρότητα, καὶ τῆς

μακαριωτάτης γυνεὸς ἐκείνης γηγηνηδύω, ἢ τῆς τῆς μάρτυ-
 ρίου σωεσεμμείω δὲ δῆμαπ; ἢ ἵνα παλαιάειον πατεῖς
 ἐπιπλάτος ἢ μηλότροφος, ἔπεδίοις, ἔορεσι, καὶ νάπαις, ἔ-
 φάραξι, παλαιστοχισμένη, ἢ λειμῶσι, ἢ δῆσσι, ἢ παντοδα-
 ποῖς δένδροις ἢ φυτοῖς πετυκνωμένη, ἢ θαλαττίοις λιμέσι πε-
 ρικυκλουμένη, καὶ ποταμοῖς, ἔπιγαῖς, ἢ λίμναις παρῖορο-
 μένη, καὶ μεγέθη καὶ καλοῖν κλίσιμάτων κεκαλωπισμένη,
 καὶ τῆς δῆμαδύων τοῖς τύμβοις θαῦμα τοῖς παρῖοσι παρ-
 βουμένη, παρέξεται τῆς πύθων ἀνω ἱεροῦσαλλὺ πόλιν κεκλι-
 μένη, ἢς ἐν χεῖ κρείς τῆς τείχεζωγράφηται, καὶ ἐνθα πάν-
 των δὺφρανομένων ἢ κατοικία, ἢ χῶς τε ἑορταζόντων, ἔφω-
 νὴ ἀγαλλιάσεως; πλὴν εἰ καὶ ἡμῖν ἐν παρῖοσις τῶν λέλε-
 κίαι, τῆς παμμακάριστον κρίνοισι τῆς ὑπερκοσμίων εἶναι ἵνα,
 καὶ τῆς γήινων ἀνωκισμένων, ἢ δῆ οὐτε γηγητόρων ἀσήμερον
 πῖς ἴω, οὐτε τῆς ἐνεγκυκλιῶ εἶχεν ἀφαῖ, οὐτε μὴ ἀσεος
 δὺτελοῖς ὑπῆρχε πολίτης; ποῖον γὰρ τῆς οἰκουμένης μέρος οὐκ
 ἀκικόει τὸ τῆς ἐλλάδος παλαιανές; ἢ ἵς τὰς ἀθῆνας ἀ-
 γοεῖ, τὸ τῆς ἐλλάδος δὺχος, τὸ παρῖοσον ἢ παναοίδιμον ἀ-
 συ, τὸ τῆς φιλοσόφων διατητήριον, καὶ τῆς ἐπι λόγῳ μέγα
 βοωμένων γυμνασθῆριον τε ἔπαυτευτήριον. ὁθεν δῖονύσιος
 εἶπ᾽ ὠρμαῖο, ἔοὺ δὲ σιμότατος παρῖογέτης, καὶ τῶν ἐν ἀ-
 ρείω πάγῳ δικαστῶν ἐχρημάπιζε παρῖοχων καὶ παρῖοκριτος,
 ὦν τὸ τῆς γῆοις παρῖοπίον ἢ μεγαλόδοξον τοῖς τῶν ἀτθίδων
 συγγραφοῦσιν, ἀνδροπίωνι καὶ φιλοχόρῳ κτ᾽ ἴπλάτος ἰσῶρη-
 ται; ἀφ᾽ ὧν ὅσι τε καὶ τεκμήρια εἶναι, καὶ τὸ τῶν παρῖοχων
 αὐτῶν παρῖοπιον, καὶ ἐνπρον ἢ δὲ βόητον οὐ γὰρ ἀν παρ᾽ ἀθη-
 ναίοις τοῖς ἀγερώχοις εἰς ἀρχὴν παρῖοκίλο τῶσαύτω, εἰ μὴ
 παρῖο τῆς ἑφῖα καὶ τῆς τῶν φρενῶν δὺκοσμῖα, παρῖοσιῶν τε
 καὶ δικασοσιῶν, ἔανδρία, ἢ τῆς παρῖοβλέπιω τῆς γῆοις ὑπε-

ροχῆ κατηλλάϊσο· τῆ γὰρ λουκαῖ τὸν φιλαλιθέστατον καὶ σο-
 φώτατον ἐν τῇ τῶν ἀποστολικῶν περὶ ξέων ἀγία ἐπιστοφῶ
 συγγραφῇ, ὡς τῶν ἀδελφῶν πεπιστευκότων διὰ τῆς κτ' τὸν
 ἀρετὴν πάγον θεοπνεύτου τοῦ μακαρίου παύλου διδασχῆς καὶ
 δημοχρῆσας διηγεύμενον φαίμαι κατ' ἕξοχῆς ἔσπον, ἐν οἷς ἰω
 καὶ διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης· ἐναργῶς τὸ τοῦ τοεροῦ τοῦδε
 λαμπήρος, κατὰ τε γῆσις ἔπισημότητα, καὶ κατ' ἀρετῆς, καὶ
 γνώσεως, καὶ θφίας, καὶ ἐπισημότητος περὶ οἰσίου, ὑπερφερέε
 ἀποδείκνυται· οὐ γὰρ εἴρηκεν, ἐν οἷς ἰω ἀνὴρ ὀνόματι διονύ-
 σιος, ὡς εἴ πνος εἶνεκεν ἀδελφου, ἔμῃ, ἐν οἷς ἰω καὶ διονύσιος
 ὁ ἀρεοπαγίτης, ὑποφάνων ἐντεῦθεν, ἐν σώμασιν ἀπαύτων
 ἀδελφῶν τὸν ἀδρα, καὶ ὀνομαστότατον (ἔϊ). καὶ μή τις μὴ μέ-
 γασωτελεῖν οἰέσθω εἰς τὸν τοῦ λόγου σκοπὸν ταυτῶν ἢ ἱε-
 ρὰν βραχυλογία· εἰ γὰρ καὶ βραχὺς ὁ λόγος, ἀμὰ πολὺς ὁ πα-
 ρ' αὐτῆ βρύων εἰς διφημίαν τοῦτου ἔδωμαζομῆρου πλῆτος·
 οὕτω γὰρ μωυσῆς ὁ θεόπτης ἐν ἱερῇ τῆς κοσμοχμείας ῥητῆ
 σωτομορτάτω, μὴ γὰρ σεδέκ ἀπομνημονύσας, τῆ τῶν κατ' ἡ-
 μάς πνευματικῆν ἱερωσιώλω περὶ τυπώσαστος, μήτε ἱνῶν
 γονέων ὑὸς ἐγεγόνει, μὴδὲ ὀπόθεν ὠρμητο, διὰ σημειωάμενος,
 ὡς ἐν ἀθανάτω σήλη τῶν ἐκείνου μνημίω, τῆς μετέπειτα
 γηεαῖς διαωνιζόντως διφημουμίω καταλέλοιπε. δεῦρο
 δὴ οὐκ αὐτὸς, ὡ τῆς παγκοσμίου φητηρίας καὶ χραῖς διὰ γ-
 γελισὰ, καὶ τῆς ἀφράσου τοῦ θεοῦ λόγου σδρκώσεως μεγα-
 λοκήρυξ, καὶ τῶν θῆων αὐτῆ σημείων καὶ μεγαλείων ῥήτωρ
 ἀψυδέστατε, καὶ τῆ διὰ γελισῶν διεξοδικότατε, λουκαῖ παμ-
 μακάρισε, δεῦρο φράσον ἡμῖν, ἵς ὅτι ὁ διονύσιος, καὶ πῖος,
 καὶ τῶν πλείστα σωτήρημῆμῶν τοῦ ἱερολογίου, κατ' ἰω τοῦ-
 τονί τὸν ἱεροφαντίω περὶ γαγες, ἕξάπλωσον. οὕτως ἔστι, φη-
 σίν, ὁ τῶν κατ' ἑλλάδα λογάδων καὶ διπατειδῶν δικλέεστα-

τος, καὶ τῆς ἀρετοπαγίπιδος βουλῆς ἔξοχώτατος· οὐ μὲν ὅσοῦ-
 τον ἐκ τῆς ἀξίας περικλυτὸς ἀποφασθῆς, ὅσον αὐτὸς ἐκείνῳ
 περὶ φασεσέρων ἀπέφλωεν. οὐτὸς ὅτιν, ὁ μὴ μόνον καὶ πᾶσαν
 ὀπισθῆμης λογικῆς ἰδέαν τελεώτατος, στωικῶν τε καὶ ὀπικου-
 ρείων, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων φιλοσοφώτατος, καὶ τῶν ἀπρι-
 κίζόντων καὶ γραμματικευομένων ἀπικώτατος τε καὶ τεχνικώ-
 τατος, καὶ ῥητόρων ῥητορικώτατος, καὶ τῶν πρὸ πύ ἀστρονο-
 μίαν καταγνομένων θεωρητικώτατος, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐγ-
 κωκλίσις παιδεύσεσι ἀκριβέστατος, ὅτι καὶ τῆ τετρακλῦϊ τῷ
 ἀρετῶν ἀρπώτατος. οὐτὸς ὅτιν, ὁ δίκης ἀρρεπεσάτη τρυτά-
 νη κεχημῶτος, ἐ τῶν ἐν ἀθῶναις θεμισευόντων δίδύτατος·
 καὶ ταῦτα τοῖς ἐλλῶνικοῖς ἐπιπροσηλωμῶτος θρησκευμασι, καὶ
 τοῖς τῷ διὸς ἐμπεφυρμῶτος βδελύγμασι, καὶ τοῖς τῆς παλάσδε
 ἀθῶναις εἰδωλικοῖς ἐπαλαίζομῶτος σεβάσμασι, καὶ τὰς κα-
 τ' ὀρφῆα τὸν πάντα τοῖς μοισικοῖς ἐλκοντα κρῆμασι, μυθώ-
 δε θεολογίας ἀσπαζομῶτος, καὶ τῶν γεοπροπητῆ παρ' ἡσιὸδω
 θεογονίαν ἀσμεριζομῶτος. ἐπειδὴ δὲ τῶν τῆς ἐλλῶνικῆς ἀ-
 νοίας καὶ μέθης ἀχλὺ, ἡ πᾶσιν ἀθρώποις ὀπιφανείσα φω-
 τῆιος χᾶεις ἀπεσκέδασε, καὶ πᾶσαν ἀπὸ γῆς εἰδωλικὴν κα-
 θῆλε πλάίλω, καὶ πανταχόσε τ' οἰκουμῆης, οἰά ζινες ἀετοῖτα-
 νοσίπιεροι διίπιδάμῶτοι καὶ δῆα θεόντες οἱ τῷ θεοῦ καὶ φωτῆρος ἡ-
 μῶν χριστοῦ μαθηταί, τῶν τῆς θεογνωσίας φωτῆ τὸν κόσμον κα-
 τηύχασαν. καὶ παῦλος τῷ θεολόγων ὁ κράπτος, καὶ τῷ ἐθῶν ὁ θῆ-
 τατος ἀπόστολος, ἡ ἔρανομήκης ἀλπιγξ, τὸ σκῶτος τῷ ἐκλο-
 γῆς, τῷ ἀθῶναις ἐπεδήμησε, ἀλπίζων τὸ φωσίκοσμον καὶ φε-
 ρέσβιον κήρυγμα, καὶ τὸ θῆον καὶ δεσποτικὸν βασάζον ὄνομα, καὶ
 κατείδωλον τῷ ἐν τῷ ἐλλῶνισι προύχουζ πόλεσι τεθεαμῶτος,
 καὶ τῶν θεϊκῶν πυρποληθῆς ζήλω, θερμῶς τῶν πόλιν εἰσεληλα-
 κῶς, πρὸς τοῖς ὀρθοπύχαινοῖτας ἰουδαίοις τε καὶ ἐλλῶνας

Θφοις τε κὺ ἰδιώτας διείλεκται, κὺ τὸν τῆς ἔδωλεατοῦ κὺ βρο-
 ποκλόνου καὶ δράκοντος τυραννίδος, τοῦ τε θαλάτου καὶ τῆς
 φθορας λυθούιδρον ἰησοῦ, κὺ πλὴν τῆς νεκρῶν αἰάσασι δὺη-
 γελίσασατο, κὺ τοῖς ἔξ ἑπικούρα, κὺ τοῖς τῆς πικίλης σοῦ φιλοσό-
 φοις, τῆς ξένης, καὶ ἀπορρήτω, καὶ ὑπερκοσμίῳ θφία κατέπλη-
 ξε, καὶ πὶ τῆς ἀρείου πάγου κριτήριον ἀπενλίεκται, καὶ τοῖς
 ἀπάντων ὑπερακοπίζειν φιλοσοφία κατέκλήσεν. αὐτὴ κα-
 διονύσιος ἀπέστη τῆς βορβορώδους τῆς εἰδωλομαίαιας λίμνης,
 καὶ παύλω τῆς πνέοντι θῆκε δὺωδύου ἐκον ἦθη. ἀπεσπάρθη
 τῆς ἀπάτης εἰσηγητῶν, καὶ τῆς τῆς δῆηθῆς κίρυκι περ-
 σεδέθη. ἀνήχθη τῆς ἀπωλείας βυθοῦ, καὶ περὶ τὸ τῆς σω-
 τηρίας ὑψος ἀπέπλη. ἀπεφοίτησε τῆς ἀθείας ζόφου, κὺ τῆς
 τῆς θεογνωσίας φωτὶ περσεφοίτησεν. ἀνεχώρησε τῆς ὡς δῆη-
 θῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ὄντως μακαριότητι περσεχώρησεν.
 ἀπετάξατο τῆς τῆς θαλάτου περξένω βελίαρ, κὺ τῆς τῆς ζωῆς
 αἰπίω κὺ χορηγῶ χριστῶ σωετάξατο. ἐβδελύξατο πλὴν τῆς
 δαυμόνων ἀκαταρσίαν, ἔπειν ἄγγελων ἀγείαν ἠσπασ-
 σατο. ἀπεπινάξατο πλὴν ἰλυώδη κοσμικὴν ὑλίω, κὺ πλὴν αὐ-
 λον βιο πλὴν ἐνηκαλίσατο. ἔσοπρον γὰρ γεγινώς δεκτικὸν τῆς
 δῆα παύλου τῆς τῆς χερουβικῶ θρόνω ἀμιλλωμδίου τῆ λαμ-
 περότητι, ἀπε χριστὸν τὸν χερουβίμ ἐποχούιδρον, ἔναυλον ἔχον-
 τος ἀπαστραπίουσις ἀρχφώτου καὶ θεαρχικῆς ἀκλίτης, καὶ
 τῆς ἐνδιδωμδῆς αἰγλης ἀποπληρούιδρον, κατιύγασαι, καὶ
 ὅλος ὅλη τῆ ψυχῆ, καὶ δῆα τοῖα, καὶ καρδία τῆς διδασκάλω
 περσεκεκόλληται. βαβαί τῆς τοῦ ἀεισέως τούτου περὶ πλὴν
 τῆς ἀποστολικῆς φωτοδώρου παραινέσεως ὑποδοχῶ ἑπι-
 τηδρότητος. βαβαί τῆς δὺείκλου, κὺ διαυγασάτης ψυχῆς ἐκεῖ-
 νης, τῆς ῥῆσα τῆς τῆς ἀρχετύπων σφραγίδων τῆς δὺαγγελι-
 κῶν διδαγμάτων ἐκτυπώσεως ἀγαμαζαμδῆς. βαβαί τῆς

καρδίας τῆς εὐπετῶς καὶ αἰεπιστρόφως πάσης σαρκικῆς
 παρρησίας ἀπὸ ῥαγείσης, καὶ παντοῖου ὑλικῆν ἔμφασιν ἀ-
 ποσάσασκεν, καὶ τῷ ὄπθελω δὲ θάπτον πισυσαίσης κηρύγμα-
 τι, καὶ τῷ θεητόρω τῷ πρὸς τὰς οὐρανίους χερσὶν ἰσχυ-
 ραί, οὐρανοδρόμω παύλω κομηθείσης. βαβαί τῆς εὐ-
 γείου καὶ πόνος νοητῆς ἀρούρης, τῆς τὸν ζωπκὸν ἐγκολπωσα-
 μδῆς ἀπόρον, καὶ πολύχλω ἀαδεδωκῆας καὶ εὐχρῆσατον
 ἄσαχυν ἔκ ἀεχάπσειν αὐτὸν ἀρχικῆς τε καὶ δικαστικῆς δό-
 ξης ὄγκος. ἔκ ἀεθείρασεν αὐτὸν φιλίας, καὶ ὀμηλικίας καὶ
 σωηθείας πόθος. ἔκ ἐπέχιν αὐτὸν γριέων καὶ ἀλχισέων, καὶ
 ὀμεσίων τυραννικὸς ἔρωσ ἔκ ἔδησεν αὐτὸν πολιπλόησον χρη-
 μῶ καὶ κλημάτων μαρικός οἶσχοι. ἔκ ἐχάυωσει αὐτὸν ὄ-
 μῶ ἡδοτή. ἔκ ἐδήλωεν αὐτὸν ἀβροδιάτου βιοτῆς καὶ τῆς υ-
 φῆς ἔφεσις. ἔκ ἀ τῆς ἔ κήρυκος θεοφθέκλις φωνῆς ἀκηκοῦς,
 καὶ πρὸς οὐδὲν τῷ ὄσα βροπις τέρπειν εἶωθεν πρὸς ἰσχυ-
 ρος, ἀδρόον αὐτῷ κολληθῆσαι, καθὰ τῷ μαγνήτη σίδηρος,
 ἐσπούδακε. θαυμαζομδρ δὲ τὸν πατεράχλω ἀβραάμ, τῷ
 θεῷ πρὸς ταχίπ τῆς πατείας καὶ πατείδος ἀποικῆσαι, καὶ
 εἰς ἄμωδαπὴν ἀγνώσον σείλαθαι, πιδορχίσαιτα. καὶ μάλα
 δικαίως. ἔκ θαζομδρ δὲ καὶ τὸν ἱγιασῆσον τὰ ζεύγη τῷ βοῶν
 καταλελοιπότα, καὶ τῷ πατῶδω χάρειν ἐσίδω ἐάσαντα, καὶ ἡ-
 λιοδ τῷ πνευματοφόρω ζηλωτῆ κεκληκώπ πάσης ἀτερ αἰα-
 εολῆς ἡκολουθηκότα. καὶ λίδω ἑνδίκτος. φίλιππον αὐτὸν ἐπύνοις
 ἔξαιρομδρ, ἱησοῦ τῷ τῷ σωθείας ἀρχηγῷ, πρὸς κεκληκώδω,
 τῶ χον ἀανπρῆπως πρὸς δὲ δραμικότα, καὶ πρὸς φρόνως ἐ-
 πόμδρον καὶ πρὸς πωδέσατον ὄντως. πόσοις πιγαροῦ καὶ πῖσις
 τῷ τον, ὅς οὐ μωσαικῶ πρὸς κατηκιδῆος ἰν νόμω, οὐ πρὸς
 φηπικας πεπακιδευιδῆος ρήσις, οὐ χῖσοεικοῖς θῆων τεραπίων
 πρὸς γυμνασμένους τὰς ἀκοας διηγήμασιν, οὐ σημεῖα πρὸς

ἑωρακῶς τερατουργύμνα, καταγαράρειν κρότοις, ἀφῆ-
 μοις ἀναρρήσει κατασέφειν ὀφείλουμι· ὅπως ἐτοιμότητά
 παύλου τὸν ἀπλουῶν προσήκατο λόγον, ἀνδρὸς ἰδιώτου, καὶ
 πένητος, καὶ ξένου ἱνὸς ὄντος, οὐ ῥητορικῶς κεκομψυμένου
 δηλώσειν, οὐδὲ θρησκευτικῶς τετεχνημένου προτάσειν, ἀλλ' οἷόν
 ἵνα ἀποραῖ εἰς γλῶσσαν προτοβόλως καταβεβλημένου δεδε-
 γμένους, καὶ κατ' οὐδὲν ἐνδυσάσας τῷ βάθει τῷ φρενῶν ἐμ-
 βολῶν, διδυεόλως τοῖς ζωηφόροις τῆς διαγωγῆς πίστεως καρ-
 ποὺς ἐτελεσφόρησεν, ὡς ἡσαΐας συλχορδύειν ἄδοντα μόνον ἔχ
 τῷ προβλεπτικῶτάτῳ προφήτη βοῶντι, Διὰ τὸν φόβον σου,
 κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν, πνύ-
 μα θεοῦ σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ταῦτα μύθοι λου-
 καῖ, ἡμῖν ὁ μεγαλόκρηυξ συμπάρων τῷ πνύματι, καὶ τὴν
 ἱεραὸν ταύτῃ τῷ ἱερομάρτυρος μνήμῃ σιμωορτάζων, καὶ τῆς
 τῷ ἑορταζόντων αὐτῷ τῷ ὑμνοῦντων ὁμηγύρεως καθεση-
 κῶς Ἰζαρχος, καὶ τῷ ἐπαίνων προηγούμενος διεξεληλυ-
 θεῖ. ὅσα δὲ δι' ἀγράφου προαδόμεως, ἢ ἐγράφου παρηλή-
 φασιν, ταῦτ' ἐπὶ τῷ τῷ ἐκφομίῳ ὑφάσματι, κατὰ τὸν ἀπὸ
 δαυδαλμῆχ' ἐνείροντες ἀΐθη, καὶ ἵσιν ὡς τὸν ἡδύσμασι τὴν
 πνύματικὴν καταγλυκάνοντες ἐσίασιν, ἡκομῶν ὑμῖν τοῖς φι-
 λακροάμοσι τε καὶ πνύματικοῖς δαυτομοῖσι προαδισόμε-
 νοι. τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμᾶς κατὴν ἴσιν λόγος, ἀνέκαθεν πρὸς
 πατρὸς πατρὶ προαδιδόμενος, ὡς ὁ μέγας διονύσιος εἶπεν, καὶ
 τὸν τοῦ θεοῦ παιδοῖς καμρὸν, λυλῆκα διεκλοῖτο γῆ, καὶ τὰς
 ἑαυτοῦ μάρμαρυγὰς μεσοῦσης ἡμέρας κατέκρυπτεν ἡλῖος,
 μὴ φέρων τὸν τῷ παντὸς δημιουργὸν ἰκρίῳ καθεστῶν σφρῆκί
 προασηγόμενον, καὶ θανάτου γεόμενον, τὸν ἀπαθῆ τε κα-
 τ' οὐσίαν θεϊκὴν καὶ ἀνόλεθρον, ἐπὶ τῷ προαδόμεῳ σφρόδρα
 θεοπῶς, καὶ τὴν ἀνθρωπείῳ ὑπερβεβηκῶς γῶσιν, κατακοῖ-
 σαι

σας τὸ γεγνηὸς, ὁ ἄγνωστος, ἔφη, σὸρὴν πᾶσι θεός, δι' οὗ τὸ πᾶν
 ἐξόφωται τε καὶ σεσάλβεται καὶ ὠδραχῆμα τὸν χεόνον, κα-
 θ' οὗ τὸ πᾶν κόσμιον ἐτετέλεσο τερατούργημα, τεκμη-
 ρωσάμενος ἐτήρει παρ' ἑαυτῶν, τῶν τεύθεν δὲ γέλοιοι μὲν
 καρὰ δόκων. μέμνηται μὲν τοὶ καὶ τὸς ἐν τῇ πρὸς πολὺ κάρ-
 πον ὀπισθολῆ, τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως ἐκείνης τῆς φεικτοδέ-
 σάτης. ἀμεινον δὲ τὸν λόγον τοῖς ἐκείνου τῶ τῇ θεορρημοσιῶν
 καὶ δι' ἡλωπία πάντων ὑψώφ ερεσάτου καλλιεπεσάτοις καθω-
 ραίσαυ λόγους, οἷα τῶ πολυτελῶν λίθων τοῖς διαυγεσάτοις βα-
 σίλειον. εἰς δὲ δημα ἄπολλο φαίους γὰ ἀνδρὸς φιλοσόφου, τῶ
 ἄρησκείαν ἐλλίως τυλχάνοντος, νεμεσῶν τὸς τε καὶ λοιδορῶ-
 μῶν τῶ πειτολβίω τούτω καὶ μεγαλεμπέρω, καὶ ἀξιαγάτω,
 ὡς ἐταίρω δῆθεν ὄντι φιλτάτω καὶ ὁμογῆναι, τὰ πατρῶα μῆ-
 μουσαπιομῶν σεσάσματα, τῶ δὲ τῶ χριστιανῶν πρῶτων
 π, καὶ μεπὸν π, καὶ ἀσπασζουμῶν πίσιν, καὶ αὐτῆς ἀγρονιστη-
 πατα πρῶτα ἀπίζον π, καὶ τοῖς ἐλλίωων καὶ τῶ ἐλλίωων χρω-
 μῶν, τῶ λοιδορεῖν καὶ νεμεσιν ἀνασκυλάζειν ὑποπτεμῶν
 τῶ πολλοῖς θεοσεβείας καὶ ἀρετῆς τεθιλόπια καρπῶν πολὺ κάρ-
 πω, πρὸς οὗ καὶ ὁ ὄφισθης ἐποιεῖτο τὰ σκώμματα, τὰ δὲ φησι,
 Σὺ δὲ φῆς λοιδορεῖσθαι μοι τὸν ὄφισθην ἄπολλο φαίην, καὶ πα-
 τρῶν ἀποκαλεῖν, ὡς τοῖς ἐλλίωων ἐπὶ τοῖς ἐλλίωας οὐχ
 ὀσίως χρωμῶν καὶ τοὶ πρὸς αὐτὸν ἡμᾶς ἡμῶν ἀληθέστερον εἰ-
 πῆν, ὡς ἐλλίωες τοῖς θῆοις οὐχ ὀσίως ἐπὶ τὰ θῆα χεῖνται,
 εἰς τῆς ὄφιας τῆ θεοῦ τὸ θῆον ἐκβάλλειν πειρώμιοι σεβας.
 καὶ οὐ τῶ τῶ πηλῶν ἐργῶν φημι δόξαυ, τοῖς τῶ παιητῶν
 πρῶτος καὶ ἐμπαθῶς ἀναπομῶντων, ἀμὰ καὶ αὐτὸς ἀπολ-
 λοφαίης οὐχ ὀσίως τοῖς θῆοις ἐπὶ τὰ θῆα χεῖνται. τῆ γὰρ τῶ
 ὄντων γῶσθ καλῶς λεγομῶν πρὸς αὐτὴν φιλοσοφία, καὶ
 πρὸς τῆ θῆου παύλου ὄφια θεοῦ κηκλήμῶν, πρὸς τ' ἀπὸ

ΖΖ

καὶ αὐτὸν τῶν ὄντων, καὶ τῆς γνώσεως αὐτῶν ἐχρῆτο ἀπα-
 γαθαιθεὶς ἀληθεῖς φιλοσόφους. καὶ ἵνα μὴ τιμῶ ἀλλων, ἢ τιμῶ
 αὐτῶν ὡρατὸν δοκοῦν ἕξει ἐλεγχίμι δόξαν, ἔδωκε σιωπεῖν ἀ-
 πελοφάνω θεὸν ὄντα, μὴ ἀλλῶς ποτὲ διωηθῆναι τῆς
 οὐρανίας πῶρα τῆς ἀπῆναι τάξεως καὶ κινήσεως, εἰ μὴ τὸν
 θεὸν εἶ) αὐτῶν ἐπινοχία καὶ ἀπὸν ἔχεν εἰς τοῦτο κινουῦτα,
 πῶν ποιουῦτα πάντα καὶ μετασκαυάζοντα, κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον.
 πῶς οὖν δύσσει πῶν ἐγνωσμένον ἡμῖν καὶ τῶ ὄντος ὄντα τῶ
 ὄλων θεόν, ἀγάμενος αὐτὸν τῆς παναπίου καὶ ὑπερῶρητου
 διωάμεως, ὅταν ἡλιος ὑπὸ αὐτῶ καὶ σελιῶ κατὰ δύαμιν, καὶ
 γάσιν ὑπερφυεσάτω, ἀμα τῶ παντὶ πῶρὸς τὸ πάντι ἀκίνητον
 οὐρίζονται, καὶ εἰς μετῶν ἡμέρας ὅλης ἐπι τῶ αὐτῶν ἐστῶσι
 τὰ πάντα σημείων. καὶ μετὰ βραχία, εἶπε δὲ αὐτῶ, ἕλεγχῆς
 πῶρ τῆς ἐν τῶ θεοειῶ σαυρα γηρονίας ἐκλείψως. ἀμφο-
 πέρω γὰρ τότε κατὰ ἡλιούπολιν ἀμα παρόντες τε καὶ σιωεσῶτες,
 ὡρα δόξως τῶ ἡλίω τιμῶ σελιῶ ἐμπίππουσαν ἐωρῶμεν. ἔ-
 γῶρ ἡ σιωόδου καμρός. αὐθίς τε αὐτῶ ἀπὸ τῆς ἐνάτης ὡ-
 ρας ἀχρὶ τῆς ἐσπέρας εἰς τὸ τῶ ἡλίου δὲ ἀμετῶν ὑπερφυεῶς ἀν-
 πκατασῶσαν. ἀνάμνησον δὲ ἔπ καὶ ἕτερον αὐτὸν. οἶδε γὰρ
 ὅπ καὶ τιμῶ ἐμπίωσιν αὐτῶ ἕξει ἀναπολῶν ἐωρα καμρὸν δρ-
 ξαμρῶ, ἐμέχρι τῶ ἡλιακοῦ πέρατος ἡ ἴουσαν, εἶτα ἀνα-
 ποδίωσαν. καὶ αὐθίς οὐκ ἐκ τῶ αὐτῶ, καὶ τιμῶ ἐμπίωσιν, καὶ
 τιμῶ ἀνακάταρσιν, ὅμ ἐκ τῶ κατὰ δὲ ἀμετῶν ἐνανπίου γηρον-
 μρῶ. τῶ αὐτῶ ὅτι τῶ τότε καμρὸν τῶ ὑπερφυῆ, ἐμόνω χρι-
 σῶ τῶ παναπίω δυνατῶ, τῶ ποιουῦ π μεγάλα καὶ ἕξαισια,
 ὦν ἐκ ἐστὶν ἀειθμός. τῶ αὐτῶ εἰ θεῶ θεμιτῶν, εἶπε, καὶ εἰ δυνατῶν,
 ἀπὸ λλόφωες, ἕξει ἐλεγχῆ, καὶ πῶρὸς ἐμὲ τὸν τότε καὶ συμπαρόν-
 τα θεῶ, καὶ σιωεωρακότα, καὶ σιωδνακρίνοντα πάντα, ἐ σιωα-
 γάμενον. παύλου τῶν τῶ γάτος ἐν μέσῶ τῶ δρῆου πάγῶ

καὶ παρρησιαστικώτατα διαγροδύσαντος, Ἄνδρες ἀδελφοί, καὶ πάντα ὡς διδασκαμοιέστεροις ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ, καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, βῦρον ἔβωμόν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Α Γ Ν Ω Σ Τ Ω Θ Ε Ω . ὃν οὐκ ἀγνοοῦντες δὲ σεβείτε, τούτον ἐγὼ καταγέλω ὑμῖν· καὶ πῶς ἴξῃς θεηρεῖαν διεξιόντος ἅπασαν, δὲ θεῶς ἐστὶ ὁ θαυμασιώτατος ἀνὴρ, ὡς οὐρανόθεν διηγορδύμενον τὸν λόγον δεξάμενος, ἀδιάσπαστος αὐτῷ γέγονεν ὁπαδός· ἔκαστοι μὲν ἄρδην τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνοις τε ἔθροισι ἀποτάσσεται, καὶ παντοῖαν δαμονιώδη πλάνην μυσάττεται· πῶς οὐρανόθεν δὲ μαθητικῶς μετέρχεται, ἔσοιχοῦται τῆς τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ τῆς βυαγγελικῆς διδασκαλίας σοιχάσεις, ἔκαστοι ἀμύμητον πίσιν ἐκδιδάσκουσι, καὶ τῆς ζωοποιῆς βαπτίσματος ἀναγκητικῆς κολυμβήθρας προσέρχουσι· καὶ τὸ διεφθορότατον παλαιὸν ἀνθρώπου ἀποδύουσι, καὶ χριστὸν αὐτὸν, τὸν τῆς ζωῆς ἀρχηγόν, ἐνδύεται, ἔκαστοι ἀναπλάττεται, καὶ ἀπὸ δούλου φαρτῆ καὶ φαρτῆς σαρκὸς υἱός, τῆς ἀκλίτου καὶ ἀφάρτου, πανταπίου τε, ἔκαστοι πατεργάπδος ὁμοιοῦ δεσποτικῆς τελευτῆς υἱός γίνεται, ἔκαστοι ἀφάρτίζονται, ἔκαστοι τῶν ὀφλημῶν χάλισμα κομίζονται, καὶ τὰ τῆς ἡδύθερίας ὑποθεσίας τε καὶ δεσποτικῆς φωτεινότητα σύμβολα μεταμφιέννυται, ἔκαστοι τελείου καταξιοῦνται, καὶ τοῖς τῶν φωτὸς ὀπλοῖς θεωρεῖται, ἔκαστοι τελεώτατα τῆς ἀνωτάτω θείας μυσταγογῆται μυσήρια, ἀπεντεῦθεν ἡδὴ πρῶτον ἐπιπῶ τῶν ἀμπελωνος καλλιεργῆται, ἔκαστοι τῆς τῶν βυαγγελικῶν ἐκπαλμῶν ἐργασίας ἀπτεται, ἔκαστοι ἀγγελομίμητον μέτεσι πολιτεῖαν, ἔκαστοι παρ' ἱεροῦ θεῶ τῶν θεοληπῶ φοιτᾶ καθηγεμόνι, οὐ καὶ δι' ἐκφομίων αὐτὸς ἐν τοῖς θεολογικοῖς αὐτῷ μέμνηται συγγραμμάσι καὶ τοῖς καὶ θεὸν διὰ βήμασι καταρπύζει· πρῶτος δὲ τοῖς τῆς ἐκκρατείας ἔκαστοι ἀσκήσεως ἀγῶνας χωρεῖ, ἔκαστοι

ποίεταί κομιδῶν τῆς τῆ δώρου τηρήσεως, ἔτι δὲ δωρημῶν
 δοτῆρι τῶν ἑάων καρποὺς ἐπίγεται προσοίσην τῆς ἀγαθαρ-
 χικῆς ἐπαξίους ἀγαθότητος, ἔτι πρὸς τὸν ἀνὴρ παλόν τ' ἡμε-
 τέρας ζωῆς ἔτι φωθείας ἀνταγωνίζεται· μεμυσταγώγηται γὰρ
 ὡς μὲν πρὸς τοὺς ἰορδανείους ρείθροις τ' ἀδαμαίας ἀμδρ-
 πίας κατὰ δύσιν, καὶ τῆς βροτείας φύσεως κατὰ τῆς βροτείας, ἡμῶν
 ἐπρυτανύθυσεν αὐτὸς καθαρθεὶς, ὁ καθαρσίων μὴ δεόμενος,
 ὁ τῶν ὄντων ἀπὸς καὶ πρὸς θεοὺς, τὸ θεοῦ μονογενῆς υἱὸς ἔτι
 λόγος τῆς θεοῦ, ὁ τῶν γεγεννηκόπι σωματάρχος καὶ σωματάρχος, καὶ
 ὁμοῦσιος, καὶ χαρῆς κληρὸν ὑπάρχων ἀπὸ τῆς ἀγαθότητος τῆς πατρι-
 κῆς ὑποστάσεως, καὶ τῆς δόξης ἀπαύγασμα· ὁ κατ' οἰκείαν μὴ
 εἰκόνα, καὶ κατ' ὁμοίωσιν πλάσας τὸν ἀνδρωπὸν· τούτον δὲ τῶν
 τῆς δυσμενοῦς ἀρχεκάκου δράκοντος δελεάσματι, καὶ τῆς τῆς
 γυναικὸς ἐπιρραία πρὸς δεσποτικὴν ἐντολίαν ἀθετήσασα, ἔτι
 ἀμδρπία κατὰ χρατῆντα, καὶ πρὸς φθορὰν κατὰ λιδοθήσασα
 μὴ παειδῶν, ἡμῶν δὲ δοκίαν τῆς πατρὸς, καὶ σμωερῆς τῆς ἀγίου
 πνύματος διὰ φιλανδρωπίας ἀφάτον πέλαγος, ἐκ τῆς πα-
 τρώων καταβεβηκῶς, ὅθεν ἐκ ἀπέση, κόλπων· ὁ πάντα πλη-
 ρῶν, καὶ μηδενὶ πειραζόμενος, οὐ μεταβαπκῶς τ' θῆας κα-
 θόδου νοκμῆς, ἀπαγε πῶς γὰρ ἀνὴρ μεταβαπκῶς τὸ ἀσώματον
 καὶ ἀπειόεισον καὶ ἀπεινόητον· ἡμῶν θεοπρεπῶς· κενούται
 γὰρ πρὸς βραχὺ τῆς θεϊκῆς δόξης οἰκονομικῶς, ἵνα με πλη-
 ρῶσι τῆς αὐτοῦ θεότητος, καὶ θεὸς χεῖρι γῆνωμα· πρὸς παρ-
 θεϊκὴν ἢ νηδὺν τῆς ἀπειρογάμου πανάγου καὶ ἀειπαρθένου
 δεβίπδος κόρης, οἷον εἰσόδος εἰς δύς, ἔτι κλίσας ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς αἰμῆς ἄρκα, καὶ ψυχῶσας ψυχῆ λογικῆ τε ἔτι νοερα, ἔτι
 ἐνώσας ἑαυτῶν, ἔτι τεχθεὶς ἔτι αὐτῆς θεὸς σεσαρκωυμένος, δι-
 πλοῖς ὁ ἀπλοῖς, ἐν δύσιν τελείας φυσικῶς θελήσει καὶ ἐνερ-
 γείας, καὶ κατ' πάντα κεχρημαπκῶς κατ' ἡμῶν, πρὸς τῆς

ἀμδρτίας, βροτός, πάσης ἀτερ Τροπής & συγχύσεως μεμνη-
 κώς, & μὲν ἢ ἄρκωσιν εἰς κὺ ὁ αὐτός υἱός, & μία ὑπόστασις·
 ὑπὸ χρόνον τε γερνῶς, ὁ πάσης ὑπερέκεινα χρονικῆς κινή-
 σεως, κὺ πάντων ποιητῆς ἢ αἰώνων πεφυκός· κὺ κατὰ δεδεγμέ-
 νος αὐξήσιν ἑσμαπικὴν, & εἰς ἡλικίῳ ἡλυθῶς ἀνδρικήν, ὁ
 παντέλειος, καὶ ὑψοτελής· & βαπτιοδεῖς, δὴ θύς ἀπὸ τῆς βα-
 πτισματος Ἰξαναδύς ἔπι τὴν πρὸς τὸν ἀνδρωποκλόνον ἀ-
 ποσάττω ἴεται πλάτω, κὺ τὴν τεκάρανον τῆς δεινῶν αὐτῆς
 παλασμάτων καταλύει μηχανῶ· & τὸν ἄζαζόνα, κὺ μεγά-
 λαυχον καταπαλάει τύραννον, & τὸν πολυπόικλον τῆς αὐ-
 τῆς πολέμου ἐσμὸν καταργεῖ, καὶ δὴ χείρωτον αὐτὸν ζήσιν,
 ὑπογραμμὸν ἡμῖν ὑποδεικνύς τῆς πρὸς αὐτὸν καρτερᾶς
 μάχης, & τῆς κατ' αὐτῆς διδοῖς ἀειτίας τὰς ἀφορμας· πρὸς
 οὗ τὸ τῆς ἑσμελώδους πολιτείας ὑποδείγμα, τὸν ἑαυτοῦ
 ρυθμίζων & ἀπευθύων βίον ὁ ἡγνάδας εἶπῆ, τῆς τῆς ζωαρ-
 χικοῦ φωπίσματος Ἰξανατείλας πηγῆς, & τὴν ἐκεῖθεν ὀπλι-
 σάμνος χάει, & τῆς θεῶν χειρὶς ἀγείμματα, κατὰ τῶν οἱ ἐν
 ταῖς παλαίστρας γυμνασῆς πρὸς πολεμίδω ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 μδρσι φήγα, ἀπὸ τῆς χῆμα πρὸς τὸν τῆς εἰς ἕρανούς ἀνα-
 γούσης πορείας ἀπὸ τῆς ἀσεται δυσμενέσατον ὁδοσάττω, καὶ
 πανουργάτοι πλεμήτορα, κὺ τὰς βιωπικὰς ἀπὸ τῆς φρον-
 τίδας, κὺ τῆς πρὸς θεὸν ἀνατάσεως ὅλος ἐρεσῆς κὺ ἀγωνισῆς
 καθίσταται, πρὸς τῆς σιωπῶνσις διημερδύων τε καὶ δξα-
 νυκλερδύων, κὺ παννυχίσιν αὐπνοῖς ἐκκαρτερῶν, & νηστείας τὸ
 ἄρκιον δαμάζων, καὶ τὴν χείρονα μοῖραν καδυποτάσων τῆ
 κρείττονι, τὸν χροῦ τῶν τοῖ, καὶ τὴν γέωδη καταλεπίωων πα-
 χύτητα, ἢ ταῖς δξανοίαις, οἷά τις ὀμίχλη ζοφώδης ταῖς ἡ-
 λιακῆς ἀκλίσιν, ἔπι πρὸς εἶωθεν· ἐνθεν ἔπι τὸ τῆς θεω-
 είας ὑψὸς ἀνάγεται, & ταῖς πρὸς θεὸν ὀνοίαις ἐμφιλοχαρεῖ,

ΖΖ 3

πάσης ὑλώδους τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς ἀφιστῶν ἐνθυμήσεως,
 καὶ τὸ νοερὸν αὐτῆς ὄμμα πρὸς τὴν ἐκεῖθεν ἀπασχάπυσαν
 ἀγλαΐαν ὅλον ἀναπύροισι, ταῖς ἀποστολικαῖς αὐτοπικῶς ἐν-
 τρυφῶν διδασκαῖς, καὶ πᾶσαν καμνίω τε καὶ παλαιῶν ἱερολο-
 γίαν ἀναπνοίῳ ἑαυτῆ καὶ Ἐθρῶν κατερραζόμενος, τοῖς τῆς
 ποικίλης καὶ θεωρητικῆς ἀρετῆς πλεονεκλήμασι, τοῖς παύλα
 τοῦ μακαρίου διοπικροτάτοις καταφανείς ὀφθαλμοῖς, καὶ
 βαθμοῦ τῆς ἱεραρχίας ἀξίως κριταῖς, πρὸς ἀθῆναι
 ἐπίσκοπος ἕω' αὐτῆ πρὸς χεῖρῶν, καὶ τῆ οἰκείας πατείδος
 πατὴρ ἀναγορεύει, καὶ τὰ ἀκροθίνια τῆς λογικῶν ποικίλων
 τῶν ἐλχεῖται, καὶ τὸν αὐτόθι πεπιστευκότε λαὸν ἐμπιστεύει.
 ἔδει γὰρ τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ θρεψαμένην, ἔπαυσασαν πό-
 λιν, ὡς ἰδίῳ βλαστήματι, καὶ θρέμματι, καὶ παιδύματι πρὸς τὴν
 ἐπαγλαΐσεως πρὸς τὴν ἑξ' αὐτῆς πνευματικῶς χριστῶ τῆ
 τῆς ἑσθειας ἀπὸ γένηματων, καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ βίον ἔργον
 ποικίλοις τηλαυγῶς ποικίλοντι· καὶ ταῖς ποιμαντικαῖς τῆ
 παναείσου ἡέως ἡγεσίαις ἰδύνεως, φωπίζοντος αὐτῆς τὰ κατὰ
 θεὸν ἔργα, ἔπι ἑσθιρίοις νομαῖς ἄγοντος, ἔς ἐς τὸ πνε
 χλόης τῆς λείας, καὶ ἀκινδύλου διδασκαλίας κατασκλιουῖ-
 πος, καὶ ἐπὶ ὑδατος ἀναπαύσεως, τῆς μακαρίας ὄντος
 λήξεως, ἐκτρέφοντος. ὡς τῆς θεοψηφίτου τῆς τῆς ἀθῆναιων
 μητροπόλεως βύμοιρίας, ὡς τεισμακάειος ὑπάρχει, ὡς ἄνη-
 θῶς καὶ τεισόλβιος πόλις, τοῖς τὸν τεκοῦσα καὶ λαχοῦσα ποι-
 κίλῃ, καὶ πρὸς τὴν, ἔς διδασκαλῶν, ὡς ὁ ἰσραηλῆτης λαὸς
 παλαιὰ τὸν μωσέα· καὶ γὰρ ὁμοῦς πρὸς ἀναδέδχκλαι μωσῆς,
 ἀγῶπιον, τὴν ζοφεράν λέγω καὶ πολυθεονεῖδωλικὴν πλανίω,
 οὐδέκα πληγαῖς, ὁμῶς μυρίαῖς καμνωτάταις καὶ πυρωδε-
 σάταις τῆς ἱερῶν αὐτῆς δογματῶν καὶ διδασκαλῶν καταπο-
 ξύσας βολαῖς· καὶ τὸν μὲν τὸν φαρεῶ σὺν ταῖς ὀλεθρίαῖς

αὐτῶν δυνάμεσι, ταῖς πρὸς τὸ αὐτὸ κακοδαίμονος ἀπάτης
 ὀπιθυμίαις ζιζανιώδεσιν αἰρετικαῖς ἠερομυθίαις, κα-
 ταπονήσας τοῖς γλαφυρωτάτοις τῆς αὐτῆς πανσόφου θύρας γνώ-
 σεως καὶ διγλωπίας βυθοῖς· τὸν ἐκλεκτὸν ὃν ἔχειτο λαὸν ἀπὸ
 τῆς τῆς βελίαν τυραννίδος, καὶ τῆς δεσποδαίμονος θρησκείας φυ-
 γαδευτῶν, τῆς ἐπανισταμένων παντοδαπῶν πολέμων ἀγραιο-
 νομῶν θάλαττι καὶ καταπατοῦντα, τῆς φωτεινοῦς εὐλα δέ-
 κην ἐν αὐτῇ δὲ λαμπύρῃ καὶ τοδηγυῶν χάλει, ἔνεφε-
 λητῆ τῆς παναγίας πνύματος σκέπη φρενῶν, ὅτι τὸ ἀκύ-
 μαντον δὲ σώσας ὄρμον τῆς ἀμφομήτου πίστεως, καὶ τῆς χαμερ-
 πῶν παντάπασιν ὑψῶνα βεβηκῶς, ἔτῃς τῆς ὄροις τῆς ἀρε-
 τῶν κορυφαίοτατης ὡσεὶ πῆς τοῖς δι' ἀγγελίζομενοις εἰρή-
 νῳ ὡραίοις πόδας ἐπερείσας, καὶ τὸ θεῖον εἰς δεδουκῶς γόφον,
 ἔτῃς πρὸς ὀμιλήσας, καὶ τὰς τῆς θεοφαντορίας καὶ νομοθεσίας
 πλάκας δεξιάμενος, καὶ ταῖς σαυροειδῶς ὑψουμίαις παλά-
 μαίς τὸν ἀνίθεον ἔθρυσάμενος ἀμαλῆκ, καὶ τῆς ἐχιδναίων
 δηγμάτων, τῆς δαμονικῶν λόχων καὶ τοξομῶν τοῖς πλερι-
 θέντας καὶ κακῶς ὄγοντας ἕξιώμενος τῆς τῆς κρεμαθέντος ὅτι
 ξύλα καὶ νεκρωθέντος σαρκί, ἔτῃς ἐναντίας νεκρώσαντος δυ-
 νάμεις, καλῶς ὑπὸ αὐτῆς σεβομένης, ἔτῃς πρὸς κενεμένης, ἔτῃς κη-
 ρυπτομένης λόγου δέματι. ἔτῃς ἰησοῦς ὄμιλος τέμνων ἰορδανίῳ,
 ἔτῃς τὸν ὡσεὶ σιὸν δὲ περαίων λαὸν, ἀβρόχαις ἴχθυσιν πεζοπο-
 ροῦντα, ἔτῃς πῶν ἕξ αὐτῆς βλασήσουσαν πανσεβάσμιον τε καὶ
 πατίερον ἀροντα θεοδέξμονα νοερὰν κίβωτον, ἔτῃς τὰ τῆς ἱερε-
 χουπειῶν τῆς δυσωνύμων, νοσητῶν ὄμοφύλων, ἔτῃς τῆς αἰρε-
 τίζόντων συμμορίας ὀχυρώματα καὶ ἔτῃς ὄμων τοῖς ὑπὸ τῆς
 δισεβείας πολυκύκλοις ἔτῃς πολυθροῖς ἀθλοῖς, ἔτῃς ἱεροφαν-
 ποιῶν σάλπιγγι καὶ κλυπούμενα τε ἔτῃς κατασχεφόμενα,
 τὸν ἡλιοειδῆ τε καὶ φωπτικὸν λόγον, ἔτῃς πῶν σελαποροῦσαν

σοφίᾳ κυβέρνησιν οὐρανόθεν αὐτῶν χρηγυμνῶν περὶ ἄρ-
 μος, εἰς τὴν τῆς ἀρπάξου λύξου, τῆς τὰς λογικὰς λυμαι-
 νομῶν ἀγέλας κακοδιδοσκῆων ἕξελασιν, καὶ τοῖς ὄζο-
 μῶσις τὴν διαγωνίζουσαν κληρονομίαν ἐν ἱεροῦσαλήμ τῆ ἐ-
 πουραίῳ πυρτανδρόμῳ, ὡς ἐκεῖνος ἠλίον τε καὶ σελιώλει
 ἰσῶν εἰς ὀπικουεῖαν τὸ πῶσω θείτος θεία λαοῦ, τῆς γῆς τῆς
 ἐπαγγελίας ἕξελάσαι τοῖς πολεμίοις ἐπισηρομῶν, καὶ τὴν
 ἐπισηρομῶν αὐτῶν ἀπειδῶν κληροδοτήσιν κατὰ χροῖν. καὶ
 δαβὶδ ὄμιος τὸ καὶ τῆς θείας πῶσω ταξέως μεγαλαυχίαν-
 τα, καὶ τὸν αὐτῆς ὑπεραπιστὴν ὀνειδίσαντα σφενδονίσας, καὶ
 λίθω πατάξας τὸν ὄμιος, καὶ νῆκος πανασιδιμῶτατον καὶ
 τῆς ὑπεραπιστῶν ἀράμῳ, καὶ μυεῖασιν ὀπνικίων κρότων
 ἀδόμῳ. καὶ γὰρ ὄμιος νεανικῶς ἀνδρισάμῳ πῶσω καὶ ἕπι-
 δι καὶ πεπιθήσῃ τῆ εἰς χροῖν νεβρούμῳ τὸν ἐν τοῖς διώκτας
 ἐνεργῶντα πρᾶντοις θῆνὸν ὀλετήσῃ τῆ πέρας σερρότεσῃ
 γυναμότηπ καταβέβληκε, καὶ σέφος νίκης ἀπειδῶν κάμῳ,
 μυελοπλόκοις ὕμνοις καὶ ἐπίσημοις διλωεκῶς καταγεραίρε-
 ται. καὶ ὄμιος ἰεζεκιήλ μωσικροτάτων θῆων θεαμῶν ἐπόπτης
 καὶ ὑφηγητής, ποιικιλίας θεοφανίων ὅσιν συμβολικῶν μορφω-
 μῶν διαγράφων, καὶ δια τῆς ἀδθητῶν εἰκόνων ὀπῆ τὴν τῆς
 αὐλῶν καὶ νοερῶν θεωείων τὴν ἡμετέρων ἰχνοτάταις ἱεροφα-
 ποείας ἀνάξου διανοῖαν. ὄμιος πῶσω μοι δεῖ τὸν τοῖουτον ἀξιά-
 γασον ἱεροφαντοσῃ τοῖς τὸ φῶς σκιαγραφοῦσιν ἀπεικάσαι
 δεῖον αὐτὸν μάλλον πῶσω βδέειν τοῖς αὐτῶν τῶ φῶσι κατηξίω-
 μῶσις αὐτοφανῶς σιωδιατᾶ ὄμιος τε καὶ σιωμλεῖν. ἐκείνῳ
 δὴ ὄμιος μεγᾶλω καὶ κορυφαμοτάτῳ πέρας παρειασέον αὐτὸν, ὄμιος
 τῆ πῶσω ὄμιος τῆ καὶ ἄχρονον, καὶ νῶ παντὶ καὶ λόγῳ παντελῶς
 ἀκατάληπτόν τε καὶ ἀπέλειπον τὸ σιωανάρχου καὶ σιωαδίου
 ὄμιος γῆνησιν ὄμιος ἀρχός τε καὶ ἀγῆνητος πατήρ ἀπεικάλυσιν.

ἐφ' ᾧ, πέτρα ἢ θεμελίω τῆς πίστεως ἀσαλεύτω χρηματίσαντι,
 χριστὸς, ἢ ὄντως πέτρα τῆς ζωῆς, ἢ τῶν ὄντων ποιητικὴ τε καὶ
 σωεκλητικὴ, τὴν οἰκείαν ἐκκλησίαν ἐδείματο, ὅντε τῆς ἐν οὐ-
 ρανοῖς κατοικίας καὶ κληρουχίας κλειδοῦχον, ἔκληροδότῳ
 ἀπέφλωεν, ἔξοισίαν αὐτῶν θεῖον λύειν τε ἔδεσμεῖν ἀμφοτε-
 μῶστας ᾧδρα γόμμος. ἔ' οὐς τὴν βασιλίδα ῥώμῳ ταῖς
 πρὸς χριστὸν πανολβίως ἀποβρυούσας ἔδωκεν ἰσχυρίαις
 καλῆςραψῃ, ἢ τ' ὀυπκὴν ἀμαυρότητα μετεποίησεν εἰς δια-
 γασάτω λαμπερότητα. ἢ τῶν τῆς βροντῆς ἡμῶν, τῶν τῶν θεῶν, καὶ
 ἡμῶν, ἢ πάσαις ἀνθρωπίαις ἀκοαῖς ἢ φρεσὶν ἀβάτα, ἔ
 αὐταῖς ταῖς ἡμῶν ἰσχυρίαις ἔσῃαις ἀκίχῃτα τῶ κόσμῳ κατα-
 βροντήσαντι, ἄτε τοῖς τῆς ἀηθρῆς, ἔ ἐνυποσάτου σοφίας ἔπι-
 κλιθέντι σέρνοις, καὶ τῶν πανολβίων καὶ ἀενάων τῆς κρυ-
 φιομύσου θεϊκῆς αὐτῆς γνώσεως θησαυρῶν ἀπαντήσαν-
 τι διειδέσατα θεολογίας νάματα ἢ παύλω τῶ οἰκείῳ φωτα-
 γωγῶ καὶ ἱεροτελεστῇ οἰκειότερον ἀπ' εἰη παρομοιωσῃ, τῶ τῶ
 οὐρανίων ἀψίδων ἡμῶν, ἔ τῶ βροτοῖς ἀθέατα κατο-
 πιδύσαντι, ἔ ἀ μὴ ἔξεστιν ἀκούειν ἐνωπιδέντι, ἢ μυσταγωγῆ-
 θέντι μυστικώτατα ῥήματα, καὶ τῶ ᾧδρα δέιστου τῆς ἀρχαίας
 ἡμῶν πατείδος ἔπιβιβύσαντι, ἔ τὴν ἐκεῖσε μακαριότητα
 ἢ δῆλα γοργῶ ἰσορήσαντι ἢ δῆλα τ' οἰκείῳ πρὸς πέπειαι, ἢ τῆς
 δεσποτικῆς ἐντολῆς ᾧδρα βῆσιν ἀποικοι γεγόνασιν οἱ πρὸς
 πάτορες ὅς ἢ πῆλωσ' δῆκην ἀπασαν τὴν οἰκουμένην διελη-
 λυθε, καὶ ἔξ ἀπιστίας εἰς πίσιν τ' ἐθνικὴν αὐσηίδα ἐζώρησε
 τούτων γὰρ τῶ τῶ θεοῦ ζήλου δῆλα καὶ, καὶ τὸ τῆς ἀγάπης εἰ-
 λικρινές, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἔπεικῆς, καὶ τὸ πρὸς τοῖς πέλας
 συμπαθές, ἢ τὸ τῆς μετελοφροσύνης δὲ κλεές, ἢ τὸ τῆς ἀν-
 δρίας ἢ παρρησίας πρὸς φανές μιμησάμμος, καὶ πρὸς τὸ
 τ' πολιτείας ἐκάστου θεοειδές τ' ἑαυτοῦ βιοτικῶ ὄλλω μετὰρ-

μοστάμνος, πῶς ἀποστολικὴν ἐπαξίως ᾤσατο κυρίου χάριν
 ἐκομίσατο, καὶ σημείων δυνάμιν, καὶ προφητικὴν ἔλλαμψιν,
 ἔκ θεολογίας πέλαγος· πῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐλλωικῆς αὐτῷ συνα-
 γηγεριώδῳ θεοφίᾳ παιδείσεως θεραπαγνίδα τῆς αἰῶνα κατα-
 ταξάμνος, ἔκαθα ᾤσατο σοφὴ μέλιτις, τὰ τῆς κάτω καλλι-
 στεύματα τῆς θύρας ἔουρανίῳ καλλιερῆσαι, καὶ πρὸς τῆς θε-
 αρχικωτάτης φωτοβλυσίας πληρωθῆς ἐμπνύσεως, λελάλη-
 κέ τε καὶ τεθεολόγηκε, καὶ σιωπέταχε τὰ νοῦν ἅπαντα κατα-
 πλήττοντα· ἀπὸ γὰρ τῆς τῆς ὁρωμένων διασκεψῆως ἐπὶ πῶς
 τῆς ἀοράτων ἀναπόλησιν ἀναπλάσσει λογισμῶν, καὶ τὰς
 σπειρίας τῆς ὑπερκοσμίων λαμπροτάτων ταγματῶν ἐκκλη-
 σίας ἐπιθεωρήσας, ἔτις κατ' ἐκάστην βῆσις ἀγνωτάτους ἀγ-
 γελικοῖς διακόσμοις, οἵα πῶς ὑπερκόσμιος τυγχάνων καὶ ἔρα-
 νιος ἀγγηγος, καὶ τοῖς ἀσώματοις ὁμοίωσιν καὶ νῆτα διαγραφαί-
 μνος, καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς δύταξίῳ καὶ ἔρανίᾳ ἱεραρχίᾳ καταλέ-
 ξας, τὸ τῆς ψυχῆς φωτὸς δὲς δὴ λαβῶς ἐπὶ τὸν τῆς ὑπερθέου θεό-
 τιτος τῶν κων ἀνατείνει· καὶ τοῖς τῶς θύρας καὶ καθαρπικωτάτω
 καθαρῶσιν ἀνθρακι χίλεσι, θεολογεῖ πῶς ἐν τριάδι μίαν
 ἀδιαίρετον, ἀκίβσον θεότητα, μίαν κυριότητα τῆς ὅλων δη-
 μουργῶν, προνοητικῆς τε ἔκ σιωεκτικῆς, μίαν οὐσίαν, μίαν
 ἐξουσίαν, καὶ βασιλείαν, καὶ δυνάμιν, καὶ μίαν θέλησιν τε καὶ
 ἐνέργειαν, καὶ τὰς ἐν μονάδι τε εἰς ὁμοιοῖοις τε καὶ σωμαῖ-
 οῖς καὶ σωματάρχαις ὑποτάσας, ἀειθμῶν δὲ καὶ ιδιότησιν
 ἀμεταπλώτοις καὶ ἀκινήτοις διαουιδίας, ἐνουιδίας ἢ θεό-
 τιτι, οὐ σωμαλειφοιδίας, ἡμῶν ἐν ἡμῶν ἀσυχύτως οὐσας,
 ἐκάστην μὲν τῆς ἐξουσιᾶς θεουιδίας, οὐ πόπῳ, οὐ πειοει-
 σμῶν, οὐδ' ὅποιου πειραφῆ· ἀσώματα γὰρ καὶ ἀπει-
 γραπτοὶ διῖτα μῶν, ἀπαχε, ἡμῶν μόναις ταῖς ἐπινοίαις δια-
 γελλοιδίας, ὅσον γε κατανοεῖν ἐνδέχεται πῶς τριάδιν αὐ-

τῶν δίχα φυρμῶν καὶ σωμαλοφῆς ἀπαείθμησιν, μιᾶ λα-
 τρεία ἔστω περικυβήσῃ λατρειομύθιας καὶ περικυβουμύθιας,
 ἓνα θεόν, ἓνα κύριον σέβειν ὑποπιθέμενος, ἐν τρισὶν ὑπο-
 στάσει λατρειομύθιον τε καὶ περικυβουμύθιον εἰς μίαν ἀρ-
 χὴν καὶ ἀπίστη τοῦ ἰσοῦ καὶ τῆς πνεύματος ἀναφερομύθιας καὶ
 τοῦ μὲν ἰσοῦ περὶ πάντων τῶν αἰώνων ἐκ μόνου τῆς πατρὸς, ἡ-
 γρου, ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς, γεννητημύθιας καὶ μόνου, καὶ μόνως,
 ἀσωμάτως, ἔστω πατρὸς, ἔστω ἀχρόνως· τῆς δὲ αὐτοῦ πνεύματος ἔξ
 αὐτῆς μόνου τῆς πατρὸς ἐκπορευομύθιας, καὶ διὰ τοῦ ἰσοῦ περὶ ἰόν-
 τος, καὶ τοῖς ἀνθρώποις πεφλυότος· μοναρχίαν διδασκῶν, ἔχ
 ἑὶ ἐν περὶ γράφει περὶ σωπῶν· ἔστι γὰρ τὸ ἐν σασιάζον περὶ ἐ-
 αὐτὸ πλάκα καθίσταται· ὁμῶς ἑὶ ὁμοπμία σωίσησι φύσεως,
 καὶ συμπνοία γνώμης, καὶ ταυτότης κινήσεως, ἔστω περὶ τὸ ἐν
 ἔξ αὐτῆς συνύθις. ὁμῶς ἔστω καὶ τῆς κοτύλης μετρεῖν βουλομύθια
 πλὴν ἀβυσσον, πλὴν τῆς μεγάλου θεολόγου τύπου πανυφῶντά-
 πλὴν θεολογίαν τοῖς τῆς ἡμετέρας ταπεινότητος χθαμαλοῖς
 λογαίοις διὰ φιλῶναι πειρώμενος· περὶ κείται γὰρ ἡ θεοφεγγῆς
 βίβλος ἐκείνη φωτὸς ἡλιακοῦ λαμπρότερον ἀφῆισα λόγον
 οὐρανίων ἀμδρῶματα, τῆς μὲν ψυδωνύμου γνώσεως πλὴν
 ψυχοφθόρον ἀπελαύνοντα ζόφωσιν, ὀρθῶν δὲ καὶ θῆων διὰ
 σαφουῦτά τε καὶ διὰ τριανοῦντα δογματῶν ἀσφάλεια· ἔ-
 μόνον γὰρ τὰς ὑπὸ τῆς τῶν ζιζανίων ἐπιπορεύσεως καὶ τοῖς ἀπο-
 σολικοῖς χρόνοις ἐπιπορεύσεως ἀίρετιζούσας ἐρεοχελίας, καὶ
 περατολογίας ἀνέσπασε περὶ ῥίζον, ὁμῶς καὶ τὰς μετέπειτα
 καὶ τῆς ἀγίας ὁμοφουῖς δεσποπικῆς πειάδος, τὰς τε καὶ τῆς
 ἐνσῶν τοῦ θεοῦ λόγου χριστοῦ τῆς φωτῆρος ἡμῶν, καὶ τὰς ὑπε-
 ρον καὶ τῆς χριστωνύμου πληρώματος, καὶ καὶ τῆς τῶν ἀγίων, καὶ
 σεπῶν εἰκόνων ἐν ταῖς καθ' ὅλην πλὴν οἰκουμῆν πανδρα-
 γέσει ἐκκλησίαις καὶ ἀποστολικαῖς καθέδραις, ἀνασηλώσεως τε

καὶ παροικιωθήσεως, ἀλλὰ δὸ θῆσας ἀντιθέοις βλασφημίας, καὶ
 γλωσσαλγίας καθῆλε παροτέλυμνον, τὸ θεοῦ δηλαδὴ παρο-
 βλεπτικῶς πῶρρωθεν διὰ τῆς ἐκείνου γλώττης, τῆς πάσης δι-
 σῆμου μαχαίρας τμηπιχοτέρας παροεκκίλλοντός τε ἔπαρο-
 κλιέμενοντος παροτοίαν δηλητήριον, καὶ φθοροποιὸν ἀίρετικῶν
 παοερμῶν βλάστησιν· πῶρ δὲ τῆς δὴ ἀγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν
 κηρυγμάτων, ἔπαροδῶσεων σωιστῶντος, καὶ ἐπιβεβαιουῶ-
 τος ἀλήθειαν· οὐκοῦν παροακλίεον ἀπολεξεί πῶρ χρυσουγε-
 σαί πῶρ θεοφαντορείου, τῆς αὐτῆς θεολαμποῦς καὶ θεοκινήτου
 διὰ φεράσεως, παοὶ τῆς τελουποσαίτου θεότητος, καὶ τῆς τῶρ ἐ-
 τὸς τῆς τελιάδος μονογμοῦς ἡοῦ τῶρ θεοῦ διὰ τῆς ἐκ παρτένευ
 γνηθήσεως παοὶ ἀνθρώποις ἐπιφανείας· ἐν γὰρ τῆς τῆς θῆων ὀ-
 νομῶν ἀναπύξει τὰδε φησιν, Οθεν πάση σχεδὸν τῆς θεολογι-
 κῆς παροαματείας πῶρ θεαρχίου ὀρῶνδρῖερῶς ὑμνουιδρύω,
 ὡς μονάδα μὲν, καὶ ἐνάδα, διὰ πῶρ ἀπλότητα, καὶ ἐνότητα τῆς
 ὑποφουῖς ἀμερείας, ἔξ ἧς ὡς ἐνοποιῶν δυνάμεως ἐνιζό-
 μεθα, καὶ τῶν μεριστῶν ἡμῶν ἐτεροτήτων ὑποκοσμῶς συμ-
 πηουοιδρύων εἰς θεοειδῆ μονάδα συναγόμεθα, καὶ θεομίμητον
 ἐνωσιν· ὡς τελιάδα δὲ, διὰ πῶρ τελουπόσατον τῆς ὑποφου-
 οῦ γνηιμότητος ἐκφασιν, ἔξ ἧς πᾶσα πατεία ἐν οὐρανώ
 καὶ ἐπὶ γῆς ἐστὶ, καὶ ὀνομάζεται· ὡς ἀπῆδρ δὲ τῶν ὄντων, ἐπειδὴ
 πᾶτα παοὶ τὸ ἐπὶ παρήχθη διὰ πῶρ αὐτῆς οὐσιοποιὸν ἀ-
 γαθότητα· ὅφω δὲ καὶ καλῶ, ὅπῃ τὰ ὄντα πᾶτα τὰ τῆς οἰ-
 κείας φύσεως ἀπαροφθαρτα διὰ σωζονται, πάσης ἀρμονίας
 ἐν θεοῦ, καὶ ἱεραῦς δὴ παροπέιας ἐστὶν ἀνάπλεα· φιλανθρώπων δὲ
 διὰ φερόντως, ὅπῃ τῶρ κατ' ἡμᾶς παοὶ ἀλήθειαν ὀλικῶς ἐν
 μᾶ τ' αὐτῆς ὑποστάσεων ἐκοινώησεν, ἀνακαλουμδύη παοὶ
 εἰαυτῶν, καὶ ἀναπῆσα πῶρ ἀνθρωπίνω ἐραπᾶν, ἔξ ἧς ἀρ-
 ρήτως ὀ ἀπλοῦς ἱησοῦς σωετέθη, ἔπαροτάσιν εἰληφε χρῆ-

ἡκλήν ὁ αἰδῖος, καὶ εἶσω τῆς καθ' ἡμᾶς ἐγεγόνει φύσεως, ὁ πά-
 σης τ' ἡγ' ἅσων φύσιν ἄξεως ὑπεροσίους ἐκβεβηκώς, μετ'
 τῆς ἀμεταβόλου καὶ ἀσιγχύτου τῆς οἰκείων ἰδρύσεως. καὶ
 σωφράδ' ἑτύποις, ἀ' ἐπ' ὧν τῆς τῆς κυρίου ἐναυθροπήσεως
 ὅπισθεν περὶ γάϊον, Πῶς, φῆς, ἰησοῦς ὁ πάντων ἐπέκεινα
 πάντων ὅτιν ἀνθρώποις οὐσιωδῶς σιωπηταγμένος. οὐ γὰρ ὡς
 αἴπιος ἀνθρώπων ἐνθάδε λέγεται ἀνθρώπος, ὅμ' ὡς αὐτὸς
 κατ' ἐσίμ' ὅλῳ ἀληθῶς ἀνθρώπος ὢν. ἡμεῖς ὅτιν ἰησοῦν
 ἐκ ἀνθρωπικῶς ἀφορίζομεν. οὐδὲ γὰρ ἀνθρώπος μόνον, οὐδὲ
 ὑπερούσιος ἀνθρώπος μόνον, ὅμ' ἀνθρώπος ἀληθῶς ὁ δια-
 φερόντως φιλανθρώπος ὑπερ' ἀνθρώποις, καὶ ἡγ' ἀνθρώποις
 ἐκ τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, ὁ ὑπερούσιος ἐσιώμενος. ἔστι ὅτιν ἐδὲν
 ἡπῖον ὑπεροσιότητος ὑπερπλήρης, ὁ αἰεὶ ὑπερούσιος, ἀμύγει τῆ
 ταύτης πελοισία, καὶ εἰς οὐσίμ' ἀληθῶς ἐλθὼν ὑπερ' οὐσίμ'
 οὐσιώθη, καὶ ὑπερ' ἀνθρώπων ἐνήρηξ' ἑ ἀνθρώπου. καὶ διλοῖ
 παρθένος, ὑπερφυῶς κύουσα, καὶ ὑδωρ ἄστατον ὑλικῶν καὶ
 γηρῶν πεδῶν ἀέχων βάρος, καὶ μὴ ὑπῆκον. ὅμ' ὑπερφυεῖ
 διωάμει περὶ τὸ ἀδιάχυτον σιωισάμενον. ἡγ' ἀπὸς ἑ λοι-
 πὰ πάμπολλα ὄντα διέλθοι, δι' ὧν ὁ θεῖως ὄρων ὑπερ' νοῦν
 γνώσεται, καὶ ἑ ὅτιν τῆς φιλανθρωπίας τῆς ἰησοῦς καταφασκό-
 μενα διωάμειν ὑπεροχικῆς ἀποφάσεως ἔχοντα. καὶ ἵνα σιω ε-
 λόντες εἴπωμεν, οὐδὲ ἀνθρώπος ἴμ'. οὐχ ὡς μὴ ἀνθρώπος,
 ἀλλ' ὡς ὅτιν ἀνθρώπων, ἀνθρώπων ἐπέκεινα, καὶ ὑπερ' ἀν-
 θρώπων ἀνθρώπος γερονῶς, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ κατὰ θεὸν
 τὰ θεῖα δράσας, οὐ ἑ ἀνθρώπεια κατὰ ἀνθρώπον, ἀλλ'
 ἀνδρωθέντος θεοῦ καινῶ ἵνα καὶ θεανδρικὴν ἐνέρ-
 γῃαν ἡμῖν πεπολιτευμένης. καὶ τῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱε-
 ραρχίας διδασκαλία πῶν περὶ τῆς θείας τῆς μύρου τελετῆς
 ἀναπίουτων θεωείμ' ἐρῆ, Οὐκοῦν ἡ θεοτάτη τ' ὑπερφρασίων

οὐσιῶν ἀξίς, οὐκ ἠγνόηκε τὸν θεαρχικώτατον ἰησοῦν εἰς τὸ
 ἀγιάζεσθαι κατελιλυθότα. νοεῖ δὲ αὐτὸν ἱερώς ἐν τοῖς κα-
 τ' ἡμᾶς, εἰ αὐτὸν ὑφέντα διὰ θεῶν καὶ ἀρρήτων ἀγαθότητα, ἔ-
 πρὸς τὸ πατρὸς εἰ αὐτοῦ τε ἔτι πνύματος ἀνθρωποπορεπῶς
 ἀγιάζομενον ὀρώσα, πλὴν οἰκείῳ οἶδεν ἀρχῆν, ἐν οἷς δὲ θεαρχ-
 κῶς δρᾷ τὸ κατ' οὐσίῳ ἀνδμοίωτον ἔχουσα. ὅθεν ἢ τῶν ἱε-
 ρῶν συμβόλων ἀποδόσεις ἀγιάζομεν τῶν θεῶν μύρω τοῖς σε-
 ραφίμ ἀεισηπν, ἀποδόσεις ἀκίον εἰδύα καὶ διαγράφουσα τὴν
 χριστὸν ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς ὀλικῇ πρὸς ἀλήθειαν ἐνδουδρωπήσει.

ὡς τῶν μακαριωτάτων χιλέων τῶν ταυτα φτεγξαμνίων
 ὡς ἀληθῶς ἐν αὐτοῖς τῶ ἀποδοκλήτου τῶν χεισμαίων, ὅθεν
 αἱ δωρεαὶ τοῖς θεοῶν ψυχῶν καὶ σῶμα κεκαταρμνίοις, οἷς
 ἐπύλασαν ὡς ἔστι ὁ πανάριστος ἱεροφάντωρ, ἢ χεῖς ἐκκέ-
 χυται. ὡς τῆς ἐπιτηδύοτατης πρὸς ὑπερεσίῳ τῆς θεοφτεγ-
 ξίας ἱεροφάντιδος γλώπης, τῆς τοιαύτα τῶν κρυφιομύτων μνη-
 μαίων ἐκφοδοικώτατα διατρεαιωσάσης, ὄντως ὄξυγρα-
 φου, καὶ τὸ λόγιον, γραμματέως ἐχρημάτισε κάλαμος. ὡς τῆς
 φανοτάτης φρενὸς τῆς τοιαύτα τὸν ἕσθ' πάντα νοῦν, καὶ λό-
 γον, ἐλαμφθείσης νοήματα. ἴς γὰρ νοῖς ὄξυδερκέσατα θεῶς
 ὀρών, οὐχ ὡς πρὸ ἐν ἑσιν ἀργαλεωτάταις φοναῖς βραυμα-
 πῶν πλῆθος αἵματι ἔκονήσῃ πεφυρμνόν, ἀπαι τὸ τῶν ἀί-
 ρεσιωτῶν δυσμενέσατον σίφος ἐν ταῖς βραχυτάταις τῶν θεο-
 φράσεων ῥημάτων τούτων ἀειοχῆς κατερρίπτος τε καὶ διολω-
 λὸς κατόψεται. ταῦτα μὲν δὲ καὶ λίαν ὀλίγα τῶν ὠραιοτάτων
 αὐτῶν δογματικῶν ἡμῖν ἀπένθισαι λημῶνων, ὅσον καλωπί-
 σαι πλὴν ὀφημίαν τῆς ὑψηλοτάτης αὐτῶν θεολογίας, καὶ τῆς
 ἀποδοκλήτου καὶ διαυγείας ὀρθοδοξίας τῆς ἀληθοῦς καὶ
 ἀλήπιου πίστεως. τῇ δὲ γε κυβερνητικῇ θφίᾳ, καὶ ποιμαντικῇ
 ἐπιστήμῃ, μὴ ἢ τὸ ἐμπιστευθὲν διείπε πύμνιον, ποῖοις αὐτῶν

ξίοις ἐφαρμόσαι κρότοις ἰχύσαι μὲν ὡς γὰρ κυβερνήτης τῆς πρυ-
 μνης ὅππκα θήμυρος, καὶ τῶν οἰάκων ἐπιλημμένος βύρην,
 γέρως πάντοθεν ἀεισκοπεῖται τῶν ἀέμων ἐφόδοις, καὶ τοῖς
 μὲν καταγινώδης προφυλάττεται πέρρωθεν ἢ σχεδόν ἰόν-
 τας πονάκεις, καὶ τοῖς πλωτῆρας προασφύζιται, καὶ πῶς τῆς
 ἀέλλης προκαταλαμβάνει ἐμπύωσιν, προχαλαρῶν τῶν προ-
 πόντοις τὸν ἰστίον καὶ ὑφίησι· πρὸς δὲ τοῖς οὐρείοις διακίσαται, καὶ
 τὸ ἀρμόνον αὐτῆς ἐμπετάσας βύθιως πηδαλιουχῆ πῶς ὀλ-
 κάδα, καὶ τὸν πλοῦν ἀγαλλόμενος διακίσει, τὸ κύματος πε-
 ριχυῶν τῆς ἐπιπέδι, καὶ τῆς φοροῦ καὶ πρυμνης φυσῶντος
 πνέματος· εἰ δὲ πῶς καὶ κυματώδης ἐπαίσαται ζάλη, ἐστὶν ὅτι
 τῆς ὀφῆς τέχνης τὸ σκάφος ἴσθιαι τῶν κυμάτων ἀνώτερον, καὶ
 ἀναμάχην διασώζει· καὶ εἰ ποτε νιωμία, καὶ γαλιῶν βα-
 θῆα παντοῖα κατευιάσοι τε κυμῆαι, οὐδ' οὕτως ἡρεμῆ καὶ
 καθύδα, ὅμωσ' τοῖς ἐρέταις ἐκκελδύεται πῶς ναῦν ἐλαύνειν
 τοῖς ἐρείμαϊς, ἔπειτα νῆσιν δὲ παντὸς ἵνα τοῖς κινδύους
 διαδράντας τοῖς ναυπλοῦντας σὺν τοῖς ἀγωνίμοις βύπλοον-
 τας πῶς λιμῶνι προσορμίσεν· ὅμωσ' μὲν καθάπερ πῶς αἰπό-
 λος, τοῖς μὲν λυμανπκοῖς τῆρας ἐφορμῶντας αἰχμαῖς ἀμύ-
 νει, καὶ σφενδόνῃ, καὶ καλάβρωπι, ἔμεσων νυκτῶν εἰ πειρα-
 θεῖεν ὅππδραμῆν, λαμπάσι καὶ πυρὸς ἀκοιπίοις δὲ διτίθεται· πε-
 ριφρουρεῖ δὲ τὰ πρὸ βατα πάντα ἀειπολῶν, τῶν μὲν φορο-
 ποιῶν ἔνοσερῶν ἀπάγων νομῶν, ὅππ δὲ τὰς ὀνησιφίροις καὶ
 καλλίταις ἀγῶν· καὶ τὸ μὲν ἐσῶς καὶ ὑγῶς ἔχον συλάτιων ἀπ-
 νές, τὸ δὲ πεπλωκός, ἢ νενοσηκός, ἢ τεθλασμέιον, ἢ τε βραυμα-
 πσιμένον ἀνορθῶν, καὶ ἀεισιγῶν, ἀλείφων τε καὶ ἰωμυρος·
 πολλάκις δὲ ἔτι τῶν οἰούχων ἔσομῶν τῶν ἀρπακτικῶν θηρίων
 τὸ ἀρπαγῶν ἐμπνέον ἔπ' ἔπειτα ἀειπαῖρον ἀποσώμυρος, καὶ ἀ-
 ναζωπυρῶν, καὶ οἷον ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀνακομίζων τὸν

αὐτὸν δὴ ἔργον ὁ σοφώτατος κυβερνήτης ἑστῶς, εἰσφέρει πλοῖον
 πρὸς νεόπηκτον οἰακίζειν ἐκκλησίαν παραχθείς, ἐν μέσῳ πε-
 λάγοις κλύδωνος πανταχόθεν ἐπεχρημόνους, ἔπιμνης λο-
 γικῆς νεογμοῖς ἔπιπασίδω ἐμπιστευθῆς, τῆς εἰδωλομαίης
 ἰσχυρῶς ἔπικρατούσης, τῆς τε τυρανίου καὶ τῆς τῷ κόσμου μα-
 ταιῶν ἑφῶν, καὶ ῥητόρων, θηρῶν ἐμμαιέσερον καὶ τῆς ἕξιου-
 δαϊκῆς σκιώδους νομολατρίας, ἢ τῆς ἐκλιτικῆς ἀθείας
 ἔπι τῷ εἰς χριστὸν δὴ αὐτῆς πίσιν μεταφοιτῶντων μαυνομόντων,
 ἀδοκίμοτατος παραστάτης, καὶ γησιώτατος τῷ χριστῷ ποι-
 μῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδεδείχθαι ὡς ἀληθῶς ἀξίος ἀνε-
 δείχθη, τὸν θεόλεκτον λαὸν κηδεμονικῶς τε καὶ φιλαγυπῶ καὶ
 θαρσαλέως πειπέτων φρονηματι, καὶ πρὸς μὲν τῶν παραφροσῶν
 τῆς πίσεως ἀμφοτέρων, καὶ τῆς θεοῦ κηρύγματος ἐναντίων λυσ-
 σωδίλων, τῆς τε τῶν καθαρωτάτων καὶ ἀπαρρησιαστων παρα-
 σευχῶν ἀποτίνα, καὶ τῆς τῶν ὁσίων χριστῶν πρὸς τὸν δὴ ἀ-
 μῶνον θραύειν αὐτῶν θεὸν ἐκτῶσεπι καὶ ἐκτενέσι δειήσεσιν ἀ-
 ποτρῆ ἐπίμνος πρὸς δὲ τῶν, παραχθίματι μὴ οἰκείων, ἐχθρῶν
 δὲ κακίστων οὐδὲν ἄμεινον διακειμένων, καὶ παραβάτου μὲν
 δορὰν ἐκίσαθεν πειβεβλημένων, ἕξιν δὲ λύκου, καὶ γινώμῳ
 ἐνδοθεν βυσοδομοῦτων, ἀφώροτον πᾶσι ἕξιν κακορρα-
 φίδω τε καὶ δολιότητα. τὰς μὲντοι τῶν ἑφιστῶν καὶ ῥητόρων τῶ
 καὶ τοῦ ἑφιστοῦ δόγματος ἑφιστομένων, καὶ διαλεκτικῶς
 μεθόδοις, ἑφιστικῶς τε καὶ ῥητορικῶς δεινότησι χριστῶν
 παραστάσης, ἐνστάσης τε καὶ ἀπιδέσης ἀρετῆς ἰσὺν ἀδιδά-
 λυτον ἠγῆτο, καὶ ἀδιδάκτυτον, ῥᾶσα διασπαράττων καὶ δια-
 λύων ἕκαστα τὰ πρὸς αὐτῶν κληψίνοα ἑφιστεύματα τε καὶ
 παραβλήματα. ἀμὰ μὲν πρὸς τοὺς πολεμίους τῆς ἀβαστοῦ τῆ
 ἑφιστοῦ ἐρηγορῶς διετέλει, τῆς παντοδυναμῶς τῆς θεοῦ καὶ
 βασιλείως ἠμῶν χριστῷ δυναθεία, κατασέλωσιν αὐτῶν τὸ
 φρύαγμα

φρούαγμα, καὶ πλὴν ψυδώνυμον γῶσιν διελέγχων. καὶ ὡς
 πολλοὶ μὲν ἐποιεῖτο τῶν μαθητευομένων ψυχῶν ἐξοδεῖσθαι τὰ
 παρὰ τὸ κακῶς ἐσθιαζέμεν τῆς ἀθεότητος καὶ βδελυγμίας
 χαράγματα· μετελθάει δὲ τὰ τῆς θεοσεβείας καὶ τῆς ἰατρ-
 κοσμίου ὁφίης διδάγματα. μὴ τοῖς καρποῖς δὲ τῶν ἀπα-
 ρεδίδου καὶ ἐξεδίδασκεν ἀπαιτεῖν, ὡς αὐτὸ οἰηθήη τις, ἡμῶν
 οὐ μὴ οὐκ, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀσθενείων τὰς τῶν θείων λόγων μυστικὰς
 ὑπαρχούσας, δένδροις, φύλλων μὲν βίβαλα κομῶσιν, ἀ-
 καρπίου δὲ νοσοῦσιν εἰκέναι διίσχυρίζετο, καὶ πλὴν πίστεως χω-
 εῖς ἔργων ἔργων ἐκράτῃ ἐξεπαίδευεν, ὑποπτόμενος χεῖρα
 τοῖς πιστοῖς κοσμεῖν ἑαυτοῖς τὰς τῶν ἐπιτολῶν τηρήσεις, καὶ μη-
 δὲν ἀναργέστερον ἄλλο, ἢ τὸ καθεστηκέναι τῆς ἀκραφνοῦς τῆς
 βεβαίας εἰς χεῖρον πίστεως καὶ ἀγάπης γῶεσμα, καὶ δε-
 δέσθαι νοσητῶν αἰετὸν μέλλον φεικῶδες δικαιοτήριον, κα-
 τὰ τὸ τῶν βεβιωμένων τε καὶ πεπραγμένων ἀπαιτηθήσεται λό-
 γον ἕκαστος, καὶ ὅς μὴ πλὴν ὀρθῶς πίστεως φυλάξας, χριστιανο-
 πορεθῆ μετελήλυθε βίον, καὶ τῶν ἀδελφῶν κριτὴ πῶς ἔργων
 εὐπρέσθαι, πλὴν τῶν ὄντως μακαρίων ἀγαθῶν διακονίζου-
 σαν χλιδῶν ἀπολήψεται· ὅς δὲ μὴ τῆς πίστεως πλὴν ἀείψην πολι-
 τείας καὶ ἀσθενείων ἀσθενείων, ἀλλὰ τῶν τῆς κακίας κατέ-
 χερα, πλὴν ἀξίας τῆς ἰδίας ἀβελτηρίας εἰσπραχθήσεται
 δίκην, ἀνένδοτα τε καὶ ἀσθενήματα κολαθήσεται· πάντας γὰρ ἐ-
 παιδάξασθαι καὶ ἐρρύθμιζε καὶ πλὴν βυαγγελικὴν βαδίζον τεί-
 βον, ἔκαστος πλὴν ἀποστολικὴν διαβιοῦν ἀσθενείων, καὶ καρὸν
 εἰκονομῶν ὅν κρῖς τὸ λόγον τὸ σιτομέτερον· τοῖς μὴ γὰρ ἐπὶ τῆς
 ἐξὶν νηπίοις καὶ ἀρππαγίς ἐρεφε γάλακτι, τοῖς ἀπλουτέροις
 φημί, καὶ σοιχωδέτεροις διδάγματα· τοῖς δὲ τελείοις πλὴν ἡ-
 λιθία, ἔκαστος πλὴν ἀσθενείων ἱκανοὺς ἀσθενείων ἀσθενείων, ἀπὸ
 τῆς καλῶς σῶμα τε καὶ ψυχῶν ἀσθενείων ἀσθενείων, τῆς τελείας

ΑΑ

ἢ μυσικῆ θοφία, τῷ ἔργῳ πλέον ὄν, ἐν ἑαυτῷ περὶ δεικνύσας
 χαρᾶκλήν ἄειτος ἀρετῆς τοῖς ποιμανομένοις γιγνώσκουσα, ἢ
 τῷ λόγῳ διδάσκουσα. τὸ γὰρ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας σώματος
 ἐκ πολλῶν ἢ διαφόρων ἐθνῶν, καὶ ἠθῶν, ἢ ἔργων, καὶ λό-
 γων συγκεκμημένον, κηδεμονίᾳ ἀπλοῦς ἢ ὁ αὐτὸς, ἢ παντοδα-
 πὸς, ἢ ποικίλος· ἀπλοῦς μὲν, τῆ ὀρθότητι, ἢ ἀληθείᾳ, πάσις
 ὑπουλόγητος ἢ διπλῆς ἀπηλλαγμένος· ποικίλος δὲ, τῆ τῆς
 βυσσοῦχος διοικήσεως ἢ περὶ αἰτίας βιμηχανία τῶν κατά λ-
 ηλον ἐκάστῳ περὶ φέρων θεραπείᾳ, καὶ διαίταν, καὶ τῶν
 ψυχικῶς ἀσθενουμένων, τῷ μὲν, τὸ πο· τῷ δὲ, ἐκείνο θοφῶς καὶ
 ἐπιτηδείως περὶ νέμων ἀκεσώδων φάρμακον· τοῖς τε γὰρ
 βυδρομουῦτας ἐπέσπειρε, τῶν ὀπιθεν ἐπιλαρυτανομήτους
 τοῖς ἐμπερῶν ἐπεκίεινε δαμ· τοῖς δὲ αὐτὸν ἠθῶν τε καὶ ἠωχε-
 λῆς περὶ μίμησιν τῶν καλῶς τρεχόντων παρώτρυνεν. ἔ-
 τι δὲ τῶν περὶ ἀτων τῆς μαίης ἀποσκιρτώη, καὶ μακρὰν
 ἀποπληρωτό, ἐπὶ τὰς ἐρήμους ἀνίχνυεν καὶ περὶ οἴσῃ, τῆ τε
 σύειγι, καὶ τοῖς νομίσις μὲν ἐσιν ἀεκαλεῖτο, ἢ ἔδρα πάντα,
 καὶ ἔπαχεν, ἕως αὐτὸ πλερωμένον ἀσώσεται· χεῖρα ὅ τοῖς
 τῆς βυθίας ἀπολιθάνοισιν ὠρεγε, καὶ τοῖς χαμαὶ κειμήτοις
 ἀνώρθου. οἴδω δὲ περὶ τοῖς ἀδικοῦσιν καὶ θρασυνομήτοις,
 καὶ τῆς βυθίας ἀποθέοντας ἐπιπὴν ἐνδικὸν ἐπιείτο, καὶ ὅ-
 πως τοῖς ὑπὸ τοῖς πέλας ἀδικοῦσιν τε καὶ πλεονεκλουμέ-
 νοις ἔξεδίκηει, καὶ τὸ φιλανθρώπον ὅσον περὶ τοῖς ἠμάρτηκότας
 εἶχεν, ἀπασιν ἐκπεταίνε τὰς τῆς μετανοίας πύλας, καὶ τοῖς
 ἐπιτρέφοντας ἀσπασίως, ἢ φαιδρῶς, ὡς χρῆσθαι μιμητῆς,
 περὶ ἑμῶς, ἢ ναυάπου ἢ ἀπανθρώπιον ἐθλαζονείδω ἀπαρ-
 χῆς ἔθῃς κηρύγματος τῶν ἱερῶν περὶ βόλων ἔξοσρακίζων, δη-
 λώσῃ τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, τὸ τὸ δημόφιλον τεπολημῶν
 διηγήσεως ἀκροτηγῶς ἀψάμνος, ἀφείς ἐντελέσερον μαθήσῃ

ἐν τευξομόροις τοῖς αὐτοῖς ἐκείνου ὁ θαυμασιώτατος ποιμὴν
 γεγραφέην. ὅτι ὁ δημόφιλος ὑπῆρχεν ἡνὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων
 τελοῦντων ἱεροθέτη διονυσίῳ θεραπευτῶν, ἐκ τῆς ἑσπέρης ἀ-
 θηναῖς ἐπαρχίας ὀρμυμόνος, διὰ τῆς ἱεροτελεστικῆς αὐτῆς
 παροσίης χροθεσίας θεραπευτῆς τεταγμένος· μοναχὸς ὅτι τυ-
 πὸ τὸ τάγμα χημαπίζοισι, τῆ περσικῆς ταύτης κατ' ἐκεῖνο
 καιροῦ μάλιστα καλούμενοι, ταῖς τῆς ἱερατείου πύλαις ἐφε-
 σαῖαι ταπτόμενοι. τὸ οἰκεῖον οὖν πρεσβύτερον οὐτοσὶ τετυραν-
 νηφόρος, εἰς πεπιδηκῶς ἐν τοῖς ἀδύτοις, οὐ χαρεῖν ἐκ τῶν αὐτῶν
 θεμιτὸν, ἀπὸ τῆς θυσιαστικῆς τε σωέσθαι, καὶ τῆς χάρου τῆς ἱερω-
 μόρων σὺν ἀπμίαις καὶ περσιλακισμοῖς ἰξέουσε, ζηλώσας
 δὴ θεῶν, καὶ χαλεπήνας, ὡς ὁ χριστομίμητος ἱερεὺς ἀπὸ ἀμδρη-
 μάτων πῶτα μετανοοῦντα περσῆκατο, ὃν ὡσεὶ ἕνα δυσεβῆ,
 καὶ ἀγιότητιον ἠγασάμενος ὁ δημόφιλος ἀπελάκτισεν ὁμολογῶν-
 τα μετ' αἰδοῦς πρὸς ἰαβείην κακῶν ἠκειν, καὶ τυχεῖν ἐλέους
 δεόμενον· καὶ πάντων ἀπώσάμενος, ἔδοξε ἕνα μέγα κατωρθω-
 κῆναι· δι' ὃ τὸ μεγαλαυχῶν ἀναπήθησι τῶν μεγίστων ποιμνῶν τῶν
 περσικῶν, πρὸς ὃν τὸ πῶνω φησὶ καὶ πῶνωσον ἐπισολίω
 ἐκεῖνῳ ἀντέγραψεν ὁ θαύτατος, τὴν πάσης ἀρετῆς ἐδύτα-
 ξίας διδασκλικήν, δι' ἧς τὴν ἀνεκδιήγητόν τε τῆς φιλανθρωπῶπου
 κωλείου ἠμῶν ἡσού χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, καὶ μάλιστα μετανοῶν-
 τας βύσπασα χριστοῦ, ἐπὶ ἑαυτοῦ θεομίμητον συμπάθειαν διε-
 σήμανεν, ἐπαγαγὼν ἰσοεικὸν φεικίω, ἡνὶ ὑμῖν, ὡς θερμότη-
 ποι τῆς τῆς μεγίστης ἑξ ἰεπαίνε πατρὸς αὐχμηρῆς ἀκροάσεως
 ἐρασαί, περσῆσομα. Εἰ βέλεις, φησὶ, καὶ θῆας ὀρασεως ἀγία
 ζηνὸς ἀνδρὸς ἐπιμνησθῆσομα, καὶ μὴ γελάσης· ἀληθεῖ γὰρ ἐρα-
 γμόμερόν με ποτε κτ' ἡνὶ κρήτῳ, ὁ ἱερός ἰξεναγώγησε κάρ-
 πος, ἀνὴρ καὶ εἰ πῆς δῆμος, διὰ πῶνω κατάρωτητα ἡνὶ πρὸς
 θεοπίαν ἐπιτηδότητος. καὶ γεῶν ἐδὲ τῆς ἀγίας τῆς μωσειῶν

τελεταῖς ἀνεχίρει, μὴ πρὸτερον αὐτῷ κτ' ταῖς προτελείαις
 θυγατρίας, καὶ θυγατρὶς ὀφθαλμοῦ. ἔλεγε οὖν
 ὅτι λελυπηκότος αὐτὸν ποτε ἦν ἀπίστων υἱός· ἡ λύπη δὲ ἴω,
 ὅτι τῆς ἐκκλησίας ἐκεῖνός τις πρὸς τὸ ἄθεον ἀπέπλανησεν,
 ἐπ' ἧν ἰλαρίων ἡμερῶν αὐτῷ τελευτήτων, δέον ἀμφοτέρων
 ἀγαθοπραπέως ὑπερβύξασθαι, καὶ θεὸν ἑσπέρᾳ συνήπιον λα-
 βόντα, τὸν μὲν ἔπιπροφασίαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νικῆσαι, καὶ μὴ
 ἄλλο τι πεῖν τοῦτο αὐτῶν βίου παντός, ἀχρεῖς οὐ τῶν μερῶν,
 καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ θεῷ αὐτοῖς ἀγαθὴν γνώσιν, ὡς αὐτὸς ἔ-
 ἦν ἀμφισβητησίμωρον αὐτοῖς κηνομένων, ἔτι ἄλόγως ἑρα-
 σιμομένων ἐνόμω δίκη ἑσπρονεῖν ἀνάγκαστομένων. ἔτι ἐν
 ἑαυτῷ μὴ πρὸτερον τῆτο παθῶν, ἐκ οἷοι ὅπως τότε πολλὴν
 ἔστω τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν πικρίαν ἐκλήξας, κατεδάρηται μὲν ἔγω
 κακῶς ἔχων· ἐσπέρᾳ γὰρ ἴω· πρὸ δὲ μέσας ὑκτας· εἰώθη γὰρ
 εἰς τὸνδε τὸν καμρὸν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμνεῖς
 ἐρηγορέναι· δεινίσταται μὲν οὐδὲ ἔτι ὑπὸν αὐτῶν πλῶν γε-
 ῶντων, καὶ αἰεὶ ἐκκοπιόμενων, ἔξω τὰ ἑσπέρᾳ πρὸς πολυαῖς.
 ἔστω δὲ ὁμοῦ εἰς τῷ θεῷ ὁμιλίαν ἐκ θυγατρίας ἰωῖατο καὶ
 ἐδυσχέραινε, ἐκ οἷοι δίκαιον λέγειν, εἰ ζῶεν ἄνδρες ἄθεοι, καὶ
 ἄλλοι ἐσπέρᾳ τὰς ὁδοὺς τῆς κωλύου τὰς θυγατρίας. καὶ ταῦτα λέ-
 γων ἐδείκτο τῷ θεῷ πρὸς τῆς ἀμφοτέρων εἰσαπάξ
 ἀνὴλεως ἀποπαῦσαι ζωάς. ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἔλεγε δόξα ἰδεῖν
 ἄφνω τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἦν εἰσῆκει, διαδοιηθέντα, πρὸτερον ἐκ-
 τῆς ὀροφῆς εἰς δύο μέσον διαμεθέντα, καὶ ἵνα πυρὰν πολυ-
 φωτον ἐπὶ πρὸθεν ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα ἐδόκει γὰρ λοιπὸν ὑπα-
 θρος ὁ τόπος· ἐκ τῆς οὐρανίου χώρου μέχρις αὐτῶν καταφερο-
 μένῳ. τὸν δὲ οὐρανὸν αὐτὸν ἀναπεπταμένον, καὶ ἐπὶ τῷ νῶ-
 τῳ τῆς οὐρανοῦ τὴν ἰσοῦν, ἀπείρων ἀνθρωποειδῶς αὐτῷ πα-
 ρεσηκότων ἀγγέλων· καὶ ταῦτα μὲν ἔρωθεν ὀφθαλμοῦ, καὶ θαυμάζειν

καὶ τῶ ἵ κῦψας ὁ κάρπος, ἰδεῖν ἔφη ἔ τῶ δαφρος αὐτὸ πρὸς
 ἀχανές ἡ χάσμα, ἢ σκοτεινὸν διερρηγμένον, ἢ τοῖς μὲν ἀν-
 δρας ἐκείνοις, εἰς ἐπιρῆτο, πρὸ αὐτῶ κτ' τὸ σῶμα ἐσηκέναι
 τῶ χάσματος, ὑποθρομοῖς, ἐλεηνοῖς, ὅσον οὐπω καταφερο-
 μένοις ὑπὸ τῆς τῆς οἰκείων ποδῶν ἀτασίας· καὶ τῶθεν ἵ ἀπὸ
 τῶ χάσματος ὄφεις ἀέρπειν, καὶ πρὸς τοῖς πόδας αὐτοῖν ὑ-
 ποκινουμένοις, ποτὲ μὲν ἀπὸ σύρειν ἐπανειλουμένοις ἅμα καὶ
 ἐπιβαρουῦτας, ἢ ἔλκοντας· ποτὲ δὲ τοῖς ὀδοῦσι, τοῖς οὐράοις
 ὑποτύφοντας, ἢ ὑποπύργαλίζοντας, ἢ διὰ παντὸς εἰς τὸ ἀ-
 χανές ἐμβάλλειν μηχανωμένοις. ἔϊ) δὲ καὶ ἀνδρας ἱναὶ ἐν
 μέσῳ τοῖς ὄφει, κτ' τῆς ἀνδρῶν συνεπιπθεμένοις, διαδο-
 νοῦντας ἅμα ἢ ὑπωθουῦτας, καὶ καταπύοντας. ἐδόκου
 δὲ ἔϊ) πρὸς τὸ πεσεῖν ἐκείνοι, τὰ μὲν ἄκοντες, τὰ δὲ ἔ ἐκόντες,
 ὑπὸ τῶ κακοῦ ἅμα κατ' ὀλίγον βιαζόμενοι ἅμα ἢ πειθό-
 μενοι. ἔλεγε δὲ ὁ κάρπος ἑαυτὸν ἠδεῖσθαι κάτω βλέποντα, ἵ
 αὐτῶ ἵ ἀμύγειν, δυσχεραίνειν δὲ ἢ ὀλιγορρεῖν, ὅπ μὴ πεπλώκα-
 σιν ἠδη. ἢ τῶ πρὸς ἡμα ππολάκις ἐπιθέμενοι, ἢ ἀδυνατή-
 σματα, καὶ ἀχθεδίωαι, ἢ ἐπὶ ἄσααδς· ἢ ἀμυδύσαντα μό-
 λεις, ἰδεῖν μὲν αὐτοῖς τὸν ἔρανόν, ὡς πρὸ τὸ πρὸτερον ἐωρακεῖ,
 τὸν δὲ ἰησοῦ ἐλεήσαντα τὸ γνόμον, ἔξανασηναί τῶ ὑπὸ
 ουραίου θρόνου, ἢ ἕως αὐτῶν καταβαίτα, χεῖρα ἀγαθῶ
 ὀρέγειν, ἢ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶ συνεπιλαμβανουμένοις, ἄλλον
 ἄλλοθεν αὐτέχεαδς τοῖν ἀνδρῶν, ἢ ἢ πείν τῶ κάρπῳ ἵ ἰησοῦ,
 ἵ χρὸς ἠδη πρὸς τεταυμένης, παῖε κατ' ἐμοῦ λοιπόν· ἔτοιμος
 γὼ εἰμὶ, ἢ αὐτοῖς ὑπὸ ἀνθρώπων ἀνασωζομένων παθεῖν, καὶ
 πρὸς φιλέσ μοι τῶτο, μὴ ἄλλων ἀμυδρανόντων ἀνθρώπων.
 πλὴν ὄρα, εἰ καλῶς ἔχθ τοῖ τῶ ὡ χάσμα π ἢ μτ' ἵ ὄφει
 μονίῳ ἀνταλλάξασθαι τῶ μτ' θεοῦ ἢ τῶ ἀγαθῶν ἢ φιλανθρώ-
 πων ἀγγέλων. τῶ τὰ ἔβιν ἀ ἐγὼ ἀκηκῶς, πτεῦω δὴ τῶ ἔϊ).

είου λήξεως ἀφαρπάσασα νεφέλη ἔμπροσθεν, ἔαε-
 ροπόρον, ὡς καὶ τοῖς ἀκροτάτοις θεόπιας καὶ θεολόγους ἀπο-
 σόλοις, ὄμιον ὄμιον τῆς γῆς περὶ τῶν Ἰσαπινάως ἔπι-
 πτώ παντεβάσμιον ἱεροῦ σαλήμ ἀπαγαγεῖσα πτώ πάντων
 χριστιανῶν κοινομήτορα, καὶ τῆς τῆς θείων μυστηρίων ἀκροπό-
 λεισιῶν τῆς μητρὸς τῆς ἐκκλησιῶν, τοῖς χριστοῦ φοιτηταῖς σιωά-
 ψασα, ὅτε τὸ τῆς πανάγου θεομήτορος ἐκιδεύετο λείψανον,
 τῆς τῆς Ἰσραὴλ ἀφραῖτως σεσδρηκωμένου τε καὶ γεγυνημένου
 θεοῦ λόγου καταφοιτήσε καὶ πειπολήσε γεραρόμνον, καὶ
 ταῖς ἔρανοβάμοσιν ἀγγελικαῖς τάξεσι δορυφορέμνον, καὶ
 τῆς σιῶν ἔπι γεσέμανῆ, τὸ οὐρανομίμητον αὐτῆς τέμνος
 ταῖς παναγέσι καὶ θείαις ἀποστολικαῖς κάραις τε καὶ ὠλέναις
 μεταρόμνον, καὶ ταῖς πνευματοκινήτοις πυροειδέσι, καὶ θεο-
 λογικῶν τάταις γλώτταις ὑμνούμνον τε καὶ δοξολογούμνον.
 ὅθεν ὁ λόκληρος μὲν πτώ ἐν μνήματι κατὰ θεσιν, εἰς τὸ ὑψου-
 ραῖον ἀνελήφθη λήξιν ἢ πάντων τῶν οὐρανίων ὑψότερα
 δυνάμεων, καὶ πάσης δέσποζουσα κτίσεως. καὶ τὸ τῆς θεο-
 φαίτορος ἀκουσέον δευγυρδύοντος ἕτερος γὰρ ἐκ δὴ εἴη μάρ-
 τυς ἀξιοπιστότερος, ὡς τῆς ἀγγελοπρεπιῶν τῆς ἰσαγγέλου
 χορείας ἐκείνης νεφελοδρόμου σιωελδύσεως. Καίτοι καὶ τοῦτο
 ἡμῖν ἔπιτελήρηται λίαν ἐμμελῶς, ὡς τε τοῖς αὐτῶν ὡς θείω κα-
 θηγεμόνι καὶ ἐκφανσιν σαφῆ διηυκρινημῶσις μὴ δ' ὅλως ἐγ-
 κεχρηκέναι ποτὲ πρὸς τῶν τοιοῦτων, εἰς πτώ αὐτῶν τῆς πρε-
 τεθέντος αὐτῶν λόγῳ δεσάφησιν, ἐπεὶ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς θεο-
 λήπταις ἡμῶν ἱεραρχαῖς, λιῶκα καὶ ἡμεῖς, ὡς οἶδα καὶ αὐτοῖς, καὶ
 πολλοὶ τῶν ἱερῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ἔπι πτώ θεῶν τῶν ζωαρχικῶν
 καὶ θεοδόχου σώματος σιωελιλύτατων παρὶ τῶν καὶ ὁ ἀδελφός
 θεοσῖακωτος, ἔπερὶς, ἢ κορυφαία ἔπρεσβυτάτη τῶν θεο-
 λόγων ἀκρότης εἶτα ἐδοκεῖ μὲν τῶν θεῶν, ὑμνήσαι τοῖς ἱεραρχ-

χας ἅπαντας ὡς ἕκαστος ἰὼ ἱκανός, τὴν ἀπειροδυνάμον ἀ-
 γαστότητα τῆς θεαρχικῆς ἀδυναμίας, πάντων ἐκράτει μὲν τοῖς
 θεολόγοις, ὡς οἶδα, τῶν δῆμων ἱερομυστῶν, ὅλος ἐκδημῶν, ὁ-
 λος ἕξι πάμφορος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμδρα κοινω-
 νίαν πάχων, καὶ πρὸς πάντων ὧν ἠκούετο, καὶ ἑώρατο, καὶ
 ἐγινώσκετο, καὶ οὐκ ἐγινώσκετο θεόληπιος εἶ) καὶ θεῖος ὑμνα-
 λόγος κρινόμενος. Ἐπὶ αὖ σοι πρὸς τῶν ἐκεῖ θεολογηθέντων λέ-
 γοιμι καὶ γὰρ εἰ μὴ ἔμαυτοῦ ὀπιλέλισμαι, πολλάκις οἶδα
 πρὸς σου καὶ μέρη πᾶσι τῶν ἐνθεαστικῶν ἐκείνων ὑμνωδῶν
 ἐπακούσας. μηδεὶς οὖν, ἀγαπιτοῖ, τῷ λόγῳ δεῖ πισεῖτω,
 τοῖς ἁμφὶ κορινθίον αἰαλογιστάμφορος, ὅτι καὶ κείνοι τοῖς ἁμφὶ
 πέτρῃ, καὶ ἰωάννῳ, ἔϊάκωβον ὁμοίως ἐπλήθησαν τῆς πυ-
 ριμόρφου τοῦ παναγίου πνύματος χάριτος, καὶ γλώσσας ἐλά-
 λησαν, καὶ τερατουργικῆς ἰσχύος μετεπήχισαν· πῶς γὰρ οἱ πάν-
 τη διεσπάρησεν, καὶ δῆμος ἀμαχόσε παροικίῳ ἰθύειν, καὶ
 ἀποσολῶ ἐκίλειν περὶ κεχαισμένοι, οὕτως ἀθρόον ἐν ἀκα-
 ραίῳ καρῶν σωεληλύθησαν, εἰ μὴ θεοῦ νεφοειδοῖς ἕκα-
 στος ἠξιώθησαν ἀρματός. καὶ μὴ πᾶσι τοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν
 τοῦ φωτῆος κηρύγματος τῆς δημητῆς περὶ σοι τῶν πίστες, καὶ
 φωτισμοῖς ἀπ' αὐτῆς τοῦ θεοῦ φωτισματος, γῆν τε γλωσ-
 σῶν, καὶ ἰαμῶν χαιρίσματα, καὶ ποικίλων δυνάμεων ἐνε-
 γήματα πλοισίως πρὸς τὸ τῶν ὑψοφῶν δωρημῶν παρεκί-
 κοῖ ἔαγαθαρχικῶν πνύματος διεδίδοτο, μήπερ τοῖς καὶ
 τὸν μέγαν ἀποσολικῶν διόνυσον. δῆμ' ἡ τῆς ἀθλητικῆς αὐτῆς
 μάρτυρας ἰεραὶ σάλπιγγες ἐπὶ καρῶν ἀλπίσασα, τοῖς αὐ-
 τοῦ θεοῦ ἀγῶνας εἰσδύσαι καὶ κατοπιῦσαι περὶ βέπεται,
 ἔπὸν λόγον ἐπὶ τὴν ἐνδοξοτάτων αὐτῆς μετῆσιν ἀει-
 στυμῶν ἰσχυμασικὴν ὑφήγησιν, πλὴν γε πρὶν ἐπιβῶσαι τὸ
 τῆς μάρτυρικῶν σκαμμάτων ἕδου, δεῖν εἰδέναι τὴν τὸ φε-

λήκοον ἀκροατήριον, ὡς τοῖς τῷ δι' φημιουδίου θεοκίρυκός
 τε ἔτι ἱερομάρτυρος θεοπνύσοις συγγραμμάτων ἐπέμφοι, πῶς
 αὐτῶν μακαρίων ἀθλήσιν ἐν τοῖς ὑστάτοις τῆς τοῦ τραϊάναδ
 βασιλείας γεγονέναι κατειλήφαμεν. ἐν μὲν τῷ τετάρτῳ τῷ
 πρὸς θείων οἰομῆχ λόγου κεφαλῆαιώ φάσκοντος, ἐνθα πῶς τῷ
 ἔρωτος ἐπινομήσιν ἔξυμνεῖ. καὶ τοῖς ἑδοξέτισι τῷ καθ' ἡμᾶς
 ἱερολόγῳ, ἔτι θεόπερον ἔτι τὸ τῷ ἔρωτος ὄνομα τῷ τῆς ἀγά-
 πης. γράφει δὲ ἔτι ὁ θεός ἰγνάπιος, ὁ ἐμὸς ἔρωτος ἐσαύρωται.
 τοῦτο γὰρ τὸ ῥητὸν ὁ θεοφόρος ἰγνάπιος, μέλων ἐν ῥώμῃ
 μαρτυρικῶς ἀθλήσιν, καὶ τοῖς λέουσι βορᾶ καὶ πῶς τῷ τυ-
 ραίνου τραϊάναδ πρὸς τὰς ἀβλαβηθήσεσθαι, πρὸς τὴν τῆς
 αὐτῶν τυραννείας ἑνατον ἔτος, καὶ τῷ δὲ σεβαστάτων χριστι-
 αῶν διωγμὸν ἐκίρατος, ῥωμαίοις ὀπίσθενων γέγραπεν. ὡς
 ἐκ τοῦτου πρὸς ἀδελφῶν, πρὸς τῷ τῷ διώκτου τυραννί-
 δος πέρασι, καθὼς ἐφθην, εἰρηκότες, τὸν ἱεροφάντιω με-
 μαρτυρικῶναι διονύσιον. πρὸς δὲ τὸν τῆς βροντῆς ὑὸν τὸν
 ὑψηλότατα καὶ ὑπὸ πάντα νοῦν ἐλκόσμιόν τε καὶ ὑπὸ κόσμιον
 βροντήσαντά τε καὶ θεολογήσαντα πεισμακάλεισον γράφων
 ἰωάννῳ ἐν πάτμῳ πεισμακάλεισον ἀποφάσι δομῆπανοῦ,
 τῷ μὲν ὑπὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν βεβασιλευκότος. ἀμφω γὰρ
 οὐκ ἐσπῆσανοῦ παῖδες ἦσαν. πρὸς τὸν τῆς αὐτῶν βασιλείας ἔ-
 ρατον ἐνιαυτὸν καὶ τῷ πρὸς τῶν λυτήσαντος, φησὶ πρὸς φηπι-
 κῶς πρὸς ἀγροῦν, καὶ πρὸς φηπικῆς μετέχτικε χάλιτος,
 ἡμᾶς δὲ οὐτὲ πύναπτον ἀποσερήσι τῆς ἰωάννης παμφοῖς
 ἀκλίνοσ, καὶ μὲν ἐν τευξομῶσι τῆ μνήμη καὶ αἰανεώσι
 τῆς σῆς ἀγιδοῖς θεολογίας. μικρὸν δὲ ὑστερον, Ἐρῶ γὰρ εἰ καὶ
 τολμυρὸν, ὑμῖν ἀποῖς ἐνωθησομῶσι, ἀξιοπίστους δὲ πάντως
 εἰμι, τὰ πρὸς ἐγνωσμένα σοι καὶ μαθῶν ἐκ θεοῦ καὶ λέγων, ὅτι
 καὶ τῆς ἐν πάτμῳ φυλακῆς ἀφεθήσῃ, ἔτι εἰς πῶς ἀσιάπιδε

γλυῦ ἐπαυήξεις, ἔδρασθες ἐκεῖ τῷ ἀγαθοῦ μμήματα, ἔτις
 μετὰ σε ᾧδραδώς. τὸ δομεπανοῦ τοιγαροῦ μετ' ἔπο-
 λὺ τετελευτηκότος, κτ' ἰπὺ τῷ χαρίσμασιν ἀποστολικοῖς τε ἔ-
 ποροφηπκοῖς δὲ ἀπορέφαντος θεασεσίς πατρὸς πορρήσιν, τερ-
 οῦας πλὴν βασιλείου δὲ δέξάμδος, τοῖς ἐν ὑπορορίαις αἰε-
 καλέσατο πτωικαῦτα ἢ καὶ ὁ μέγιστος δὲ ἀγγελισθῆς εἰς πλὴν
 ἐφροσίων ἐπαυήλθε μνήσπολιν, ἔτι τῆς ποροαγορδύσεως εἰ-
 ληφε πέρρας. τὸ δὲ νεροῦα τὸν βίον μετηναχότος, ἐπὶ χρόνον
 ἕνα τὰς τῶ ρωμαϊκῆς ἀρχῆς λυίας κεκρατηκότος, εἰς τῶ αἰα-
 τὸν τῶ τυραννιον τὸ κράτος μεταπέπλωκεν, ὅς λῖαν τῆ κτ' σκυ-
 θῶν τε καὶ ἀρκῶν, καὶ δὲ ἀφορῶν ὅππ πλείστων ἐθνῶν ἐπαρθεῖς
 νίκη, καὶ δόξας μηδενὸς ἀρχῆν, ἢ μὴ καὶ τὸ πανδσεβὲς τῶ χρι-
 σταίων σύστημα τῆ τῶ δαυμόνων καὶ βδελυκίων ζοάνων λα-
 ρεία καὶ ποροσκωήσθ καδυποτάξειεν, ὠμότατον αἰερρίπι-
 σε διωγμὸν, καὶ πᾶσαν πλὴν ὑπὸ αὐτῶ τελοῦσαν γλυῦ μδρτυ-
 ρειῶν ἀμτ' ἐμέθυσε, πάντοσε δὲ ἀπεμφάμδος ἀπινεσά-
 ποις διώκτας, ποροσάξας αὐτοῖς ἰταμῶς πάντας χριστιανοῖς
 καταναλκάζειν θύει τοῖς εἰδῶλοισ, ἢ μὴ πειθομδρῶις παντο-
 δαπῖς ἀποκλείειν βασάνων εἰδέσιν. ὁ μακάριος τοίνυ, καὶ
 πρὶς τοῦτο καὶ πολλάκις διότυσιος ἐπὶ ἐβδομηκονταετῆ χρό-
 νον δὲ ἀμυρίων ὀνειδισμῶν, καὶ πειρασμῶν, καὶ πολέμων, καὶ
 κινδύων ὑπὸ τε τῶ ὁμογμῶν, καὶ πτε ὁμοθρήσκων, καὶ τῶ
 σωθῶφων φιλοσόφων, μᾶν ον δὲ ἀσφῶν, διεληλυθῶς, καὶ
 πορὸς τοσαῦτα πηήθη βαρβάρων τε ἔελλῶων εἰδωλομα-
 νῶν, ἔ πορὸς πλὴν τῶ ἀθῶμων καὶ δυσμενῶν ἐβράων ἀγριω-
 τά πλὴν δὲ ἀποραὺ ἀπὸ ποροσάξάμδος, καὶ δραμῶν δρόμον
 διπλασίονα τῶ ὄν παῦλος ὁ πολύαθλος καὶ οὐρανοδρόμος
 δεδράμικεν, ὅσον γε κτ' πλὴν χρονικὴν ποροσάξασιν, καὶ λαοῖς
 ἀπείροις δὲ τῶ ὑπὸ αὐτῶ τῆ τῶ παναγίου πνδύματος ἐνερ-

γαία τελευτήτων σημείων καὶ τερατείων, σαλευθῆσας πρὸς
 τὴν εἰς χριστὸν πίσιν, τοῖς τε μακροτάτοις καὶ χαλεπωτάτοις
 τοῦτε πρὸς τοῦ διωγμοῦ διαούλοις διαπεράσας, οὓς ὁ πρῶ-
 τος τῆς διωκῆν, καὶ πάντων κἀκιστος τῆς πώποτε βεβασι-
 λυκότων, καὶ βεβηλότατος νέρων καὶ τῆς χριστιανισμοῦ πλη-
 ρώματος διήχρε, καὶ τοῖς κορυφαίοις τῆς χριστοῦ μαθητῶν
 ἀείλε. τοῖς δ' αὖ μετέπειτα χιμῶνας οὓς ἡ δομειπανοῦ
 μανία καὶ τῆς πιστῶν ἐπήγαγν, ἀνδρείως ὑπομείνας, καὶ
 δοκιμος ἐν πᾶσι φανείς, διαβόητον ἀπηνέγκατο κλέος. ὅθεν
 ἡ ὑποπίερος φήμη πανταχόσε θεούσα τὴν παύσημον
 αὐτῆς πρὸς τὴν ταῖς τῆς τρεῖς αἰώνων τρεχάταις ἀκοαῖς
 ἐνήχσε, βροντηδὸν ἀναγέλουσα τὸν ἀποστολικὸν ὄν ἀπατα-
 χῆ μεπεί πειρόεντα δρόμον, καὶ τὸν πολὺν ἰδρωτᾶ, καὶ μό-
 χθον, καὶ τὴν ἐν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ δυνάμιν, δι' ὧν ἡ κηρυττο-
 μὴν θεοτάτη καὶ φωτῆριος πίσις σημείοις καὶ τέρασιν ὑπὸ αὐ-
 τοῦ πρῶτος ἀνερτυμῶσις ἐβεβαίουτο, καὶ ἐπλατυέ-
 το, ὥς ἡ τῆς ἐλλύων διασημασία, ὥς εἰδωλικὴ θρησκεία
 καὶ κράτος ἐσηλίβυτο, καὶ κατελύετο. ἐφ' οἷς ἄγαν τεραχθεῖς
 ὁ λυσώδης τύραννος, θηριώδης ἕνας τὴν γώμιν, φάλα-
 ρίν τε ὥς ἔχετον τοῖς ἐπὶ θηριώδεια καὶ ἀσπλαγχία ὥς ὠμό-
 τητι βόωμῶσις, ὑπαίροντας, ἔξέπεμψεν ἐν τοῖς πρὸς ἥλιον
 δυνάοντα μέρεσιν ἰχνηλατεῖν καὶ καταδιώκειν τὸν θεοκίρυ-
 κα, ὥς εἶπου τοῦτον ὑροειν, εἰκόντα μὲν τοῖς βασιλικοῖς δόγμα-
 σι, ὥς λαβύειν τοῖς δαίμοσι, ὥς δύειν ἀνεχόμενον, ὑμαῖς κα-
 παγραίρειν, ὥς αὐτὸν δορυφορούμενον ἀνάγειν, ἢ μὴ πει-
 θόμενον αὐτὸν τῆς τῆς ξίφοις ὑμφορεῖται τμή. τοῖς οὖν τυ-
 ραννικοῖς οἱ τῆς διαβόλου θεράποντες ἀθεωτάτοις παροβυ-
 θέντες πρὸς ἀγμάσιν, οἷς ἵπποι ἕνεις οἰσρηλατούμενοι, ἢ πει-
 θήσοι θῆρες ἐπὶ θῆρα ἐπειγόμενοι, καὶ τὴν γαλικὴν ἔθεον

χώρω, καὶ κείθεν ὀχλαγωγῆσαντες ἀγελαίους Ἰνας καὶ δη-
 μίους ἅμα, κατεζήτωσαν τὸν παλαιοδίμφοτατον θεοφάτορα.
 καὶ δὴ καταμικυθέντος αὐτῷ τοῖς διώκταις ὑπάρχον ἐν πα-
 ρῆσιν ἀπολίχνη οὕτω καλουμένη, δρομαίως εἰσελάσαντες, ἐ-
 κείσε κατέλαβον αὐτὸν ἀπελαύνοντα τὸν τε τῆς εἰδωλομα-
 ρίας πλάον καὶ ζόφον, τῷ τε τῆς ἀληθείας κηρύγματι, καὶ τῷ
 τῆς θῆρας διδασκαλίας διαυγάσματι, καὶ τοῖς τῷ θουμῷ τε-
 ρατουργήμασιν ὀφθαλμοὶ γὰρ τυφλῶν ἀνέβλεπον, καὶ ὠτα
 κροφῶν ἰωοίγοντο, καὶ γλῶσσαι μογιλάλων ἐτρανοῦντο, καὶ
 βιάσες χολῶν συνεπαίχοντο, καὶ πικίλων νοσημῶν ἀσθενουῦ-
 ντες ἤλαθον, τῇ τῷ παντοδυναμίου θεότητος ἐπικλήσει,
 ἧς ἔθουμασι τῆς θεοφάντου αὐτῷ ὁρᾶδοξοποιουῦ-
 ντες, καὶ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας καθημένοις προσκαλου-
 μένου πρὸς τὸ φῶς τῆς γνώσεως, καὶ θεοφάνου. ἐπὶ τούτοις
 γὰρ τῷ πιστῶν ἡ πληθὺς ἐκείνη, καὶ ναοὶ τῷ θεῷ καὶ γὰρ ἡμίαν,
 καὶ γερμανίας, τὴν μεγίστην ἐπαρχίαν ἡγείροντο. ὁ δὲ τῷ ἁγι-
 σταμόνων ἀειθμὸς ἤλατῶντο, καὶ τῷ εἰδῶλων οἰσηκοὶ κα-
 τερριπτοῦντο, καὶ ἡ τῷ βελίαν τῷ δυσμενοῖς δυναστεία καὶ
 ἀπάτη κατεπατεῖτο καὶ ἐθριαμβόλυτο. δι' ὃ μὴ φέρων κατα-
 λυομένῳ ὁραῖ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ὁ δείλαμος, τοῖς ὑπι-
 κόοις καὶ ὑπουργοῖς καὶ τῷ ἁγίου τῷ καθαρῶντος αὐτῷ τῷ
 ἔξοισίαν, καὶ τὴν ἀειθμῶν ὁρᾶδοξοματίζαντος ἔξέμεινεν,
 οἱ πνες αὐτὸν ἐμμελῶς συλλαβόντες σὺν ῥοῦσίκῳ, καὶ ἐλδύ-
 θεείῳ. τοῖς διαγεσάτοις αὐτῷ φοιτηταῖς, καὶ πνδυματικοῖς
 ἡέσιν, ὧν τὸν μὲν, ἱεροῦργόν. τὸν δὲ, λειτουργὸν καθεύρωσεν.
 ἀμφὸς γὰρ σσηγηρῶν ἔδῳ καὶ σσηβρεχέτι τῷ οἰκείῳ κα-
 θεύρωσιν, καὶ φοιταγωγῶν, καθεύρωσιν παύλῳ τῷ τῆς οἰκουμένης
 φωστῆρ σιλουάκος, καὶ ἡμῶντος. καὶ καθεύρωσιν ἐπὶ τρεῖς
 νικῶ βύματι, ἐμβλέψαντες δρακοντείῳ βλέμματι, καὶ λεοῦ-

πείω βρυχήματι κεκραγότες, ἤροντο λέγοντες, ὡ δὲ σινε γε-
 ραιέ, σὺ πλῆχάνεις ὧν ὁ ἴθι θεῶν ἡμῶν τὸ σέβας ἀπαγερύωσι
 καὶ τοῖς λαοῖς μαγικῆ τέχνη, ἔδ' ὕγλωπία, γνητεύμασι πεί-
 θων μὴ λαβρύνειν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἀνικίοις ἀνπιπίτων βασι-
 λῶσι, καὶ τῶν πῶν δογματῶν αὐτῶν ἰχμὺ ἀπὸ βδομήδρος,
 ἕνι σεαυτὸν ὀπηγρᾶφι καὶ πίας θρησκείας εἶ· καὶ ἕνα κηρύτ-
 τεις θεὸν· ὁ δὲ κατ' οὐδὲν δείσας τῶν αὐτῶν θρασυτάτῳ
 ἀπόνοιαν, δὲ παρσῶς λίαν ἀντέφισεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ τῆς ὑμῶν
 ἀθείας καθαρῆτης, καὶ τῆς εἰδωλικῆς μυσταρότητος κατα-
 λύτης, καὶ πάσης ἐκλιωικῆς πλάνης σηλιτευτῆς τῆς ἔχριστοῦ ἔ-
 μονογμοῖς ὑπὸ τῷ θεοῦ δυνάμει καθεστηκός, ὡ καὶ ἑμαυτὸν
 ἀνέθηκα δούλον, ὡ καὶ λατρύω ἐν τῷ πνύματι μου, τῶν
 παρῶ πάντων μὲ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γνηθέντι ἀπαθῶς καὶ
 ἀχρότως· ὅτι τέλει δὲ τῶν αἰώνων, ἐκ παρ' θεοῦ μαείας ἀ-
 νδραποραῖ τε καὶ φθιραῖ σδρησθέντι, καὶ τεχθέντι, καὶ πᾶν-
 τα, πλὴν τῆς ἀμδρπίας, βροτῶ καθ' ἡμᾶς χημαπσωνπ, καὶ
 δι' οἰκείου σαυροῦ καὶ θανατοῦ τὸ κφάτος ἔδ' ἄβόλῃς καταρ-
 γήσανπ, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσανπ, καὶ μέχρῃς ἄδου τῆς δυ-
 σίμθνος κατελθόνπ, ἔ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσανπ, ἔ τῆς πει-
 μέρω αὐτῶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσι φάσι τῶ κόσμῳ λάμψανπ, καὶ
 ζωίῳ, ἔ ἀφθαρσίῳ βλύσανπ ὅς ὄξε δίδαξε σέβειν ἕνα θεὸν
 ἐν τεισὶν ὑποτάσει διαιρεμῆαις ἀσυσχύτως ἤχου ἐν πα-
 τει, καὶ ἡμᾶ, ἔ ἀγῶ πνύματι, αὐτὸς ὑπάρχων εἰς τῆς ἀκλίτου
 πειάδος, στωαίδτος, καὶ στωαίαρχος, ἔ ὁμοῦπος τῶ πα-
 τει, καὶ τῶ ἀγῶ πνύματι· τῶτον ἔ δῆηθινὸν θεὸν κηρύττομθρ·
 τῶ τῶ ἔ καθαραν ἔ ἀμώμητον ἔ χησιανῶν πίσιν κατα-
 γέμομθρ· ἕσθ τῶ τῆς πᾶντα παθῆν ἐποίμθρος ἔχμομθρ, ἔ πῦρ ἔ
 ξίφος, οὐ θυμὸν ἀγείων θηρῶν, οὐ δ' οἰαν ἔν παρῶ ὑμῶν ὅπι-
 νοσμῶν βασιάνων ἰδέαν δῆμαίνοντες· τῶν ἀπολμῆθρ αὐτῶ ἔ

ἀνδρείοτάτου καὶ πολυίδμονος γέροντος καταπλαγῆτες οἱ
 τύραννοι, πάλιν πρὸς αὐτὸν ἔτι αὐτῶν σιωθλοῖς μαθη-
 τὰς εἶπον, ἀπειλῶν τε πνέοντες ἔμδραίνοντες, Πρὸς ὑμῶν
 ἄρα τὰ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἔδρ' ἄρχόντων καταφρονεῖται δό-
 γματα τε καὶ πρῶτα γαματα ἔη τῶν ἀντιήτων ἡμῶν θεῶν ζε-
 μὴ καὶ ἕξοισία προορεῖται, ὁ δὲ θεὸς ἱεραφῆς, καὶ λόγῳ,
 καὶ ἔργῳ τῆς μδρπεικῆς πρῶτα τάξεως προηγούμενος, θαρ-
 σαλεώτερον αὐθις ἀντεφθέγγετο, Ολοῖτο βασιλέων ἔδρ'
 ἄρχόντων ἅπαν ἀσεβέες τε καὶ ἀνπίθεον πρῶτα γαμα, καὶ θεοὶ οἱ τῶν
 οὐρανῶν καὶ πτω γῆν ἐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἕως ἀδρα-
 θεῖς, ὡς μῆγεσι, ὡς βδελυροὶ ὄντως ὑμῶν οἱ θεοὶ, καὶ οὐδενὸς
 λόγου ἀξιοὶ δαμόνια γὰρ τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ δ' ἄνοιας κα-
 κοδαίμονος ἀναπλάσματος, καὶ χιρῶν ἀνδρωπίνων τεχνά-
 σματα. ὁμοιοὶ τῶν αὐτῶν οἱ πριουῶτες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ
 πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς γῆσιντο, κροφοὶ, καὶ τυφλοὶ, καὶ ἀνὰ ἀθη-
 τοὶ ἡμεῖς γὰρ χριστὸν τὸν ὄντως ὄντα τῶν ὅλων θεόν τε καὶ δι-
 μουργόν, καὶ κηδεμόνα, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν γνώσκομον, ἔ-
 αὐτὸν μόνον σέβομεν, καὶ κηρύττομεν, καὶ ταῖς ἐλπίδασι εἰς αὐ-
 τὸν ἀναπθέμεθα, καὶ θανεῖν ὑπὲρ αὐτῶν προθυμούμεθα,
 θυμῶν ἱερῶν, ἔσφαγῶν δίκην ἑαυτοῖς λογιζόμενοι, ἔσπυ-
 δόντες ἐπὶ πτω τῶν αὐτῶν σαγῶν, ἄγαν ἀγαλλόμεθα, ὡς
 ἀσφῆγῶς πιστεύοντες αὐθις ἀναστήσεσθα, τῆς κρείττονος, ἔ-
 μακαριώτερας, καὶ διαγωνιζούσης τευξόμενοι λήξεως, ἔτι
 ἀκηράτοις σεφθησόμενοι σέμμασι. τοῖς δ' αὖ κατ' ὑμᾶς εἰς
 αὐτὸν μὴ πιστεύοντας, δῆλὰ πτω αὐτῶν θεότητα, καὶ πτω ἀλη-
 θεῖ καὶ αἰδῶν, ἔπερας ἐκ ἔχουσαν βασιλείαν ἀθετουῶντας,
 καὶ τοῖς αὐτῶν θεράπιντας ἀειρουῶντας, ἀγωνίῳ πυρὶ, ἔβα-
 σαίοις ἀνηκέστοις καὶ ἀλήκτοις πρῶτα δισομῶσις ὀψόμενοι. πρὸς
 ταῦτα ταραχθέντες οἱ παμπονηροὶ καὶ ἀσεβέστατοι διώκται,

καὶ πληθέντες ὀργῆς, καὶ θυμοῦ, ἔτι τοὺς ὀδόντας βρύξαντες,
 ἔτι ξίφει σπασάμενοι, τῆς τεισμακαλείου θεοκίρυκος τὸν αὐ-
 χένα προθύμως ἐκλείνατος, πῶς θῆαν ἔτι πανίερον κεφαλῆν
 ἀπέτεμον μὴ ἦν καὶ τὰς τῆς ζωωείδος τῆς στωπαδῶν, καὶ
 στωδρόμων, ἔτι στωηθλικότων οὐχ ἦτιον ἢ συγκεκρυχότων,
 ἀπέκοψαν, θάτερον θάπερον, εἰς τὸ τῆς μάρτυρικῆς ἀγωνίας,
 καὶ κεφαλικῆς τελειώσεως προλαβεῖν σπουδόντων σάδιον, τοὺς
 βαχίλους δὲ θυμοῦ, προβόμῳτων, καὶ τῆς ἔφασγαίης πλη-
 γῆ προπιδέντων δὲ βεπείς, ὡς αὐτὸ μὴ τοῦ παιδαγωγῶ καὶ ἱε-
 ροτελεσοῦ πάμπαν ἀφυσεροῖεν ἐν ταύτῃ τῇ ὀπικίρω καὶ ἀ-
 κανθοφόρῳ βιοτῇ, ὅμα πωτόμως τὸν αὐτὸν τῷ διδασκάλῳ
 ἔτι προσαγωγῶ ἔτι πον πρὸς τὸν ἀθλοθέτῳ στωεκδημοῖεν,
 ἐν ἔτι πον καὶ τοὺς ἀθλοὺς στωδιήθησαν, ὅπως καὶ τῆς αὐτῶν σε-
 φαίων καὶ ἐπαύλων ἅμα συμμέτοχοι πέλοιεν. πῶς γὰρ οἱ κα-
 λῶς παιδαγωγηθέντες, καὶ πολλοῖς ἤδη πολυειδῶς ἐγῆυμα-
 θέντες ἀθλητικαῖς γυμνάσμασι, καὶ χριστὸν αὐτὸν θῆον ἔχο-
 ντες ἔρωτα, δι' ὧν πάντων, ἔτι σώματος, ἔτι ψυχῆς ἀσφδεῖν ἐδι-
 δάσκοντο, ὅπως αὐτὸ μόνου τῆς ἀφῶς οἴτος ξύλου τῆς ζωῆς,
 κατὰ βυφάειν ἔτι αὐτὸ ἔγυμνασοῦ καὶ παιδευτοῦ πῶς ὅτι πῶς
 μάρτυρικὴν ἀειτείαν ἐζήλωσαν προθυμίαν. κατὰ τὸ γὰρ
 στρατηλάτης κράτιστος τῆς στραπῆς προαγωνιζόμενος, τοὺς
 συμμαχητὰς προθυμάνων, καὶ προκελευόμενος ἀδῆν ἐνυά-
 λιον, προθῶπος ὀμιλεῖ τοὺς τῆς πολεμίων στρατεύμασιν. οὕτως
 ὁ τῆς θῆων ἀγώνων ἐμπειρότατος προεσβύτης, ἔτι βαδῶ, καὶ
 πῶς εἰσεληλακῶς γῆρας, πρὸς πῶς ἕως χριστὸν μακαριω-
 πάτῳ προπιδήσας σφαγῆν, τοὺς τε τῆς νίκης προεκομίστα-
 πο σεφαίους, ἔτι τοὺς γλυκυτάτους ἕεις ἐφέπεσαι, καὶ τὸ ὅμοιον
 ἀσπασίας ἐλέως παμμακάριστον προπροεσκιβίασε θάνα-
 πον. τίς οὖν τὸν ἐν ἔτεσιν ἐβδομήκοντα πῶς ἀποστολικὴν ὀδεύ-

πάντα τείρον, καὶ σωτήρα χριστὸν κηρύσσοντα, ἔ τὸ ἑσπερίου
 λόγου τὸν δὲ γῆν ἔ ἀκίβδηλον σπέρρον ἐν πολλαῖς λογικαῖς
 ἀρούραις κατασείραντα, ἔ πολύχρω ἀκυστάμνον ἀσα-
 χω, ἔ γησίους μάλα καὶ ἑμίους ἐναποθέμεν ταῖς ἱεραῖς
 ἀποθήκαις καρποὺς ἄξιως θαυμάσεν· τίς τὸν ἔπι ποσῦτον
 χρόνου μῆκος δὲ ἀγγελικῶς ἀειτεύσαντα, ἔ νικηφόρον ἀνα-
 δεδηγμένον ἐν μέσῳ χριστομάχων πραινῶν, ἔ δήμου θη-
 ρωδεντέρου λεόντων, ἔ λύκων ἀντικειμένων ἐπαυνέσεν, ὅσον
 ἐπαυεῖν ἐποφείλεται· πῶς γλῶττια πρὸς διήγησιν τῶν ἀρε-
 τῶν αὐτῶν, κατωρθωμῆχ, ἔ ἀθλημῆχ ἀρκέσεν· ἀ γῆς μὲν αἰ-
 φυλαὶ κατεπλάγησαν, αἱ δὲ τῶν οὐρανῶν τάξεις ἔξεθῆσαν,
 καὶ χριστὸς ὁ παμβασιλεύς καὶ τῆν βραβείων διανομεὺς ἀπε-
 δέξατο, καὶ ἀναρρήσεσιν ἔπνικίοις, καὶ σεφάων ἑσφραμι-
 πρῶν ἀμοιβῶν τὸν κατωρθωκότα καὶ διηθληκότα διέσεψεν·
 ἔ τῆς ἀγίας καὶ θεασείας κεφαλῆς, τῆς ἑσφρ χριστοῦ τῆς ὄν-
 τως ἀγάπης τμηθῆσης· ἔ τῆς πλείστα ἔ μέγιστα θῆα, ἔ ἀ-
 πόρρητα χωρισάσης, ἀ μὴ κεχώρηκε κόσμος, πανιερωτάτης
 κορυφῆς, τῆς μωρίους καὶ μακροὺς διαθλησάσης ἑσφρ τῆ θῆου
 κηρύγματος ἀγῶνας· ἔ τῆς ἐμβάιδυσάσης τοῖς ἑσφρουρα-
 νίοις διακόσμοις, καὶ τὰ λόγου τε παντὸς πέρα καὶ νοὺς νοησά-
 σης, καὶ φτεγζαμῆς· ἔ τῆς θῆοτάτης ψυχῆς ἐκείνης, τῆς δὲ
 ἀγγελικῆς δορυφορίας εἰς τὰς ἑρανοὺς ἀναπιάσης ἀψίδας·
 καὶ ἐνδοξως πρὸς τὸν τῆς δόξης κύριον καὶ σεφαροδότιον
 ἱῆσου ἀνίσταν τῆν δὲ κλεῶν πόνων τὰ πῆ χῆρα κομισμῆν καὶ
 ἑμνησεν ἐκάστη τῆν ἑσφρκοσμίων δυνάμεων, πῶς αὐτῆς
 ἀθλησιν γεραίρουσα, καὶ ἀμειβομένη τῆς ἀγγελοπρεποὺς
 ἑμνήσεως, καὶ ὁ κοιτὸς αὐτῶν ἑμνήτωρ ἐνθεατικῶς τε καὶ
 παραρμονίως σιῆρμσεν· καὶ ἡ αὐτῶ ἱεροῦ σαλήμ τὰς ἑαυ-
 τῆς ἀνσίξασα πύλας, ἐνεκολπώσατο· καὶ ἐκκλησία πρῶτα-
 τῆου

πίκρον ἀπογεγραμμένων ἐν ἔρανσις προσπιύξατο· ἡ πνύ-
 ματα καὶ ψυχὰ δικαίων ὁσίων ἐταπεινώσθη τῇ καρδίᾳ, πτωὶ ὄν
 δικαιοσύνη ἐὶ ὁσιότητι, καὶ μετρίῳ, καὶ θῆω φιλοτρονίματι πο-
 λιτευσαμένῳ, καὶ μέγρις αἵματος πτωὶ πίστιν παρρησιασα-
 μένῳ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πυκιδύσασαι ἐνηκαλίσατο, ἢ τὸ ἀπο-
 σύλων ἢ χοροσασία παρεπώδως ἐνεκαυχίσαστο, ἐφ' ἢ τὸ προ-
 φητῶν ὁ χορὸς ἠγαλιάσατο, μετ' ἧς εὐορτάζει, καὶ διφραίνε-
 ται, πτωὶ δὲ οἰκείων ἀγώνων καὶ ἀμύχ' ὑφαίθισαν καὶ βαφείσαν
 βασιλικὴν πορφύραν παρβεβλημένη ἐπεπιικλημένη τῷ ἀ-
 θλοφόρῳ μάρτυρῳ ἢ πανήγυρις. μακαριστεὸν τίνῳ πτωὶ
 πόλιν πτωὶ ταμιδουμένῳ, πτωὶ τε θεοσφῆ ἐπινοσεβασμίδου
 σου κεφολῶ, καὶ τὸ ἕμιον λείψανον, καὶ τὸ οὐκ ὡς ἱερεῖα παιά-
 μομα, ἐπινοσεβασμίδου θυμίαμα, τῷ θεῷ προσεινήνοχας, σκυ-
 φοιτητῶν, ὡς θεοκρυβῶν, καὶ ἱεραρχῶν, καὶ μάρτυρῳ παιάει-
 σε καὶ τοῖς ἀγίοις ὑμῶν φοινηχθεῖσαν αἵμασιν, ὡς ἂν ἰαμάτι ἐ-
 κρήνωσιν ἀεί τοῖς πίστι προσφύγισι, καὶ πτωὶ τῷ ἁγν-
 νότων νοσημύχ' ἔξαιτοῦσιν ἰασιν. ὡς ἁγνῶν μεμακάεισται
 παρησία, ἢ τῇ μὲν πηλικότητι τῶν κτ' ἡλιμ μικροτέρῃ
 πόλεων, τῷ κεκληρωθῆσαι δέ σε, τῷ διδασκῶν ὡς πρὸς κρι-
 τε, θησαύεισμα παντὸς ἀδθητοῦ πλούτου ἡμαλφέςτερον, ἐ-
 πολιοῦχον κεκλήθῃσαι, καὶ φρούραρχον, λαμπροτέρῃ καὶ μα-
 καριωτέρῃ χρηματίσασα· ἀγιασμός γὰρ αὐτῇ θεοθεν ἐδόθησ, καὶ
 πτωὶ τῷ πολιτῶν καὶ ἐπιλύδων καθαρὰζων φιλόχιστον ἀ-
 θροισιν καὶ πνύμαπκὸς ὄλβος, τρυφῶν ποείζων, οὐ πτωὶ τῷ
 θωμαπκῶν ὄγκον ἀξάνουσιν, καὶ πρὸς βραχὺ τὸν φάρυγα
 γλυκαίνουσιν, ἐθῆπρον ἀπολυμένῳ, ἐθῆπρῶσιν, ἡ γῆ
 ἐθάλασσα φέρει, ἐκόλπος ἱερείος, καὶ ποταμὸς ἰχθυοφόρος,
 καὶ βαθύρροις, ὁ παρκεκλῶν καὶ παρκεκλῶν τοῖς πελαγίζοισι, νει-
 λῶσις ἀμυλώμενος χύμασι, πῆχος ὀχυρώτατον πρὸς ἔβλη-

BB

σαι, οὐ ῥυτοῖς τε καὶ ξεσοῖς ἄξειλεγμένοις λίθοις ἠρμολογη-
 μέρον τε καὶ δέδρομημένον, καὶ πορομαχώσι, καὶ πύργοις, καὶ ἐπαλ-
 ξεσιν ἐρηρειασμέτον, οἷον ἔρκος σιδήρεον, ἀμὰ τῆ σῆ τε καὶ τῶ
 σῶν σωμαθλητῶν τεθεμελιωμένον ἀγιστεία, καὶ ταῖς ὑμετέραις
 πορὸς θεὸν δι' ποροσώποισ πεπυργωμένον ἀντεύξεσι, πῦρ οὐ-
 ρανόθεν καταγύοις, πεντηκοντάρχοις τε καὶ ἑκατοντάρ-
 χοις καὶ χιλιαρχοῖς ἀπιδέοις σὺ τοῖς αὐτῶν βαρβαρικοῖς
 καταπυρρῶν σφαλίμασι. λιμὴν ποροκίσα σωτήριος, τοῖς
 ἐκ βιωπικῆς ποροσορμιζομένοις ζήτης ὑποδέχομενος, καὶ
 παντοῖα ποροσαπικὴν ἀπείρητον ποροπέτειαν λειμῶν νοητός,
 ὡς ὁ ἐν ἐδέμ ποροσάδιστος, καὶ τὸ σὸν ἱερώτατον ἐπ' αὐτῆ πε-
 φύτευται τέμενος, πᾶσαν δὲ τῆς ἐνοίκου χεῖρος τοῖς πιστοῖς
 ψυχαγωγίαν παρεχόμενος, καὶ παντοδαπαῖς πνευματικαῖς
 ἐδωδαῖς πῆ ἤθουσαν ποροσπιδέμενον τῆ ἀπέζαν, ψυχὰς ἐσιῶ-
 σαν, καὶ θάλασσαν ποροποιούσαν, καὶ ζωὴν ποροξενούσαν πλὴν ἄ-
 φθαρτον. ὡς οὐκ ἐν παρῆσι αὐτῶν θεῶν καὶ ἐπουρανίῳ καὶ νοε-
 ρῶ θυσιαστικῶν παλαιάμενος, τῶ σῶν συσεφανιστῶν μεσού-
 μένος, τὸν δι' μετρίκλον ὑπὲρ τῆ κόσμου παντός ἐκ μετρίασ-
 μένος ἱησοῦν, τὸν ἀμνηστῶν θεόν, καὶ ἱεράρχην, καὶ σεφανιστῶ-
 τῶν, καὶ πάσης ἀπὸν τε καὶ πάροχον ἀγαθωσύνης, ὃν ἠγά-
 πηκας, ὃν κεκήρυκας, δι' ὃν τὸν αὐχένα τμηθεῖς ἀξίως τὸ σε-
 φος ἀπέλιπας, τοῖς τῶ σῶν σωμαθλητῶν εἰς τῶ τῶ σου
 πλὴν ἱεράν ἐσεπιδὴν πανήγυριν, ἐπὶ πανερασίον σου μνή-
 μῳ ἐορταστικῶς ἐκτελοῦντας, ἐπὶ ἀξιογέρασον ὑμνοῦν-
 τας ἐπὶ καὶ ὑμῶντας ἀθλησιν, ἐποπιδύοις, καὶ ποροπέποις, καὶ δι' λο-
 γοῖς, τὸν οἰκίρμονα θεόν ἄξειλεομένον, ἐπὶ ποροσβδύων, ἀρ-
 χερβῶ θειότατε καὶ μετρίων ποροσφαιέσατε, πλὴν μετρί τῆς πε-
 ρισοιχιζούσης βίας ἐπάχθειαν ἀποσηῆσαι, ἐπὶ πλὴν κατ' ἠμῶν
 τυραννίδα καταπαῦσαι, καὶ ἐπὶ ἐπαχλύξασαν ἀπαμῶσαι κα-

τῆφειδὺ γαλιώλω δὲ ἔβαθεῖδου ἀταραξίδου ταῖς ἐκκλησίαις
 ὅτι βραβύσαι, καὶ εἰρηνάδου κατὰ σασιν, ὅπως εἰρῆνης βρα-
 βουιδῆς, καὶ ματῆ θείου δόγματος συμφωνίας ἔομοσίας
 κρατούσης, ὁ ὄντως ἀρχποίμῳ καὶ εἰρηνάρχῃς χριστὸς πᾶσι
 πάντων ὁμοφρόνως δοξάζοιτο, ὡς ἄρει πᾶσα δόξα, ἔτι
 μὴ, καὶ κράτος σὺ τῷ ἀρχῷ αὐτῷ καὶ ὁμοουσίῳ ἡγήτορι, καὶ
 τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοπιῷ αὐτῷ πνεύματι, νῦν ἔτι
 αἰεὶ, ἔτι εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῆς αἰῶνων. ἀμήν.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ, ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

τοῦ Ἄρεοπαγίτου.

ΕΤΑ πῶ μακαρίδου καὶ ἐνδο-
 ξοτά πῶ ἀνάσασιν τοῦ κρείου
 καὶ θεοῦ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ
 τῷ ἀληθινοῦ θεοῦ ἀνδρικοῦ
 αὐτῷ ναοῦ, ὑπὸ ἰουδαϊκῆς πα-
 ρανομίας ὡς αὐτὸς εἶπε, διὰ-
 λισιν, καθὼς τῇ ἑαυτοῦ θείᾳ
 ἰξουσία τελευτήμερος ἐκ νεκρῶν ἐ-
 γήγερται. ἔτι δὲ καὶ μῆ πῶ ἐκ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως ἐ-
 αὐτῷ καὶ ὁρῆκα ὑπὸ ἀνῶ πάσης οὐρανίης γραπᾶς, καὶ ἐπάνω
 πάσης ἀγγελικῆς ταξέως ὑψωσιν καὶ ἀνάβασιν, καθὼς τῷ τῷ
 θεῷ καὶ πατρὶ ἑαυτὸν ἰδίῳ θελήματι προσήνεγκε. μῆ πῶ
 μὲν ἡμέρας ἑ. θείᾳ τῇ ἀγίας αὐτῆς ἀγαλήψως ἐν τοῖς ἀγίοις ἀ-
 ποστόλοις τῷ ἀγίου αὐτῆς πνεύματος ἐκχυσιν, καθὼς τῷ ἰξου-
 σίᾳ εἰλήφασιν δῆσαι καὶ λύσαι, καὶ ταῖς ἀγίαις αὐτῆς ἐκκλη-

σίαις ἀρχοντας προέδροις προσησαδαί, καθὼς προώει-
 σε πρὸ τῆ τὸν κόσμον γνέσθαι μὲν καιροὺς τῆς γνέσεως πό-
 λεως ῥώμης ἐν ἔπει ὀδοθηκωτῶ ὀδῶ, ἑπιλαβομένου τῶ
 ἀρχὴν ἱέρωνος καίσορος, πέμπει αὐτῶ ὄντος ἀπὸ αὐγούστου,
 ὁ μακάριος πέτρος ὁ ἀπόστολος μὲν καὶ τῶν ἑτέρων ἀποστό-
 λων ἀποσταλέντες κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον πάσι τῇ οἰκουμένῃ,
 αὐτὸς μὲν ἱκανὰ ἔτη τῶ αὐτῶ κηρύγματος τῶ ὑψηλοτάτῳ
 ῥωμαίων βασιλεύουσιν ῥώμῃ καταλαβὼν, καὶ κείσε κη-
 ρύξαι οὐρανὸθεν ἐνεπισεύθει, ἵνα ὡς κορυφαῖος τῶν ἀγίων
 ἀποστόλων ἐν τῇ τάξει τῆς ἀποστολῆς γενεῶς, προῖτος ἐν ῥώ-
 μῃ γίνεται, ἐν τοῖς ἀγῶσι συμμετόχος τῆ τῆ χριστοῦ παθημῆ.
 καὶ γὰρ ἡ πόλις ὡς μεγάλοις συνεχομένη σφάλμασι, μείζο-
 σιν ἔχρηζε ἑσποῖς διορθωθῆναι, ἵνα οὐ μὴ ἡ πλάη βαρυ-
 πάτη, ἐκεῖ γύνηται ἡ χάρις μεγάλη. εἶτα καθὼς εἴρηται,
 ὁ τύραννος ἡ ἀσεβὴς ἱέρωνος τῶ γινῶ καὶ τῶ θάλασσαν οἰο-
 μένος καθυποτάξαι τῇ ἑαυτοῦ τυραννίδι, ὀργῆ ἀπηνήσας ἑαυ-
 τοῦ καὶ ἰταμότητι μαρίας λυοσῆσας, καὶ τῶ δούλων τῆ χρι-
 στοῦ ἄξιφθῆ καὶ ἐν τῶ τεσσαρεςκαδέκῳ ἔπει τῆς αὐτῶ τυ-
 ραννικῆς ἀποκρατορίας τοῖς μακαρίοις πέτρον, καὶ παῦλον
 ἀδίκῳ θανάτῳ κατεδίκασε, δι' ἐκχύσεως τοῦ μακαρίου
 αὐτῶν αἵματος, καὶ διὰ νίκης μαρτυρίου ἀξίως, καὶ ὡς ἄ-
 κρον προπέμφας αὐτοὺς εἰς τῶ τῶ οὐρανῶν βασιλείαν ὁ-
 μως πρὸ τῆ τὸν μακάριον πέτρον διὰ τῆς νίκης τῆ μαρτυ-
 ρίου καταξιοθῆναι τῆς ἐν τῇ τῶ οὐρανῶν βασιλείᾳ σω-
 διαγωγῆς, τῶ μακαρίῳ κλήσῃ τῶ ἰσοισίαν τῆς ἐκκλη-
 σίας παρέθετο λέγων, ὡς ὡρ ὡρᾶ τοῦ κρείου μου ἰησοῦ
 χριστοῦ λύσαι καὶ δῆσαι ἐμοὶ δεδωρηται ἰσοισία, οὕτω καὶ
 τῶ αὐτῶ ἰσοισία αἰωνίως δωροῦμαι σοὶ καὶ δίδωμι, ἵνα
 ἐν αὐτῶ δῆσις ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένος ἐν τοῖς οὐρανῶν.

ταυτίω πτώ ἔξοισίαν πεπληρωμένω τοῖς μετέπειτα πε-
λείοις ἔ αξίοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις προηθῆν καταλέλοιπε
κλήρον. πρὸ μὲν τούτων ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ κατ' ἐκεῖνο
καιροῦ τῆ τε ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐν ὀλίγῳ διηγησάμενοι,
ὅτι τοῖς τῆ μακαρίου διονυσίου ἀγῶνας μετενέγκω τὸν λό-
γον, ἵνα καθὼς λέλεκται, ἐκ τῆς τῆ χροῶν ἀκολουθίας πρὸ
αὐτῆ ὀλίγα διεξέλθωμεν.

Μετὰ πτώ τῆ κρείου ἔ θεοῦ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐνδο-
ξοτάτω ἀνάληψιν, ὅτε ὁ μακάριος ἀπόστολος παῦλος διὰ
τῆς χάριτος τῆ ἀγίου πνύματος ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ἀπι-
στίας εἰς ὁδὸν σωτηρίας ἐπέστρεψεν, ὥστε πίστιν ἰὼ πρὸς ἑ-
πολέμισεν, ἐν ἐράτοις πεπληρωμένω ἐν δόξῃ κηρύξαι, καὶ
κτ' πτώ τῆ κρείου διὰ ταξιν, σκδύος ἐκ λουγῆς γαλήνῃ) ἐν τοῖς
ἔθνεσι. τότε γὰρ τότε κηρύπτων τὸ ὄνομα τῆ κρείου ἡμῶν ἰη-
σοῦ χριστοῦ τοῖς ἀγνοοῦσιν ἔθνεσιν, παρεγγύετο ἐν ἀθλιότητι
καὶ κείσε τ' ἀγιον ἀνδρα τουτονὶ διονύσιον ἐθνικοῖς ἔθεσι πρὸς
ἑμπεριεχόμενον, εἰς ὁδὸν σωτηρίας ὀδηγήσας ἐπέστρεψε, ἔ
τῆ ἱερῶ βαπτίσματι ἀναγγεῖσας, θῆα ἀγνοσώῃ αὐτῆς ἐσε-
ρέωσε. τότε δὲ ὅτε ταῖ ἀκαήθας καὶ τειρόλοισ τῆς πλάνης
ἐκ τῆ βουδοῦ τῆς καρδίας αὐτῆ, διὰ τῆς χάριτος τῆ ἀγίου
πνύματος, ἀπέτεμε, καὶ καρπὸν καὶ νέον βλάστημα ὡς ἐν τῇ
ἀγαθῇ γῆ ἀρδευόμενον θῆα λόγῳ, καὶ τῇ ἐντεῦθεν θεωεία
ἀνέδραξεν. ὅτε δὲ καὶ οἱ χριστοῦ εὐραπῶτα ὀσημέραι τῆ θῆα
ἔρωπ φλεγόμενοι, πανταχόσε ἔθεον τῆς θῆας χάριτος ἀνω-
θεν αὐτοῖς συμπροπερδουμένης. τότε καὶ ὁ μακάριος οὐπο-
στὶ διονύσιος, τῆ τῆ σαυροῦ ἀρότρω πτώ θάλασσαν διατε-
μὸν, ἀπὸ ἀθλιῶν πτώ ῥώμιω κατέλαβεν οὐρανίω καὶ θῆα
θελήματι, ὡς ὑπὸ θεοῦ ἡγαπημένος, ὀδηγούμενος.

Εἰσελθὼν δὲ καὶ δῖρων τὸν μακάριον κλήμεντα, ὡς ἀνω-

τέρω εἶρηται, πλὴν τῆς ἀποστολικῆς καθεδρᾶς ἔχοντα Ἰου-
 σίαν, μὲν τῆς καθηκούσης ἑμῆς, δι' ἧς ὡς οἶ' τε ἡ ὑπο-
 δέδεικται. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ὅτε ὁ μακάριος ἀνὴρ διονύ-
 σιος τοῦ μακαρίου κλήματος πῆς ἰχθῆσι προσήγειρε, καὶ τῆ
 ἀποστολικῆ ἀγιοσύνῃ ἑαυτὸν ἐμπαρέθετο διδάσκαλος, καὶ
 αὐτὸς ἀποφασθῆς, καὶ ἔπειτα τῷ ἁγίῳ διδασκάλῳ ὑποῖ
 ἁγίου κλήματος ἑμῆς, καὶ ἀξίαν παρ' αὐτῷ εἰς οἰκειοτά-
 τιν ἑμῶν, ὡς ἡμεῖς θεοῦ εὐφροδῶς χάριν, ἐκομίσαστο. καὶ ἐν
 ὅσῳ θεὸς ὁ παντοδύναμος τῷ μακαρίῳ διονυσίῳ ζωαρκεῖν
 ἐπέδωρήσαστο, ἕως ἡμεῖς αὐτῶν πᾶσιν ἐπὶ δι' ἁγία φανε-
 ρώσας. καὶ ὁ ἅγιος κλήμης τότε φίλιππον ἑταίρου ἰστανίας ἐπί-
 σκοπον προσεθήσαστο, καὶ πλὴν Ἰουσίαν ἡ αὐτὸς ὁ θεὸς κλή-
 μης ἀπὸ τοῦ μακαρίου πέτρου ἔλαβε, δέδωκεν αὐτῷ, λέγων,
 Πορεύθης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, κήρυξον τὸ εὐαγγέλιον
 τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δεῖσαι καὶ λύσαι ἕσω τοῖς Ἰου-
 σίαι, ἵνα τὸ χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον καὶ διὰ τοῦ εἰς μῆκος καὶ
 πλάτος ἐκχυθῆ, ὅπως ἡμεῖς τοῦ κυρίου ὡς πιστὸς δοῦλος ἀ-
 ξιωθῆς ἀκοῦσαι, εὐδοῦλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ, ἐπὶ ὀλίγων ἡς πι-
 στὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἰσελθε εἰς πλὴν χάριν τοῦ κυ-
 ρίου σου. κοινωνοὶ δὲ τοῦ ἁγίου διονυσίου ἦσαν, ἀποϋρνῆϊνος,
 μαρκέλλος, καὶ λουκῆαιος, σὺν αὐτῷ ὄντες, ἵνα ἐκ σώματος
 δύο εἰς τριῶν μαρτύρων, ἢ τῶν χριστιανῶν πῆσι τοῖς ἀγνοοῦσι
 μέρεσι ἡμεῖς δοθῆ.

Τούτων δὲ ὁμοῦ συνεληθόντων καὶ πορβουδῶν, ἦλθον εἰς
 λιμνὴν ἀειλαδίτης πόλεως. τότε ὁ ἅγιος διονύσιος, μαρ-
 κέλλον εἰς ἰστανίαν ἀπέστειλεν, ἵνα τὸν λόγον τῆς ζωῆς ταῖς ἐκ-
 κλησίαις τῶν χριστῶν ἡμεῖς δοθῆ. αὐτὸς δὲ ὁ ἅγιος διονύσιος,
 τῆ τῶν ἁγίου πνεύματος τέρμη ἀναφθῆς, καὶ ἀποστολικῆ πλη-
 ρωθῆς Ἰουσία, ἀπὸ ἡμεῖς τῶν ἁγίου πνεύματος σὺν τῷ ἁ-

γῶ κλήμειν πρὸς λόγια κατασπείραι τοῖς ἔθνεσιν ἐδέξατο,
πίστη δίδειμιε πᾶσι τοῖς ἐσπερίοις μέρεσι. τὴν σκληρότητα ὅ-
τι ἄπειρων ἐκίσε ἐθνῶν μὴ δεδοικῶς, μηδὲ τὰς ἀσεβείας ἔ-
λαοὺ φοβηθεῖς, προήλθεν ἐπὶ τὸ κήρυγμα, τῷ τοῦ μακαρίου
ἀρχιεροῦ τῶν ἀποστόλων, σερεωθεῖς πνύματι, τῶ ἐν ῥώμῃ γυο-
μύου, καὶ δοθέντος τοῖς ἀπίστοις πρὸς ἡμωρίην. καὶ ὅτε ἀπὸ
τῆς γαλτίας ὑποσρέψας ἐπὶ πλείω τοῖς ἐθνικοῖς ἔθεσιν ἀ-
ναφθεῖσαν ἔγνω τὴν πλάην τῆς χώρας ἐκείνης, τότε
θεῖα σκέπη χειμαπαθεῖς δισυατὸς, καὶ δηηθινὸς ἀθλητῆς ἀ-
πεδείχθη, ἐπιρρίψας ἑαυτὸν τοῖς ἀγῶσι, ἵνα ὡς ἄξιός ὑ-
πάρχων ὁμολογίας καὶ πληρώσεως, γυέσθαι μὴ φοβηθῆ καὶ
μύρτυς.

Ακοιτανίας δὲ τοῖς μέρεσι τὸν ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀποσείλας,
αὐτοῖς σὺ τῷ ἀγίῳ λουκιανῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ ῥοῦσίκῳ καὶ τῷ
ἀγίῳ ἐλβυθερίῳ ἐν παρησίᾳ τῆ πόλει ἐπορεύθη. ὁ ἅγιος ὁ λυ-
κιανὸς πρεσβυτερικῆ ἡμῆς τεπμημύος, εἰς τὴν βελουα-
κένσιν ἀπεσάλη πόλιν, ἵνα καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς ἀπίστοις λα-
οῖς τὸ θύαγγέλιον τῆς δηηθείας προεθήσῃ. αὐτὸς δὲ ὁ ἅ-
γιος διονύσιος ἐν τῇ παρησίᾳ δέμεινεν. ἡ τις πόλις καὶ
μικρὰ ἴσῃ, ἀλλ' οὐκ ἐθνικῆς πλάνης πεπληρωμῆ καὶ
μαμιασμένη. ἀλλὰ καρποφόρος ἴσῃ, καὶ δένδροις κεκο-
σμημῆ, ἀμπέλοισι δὲ καὶ βότρυσι ὡς ἐκ πηγῶν ῥέου-
σα, καὶ προσφέρουσα τοῖς οἰκείοις δέλαμπεν. ἐν οἷς καὶ
προεματείαις τραπεζιτῶν ἀπασα γενὰ τῆς πόλεως καὶ
τῶν πέριξ περιτελισμένη γύρου, καὶ περιστεῖν ἰχθύων
πρὸς τοῦτοις ἀπὸ τῶ ποταμοῦ, ὡς ἀπὸ πρὸς ὅπου τῆς θα-
λάπης κυμῆ δίκην προσφέρουσα, παρείχεν. ἐκ ὀλίγου δὲ
καὶ ὁ ποταμὸς τῶ πείχου ἐγνώσκετο παρέχων βοήθειαν. καὶ
αὐτὸς γὰρ τῷ πλάτει τῆς πόλεως, τῷ ἰδίῳ πλάτει ὡς πρὸ τῆ-

σον τῷ ὕδατι αὐτῷ παλαιούκλου. Οὗτον οὖν τὸν πόσιον
 θεοῦ δούλος παλαιούσας, ἢ τῷ σερεῶ τῆς πίστεως ὀπλισά-
 μδος, θεῶ τῷ παντοδυνάμῳ πανταχοῦ βοηθοῦ πᾶσι σω-
 δεύοντι αὐτῷ ἐκκλησίᾳ ἐκίσει καὶ τῷ δυνάμην αὐτῷ, κα-
 θ' ὅπνεος ἀκμῶν παροσλήυτος ὑπῆρχε, τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰη-
 σοῦ χριστῷ εἰς ἡμῶν ἀνέστησεν καὶ λαοὶ νέον ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῆ
 θ' ἀγγελίου δεδιδασμένον τῷ ἀγῶ αὐτῷ ἐκί βαπτίσματα
 κατεφώτισεν. ἐν ὅσῳ δὲ ὁ μακάριος ἀνὴρ ἡμέρας ἢ νυκτὶς
 διδασκαλικῶς σιωπῆσαι πᾶσι σεβείαις τῷ πληθύν, καὶ τῷ
 χριστῷ ὁ λαὸς ἐκ τῆ ἀρχαίου ἐχθροῦ τῆ φθούργος ἐλυβώ-
 θη, οἷς κατέσυρε ὡ παρὶν ὁ βελίαρ τούτοις ἀξίως παρὰ πέ-
 ψαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ τῆς πίστεως ὁ ἅγιος ἔσπευδε. φήμη
 δὲ τῆς ἀγιωσύης αὐτῷ εἰς μῆκος ἢ πλάτος αὐτῷ ἔξεχούθη.
 ὥστε ἐκ ὀλίγη τῷ πιστῶν τῆ λαοῦ ἀνθρώποις ἀξίον αὐτὸν ἐδό-
 ξαζεν ἐπίσκοπον ἔχειν.

Οὕτως οὖν καὶ ταῦτα τῆ ἱεραπκοῦ βαθμοῦ τῆς θείας
 ὑποουργίας ὡς δότικς καὶ ἀγιάζων δεδοκιμασμένα παρ-
 στωπα, ὡς ἀξίως ἡγομῆτο εἰς αὐτῷ εἰς βαθμὸν αἰῆκεν. δη-
 λ' ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς, ὁ τῷ μακαριώτατῳ ἀνδρὶ
 διογισίῳ μὴ σιγῶρα ἐπὶ τῷ φήμῳ κρύπτεσθαι, ὡς τετὸν π-
 λύχῳ ἐπὶ λυχίῳ ἐν τῷ ἀπίστων ὡ νοίαις τὸ φῶς αὐ-
 τοῦ ἀκλίνοειδῶς παρέθετο, ἢ τῷ σαύτας δι' αὐτῷ κατηξίωσε
 ἡμέσται καὶ δυνάμεις, ὅπ τῷ πλεμίων ἐθνῶν τὰς καρδίας
 ἐκ ἔλαπτον τῷ θ' ἀγγελίζομῶν ἀνέδραξεν. ὥστε ἔξ αὐτῶν τῶ
 δυνάμεων ἔ θαυμασίων αὐτῷ καθ' ἡμέραν ἐνδυναμοῦ-
 θαι ἔ παροσπῆσαι δίκην τῷ καιροῦ, ὅτε ταῦτα ἔξ ὑπαρ-
 χῆς ἐγμῶντο.

Τοῦ ἀγίου δὲ ἀνδρός, ὡς φωνὴ βοῶντος, εἰς μῆκος καὶ
 πλάτος ἐκχυθείσης τῆς φήμης ἔ ὀνόματος ἐπὶ τῷ οὐτῷ δια-

λάμψαι, ποτε ὡς καὶ δομεπῆανόν τὸν πότε τὸν δεύτερον τῆς
 χριστιανῶν διωγμὸν ποιήσαντα μὲν νέρωνα, κελύσαι ἐλθεῖν
 πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν αὐλήν αὐτοῦ ὅς τις ἐς τσαύτῃ λύσαν
 ἀνάξιότητος ἐξήφθη καὶ παρήχθη, ὥστε πρὸς τὰς αἰῶνας ἵνα ὅπου
 εἴ αὐτὸν χριστιανὸν ἵνα βύροεν, αὐτὸς ἢ οἱ αὐτοῦ, ἢ δύσαι με-
 μασημένοις πείσαιεν, ἢ ποιήσαις βασιάνοις περὶ πείσαντα, θα-
 νατῶ μαχαίρας ὡραδοθῆναι. Τούτοις δὲ τοῖς νόμοις ὑπο-
 τάξας ἑαυτῶν ἡγεῖα κεκλιμένα, μέγας τοῖς τῶ χριστοῦ δούλοις
 ἐγένετο διωγμὸς ἐν τοῖς ἐκεῖσε περὶ βέχων, οὐδεμίαν τοῖς δια-
 χριστὸν ἀγωνιζομένοις ἐνεσώσης ζωῆς συγχωρημένης διὰ πά-
 σης οὐδεμία γὰρ τῆς ἀγίων μαρτύρων ὑπῆρχε παραίτησις ἐ-
 λουθερίας· ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν φυλάττοντες
 τοῦ δόγματος, ὅπως πρὸς τεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ τῆς καίσα-
 ρος εἴη, ὑπεβῆναι διὰ παντὸς οὐ κατεπόλμυον. ἀλλ' ἐπὶ καὶ
 ὀπλέκων ἀθροισμα μὲν μεγάλης βοῆς ἐκ ἀπηνίας τοῖς μέ-
 ρεσιν ἀπέσχελε πάσης τῆς δύσεως, ὅπως τὸν ἅγιον ἀνδρα τῶ-
 τον διοτύπον ἀναζητοῦντες βύροεν εἰ δυνήθωσιν, ἵνα ἢ τὰ
 πρὸς τὰς αἰῶνας τοῦ ἐξουσιαζοῦτος ἐκ πληρῶσαι πείσωσι, ἢ
 ἡμιωρίαις μὴ βυλομένην ἀπαρτίεσαι ἀμεβήτοις, ἢ τὸ κε-
 φάλῳ ἀπὸ τῆς αἰῶνας.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ πρὸς τὰς αἰῶνας τῶ ἀρχιεπιστοῦ ὁ ὄχλος
 πρὸς δὲ ξάσαι τῆς γαλλικῆς σωμαπήχθη τοῖς τυράννοις, τῶ
 διελθεῖν ἐν τοῖς στωορίοις αὐτῶν· καὶ παρ' ἐξου τοῦ μακαρίου
 ἐκείνου ἀνδρὸς τὸ ἐπάξιον ὄνομα ἐνεφανίσθη αὐτοῖς· οὕτως
 οὐκ ὡς αὐτοῖς ἐγένετο πρὸς τεταγμένον, ταχίστω δρόμῳ, πρὸς
 δύμῳ καρδίᾳ ἐκ ἡλιοιωμένη πρὸς ὅπως παρῆσι δὲ εἰσελ-
 θόντες, ἐκείσε τὸ ἅγιον ἀνδρα τουτοῦ διοτύπον βύρον καὶ τὸ ἀ-
 πίτων πολέμου ἔτα, καὶ διδάξασιν κατ' ἐκάστην πλῆθι λαῶν
 εἰς τὴν πᾶσιν τῶ χριστοῦ πρὸς κελούμενον· μετ' αὐτοῦ δὲ ἵσα

τὸν μακάριον ἀνδρᾶ ρουσίκον τὸν πρεσβύτερον, καὶ ἐλθού-
 εἶον τὸν δῆκονον, οἷς αὐτὸς ὁ μακάριος ἀνὴρ εἰς τοὺς ἰδίους
 βαθμοὺς κατέρασε τοὺς οὖν διδάγμασιν αὐτῶν κεινωνοὺς ἑ-
 μαθητὰς ὄντας τῶν διωκτῶν, ἢ σκληρότης ἢ ἠσέβεια κα-
 τέλαβεν ἅμα· οὐ ποὶ γὰρ οἱ ἅγιοι ἄνδρες ἀπὸ τοῦ μακαρίου
 διουσιίου ἀχώριστοι ὑπῆρχον, οἷς ἢ ἡ ἡσέβεια παρε-
 γίνωσκεν ὑπάρχειν συγκληρονόμοις· ἔχαυρεν οὖν ὁ ἀγαθὸς
 πατὴρ ἐν τοῖς δυοῖν παρεκόπιουσιν υἱοῖς, ὅτι ἀξιοὶ ἦσαν υἱοὶ τοῦ
 πατρὸς ὡς τὸ φορπὸν ἐν πνεύματι τοῖς ἀγίοις ἐλαφρὸν βαστά-
 σαι, ἵνα τὸ βάρος τῆς σαρκὸς ἀποθέμηναι, ἐν καθαρῶν δυνά-
 μιν ἀέρι πέτασμα, οἷς ἢ φῶς ἢ σωτῆρ.

Θαυμάζω δὲ πῶς ἀόπλοις ἀνδράπιν οὐκ ἠδυνάτο πλη-
 θὺς ἐνοπλος ἀνιστῆναι· τότε οὖν ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς, θεω-
 ρῶν πῶς ἐαυτῷ δυνάμιν ἀπολυμνῆναι ἢ πῶς τοῦ κυρίου φυ-
 λατομνῆναι ἑνιχθῶσαν, καὶ καθ' ἑκάστην πῶς τοῦ λαοῦ παρε-
 βάλουσαν πίσιν, πάσῃ τῇ τέχνῃ αὐτῶν εἰς ἐχθρὰν πολεμικὴν,
 ἢ ἢς ἢς καθ' ἑκάστην κατ' αὐτῶν ἐπέσχεψε· ἑ αὐτοὺς
 τοὺς εἰς ἕνα ἑ ἀληθινὸν κύριον πιστεύοντας, ἢ τῶν ἀγίων βαπτί-
 σματι ἢ δὴ πεπληρωμνῶν τῆς τοῦτων διδασκαλίας, ἐαυτῶν
 πισύσαι δῆλὰ πολλῶν βασιάνων ἑξομολογημνῶν ἐσπευθε
 πείσαι· ἢ οἱ ἅγιοι ἄνδρες ὁμολογηταὶ ἢ μνῆστερες, πῶς αὐτῶν
 καὶ τῶν ἀσεβῶν λύσαν τῇ ἀγία διδασκαλία αὐτῶν ἢ τῆς
 μεγάλης δυνάμεσι δῆλῶντες, ἐπέσχεζον τοὺς μαθητὰς,
 σωαντῶντες τοὺς ἀνόμοις, οὐδενὶ φόβῳ τῶν ἀσεβῶν παρε-
 σέχοντες, πῶς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίαν καθ' ἡμέραν δυνάμιν
 σταν ἐπερίκειζον ἢ ὅτε ἡ ἐκκλησία ὑπὸ τῶν ἰδίων διδασκα-
 λων τῶν λόγῳ ἐκλύετο τελεμελιωμνῆναι ἢ κανῶς, εἰ ἑ τῶν μάλι-
 σα σιωπετάραχθη, καὶ ὡς καταγίδη σιωπέθη τῶν διωκτῶν
 τότε ἀξιομνῶν τῆς τυραννίδος· τότε ἢ αὐτῇ μάλισα γερμῶ-

θία, ἡ μεγάλη χώρα, θηρώδεις σκληρότητος καὶ ἀσεβείας
 μετέχουσα, ὑποτεταγμένη καρδία καὶ κατανενυγμένη, τὸν
 πρῶτον ἐαυτῆς τῷ τῷ χριστῷ ζυγῷ ὑποθήσασα καὶ δε-
 δασμασμένη. ἔχαυρε τῆ τῆ διδασκάλων στερεωθῆσα πίστις.
 ἐξ αὐτῆς κατέρριπτον τὰ εἰδωλα αὐτῆς τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν ἕξο-
 δου ὠκοδομηθῆσα, καὶ λιμνὰ σωτηρίας δύροντες, εἰδῶλων
 ἔχαυρον ἀπολέσθαι τὰ ναυάγια. ἐθρήνει οὖν τότε ἡ μερίς
 κινήσεισα τῶ δὲ βόλου, ὅτε ἡ νικητικὴ ἐκκλησία πιστῶν λε-
 γῶνι ἕξενίκησεν, καὶ ὅτι ταῦτα ἐγλύοντο θυμῷ ἀσεβείας, οἱ
 ἐπιρέται τῆ σκληρότητι ἕξαφθίντες, ἕνα ἐκ τούτων τῶ ἁγίου
 ἀνδρα διονύσιον μὲτ' μεγάλης καρδίας ἔ πίστεως καταπολ-
 μήσαντα, αὐτὸν ἰδόντες, προσελθόντες εἶπον, Οὐκ εἰσὺ ὁ ἀ-
 θῶνυμος γέρον, ὁ τῆ θεῶν ἡμῶν τὸ σεβας κενώσας, καὶ τοῖς
 αὐκλήτοις ἀργουσι ἀππίπλων, καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν ἀπο-
 βαλλόμενος εἶπε νῦν, ἕνος ἐαυτὸν λέγεις τὸν λάτριν· ἡ ποίδη
 ἕξομολόγησιν τῆς ἐαυτῆ ἕξουσίας περιγράφεις. τότε λοιπὸν
 οὐ τοιοῦτοι μακάριοι ἀνδρες, διονύσιος, ρουσίκος καὶ ἐλδύ-
 θέλιος τῆς περὶ παίδων τῆς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς περιπα-
 ποιώτων τῷ πνεύματι ἐμπιπλώμενοι καὶ τοῖς χαρίσμασιν,
 ὡς ἕξ ἐνὸς σώματος τοιαύτῳ τῆς ἐρωτῶντων ἕδωκαν ἀπό-
 κρισιν, δούλωσις ἡμῶν χριστιανῶν νόμῳ γνώσκῃ δεδουλω-
 μένη. ὅτι πνα οὖν ἕξομολογούμεθα, φαιερῶς τοῖς ὡσὶν ἡμῶν
 ἐνηχεῖμεν. ἕξομολογούμεθα γὰρ καὶ κηρύσσομεν, καθὸ καὶ
 πιστεύομεν, πατέρα καὶ υἱὸν ἔ πνεῦμα ἅγιον, πατέρα ἀγῆ-
 νητον, υἱὸν ἐκ μόνου πατρὸς γεννηθέντα, καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐκ
 πατρὸς ἐκπορεύομεν. πρὸς ταῦτα οἱ ἀσεβεῖς διώκται καὶ
 πύρανοι, τοῖς μακαρίοις ἐπιρώτων, ἀγίοις τοιαῦτα ἀποφθεγ-
 γόμενοι, καὶ λοιπὸν τῶ ἀρχόντων ἡμῶν ἕξ ὑμῶν καταφρονεῖ
 ἡ κέλδσις πρὸς βλάβειαν, καὶ ἕχ ἡ ὑμετέρα ἕξομολόγησις

τῶν ἀνικητῶν θεῶν τῇ ἰξουσίᾳ ὑπόκειται. οἱ δὲ ἅγιοι ὡς ἀ-
 νωτέρω εἴρηται, ἐν μιᾷ ψυχῇ ἀποκριθέντες εἶπον, Ὡς περὶ ἐ-
 φημῶν, χριστὸν θεοῦ υἱόν, γνηθέντα ἐκ παρθένου μαρίας, πα-
 τὴ τῆ λαῶ ἀληθῶς περὶ ἀναγγέλλοντες καὶ κηρύσσοντες κα-
 τατολμῶντες καὶ πιστεύοντες καὶ ἰξομολογούμεθα, ἃ εἶμα-
 τι ἔ καταπαύοντες, ἐν ταύτῃ τῇ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν
 πίστι καὶ ἀποστολῇ ἐνδυναμοθέντες διὰ ἰδύοντες. οἱ δὲ ἀ-
 σέβεις διώκται καὶ πύραννοι, μικρὰν ἀνέσιν δέδωκότες τῶν
 μακαρίων τραχήλων, διὰ τὴν πίστιν τῶ χριστοῦ ἐποιμαθέν-
 των, ξίφει ἀπέκοψαν τὰς κεφαλὰς, ἀποδίδόντες τῇ γῆτι ἑ-
 ματα, τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶ οὐρανῶ ἀποδοθέντων. φανε-
 ρωθήσης δὲ τῆς ἁγίας ἀγαθότητος τοῖς μαρτυσιῶν δέδοται
 ἡ νίκη μὲν τῶ ἑματος, ἀποληθῆσα ἡ κεφαλὴ τῶ διδασκά-
 λου, ἐβλέπετο ἐκείνοις τοῖς δυναμοῖς πίστι ὄρα καὶ γλώσση
 κυρίῳ ὁμολογεῖν ὡς ζῶσα καὶ περβαίνουσα. ὡ ἀληθῶς
 μακαρία πληθὺς, καὶ τῶ κυρίῳ ἡμῶν ἐν τῇ χεῖρι ἀναμε-
 μνημένη. ὡ ἁγία καὶ ἐπαγγελτὴ ἀδελφότης, ἐν οἷς οὐτε περ-
 τος δευτερος δυνάται γνέσθαι, οὐτε τρίτος ὄμα τῆς ἁγίας
 τριάδος τὴν δόξαν ἰξομολογούντες, ὡς ἀπὸ σημείου ἐνός
 τῆς πόλεως εἰς μικρὸν βουκὸν ἄξιον γεγονάτε μαρτυρίου διὰ
 τῆς ἁγίας τριάδος ἀγαθόντες. ἐκείνο οὖν εἰς τὴν κο-
 ρυφίᾳ τῶ βουκοῦ, ἀποληθῆντα ἑματα ἀπίμητα, πεπλη-
 ρωμένα τῶ μαρτυρίῳ τοῦ χριστοῦ, καθὼς περὶ ἐλάλησαν οἱ
 περὶ τῆται πρὸς τῶν μελλόντων, ὅτι πῆμος ἐναντίον κυρίου ὁ
 θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῶ. ἐπὶ οὖν φανερωθήσης τῶν μαρτυ-
 ρων καὶ ἱερέως τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐνδοξότητος διὰ τὴν ἑ-
 θεοφορόν τῶ διδασκάλου ἐπαγγελήσασαν πίστιν, ἠρξάτο ὁ
 καρπὸς ἀνατεῖλαι, καὶ ἐκείνῳ πλέον δόξαν γνέσθαι διὰ τοῦ
 μαρτυρίου ἑαυτοῦ τὴν νίκην τῶν σιμώντων.

Τοῦ μακαρίου δὲ Διονυσίου καὶ ἀρχιερέως ὑμῶντες τὸ μαρ-
τύριον, τὸ ἅγιον αὐτῶν εἰς ψυχῆς σώμα πιστεύομεν ἐνηγέρθαι
καὶ γὰρ τῆ μακαρία χάρι ἐαυτῶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώματος
ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν ξίφει ἀπλημῆσαν ἔλαβε, ἔκρεμα-
σθῆναι τῶν βραχίων ἐνηγκαλίσατο, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ βουνοῦ
κορυφῆς, δύο μίλια πλήρης ἐν ἰσχύϊ τοῖς ποσὶν ἐβάστασε, νέον
καὶ ἀρχαῖον καὶ τοῖς μετέπειτα ἰσάκουσιν θαῦμα αἰσθη-
τῆς καὶ κεφαλῆς σώμα, ὡς ζῶν τρέχον κατὰ τὸ ἔθος, καὶ
ἀνθρώπινῃ δὴ τεθνηκότα ἰσχυροῖς περιβαίνειν ἴχθει.

Τῶν μακαρίων οὖν πάλιν ῥουσίκου καὶ ἐλευθερίου φοβη-
θέντες οἱ ἀσεβεῖς, μή πως σωελθόντες λαοὶ πίστι δειδοκίμα-
σμένοι διψήσῃ σώματα αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς ἀπλήψιν ἐν σω-
ροῖς καταθήσονται, γλυκῆς βουλής εἰς ἀκάπνον ἐν τῇ ἀ-
βύσσῳ σωεῖδον τῆ ὑδάτος ἀπλύσαι. ὁμῶς θεὸς ὁ παντοδύ-
ταμος, ἀγαθὸς, δίκαιος καὶ ἐλεήμων, ὁ τὸ ἔλεος αὐτῶ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπινου γένους ἔδεδωκε ποτε παριδῶν, ὁ δὲ φασγῶν τὴν
ἐρυθρὰ θαλάσσην καταβυθίσας, καὶ τῆ ἀχρὶ τὸ φελαχρὶν ἰσχύϊ
τὸν τρέχον ἀποκόψας, αὐτὸς καὶ τὴν ἀσύστατον τούτων
βυθίαν ὡς ἐλέει αὐτῶν κατέβαλεν, ἵνα τὰ λαμπρὰ δύο φω-
τιστήρια, μή τῶν βυθῶν τῶν κυμάτων κατακαλυφθῶσιν, ὁμῶς
τῶ χριστοῦ ἡ ἐκκλησία διωαπὶς ἔχη αἰεὶ πολεμιστῶν.

Ἐν τούτοις γυνὴ ἑνὸς καὶ πύλα ὀνόματι, ἥ τις ἐθνικῶς
φόβοις ἀκμῶν κρατουμένη ὑπῆρχεν, ὅπως ἔφασα τότε εἰς τὴν
πίστιν τῶ χριστοῦ διὰ τῆς θαυμάσιας τῶν μαρτύρων, ἑαυτὴν εἰς
ὀπίσθια ἰσάδωκε, καὶ τῆ γνώμῃ ἔδραξε ἔκ τῶν ἔργων, τοῦ
πόθεν τὴν δυνάμιν καὶ ἐλέει θεοῦ καταυγῆσαι, ἐπελθού-
σης αὐτῇ ἀνωθεν δυνάμεως, συμβούλιον ἔλαβε, καὶ δὴ εἰς
συμπόσιον ἰκέτευσεν ἔλθῃν τοῖς διώκταις. καὶ ὅτε αὐτοῖς πολ-
λὰ δῶρα προσήνεγκεν, ὅπως τὴν τῶν μύλων τῆς κακοβου-

λίας αὐτῶν ἐξήνεγκε καὶ τῶν μάρτύρων τοῖς δὲ πιστοῖς τὰ ἀποκρυφα τῆς καρδίας αὐτῆς φανερώσασα, προσέταξεν, ἵνα συλήσωσι κρυπῶς τὰ ἔπιμα ῥήματα τῶν μάρτύρων εἰς ἓν τῶν μερῶν τῆς πόλεως, ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ εἰς μικρὸν κειμένη πεδίον, τὸ ἐπιμαθεῖν εἰς σποράν, ἕπι τῷ μέλλοντος καταχάσαντες, ἀποκρύψωσιν οἱ υἱοὶ τὰ κελυδέντα πληρώσαντες, σπουδαίως τὸ αὐτοῖς προσταχθέν ἐπετέλεσαν.

Ἡ κλεψουμένη ἐπαγγελία, ἥ τις οὐ προσήγαγε ζημίαν, ἀλλὰ μάλλον ἐπωφελεῖ κέρδος. εἶτα ὡς ἔθος ὅτι τοῖς σπερούσιν τῆν χώραν αὐτῶν, πώλοισι ἐκδέχεσθαι τὸ ἐνείκει τὸν καρπὸν οὐπω τῶν μακαρίων μάρτύρων ὅτιν ἡ χώρα ἐκείνη πεπληρωμένη περὶ τὸν καιρὸν, καὶ χείριος βύθηνου μὲν, ὅπως ἐκατονταπλασίονα καρπὸν οἱ πιστεύοντες γεωργοὶ ἀμύσωνται, ἀξίου μὲν σοφίας, καὶ μέγα θησαυρὸν τοῖς μετέπειτα καταλείψωσιν ἀγιωσιῆς.

Ἡ προρηθῆσα δὲ κοσμιωτάτη, μὴ ἔπιλαθομένη τῶν μάρτύρων τὸ ἀγιασμὸν, ὡς ἤδη τῶν τυραννῶν εἶδῃα καταπαύσασαν τὴν φλεγμονὴν, τὸν βύθιον οφείλοντα φυλάττειν τῶν ἀγίων μάρτύρων τὰ ὅσα, πάση ἐπιμελείᾳ κατεζήτησε, ἔδουρῶσα μέγα ἔργον, οἰκοδομῶν ἐσφραγίσαι, ἡ δὲ θαυμασιωτάτῃ καὶ μητροφάμηλον γυναικα ἔχεις ἀξίας πιστεύομεν, αὐτὴ δὲ φόβου, τῶν ἀγίων μάρτύρων τούτων ὁμοιωθῆναι, ὅτι εἰ μὴ καὶ αὐτὴν ὁ λυβωτῆς πάντων εἰς πίσιν τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐλθεῖν ἠξίωσεν, οὐδέποτε ἡ καρδία αὐτῆς συμβουλίαν τοιαύτην ἐξέλεγε. ἀλλ' ἐκ τούτου χεῖς πάσης ἀπλογίας πιστεύομεν, ὅτι τῶν μακαρίων μάρτύρων τὰ ὅσα διεφύλαξε δι' ἀγαθῆς βουλῆς, ὡς ἀξία αὐτῶν γινόμενη, ἔπειτα ἰκεσίαις αὐτῶν ἐν τῇ πίσει προσκόψασα ἐν ἀληθείᾳ.

Τῶν χριστιανῶν δὲ ἡ πληθὺς, ὡς πολλὴ οὖσα, διὰ τῆς τῶν

μακαρίων μαρτύρων διδασκαλίας ὅπως ἔφασα, παντὶ μό-
 χῳ καὶ καμᾶτῳ, καθὼς ἠδυνάσθη, μὲτ' πάσης προσευχῆς
 καὶ μεγάλης ὀπιθυμίας ἐπαύω τῶν μακαρίων στομῶν τῶν ἀ-
 γίων μαρτύρων ἐκκησίαν οἰκοδομήσασα, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ δό-
 ξῃ τῆς ἀγίας τριάδος, τείπον ἀειθρῶν ἀξίως μὲτ' ἀρωμῶν
 κατέθεντο τὰ ἀξία ἑσθίατα θεῶν ὡς παντοδυναμῶ βοηθοῦ-
 πι ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἡμέραν δυνάμεσι ἐ σημείοις δὲ λαμ-
 ποῖσι. πῶς οὖν λόγος ἢ ποία γλῶσσα τοσούτων μαρτύρων ἐ-
 παρκέσαι διηγήσασθαι τὰς δυνάμεις, ὅταν εἶδὲ αὐτοὶ δύ-
 ταντα ἀνθρώπινῳ λογισμῶ κατανοῆσαι τὰ ἑαυτῶν· ἀθε-
 τοῦσι γὰρ ἑσθηρίαν, χυλοῖς τὸ πῶς πατεῖν, τυφλοῖς φῶς, κρο-
 φοῖς τὸ ἀκούειν, καὶ ἀλάλοισ διδόντες λόγον, ἐ ἀκάθαρτα
 πνύματα παρεδρύνοντα τοῖς ἑσθίαισι ἐκδιώκοντες, ἀπαύ-
 στως παρέχουσι τὰς ἰάσεις· καὶ ἀγαθῆ βίχῃ καὶ μακαρίᾳ ὑπα-
 κοῇ πιαγόμενοι ἡμεῖς, εἰ καὶ τὰ μάλιστα οἱ ἀάξιοι τῶν αὐ-
 τῶν πισυόμεν προσευχῆς βοηθόμενοι ἑσθίαι, ἢ καὶ ἕξισά-
 μενοι ὡς ἀάξιοι τὰς αὐτῶν ἡμῖν ἀξίας ἑσθίαι πειρώ-
 μεθα· οὐχὶ γὰρ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἑσθίαι ὡς κεκλήμεθα, ἢ οἰ-
 κεία προηώσθη, ὅμ' ἐκ παλαιᾶς διηγήσεως ἡμῖν ἕξισά-
 χθη, καὶ ἂ ἐκ μέροις ἐκ παγίᾳ ἑσθίαι ὀλίγα καθὰ ἠδυνά-
 σθημεν ἐ ἀπὸ μακρῶν χρόνων ἀκηκόαμεν, ἐν συγγραφῇ πα-
 ρεδώκαμεν, οὐκ αὐτομολήσαντες πῶς τῶν ἕξισά-
 ρηται, ἀλλ' ὡς τῶν μεγάλων ἑσθίαι διηγήματα διδα-
 σκάλων, φοβούμενοι τὸν θεόν, καὶ τῇ μεμνητῆ τῆς ἀγά-
 πης ἀναπτόμενοι, πολλὰ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν φωτεινὰ θαύ-
 ματα ἠρρηκίσάμεθα εἰς ἑσθίαι χριστοῦ, καὶ δόξαν τῶν μαρ-
 τύρων, καὶ ἀνάμνησιν ἐν ἑσθίαι ἱεροῖς ἑσθίαι δούλαι χάρτε-
 σιν, ἵνα μὴ ὑποκλέψαντες καὶ ἀμελήσαντες, καὶ τῶν ἀρχαίων
 χρηγοροῦσι καὶ ἡμῶν ἐχθρῶν καὶ φθονοῦσι πειθόμενοι, σι-

γῆσαντες ὁμοίως τοῖς λέγουσιν, ὅτι φλογὶ καυστικῇ κατακα-
 καυιδρά εἰσὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν, ἀποτύχωμεν τῆς χεί-
 ριτος αὐτῶν. ἤν δὲ ἡμετέρων ἐνοιῶν χρηροιώτων τῆ αὐ-
 τῶν χείρι καὶ χροιώτων ἐξ ὀλίγων ἤν συγγεγραμμένων
 διώανται τὰ νοηθέντα καὶ ῥηθέντα ἔϊ) μεγάλα.

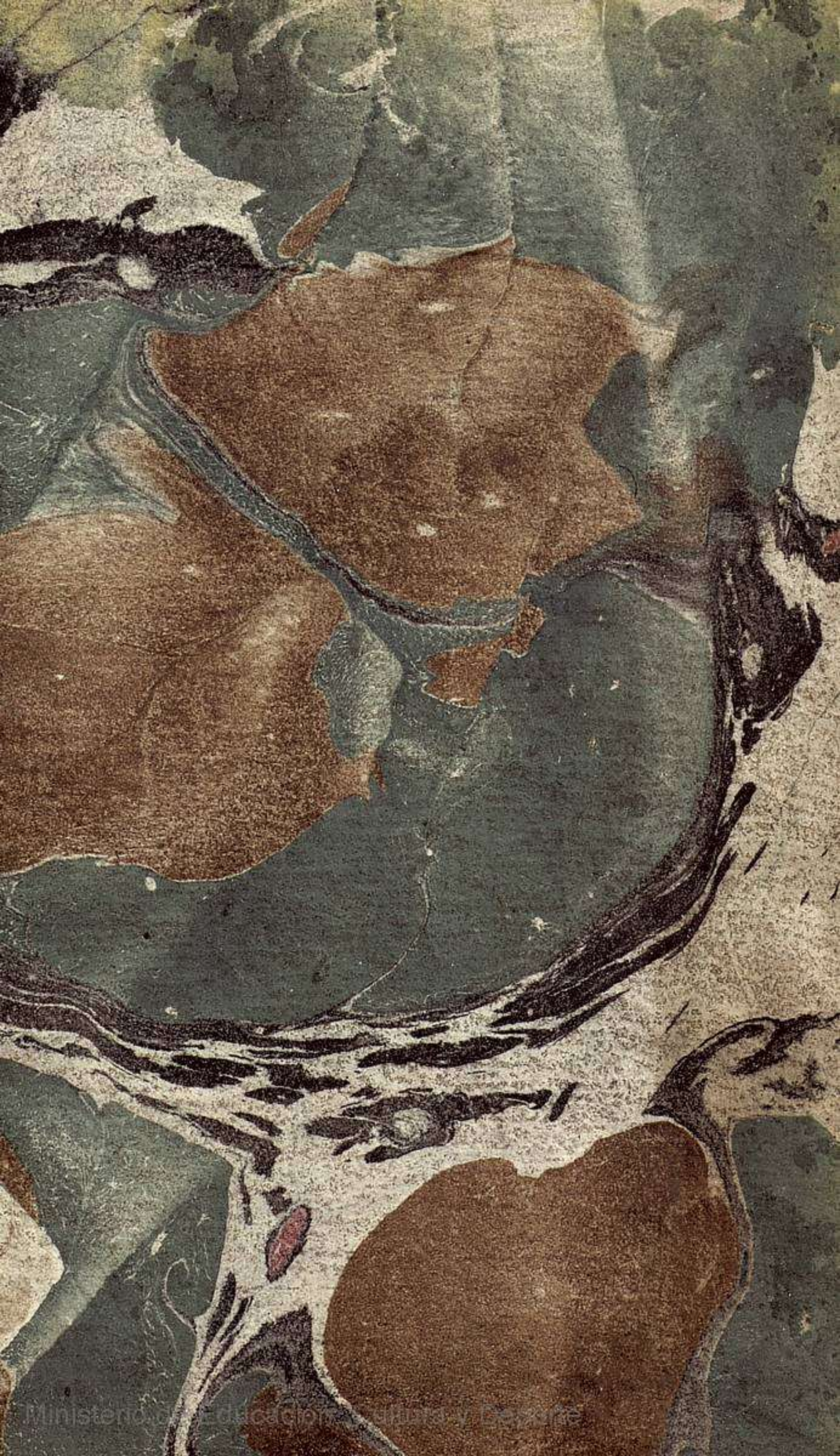
Ταῦτα δὲ χωρὶς φόβου πισεύομεν πολλοὺς αὐτοὺς ἔ-
 ροις διὰ χριστὸν ὑπομεμενικένας ἀγῶνας, ὅτι καὶ ἕως τοῦ νῦν
 ἔσαῦτα δι' αὐτῶν ἡ θεῖα δύναμις κατὰ ἕξισι φανερωθεῖαι
 θαυμάσια, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας τοὺς οἰκουῦτας, καὶ ὁρῶ-
 τυγαίοντας. ἔπαθον οὖν οἱ μακάριοι μάρτυρες τοῦ χριστοῦ,
 διονύσιος, ῥουσίκος καὶ ἐλδύθελιος, ἐβδόμη καλαυδῶν ὁ-
 κίωβρίχ, ἐπὶ δομῆ παυῦ βασιλέως ἐν τοῖς μέρεσι τῆς γαλ-
 λίας καὶ παρῆσίας πόλεως, βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ, ἀμα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀγίου πνδ'ματος νῦν
 καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἤν ἀγῶνων. ἀμὴν.

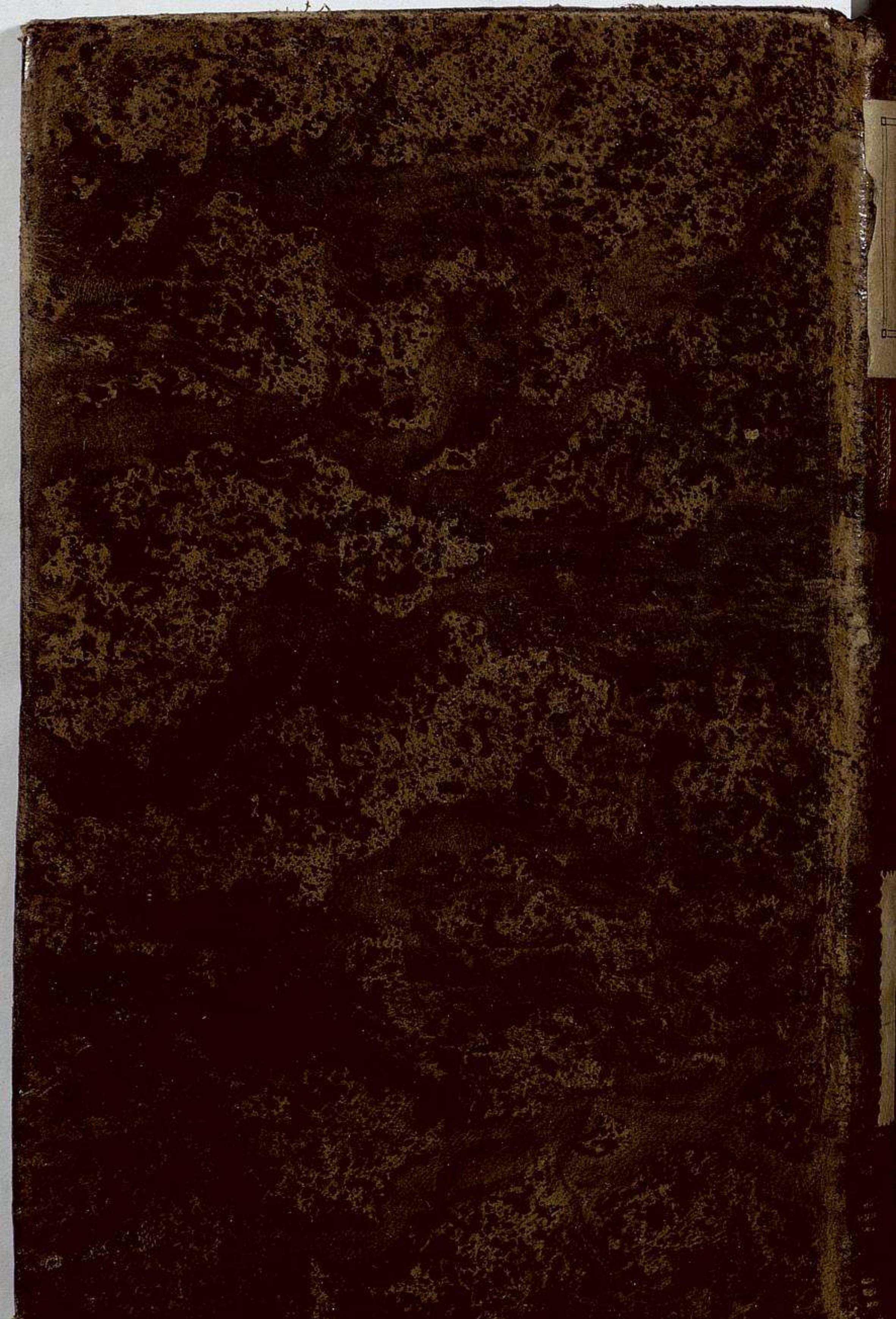
EXCVDEBAT GVIL. MO-
 RELIVS, TYPOGRAPHVS
 REGIVS, PARISIIS, M.D.
 LXII. MENSE FE-
 BRVARIO.

Small, illegible paper label on the right edge of the cover.

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala *Reservada*
Número *730*

IN EOS
B. DIONYSII

Rec.

730